8
627
I-II

LATVJU DAINAS

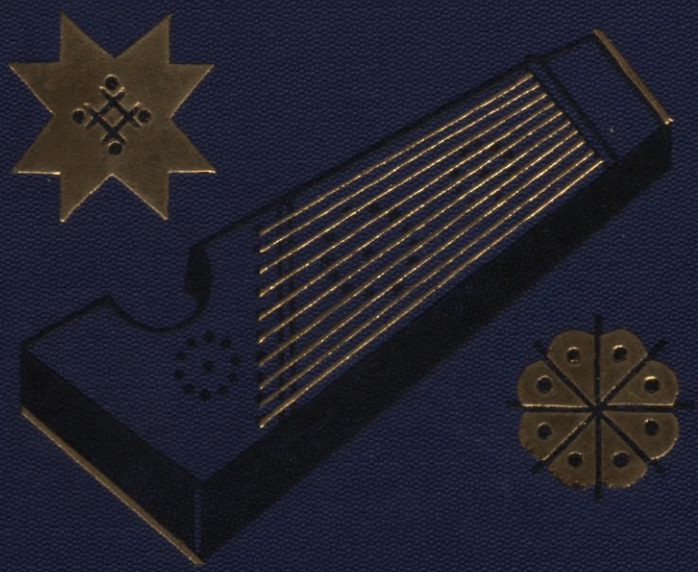

PAMATDZIESMAS

I-II.

203

* VALSTS * BIBLIOTEKA *

ANSIS CIRULIS

Ark. Spec.
8
627

LATVJU DAINAS

PAMATDZIESMAS DOC. L. BĒRZIŅA SAKOPOJUMĀ

I.

DZIESMU VĪTNES

N. STRUNKES VĀKS UN VINJETES
ANŠA CĪRUĻA KRĀSAINAIS PIELIKUMS

RIGĀ, 1928
VALTERA UN RAPAS AKC. SAB. IZDEVUMS

Valtera un Rapas
akc. sab. grāmatspiestuve,
Rīgā, Brīvības ielā 129/133

Part. 59
L. V. B.
№ I. 381.194.
2 lp. 0308116966

Ievadam.

Ir tēvu zemē ūdens aka,
Kuŗš latvis viņu nepiemin?
Reiz audžu audzes viņu raka,
Lai audžu audzes smelt tur zin.

Kad drūms tu grodiem raugies pāri,
Tev atspīd laipnais saules vaigs;
Aiz viņas grūtdieņi un bāŗi,
Ap viņu sārto rožu lauks.

Tur jauno dienu draugu sejas,
Tur mīlestības trīsas mīt;
Tur darba druvas, puķu lejas,
Tur sevi vari ieraudzīt.

Un ko jebkad tu redzējs, skaties,
Tas akas dzelmē redzams viss;
Un viss ir īsts un viss ir patiess,
Bet visam staru mētelis.

Ko nopūzdamies dzīvē nesi,
Tas dzelmē daiļš kā puķu zieds,
Un bēdu ceļš, ko gājis esi,
Tur pretī viz kā zeltā liets.

Bet prieka stars, kas tevi skāva,
Tas dzelmē mūžam neizdziest;
Še tikai rudens augļus dāvā,
Tur zelta augļi mūžam briest.

Un zaļš kā Dieva dēlu rājums
Tur tautas vaiņags glabājas:
Tur senču gudro ziņu krājums,
Tur viņu jūtas dziļākās.

Ak laipas, tēvu tēvu mestās,
Vai prot jūs cienīt bērnu acs?
Tik tad, šķiet, godāt sāku es tās,
Kad laipas dzinos mētāt pats.

Ir tautai brīnumīga aka,
Ir viņā valgums brīnumīgs;
Ko dzejas gars tik dziļi raka,
Lai neaizbeŗ to laikmets sīks!

*

No laivas tālā austrumā
Lec saule kokā sarkanā;
Bet sarkano koku, kur viņa lec,
Ir nokārsdams neatrod zvejnieks vecs.

Tad jūgusi kumeļus dzeltenos,
Tā ratos iesēžas dimdošos,
Ne kumeļi dus tai ceļā, ne svīst,
Tai kumeļi atpūtas nepazīst.

Bet kur vien iet viņas ceļojums,
Tur pasaule atspīd un debess jums;
Ir ganiņš, kam diena jo gara šķiet,
Top līksmis, kad saulīte pāri tam iet!

Un augstāk brauc viņa braukdama,
Līdz kalnā uzbrauc visaugstākā;
Ar skatiem tā aptver vispasauli,
Jo mīļi tai nav tikai glāzlogi.

Bet lai tā radībām tuvāku tiek,
Uz leju ratiem ritēt tā liek;
Drīz zemes malai viņa būs klāt,
Sāk mežiem galus jau līdzināt.

Un saņemt to traucas viss zemes virss,
Par sardzi bērziņus izstāda birzs;
Zaļš tērps, balts augums, vijīgs un šmaugs,
Vai vakara saulē viņš nelokās jauks?

Tad pilnām rokām, bagāta māt,
Tu iesāc dāvanas birdināt;
Top vainags eglei, top ozolam,
Top zelta griezts gredzens kārkliņam.

Un pirms aiz mežiem tā paslēpjas,
Tā skatās, vai bērns kāds kur nemaldās,
Vai ganiņš vēl ganīs, vai arājs vēl ars,
Un lāpu tad dzēšot, teic: svētvakars!

Latviešu tautas dziesmu krājums, kas ar šo sējumu sāk nākt klajā, ir domāts kā plaša, bet vispārim pieejama dzejas antoloģija, kas bazēdamās uz Kr. Barona sakārtotajām Latvju Dainām, nedzenas atzīmēt visus variantus, bet sniedz katru dziesmu tik vienā veidā. Pavisam nevarēja, protams, paiet garām arī variantiem; bet kur viņi sniegti, tur tie izrakstīti pilnīgi, lai būtu vieglāk lietojami. Pilnīgākas orientēšanās nolūkos tekošam numuram blakus iekavās aizrādīts arī uz attiecīgo numuru Latvju Dainās. Tur tad interesenti var atrast tos materiālus, kas te populārā darbā bij lieki.

Tekstus izvēlot, kur bij neiespiesti materiāli pie rokas, ir tiem dota priekšroka, lai tādā ziņā vairotos lasītājiem pieejamā dziesmu bagātība. Šinī ziņā man noderēja bez paša uzzīmējumiem īpaši prof. P. Šmita un rakstnieka J. Janševska bagātie krājumi. Visi viņi galvenā kārtā vairo Kursas dziesmas.

Latgales dziesmas, ar visām izloksnes savādībām uzrakstītas, stāvētu lasītājam tālāk. No viņām izdevums sniegs tik paraugus rakstu valodā. Latgales dziesmu arī Barons ir publicējis samērā ļoti maz. Var teikt, ka nākotnē atliek uzdevums — sagādāt savu krājumu Latgales dziesmu. — Citas izloksnes, kas rakstu valodai tuvāki stāvēdamas, lasītājam nedara grūtības, ir iespiestas bez pārgrozījumiem. Izlokšņu savādības gan daudzkārt nav atzīmētas konsekventi, bet tas, dažus misekļus atskaitot, izskaidrojas ar paša materiāla dabu, jo nevien uzrakstītāji, piem. skolnieki, vienā dziesmā raksta to pašu formu dažādi, bet ļoti bieži tāda nekonsekvence ir novērojama jau tautas mutē, īpaši tādā kārtā, ka teicējs pirmoreiz lieto pareizu izloksnes formu, bet otrreiz to pašu vārdu tuvina literātūras valodai. Tādi atgadījumi ir īpaši bieži ar „r" mīkstināšanu vai nemīkstināšanu, ar galotni „iņš" = „īns" = „ins" etc. — Par šīm grūtībām liecina arī dziesmu redakcija Barona izdevumā. — Kādos retos gadījumos, kur blakus stāvēja pietiekoši labi varianti, ir izdarīti kādi sīki grozījumi, piem., ja variantā bij apliecināts dativs „man", bet pilnīgi iespiestā tekstā bij lietots ir metriski, ir gramatiski nepareizais instrumentālis „manim", tad priekšroka ir dota dativa formai. Visumā tomēr šī antoloģija sniedz ne recenzētus tekstus, kam stunda, šķiet, vēl nav nākusi, bet konkrētus uzzīmējumus ar viņu savādībām un trūkumiem.

Uz garākām dziesmām Barons skatījās ar zināmu neuzticību. Viņas arī ir relātīvi jaunākas, vai arī daudzreiz neorganiski sa-

virknētas. Bet arī viņas var būt īstas un skaistas; katrā ziņā arī viņās parādās latviešu tautas dzejas īpatnības, sevišķi priekšstatu asociēšanās, kālab arī šīs gaŗākās dziesmas pelna vairāk vērības, nekā viņām līdz šim piešķirts. Šo iemeslu dēļ I. sējums īpaši kavējas pie viņām, ar ko nav teikts, ka turpmākajās grāmatās nebūs attiecīgās grupās ievietota vēl daža gaŗāka dziesma. — Pirmajam sējumam nācās tikai šo elementu vairāk izcelt. Kā viegli saprotams, garākās dziesmas tādi pirmajā sējumā izvirzot, bij te jāatkāpjas no Barona dziesmu sadalījuma Latvju Dainās. Turpmākie sējumi — vēl ir paredzēti 5 — stāvēs šim sadalījumam tuvāki.

Transskribējot veco ortografiju tagadējā, radās dažas grūtības; Barons apzīmē ne visus gaŗumus, bet jumtiņš (^) viņam ir gan formas, gan gaŗuma zīme. Esmu mēģinājis transkripcjiu saskaņot ar rakstības paņēmieniem Barona laikos. Protams, ka dažu jautājumu nevarēja izšķirt ar pilnu drošību. —

Izlietotie avoti būs pilnīgāki uzrakstīti darba beigās. Te lai īsi piezīmēts, ka man pieejamie raksti apzīmēti ar maniem iniciāliem. „L. V." apzīmē R. Bērziņa iespiesto krājumu „Latvju vijolītes", kas satur vairāk gaŗu dziesmu. —

Pateicību izsaku profesoram Šmitam, rakstniekam Janševskim un Barona biedrībai par atļauju izmantot savus materiālus. Aizrādījumus un materiālus, ar ko labvēļi gribētu sekmēt tālāko sējumu sagatavošanu, lūdzu adresēt man Rīgā, Talsu ielā 7.

Hugenbergs, savas dziesmas klajā laizdams, priekš 100 gadiem izteicās, ka dziesmu dabu varot izpaust tikai dziedot. Mana vēlēšanās ir, ka šis jaunais dziesmu krājums būtu par ierosinājumu, tautas dziesmas nevien plauktā turēt vai teōrētiski apspriest, bet viņu garā un izpratnē ieaugt, viņas lietojot, t. i. lasot un dziedot. Jaunais pārgrupējums pie tam var būt noderīgs tādā ziņā, ka viņš asina uzmanību, it kā gleznas, citādi uzkarinātas nekā agrāk, saista skatītāja vērību un palīdz viņam iegādāties, ka mantu glabātuve ietveŗ lielākus dārgumus, nekā viņš ikdienas gleznām garām staigādams, tur paradis saskatīt.

Rīgā, 4. VIII. 1928. g.

Doc. L. Bērziņš.

Dziesmas par dziedāšanu.

1. (1.)
Viena meita Rīgā dzied,
Otra dzied Valmierā,
Abas dzied vienu dziesmu, —
Vai tās vienas mātes meitas?

2. (2.)
Viena māsa Cēsīs dzied,
Otra dzied Valmierā;
Abām balsi atskanēja
Uz tām Prūšu robežām.

Dziedot mūžu sāk, pavada, beidz.

3. (3.)
Dziedot dzimu, dziedot augu,
Dziedot mūžu nodzīvoju,
Dziedot nāvi ieraudzīju
Paradīzes dārziņā.

4. (4.)
Dievs dod man tā nomirt,
Kā nomira tēvs, māmiņa:
Dziedot man tēvs nomira,
Dziedot mira māmuliņa.

5. (5.)
Dziedādama, līgodama
Brāļam vedu līgaviņu,
Lai dziedāja, lai līgoja
Visu mūžu dzīvojot.

6. (6.)
Dziedādama vien staigāju,
Kā ierbīte rakstīdama;
Dziedādama ietecēju
Tautu dēla sētiņā.

7. (7.)
Vadat mani dziedādami,
Nevadat raudādami,
Lai iet mana dvēselīte
Pie Dieviņa dziedādama.

8. (8.)
Dziediet, mani vedējiņi,
Atpakaļ atbraukdami,
Ne jūs vairs vedīsiet,
Ne jūs vairs dziedāsiet.

9. (9.)
Kas kait man negulēt
Baltā smilšu kalniņā:
Gaŗām gāja raibas govis,
Gaŗām gani dziedādami.

10. (10.)
Kas tur skaņi gavilēja
Kapu kalna galiņā?
Mūs' māsiņa gavilēja,
Veļu govis ganīdama.

Vecā māmulīte ir dziesmu mācītāja.

11. (11.)
Dziedi, dziedi, māmulīte,
Tev dziesmiņu kamoltiņš:
Ik vakara ritināji
Pa vienam celiņam.

12. (12.)
Stāsti dziesmas, māmuliņa,
Tautiņās vadīdama,
Ko dziedāšu tautiņās,
Vakariņu kavēdama.

13. (13.)

Stāsti dziesmas, māmuliņa,
Tautiņās vadīdama,
Ko dziedāšu malt iedama,
Ko vasaru druviņā.

14. (14.)

Teic, māmiņa, tu dziesmiņas,
Tu dziesmiņu daudz zināji:
No sālītes, no maizītes,
No gudraja padomiņa.

15. (15.)

Dziesmiņ' mana, kā dziedama,
Ne tā mana pamanīta;
Vecā māte pamācīja,
Aizkrāsnē tupēdama.

16. (16.)

Māci, māte, man' dziedāt,
Māc' ar vienu Dieva dziesmu:
Ko dziedās dvēselīte,
Pie Dieviņa aizgājusi.

17. (17.)

Dzied', māsiņ, dzied', māsiņ,
Vedīs tautas šoruden;
Atstāj savas skaistās dziesmas
Jaunajām māsiņām.

18. (18.)

Es dziedāt nedziedāju,
Sacīt vien pasacīju,
Sacīt vien pasacīju
Jaunajām māsiņām.

19. (19.)

Saki dziesmas, bāleliņ,
Jaunākām māsiņām,
Tu staigāji tālu zemi,
Tu dziesmiņu daudz dzirdēji.

20. (20.)

Es staigāju tāļu zemi,
Man dziesmīšu vācelīte;
Es savām māsiņām
Svešas dziesmas skandināšu.

21. (21.)

Skaisti dziedu dziedādama,
Gauži raudu raudādama:
Bāliņš skaisti dziedenāja,
Tautiets gauži raudenāja.

22. (22.)

Mīļā Laima, Dieva meit',
Nāc dziesmiņas darināt:
Teic dziesmiņas, dziedi pati
Par jauniem, par veciem.

23. (23.)

Teic dziesmiņu, sērdienīte,
Tu dziesmiņu daudz zināji;
Ne tev tēva, ne māmiņas,
Dziesmiņās remdējies.

24. (24.)

Teic man dziesmas, meža meita,
Tu dziesmiņu daudz zināji:
Tev pateica lakstīgala,
Krūmiņā sēdēdama.

25. (25.)

Visas manas labas dziesmas
Ceļa vidu aizgājušas;
Gan es citas salasīšu,
Svešu zemi staigādams.

26. (26.)

Visas dziesmas izdziedātas,
Kur mēs citas dabūsim?
Iesim dziesmu kambarī,
Tur mēs citas dabūsim.
Tur sēd divas jaunas meitas,
Dziesmas vien rakstīdamas;
Ko tā viena izrakstīja,
To tā otra izdziedāja.

Dziesmu pūrs.

27. (27.)

Bāliņos dzīvodama
Dziesmas tinu kamolī;
Kad aizgāju tautiņās,
Pa vienai šķetināju.
Man dziesmiņu trīs pūriņi
Brāļ' apeņu dārziņā;
Kad aiziešu tautiņās,
Pa vienai izdziedāšu.

28. (28.)

Pavasari ganīdama,
Dziesamas tinu kamolā;
Ruden' gāju māršu vest,
Pa vienai šķetināju.

29. (29.)

Man bij dziesmu vācelīte
Padzirnē glabājama;
Kad es gāju maltuvē,
Pa vienai ritināju.

30. (30.)

Bij man dziesmu trīs pūriņi
Apinīšu dārziņā;
Trīs gadiņus izdziedāju,
I vāciņa nepavāžu.

31. (31.)

Kad es biju jauna meita,
Man bij dziesmu vācelīte;
Kad pietrūka, tad paņēmu,
No pulciņa lasīdama.

32. (32.)

Dziedat, meitas, ko gaidat,
Man ir dziesmu vācelīte;
Ik vāciņu pacilāju,
Ik dziesmiņa iztecēja.

33. (33.)

Es dziesmiņu daudz zināju,
Man bij divi strīķa pūri,
Man bij divi strīķa pūri,
Divas mazas vācelītes;
Kur tad vēl šādas tādas
Pa visāmi kabatām.

34. (34.)

Es citkārt jauns būdams
Dziesmas tinu kamolā;
Kad gribēju, tad dziedāju,
Pa vienai attīdams.

35. (35.)

Ganos iedams, cūkganos,
Dziesmas tinu kamolī;
Tad ardams, ecēdams
Tās laukā šķetināju.

36. (36.)

Gana man greznu dziesmu
Tai mazā galviņā;
Nav vēl viena izdziedāta,
Jau deviņas sacerētas.

37. (37.)

Kad es biju jauna meita,
Man bij dziesmu vācelīte;
Kad es gāju tautiņās,
Pa vienai izdalīju.

38. (38.)

Kas var dziesmas izdziedāt,
Kas valodas izrunāt?
Kas var zvaigznes izskaitīt
Jūŗas zvirgzdus izlasīt?

39. (39.)

Kas var dziesmas izdziedāt,
Kas valodas izrunāt?
Kas varēja dziļ' upīti
Bez laiviņas pāri tikt?

40. (40.)

Kas var dziesmas izdziedāt,
Kas valodas izrunāt?
Kas varēja naudas tiltu
Par Daugavu pārtaisīt?

41. (41.)

Man dziesmiņu trīs pūriņi
Apinīšu dārziņā;
Pa vienaji izdziedāju,
Svešu māti klausīdama.

42. (42.)

Man bij dziesmas trīs pūriņi
Brāļ' apiņu dārziņā;
Divi pūri izdziedāju,
Trešo ņēmu tautiņās.

43. (43.)

Man bij dziesmu vācelīte,
Kad es augu bāliņos;
Tās dziedāju tautiņās,
Savu laiku vadīdama.

44. (44.)

Man bij dziesmu vācelīte
Smalkā lazdu krūmiņā;
Kādu ņēmu, tādu dziedu,
Īksu laiku kavēdama.

45. (45.)

Man bij dziesmu vācelīte
Smalkā lazdu krūmiņā;
Kas bij laba, to paņēmu,
Kas sliktāka, to atstāju.

46. (46.)

Man dziesmiņu nepietrūka,
Kaut jel gaŗa vasariņa;
Vēl manam kumeļam
Dziesmu deķis mugurā.

47. (47.)

Man dziesmiņu pieci pūri
Ābelīšu dārziņā.
Ik dziesmiņu izdziedāju,
Satin' dziesmu kamolāi.

48. (48.)

Mana dziesmu vācelīte
Zeltītām kantītēm;
Kad es iešu kalniņāi,
Tad es viņu līdza ņemšu.

49. (49.)

Trīs pūriņi greznu dziesmu
Brāļ' apiņu dārziņā.
Kad es iešu tautiņās,
Duj pūriņus līdzi ņemšu;
Trešo pūru pametīšu
Mazajai māsiņai.

50. (50.)

Trīs pūriņi man dziesmiņu
Apinīšu dārziņā;
Brālim gāju vedībās,
Sieku līdzi paņēmos.

51. (51.)

Visi ļaudis to vien teica,
Man dziesmiņas pietrūkušas;
Man dziesmiņu pills pūriņš,
Divi mazas vāceliņas.

Dziesmu prieki jaunībā.

52. (52.)

Dziedat, meitas, ko gaidat?
Jeb: Kādēļ (Kālab, Kāpēc, Aiz ko, Kam jūs) meitas nedziedat?
Vai jums rozes neziedēja?
Es dziedāju, gavilēju,
Man aug (zied) rozes griezdamās.

53. (53.)

Dziedat, puiši, ko dziedat,
Kumeliņu apdziedat,
Lai tas man skaišķi tek,
Auziņām nebarots.

54. (54.)

Dziedādama vien staigāju,
Kā ierbīte rakstīdama;
Tikušam dēliņam
Aug lustīga līgaviņa.

55. (55.)

Dziesmiņ, mana mīļ' dziesmiņa!
Dziesmiņ' dziedu celdamās,
Dziesmiņ' dziedu celdamās,
Dziesmiņ' dziedu guldamās.

56. (56.)
Ekur meitu meitenītes,
Aplam tādu nedabūs!
Pašas iet dziedādamas,
Vaiņadziņi vizēdami.

* *
*

Klausies, tautu neveiklīt,
Kur nāk mani bāleliņi!
Aiz kalniņa bungas sita,
Tur nāk mani bāleliņi;
Paši nāca dziedādami,
Kumeliņi dancodami.

57. (57.)
Es būt' skaisti padziedājse,
Aiz kundziņa nedrīkstēju:
Kundziņš man pliķi cirta,
Dūri sita mugurā.

58. (58.)
Es māsiņa jaunākā,
Es tā visu vēlīgā,
Puķīt' rāvu tecēdama,
Gaisu šķīru dziedādama.

59. (59.)
Es to nieka (nenieka) nebēdāju,
Kad man sīva māmuļīte (saimeniece).
Iztapusi klajumā (druviņā),
Palēkdama padziedāju.

60. (60.)
Es savos bāliņos
Dziedādama vien staigāju;
Nenorāj tu, tautieti,
Ir pie tevis tā darīšu.

61. (61.)
Es to daudzi nebēdāju,
Ka man barga vīra (sveša) māte,
Cēlu (ceļu) krēslu dziedādama,
Lai sēd viņa raudādama.

62. (62.)
Jauna meita kaunu bēga,
Saujā nesa dvēselīti.
Izmirkusi, sasalusi,
Brien rasiņu dziedādama.

63. (63.)
Kad dzīvoju, tad dzīvoju,
Tad priecīgi padzīvoju;
Kad nomiru, tad gulēju
Kā kociņa gabaliņš.

64. (64.)
Kad es biju jauna meita,
Trallādama vien staigāju,
Trallādama kreklus šuvu,
Kronīt' sev darināju.

65. (65.)
Kamēr jauna, es lustīga,
Dziedādama vien staigāju;
Atiet man tās dieniņas,
Domājamas, cerējamas.

66. (66.)
Kamēr jauna, es lustīga,
Dziedādama vien staigāju;
Priekšā man tās dieniņas,
Gaudojamas, sērojamas.

67. (67.)
Kas dziedāja rītā agri?
Kas dzied vēlu vakarā?
Gailīts dzied rītā agri,
Meitiņ' vēlu vakarā.

68. (68.)
Kas kaitēja man dziedāt
Apaļā kalniņā?
Visapkārt saule tek,
Sudrabiņu sijādama.

69. (70.)
Kas kaitēja puisīšiem,
Kad no Dieva veselība!
Sasēduši kumeļā,
Pārjāj lauku dziedādami.

70. (71.)
Kas pazina vasariņu,
Kad ziediņi neziedēja?
Kas pazina mani jaunu,
Kad lustīgi nedziedāju?

71. (72.)
Kas var mani aizrunāt?
Kas var mani aizdziedāt?
Es jau biju to ļautiņu,
Dziedātāju, runātāju.

72. (73.)
Kas vēl tāda dziedātāja,
Kā es savai māmiņai?
Gāju ceļu dziedādama,
Kā cielava rakstīdama.

73. (74.)
Ko bij man tam darīt,
Lustīgam prātiņam?
Tautiets rāja ik dieniņas,
Es staigāju dziedādama.

74. (75.)
Kur, bāliņi, tu dabūji
Tik vēlīgu līgaviņu?
Dziedāj' ganus vadīdama,
Azaidiņu vārīdama.

75. (76.)
Lai darīju, ko darīju,
Dziedādama vien darīju.
Dziedādama cimdus metu,
Dziedādama noadīju;
Dziedādama sagaidīju
Tautas dēlu atjājam.

76. (77.)
Lai es gāju, kur es gāju,
Droši gāju dziedādama;
Izvedīga man gaitiņa,
Skaidra, ērta valodiņa.

77. (78.)
Lai kur biju, dziedu dziesmu,
Tas Dievam patīkas;
Nes' ar godu vainadziņu,
Tas jaunai piederas.

78. (79.)
Lai rāj kungi, ko rādami,
Jaunu meitu nenorāja:
Lai tās gāja, kur iedamas,
Tās pārnāca dziedādamas.

79. (80.)
Lai rāj kungi, ko rāj kungi,
Meitu kungi nenorāja;
Meitas gāja dziedādamas
Gaŗām kunga istabai.

80. (81.)
Lai rāj kungi, ko rāj kungi,
Meitu kungi nenorāja;
Tās dziedāja rītā agri,
Tās bez saules vakarā.

81. (82.)
Līksma bija man dabiņa,
Kaut no Dieva veselība;
Es tai āru ozolā
Ar teciņu uztecētu.

82. (83.)
Lustīgai man dzīvot
Liela ciema draudzītē;
Ja lustīgi nedzīvoju,
Visi mina kājiņām.

83. (84.)
Lustīgam man dzīvot,
Ne ilgam mans mūžiņš;
Tik ilgam mans mūžiņš,
Kā vasaras launadziņš.

84. (85.)
Lustīt' manu, līksmīt' manu,
Līdz ar mani tautiņās!
Bēdas manas, nopūtiņas,
Krītat ceļa maliņā.

85. (86.)
Māmulīte mani rāja,
Ka es liela dziedātāja.
Tā, māmiņa, tava vaina:
Dziedādama šūpli kāri.

86. (87.)

Māte mani rātin rāja,
Ka es liela dziedātāja.
Ko, māmiņa, es darīšu,
Līksmis bija mans prātiņš?
Vai man savu līksmu prātu
Gremdēt jūŗas dibenā?

87. (88.)

Māte mani rātin rāja,
Ka es liela dziedātāja:
Gan tu savu vainadziņu
Šo rudeni izdziedāsi.

88. (89.)

Māte mani rātin rāja,
Ka es liela dziedātāja.
Vai tev tīk, māmuliņa,
Kad staigāju raudādama?

89. (90.)

Meitiņās, māsiņās
Tāda jauka dzīvošana:
Iet meitiņas, kur iedamas,
Iet raženi dziedādamas.

90. (92.)

Ne dziedāt nedziedāju,
Ja ar kāju nepieminu;
Ne dzīvot nedzīvoju,
Ja patiesi nedzīvoju.

91. (93.)

Nesmejiet jūs, ļautiņi,
Ka es tāda delverīte:
Es jau tādu ļaužu biju,
Dziedātāju, runātāju.

92. (94.)

Paldies saku māmiņai
Par to liegu lolojumu:
Nepiekusu dancodama,
Neaizsmaku dziedādama.

93. (95.)

Pasakat (Pateicat) man dziesmiņu
Jele vienu nezināmu;
Parādat man meitiņu
Jele vienu neredzētu.

94. (97.)

Šūpo mani, māmulīte,
Lakstīgalas šūpulī,
Lai es augu tik lustīga
Kā lustīga lakstīgala.

95. (98.)

Kāda mana māte bija,
Tād' es meita pakaļā:
Vai dzēruse, nedzēruse,
Dzied' rociņas plātīdama.

96. (112.)

Kas pielēca man raudot,
Kas bēdīgi dzīvojot?
Daiet (danāk) man viena diena,
Pazūd mans augumiņš.

97. (100.)

Upe, upe, meita, meita,
Abas vienu daiļumiņu:
Tek upīte riņķodama,
Iet meitiņa dziedādama.

98. (101.)

Vai tādēļ nedziedāšu,
Kad man labi nevedās?
Vai tādēļ nedzīvošu,
Kad man ļaudis nicināja?

99. (102.)

Vienreiz ieva (roze), ne divreiz,
Vasarā noziedēja;
Vienreiz jauna, ne divreiz,
Bet lustīgi (priecīgi) padzīvoju.

100. (103.)

Visi ļaudis tā sacīja,
Ka es liela dziedātāja:
Dziedu dienu, dziedu nakti,
Dziedu arī raudādama.

101. (106.)

Bēdas lielas, bēdas mazas,
Kas tās visas izbēdāja!
Citu bēdu izbēdāju,
Citu minu kājiņām.

102. (107.)
Bēdu, manu lielu bēdu,
Es par bēdu nebēdāju!
Liku bēdu zem akmeņa,
Pāri gāju dziedādama.

103. (108.)
Dziedādama vien staigāju,
Ļaunu dienu tītīdama;
Ģan gribēja ļauna diena,
Lai staigāju raudādama.

104. (109.)
Jo es bēdu bēdājos,
Jo nelaime priecājās;
Labāk gāju dziedādama,
Lai nelaime bēdājas.

105. (110.)
Jo man sūri, jo man grūti,
Jo es koši padziedāju,
Jo es koši padziedāju,
Asariņas slaucīdama.

106. (111.)
Kas piebira man raudot,
Kas bēdīgi dzīvojot?
Ļaudis smēja man raudot,
Dievs bēdīgi dzīvojot.

107. (113.)
Kas pielēca man jaunai
Tik bēdīgi dzīvojot?
Tā (šī) zemīte man jāmin,
Tas (šis) mūžiņš jādzīvo.

108. (114.)
Labāk dziedu, nekā raudu,
Grūtu mūžu dzīvodama;
Vai es savu grūtu mūžu
Raudādama atraudāšu?

109. (115.)
Labāk dziedu, nekā raudu,
Lai raud mana ļauna diena,
Lai raud mana ļauna diena,
Aizkrāsnēi gulēdama.

110. (116.)
Labāk dziedu, nekā raudu,
Lai raud mana ļauna diena,
Lai raud mana ļauna diena,
Kas man laba nevēlēja.

111. (117.)
Kas atlēca man jaunai
Tik bēdīgi dzīvojot?
Liku bēdu uz akmeņa,
Spēr' ar kāju ūdenī,
Spēr' ar kāju ūdenī,
Līksmu dziesmu dziedādams.

112. (119.)
Padziedāju, palīksmoju,
Neraudzīju ļaunu dienu;
Ļaunu dienu pabīdīju
Zem savām kājiņām.

113. (120.)
Sērdenīte es meitiņa,
Vai dziedāšu, vai raudāšu?
Labāk dziedu, nekā raudu,
Vai es viena sērdienīte?

114. (121.)
Skauģīts man nevēlēja
Ne dziedāt, gavilēt.
Es dziedāju, gavilēju,
Skauģim sirdi ēdināju.

115. (122.)
Vaile manu grūtu mūžu,
Bet lustīgu padomiņu!
Grūtu mūžu pavadīju
Ar lustīgu padomiņu.

116. (123.)
Vai es dziedu, vai es raudu,
Viss manā mūžiņā;
Labāk dziedu, nekā raudu,
Lai ļautiņi nesmejas.

Ne ikreiz aiz prieka dzied; dziesmās grib sirdi remdēt un laiku kavēt.

117. (124.)

Ai, tu manu lētu dabu!
Drīz dziedāju, drīz raudāju.
Noraudājis padziedāju,
Šķitos nieka neredzējis.

118. (125.)

Ai, tu (Ai,) manu mīkstu sirdi!
Te dziedāju, te raudāju.
Ar (Pie) ļaudīm padziedāju,
Maliņā noraudāju.

119. (126.)

Dziedu, dziedu, ko es dziedu,
Tik raudāt neraudāju.
Dziedu sirdi remdēdama,
Dziedu laiku kavēdama.

120. (127.)

Dziedu, dziedu, ko es dziedu?
Dziedu savu augumiņu,
Dziedu savu augumiņu,
Tuvu, tālu izslavētu.

121. (128.)

Ne no prieka es dziedāju,
Ne no prieka gavilēju:
Pilna sirds man bēdiņu,
Pilnas acis asariņu.

122. (129.)

Dziežu, dziežu, tik neraužu
Tai lielā žēlumā:
Zināj' savu arājiņu
Sīva kunga novadā.

123. (130.)

Dziedādama vien staigāju,
Sīvus kungus klausīdama,
Lai es savas asariņas
Dziesmiņās remdināju.

124. (131.)

Es cerēju viegli gājis,
Man zemīte rībēt rīb;
Es bij pati gan lustīga,
Man sirsniņa raudāt raud.

125. (132.)

Gana man gaužu dziesmu,
Pate gaužu nedziedāju,
Pate gaužu nedziedāju,
Negaudinu bāleliņu.

126. (133.)

Kas dziedāja rītā agri,
Kas bez saules vakarā?
Bārenīte, tā dziedāja
Rītā agri, vakarā.
Kas tie tādi, kas dziedāja
Bez saulītes vakarā?
Tie ir visi bāra bērni,
Bārgu kungu klausītāji.

127. (134.)

Nejaucat, sveši ļaudis,
Pa manām savu dziesmu:
Manas dziesmas gauži skan,
Asarās darinātas.

128. (135.)

Vai dziedāt, vai raudāt?
Man nomira arājiņš.
Labāk dziedu, nekā raudu,
Vai es cita nedabūšu.

129. (136.)

Vakariņš atnākdams
Gaida mani padziedam;
Vairāk man raudas nāca,
Ne vakara dziedāšana.

Bāreņu dziesmas.

130. (137.)

Bārenīte, sērdienīte,
Bārenītes dziesmu dziedu.
Nevienam nesacīju,
Kur vezs mani šoruden:
Pie tētiņa, pie māmiņas
Uz dzeltenu smilšu kalnu.

131. (138.)

Dziedi skaisti, lakstīgala,
Sīkā lagzdu krūmiņā;
Dziedi skaisti, bārenīte,
Sīkajos bāliņos.

132. (139.)

Dziesmiņā vien pazinu,
Kuŗa meita bārenīte:
Vai dziedāja, vai runāja,
Vis māmiņu pieminēja.
No tālienes jau pazinu,
Kur dziedāja sērdienīte:
No Dieviņa vien dziedāja,
No tēviņa, māmulītes.

133. (140.)

Gana dziedu, gana raudu,
Nedzird mana māmuliņa;
Drauga māte gan dzirdēja,
Tā par mani nebēdāja.

134. (141.)

Gan es dziedu, gan es raudu,
Nedzird mani māmuliņa:
Mana mīļa māmuliņa
Gul zem zaļa velēniņa.

135. (142.)

Kas tik sēri gavilēja
Apakš saules vakarā?
Sērdienīte gavilēja,
Vakar mira māmuliņa.

136. (143.)

Kas upīte, ka netek?
Kas meitiņa, ka nedziedi?
Gružiem upe netecēja,
Sērdienīte nedziedāja.

137. (141.)

Ko, māmiņa, tu gulēji,
Kam ar mani nerunāji?
Gan dziedāju, gan raudāju,
Apkārt tevi staigādama.

138. (145.)

Nedzird mani sveša māte,
Kad pie vārtu gavilēju;
Īsta māte, tā dzirdēja,
Tīrulī gavilēju.

139. (146.)

Sēri dzied mātes meita,
Sērdienīti tītīdama;
Neb' sērdiene sav' māmiņu
Par naudiņu pārdevuse.

140. (147.)

Skaisti dzied bārenīte,
Aiz upītes ganīdama.
Smalka balta vilnainīte,
Sarkans rožu vainadziņš.

141. (148.)

Skaisti dzied lakstīgala
Smalkajos krūmiņos;
Vēl skaistāki bārenīte
Zaļajos klajumos.

142. (149.)

Skaisti dzied lauka irbe,
Skaisti āra lakstīgala;
Vēl skaistāki bārenīte,
Tautiņām aizvedot.

143. (150.)

Trīs dziedāja, trīs raudāja
Triju kalnu starpiņā;
Kam bij māte, tie dziedāja,
Kam pamāte, tie raudāja.

144. (151.)

Kas tur dzieda, kas tur rauda
Bez saulītes vakarā?
Tur dziedāja bajarīši,
Tur raudāja bāra bērni.

Pēdējā vasara bāliņos.

145. (152.)
A Dieviņu! nu man bija
Dziedājami vasariņi.
Tautas manu vainadziņu
Nēzdogā sitināja.

146. (153.)
Dziedu, dziedu, raudu, raudu,
Rakstu zīļu vanadziņu.
Vai sirsniņa paredzēja,
Ka pēdīga vasariņa?
Pēdīgs rožu vainadziņš
Zied manā galviņā.

147. (154.)
Dziedādama lakstīgala
Pavadīja vasariņu;
Raudādama brāļu māsa
Atstāj savus bāleliņus.

148. (155.)
Dziedāt man, dziedāt man,
Šī pēdīga vasariņa;
Citu gadu vairs neiešu
Citu meitu pulciņā.

149. (156.)
Dzied', māsiņa, esi līksma
Šo vasaru bāliņos;
Dziedās' citu vasariņu
Ar tautieša māsiņām.
Dzied', māsiņa, esi līksma
Šo rudeni brālīšos;
Citu gadu tu līgsmosi
Tautu dēla sētiņāi,
Tautu dēla sētiņāi
Ar tautieša māsiņām.
Citu gadu ap šo laiku
Es te vairs nelīgošu;
Es līgošu aiz Daugavas
N — iešu pagastā.

150. (157.)
Dzied', māsiņa, esi līksma
Šo vasaru bāliņos;
Kaut tu gana raudājusi,
Tādēļ tautu malējiņa.

151. (158.)
Dzied', māsiņa, esi līksma
Šo vasaru brālīšos:
Citu gadu tad raudāsi
Pie dzērāja tēva dēla.

152. (159.)
Dzied', māsiņa, nu ar mani,
Vairs ar mani nedziedāsi:
Sērstu nāksi, nedziedāsi,
Projām iesi raudādama.

153. (160.)
Dzied', māsiņa, skaistas dziesmas,
Skaisti tavi bāleliņi,
Skaisti tavi bāleliņi,
Skaistu dziesmu klausītāji.

154. (161.)
Dziedat, meitas, ko gaidat,
Vai jūs gaidat savu dienu?
Atnāks diena, aizvedīs,
Paliks dziesma nedziedāta.

155. (162.)
Es lustīga, līdz es jauna,
Līdz nesāju vainadziņu;
Nojems tautas vainadziņu
Ar visām lustītēm.

156. (163.)
Es lustīga mātes meita,
Dziedādama vien staigāju;
Kad aiziešu tautiņās,
Tur staigāšu raudādama.

157. (164.)
Gauži raud purvi, meži,
Kad es gauži (skaņi) gavilēju.
Neraudat purvi, meži,
Šī pēdīga (pēdēja) vasariņa.

158. (165.)
Lustīga, vēlīga,
Līdz jauna meita;
Kad būšu vīrami,
Vīrs vaļu nedos.
Vīrs vaļu gan deva, —
Bērns šūpulēi.

159. (166.)
Lustīgai man dzīvot,
Šī pēdēja vasariņa,
Pēdējs rožu vainadziņš
Zied manā galviņā.

160. (167.)
Lustīgai man dzīvot,
Šī pēdēja vasariņa;
Šīs vasaras galiņā
Noņems manu vainadziņu,
Noņems manu vainadziņu,
Uzliks mici, cepurīti.

161. (168.)
No rītiņa padziedāju,
Ikam balss atskanēja;
No jaunības palustēju,
Ikam tautas nenorāja.

162. (169.)
Nu dziediet, lustējiet,
Āriskās zeltainītes;
Nu tautām pavasars,
Nevajaga malējiņas.

163. (170.)
Nu es jauna, nu priecīga,
Nu vēlīga padzīvoju;
Nu pēdīga vasariņa
Vainadziņu valkājot.

164. (171.)
Padziedat nu, māsiņas,
Bāliņos dzīvodamas;
Tautiņās aizejot
Saplīst dziesmu vācelīte.

165. (172.)
Pavasaru jaunas meitas
Kā bitītes vīvināja;
Jau rudeni noskumušas,
Svešu ļaužu bildināmas.

166. (173.)
Purvu bridu dziedādama,
Žagariņus lauzīdama;
Tautas bēdzu raudādama,
Asariņas slaucīdama.

167. (174.)
Sak', rijās grūta dzīve, —
Rijā gāju dziedādama;
Sak', tautās liega dzīve, —
Tautās gāju raudādama.

168. (175.)
Šogad dzēru brāļam kāzas,
Šogad dzēru dziedādama;
Citu gadu sev dzērīšu,
Tad dzērīšu raudādama.

169. (176.)
Skaisti, skaisti zīle dzied
Celta kalna galiņā:
Tā dziedāja tā meitiņa,
Kuŗai kāzas šoruden.

170. (177.)
Skani, zaļā birstaliņa,
Šī pēdīga vasariņa,
Šī pēdīga vasariņa
Tev skanot, man dziedot.

171. (178.)
Skani, skani, bērzu birze,
Vēl es tevi skandināšu,
Vēl es tevi skandināšu
Līdz citam rudenim.

172. (179.)
Trīci, trīci, bērzu birze,
Šogad tevi trīcināju;
Citu gadu trīcināšu
Tautām melno eglainīti.

173. (180.)
Vaļa man šovasar,
Vaļa citu vasariņu,
Ikam tautu neveiklītis
Dara lielus tīrumiņus.

174. (181.)
Vēl man vaļa, vēl man vaļa
Bērzu birzi trīcināt,
Vēl tam tautu dēliņam
Zaļi meži līdumā.

175. (182.)
Citu gadu vairs nenākšu
Šī kalnā gaviļot,
Šis kalniņš lai apauga
Sīkajām nātrītēm.

Daudzina (kāzās) brāļa līgavu līksmas dabas un dziesmu dēļ.

176. (183.)

Brālīt, tava līgaviņa
Dziedātāja, runātāja;
Kuŗas zemes es pārvedu,
Man staigāja raudādama.

177. (184.)

Kur, bāliņi, tu dabūji
Tik raženu līgaviņu,
Dziedātāju, runātāju,
Sīku raibu audējiņu?

178. (185.)

Ku', bāli, tu dabūj'
Tik lustīg' līgaviņ?
Puķīt' rāva tecēdams,
Kroni pina dziedādams.

179. (186.)

Kur tu ņēmi, bāleliņ,
Tik lustīgu līgaviņu?
Dziedādama vien staigāja
Ar manām māsiņām.

180. (187.)

Kur tu ņēmi, bāleliņ,
Tik lustīgu līgaviņu?
Kuŗu malu i aizgāja,
Tur izdzirdu līgojam.

Liela dziedātāja aizvesta tautās, kur dziesmas nemīl.

181. (188.)

Brīnās tautas manu dziesmu,
Brīnās manu valodiņu;
Ni tie dziesmu dziedājuši,
Ni valodas runājuši.

182. (189.)

Dziedātāju māsu devu
Sīvajās tautiņās;
Kad tautiņas rāti cēla,
Staigā māsa dziedādama.

183. (190.)

Dziedātāju mani veda
Pie rauduļa tēva dēla;
Kad gribēju padziedāt,
Viņš man' gauži raudināja.

184. (191.)

Dzied', māsiņa, dziedādama,
Neraud', tautu raudināma;
Lai raudāja pašas tautas,
Kuŗas tevi raudināja.

185. (192.)

Dzied', māsiņa, dziedādama,
Neraud', tautu raudināma;
Tautas tevi raudināja,
Gribēdamas nicināt.

186. (193.)

Dzied', māsiņa, dziedātāja,
Nebēdāji svešu ļaužu,
Teju tavi bāleliņi
Kā vanagi lidināja.

187. (194.)

Es bij' liela dziedātāja,
Man' iedeva rauduļam;
Es ar savu dziedāšanu
Raudulīti smīdināju.

188. (195.)

Es bij' liela dziedātāja,
Man' iedeva rauduļam;
Ko es viena piedziedāšu
Raudulīša istabiņu.

189. (196.)

Es bij' tāda dziedātāja
Kā zīlīte zariņā;
Man noveda tautiņās,
Kur dziesmīšu nedzirdēja.
Mani gauži raudināja.
Cik gribēju padziedāt.

Ļīksmās dziesmas apklust, tautās aizejot, grūtu mūžu dzīvojot, tautām un ļaunai dienai norājot.

190. (197.)

Aizmirsās man dziesmiņas,
Gŗūtu mūžu dzīvojot;
Dod, Dieviņ, vieglu mūžu,
Pa vienai atgādāšu (atminēšu).
Visas dziesmas aizmirsās,
Gŗūtu mūžu dzīvojot;
Dod, Dieviņ, vieglu mūžu,
Pa vienai atminēšu.

191. (198.)

Dziedādama vien staigāju,
Labu mūžu cerēdama;
Būt' zinājse sēru mūžu,
Staigāt' gauži raudādama.

192. (199.)

Dziedat, meitas, kam ir lustes,
Manas lustes aizgājušas,
Manas lustes aizgājušas
Līdz ar zīļu vaiņadziņu.

193. (200.)

Es dziedāju, es lustējù,
Kā bij' maza paraduse;
Kad aizgāju tautiņās,
Raudināt raudināja.

194. (201.)

Es drīkstēt nedrīkstēju
Šo āriņu trīcināt;
Ne es biju še auguse,
Ne vijuse vainadziņu.

195. (202.)

Es nezinu, kas es būtu,
Kad man tauta nenorātu;
Es būt' liela dziedātāja,
Kā mežos lakstīgala.

196. (203.)

Es savos bāliņos
Dziedādama vien staigāju;
Ka' nogāju tautiņās,
Šaujā brauču asariņas.

197. (204.)

Izdziedāju, izlustēju
Vainadziņu nēsādama;
Kad noņēma vainadziņu,
Skumjām acis pacilāju.

198. (205.)

Izsadziedu, izsatriecu
Brāliņos dzīvodama;
Izsa—gauži— raudājos
Tautiņās aiziedama.

199. (206.)

Kad es augu brālīšos,
Man bij dziesmu vācelīte;
Kad es gāju tautiņās,
Tad apgāzu kalniņā.

200. (207.)

Kādas zemes, kādu ļaužu,
Brālīt, tava līgaviņa?
Ne tā dzied maltiedama,
Ne no druvas pāriedama!

201. (208.)

Māsiņ mana diženā,
Kā norāta svešu ļaužu!
Netek vairs dziedādama,
Tek asaras slaucīdama.

202. (209.)

Nav vairs man tās valiņas;
Kas bij man pērngadā:
Nelaiž mani tautu dēls
Ar meitām padziedāt.

203. (211.)

Rāj man' kungi, rāj bāliņi.
Vēl staigāju dziedādama;
Tā norāja tautu dēls
Visu mūžu dzīvojot.

204. (210.)

Rāj man' kungi, rāj bāliņi,
Es staigāju dziedādama;
Kad norāja ļauna diena,
I runāti nerunāju.

205. (212.)

Rāten rāta, nenorāta
Mūs' māsiņa bāliņos,
Allaž gāja dziedādama, —
Nu staigā raudādama.

206. (213.)

Salnas kosta bērza lapa
Vairāk vīta, ne zaļoja;
Tautu rāta mūs' māsiņa
Vairāk raud, nekā dzied.
Vēja lauzta ābelīte
Ne ziedēja, ne lapoja;
Tautu rāta mūs' māsiņa
Ne dziedāja, ne runāja.

207. (214.)

Smags bij vaŗa vainadziņš,
To valkāju dziedādama;
Viegla bija slēšu mice,
To valkāju raudādama.

208. (215.)

Tamēr meitas koši dzied,
Kamēr zīļu vainadziņš;
Kad noņēma vainadziņu,
Iet balstiņis ķerstēdams.

209. (216.)

Tautiņās iziedama
Dziesmas tinu kamolāje;
Dievs to zina, kā bērniņi
Vaļā viņas šķetinās.

Māte, brāļi klausās tautās aizvesto meitu, māsu, dziedam, un šī dziedādama tiem sūta ziņu.

210. (218.)

Aiji, manu skaļu balsu!
Tec pa bērzu lapiņām,
Aiztecēji pie māmiņas,
Nolaidies lejiņā.

211. (219.)

Dzeguzīti vien dzirdēju
Āriņos kūkojot,
Sav' māsiņas nedzirdēju
Ne dziedot, gavilot.

212. (220.)

Man, māmiņa, skaņis balss,
Nedod mani tuvumā
Es dziedāšu, tu raudāsi,
Balstiņā klausīdama.

213. (221.)

Es to savu māmulīti
Ik vakara raudināju:
Dzirdēj' manu dziedāšanu,
Pārnākam nesagaida.

214. (222.)

Es to savu māmuliņu
Ik vakarus raudināju:
Ik vakarus tautiņās
Kalnā kāpu, gavilēju.

215. (223.)

Kalnā kāpu es dziedāt,
Uz akmens gavilēt,
Lai dzird mana māmuliņa,
Smiltiņās gulēdama.

216. (224.)

Dziedāj' tautu tīrumā,
Uz akmeņa stāvēdama,
Lai trīc visa tautu zeme,
Lai dzird mana māmuliņa.

217. (225.)

Pret vējiņu ausi griežu,
Sav, māsiņas klausīties,
Vai dzied skaisti, vai sērīgi,
Tautiņās aizgājuse.

218. (226.)

žēlabām nevarēju,
Jaun' izgāj'se tautiņās:
Dzirdu māsas, bālēliņus
Kā bitītes vīvinām.

219. (227.)

Vai es dziedu, vai es raudu,
Nedzird mana māmuliņa:
Augsti kalni, dziļas liekņas
Līdz manai māmiņai.

220. (228.)

Tāļi, tāļi es dzirdēju
Sav' māsiņu lellojam; —
Tā nebija man' māsiņa,
Tā bij sveša līgaviņa.

Vecajiem ļaudīm dziesmu prieki jau zuduši.

221. (229.)

Eit' gulēt, vecas sievas,
Lai dziedāja jaunas meitas;
Taisat vietas, tinat bērnus
Ņemat vīrus klātgulēt.

222. (230.)

Kur rudeni, tie ziediņi,
Kas ziedēja pavasar(i);
Kur sievām tā lustīte,
Kas jaunām meitiņām!

223. (231.)

Kur sievām tāda dzīve,
Kā jaunām meitiņām!
Iet meitiņas kur iedamas,
Iet tās koši dziedādamas;
Iet sieviņas kur iedamas,
Iet tās žēli raudādamas.

224. (232.)

Luste, luste jaunajām!
Kāda luste vecajām?
Tik vien lustes vecajām,
Kā gar jaunu kažociņu.

225. (233.)

Luste, luste jaunajām!
Kāda luste vecajām?
Vecajām tāda luste
Kā vasaru dunduram.

226. (234.)

Luste, luste jaunajām!
Kāda luste vecajām?
Vecām luste aizgājuse
Pār kalniņu dziedādam.

227. (235.)

Luste, luste jaunajām!
Kāda luste vecajām?
Vacām lustes nogājušas
Jaunajās dieniņās.

228. (236.)

Luste, luste jaunajiem!
Kāda luste vecajiem?
Vecajiem tāda luste:
Jāiet smilšu kalniņā.

229. (237.)

Puri deg(a), puri deg(a),
Ko vēl sili nedarīja!
Sievas dzied, sievas dzied,
Ko vēl meitas nedarīja!

230. (238.)

Vai tādēļ nedziedāšu,
Ka(d) micīte galviņā?
Man vairāk lustējās,
Kā jaunām meitiņām.

231. (239.)

Luste, luste meitiņām!
Kāda luste sieviņām?
Sievas lusti aizkrāsnē
Raibais runcis spīdzināja.

232. (240.)

Veci vīri sirmas bārdas,
Tie dzied, alus piedzēruši;
Jauni dzied nedzēruši,
Tie dzied sava prieka dēļ.

Sadziedas no tālienes viens pret otru.

233. (241.)

Dzied', māsiņa, tu pret mani,
Es pret tevi gavilēšu,
Es pret tevi gavilēšu,
Skaņu balsi rādīdama.

234. (242.)

Dzied', māsiņa, tu pret mani,
Es pret tevi gavilēšu,
Lai klausās tautas dēls,
Asariņas slaucīdams.

235. (243.)

Dzied', māsiņa, tu pret mani,
Es pret tevi gavilēšu;
Es neļaušu tautiņām
Pret tevim gavilēt.

236. (244.)

Dzied', māsiņa, tu pret mani,
Es pret tevi gavilēšu (-lēju);
Tu dzied' tautas purmaiā,
Es bāliņa tīrumā.

237. (245.)

Dziedu, dziedu, nokliedzos.
Kas pretīm atkliedzās?
Tautu dēls atkliedzās,
Kumeliņus ganīdams.

238. (246.)

Es dziedāju, es lelloju,
Neviens preti nedziedāja.
Vai tādēļi nedziedāja,
Ka es biju sērdienīte.

239. (247.)

Es varēju sadziedāt
Ar trijiem novadiem:
Ivandnieces, Apužnieces,
Es trešā Ēdolniece.

240. (248.)

Gavil' puisis, gavil' meita,
Abi divi gavilēja:
Gan tie paši ziņojās
Kopā tikt vakarā.

241. (249.)

Gavil' puiši, gavil' meitas
Pa visiem mežiņiem;
Lai gavila, kur gavila,
Še nāks visi vakarā.

242. (250.)

Irbe svilpa priedainē,
Es atsvilpu ecēdams;
Gaidu irbes iztekam,
Iztek ciema zeltenīte.

243. (251.)

Zied ābele pret ābeli
Katra kalna galiņā;
Dzied māsiņa pret māsiņu
Katra kunga novadā.

244. (252.)

Zied ieviņa pret ieviņu
Vienā smilšu kalniņā;
Dzied māsiņa pret māsiņu,
Tautu govis ganīdamas.

245. (253.)

Skaņi, skaņi es dziedāju,
Vēl skaņāki tautu meita;
Es dziedāju druviņāi
Viņa brāļa sētiņā,
Es ardamis, ecēdamis,
Viņa rozes ravēdama.

246. (254.)

Sudrabiņa gailis dzieda
Baltābola kalniņā;
Balta linu cielaviņa
Tek gailīti lūkoties.

247. (255.)

Tautu meita zeltenīte
Dzied upītes maliņā;
Viņpus upes kalniņā
Dzieda manis bāleliņš.

248. (256.)

Sudrabota zīle dzied
Viņpusēi Daugavai;
šai pusēi pretī(m) dzied
Apzeltīta lakstīgala.

Meitas pulcējas rotāt un līgot, puiši klausīties un lūkoties.

249. (257.)

Dziedādama es uzkāpu
Baltābola kalniņā,
Lai bierst manas greznās dziesmas
Baltābola ziediņos.

250. (258.)

Dziedam divi, dziedam divi,
Neiet šurpu, neiet turpu;
Kad dziedāja liela pulka,
Kā līgot nolīgoja.

251. (259.)

Dziedat, meitas, dziedat meitas,
Prieki nāca šai zemē:
Divi laivas zelta nāca,
Trešā sīka sudrabiņa.

252. (260.)

Dziedat, meitas, nu iet koši (grezni)
Meža gali līgojas;
Nu nāk puiši koklēdami
Caur ābeļu līdumiņu.
Dziedat, meitas, dziedat, meitas,
Nu līgoja meža gali;
Nu jāj puiši koklēdami
Pār ābeļu līdumiem.

253. (261.)

Dziedat, meitas, upmalā,
Upē balsa nelaidiet,
Laidiet pāri pār upīti
Resnajos ozolos.

254. (263.)

Koši, koši meitas dzied
Ciesupītes maliņāi;
Ciesupīte pavadīja
Manu daiļu augumiņu.

255. (262.)

Ekur meitu pulka iet,
Kā ieviņas ziedēdamas;
Puiši gāja raudzīties,
Kā riekstiņus lazdiņā.

256. (264.)

Kuplis auga ozoliņš
Pašā rožu viducī;
Tur svētdienas meitas gāja
Skaistas dziesmas darināt.

257. (265.)

Pulciņš dzied jaunu meitu
Gludajām galviņām;
Glaud', māmiņa, man galviņu,
Lai es teku pulciņā.

258. (266.)

Līgotāji, līgotāji,
Nav vairs tāļu Jāņa diena:
šī dieniņa, rītdieniņa,
Parīt pate Jāņa diena.

259. (267.)

Mazs puduris meitu dzied
Apaļā kalniņā;
Trīs novadu puiši jāja
Pie tā maza pudurīša.

260. (268.)

N—neeces koši dzied
Apaļā kalniņā;
Gaŗām jāja N—nieki,
Kā sunīši smilkstēdami.

261. (269.)

Padziedam mēs, māsiņas,
Nu vienā pulciņā;
Dievs to zina, citu gadu
Kur mēs katra dziedāsim,
Cita tāļu tautiņās,
Cita smilšu kalniņā.

262. (270.)

Pavasaŗa vakarā
Uz zaļā pakalniņa,
Pirmo reizi dziedāt gāju,
Savu balsi vēdināt.

263. (271.)

Pūšat, brāļi, vaŗa taures,
Zaļa vaŗa trimateles,
Pūšat tautu laukmalē,
Lai nāk tautas klausīties.

264. (272.)

Puiši gāja runādami,
Kā ozoli dunēdami;
Meitas gāja dziedādamas,
Kā naudiņa skanēdama(s).

265. (273.)

Pulkā meitas ieradušas,
Lēni gāja dziedādamas;
Es bij' viena ieraduse (-si),
Es teciņus vien tecēju.

266. (274.)

Sanākušas sadziedam,
Treju kungu zeltenītes:
Koknesietes, Bērzonietes,
Un es viena Bebreniete.

267. (275.)

Trīs karogi meitu gāja
Pa(r) lielo tīrumiņu,
Trīs gadiņi zeme raud
Meitu kaŗa gājumiņ'.

268. (276.)

Vardes kurca puriņā,
Vardelēni maliņā;
Meitas dzied kalniņā,
Meitenītes lejiņā.

269. (277.)

Viņpus upes meitas dzied,
Dzied lielās, dzied mazās;
Lielajām, mazajām
Apzeltīti vaiņadziņi.

270. (278.)

Ceļat mani uz akmeņa,
Es mazāka dziedātāja,
Lai balsiņis līdzi skan
Līdz citām māsiņām.

271. (280.)

Liela pulka meitu gāja
Pa(r) lielo tīrumiņu.
Viena maza, bet dižena,
Tā būs mana līgaviņa.

Rotaļu dziesmas.

272. (279.)

Divi pulki meitu gāja
Abi gāja dziedādami;
Ne vienā pulciņā
Nebij manas līgaviņas.

273. (281.)

Lieli pulki meitu gāja
Pār bāliņa tīrumiņu.
Parād' man, bālēliņ,
Kuŗa tava līgaviņa?
Iet pa priekšu dziedādama,
Ābeļ' ziedi rociņā.

* * *

Lieli pulki meitu nāca
Pār kalniņu dziedādami.
Nāc, bāli, rādi man,

Kuŗa tava līgaviņa.
„Tā ir mana līgaviņa,
Kas citām nāk pa priekšu,
Ābel's ziedi rociņā,
Vasku kurpes kājiņā,
Mazajā pirkstiņā
Sidrabiņa gredzentiņš."

274. (282.)

Trīs meitas dziedāja ābeļu dārzā.
Ņem, brāli, vienu, es ņemšu otru;
Lai tā trešā māmiņu klausa,
Māmiņu klausa, pūriņu loka.

Pulkā dziedot, viens dziesmu sācējs, teicējs, papriekšu dziedātājs, citi līdzētāji. Vismaz divi labprāt dzied kopā.

275. (283.)

Diezgan meitu dziedātāju,
Nav nevienas sācējiņas;
Nāc, bāliņ, dzied' papriekšu,
Došu raibu nēzdodziņu.

276. (284.)

Dziedam divi, dziedam divi,
Kamēr trešu dabūsim:
Ņems bāliņis līgaviņu,
Būs trešāja dziedātāja.

277. (285.)

Dziedāt gribu, dziedāt gribu,
Nav neviena līdzētāja;
Dzied', brālīti, tu papriekšu,
Tad ies koši, tad raženi.

278. (287.)

Dziedi labi, dziedi labi,
Es tev labi palīdzēšu,
Es tev labi palīdzēšu
Ar savām māsiņām.

279. (286.)

Dziedāt vien es dziedātu,
Kaut man otris, kas palīdz;
Bij māsiņa, kas palīdz,
To aizveda tautiņās.

280. (288.)

Es meitām labs puisītis,
Es papriekšu dziedātājs;
Meitas man cimdus ada,
Trejus rakstus rakstīdamas.

281. (289.)

Kas tā tāda dziedātāja,
Ir vidā stāvētāja?
Es papriekšu dziedātāja,
Es vidā stāvētāja;
Ja papriekšu nedziedātu,
Ir vidā nestāvētu.

282. (290.)

Es papriekšu dziedātājs,
No pakaļu važotājs:
Netīk man priekšā braukt,
Sviedrot savu kumeliņu.

283. (291.)

Es uzaugu dziedātāja,
Aizved mani pārnovadu.
Būš' papriekšu dziedātāja
Pārnovada meitiņām.

284. (292.)

Kas kait man nedziedāt
Ar divām māsiņām:
Viena dziesmu teicējiņa,
Otra laba līdzētāja.

285. (293.)

Nāc, māsiņa, līdz ar mani,
Man jāiet tautiņās;
Tu būs' tautu istabā
Man dziesmiņu saucējiņa.

286. (294.)

Palīdz', puisi (puika) man dziedāt,
Palīdz' dziesmu darināt:
Es pie tevis tā gulēšu,
Ūdens cauri netecēs.

287. (295.)
Palīdz', puisi, man dziedāt,
Palīdz dziesmu darināt;
Es tev būšu palīdzēt
Kumeliņu apseglot.

288. (296.)
Palīdz', puisi, man dziedāt,
Palīdz dziesmu darināt;
Es tev iešu palīdzēt
Miežiem līsti līdumiņu.

289. (297.)
Palīdz, puika, man dziedāt,
Man dziesmiņu darināt;
Ja tev tīka, pavalkā
Manu zīļu vainadziņu.

290. (298.)
Palīdz, puika, man dziedāt,
Palīdz dziesmu darināt;
Tad es tev palīdzēšu
Līgaviņas lūkoties.

* * *

Dziediet, meitas, manu dziesmu,
Jemiet mani palīgāi,
Tad es jums palīdzēšu
Arājiņu lūkoties.

291. (299.)
Palīdz', puisi, man dziedāt,
Palīdz dziesmu darināt;
Tad es tev palīdzēšu
Visu mūžu nodzīvot.

292. (300.)
Visi labi ciema puiši,
Kas dziedāt palīdzēja;
Manas pašas bāleliņi
Ne runāt nerunāja.

Labprāt dzied ar savējiem, vai meklē ar ko balsis sader.

293. (301.)
Ai, māsiņa, ai, māsiņa,
Kā es tevi piecietīšu!
Lai gājām, kur gājām,
Gājām abas dziedādamas.

294. (302.)
Dzied', māsiņa, ar māsiņu,
Vai sader, nesader:
Purvi, vēri klausījās,
Ne baltie bāleliņi.

295. (303.)
Dziedat, mazas meitenītes,
Kā jums skaišķi saderēja!
Lielajām nesader,
Uz puišiem raugoties.

296. (304.)
Dziedam pašas mēs, māsiņas,
Mums jau labi savedās!
Piestājās tautu meita,
Šķiet kā vērsis baurojot.

297. (305.)
Es to tautu zeltenīti
Divējādi mēģināju:
Dziežu sīki, dziežu resni,
Abējādi saskanēja.

298. (306.)
Lūkosim dziedājušas
Ar bāliņa līgaviņu:
Ja dziesmiņa saderēja,
Tad sader dzīvojot.
Gana man saderēja
Ar bāliņa līgaviņu:
Sader ziemu maltu iet,
I vasaru druviņā.

299. (307.)
Mēs māsiņas nebijām,
Mums dziesmiņa saderēja;
Īstajām(i) māsiņām
Valodiņa nesader.

300. (308.)

Mēs māsiņas nebijām,
Mums dziedāt savedās:
Vai tādēļ savedās,
Ka mēs mīļi dzīvojām.

301. (309.)

Mums divām māsiņām
Dziedāt labi pavedās;
Kur būs divi tēva dēli,
Iesam abas ietaļās.

302. (310.)

Nākat šurpu, ciema meitas,
Jūs lielās dziedātājas:
Ja būs mums vieni balsi,
Būsim brāļu līgaviņas.

303. (311.)

Ne ar vienu nevedās
Man skaistaja dziedāšana.
Ar bāliņu vien vedās,
Ar bāliņa līgaviņu.

304. (312.)

Nesader man dziesmiņa
Ar šās zemes meitiņām;
Atvediet manas zemes
Man otaru dziedātāju.

305. (313.)

Pasadzied, bāleniņ,
Ar savām māsiņām,
Kā bitīte padziedāja
Ziemas svētku vakarā.

306. (314.)

Redz', kā koši brāļi dzied
Ar savām māsiņām;
Tautu meita klāt stāvēja,
Asariņas slaucīdama.
Neraud' žēli, tautu meita,
Tapsi arī mūs' pulkā,
Tapsi arī mūs' pulkā,
Būsi brāļa līgaviņa.
Būsi brāļa līgaviņa,
Brālim gultas taisītāja,
Brālim gultas taisītāja,
Cimdu, zeķu adītāja.

307. (315.)

Redz', kur skaisti irbe tek,
Cekuliņu grozīdama;
Redz', kur skaisti bāliņš dzied
Ar savām(i) māsiņām.

308. (316.)

Sader man ar šo meitu
I dziedot, runājot;
Ja tev tika prātiņam,
Nāc pie mana bāleliņa.

309. (317.)

Vai mūs abas dzeltenītes
Viena māte auklējusi:
Savedās mums dziedot,
I valodas runājot.

Balss skaņa un nokrāsa; balss locīšana dziedot, gavilējot un līgojot.

310. (318.)

Aiz kalniņa meitas dzied,
Aiz migliņas neredzēju;
No balstiņas vien pazinu,
Kuŗa mana līgaviņa:
Smalki dziedāj', gaŗi vilka,
Kā līgot nolīgoja.

311. (319.)

Ar uzviju es dziedāju,
Ar uzviju gavilēju
Ar uzviju lai noņēma
Manu zīļu vainadziņu.

312. (321.)

Dziedat, tautas, ko dziedat,
Tikai resni nedziedat!
Es brāļos dzīvodama
Man Laimiņa neatstāja

313. (322.)
Dziedāt vien es mācēju,
Gavilēt nemācēju;
Lūdzu savu bāleliņu,
Lai par mani gavilē.

314. (323.)
Dziedi, dziedi, man' māsiņa,
Dzied' ražaini dziedādama;
Tautas loka kumeliņu
Pēc tavām balsiņām.

315. (324.)
Dzied', māsiņa, nelīdzini,
Neba segsi mugurā;
Līdzin' baltas villainītes,
Tās tu segsi mugurā.

316. (325.)
Dzied', māsiņa, pavilkdama,
Dzied, atkal locīdama:
Brīžam taisna mūža teka,
Brīžam gāja līkumā.

317. (326.)
Dzied', māsiņa, sīki, sīki,
Es dziedāšu reši, reši;
Kur mēs divas dziedāsam,
Tur zemīte līgosies.

318. (327.)
Dzied', māsiņa, sīki, sīki,
Es dziedāju resni, resni:
Tev aizveda tāļi, tāļi,
Es paliku kaimiņos.

319. (328.)
Dziedu, dziedu pavilkdama,
Atkal dziedu locīdama:
Dieviņš zina, mūžiņā
Kādi ļaudis klausījās.

320. (329.)
Dziedu, dziedu pavilkdama,
Dziedu atkal locīdama:
Tautām dziedu pavilkdama,
Bāliņam locīdama.

321. (331.)
Dziesmiņ' loku, valodiņu,
Kādu pate gribēdama;
Augumiņa nevarēju
Par Laimiņas likumiņu.

322. (332.)
Dziesmītē vien pazinu,
Kuŗa sieva, kuŗa meita:
Meitas drīzi drīzināja,
Sievas lēņi lēņināja.

323. (333.)
Ievilkdama es dziedāju,
Ievilkdama gavilēju;
Ievilkdama mīļā Māŗa
Manu mūžu kārsināja.

324. (334.)
Gan jo rupji es dziedāju,
Gan jo rupji gavilēju;
Sak, ļautiņi izdzirduši:
Klau! bajāra sieva dzied.

325. (335.)
Gana sīki es dziedāju,
Gana sīki gavilēju,
Tādēļ saka sveša māte,
Ka es tauri taurējot.

326. (336.)
Gauži dziedu dziedādama,
Gauži raudu raudādama:
Man Laimiņa neatstāja
Viena īsta bāleliņa.

327. (337.)
Gribēj' mani tautu dēls
Balsiņā nolūkot;
Sav' trejādi es dziedāju,
Sav' trejādi gavilēju.

328. (338.)
Jauno māsiņu vidū ņēmu,
Tā smalki dziedāja locīdama;
Jauno bāliņu kamanu galā,
Tās viegli nolaide no kalna lejā.

329. (339.)

Kad dziedāju, sēri dziedu,
Kad raudāju, gauži raudu;
Kam tā mana māmulīte
Gaudulīti audzināja?

330. (340.)

Klausies, mana māmulīte,
Vai raženi es dziedāju.
— Tu, meitiņa, sēri dziedi,
Tu paliksi sērdienīte.

331. (341.)

Kur meitiņas pulkiem dzied,
Tur ērģeļu nevajaga:
Cita sīki, cita reši
Ērģelēt(i) ērģelēja.

332. (342.)

Lai dzied sīki, kas dzied sīki,
Tu, māsiņa, nedzied sīki:
Atradīsi tautiņās
Sīku savu dzīvošanu.

333. (343.)

Kā bitīte nolīgoju
Šādu augu vasariņu:
Brāļam sievu nolīgoju,
Sev dižanu arājiņu.
Es bij' tāda lūkotāja,
Lūkodama vien staigāju:
Nolūkoju brāļam sievu,
Sev ražanu (dižanu) arājiņu.

334. (344.)

Māc', māmiņa, tā dziedāt,
Kā dziedāja lakstīgala.
— Lok', meitiņa, tā mēlīti,
Kā locīja lakstīgala.

335. (345.)

Jumpraviski es dziedāju,
Jumpraviski gavilēju;
Vai tādēļ mani sauca
Jumpraviešu līgaviņu?

336. (346.)

Kā puisītis es dziedāju,
Kā puisītis gavilēju:
Bij māmiņa ielikuse
Brāleniņa šūpulī.

337. (348.)

Padziedāju', kā mācēju,
Kā bij' maza ierauduse;
Es nebiju lakstīgala,
Locīt savu valodiņu.

338. (350.)

Pavilkdama es dziedāju,
Pavilkdama gavilēju,
Pavilkdama laiku liku
Tāliņām tautiņām.

339. (352.)

Pēc Skrundiņas es dziedāju,
Pēc Skrundiņas gavilēju:
Pā(r)novada mans prātiņš,
Pā(r)novada padomiņš.

340. (353.)

Pēc Leitīšu es dziedāju,
Pēc Leitīšu gavilēju,
Pēc Leitīšu es nēsāju
Savu zīļu vainadziņu.
Man atbrauca no Leitīšu
Sešis bēris kumeliņis,
Sešis bēris kumeliņš,
Četris kaltis ritentiņis.

341. (355.)

Vīra balsi es dziedāju,
Vīra balsi gavilēju:
Dažu labu tēva dēlu
Sev gaŗām aizvadīju.

342. (356.)

Pulka meitu dziedātāju,
Nav nevienas ievilcējas;
Mūs' māsiņa sīka, maza,
Visas pulkas ievilcēja.

343. (357.)
Rāmi, rāmi es dziedāju,
Vēl jo rāmi gavilēju:
Dievs dod manim ielīgot
Rāmā tautas sētiņē.

344. (358.)
Rudeniski es dziedāju,
Rudeniski gavilēju:
Rudenī nolīgoju
Tālajās tautiņās.

345. (359.)
Rupji, rupji es dziedāju,
Vēl rupjāki gavilēju;
Vai tādēļ dēlu māte
Neņems mani vedeklās.

346. (360.)
Šūpo mani, māmuliņa
Vālodzītes šūpulī:
Lai es loku valodiņu,
Kā locīja vālodzīte.

347. (361.)
Sīki dziedu dziedādama,
Gauži raudu raudādama:
Māmiņai žēli daru,
Kam dod jaunu tautiņās.

348. (362.)
Sīki dziedu dziedādama,
Lai man saka maģ' esot,
Lai tautiņas neprasīja
No māmiņas malējiņas.

349. (363.)
Sīce bite kamenīte
Daugaviņas maliņā:
Daugaviņas meitiņām
Tāpat sīka valodiņa.

350. (364.)
Strauji tek tā upīte,
Tai oliņas dibenā;
Sēri dzied tā meitiņa,
Tai nebija māmulītes.

351. (365.)
Tautu dēlis lielījās
Man' no balsa nolūkojis;
Ko tu, nelga, lielījies,
Mans balsiņis divējāds.

352. (367.)
Uz spēlītes es dziedāju,
Uz spēlītes gavilēju;
Uz spēlītes man Laimiņa
Pina puķu vainadziņu.

353. (368.)
Vai bitīte šūtin šuva,
Vai rakstīt norakstīja;
Vai meitiņa dziedāt dzied,
Vai līgot nolīgoja.

354. (369.)
Ceļu gāju dziedādama,
Kā irbīte rakstīdama;
Norakstīju irbes kroni,
Lakstīgalas vainadziņu.

Klausītāji priecājas par dziedātājas skaļo, košo balsi; precājas arī dziedātāja pati.

355. (370.)
Ailu, manu skaļu balsu,
Kā no viena alva lietu!
Kad es savu balsu laidu,
Šķiet tautiņas taurējam.

356. (371.)
Ak tu manu skaņu balsi,
Kā no skaidra avotiņa!
Dziedu brāļa līdumā,
Atskan tautu istabā.

357. (374.)
Ai jel manu skaņu balsu,
Kā no viena zelta liets!
Tāļu tautas klausījās,
Cepurītes noņēmuši.

358. (376.)
Aju, manu skaņu balsi,
Pār purviem aizskanēja!
Vai tādēļ aizpurvieši
Noņem manu vainadziņu?

359. (377.)

Vai jel manu skaņu balsi,
Skan mežā, skan laukā!
Skan laukā akmenī,
Skan mežā ozolā.

360. (378.)

Vaile, manu skaņu balsu,
Tāla vēja aiznesamu,
Tāla vēja aiznesamu,
Nelietim sajemamu!

361. (379.)

Vai, rīklīte, man' rīklīte,
Kā no viena vaŗa kalta!
Es varēju sadziedāt
Ar Vāczemes meitiņām.

362. (380.)

Ak tu manu skaņu balsi,
Tautu birzē atskanēja!
Dēlu māte klausījās,
Savu dēlu auklēdama.

363. (381.)

Ai, upīte melnacīte,
Savas meitas neizdodi!
Kas tās tavas krasta malas
Ik svētdienas tricinās?

364. (382.)

Skaisti dziedi lakstīgala
Kaibaliņas maliņā;
Man izlija vīna glāze,
Uz tevim klausoties.

365. (383.)

Kāda jauka dzievāšana
Pie tās meitu māmuļītes!
Meitas dzied kambarēi,
Bites rožu dārziņāi:
Meitas nesa miltu grozu,
Bites vaska rituliņu.

366. (384.)

Brāļos dziedu, vējš aiznesa
Dziesmu tautu sētiņāi;
Tur Dieviņis man pašķīra
Līksmu maizes arājiņu.

367. (385.)

Daiļi dziedu, gavilēju,
Uz robežas stāvēdama,
Lai skan manas daiļās dziesmas
Triju kungu pagastos.

368. (386.)

Dziedāj, visas laucenieces,
Ne lapiņa nečabēja;
Dziedāj' viena meženiece,
Ozolam zīles bira.

369. (387.)

Dziedi, dziedi, ganu puisi,
Tu jau mani nevinnēsi:
Es kalnā, tu lejā,
Mans balsiņis tāļu skan,
Mans balsiņis tāļu skan,
Pāri mežu galotnēm.

370. (389.)

Es bij' liela dziedātāja,
Bērza biržu locītāja.
Izlocīju bērza birzi
Pa vienam zariņam,
Izmācīju tautu dēlu
Pa savam prātiņam.

371. (390.)

Es bij meita, man bij dziesma,
Es varēju gavilēt!
Visi tautu tīrumiņi
Aiz dziesmām locījās.

372. (391.)

Es palaižu skaņu balsu
Pa lielo sila malu;
Izdzirduse māmuliņa,
Atveŗ nama duraviņas.

373. (392.)

Es varēju sadziedāt
Ar ābeļu lakstīgalu;
Viņa dzied ābelē,
Es brālīša laukmalē.

374. (393.)
Izārdīgi es dziedāju,
Izārdīgi gavilēju:
Man' tautiņas pazinušas
Izārdīgas valodiņas.

375. (394.)
Izsaveice man dziedāt,
Izsaveice gavilēt,
Izsaveice man darbiņš
Aiz visām māsiņām.

376. (395.)
Jo dziedāju, jo skanēja
Skaņa meža maliņā;
Jo dzīvoju, jo mīlēja
Baltajos bāliņos.

377. (396.)
Jo tie meži skaņi skan,
Jo man tika skandināt;
Jo tie puiši mani prec,
Jo man tika atsacīt.

378. (392.)
Skaņi, skaņi es dziedāju,
Kālab skaņi neskanēja?
Tālab skaņi neskanēja,
Ka tautietis klausījās.

379. (399.)
Kas tā tāda dziedātāja,
Bērzu biržu locītāja?
Tautu meita dziedātāja,
Vējiņš biržu locītājs.

380. (400.)
Maza, maza lakstīgala
Lielu mežu trīcināja:
Tā nebija lakstīgala,
Tā brālīša līgaviņa.

381. (401.)
Krūmi, krūmi, meži, meži,
Manu balsi atdodiet!
Nu nāk jauna vasariņa,
Nu balsiņa vajadzēs.

382. (402.)
Kumeliņu grožojot,
Piegrožoju cīrulīti,
Lai brauc mana līgaviņa,
Kā cīrulis dziedādams.

383. (403.)
Kur palika, kur aizgāja
Šīs vasaras dziedātājas?
Cita še, cita te,
Cita tautu rociņā.

384. (404.)
Kur palika, nepalika
Šo āriņu lakstīgala?
Nedzird vairs trikojam,
Kā citām vasarām.

385. (405.)
Lakstīgala jauki dzied,
Sila malu tecēdama;
Tā dziedāja jaunas meitas,
Bāliņos dzīvodamas.

386. (406.)
Māte mani brēcināja,
Skaļu balsi gribēdama:
Skaņi skan mans kakliņš,
Kā ērģeles ērģelē.

387. (407.)
Māte mani brēcināja,
Skaņu balsi gribēdama;
Nu man bija skaņš balsiņis,
Nu māmiņa nedzirdēja.

388. (408.)
Māte mani rātin rāja,
Ka es liela dziedātāja.
Tā, māmiņa, tava vaina,
Ka es liela dziedātāja:
Kam tu kāri šūpulīti,
Kur dziedāja lakstīgala.

389. (409.)
Māte mani šūpojuse
Ievu ziedu šūpulī;
Kad uzaugu liela meita,
Lakstīgalu pārdziedāju.

390. (410.)
Man spēlīšu nevaj'dzēja,
Kad es augu bāliņos:
Pate rīkle ērģelēja,
Pate mute gavilēja.

391. (411.)
Mazai man māmuliņa
Ārdīs kāra šūpulīti:
Vai dziedāju, vai runāju,
Kā ārdīt izārdīju.

392. (413.)
Nedod, Dievis, tur aiziet,
Kur balstiņas atskanēja:
Aiz puriemi, aiz mežiem,
Aiz dziļiemi ezeriem.

393. (414.)
Nei viens mani aizrunāja,
Nei viens mani aizdziedāja,
Virsū tiku es dziedot,
Ei valodu runājot.

394. (415.)
Neviens mani aizrunāja,
Neviens mani aizdziedāja:
Man' māmiņa šūpojusi
Lakstīgalas šūpulī.

395. (416.)
Pusbalsīti vien palaidu,
Jau ļautiņi brīnījās;
Ko tad vēli nedarītu,
Būtu visu palaiduse.

396. (418.)
Rīklīt' mana ērģelīte
Ērģelēt ērģelēja!
Ruden iešu māršu vest,
Man taurītes nevajaga.

397. (423.)
Šūpo mani, māmulīte,
Lakstīgalas šūpulī,
Lai man būtu salds miedziņš,
Tāda jautra valodiņa.

398. (422.)
Šūpo mani, māmulīte
Lakstīgalas šūpolī,
Lai es varu tā dziedāt,
Kā dziedāja lakstīgala.

399. (424.)
Skaļi dziedu, nokliedzos,
Lai dzird mans arājiņš,
Lai tas bija pārnovadu,
Lai pašā novadā.

400. (426.)
Skanēj' mana dziedāšana
Par deviņi priežu sili;
Mīlēj' manis augumiņis
Par deviņas kungu valstis.

401. (427.)
Tautas mani laukā ņēma,
Aizved meža maliņā,
Cerē mani nemākam
Dižus mežus trīcināt.

402. (428.)
Trīcēj' kalni, ielejiņas,
Kad es augu bāliņos,
Kad aizgāju tautiņās,
Lai trīcina lakstīgala.

403. (429.)
Trīcēj' kalni, skanēj' meži,
Kad dziedāju lejiņā;
Saka ļaudis dzirdēdami:
Lakstīgala skaisti dzied.

404. (430.)
Trīcēj' zaļa bierstaliņa,
Līdz es augu brālīšos;
Kad aizgāju tautiņās,
Ne lapiņa nečabēja.

405. (431.)
Trīcēt trīc tā maliņa (pusīte),
Kur aug meitas dzeltainītes;
Kur aug puiši naidenieki,
Ne zīlīte nedziedāja.

406. (432.)

Trīcēt trīc tā maliņa,
Kur māmiņas gani gana;
Ne zīlīte nedziedāja,
Kur guļ tēva pieguļnieki.

407. (433.)

Tumsiņā, vakarā
Graznu dziesmu padziedāju,
Lai klausās mīļa Māra,
Kas meitiņas audzināja.

408. (434.)

Kas kaitēja man dziedāt
Apaļā kalniņā:
Vējiņš manu balsu nesa
Tautu dēlu sētiņā;
Tautu dēls klausījās,
Kumeliņu sedlodams.

Aizsmakusi balss. Balss jāsargā.

409. (435.)

Aizsmakusi es dziedāju,
Aizsmakusi gavilēju:
Māte mani ielikusi
Bez vārdiņa šūpulī.

410. (437.)

Lēni, lēni padziedāšu
Tai sebā vakarā,
Lai nedzird ļauni ļaudis,
Lai balsīti nemaitā;
Būt' balsīti vien maitājši,
Maitā skaistu augumiņu.

411. (438.)

Māte mani brēcināja,
Skaļu balsi gribēdama;
Jo es brēcu, jo aizsmaku,
Jo skaļāku nedabūju.

412. (439.)

Netīšām nodziedāju
Pēc saulītes vakarā;
Kuŗš, ļautiņi, dzirdējāt,
Ļaunus vārdus nevēlat.

413. (441.)

Sveši ļaudis lielījās,
Manu kaklu aiztaisīt.
Vaļā durvis, vaļā logi,
Vaļā mana valodiņa.

414. (442.)

Vai tā tautu istabiņa
Zēveļ' malku kurināta?
Aizsmok mana valodiņa
Pirmajā vakarā.

Meitas dzied, tautas kaitinot, vilinot, vai arī izredzētam arājiņam sirdi remdējot. — Senāk dziedātājām bija jāvairās, ka tautas neuzbrūk un neaizved, nenoņem vaiņagu.

415. (443.)

Vai, Dieviņ, sirdis kūst,
Kas balsiņu klausījās?
Klausās tautu neveiklītis,
Kumeliņus ganīdams.

416. (444.)

Aiji, mana skaista dziesma,
Tec pa bērzu galotnēm,
Tec pie mana arājiņa
Līdumiņa maliņā.

417. (445.)

Ai, kaimiņi, ai, kaimiņi,
Mēs div' dumpi turēsim:
Ik vakara tavas meitas
Manus puišus kaitināja.

418. (446.)

Duj' dziesmiņas padziedāju
Novadiņa maliņāi;
Dravenieka duj' dēliņi
Iztecēja klausīties,
Iztek acis nemazgājši,
Basiņām kājiņām.

419. (447.)

Brauj (Ej) pa ceļu, ceļa vīrs,
Neklaus' meitu dziedāšanu:
Cita dzied ganīdama,
Cita rozes ravēdama.

420. (449.)

Dziedādama vien staigāju,
Ar tautām spēlēdama;
No galviņas nospēlēju
Savu zīļu vaiņadziņu.

421. (450.)

Dziedāj' zelta lakstīgala
Smalkā lazdu krūmiņā;
Tā, bāliņ, lūkojam,
Kā rokā dabūjam.

422. (451.)

Dziedāt man rītā agri,
Dziedāt sebu vakarā:
Rītā agri tautas dzird,
Vakarā bāleliņi.

423. (452.)

Dziedat, meitas, vakarā
Vakarā tāļu skan;
Rītā koki pilni rasas,
Tad vairs tāļu neskanēs.

424. (453.)

Dziedat, meitas, vakarā,
Vakarā tāļu skan,
Vakarā tāļu skan,
Tāļu tautas kaitināja.

425. (455.)

Dziedi, dziedi, dziedātāja,
Gan atnāksi raudādama,
Gan atnāksi raudādama,
Vaiņadziņu žēlodama.

426. (456.)

Dziedi, dziedi, tautu meita,
Glabā savu vaiņadziņu;
Es pametu sav' brālīti,
Kumeliņu seglojot.

427. (457.)

Dziedi, dziedi, tautu meita,
Mana brāļa gribēdama.
Manam brālim zīda svārki,
Tev nav krekla mugurā.

428. (458.)

Dziedi, dziedi tu, meitiņa,
Kādu vellu piedziedāji?
Tu aiziesi raudādama
Cita kunga novadā.

429. (460.)

Dzied', meitiņa, atskaties,
Liela meža maliņā:
Man deviņi bāleliņi,
Nevienam līgaviņas.

430. (461.)

Dzied', meitiņa, nevelc gaŗi
Dzirdēs tevi laucinieki,
Aizvedīs pārnovadu
Laucinieku dēliņam.

431. (662.)

Dzied', meitiņa, skaņi, skaņi,
Tautas dēli klausījās,
Tautas dēli klausījās,
Kumeliņu sedlodami.

432. (663.)

Dzied' raženi, tautu meita,
Dzied balsiņu locīdama:
Man deviņi bāleliņi,
Kas pēc tevis klausījās.

433. (464.)

Dziedu koši locīdama,
Dziedu gaŗi pavilkdama.
Vējiņš manu balsu nesa
Pašā tautas sētiņā,
Pašā tautas sētiņā,
Caur lodziņu istabā,
Caur lodziņu istabā,
Pie tās dēlu māmulītes.

434. (465.)

Ej, māsiņa, dziedādama,
Kā puķīte ziedēdama,
Lai dzird dēlu māmuliņa,
Cik lustīga vedekliņa.

435. (466.)

Ej, plostiņi, līgodams,
Nava celmu Daugavā;
Ej, māsiņa, dziedādama,
Nava tautu celiņā.

436. (467.)

Es dziedāju, gavilēju,
Dēlu māte klausījās,
Dēlu māte klausījās,
Cerēj' savu jauņuvīti.

437. (468.)

Es dziedāju, gavilēju,
Uz robežas stāvēdama;
Vai tie akli ciema puiši,
Ka tie mani neredzēja?

438. (469.)

Es iegāju padziedāt
Zaļajā birzītē;
Tautas manu balsi dzird,
Neredz mana augumiņa.

439. (470.)

Es izgāju dziedādama
Rendinieku novadiņu;
Rendinieku veci puiši
Saceļ ausis kā lemešus.

440. (471.)

Es jums lūdzu, pušeniece,
Laižiet meitas padziedāt.
Meitas pašas slinkas bija,
Lien kā cūkas midzenī.

441. (472.)

Es staigāju dziedādama,
Kā cielava rakstīdama;
No māmiņas izdziedāju
Sev tīkamu arājiņu.

442. (473.)

Gāju ceļu dziedādama,
Kā cielava lakstodama;
Gāju puišus smādēdama,
Kā ābolus mētādama.

443. (474.)

Gāju ceļu dziedādama,
Kā cielava rakstīdama;
Dod', Dieviņi, satikties
Ar godīgu tēva dēlu.

444. (475.)

Gāju ceļu dziedādama,
Kā cielava rakstīdama;
Man pakaļi ciema puiši,
Kā gailēni lēkādami.

445. (476.)

Gāju ceļu dziedādama,
Kā cielava rakstīdama;
Pakaļ nāk tautu dēlis
Smalku rakstu rēķināt.

446. (477.)

Gāju ceļu dziedādama,
Kā cielava rakstīdama;
Tam puišam(i) žēl darīju,
Kam nav savas līgaviņas.

447. (479.)

Grezni jāja tautu dēls,
Kumeļā sēdēdams;
Grezni dzied man' māsiņa,
Rožu dārzu laistīdama.

448. (480.)
Ik vakarus dziedāt gāju
Avotiņa lejiņā;
Izdziedāju sav' pūriņu,
Sav' raženu vaiņadziņu.

449. (481.)
Ik vakara dziedāt gāju
Avotiņa lejiņā;
Izdziedāju zelta kroni,
Div' sudraba gredzentiņus.

450. (482.)
Ik vakara tautu meita
Kalnā kāpa gavilēt,
Gribēdama skaņu balsi
Pievilt manu bāleliņu.

451. (485.)
Jaunas meitas skaisti dzied
Paeglīšu kambarī;
Jauni puiši gaŗām gāja
Asariņas slaucīdami.

452. (486.)
Jo dziedāju, jo skanēja
Liela meža maliņā;
Jo raudāja dēlu māte,
Jo man tika raudināt.

453. (487.)
Kad es būtu zinājuse,
Kas dziesmiņas klausījās,
Es būt' tādu dziedājuse,
Ka tam birtu asariņas.

454. (489.)
Kas tā tāda dziedātāja,
Bērzu birzes locītāja?
Tā lielā brāļu māsa,
Kas tautiņu nebēdāja.

455. (490.)
Kas tā tāda dziedātāja,
Dzied bez saules vakarā?
Tā deviņu brāļu māsa,
Dzied kumeļus ganīdama.

456. (491.)
Klausies, manu arājiņ,
Kā iet jauki man dziedot?
Dziedi mana līgaviņa,
Man gan tika klausīties.

457. (492.)
Klausies, mans arājiņ,
Kā es sēri gavilēju.
Ja tev bija manis žēl,
Nāc ar mani parunāt.

458. (493.)
Klausies, tautu netiklīti,
Kur dzied ciema zeltenītes;
Nu tev vaļas klausīties,
Nav tavā rociņā.

459. (495.)
Lokaties, mežu gali,
Lai balsiņis pāri skan,
Lai balsiņis pāri skan,
Pa(r) deviņi novadiņi,
Pa(r) deviņi novadiņi,
Devītā sētiņā.
Tur aug manis arājiņis
Kā ozolis līgodams.

460. (497.)
Virķenā es dziedāju,
Salacā atskanēja;
Salacieši zirgus jūdza,
Manas balss klausoties.

461. (498.)
Ēdolē es dziedāju,
Ivandē atskanēja;
Ivandnieku puisēniņi
Stāvu vien dīdījās.

462. (499.)
Blīdenieku mellas vistas
Ik vakaru kledzināja;
Stūrenieku balti gaiļi,
Tie jau jūs neprecēs.

463. (500.)

Nāburdzīte dusmojās:
Es dzied' viņas puišu dēļ;
Es dzied' savas lustes dēļ,
Velns dzied' tavu puišu dēļ.

464. (501.)

Ne es dziedu, ne runāju,
Virs vējiņa stāvēdama:
Apakš vēja dēlu māte
Manu balsi klausījās.

465. (502.)

Nedomā tu, puisīti,
Ka es dziedu tevis dēļ;
Man pašam saderēts,
Es tik tevi kaitināju.

466. (503.)

Nedrīkstēju vakarā
Daiļu dziesmu padziedāt:
Sliņķis guļ žogmalē,
Manas dziesmas klausījās.

467. (505.)

Neklausies, tautu dēls,
Ne pēc tevis es dziedāju;
Man pašai bāleliņi,
Kas pēc manis klausījās.

468. (507.)

No rītiem(i), vakariem(i)
Meitām laba dziedāšana:
No rītiem(i), vakariem(i)
Klausās dēlu māmuliņa.

469. (508.)

Pa vējam(i) es dziedāju,
Pa vējam(i) gavilēju,
Lai vējiņš (-jiņis) balsu nesa
Manam linu arājam.

470. (509.)

Pirmo reiz' es izgāju
Par novadu padziedāt;
Kā izgāju, tā palika
Mans sudraba gradzeniņš.
Kad izgāju otru reizi,
Paliek manis vaiņadziņš.
Kad es gāju trešo reizi,
Vairs es pate nepārnācu.

471. (510.)

Pret vējiņu dziedāt gāju,
Pretīm sedzu villainīti;
Pretīm jāja tautu dēlis
Ābolainu kumeliņu.

472. (512.)

Šitie puiši tā domāja,
Ka es dziedu viņu dēļ;
Man māmiņa atvedīs
Par Daugavu arājiņu.

473. (511.)

Puisis, blinda, rudzos līda
Manu dziesmu klausīties;
Manu balsi gan dzirdēja,
Mani pašu neredzēja.

474. (513.)

Sebi, sebi es dziedāju,
Vēl jo sebi klausījās,
Vēl jo sebi klausījās,
Mans maizītes arājiņš.

475. (514.)

Seglo, puisi, savu zirgu,
Jāj meitiņu lūkoties:
Jaunas meitas upmalē
Jautras dziesmas gavilē.

476. (517.)

Skaisti dzied laiska meita
Krūmmalē sēdēdama,
Lai šķiet tautas čaklu meitu,
Druviņā nogājušu.

477. (518.)

Skaņi, skaņi es dziedāju
Liela meža maliņā,
Lai dzirdēja dēlu māte,
Lai ņem mani vedeklās.

478. (519.)

Skaņu balsu uzdziedāju
Dēlu mātes pavārtē;
Izdzirdusi dēlu māte:
Klau, dzied mana vedekliņa!

479. (520.)

Tāļu, tāļu suņi rēja,
Tāļu pūta medinieki;
Tāļu, tāļu meitas dzied,
Tāļu puišus kaitināja.

480. (521.)

Tautiets manu balsi dzird,
Neredz mani staigājam;
Kad ierauga staigājam,
Birst tam žēlas asariņas.

481. (522.)

Tumsiņā vakarā
Greznu dziesmu padziedāju,
Lai klausās ciema puiši,
Kam nebija līgaviņas.

482. (523.)

Uz kalniņa dziedāt gāju,
Uz akmeņa gavilēt,
Lai dzird mans arājiņš,
Lai zviedz viņa kumeliņš.

483. (524.)

Vējiņš manu skaļu balsi
Ērģelēt ērģelēja;
Dažam tautu nelietim
Birst asaras klausoties.

484. (525.)

Visu dienu nedziedāju,
Nu dziedāšu vakarā,
Vakarāi tāļu skan
Pa deviņi novadiņi.

485. (526.)

Ciema meitas ik vakara
Kalnā kāpa gavilēt:
Lūdzās mūsu bāleliņus,
Lai iet nakti klātgulēt.

486. (527.)

Citas meitas nedziedāja, —
Arājiņa nedabūs;
Es dziedāju, delverēju,
Man arājs gadījās.

487. (528.)

Citas meitas nedziedāja,
Kam zināmi arājiņi;
Es dziedāju, es lustēju,
Man vēl auga nezināms.

Kur meitas dzied, tur puiša dvēsele. No dziedātājām izvēlas līgaviņu.

488. (529.)

Aiz upītes meitas dzied,
Aiz migliņas neredzēju;
Noņēmos cepurīti,
Nost migliņu vēcināju.

489. (530.)

Aiz upītes meitas dzied
Melnajām galviņām;
Viena pate baltgalvīte,
Tā būs mana līgaviņa.

Tai es došu sav' rociņu,
Savu zelta gredzeniņu;
To es skaisti vizināšu
Ar bēro kumeliņu,
Ar bēro kumeliņu,
Sidrabiņa vāģīšos.

490. (531.)

Ak tu, ciema ceruzīte,
Nedzied jele tik ražani!
Man vajaga līgaviņas,
Ka es tevi neapņemu.

491. (532.)

Daiļi dzieda tautu meita
Zaļu bērzu biezumā;
Šķiŗ lapiņas, nāc ārā,
Rādi savu augumiņu.

492. (533.)

Div' pulciņi meitu dzied,
Kur tie dzied, kur nedzied?
Tie dziedāja liepienē
Sīku rožu dārziņā.

493. (534.)

Dziedat, meitas, nu iet koši,
Man gan tika klausīties,
Man gan tika klausīties,
Man nevaide līgaviņas.

494. (535.)

Dziedi, dziedi, tautas meita,
Es bierzē klausījos;
Div' gadiņu klausījos,
Trešā jāju lūkoties.

495. (536.)

Dzied', meitiņa, gavilē,
Mana būsi šoruden;
Tu vēl pati nezināji,
Man jau māte pavēlēja.

496. (537.)

Esi klusa, tautu meita,
Purva malu staigādama;
Vēl tu manu sirdi ēdi
Ir klusām staigādama.

497. (540.)

Grazni dzied ciema meitas
Zaļas birzes maliņā;
Sedloš' savu kumeliņu,
Jāšu viņas aplūkot.

498. (541.)

Jo meitiņas skaisti dzied,
Jo man sirdis gauži sāp;
Kā tai bija nesāpēt:
Skaista dziesma grauztin grauž.

499. (542.)

Kas man dotu to naudiņu,
Kas guļ jūŗas dibinā!
Kas man dotu to meitiņu,
Kas dzied koši vakarā.

500. (543.)

Kas tā tāda dziedātāja?
Caur mežiņu balse skan.
Lai tā diža, lai tā maza,
Tā būs mana līgaviņa.

501. (545.)

Koši dzied jaunas meitas
Baltā mūŗa istabā;
Kaut varētu klāti tikt,
Tur lūkotu līgaviņu.

502. (545.)

Koši, koši, jauki, jauki,
Kad Dievs deva vasariņu:
Dzied putniņi, dzied meitiņas,
Meža gali gavilē.

503. (546.)

Kur vasaru saule lēca,
Tur lec ziemu mēnestiņš;
Kur tās meitas pulkiem dzied,
Tur tā puišu mīlestība.

504. (547.)

Meitas dzied kambarī,
Es aiz loga klausījos.
Dziedat, meitas, ko dziedat,
Dziedat puiša dvēselīti.

505. (548.)

Pa līčiem ievas zied,
Es uz krasta gavilēju:
Pa istabu meitas dzied,
Es pie loga klausījos.

506. (550.)

Skaņi irbe nokliedzās
Aiz upītes kalniņā.
Cirtu priedi, metu laipu,
Tā būs mana līgaviņa.

507. (551.)

Skaņi meitas gavilēja
Aiz smalkā ataudziņa;
Puisīts zirgu nojādīja,
Gavilnieces meklēdams.

508. (552.)

Trīs meitiņas skaisti dzied
Augstā kalna galiņā;
Viena bija man' māsiņa,
Otra brāļa līgaviņa;
Tā trešā sveša bija,
Tā man pašam piederēja.

Dziesmu skaņās klausoties dažreiz pieviļas: viņš atrod mazu meitenīti, vai arī vecu māmulīti.

509. (553.)

Ak tu, skuķi mazulēn,
Tavu skaistu dziedāšanu!
Bij man tevis, skuķes, dēļ
Seglot savu kumeliņu.

510. (554.)

Ak tu, veca māmulīte,
Tavu graznu dziedāšanu!
Iztecēja jauni puiši
Caur birstalu klausīties.
Iztecēja, apkaunās,
Ieraug' vecu māmulīti.

511. (555.)

Dziedat, mazas meitenītes,
Kā jums labi saderēja!
Tautas loka kumeliņus,
Šķiet lielās līgojot.

512. (558.)

Pavasar, bāleliņ,
Neklaus' meitu dziedāšanu:
Pavasar sievas dzied,
Gŗāvī garsas lasīdamas.

513. (559.)

Tautu dēlis purvu brida,
Tautu meitu meklēdams;
Izbrien purvu, nospļaujās,
Atron vecu māmuliņu.

514. (560.)

Veca bāba gavilēja,
Visi meži noskanēja;
Puiši zirgu nojādīja,
Šķiet meitiņu gavilām.

515. (561.)

Vējiņš pūta, niedre kauca
Ezeriņa maliņā;
Tautas jūdza kumeliņu,
Šķiet māsiņu gavilēt.

516. (563.)

Daiļu dziesmu es dziedāju,
Daiļu dziesmu darināju;
I es ņemšu līgaviņu,
Kas būs laba dziedātāja.

Tautu dēls vēlas un māsa tam ieteic (reti liedz) ņemt dziedātāju līgavu.

517. (562.)

Audzē, brāli, kumeliņu,
Audzē labu dancotāju;
Precē brāli līgaviņu,
Precē labu dziedātāju.

518. (564.)

Dancotāju zirgu pirku,
Ziņģētāju sievu ņēmu;
Danco manis kumeliņis
Ziņģē mana līgaviņa.

519. (565.)

Dod', Dieviņ, ko dodams,
Dod' lustīgu līgaviņu:
Dziedātāju, runātāju,
Visu darbu darītāju.

520. (566.)

Dziedātāja tā meitiņa,
Runātāja māmuliņa:
Būs manam(i) bāliņam
Labu ļaužu līgaviņa.

521. (567.)

Dziesmās, manu brāleliņ,
Netaujāji līgaviņu:
Daža laba mātes meita
Dziesmas vien darināja.

522. (568.)

Lūko, brāli, līgaviņu,
Lūko labu dziedātāju:
Kuŗa laba dziedātāja,
Tā tikuse darbiņos.

523. (569.)

Ņem, brāliņ, dziedātāju,
Nepaņem runātāju;
Tā dziedāt vien dziedāja,
Tā ap otru nerunāja.

524. (570.)

Sakait man, bāleliņi,
Kur ņemsiet līgaviņas?
— tur ņemsim līgaviņas,
Kur ir skaistas dziedātājas.

Puisis (precenieks) dzied ar meitām.

525. (571.)

Aizamiršu, aizamiršu
Ar meitāmi padziedāt;
Apkārt griežu kumeliņu,
Ar meitāmi padziedāju.

526. (572.)

Ar meitām dziedāt gāju,
Man nav savas līgaviņas;
Būt' man sava līgaviņa,
Ar meitām nedziedātu.

527. (573.)

Dziedāt man ar meitām,
Nava savas līgaviņas;
Tecēt man kājiņām,
Nava sava kumeliņa.

528. (574.)

Dziedāt man ar meitāmi,
Man nevaid līgaviņas;
Ar meitāmi dziedādamis
Nolūkoju līgaviņu.
Kuŗai bija skaļš balsiņis,
Balts kreklīnis mugurāi,
Kuŗa laba dziedātāja,
Tā būs mana līgaviņa.

529. (575.)

Dziedāt man ar meitām,
Man nevaid līgaviņas,
Līdz es savu līgaviņu
No meitām izdziedāšu.

530. (576.)

Dziedat, meitas, ar manim,
Ievedīšu puķītēs;
Zied puķītes trejis ziedis,
Deviņāmi lapiņām.

531. (577.)

Dziedit, meitas, manu dziesmu,
Neliekat novārtā;
Es nelikšu novārtā
Jūsu zīļu vaiņadziņu.

532. (578.)

Dziedat, meitas, manu dziesmu,
Ņemat mani palīgā,
Šienat manu kumeliņu
Zaļā zīda pavadā.

533. (580.)

Dziedat, sievas, ar vīriem,
Es, puisītis, ar meitām;
Ar meitām(i) dziedādamis
Nolūkošu līgaviņu.

534. (581.)

Dzied' ar mani, tautu meita,
Bet ar mani nerunā:
Tu ar mani runādama
Tapsi ļaužu valodās.

535. (582.)

Dzied' ar mani, tautu meita,
Dod' rociņu paslepen,
Neva tāļu tie ļautiņi,
Kas man tevi nevēlēja.

536. (583.)

Dzied' ar mani, tautu meita,
Es tev' līdzi nevedīšu;
Es rudeni atsūtīšu
Div' vecos bāleliņus.

537. (584.)

Dzied' ar mani, tautu meita,
Ja ar mani nerunā;
Vai tā mana dziedāšana
Tevi līdzi aizvedīs.

538. (586.)

Dzied' ar mani, tautu meita,
Ja runāt(i) nerunā;
No šā paša dziedājuma
Būsi mana līgaviņa.

539. (587.)

Dzied' ar mani, tautu meita,
Ko no manis kaunējies?
Vai no manis kaunējies,
Vai no mana bāleliņa?
Man pašami līgaviņa,
Mazi mani bāleliņi.

540. (588.)

Dzied', māsiņa, ar tautām,
Es ar tautu zeltenēm:
Tev, māsiņa, tautas mīl,
Man mīl tautu zeltenītes.

541. (589.)

Dziesmiņām, valodām
Es dabūju līgaviņu,
Citi puiši nedabūja
Cauņotām cepurēm.

542. (590.)

Es dziesmiņu izdziedāju
No upītes sanašām;
Es meitiņu izprecēju
No tās sīvas māmuļītes.

543. (591.)

Kādu dziesmu dziedāsim?
Šitā pate gana laba;
Kādu meitu vedīsim?
Šitā pate gana laba.

544. (592.)

Kas bij laba grazna dziesma,
Div' reizītes izdziedāju;
Kas bij laba mātes meita,
Div' reizītes bildināju.

545. (593.)

Kas tā tāda dziedātāja?
Nāc ar mani dziedāties!
Ja tu mani nodziedāsi,
Būsi mana līgaviņa;
Ja es tevi nodziedāšu,
Ņemšu citu mātes meitu.

546. (594.)

Košu dziesmu padziedāju,
Kumeļā sēdēdams:
Man māmiņa meitu deva
Par to košu dziedāšanu.

547. (595.)

Meitas dzieda savu dziesmu,
Manu dziesmu nedziedāja.
Es iešāvu savu dziesmu
Meitu dziesmu starpiņāi;
Meitas savu dziedādamas,
Manu līdza izdziedāja.

548. (596.)

Palīdzat man dziedāt,
Es jums gribu aizmaksāt:
Sieku devu sīkas naudas,
Pūru rupju dālderīšu.

549. (597.)
Skaisti dzied lakstīgala
Liepas zara galiņā;
Tā dziedāja dēlu māte
Meitu mātes istabā.

550. (598.)
Skaisti dzied ceļa vīri,
Kumeliņus sajūguši;
Mūs' māsiņa zeltenīte
Tikko līdzi neaizgāja.

551. (599.)
Skani, skani, bērzu birze,
Ne es tevi skandināju:
Tautu dēls skandināja,
Mani mazu meklēdams.

552. (600.)
Tāda mēle tautiešam,
Kā tam purva strazdiņam:
Dzied purviski, dzied āriski,
Man' māsiņu pievildams.

553. (601.)
Tāpat dziedu ar meitām,
Kā ar savu līgaviņu:
Tādas pašas jūs, māsiņas,
Kā i mana līgaviņa.

554. (602.)
Tīk man art, tīk ecēt
Ar to labu kumeliņu;
Tīk man dzert, tīk dziedāt
Ar tām ciema meitiņām.

555. (603.)
Tīk, meitiņa, dzied' ar mani,
Tīk, ar mani gavilē,
Tīk, ar mani miežus pļauj'
Celmainā līdumā.

556. (604.)
Vīri dzieda sieviņām,
Es padziedu meitiņām,
Es padziedu meitiņām,
Līdz gailīši padziedāja.

557. (605.)
Grib Jūlīte piedziedama, —
Kādu jodu piedziedāšu?
NN. Jāni piedziedāšu,
Tas patika prātiņam.

558. (606.)
Jānīts lūdzās, lai mēs dziedot,
Lai Anniņu tam piedziedot.
Tu, Jānīti, nezināji,
Kādu Annu piedziedāšu:
NN. Annu piedziedāšu.
Vai būs laba, vai ne laba.
Velc, Jānīti, tu ārēj
Tavu zīda nēzdaudziņu:
Ja būs Anna mīlējuse,
Tad būs baltu mazgājuse.

Dziesmas atvieglina grūto darbu; dziesmas skan līksmi, kad darbs ir nobeigts.

559. (608.)
Ai, kundziņ, ai, kundziņ,
Tu mūs grūti vārdzināji!
Tevi pelsim dziedādami,
Tevi pelsim runādami.

560. (609.)
Ar lustīti vien dzīvoju
Baltābola kalniņā:
Puiši svilpa, trallināja,
Meitas dziedāj', gavilēja.

561. (610.)
Dziedādama vien staigāju
Sīva kunga novadāi:
Neb' es būšu visu mūžu
Sīva kunga kalponīte.

562. (611.)
Dziedādams artu gāju
Ar labo kumeliņu;
Raudādams druviņā
Ar laisko līgaviņu.

563. (612.)

Dziedim, brāļi, gavilima,
Gar uguni sēdēdami,
Lai nes māte launadziņu,
Šķiet druvāja gavilim.

564. (619, 12.)

Kultu, maltu dziedādama,
Ar valodu istabā,
Lai nesaka sveša māte:
Darba dēļ noskumuse.

565. (614.)

Dziediet, manas plūcējiņas,
Dziediet stāvu stāvēdamas,
Lei aug manā tīrumāi
Citu gadu stāvi lini.

566. (615.)

Darbenieka bērniņš biju,
Darbenieka dziesmu dziedu:
Apdzied' savu maizes klaipu,
Savu piena pundurīti.

567. (616.)

Ej, dziesmiņa, tu pie Dieva,
Gan mēs citu dabūsim,
Gan mēs citu dabūsim,
Miežu salma galiņā.

568. (617.)

Eit', vecie, jūs gulēt,
Lai mēs bērni līgsmojam;
Mēs, bērniņi, līgsmosim,
Mēs vārpiņu lasītāji.

569. (618.)

Es ļaudīm nesariebtu,
Kam ik dienas raudājusi,
Kā sariebu diedādama,
Agr' iedama druviņā.

570. (619.)

Es negāju noskumuse
Nevienā vietiņā:
Ar dziesmiņu druvā gāju,
Ar valodu sētiņā.

571. (620.)

Es savām māsiņām
Pa pūram linu sēju:
Man patika klausīties,
Skaišķi dzied ravēdamas.

572. (621.)

Grābējiņas priecājās:
Nu dzied jauki lakstīgala.
Tā nebija lakstīgala,
Tā bij ciema zeltenīte.

573. (622.)

Jaukam jauka tā pusīte,
Kur meitiņas godam aug:
Nāk no druvas, nāk no pļavas,
Nāk ražani dziedādamas.

574. (623.)

Kalnā kāpu es dziedāt,
Jo kalnā gavilēt:
Kalnā mana linu zeme,
Jo kalnā arājiņis.

575. (624.)

Kas tie darba cilvēciņi,
Lai strādā dziedādami;
Kas tie miega gulētāji,
Lai guļ miegu vaidēdami.

576. (625.)

Kas tur dzied tik ražani
Tai mazāja muižiņā?
Darbinieku meitas dzied,
Nedēļiņu vadīdamas,
Nedēļiņu vadīdamas,
Sīvus kungus klausīdamas.

577. (626.)

Ko tu saki, vecais brāl?
Es grib ņemt igaunieti:
Igauniete skaisti dzied,
Ar vēršiem ecēdama.

578. (628.)

Kuŗš puisītis čakli gāja,
Tas bij liels dziedātājs;
Kas dziesmiņu nedziedāja,
Tas slinkuma lāpītājs.

579. (627.)

Kur, māsiņas, jūs bijāt,
Kad pāreita dziedādamas?
Bijām zīda linus plūkt
Zītarīša kalniņā.

580. (629.)

Labis bija mūs' kundziņis,
Vēl jo laba gaspažiņa;
Iet meitiņas dziedādamas
Kā pie tēva, māmulītes.

581. (630.)

Linu dziesmas nidziediet,
Pār pļaviņu pāriedami,
Lai liniņi niziedēja
Dzeltniemi ziediņiem.

582. (631.)

No tālienes vien pazinu,
Kur strādīgas mātes meitas:
Lai darīje, ko darīje,
Dziedādamas vien darīje.

583. (632.)

Linu druvu cauriedama,
Devu Dieva palīdziņu.
Tā bij mana tēva zeme,
To ieliku pūriņā.

584. (633.)

Padziedam, lustējam,
Dzeltenās cielaviņas!
Nu mums bija sava vaļa,
Nu guļ brāļi launadziņu.

585. (635.)

Padzied' skaisti, līgaviņa,
Manā vagas galiņā:
Man arkliņis labi meta,
Stalti gāja kumeliņš.

586. (636.)

Ceļu gāju dziedādama,
Baltābulu mētādama;
Atveŗ vārtus līdz galam,
Lai iesviedu sētiņā.

587. (637.)

Pārnāk zosis klēgādamas
No dūnaiņa ezeriņa;
Pārnāk meitas dziedādamas
No dzeltena miežu lauka.

588. (638.)

Pār pļaviņu pāriedama,
Pļavas dziesmu nodziedāju;
Man piebira pilnas kurpes
Zilu ziedu, zelta rasas.

589. (639.)

Pašu skaisto dziesmu dziedu
Pie vārtiem pieiedama;
Atveriet rijas durvis,
Lai dzird mana māmuliņa.

590. (641.)

Rudzu lauks lielījās,
Sildīt manu muguriņu;
Nelielies, rudzu lauks,
Es saņemšu dziedādama.

591. (642.)

Saimeniece rutku gūža,
Guļ sētā raudādama;
Kalpa sieva piekususe,
Iet sētā dziedādama.

592. (644.)

Smalkais lietiņš i nolija
Pēc pērkoņa graudumiņa;
Dziedat, meitas, lustējiet
Uz arāja gājumiņu.

593. (645.)

Tai kalnā rudzus sēju,
Tai stādīju ozoliņus.
Skrej bitīte, rudzi zied,
Pats staigāju dziedādams.

594. (640.)

Puisīts dzied, meita raud
Līdumiņa galiņā:
Puišam mieži uzauguši,
Meitai pūrs nedarīts.

595. (646.)

Vai es gāju dzirnu griezt,
Vai rijiņas kuldināt —
Kuŗu darbu padarīju,
Tam dziesmiņu nodziedāju.

596. (647.)

Vai pēc kunga gŗūta darba
Bēdīgam jādzīvo?
Lustīgam man dzīvot,
Bēdas mīt kājiņām.

597. (649.)

Vai tādēļ nedziedāju,
Kad man gŗūti jāstrādā?
Rokas, kājas piekusušas,
Mēle mana nepiekusa.
Dziedādama, raudādama
Kunga darbu padarīju.
Kājas, rokas darbu dara,
Mute darba nedarīja.

598. (650.)

Vai tādēļ nedziedāju,
Ka man' gŗūti maldināja?
Spēru darbu ar kājām,
Eju pate dziedādama.

599. (651.)

Vai tādēļ nedziedāt,
Ka man bija gŗūts darbiņš?
Dziedādama, lustēdama
Gŗūtus darbus padarīju.

600. (652.)

Vakar pieci bāleliņi
Aiz kalniņa gavilēja:
Divi miežu līdumā,
Trīs apiņu dārziņā.

601. (653.)

Ciema puiši artu gāja,
Ne vārdiņa nesacīja;
Es dziedāju, delverēju,
Man aug mieži griezdamies.

Dzied kūlējas, malējas, vērpējas, dzied dravnieki, zvejnieki, mednieki un meža braucēji.

a) Kūlēji.

602. (654.)

Kūlējiņi, malējiņi,
Visi mani bāleliņi;
Es papriekšu dziedādama,
Bāleliņi strādādami.

603. (655.)

Nepieder kunga rija
Bez meitiņu dziedātāju;
Nepieder kunga lanka
Bez kuplāju ozoliņu.

604. (656.)

Padziedam, kūlējiņi,
Savas pelus izveduši;
Lai raudāja rijkurītis,
Kam graudiņi rijiņā.

605. (658.)

Ak tu Dievs, es atradu
Tautām jaunu māmaliņ';
Tā dziedāja maltuvē,
Kā būt' otra ietaļiņ'.

607. (659.)

Bāleliņa maltuvīte
Liela ceļa maliņā;
Ik rītiņa tautas nāca
Daiļas dziesmas klausīties.

608. (660.)

Bāliņ, tava maltuvīte
Liela ceļa maliņā;
Kuŗu dziesmu izdziedāju,
To aizveda sveši ļaudis.

609. (661.)

Dziediet pašas, dzirnaviņas,
Kad nedzied malējiņas;
Malējiņas nedziedāja,
Smalka māļa gribēdamas.

610. (662.)

Dziediet skaisti jūs, māsiņas,
Rauniet drīzi dzirnaviņas:
Sveši ļaudis klausījāsi
Maltuvītes pakaļā.

611. (663.)

Ej malt, mana līgaviņa,
Mal dižani dziedādama,
Lai man luste klausīties
Ar māmiņu istabāi.

612. (664.)

Es dzirdēju kaimiņos,
Meitas mala raudādamas;
Dod', Dieviņi, man maizīti,
Es samalšu dziedādama.

613. (665.)

Es to savu rīta māli
Dziedāt vien sadziedāju;
Tautu meita gaŗvalode
Runāt vien sarunāja.

614. (666.)

Gailīts dzied laktiņā,
Māmuliņa maltuvē.
Vai kauniņa tev nevaid,
Mana jauna līgaviņa!

615. (667.)

Gan pazinu malējiņas,
Kad mālīti pabeigušas:
Sasit sieku, sarauj dzirnas,
Pašas gauži gavilēja.

616. (668.)

Grazni dzied, — dziernas rūc, —
Ceļa malā dzeltainīte;
Es gribēju klausīties,
Nestāv mans kumeliņis.

617. (669.)

Kad es gāju maltuvē,
Trīs balsiņi atskanēja:
Klaudz milniņš, čīkst kucīte,
Dzied i pate malējiņa.

618. (670.)

Kaimiņos dzirnus rūca,
Malējiņa nedziedāja;
Vai tur mala veci puiši,
Vai vecās māmulītes?

619. (671.)

Kāpēc, mana māmuliņa,
Nedzied tavas malējiņas?
Vai tāpēc nedziedāja,
Ka celdama niecināji?

620. (672.)

Ko klausies, bāleliņ,
Maltuvītes pakaļā?
Māte dzied ar meitām,
Nedzied tava līgaviņa.

621. (673.)

Ko tas man labu dara,
Man tas ots malējiņš?
Ne tas man dzirnu vilka,
Ne dziedāt palīdzēj'.

622. (674.)

Liedzies, māte, neliedzies,
Tev ir divas malējiņas:
Es pagāju gaŗām sētu,
Divas mala dziedādamas.

623. (675.)

Lielās meitas malti gāja,
Mani mazu līdzi veda;
Ne tās mani malti veda,
Veda dziesmu darināt.

624. (676.)

Mal, māsiņ, dziedādama
Pie bāliņa dzirnaviņu,
Lai tecēja dancodams
Tautu dēla kumeliņš.

625. (677.)

Mal, māsiņ, cik maldama,
Mal dižani dziedādama:
Gaŗām jāja sveši ļaudis
Stonošiem (?) kumeļiem.

626. (679.)

Man tautiņas rudzus deva,
Ūdenie mērcēdami;
Es samalu dziedādama,
Tautām kaunu padarīju.

627. (680.)

Mazākais bāleliņš
Ietecēja maltuvē:
„Maliet, māsas, nedziediet,
Pilna sēta svešu ļaužu!"

628. (681.)

Noŗūcās dzirnaviņas,
Ielaižot jūŗiņā.
Gan es biju dziedājuse,
Lai dzied jūŗas gailenīte.

629. (682.)

Piekusušas, nosvīdušas
Tīru rudzu malējiņas;
Iesaliņa malējiņas
Dziesmas vieni darināja.

630. (683.)

Rijā kultu es negāju,
Man devīņi bāleliņi;
Prieka dēļ maltu gāju,
Ar māršām padziedāt.

631. (684.)

Šo rudeni trīcināju
Brāleliņa maltuvē,
Cit' ruden tautiņās
Ar tautieša māsiņām.

632. (685.)

Sīki dziedu dziedādama,
Lai man saka maz' esošu,
Lai tautiņas nejautāja
Brāliņam malējiņas.

633. (686.)

Skaisti dzied malējiņa,
Rīta māli samalusi:
Dos māmiņa brokastiņas,
Dos atmiegu pagulēt.

634. (687.)

Skaisti dzied tautu meita,
Lēni vilka dzirnaviņas;
No tā skaista dziedājuma
Trīs rītiņi sieku mala.

635. (688.)

Skaisti dzied ciema meita,
Lēni vilka dzirnaviņas;
Tā skaistā dziedāšana
Pieviļ manu bāleliņu.

636. (689.)

Slēdz, māmiņa, maltuvīti
Ar sudraba atslēdziņu:
Pilna māja svešu ļaužu,
Skaisti dzied malējiņa.

637. (690.)

Stāvi stilli, kumeliņ,
Maltuvītes pakaļā,
Sīki dzied malējiņa,
Nevar balsa sadzirdēt.

638. (691.)

Tā bij mana nemalšana,
Kad nemalu dziedādama;
Tā bij mana neiešana,
Kad teciņus netecēju.

639. (692.)

Tā dziedāja, tā runāja
Iesaliņa malējiņa:
Alutiņa dzērājiņ,
Meklē durvu dibinā!

640. (693.)

Tā tecēja dzirnaviņas,
Kā ap kalnu ritenēja;
Tā dziedāja malējiņas
Kā vakar neēdušas.

641. (694.)

Tad tecēja kumeliņš,
Kad piekrāva vezumiņu;
Tad dziedāja malējiņi,
Kad nomala dzirnaviņas.

642. (695.)

Tautu dēla maltuvīte
Augsta kalna galiņā;
Tur dziedāja mūs' māsiņa
Kā zīlīte zariņā.

643. (696.)

Visi ļaudis brīnējās,
Kad es gāju maltuvē:
Dzirnus gāja dziedādamas,
Miltu pītes mētādamas.

644. (697.)

Cīrulītis jauki dzied
Par visiem putniņiem;
Vēl jaukāk man' māsiņa,
Miltus maļot maltuvē.

645. (698.)

Dziedat, meitas, ko dziedat,
Ratenīti apdziedāt:
Kam tas man tā netek,
Kā citām meitiņām.

646. (699.)

Ērkulītis ceļu tek,
Vērpējiņu meklēdams.
Nāc pie manis, ērkulīti,
Nu es vērpšu dziedādama.

647. (700.)

Jau es biju, vēl es iešu
Jaunu meitu istabā:
Čīkstēt čīkst ratenīši,
Dziedāt dzied vērpējiņas.

648. (701.)

Meitiņas, māsiņas, līdzat man diedāt,
Es jums līdzēšu pūriņu locīt.

649. (702.)

Padziedam, māsiņas, pavakarējam;
Lai guļ tautietis, lai vietu silda.

650. (703.)

Pataisat man gultiņu
Vērpējiņu istabāi:
Koši dzied vērpējiņas,
Nāk miedziņis līgodams.

651. (705.)

Tauku, tauku ratiņam,
Brandaviņa sprēdājai,
Lai tek viegli ratinīts,
Lai dzied skaikši sprēdājiņa.

Dravnieki, mednieki, mežā braucēji, zvejnieki u. c.

652. (706.)

Brāliņ, tavu gudru prātu,
Tavu gudru valodiņu!
Dziedādamis nosalaida
No zaļā ozoliņa.

653. (707.)

Bisenieka (Medinieka) līgaviņa
Kuli šuva raudādama;
Arājiņa līgaviņa
Kriķus mala dziedādama.

654. (708.)

Sila priede gauži raud,
Redzēj' mani staigājam.
Neraud gauži, sila priede,
Ne es tevi skaliem cirtu;
Tev cirtīšu pamatam,
Graznu dziesmu klausītāju.

655. (710.)

Ai, zvejnieka māmulīte,
Tavu drošu lolojumu!
Viļņi cierta pār gāliņu,
Vēl jo grazni gavilēja.

656. (711.)

Gauži, gauži gavilēja
Dziļas jūŗas svejnieciņi.
Kā tie gauži negavlēja,
Laiva grima dibinā.

657. (712.)

Dzersim alu, dziedāsim,
Ko mēs klusu stāvēsim;
Mīsim zirgus, atmīsim,
Ko bez darba darīsim.

Dziedāšana ganos.

658. (713.)

Aunies kājas, lakstīgala,
Dzīsim govis paganīt;
Tu dziedāsi ievienā,
Es gosniņas ganīdama.

659. (714.)

Darba dienu ganos gāju,
Svētdienās baznīcā;
Ganos gāju gavilēt,
Baznīcā Dieva lūgt.

660. (715.)

Dod, Dieviņ, rītu jauku,
Rītu man ganu diena;
Es dziedāšu uz cinīti,
Kā tā zelta lakstīgala.

661. (716.)

Dziedu, dziedu, ganu, ganu
Duj' gosniņas raibuļiņas.
Dievs dod manim simtām dzīte
No dujame raibuļām.

662. (717.)

Dziedi, dziedi, ganu meita,
Kad pārdzīsi, tad raudāsi:
Māte tavus raibus cimdus
Nelietimi atdevusi.

663. (718.)

Dziedi, dziedi, ganu meita,
Kreiso kāju cilādama;
Ja cilāsi labo kāju,
Vedīs tevi šoruden.

664. (718, 9.)

Iz rūbeža ganīdama,
Pacilavu kreisu kāju;
Ka ņems manis rūbežnieks,
Pacilāšu labu kāju.

665. (720.)

Dziedi, dziedi, ganu meita,
Sargā savu vaiņadziņu:
Daskries sila lakstīgala,
Noraus tavu vaiņadziņu.

666. (721.)

Dziedi, dziedi, ganu meita,
Vērsīts pūru ritināja;
Kaut gājuse druviņā,
Bāliņš jūgtu kumeliņu.

667. (722.)

Dziedi, dziedi, ganu meita,
Vērsīts pūru ritināja;
Vērsīts pūru ritināja
No kalniņa lejiņā.

668. (723.)

Dziedi, dziedi, ganu meita,
Vērsis tavu pūru loka,
Vērsis tavu pūru loka
Ar pakaļas kājiņām.

669. (724.)

Dziedu, dziedu, raudu, raudu,
Ālavītes ganīdama;
Ne tās man piena deva,
Ne launaga nogulēt.

670. (725.)

Dziedu, dziedu, raudu, raudu,
Vienu govi ganīdama:
Ko vedīšu tautiņās,
Ko atstāšu māmiņai?

671. (726.)

Dziedāt man gribējās,
Gāju ganu pavadīt;
Vīra man gribējās,
Gāju puišu lūkoties.

672. (727.)
Dziedāt vien gribēdama,
Gāju ganu pavadīt;
Smalku kreklu gribēdama,
Gāju linu izravēt.

673. (728.)
Dzen' ganos, brāļa sieva,
Jele vienu svētu rītu:
Iztrīcini zaļu birzi,
Izskandini sudrabiņu.

674. (729.)
Es dziedāju, gavilēju,
Pa pļaviņu ganīdama:
Mans brālītis pļavu sargs,
Nejems manu villainīti.

675. (730.)
Es šķitos ganīdama
Ar māsiņu sasatikt;
Es pārdzinu div' upītes,
Viņ' aiz trešas gavilē.

676. (731.)
Es tev saku, mans brālīti,
Nejem sievas Madaļinas:
Kunkuļotu dzivi vērpa,
Resni dzieda ganīdama.

677. (732.)
Gana dziedu, gana raudu,
Vienu govi ganīdama;
Labāk dziedu, nekā raudu,
Dievs dos otru ganījot.

678. (733.)
Ganiņam tāda daba:
Kad paēda, tad dziedāja;
Saimniecei tāda daba:
Kad paēda, tad bārās.

679. (734.)
Ganos dzinu dziedādama,
Mājās žēli raudādama:
Ganos man pašai vaļa,
Mājās sīva saiminiece.

680. (734, 2.)
Ganos gāju dziedādama,
Mājās nācu raudādama;
Ganos mīļi ciema gani,
Mājās nikna sveša māte.

681. (736.)
Jāsadzied, jāsadzied,
Kad ganos iedama!
Sētiņā palikuse,
Žēlabiņu nevarēju.

682. (737.)
Kas bijāt labi ļaudis,
Gana dziesmas neklausait:
Ganiņš dzied, delverē,
Īsa laika gribēdams.

683. (738.)
Kliedza vīri, zviedza zirgi,
Dieviņš jāja pieguļā;
Dziedāj' meitas, māva govis,
Māŗa laida ābulā.

684. (739.)
Klusiņām izganīju
Visas tautas apariņas;
Kad ielaižu brāļ' ārē,
Palēkdama gavilēju.

685. (740.)
Ko, māsiņa, dziedāsim,
Rītā agri izdzinušas?
Par telīti, par aitiņu,
Par balto vilnainīti.

686. (741.)
Ko mēs gani dziedāsim,
Garda piena paēduši?
— Govis, vērši ābolā,
Ganu meita tautiņās.

687. (742.)
Ko nu mēs darīsim,
Launadziņu paēduši?
Dziedāsim buļļa dziesmu,
Iesim zaļās ganībās. (?)

688. (744.)

Labāk es ganos gāju,
Nekā sēžu saulītē;
Ganos gāju dziedādams,
Saulē sēžu raudādams.

689. (745.)

Lakstīgala skaisti dzied
Smalkā lazda krūmiņā;
Mūs' māsiņa vēl skaistāki,
Raibas govis ganīdama.

690. (746.)

Lēlo, govis! lēlo, vērši!
Lēlo, pate ganu meita!
Govis, vēršus salēloju,
Ganu meitas nevarēju.

691. (747.)

Lellinat, ciema meitas,
Man pazuda raibaliņa;
Vai palika siliņā,
Vai ābula pļaviņā.

692. (748.)

Lellinat, ciema gani,
Man pazuda trīs gosniņas:
Tēva pieča, mātes lauča,
Man pašai raibaliņa.

693. (749.)

Lepni, lepni ciema gani,
Ne dziedāja, ne runāja.
Vai būs māte izkūluse,
Pa vārtiemi vadīdama,
Pa vārtiemi vadīdama,
Pie matiemi vazādama.

694. (750.)

Mana mīļa māmuliņa,
Ielej pienu bļodiņā;
Es tev skaisti padziedāšu,
Sīkus lopus ganīdama.

695. (751.)

Neviens mani neraudāja,
Kad es gāju tautiņās;
Sīki kārkli vien raudāja,
Kur dziedāju ganīdama.

696. (752.)

Sadziediet, ganu meitas,
Olniciņas galiņā,
Lai tecēja saiminiece
Bez brunčiem skatīties.

697. (753.)

Skaņi dzied tautu meita
Raibas govis ganīdama;
Skaņi zviedz kumeliņš
Linu lauku ecējot.

698. (754.)

Skani, skani, bērzu birze,
Es jau tevi skandināju;
Kad telītes neganīšu,
Kas tad tevi skandinās?

699. (755.)

Skaņi skan birstalīte, —
Kas tev' skaņi skandināja?
Mīļā Māra skandināja,
Svētu rītu ganīdama.

700. (756.)

Suņi zobus asināja,
Kā var jāt panāksnos;
Gani rīkles iztīrīja,
Kā var skaisti gavilēt.

701. (757.)

Čība, čāba, ganina dziesma;
Aunins krūmos, saitīte kaklāi.

702. (758.)

Visas dziesmas izdziedāju,
Brāļa govis ganīdama;
Viena pate atlikuse,
To dziedāšu pārdzīdama.

703. (759.)

Visas dziesmas izdziedātas,
Buļļa dziesma nedziedāta;
Tad dziedāšu buļļa dziesmu,
Kad sadzīšu laidarā.

704. (760.)
Visi krūmi, žagariņi
Mani gauži noraudāja:
Gan ir meitu ganītāju,
Nava tādu dziedātāju.

705. (762.)
Citi gani vilkam kliedza,
Mani gani gavilēja.
Sedz, Dieviņ, manus ganus
Ar pelēku mētelīti.

Pie pilna kausa pieder jautra dziesma.

706. (763.)
Aiz ko ļaudis nedziedāja,
Paēduši, padzēruši?
Kā dziedāja malējiņa,
Neēduse, nedzēruse.

707. (764.)
Alutiņu brūvēdama
Biti bāzu kabatā,
Lai dzied alus dzērājiņi,
Kā bitītes stropiņā.

708. (765.)
Apīnītis grozgalvītis
Kokā kāpa olu dēt;
Kokā kāpa olu dēt,
Kubulā izperēja;
Istabā izvadāja
Ar dziesmām, valodām.

709. (766.)
Dziediet, mani lūgti viesi,
Pa visiem kaktiņiem!
Citam devu sāli, maizi,
Citam jauku valodiņu.

710. (767.)
Dziedat, meitas, ko gaidāti,
Vai gaidāti rakstītāja?
Jūsu dziesmu rakstītājs
Sen aizgājis Vāczemē.

711. (768.)
Dziediet visi vienu dziesmu,
Kas vienā ustabā,
Kā mums visus pamieloja
Viena veca māmuliņa.

712. (769.)
Dzerdami, ļautiņi, i man dodiet,
Jau mana rīklīte dārdēt dārd.

713. (770.)
Es savām māsiņām
Saldu daru alutiņu,
Lai tās man skaisti dzied,
Soliņā sēdēdamas.

714. (771.)
Kādu godu mēs dzērām,
Tādas dziesmas dziedājām:
Kāzu (bēŗu, etc.) godu mēs dzērām,
Kāzu (bēŗu) dziesmas dziedājām.

715. (772.)
Kālabad tie ļautiņi
Klusi dzēra alutiņu?
Ai, es savu iesaliņu
Dziedādama vien samalu;
Dziedādama vien samalu,
Saujiņām mērīdama.

716. (773.)
Kālabad tie ļautiņi
Klusu dzēra alutiņu?
Malējiņu vaina bija,
Klusu mala iesaliņu.

717. (774.)
Kam tās man šūtas kurpes,
Ka neplīsa dancojot?
Kam tās man brāļa kāzas,
Ka nedzēru dziedādama?

718. (775.)
Kas par zirgu, neēd auzu,
Tek pa ceļu dancodams;
Kas par vīru, nedzeŗ alus,
Sēd pie galda dziedādams.

719. (776.)

Kaut devuši brandaviņa
Es būt' skaisti dziedājuse;
Kad nedeva brandiviņa,
Atsasēdu soliņā.

720. (777.)

Klusa visa istabiņa,
Kad es viena nedziedāju.
Kur es viena piedziedāšu
Tādu lielu istabiņu!

721. (778.)

Ko dziedāju, — tukša kanna,
Atnes' pilnu, tad dziedāšu;
Ko runāju, — māte vien,
Atved' meitu, tad runāšu.

722. (779.)

Ko, dunduri, tu dziedāji,
Zirga asins vēderā?
Dziedāsim mēs māsiņas,
Salda alus piedzērušas.

723. (780.)

Ko jūs, meitas, dūzojiet,
Ka jūs skaļi nedziediet?
Ne jūs kungi kaŗā sūta,
Ne kaŗ zaļus zobentiņus.

724. (781.)

Ko vētīšu, kad nav vēja,
Ko dziedāšu nedzēruse?
Kad būs vējš, tad vētīšu,
Kad piedzeršu, tad dziedāšu.

725. (782.)

Labāk manu iesaliņu
Ciema cūkas apēdušas,
Nekā manu alutiņu
Bez dziesmām apdzēruši.

726. (783.)

Lei stāv mieži nepļaujami,
Ja vārpiņu nelasīja;
Lei stāv alus nedzeŗams,
Ja dziesmīšu nedziedāja.

727. (784.)

Nedziedāšu, nedziedāšu,
Nestaigāja zilkaklīte.
Nu dziedāšu, nu redzēju,
Nu staigāja zilkaklīte.

728. (785.)

Noskumusi talka mana,
Ne tā dzied, ne lustēja.
Ņemšu grozu, sētuvīti,
Lēkšu bišu dārziņā.

729. (786.)

Nulai gribu labi dzert,
Nulai koši padziedāju:
Bāleliņis man ienesa
Putojošu alus kannu.

730. (787.)

Redz', kur koši meitas dzied
Jaunā priežu kambarī;
Tur bitīte medu nes
Ozoliņa kanniņā.

731. (788.)

Saka mani dzērājiņu,
Saka lielu dziedātāju;
Vai tādēļ dzērājiņa,
Kad es liela dziedātāja.

732. (789.)

Sēd' pie galda, nodzied' dziesmu,
Tas Dievam piederas;
Aizjūdz' skaisti, pabrauc' skaisti,
Tas ļaudīm patīkas.

733. (790.)

Talka nāk dziedādama,
Gribās salda brandevīna.
Nāc ārāi, talkas māte,
Iznes' salda brandevīna.

734. (791.)

Tur bij luste alu dzert,
Kur lustīgi saimenieki:
Kā strazdiņi vīterē
Savā galda galiņā.

735. (792.)

Tur man tika alu dzerta,
Kur lustīga saiminiece:
Ik kanniņu iznesdama,
Ik dziesmiņu padziedāja.

736. (793.)

Vai es vien alu dzēru?
Vai es vien vīvināju?
Vis' istaba alu dzēra,
Visi māk vīvināt.

737. (794.)

Vai kalpam kāzas dzēra?
Klusa visa istabiņa:
Saimenieka kāzas dzēra,
Lai skan visa istabiņa!

738. (795.)

Visapkārt manas māsas,
Palīdziet man dziedāt!
Es jums dodu visapkārt
Ar balto biķerīti.

739. (796.)

Vis' istaba klusu stāv,
Manas dziesmas klausīdama;
Mana dziesma sviedru dziesma,
Gan es pati atdziedāšu.

Meitu bars sadzied kopā.

740. (797.)

Dziedat, meitas, dziedat, meitas!
Āzi kaušu vakarā.
Nebēdā tu, āzīti,
Es meitiņas lustināju.

741. (798.)

Dziedat, meitas, koši gāja,
Man bij luste klausīties;
Nei man miega, nei darbiņa,
Dziesmās vien klausījos.

742. (799.)

Padziedam satikušas,
Trejas kunga darbenīcas:
Otarnīca, modernīca,
Kunga rijas kūlājiņa.

743. (800.)

Kam, brālīši, runājat
Tādas blēņu valodiņas?
Labāk dziesmu padziedāt,
Nekā blēņas runājat.

744. (801.)

Labāk gāju dziedādama,
Ne ap otru runādama:
Ne man kauna priekšā bija,
Ne valodu pakaļā.

745. (802.)

Labāk gāju dziedādama,
Ne ar puisi runādama:
Puisim bija viltus vārdi,
Pievils manu vainadziņu.

746. (804.)

Labāk koši padziedāju,
Nekā otru aprunāju:
Dziesmas tīk Dieviņam,
Valodiņas ļaunu cēla.

747. (805.)

Labāk, meitas, padziedam,
Nekā niekus runājam!
Smiesies ļaudis, meklēs kungi
Pēc tām nieku valodām.

748. (806.)

Labāk, meitas, padziedat,
Nekā blēņas runājat!
Dziesmai ļaudis nesasmēja,
Kā tai blēņu valodai.

749. (807.)

Labāk, meitas, padziediet,
Nekā blēņas runājiet!
Gadās māte vaicājot
Vakarēju valodiņu.

750. (809.)

Labāk nieku dziesmu dziedu,
Nekā nieku valodiņ:
Dziesmiņai pasmējās,
Valodai ienaidā.

751. (811.)

Veci vīri sajājuši,
Runā blēņu valodiņas;
Labāk, brāļi, padziedam,
Nekā blēņas runājam.

752. (813.)

Dziedu droši nebēdāju,
Še nav mana arājiņa;
Še nav mana arājiņa,
Kas pēc manis klausījās.

753. (814.)

Dziedu koši, nebēdāju,
Še nav manis arājiņis;
Arājs, manis arājiņis
Aug citāi novadā.
Tur citāi novadā
Kā vanagis lidināja,
Kā vanagis lidināja,
Dzeltenām kājiņām,
Dzeltenām kājiņām,
Pelēkiem spārniņiem.

754. (817.)

Gan pazinu to meitiņu,
Kuŗa brūte šoruden:
Ne tā dzied, ne runā,
Domādama vien staigā.

755. (818.)

Gan pazinu to meitiņu,
Kuŗa lepna, kuŗa stalta:
Kuŗa lepna, nerunāja,
Kuŗa stalta, nedziedāja.

756. (819.)

Kālabada tās meitiņas
Visas līdza nedziedāja?
Vai tās bija apdomāj'šas
Cita citu nicināt?

757. (820.)

Kas, meitiņa, tev' norāja?
Nei tu dziedi, nei runā:
Vai tev puiši piesacīja,
Vai pašai nelustās?

758. (821.)

Kas tai mūsu meitiņai?
Nei tā dzied, nei runā.
Vai tā bija sajutuse
Sav' brūtganu neveselu?
Dzied', meitiņ', i lustēj',
Vesels tavs brūtganiņš:
Es vakar sasatiku
Skuju tilta galiņā.

759. (822.)

Kas tam mūsu tautietim?
Ni tas dzied, ni runā.
Vai tam ira sievas bēdas,
Vai līgavas žēlabiņas?

760. (823.)

Ko līdz man še dziedāt,
Kas pēc manis klausījās?
Cita kunga novadā
Man balsiņu klausījās.

761. (824.)

Kur pie velna jaunas meitas?
Vecas sievas dziedātājas.
Sievām došu cimdus, zeķes,
Meitām pigu parādīšu;
Meitām pigu parādīšu
Par peludes gulējumu.

762. (825.)

Kuŗa upe netecēja?
Kuŗa meita nedziedāja?
Rāvu upe netecēja,
Lepna meita nedziedāja.

763. (826.)

Lēna, lēna tā meitiņa,
Ne dziedāja, ne runāja.
Aiz lepnības nedziedāja,
Aiz bārguma nerunāja.

764. (827.)

Lepna, lepna tā meitiņa,
Ne tā dzied, ne runā;
Ar to lielu lepnumiņu
Mūžam tēva cūkganiņš.

765. (828.)

Lepna, lepna tā meitiņa,
Ne tā dzied, ne runā.
Lai redzētu šoruden,
Kādi kungi to vedīs:
Vai vedīs zābakaiņi,
Vai ar kārkļa vīzītēm.

766. (831.)

Lepnas, lepnas tās meitiņas,
Ne tās dziedi, ne runā;
Aiz tā liela lepnumiņa
Mūžam vīra nedabūs.
Ja ar kāds gadīsies:
Greizu roku, līku kāju,
Greizu roku, līku kāju,
Sapuvušu cepurīti.

767. (832.)

Kūtri zirgi netecēja,
Skaistas meitas nedziedāja.
Tik kūtrami tecēšana
Kā no kalna lejiņā;
Tik skaistami dziedāšana,
Kad puisīti ieraudzīja.

768. (833.)

Lepnas meitas nedziedāja,
Lepnu puišu gaidīdamas;
Es dziedāju, es lustēju,
Man atnāca pats lepnais.

769. (836.)

Padziedam, mazākās,
Ka nedzied lielākās;
Lielākās nedziedāja,
Jaunu puišu kaunējās.

770. (835.)

Lepni, lepni ciemu gani,
Ne tie dzied, ne runā;
Vai tie bija daudz bagāti,
Vai palieku nabadziņi.

771. (837.)

Padziedami mēs, māsiņas,
Peļamājas dzeltainītes,
Lai tās ļaužu teicamājas
Pa vienaji vazājās.

772. (838.)

Padziedam mēs, māsiņas,
Vai mēs kādas naidenieces?
Lai naidojas bāleliņi,
Tiem jādala tēva zeme.

773. (840[1].)

Sagājušas lepnas meitas
Nedrīkst laist valodiņas,
Es bij' tāda trakulīte,
Drīz palaidu valodiņu.

774. (840.)

Sadziediet, mazas meitas,
Lielas meitas nedziedāja;
Lielas meitas nedziedāja
Arājiņa žēlabās.

775. (841.)

Šī pusīte dziedāt dzied,
Viņa puse raudāt raud;
Šī pusīte alu dzēra,
Viņa pura ūdentiņu.

776. (842.)

Šī pusīte skaisti dzied;
Ko darīja viņa puse?
Viņa puse striķus vija,
Ka var iet zirgu zagt.

777. (843.)

Svēta, svēta tā meitiņa,
Ne tā dzied, ne runā.
Tā ar savu svētumiņu
Vellam kurpes šūdināja.
Kad pašuva vellam kurpes,
Brauc ellē grabēdama.

778. (844.)

Tā meitiņa nedziedāja,
Kam še auga arājiņš;
Es dziedāju, delverēju,
Man citā maliņā.

779. (845.)

Es pazīstu to meitiņu,
Kuŗa brūte šoruden:
Staigāj' galvu nokāruse,
Kā ruden miežu vārpa,
Es priecīga, es vēlīga;
Es staigāju dziedādama.

780. (846.)

Tīra goda tā meitiņa,
Ne tā dzied, ne runā.
Aiz tā liela tīra goda
Pēc negods pakaļā.

781. (847.)

Velt' man savu skaņu balsi
Šī ciemā skandināt:
Tālu manis arājiņis,
Tas jau manis nedzierdēja.

782. (848.)

Vecas mātes, gaspažiņas,
Palīdziet man dziedāt;
Jaunas meitas, jumpraviņas
Aiz puišiem nedrīkstēja.

783. (849.)

Visi dzied, visi dzied,
Talkas māte nedziedāja;
Talkas māte nedziedāja:
Beņķam kāju nolauzuši.

784. (850.)

Citas meitas nedziedāja
Aiz arāja bēdiņām;
Es dziedāju, delverēju,
Man arāja bāleliņš.

Sacensība. Apdziedāšanās.

785. (851.)

A Dieviņi, a Dieviņi,
Es tos viņus uzvinnēju,
Es tos viņus uzvinnēju,
Es to roku izturēju!

786. (852.)

Brāļa dziesmīt' i atņēmu
Otrā pus' istabiņas;
Svešu ļaužu neatņēmu,
Še pat klātu stāvēdama.

787. (853.)

Dziedat, puiši, lustējat,
Nu dzied jūsu lakstīgala:
Žagatīte garastīte,
Tā ir jūsu lakstīgala.

788. (854.)

Dziedi, dziedi, dziedātāja,
Tu jau mani nevinnēsi:
Man ir dziesmu vācelīte
Raibā rožu krūmiņā.

789. (855.)

Dziedi, dziedi, dziedātāja,
Cik tu mani apdziedāsi?
Cik tu manu bāleliņu
Pie kundziņa aizrunāsi?

790. (856.)

Dziedi, dziedi tu, meitiņa,
Tu jau mani nevinnēsi;
Es devīņas izdziedāju,
Tu vēl vienu tuntulē.

791. (857.)

Dzied', māsiņa, dzied', māsiņa,
Kau' kā vien, kau' kā vien;
Gan tu pate labi zini,
Kau' kas tevi aizvedīs.

792. (858.)

Dziesmu dziede sveši ļaudis,
Dziesmu dziede bāleliņi.
Tā dziesmiņa man patika,
Ko dziedāja bāleliņi;
Ko dziedāja sveši ļaudis,
To saminu kājiņām.

793. (859.)

Ekur nāk meitu bars,
Kā ērģeles spēlēdami;
Ekur nāk puišu bars,
Kā kaupiņi kurkstēdami.

794. (860.)

Es būt' laba dancotāja,
Ja būt' gūžu turētāja;
Es būt' laba dziedātāja,
Ja būt' dziesmu turētāja.

795. (861.)

Es dzirdēju mellu bulli
No rītiņa maurojot:
Tā nebija buļļa dziesma,
Tā bij veca puiša dziesma.

796. (862.)

Es neteicu tās meitiņas,
Kas dzied lūpas knaibīdama:
Tā baŗas ar māmiņu,
Visu muti plātīdama.

797. (863.)

Ja tev tīk, tu puisīti,
Nāc ar mani dziedāties;
Ja tu mani uzvinnēsi,
Es tev došu sav' māsiņu.

798. (864.)

Kas tā tāda dziedātāja
Viņā meža maliņā?
Tā nebija dziedātāja,
Tā bij zirgu dīŗātāja.

799. (865.)

Kas tu tāda dziedātāja,
Kad tu labi nemācēji!
Nāc pie mana raibā buļļa,
Tas tev' labi pamācīs.

800. (866.)

Kas tu tāda dziedātāja,
Tev nav lāga dvēselīte:
Alkšņa koka tā taisīta,
Suņa dota dvēselīte.

801. (867.)

Klausies, meitu māmulīte,
Kur meitiņas daiļi dzied;
Lai klausās dēlu māte,
Krogā dēli kāvušies.

802. (868.)

Kļava lapa lielījās,
Vīru nest pār Daugavu;
Tautu dēls lielījās,
Tautu meitu aizdziedāt.
Kur tu traka, kļava lapa,
Vai tu vīru panesīsi!
Kur tu nieka, tautu dēls,
Tautu meitu aizdziedāsi!

803. (869.)

Ko tu dziedi, bezdvēsele,
Tev jau lāgi neskanēja;
Ļauj' man vaļu, lai es dziedu
Ar savām māsiņām.

804. (870.)

Ko tu dziedi, bezdvēsele,
Tev jau lāga nevedās;
Es dziedāšu, man vedās,
Man ir dziesmu dvēselīte.

805. (871.)

Ko tu dziedi, bezdvēsele,
Tev nebija dvēselītes;
Ellē tava dvēselīte
Diedziņā karājas.

806. (872.)

Ko tu dziedi, dziedātāja,
Mana brāļa gribētāja,
Mans brālītis zābakos,
Neņems tādu dāŗa rīkli.

807. (873.)

Ko tu dziedi, ko nedziedi,
Tu jau lāga nemācēji;
Es mācēju, es dziedāju,
Es tev kaunu padarīju.

808. (874.)

Ko tu dziedi, rumbas gals?
Tev jau lāga neskanēja;
Es dziedāju, man skanēja,
Man ir skaņa valodiņa.

809. (875.)

Ko tu dziedi, rumbas kaklis,
Tev jau labi neskanēja;
Es dziedāju, man skanēja,
Puri, vēri atskanēja.

810. (876.)

Ko tu dziedi, rumbas kaklis?
Tev jau labi neveicās;
Es dziedāju, man skanēja
Caur debešu debešiem.

811. (877.)

Ko tu dziedi, rumbas kaklis,
Tev jau lāga neveicās;
Man dziesmiņa izdziedāta
Tu vēl lūpas kustināji.

812. (878.)

Ko, vecais, tu dziedāji,
Tev nav labas veselības;
Čīkst tev kauli staigājot,
Klab tev zobi runājot.

813. (879.)

Kur tie rūca dundurīši,
Vai tie rūca dadzīšos?
Tie nebija dundurīši,
Tie bij sveši puisēnīši.

814. (880.)

Lai lielās, ko lielās,
Ko tā maza pedelīte!
Tā māsāmi kaunu dara,
Lāgā dziesmas nemācēja.

815. (881.)

Lielas meitas, mazas meitas,
Visas man līdzi dīca;
Kā nebij līdzi dīkt,
Pašas dziesmas nemācēja.

816. (882.)

Meitas, meitas, ko dziediet,
Jums dziedāt neveicās:
Jums mēlīte izkaltuse,
Ar puišiem runājot.

817. (883.)

Ēdolnieku meitas dzieda,
Kā ar vāli velējās;
Pilsātnieku meitas dzieda,
Kā līgoti nolīgoja.

818. (884.)

Turkalniešu dziedāšanu
Aiz sētiņas nedzirdēju;
Lielvārdiešu zeltenītes
Kā bitītes vīvināja.

819. (885.)

Pašņākdama es dziedāju,
Pašņākdama gavilēju:
Man pāsita dēlu māte
Ar mieturi deguniņu.

820. (886.)

Šī puse viņu pusi uzvaļāja;
Šī puse dzelzu, viņ'puse mālu.

821. (887.)

Sīvi dzied tā meitiņa,
Tai sarkani vaigu gali;
Dievs žēlo to māmiņu,
Kam tā top jaunavīte.

822. (888.)

Skaišķi dziedi ciemu gaiļi
Vārtu staba galiņā:
Tie nebija ciema gaiļi,
Tie bij ciema puisēniņi.

823. (889.)

Suņi rēja, vilki kauca:
Veci puiši gavilēja,
Veci puiši gavilēja
Uz jaunām meitiņām.

824. (891.)

Užu, užu, panāksniece,
Nedrīkstēja, nemācēja!
Kad es būtu panāksniece,
Es drīkstētu, es mācētu,
Es drīkstētu, es mācētu,
Tautu galdu trīcināt.

825. (890.)

Tā dziedāja sveši ļaudis,
Kā dunduŗi dundurava;
Es ar savu brāleliņu
Kā bītīte vīvināju.

826. (892.)

Uzvarēju, uzvarēju,
Dieviņš man palīdzēja!
Tu kā tupa, es kā kaudze,
Ko tu man padarīsi!

827. (893.)

Uzvinnēju, uzvinnēju
Viņpus upes dziedātājus:
Ne ar darbu līdzu tika,
Ne ar skaistu dziedāšanu.

828. (894.)

Vai bitīte nezināja,
Kur ziediņi upmalā?
Vai dziesmiņu kāds dziedāja,
Ko bāliņi nezināja?

829. (895.)

Viņpus upes tā dziedāja,
Kā tie veļu suņi rēja;
Šaipus upes tā dziedāja,
Kā bitītes vīvināja.

830. (896.)

Ciema meitas tā dziedāja,
Kā lielā jūŗa kŗāc;
Mūs' meitiņas tā dziedāja,
Kā bitītes ābulā.

831. (897.)

Celiet mani uz akmini,
Es lielā dziedātāja!
Nu man vaļas, nu man vaļas
Ar puišiem kapāties;
Puišiem bija blusu āda,
Man bij vaŗa pātadziņa.

b) Dziesmas turamas godā; dziesma, valoda nav mēdāma; kā ieraduse, tā dzied, tā runā.

832. (898.)

Atņemiet dziesmīt' manu,
Nelieciet novārtā!
Tas bij man lielis kauns,
Liek dziesmīti novārtā.

833. (899.)

Es nedevu nevienami
Savu dziesmu sarežģīt:
Kuŗu dziesmu nodziedāju,
To satinu kamolā.

834. (900.)

Gana skaisti es dziedāju,
Puiši mani izmēdīja;
Dieviņš zina, kā dziedās
Puišu pašu līgaviņa.

835. (901.)

Ko dziedāšu, ko runāšu,
Svešu zemi staigādama?
Dziedāš' pate savu dziesmu,
Runāš' savu valodiņu.

836. (902.)

Nesmejiet jūs, ļautiņi,
Ne smieklam es atnācu:
Es atnācu dziesmiņām,
Jaukajām valodām.

837. (903.)

Smēja ļaudis man dziedot,
Smēja man runājot;
Es ļaužiem nepasmēju,
Tik netikli dzīvojot.

838. (904.)

Smējās ļaudis dziesmai mane,
Smējās mane valodā.
Ko ļautiņi tad darītu,
Kad darbiņu nemācētu?

839. (905.)

Smējās man visi ļaudis, —
Kas smieklim nesmējās? —
Smējās man dziesmiņām,
Smējās man valodai;
Darbiņam nesmējās,
Redz ražani dzīvojam.

840. (906.)

Smejat, ļaudis, dziesmiņai,
Nesmejat valodai:
Dziesmiņ' mana izdomāta,
Valodiņa Dieva dota.

841. (907.)

Kā mācēju, tā runāju,
Kā mācēju, tā dziedāju.
Es nebiju lakstīgala,
Ka grozīšu valodiņu;
Lakstīgala, mazputnītis,
Groza savu valodiņu.

c) Dziesma atņemta, aizmirsta, sajukuse; dziesma bez otras puses; dziesmu pietrūcis.

842. (908.)

Ai, meitiņa, lišķes mēle,
Kam paņēmi man' dziesmiņu?
Tā paņēma citas meitas
Tavu miežu arājiņu.

843. (909.)

Aizsamirsa man dziesmiņa,
Nosajūdza kumeliņš;
Pasakiet man dziesmiņu,
Pats aizjūgšu kumeliņu.

844. (910.)

Aši, aši, knaši, knaši
Pie sudraba kalējiņa:
Pašam dziesmu pūriņam
Atslēdziņa nolūzuse.

845. (911.)

Bij' man dziesmu, kad nedziedu,
Kad dziedāju, nav nevienas;
Bij' man puišu, kad es augu,
Kad uzaugu, nav neviena.

846. (912.)

Bij' man dziesmu vācelīte
Sīku lagzdu krūmiņā;
Kad gribēju padziedāt,
Nevieniņas neatradu.

847. (913.)

Divas vien man dziesmiņas,
Abas divas nabadzītes:
Vienu tinu lakatā,
Otru zīžu nēzdogā.

848. (914.)

Dziedāja, dziedāja,
Palika klusu:
Pietrūka dziesmiņu,
Sadila mēlīte.

849. (915.)

Dziedat, meitas, ko gaidat, —
Vai jums dziesmas pietrūkušas?
Es dziedāju cauru dienu,
Man dziesmiņas atlikās.

850. (916.)

Dziedat, meitas, ko gaidat, —
Vai jums dziesmas pietrūkušas?
Ja jums dziesmas pietrūkušas,
Nāk' pie manim tapināt:
Man ir dziesmu vācelīte,
Sīkā kārklu krūmiņā.

851. (917.)

Dzied', meitiņa, dzied', meitiņa,
Es tev iešu palīgā;
Tev pietrūka, man atlika,
Es tev varu palienēt.

852. (918.)

Dziesma būtu, dziesma būtu,
Kaut bijuse otra puse;
Būt' man skaista līgaviņa,
Kaut māsiņa nebijuse.

853. (919.)

Tā būt' dziesma, laba dziesma,
Kaut tai būtu otra puse;
Tā būt' brāļa līgaviņa,
Kaut būt' diža paauguse.

854. (920.)

Dziesma būtu, dziesma būtu,
Kaut dziesmai otra puse;
Meita būtu, meita būtu,
Kaut māmiņa man devuse.

855. (921.)

Dziesmiņ', mana laba dziesma,
Kad tai būtu otra puse;
Sieviņ', mana laba sieva,
Kad tai būtu mīlestība.

856. (925.)

Kas tā tāda laiska mēle,
Manu dziesmu smādētāja?
Tai bij jāt koka zirgu,
Velnu nest mugurā.

857. (926.)

Kas tā tāda lišķu mēle,
Manu dziesmu nolišķēja?
Ej mājē, laizi lizi, —
Saimeniece raušus cep.

858. (927.)

Ko, meitiņa, tu dziedāji,
Kad tu labi nemācēji?
Ja tev dziesmas pietrūkušas,
Nāc pie manis tapināt.

859. (928.)

Man bij dziesmu vācelīte
Mēslainē glabājama.
Atskrējušas ciema cūkas,
Izrakušas, apēdušas.

860. (929.)

Ne visām dziesmiņām
Es zināju otru pusi;
Ne visām meitiņām
Es zināju tikumiņu.

861. (930.)

Ne visām(i) dziesmiņām
Es zināju otru pusi;
Ne visām(i) meitiņām
Mātes austas villainītes.

862. (931.)

Ne visām dziesmiņām
Es zināju otru pusi;
Ne visām tautiņām
Patīk manis augumiņš.

863. (932.)

Ne visām dziesmiņām
Es zināju otru pusi;
Ne visiem ļautiņiem
Visas vainas izzināju.

864. (933.)

Ne visām dziesmiņām
Otras puses dabūjam;
Ne visiem ļautiņiem
Uz manim labs prātiņš.

865. (934.)

Nebēdāji tu, māsiņa,
Kad dziesmiņa tev sajuka;
Ne tev juka sīki raksti,
Ne ar tava valodiņa.

866. (935.)

Nebēdā, māmulīte,
Kad dziesmiņa man sajuka;
Vai tie bija cimdu raksti,
Vai villānes ielociņi?

867. (936.)

Tik dziedāju, tik dziedāju,
Kamēr dziesmu padziedāju.
Nu es braukšu uz Jelgavu
Dziesmiņai ielāpiņa.

868. (937.)

Trūkst jums dziesmas, dziedātājas,
Es jums varu tapināt.
Citu gadu atdodat,
Liekiet piecas piedevām.

869. (939.)

Vienu pusi dziesmas zinu,
Otru pusi nezināju:
Otru pusi Vāczemē
Kungi raksta grāmatā.

870. (940.)

Caura, caura tā dziesmiņa,
Kur ņemsam ielāpiņu?
Jaunu puišu kažokā
Ielāpiņu griezīsam.

d) Ne dziedāt vien jāmāk, jāmāk un jādara arī darbs.

871. (941.)

Aiziet meitas dziedādamas,
Zaļu birzi locīdamas.
Nelokat zaļu birzi,
Lokat mēļu villainītes.

872. (942.)

Dziedāt māku, dancot māku,
Audakl' austi vien nemāku:
Līdz iekāpu audaklā,
Dzijas rauju čokurā.

873. (943.)

Dziedātāja tā meitiņa,
Ne darbiņa dzīvotāja;
To bij ņemti spēlmaņam,
Ne manami bāliņam.

874. (944.)

Dziedāt māku, dancot māku,
Siena pļaut vien nemāku;
Būt' mācējsi (-se) sienu pļaut,
Sen būt' puiša līgaviņa.

875. (945.)

Dziedāt māku, dancot māku,
Siena pļaut vien nemāku;
Izstrīķēju izkaptiņu,
Stāvu klāt raudādama.

876. (946.)

Ziņģēt māku, dancot māku,
Rijas kulti vien nemāku;
Kad jāiet rija kult,
Raud' galviņu saņēmuse.

877. (947.)

Ziņģēt māku, dancot māku,
Siena pļaut vien nemāku.
Ieš' pie tāda tēva dēla,
Kam sieniņa nevajaga.

878. (948.)

Ziņģēt māku, dancot māku,
Siena pļaut vien nemāku.
Ved', māmiņa, tādu vīru,
Kas māc' mani sienu pļaut.

e) Meitām godīgi jādzied. Kāzās atļautas negoda dziesmas.

879. (950.)

Kāzās iedama bezgode biju,
Pametu godiņu pie mātes mājā;
Pāriešu mājās, turēšu godu.

880. (951.)

Meita, meita, mārga, mārga,
Pelni godu dzīvodama:
Ni smejies dziedādama,
Ni ar otru runādama.

881. (953.)

Ar godiņu dziesmu dziedu,
Tas Dievam patikās;
Ar godiņu dziedādama
Nolikš' savu vaiņadziņu.

882. (954.)

Pa godam dziedat, meitas,
Pa godam runājat:
Šai pulkā tas puisītis,
Kas meitiņu lūkojās.

883. (955.)

Tas nebija mans kauniņš,
Kad es dziedu bezkaunīgi:
Tā brālīša vaina bija,
Kam tas ņēma līgaviņu;
Kam tas ņēma līgaviņu,
Mani ņēma dziedātāju.

f) Apmierinās bez naida, izlīgst, sader; apdziedātie neņem ļaunā.

884. (956.)

Apkārt sevi vien dziedāju,
Apkārt savu kumeliņu;
Svešus ļaudis nepieņēmu,
Lai netapu ienaidā.

885. (957.)

Dziesmas dēļ, labi ļaudis,
Ienaidiņa neceliet!
Dziesmu dziedu, kāda bija,
Ne tā mana padarīta.
Dziesmas dēļ, sveši ļaudis,
Ienaidiņa neturiet!
Dziesma mana padziedāta,
Neba mana darināta;
Vecu ļaužu darināta,
Manis jauna padziedāta.

886. (959.)

Dziesmu dēļ jūs, ļautiņi,
Neturat ienaidiņu!
Es ar savu jaunumiņu
Daždažādi izdziedāju.

887. (960.)

Dziesmu dēļ, labi ļaudis,
Mani jel nepeļat!
Pieder pieši pie zābaka,
Pie meitām dziedāšana.

888. (962.)

Gana man žēl palika,
Sav' māsiņu apdziedot.
Kam tu nāci tai vietā,
Kur man bija jāapdzied?

889. (966.)

Meitas manu cepurīti
Kā bitītes aplipušas.
Vai tā mana cepurīte
Saldu medu apmedota?

890. (967.)

Dzied', meitiņ, blēņu dziesmu,
Runā blēņu valodiņu, —
Dzīvo pate ar godiņu,
Nes' ar godu vainadziņu.

891. (968.)

Pus' dziesmiņas brāļiem dziedu,
Pusi dziedu māršiņām,
Ne vienam iztapdams,
Ne otrami sariebdamis.

892. (969.)

Saderami mēs, tautiņas,
Saderami, saderami!
Neba mēs visu mūžu
Ienaidiņu turēsim.

Maksa par dziedāšanu.

893. (971.)

Auzu, auzu kumeļam,
Par to jūdzu tecējumu;
Mutes, mutes līgavai
Par to skaistu dziedāšanu.

894. (972.)

Brokastiņu, māmuliņa,
Par šā rīta dziedājumu!
Ja nedosi brokastiņu,
Citu rītu nedziedāšu.

895. (973.)

Ko jūs mani maksāsiet,
Es nedēļu izdziedāšu?
Pirmā diena, otrā diena,
Te trešdiena, ceturtdiena,
Te piektdiena, te sestdiena,
Te nedēļa pagalam!

896. (L. D.)

Maksājiet, sveši ļaudis,
Es nedēļu izdziedāju.
Pirmo dien' rijas kult,
Otru dien' māļu malt;
Trešdienā lietiņš lija,
Tad pie drēbu būķēšanas;
Ceturtdien silta saule,
Tad pie siena grābstīšanas;
Piektdienā maizi cepu,
Sestdienā sviestu taisu;
Svētdien gāju baznīcā,
Dieva vārdus klausīties.

897. (974.)

Maksājiet, maksājiet
Manu skaistu dziedājumu!
Jums bij labi klausīties,
Man mēlīte deldējama.

898. (975.)

Maksājat, sveši ļaudis,
Manu skaistu dziedāšanu!
Dodat ēst, dodat dzert,
Dodat puisi klāt gulēt.

899. (976.)

Maksājat, sveši ļaudis,
Manu skaistu dziedāšanu!
Mana skaista dziedāšana
Kā Dieviņa pielūgšana.

900. (978.)

Visu nakti dziedāju, kā malku cirtu;
Kas mana maksāja par dziedājumu?
Puisēni maksātu, ne pašiem nava,
Pašiem puisēniem pliks vēderiņis.

901. (979.)

Visu rītu es dziedāju,
Brokastiņu pelnīdama.
Visiem līdz brokastiņš
Par to manu dziedājumu.

902. (980.)

Bij man dziesmu vācelīte,
To pārdevu pavasari:
Šam dziesmiņa, tam dziesmiņa
Par maizītes gabaliņu.

903. (981.)

Daudz dieniņu mūžiņā,
Cita šāda, cita tāda;
Citā koši padziedam,
Citā žēli noraudam.

904. (983.)

Dziedādama vien staigāju
Pa tautieša novadiņu:
Atradusi labu zemi,
Labu zemes arājiņu.

905. (984.)

Dziedāj' viena, nerunāju,
Tai lielāi sirdsēstāi:
Tautiešam izkrituši
Div' sudraba gredzeniņi,
Div' sudraba gredzeniņi,
Man sūtāmi mīļi vārdi.

906. (985.)

Dziedāj' vienu dziedājumu
Vakarēju dzērumiņu:
Vakarēja brāļa alus
Reibst manē gāliņē.

907. (986.)

Dziedat, brāļi, lustējat,
Nu māsiņa vaiņagā;
Ka' noņems vainadziņu,
Nebūs vairs jūsu vaļa.

908. (987.)

Dziedat, meitas, dziedat, meitas!
Mēs ar Jāni dancosim:
Jānīšam samta bikses,
Man sudraba lindraciņi.

909. (988.)

Dziedat, meitas, lustējiet,
Šogad lēti arājiņi:
Piecu mārku, sešu mārku
Pats labais tēva dēls.

910. (989.)

Dziedat, meitas rindiņā,
Negriežate muguriņu,
Lai pagrieza tautu dēlis
Savu caunu cepurīti.

911. (990.)

Dzied', māsiņa, tu dziesmiņu,
Tev šķīrās, tev veicās;
Es i būtu iesākuse,
Aiz asaru nevarēju.

912. (991.)

Dzied' ar vienu dziedājumu
Vakarēju sākumiņu;
Brauc' ar vienu braukumiņu
Rīgā(i) jūgtu kumeliņu.

913. (992.)

Dziedu dziesmu, kāda bija,
Neb' es dziesmu rakstītāja;
Eim' pie puiša, kāds precēja,
Neb' es puisi audzināju.

914. (993.)

Es domāju, es gādāju,
Kas aiz kalna gavilēja:
Meitu māte gavilēja,
Savas vistas ganīdama.
Gani, māte, vai negani,
Viena būs vanagam.

915. (994.)

Es dziedāju, es lustēju,
Man zināms arājiņš;
Vakar ēdu launadziņu
Arājiņa klētiņā.

916. (995.)

Es dziedāju, gavilēju
Aiz upītes ecēdams.
Izdzirdusi tautu meita,
Atnes man launadziņu.
Atnesdama launadziņu
Iekrīt pate upītē.
Ak paldies, tautu meita,
Tā ir tev vajadzēja!
Man pašam div' māsiņas,
Launadziņa nesējiņas;
Trešā veca māmuliņa,
Launadziņa taisītāja.

917. (996.)

Es dziedāju, gavilēju,
Lai dzird mana māmuliņa;
Lai dzird mana māmuliņa,
Lai atnesa brokastiņu.

918. (997.)

Es', māsiņa, gana strauja,
N'ej pret kalnu dziedādama;
Ir upīte gan bij strauja,
Pretī kalna netecēja.

919. (998.)

Gāju ceļu dziedādama,
Kā cielava dancodama,
Pār galviņu mētādama
Visas ļaužu valodiņas.

920. (999.)

Gan pazinu to meitiņu,
Kuŗa liela dziedātāja:
Sārti vaigi, zilas acis,
Šķiltin šķīla valodiņu.

921. (1001.)

Kad es dziedu, koši dziedu,
Kad es raudu, žēli raudu:
Priekš tautiņu koši dziedu,
Pēc māmiņas žēli raudu,
Pēc māmiņas žēli raudu,
Šūpotājas, lolotājas.

922. (1002.)

Kādu dziesmu dziedāsim,
Launadziņu paēduši?
Dziedāsim mātes dziesmu
Par launaga devumiņu.

923. (1003.)

Kas gulēja Jāņu nakti,
Lai guļ visu vasariņu;
Kas dziedāja Jāņu nakti,
Lai dzied visu vasariņu.

924. (1005.)

Kas tur dzied? Nabags dzied,
Visi Rīgas nami skan.
Bagāts raud, meži skan:
Nauda moca dvēselīti.

925. (1006.)

Ko dziedāšu, neskanēja,
Nava lapu kociņos;
Tad dziedāšu, tad skanēs,
Kad būs lapas kociņos.

926. (1007.)

Krogā dzied bāleliņš
Ar vakara gājumiņu;
Stallī zviedz kumeliņš
Ar vakara ēduminu.

927. (1008.)

Kur tu ņēmi to dziesmiņu,
Kas actiņas slapināja?
Kur dzirdēji to vārdiņu,
Kas tik žēli sirdī skan?
To vārdiņu izdzirdēju
Viņpus upes tautiņās;
Kā pērlītes tos savēru
Savā dziesmu kamolā.

928. (1009.)

Kuŗa meita rītā dzied,
Tā dziedāja lustes dēļ;
Kuŗa vēlu vakarā,
Tā dzied vīra gribēdama.

929. (1011.)

Labāk dziedu kāj's audama,
Nekā galvu sukājot:
Kājas āvu ikdieniņas,
Galvu reti izsukāju.

930. (1012.)

Lai es gāju kur iedama,
Dziedādama vien staigāju:
Ja tie manis neredzēja,
Lai minēt pieminēja.

931. (1013.)

Līgodama upe nesa
Zaļu ziedu vaiņadziņu;
Dziedādamas tautas veda
Vaiņadziņa vijējiņu.

932. (1014.)

Man sastiga kumeliņš
Laucenieku griķājā;
Tur palika rakstīts pūrs,
Tur ļ dziesmu vācelīte.

933. (1015.)

Maza maza meitenīte
Tek pa ceļu dziedādama, —
Skaista balta villainīte,
Sarkans rožu vaiņadziņš.

934. (1016.)

Man bij dziesmu vācelīte
Smalkā lazda krūmiņā.
Bērni, vardes, iznerroja
Manu dziesmu vācelīti:
Ielikuši vīzītē,
Par pagalmu vizināja.

935. (1017.)

Meitas mani, dziedādamas,
Jūdzi vada kājiņām.
Eit', meitiņas, jūs ar Dievu,
Laižat manu kumeliņu.

936. (1018.)

Meitas mani mīlēdamas,
Jūdzi vada dziedādamas.
Kaut man būtu alutiņš,
Līdzē vestu sētiņē.

937. (1019.)

Meža, meža es meitiņa,
Atkal meža taujājos;
Es nebiju ieradusi
Klajumā gavilēt.

938. (1020.)

NN savus puišus teica. —
Kas tos puišus nepazina?
Rudzus pļāva raudādami,
Krogā gāja dziedādami.

939. (1021.)

Rūjenieši, velna bērni,
Pirtī dzied pērdamies;
Virķenieši, bāleniņi,
Laukā dzied ecēdami.

940. (1022.)

Nedomāju, necērēju
Tā kalnā gavilēt;
Vai vējiņis man atpūta,
Vai ūdenis atlīgoja?
Tautu dēla kumeliņis
Kā ūdenis atlīgoja.

941. (1023.)

Nesagrib man dziedāt,
Nesagrib gavilēt:
Man' māmiņa pavēlēja
Vecam tautu dēliņam.

942. (1024.)

Nīde mani sila dzērve,
Nīde lauka cielaviņa;
Mūsu pašu ciema meitas
Vislielās nīdētājas.

Nīdat, nīdat jūs, māsiņas,
Gan jūs mani iznīdēs.
Ka jūs mani iznīdēs,
Citas tādas nedabūs:
Nebūs tāda dziedātāja,
Nebūs tāda runātāja.

943. (1025.)

Padzied, manu bāleliņu,
Ar tām ciema meitiņām:
Lēna jauka valodiņa,
Ar kundziņu runājot.

944. (1026.)

Preiļi dzied, preiļi dzied, —
Kas tos preiļus priecināja?
Pelav' maize, kaņep' ciba,
Tās tos preiļus priecināja.

945. (1027.)

Riebu, riebu ļautiņiem,
Kā neriebu dzīvodama:
Citam riebu dziedādama,
Citam bargi runādama.

946. (1028.)

Riebu, riebu tautiešiem,
Riebu lielu riebumiņu,
Maza riebu raudādama,
Liela daiļi dziedādama.

947. (1029.)

Rudens nāk, rudens nāk,
Jātin dziesmas kamulāi;
Kad atnāks pavasaris,
Pa vienai šķetināšu.

948. (1030.)

Saproties, neprašiņa,
Kā es tevis negribēju:
Ar dziesmām apdziedāju,
Ar valodu aprunāju.

949. (1031.)

Šķiet man' tādu runātāju
Kad es tāda dziedātāja;
Manas pašas bāleliņš
Pircin pirka valodiņu.

950. (1032.)

Sieviņ' raud, bērniņ' raud:
Bez putraimu kāpostiņi;
Vīriņš skaisti gavilē
Kroga galda galiņā.

951. (1033.)

Ziņģē tēvs, daiņā māte,
Man vezdami līgaviņu;
Pats prieciņa nevarēju,
Kaņepēs tupēdams.

952. (1034.)

Skaisti dzied, alu dzēra
Mazajā ciemiņā;
Vidū iet nedrīkstēju,
Tur aug mana līgaviņa.

953. (1035.)

Skaisti dzied lakstīgala
Liepas zara galiņā;
Tā dziedāja dēlu māte
Meitu mātes istabā.

954. (1036.)

Skaisti, skaisti zīle dzied
Staļļa spāres galiņā;
Skaisti dzied tautu meita,
Man' bāliņa gaidīdama.

955. (1037.)

Svilpē viena Leišu irbe
Aiz Daugavas siliņā;
Tā nebija Leišu irbe,
Tā bij Leišu dzeltainīte.

956. (1038.)

Tāļu, tāļu gavilēja
Manis linu arājiņis.
Kad aiziešu, tur es būšu
Gaŗ' audekļa audējiņa.

957. (1039.)

Tautas man laimi vēl,
Kad es laba dziedātāja;
Vēliet, ļaudis, tam laimiņu,
Kas jums pūru piedarīja.

958. (1040.)

Trallāt tralli jaunas meitas.
Ka tās tralli, ka netrall'?
Vai tās tralli manis paša,
Vai tā mana kumeliņa?
Ne tās tralli manis paša,
Ne tā mana kumeliņa:
Pašas gan trallināja,
Īsa laika gribēdamas.

959. (1041.)

Tu, māsiņ, muižas meita,
Tu staigāji raudādama;
Es, māsiņ, mājas meita,
Es staigāju dziedādama.

960. (1042.)

Uz kalniņa stāvēdama,
Rīta dziesmu nodziedāju;
Noskanēt noskanēja
Pār birzēm, klajumiem.

961. (1043.)

Ak tu mana mūža diena,
Tu atnāci nezinot!
Vakar jauki gavilēju, —
Šodien smilkšu kalniņē.

962. (1044.)

Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Šī bēdīga vasariņa!
Nedziedāja govu gani,
Ne arāji, ecētāji.

963. (1045.)

Viena pati man dziesmiņa,
I tā pati salāpīta:
Visapkārt zelts, sudrabs,
Vidā saule vizināja.

964. (1046.)

Visapkārt ievu ziedi,
Vidū balta ābelīt';
Visapkārt meitas dzied,
Vidū meitu māmulīte.

965. (1047.)

Visas dziesmas izdziedāju,
Brāļa govis ganīdama;
Eita, govis, laidarā,
Man atjāja precenieki.

966. (1048.)

Šo dziesmiņu, to dziesmiņu,
Es pa tiesu nodziedāju;
Viena bija tēva dziesma,
Otra bija māmuliņas.
Mātes dziesmu tad dziedāju,
Kad es gāju cūkganos;
Tēva dziesmu tad dziedāšu,
Kad uzkāpšu kumeļā.

967. (1049.)

Visas dziesmas izdziedātas,
Ciema meitas izprecētas.
Ne nu man jautru dziesmu,
Ne ar ciema zeltenīšu.

968. (1050.)

Visas manas greznās dziesmas
Vītolāi sakāpušas,
Sāk vītols grozīties
Ar visām dziesmiņām.

969. (1051.)

Citam riebu dziedādama,
Citam gauži raudādama:
Tautām riebu dziedādama,
Brāļam gauži raudādama.

970. (1052.)

Citas meitas pūru dara,
Es klausīju bāleliņu,
Es klausīju bāleliņu,
Dziedādama, raudādama.

Gaŗākas dziesmas un dziesmu cikli.

A. Rozenberģu māte Aizputē.

Rozenberģu māti Aizputē apmeklēju 1924. g. 1. martā. Pāri stundās viņa sacīja vājā, bet labskanīgā balsī sekošās dziesmas, pie kam starpā ierunājās arī kāda cita sirmgalve, Šēbere. Sniedzu te dziesmas uzrakstīšanas kārtībā, lai tiktu redzams, kādējādi dziesmas savā starpā asociējas. 2 dienas vēlāk no Rozenberģes uzzināju vēl kādas tālākas dziesmas. — Teicējai bij tobrīd 88 gadi. — Sākumā teikšana negribēja veikties, tad valoda raisījās, un cita aiz citas viņai nāca atmiņā visai daiļas dziesmas, pie kam bij grūti nosakāms, kur viena dziesma beidzas, kur otra sākas. Aiz šī iemesla sekošā numerācija nav kas absolūti drošs. — Pret beigām teicēja bij nokususi, arī dziesmu krājums sāka vājināties; tad starp īstām dziesmām iemaldījās dziesma par „melderes meitiņu", un kādas atsevišķas dziesmu rindas prozaiski paplašinājās. Visumā, kā teksti rāda, Rozenberģu māte bij dziesmu zinātāja ar bagātu krājumu un labu izvēli. Tā tad tautas dziesmu zinātāji nav vēl izmiruši. —

971.

Liepiņai platas lapas
Apsedz mani migliņai;
Tev, brālīti, daudz varītes,
Aizstāv mani tautiņās.

972.

Ai, mazaji bāleliņi,
Kā es tevi paaudzēšu?
Likšu pūra dubenai,
Vedīš' līdza tautiņās.
Kad tautiņas pūru prasa,
Parādīšu bāleliņu.

973.

Kur tu iesi, Zāģerīti,
Vakarēju kājas āv'?
Ieš' Beltīti apraudzīt,
Dzird māsiņu vajājam.
Nāc ārā, Zupasbelte,
Kāda vaina mūs māsai?
Vai tā ēda nevārītu,
Vai ar balta nestaigā?
Balta maize uz galdiņa,
Balts krekliņis mugurā.

974.

Dravenieka div' dēliņi
Tek gar Ventu raudādami:
Venta nesa ozoliņu
Ar visām bitītēm.

975.

Krustūbu dziesma.

Kad deva pirmo pādēnu, tad šī:

Cinīši, cērpiņi,
No manu kāju.
Es iešu plānāja
Ar savu pādi.
Šķiņatiesi, lazdu krūmi,
Cauri nesu pādēniņu.

976.

(Es)ar savu pādīti
Dancāt gāju;
Augstu rokas es pacēlu,
Sav pādīti dīdīdama,
Lai tas auga lielis vīris,
Liela darba darītājs.

977.

Saulīt, mana māmulīte,
Abas vienu baltumiņu;
Paskatosi saulītē,
Raudu savas māmuliņas.
Redzēj' savu māmuļīti
Pa kalniņu āzejam.
Gana saucu, nedzirdēja,
Gan tecēju, nepanācu.

978.

Es uzaugu pie pamātes,
Āzved mani pabērņos.
Nedarīšu pabērņam,
Ko pamāte man darīja:
Plūc matiņus, sit gāliņu,
Kājum spēra pabeņķē,
Kājum spēra pabeņķē,
Dod maizīti pārmezdama.
Ne uz vienu neraudāju,
Kā uz savu māmulīti.
Šūpulēje ielikdama:
Gul atraiša līgaviņa,
Gul atraiša līgaviņa,
Pabērnīšu māmulīt!

979.

Pušķojies, zīļojies,
Jauna vīra līgaviņa,
Es nevaru pušķoties,
Man jāiet pie atraiša.
Atraišam roku devu
Uz akmeņa stāvēdama.
Atraišam cieta roka,
Div' laulāti gredzentiņi.
Tā derēju ar tautieti,
Kā varēju atderēt:
Kreiso roku saderēju,
Ar labaju atderēju.

980.

Māte, mana mīļa māte,
Ne tā mana mūža māte,
Tā saulīte, tā zemīte,
Tā bij mana mūža māte.

981.

Mūžiņei žēlojos,
Jauns apjēmis līgaviņu.
Nu aug meitas kā liepiņas,
Nu varētu lūkoties.
Trīs vasaras tautu dēls
Mani labu labināja.
Ietin iešu, dos māmiņa,
Ras tu manu labumiņu.
Vēl es tavu tēv' un māti
No krēsliņa leciņāš',
Vēl es tavus īstus brāļus
Ar pagali šmidzināšu,
Tava paša īstu māsu
Pa vārtim izvadīšu,
Tava paša sirdi vilkšu
Caur ābēles sīkim zarim.

982.

Ābelīte Dievu lūdza,
Lai ved tautas to meitiņu:
Visi zari nolīkuši,
Villānītes žāvējot.

983.

Kur tecēsi, mīļa Māra,
Ar to klēpi villainīšu?
Āz kalniņa nosaluši
Man deviņi sērdienīši.

984.

Asariņu upe tek,
Ne tā viena pieraudāta.
Raud sērdiene, raud atraite,
Raud nabaga darbeniece.
Raud sērdiene tēv' ar māti,
Atraitnīte mūža draugu,
Raud nabaga darbeniece,
Sīvu kungu rūdināma.
Nesēroju, neguģoju,
Ne es viena sērdienīte.
Būt' sērdienes vienu viet,
Ne laipiņa nepanestu.

985.

Gods Dievam, lini labi
Pūst Daugavas maliņei.
Teicu Dieva devumiņu,
Raudu savu netikumu.
Augat, mani labi lini,
Augat baltas avitiņas:
Es kauniņu padarītu
Bajāriņu meitiņām.

986.

Pinu, pinu, nenopinu
Sausu krūkļu vaiņadziņu;
Gāju, gāju, neāzgāju
Pie netikļa tēva dēla.
Netiklītis tēva dēls
Celiņē meitas gaida:
Sen meitiņas āzgājušas
Gaŗām tevi dziedādamas.

987.

Gaŗām svaiņa sētu gāju
Gar īstaju bāleliņu:
Svainīšam sīvi suņi,
Brāļam ķītra līgaviņa.
Brālīt, tavu līgaviņu,
Tā nebija saimeniece:
Ik dieniņas silta maize
Iet pa kalnu kūpēdama.

988.

Es novilku dubļu svārku
Pie brālīša namdorēm.
Vecā brāļa līgaviņa
Lai tā vilka mugurē.

989.

Mēs deviņi bāleliņi,
Viena pate mūs māsiņa.
Mēs tai pāri darījām:
Ik rītiņa pūru malt
Podu vērpt nedēļai.
Kas notika vienu rītu?
Neŗūc vai(r)s dzirnatiņas!
Ej, māmiņ, kamburei
Raudzīt savu malējiņu.
Ienāk māte raudādama,
Malējiņas vai(r)s nevaid.
Mēs deviņi bāleliņi,
Viksējam zābaciņus,
Viksējam zābaciņus,
Sedlojam sirmus zirgus,
Dzenamies sav' māsiņu,
Klapējam simtu jūdžu.
Simtu jūdžu galiņei
Neronam sav' māsiņu.
Mēs deviņi bāleliņi,
Klapējam otru simtu.
Otra simta galiņei
Neronam sav' māsiņu.
Mēs deviņi bāleliņi,
Klapējam trešo simtu.
Trešā simta galiņei
Āzpušķotas nama dores,
Āzpušķotas nama dores,
Jau vizuļi birdināti.
Tur radām sav' māsiņu
Sēdam galda galiņei.
Labvakaru, mūs māsiņa,
Mēs pēc tevis dzenamies.
Es negrību māsas vārdu,
Nezināmi bāleliņi.
Nāc, māsiņa, a(t)pakaļ,
Māmulīte žēli raud.
Es neiešu, es nevaru,
Kam jūs pāri darījāt?

990.

Māte savas meitas raida
Ik svētdienas baznīcā.
Pāriet viena, pāriet otra,
Pastarīte nepārnāka,
Pastarīte āztecējsi
Gar Daugavu dziedādama,
Gar Daugavu dziedādama,
Baltas puķes lasīdama,
Baltas puķes lasīdama,
Ievu ziedus lauzīdama.
Ievu ziedu nolaužot,
Iekrīt pati Daugavē.
Daugaviņa nepanesa,
Izvilnīj' maliņei,
Ne maliņa nepanesa,
Uzvilnīj' kalniņei.

Tur uzauga zelta liepa
Deviņām galoknēm.
Devītei gadiņei
Tur brālītis kokles cirta.
Sak' brālītis koklēdams:
Tās koklītes koši skan.
Sak' māmiņa raudādama:
Tā dzied mana pastarīte.
Tā dzied mana pastarīte,
Man kājiņu āvējiņ'.

991.

Nerāj, māmiņ, vakrei meitas,
No rīta celdama, nerasi vairs.

992.

Ar kaķīti malt es gāju,
Ne ar brāļa līgaviņu.
Kaķītei gaļa aste,
Viegli dziernus sitināja.

993.

Sijā pate, tautu meita,
Savu rīta malumiņu.
Sijās mana māmuļīte,
Vainās tavu malumiņu.

994.

Tec, saulīte, rītei agri,
Sildi priežu galoknītes,
Lai rociņa nenosala
Dravenieka dēliņam.

995.

Nesalstat man rociņas,
Es cimdiņu adītāj',
Salstat tautu dēliņam,
Tam nav cimdu adītājas.

996.

Līgaviņa mani bāra,
Ka ceļē nakti gulu.
Kā ceļē negulēšu,
Māsa ceļa maliņei.

997.

Trīs reiziņas aptecēju
Tēva kapu raudādama.
Te gul mani mīļi vārdi,
Padomiņa devējiņš.
Trīs reiziņas aptecēju
Mātes kapu raudādama.
Te gul mani mīļi vārdi,
Villainītes audējiņa.

998.

Sēdi, mana māmuļīte,
Gan es tevi apdienēšu.
Ko dzīvāji sēdēdama,
(Dzīvāji = strādāji)
Liec manei pūriņei.

999.

Spīdi spoži, mēnesniņ,
Šonakt veda sērdienīti,
Šonakt veda sērdienīti,
Tai nebija sudrabiņa.
Sērdienītes pūru veda,
Lāci jūdza vezumei.
Velk lācītis ņammādams:
Kas par smagu vezumiņ'!
Mātes meitas pūru veda,
Skudri jūdza vezumei.
Tek skudrīte svilpjodama:
Kas par vieglu vezumiņu!

1000.

Ai, vecaji bāleliņi,
Bojē tavu dzīvāšanu.
Netek vairs tēva bēri,
Neklaus' jauni bāleliņi.

1001.

Sak' maizīti velt' nākam
Laba vīra sētiņē.
Lī(dz) gaismiņu nosvīduši
Pieci bēri kumeliņi,
Pieci bēri kumeliņi,
Otri pieci arājiņi.

1002.

Meitas mani melli sauca,
Redz man mellu kumeliņu.
Nākat, meitas, tīrumei
Ar mellīti grozīties.
Sauca mani alus žūpu

Kumeliņu skrējējiņu.
Kuŗu krogu es izdzēru,
Kam noskrēju kumeliņu?
Visi krogi alus pilli,
Vēl man labis kumeliņis.
Meitas mani kleini sauce,
Ruķīt' manu kumeliņu,
Alus mani kleinu dara,
Auza ruķi kumeliņu.

1003.

Sēju auzu lielu lauku,
Jem' atraiti līgaviņu.
Vai auziņa ne labība,
Vai atraite ne līgava?

1004.

Sēju miežus, sēju rudzus,
Sēju auzu vairumiņu.
Mieži, rudzi bērnus dīda,
Auzas dīda kumeliņus.

1005.

Pie niedrītes laivu sēju,
Pie auziņas kumeliņu.
Pats tecēju kalniņei
Līgaviņu lūkoties.
Niedra laivu palaiduse,
Auza manu kumeliņu.

1006.

Es brālīša kumeliņu
Uz villaini ēdināju.
Man brālītis jo mīļāks,
Ne villaine pūriņē.

1007.

Jem, Dieviņ, ko jemdams,
Nejem manu mūža draugu.
Tukša mana gultas mala,
Aukstas manas villainītes.

1008.

Apsedz, mana līgaviņa,
Tev pieder villainītes.
Kad tu brauksi, es iejūgšu,
Man pieder kumeliņis.

1009.

Ko tu raudi, kas tev kait,
Mana jauna līgaviņa?
Vai tev trūka sāls, maizītes,
Vai bēraju kumeliņu?
Vai es mīļi nedzīvāju?
Cep maizīti sijādama,
Brauc kumeļu dīdīdama.

1010.

Kumeļš kāju neraudāja,
Simtu jūdžu tecēdams,
Bet raud mana līgaviņa,
Vienu rītu malt iedama.
Dzīvā, mana līgaviņa,
Neredzini māsu manu.
Tev pieder dzīvāšana,
Ne manai māsiņai.

1011.

Tautas mani padzinās
Ceļē mazu gabaliņu.
Tecēdama uztecēju
Ziedupīti lejiņei.
Norāvusi ziedu sauju,
Tek' ar vienu tecējumu.
Tecēdama uztecēju
Zeltāboli kalniņei.
Norāvusi zeltāboli,
Tek' ar vienu tecējumu.
Tecēdama uztecēju
Brāļa sētu kalniņei.
Māršiņ' devu ziedu sauju,
Brālīšam zeltābolu.
Māršiņ' ziedus noziedēja,
Brālīts zeltu novizēja.

1012.

Jem, tēviņi, siermu ziergu,
Apjāj tautu pļāvumiņu.
Slinki pļāva tautu dēls,
Ābols auga paspailē.

1013.

Bite lūdza pļāvējiņu,
Līdz zemīti liekdamās:
Paliekat baltāboli
Jele cērpu starpiņei.

1014.

Bite žēli noraudāja
Tā vecaja dravenieka.
Tas jaunais dravenieks
Skabardainu dravi dara.

1015.

Bite lūdza raudādama
Dravenieka līgaviņu,
Solīdama medus podus,
Pillas krūtis sudrabiņa.

1016.

Sērdienīte tā meitiņa,
Nav sērdienes villainītes.
Vienu stūri nevarēju
Zīlītēm kustināt.

1017.

Noiet saule vakarei,
Ielec zelta laiviņei;
No rītiņa uzlec saule,
Paliek laiva līgojot.

1018.

Sak' mēnesi bez kumeļa,
Mēnešam div' kumeļi:
Rīta zvaigzne ar vakara,
Tie mēneša kumeliņi.

1019.

Saule bāra mēnestiņu,
Kam vi(ņ)š gaiši netecēja,
Mēnesniņis atbildēja:
Tev dieniņa, man naksniņa,
Tev dieniņa gaišumei,
Man naksniņa tumsībei.

1020.

Kaut man būtu tā naudiņa,
Kas gul jūŗas dubenei,
Es nopirktu Rīgas pili
Ar visim kalējim,
Ar visim kalējim,
Ar visim āmarim.

3. martā 1924. gadā Līze Rozenberģe vēl teica.

1021.

Āz kalniņa linus sēju
Ar apkaltu kumeliņu.
Gar (ar?) rudeni pārvedīšu
Ar kurpēm plūcējiņu.

1022.

Maza biju, nezināju,
Kur palika tēvs, māmiņa.
Kad izaugu, tad atradu
Baltai smilkšu kalniņei
Apakš zaļas velēniņas.
Celies, mana māmuļīte,
Ko es teikšu raudādama,
Ko es teikšu raudādama,
Ko man dara sveša māte.
Matus plūca, pliķus cirta,
Pārmezdama maizi deva.
Man adīkļa vācelīti
Kājām spēra pabeņķē.
Vēl pēdīgi noraidīja
Pie ābeļu rīkšu griezt.
Zied ābele baltu ziedu,
Birst man žēlas asariņas.

1023.

Es maza meitiņa,
Man laba laime:
Man jāja dienāje
Divreiz tautas:
No rīta agri,
Vakarei sebu.
Izteku namāje
Mutīti mazgāt.
Ieraugu tautieti
Caur logu laukāje:
Sit zirgu riņķei,
Jāj savu ceļu.
Ai, smuka meitiņ,
Nāc, aizceļ vārtus.
Vārtiņus celdama,
Sāk žēli raudāt.
Neraudi, meitiņa,
Nav mana vaina:
Māmiņas vainiņa,
Kam nevēlēj'.

1024.

Apsedloju biržu sesku,
Jāju sievas lūkoties.
Vienē taures pūtienē
Es caur zemi sešas jūdzes.
Caur zemīti sešas jūdzes,
Iejāj' vīna pagrabē.
Trīs meitiņas vīnu dzēra.
Labvakaru jūs, meitiņas,
Vai gaidat dižus viesus?
Viena nieka nesacīja,
Otra gālu kustināja,
Trešā nāca, sniedz' rociņu,
Tā būs mana līgaviņa.
Kuŗa gālu kustināja,
To pārvedu brālīšam.

1025.

Cīrulītis, mazputniņš,
Netup ceļa maliņei.
Rītē brauks lieli kungi,
Iejems tevi karītē,
Novedīs Vācijē.
Tur tev liks malku cierst,
Tur krāsnīti kurināt.

1026.

Bitīt, tavu daiļu meitu
Rudajām actiņām!
Draveniekus kaitināja
Ozolē sēdēdama.

1027.

Cūka raka zaļu mauru,
Zaļu vaŗu meklēdama.
Tik, cūciņa, zaļa vaŗa,
Kā manē vaiņagē.

1028.

Kaut zinātu to kalniņu,
Kur gul mana māmulīte,
Es neļautu to kalniņu
Cūciņām ružināt.
Es apsistu to kalniņu
Ar ozola dēlītēm.

1029.

Seskis brūvē alutiņu,
Caur zemīti dūmi kūp.
Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņē.

1030.

Kur tu biji, alutiņi,
Tur es arī gadījos.
Tu gulēji muciņei,
Es pa kalnu āztecēju.

1031.

Es meitiņa jaun' būdama,
Klausu jaunu, klausu vecu.
Jaunu vecu klausīdama,
Tapu pate sūtītāja.

1032.

Gŗūt' man bija kalnē kāpt,
Pret saulīti raudzīties;
Gŗūt' man bij svešu māt'
Saukt par savu māmuļīt'.
Gŗūt' man bij kalnē kāpt,
Liegi lejē notecēt:
Kalnē sēd sveša māte,
Lejē mana māmulīte.
Sveša māte, svešs bērniņis,
Kā tas ledus gabaliņš.
Es savei māmiņei
Kā siersniņa azotei.

1033.

Māmuļīte, nomierdama
Sajoz manu vēderiņu:
Daudz man bija sūtītāju,
Maz maizītes devējiņu.

1034.

žēlumam nevarēju
Vez (uz) māsiņu raudzīties,
Kam tā auga netikusi,
Kam staigāja neražena.
Vēl nēsāja melnu kreklu,
Sapelējšu vaiņadziņu.

1035.

Šauras, šauras man actiņas,
Es meitiņu cauri redzu.
Div' krekliņi mugurē,
Abi melli, nemazgāti.

1036.

Es apjēmu mellu sievu,
Kā es viņu nomazgāšu?
Es vaicāju māmiņei,
Kur var baltu nomazgāt?
Ved Paldīnes ezerei,
Tur var baltu nomazgāt.
Izmazgāju podu ziepes,
Tāda pate, kāda bijse.
Izmazgāju otru podu,
Nu tik tāda puspelēka.
Izmazgāju trešo podu,
Nu ir balta kā jaumprava.

1037.

Trīs priedītes silei aug,
Vis trīs vienu gaŗumiņu,
Vienu ciertu, otra lūza,
Trešā līdza līgojās.
To, kas līdza līgojās,
To palika siliņē,
Vējiņam vēcojot.
Trīs meitiņas māmiņei,
Vis trīs vienu daiļumiņu.
Vienu jēmu, otra nāca,
Trešā līdza taisījās.
To otraju es pārvedu
Sava paša brālīšam.

1038.

Gŗūti pūta, žēli raud
Mans pirmais brūtgāniņš.
Nepūš gŗūti, neraud žēli,
Lūgšu ruden panākstos,
Lūgšu ruden panākstos,
Kā īstaju bāleniņ'.
Kāršu krustiem skārtelīti
Kā īstam brālīšam.

1039.

Ļaudis mani aprunāja,
Es aiz doru klausījos.
Veŗu dores, speŗu kāju,
Trūkst ļaudīme valodiņa.
Ko, ļautiņi, runājāt,
Ko no manis gribējāt?
Vai grib manu sēru mūžu,
Manas žēlas asariņas?
Ja jūs gribat, es jums došu,
Valkājate mūžiņam,
Valkājate mūžiņam
Kā smalkaju linu kreklu,
Kā smalkaju linu kreklu,
Cits otrame nedodame.
Ļauna diena, ļauni ļaudis
Stūma mani lejiņē.
Dieviņš jēma pie rociņas,
Veda mani kalniņē.

1040.

Man pazuda kumeliņis
Sīkai celmu līdumāje.
Trīs dieniņas, trīs naksniņas
Meklēj' savu kumeliņu.
Cetortāje dieniņā
Atron' savu kumeliņu,
Atron' savu kumeliņu
Jaunu meitu laidarāje.
Ai, Dieviņi, jaunas meitas,
Kādu skādi padarīja?
Man samina rožu dārzu,
Brālītime auzu lauku.
Brālīts auzas gan cietīs,
Es rozītes necietīšu.
Ja tu soli mani jemt,
Tad rozītes gan cietīšu.
Kā es varu tevi jemte,
Kad prātame nepatike:
Tā nebija viena diena,
Viss mūžiņis dzīvojams.

1041.

Daudz dieniņu mūžiņē,
Cita šāda, cita tāda:
Cita koši padziedama,
Cita žēli noraudama.

1042.

Adat, meitas, ko adat,
Noadat suņam zeķes:
Suņam zeķes noplīsušas
Par atmatu tekājot.
Sunīšame maizi devu
Dižu, lielu gabaliņu,
Lai tas manu sētu sarga,
Nelaiž skauģus sētiņē.

1043.

Gosniņ, manu raibuliņ,
Ziedaiņām kājiņām,
Pate kāp kalniņē,
Ziedi bire lejiņē.

1044.

Aitiņai balts bērniņis
Pelēkām kājiņām,
Es noaudu villainīti
Pelēkām maliņām.

1045.

Gŗūti, gŗūti gŗūtdieņam,
Vēl jo gŗūti sērdieņam:
Gŗūtdieņam tēvs nomira,
Sērdieņam māmuļīte.
Labāk man tēvs nomira,
Nekā mira māmuļīte:
Tēvs apjēma jaunu sievu,
Es mūžam sērdienīte.
Gŗūti pūta sila priede,
Smalka lietus pielijus',
Žēli raud sērdienīte,
Bajāriņa bildināma.

1046.

Nu iet man, nu iet man,
Māmuļīte pati raida,
Māmuļīte pati raida,
Sedlo brāļi kumeliņ'.

1047.

Žēl manei māmiņei,
Lai es miru, lai dzīvoju,
Kad es miru, žēli raud,
Kad dzīvoju, daudz vajag.

1048.

Šādi raksti, tādi raksti
Jaunu meitu pūriņē,
Citam bija sīļa spārni,
Citam ratu ritentiņš.
Pūrīš lēti lētināms,
Ne tik lēti pielokāms.
Grib pūriņis jautru miegu,
Grib gudraju padomiņu;
Miedziņš nāca, māmulīte!
Nelaiž mani māmulīte.
Sak māmiņa nelaizdama:
Vai miedziņis pūru loka?
Vai auž baltu villainīti?
Miedziņš mani labs vīriņš
Pusdieniņas gultu taisa,
Es miedziņa neklausīju,
Appušķoju villainītes.

1049.

Puško, māte, savas sagšas,
Lai stāv manas nepuškotas.
Gan es savas appuškošu
Pavasari saulītē,
Pavasari saulītē
Ar tautieša māsiņām.

1050.

Es kauniņa negribēju,
Man kauniņis gadījās:
Mana paša māmulīte
Man kauniņu padarīja:
Pill' istaba svešu ļaužu,
Sauca mani snaudaliņu.
Ai, ratiņi, ritentiņ,
Tu man kaunu padarīji:
Pill' istaba svešu ļaužu,
Tu šnoriņu zemē meti.

1051.

Brālīt, tavu līgaviņu,
Tā jau bija snaudaliņa:
(Tā) snaud' rītē, (tā) vakarē,
(Tā) snaud' azaidu vārīdama.

1052.

Ierast bija tev, māsiņ',
Ko nebiji ieradusi:
Ierast bija dziļus dubļus,
Dažas žēlas asariņas.

1053.

Lolo mani, māmuļīte,
Nelolo netikušu,
Ai, tu pate gan redzēji,
Kāds mūžiņis netikļam.
Netikļam dziļi dubļi,
Dažas žēlas asariņas.

1054.

Paldies saku māmiņei
Par to labu lolojumu:
Nav devusi dižu miegu,
Ne tik sīvu padomiņu.

1055.

Māte savas meitas sauca,
Ies meitiņas vakarot:
Adīklītis, ērkulītis,
Rīkšu sauja rociņē.

1056.

Miedziņš nāca, māmuļīte,
Mazajāme māsiņām.
Sak' māmiņa nelaizdama,
Vai miedziņis pūru loka?
Vai auž baltas villainītes?
Mātes meitas pūru loka
Tēva pupas, tēva zierņi,
Tēva maizes gabaliņi.
Sērdienīte pate loka
(sajuka) raudādama.

1057.

Dziedu, dziedu, tik neraudu,
Tam dižam žēlumam,
Citas meitas pajēmušas
Manu maizes arājiņu.

1058.

Bandenieka rudzu lauku
Vējš vilnīja ceļmalē,
Ka Dieviņš Laimu dos,
Es ēdīšu to maizīti.

1059.

Dievs dod man sētā rast
Nerumpātu kupājumu;
Ja būs sliņķe pārrumpājse,
Tad atrase kupājamu.

1060.

(Es) uzaugu mātei
Prāvaja meita.
Kad stāvus stāvēju,
Kā kupla liepa;
Kad sēdus sēdēju,
Kā siena kaudze,
Kad gulu gulēju,
Kā dīķa dambis.

1061.

Capeilunte, māmuļīte,
Tā bij meitu audzētāja:
Pieci vīri, seši ziergi
Nevar gornu kustināt!

1062.

Līgaviņa, līgaviņa,
Tev nebija mani rāt,
Man bij bišķi tevi rāt,
Tev no manis baidīties.

1063.

Baidies, manu kumeliņ,
Kad es grožus kustināju;
Proties, mana līgaviņa,
Kad es acis mierkšķināju.

1064.

Tautu meita, sprēgacīte,
Nerāj manu māmuļīti:
Daudz bij tādu sprēgacīšu,
Viena mana māmuļīt'.

1065.

Šēbere:

Kur tu jāsi, bāleliņi,
Vakarāi kājas āvi?
Jāš' māsiņu apraudzīti,
Dzierd tautiņas niecinam.
Ne pie vārtu nepiejāju,
Nāk māsiņa raudādama.
Nāc ārāje, svaiņa tēvs,
Kāda vaina mūs māsai?
Vai tu ēdi neizceptu,
Vai staigāji mellu kreklu?
Balts krekliņis mugurāje,
Balta maize vez galdiņa.

1066.

Snieg sniedziņis, putenēja,
Laukē manis kumeliņis.
To man dara meitu māte
Ar savām meitiņām.
Nedo(d) meitu, neatsaka,
Saldē manu kumeliņu.

1067.

Meitas manu kumeliņu,
Kā bitītes aplipušas.
Eit' ar Dievu, jūs meitiņas,
Laižat manu kumeliņu:
Man pašame līgaviņa
Zvaigžņu deķu audējiņa.

1068.

Kur tu skriesi, vanadziņi,
Ar tām vaska kājiņām?
Skriešu liepas apraudzīte,
Vai ir lielas izaugušas.
Ir gan lielas, ir gan resnas,
Zari mirka Daugavāi.

1069.

Rozenberģe:

Upe nesa līgodama
Baltu linu ērkulīti.
Lec, māsiņa, ūdenē,
Noķer linu ērkulīti:
Ērkulītis ceļu tek,
Vērpējiņu meklēdams.
Krīt, ērkuli, ceļmalē,
Tautas veda vērpējiņu.

1070.

Kālabad es, māmiņa,
Veca vīra līgaviņa,
Kam tu kāri šūpulīti
Sausā bērza galiņā?
Kaŗ, māmiņa, šūpulīti
Kalniņē, vējiņē.
Ja tu pate nepataptu,
Lai šūpoja vēja māte.

1071.

Paldies saku tēviņam
Par šūpuļa kārumiņu,
Paldies saku māmiņai
Par kājiņu āvumiņu.
Ej gulēt, vēja māte,
Netricini nama dores,
Mana veca māmulīte
Namē gul launadziņu.

1072.

Ieraduse sveša māte
Azaidiņu vildzināt:
Azaidiņu pusdienē,
Pusdieniņ' vakarei.

1073.

Es uzaugu pie māmiņas,
Nieka bēdu nezināju.
Kad āzgāju tautiņās,
Bēda bēdas galiņē.
Tā bij mana pirmā bēda —
Tautiets prasa linu kreklu.
Tā bij mana otra bēda —
Gulta prasa paladziņu.
Šī bij mana trešā bēda —
Tautas prasa launadziņ'.

1074.

Kad es augu brālīšos,
Man bij dziesmu pušpūrīts.
Kad es gāju tautiņās,
Iešļāc' visas nātriņās,
Ja būs laba dzīvāšana,
Pa vienam izlasīš',
Ja būs kāda, ja nekāda,
Kā tās šļāktas, tā paliks.

1075.

Tīšām jāju svētu rītu
Pie bajāra meitiņām,
Kad āzjāju pie vārtim,
Tur piesēju kumeliņu.
Kājām gāju sētiņē.
Kad iegāju sētiņē,
Ronu vecu, vecu māmuļīti.
Ronu vecu, vecu māmuļīti
Slaukam namu, istabiņu.
Kur, māmiņa, meitas tavas,
Ka tu pate slauki namu, istabiņu?

Manas meitas kamburei
Puško zīļu vaiņadziņus.
Ej, puisīti, istabē,
Sēdi galda galiņē.
Sēdu ilgi, gaidu goda,
Nevar goda sagaidīt.
Eimu pats kamburei
Tavas meitas apraudzīt,
Ron' meitiņas apgulušas
Vakarēju gulumiņu,
Vakarēju gulumiņu,
Vakar raustu uguntiņu.
Jemu savu kumeliņu,
Jāj' mājā, sētiņē,
Suņiem kauli, kraukļiem gaļa
No bajāru meitiņām.
Bieza, bieza bierstaliņa,
Ar biezumu nelapoja,
Lepna, lepna tautu meita,
Ar lepnumu nerunāja.
Ej gaŗāme, lepna meita,
Meklē lepnu tēva dēlu.

1076.

Tai bierzē es iegāju,
Tai ieskrēja vanadziņis.
Vanadziņis ierbi ķēra,
Es noķēru tautu meitu.
Vanagam launadziņis,
Man mūžē līgaviņ'.

1077.

(T. dz-a pēc vācu parauga.)
Jaunskungs liekas maišelī
bāzties
Vesties vez tām sudmalām.
Labdien, labdien, meldeŗa
gaspaž',
Kur es likšu auzu maišel'?
Nes, liec manei kamburei,
Kur gul manas mīļas meitas.
Nav vēl pulkstens divpadsmit,
Auzu maišels kustēt sāk.
Kas tas bij par auzu maišel',
Kas par nakti kustēt sāk?
Memmiņ mīļā, šķil uguni,
Blēži, zagļi kamburei!
Tie nav blēži, tie nav zagļi,
Tas ir viens jaunskungs, kas
tev precēs.
Kas tas bij par precētāju,
Kas par naktīm vazājās?
Būt' tu, meitiņ', klusu cietus',
Es tev pirktu brūnu kleitu.
Brūnas kleitiņas tam brīžam,
Mans godiņis visu mūžu.

1078.

Man pazuda jaunais brālis
Zaļai bērzu birzītei;
Rītei kāpšu kalniņē,
Pašā kalna galiņē.
Es redzēju visu jūŗu,
Visus jūŗas zvejnieciņus.
Vai neredzēja man brālīti?
Ai, godīga brāļu māsa,
Kāds bij tavis bāleliņis?
Puiks puisītis baltu muti,
Iedzelteni matu gali.
Ai, lūdzama brāļu māsa,
Tāds gul jūŗas dibenā.
Ai, lūdzami zvejnieciņi,
Īriet viņu maliņā.
Ai, lūdzama brāļu māsa,
Ko maksāsi par īrumu?
Vienam došu slēšu kreklu,
Otram zīda nēzdaudziņu,
Tam trešame, jaunajame,
Tam es pate pavēlos.

B. Suitu sētā.

No Rozenberģu mātes dzirdēju iepriekšējās dziesmas, pie kam citas teicējas piedalījās, kā no augšējā dziesmu raksta redzams, minimālos apmēros. Citādi man pagadījās suitu apvidū. 1924. g. ziemas beigās tur nobraucis, atradu vairākās vietās laipnu pretīm nākšanu. Tā, piemēram, vienās mājās man dēmonstrēja veselu kāzu ceremoniālu ar tautas dziesmu izpildīšanu, bet darbība bij tik daudzpusīga un dziedāšana tik strauja, ka nebij iespējams

viņai sekot ar uzrakstīšanu. To tiesu labvēlīgāki apstākļi bij kādās citās mājās, kur vairākas vecas māmiņas sapulcējušās paklausīja manam lūgumam un dziedāja man tautas dziesmas priekšā pēc brīvas iedvesmes, pie kam, dziesmu neuzsāka viena vienīga teicēja, bet pārmaiņus vairākas — kā kuŗu reiz. Dziedātājām pēc gaŗākiem dziesmu posmiem drusku atpūšoties, varēju uzrakstītos tekstus pārkontrolēt, un tā gala rezultātā ieguvu sekošo dziesmu krājumu, kas rāda, kādas asociācijas saista dziesmu pavedienu. Dziesmu uzrakstīšana notika visai aprobežotā laikā, varbūt nepilnās divi stundās.

1079.

Māt' ar meitu klētītē
Kamolime mētājās,
Māte dzivas savērpuse,
Meita pūru nelocījse.
Spēru kāju, vēru dores,
Metu acis dibenē;
Kas tā tāda līka kārte
Viņistabas dibenē?
Tā nebija līka kārte,
Tā tautieša māmuļiņa.
Sēd, tautieti, kur tav tika
Savā tēva istabē,
Sēd beņķē ,sēd krēslē,
Sēd galdiņa galiņā.
Ak, svecīte, lukturīti,
Aptec manu galda galu;
Es ar pate neatstāju,
Dižus viesus mielodama.

1080.

Ai, manu brālīti,
Tērēsi naudu,
Līdz tautu meitiņa
Godāje tikse.
Kur, brālīti, aces liki,
Tādu ķēmu lūkodams?
Es ar tādu nevarētu
Ne godīgi parunāt.
Laba, laba tev (man), brālīti,
Ja tev laba, man ar laba;
Ja tev laba klātgulēt,
Man būs laba ciemē braukt.
Mans brālītis negribēja
Šovasar sievu ņemt;
Tautu meita attecēja,
Gar upmali strūbādama.

1081.

Sēj' rozītes, sēj' rudenes,
Sēj' ir manas jaunas dienas
Kā tās rozītes.
Aug rozītes, aug rudenes,
Aug ir manas jaunās dienas
Kā tās rozītes.
Zied rozītes, zied rudenes,
Zied ir manas jaunās dienas
Kā tās rozītes.
Vīst rozītes, vīst rudenes,
Vīst ir manas jaunās dienas
Kā tās rozītes.
Kalst rozītes, kalst rudenes,
Kalst ir manas jaunās dienas
Kā tās rozītes.
Birst rozītes, birst rudenes,
Birst ir manas jaunās dienas
Kā tās rozītes.

1082.

Tēvs dēlam ziergu pierk,
Ne paldies nesacīja;
Kad pārveda līgaviņu,
Tad paldies uz paldies.
Nāc pie manis, tautu meita,
Man deviņi kažociņi!
Trīs paklāju, trīs apsedzu,
Trīs ieliku pagalvēi.

1083.

Neviens koši tā nebrauca,
Kā brauc brālis ar māsiņu:
Kur ierauga ievas krūmu,
Tur pietura kumeliņu;
Tur pietura kumeliņu,
Lai māsiņa puškojas;
Lai māsiņa puškojas
Baltiem ievas ziediņiem.

1084.

Balti zied kalniņei,
Vai bij ieva, vai ābele?

Balta gāja pa celiņu,
Vai bij sieva, vai meitiņa?
Kupla liepa kalnei auga,
Pilna baltu gaigalīšu;
Es mātei viena meita,
Pilla sēta precenieku.

1085.

Precēj' mani trejas tautas,
Es trejādi atsacīju.
Vienam saku: maz maizītes,
Otram sīvu māmulīti,
Tam trešam tautiešam,
Sila zeme, rāvu pļava.
Tautiešam tāda mēle,
Kā mellam strazdēnam:
Dzied turciskis, tatariskis,
Līdz izkrāpa mūs māsiņu.
Es izkrāpu dēlu māti
Uz slidošu ezeriņu:
Šorpu, torpu šļūcināju,
Līdz dēliņu apsolīja.

1086.

Audzi gaŗi, kaņupīte,
Lai var gaŗu grožu vīt,
Lai es varu dēlu māti
Daugavāi peldināt.
Dēlu māte, dēlu māte,
Es tev galu padarīšu:
Šķību koku tiltu taisu,
Tur tu kaklu nolauzīsi.
Zied zemīte mēļu ziedu,
žēl man mīt kājiņām;
Aug māsiņa paklausīga,
žēl dot tālu tautiņās.
Ziedi, ziedi papuvīte,
Tav' raženu ziedēšanu!
Puškojies, sērdienīte,
Tev raženas tautas jās!
Es izvilku zelta stīgu
Caur sudraba ozoliņu;
Tā es vilkšu dzīvādama
Tautu dēla padomiņu.
Pāri dziedu, nokliedzos,
Lai dzierd manis arājiņis,
Lai dzierd manis arājiņis
Līdz citame rudeņame.

1087.

Es iejūdzu vāverīti
Rakstītās kamanās:
Zīda grožu apgrožoju,
Lai neskrēja eglienāi,
Lai skrien tautu sētiņāje,
Kur meitiņas daiļas auga.
Sajāj tautas pilla sēta,
Sajem brāļi kumeliņus.
Es nosarku kā brūklene,
Ietecēju pie māmiņas:
Māmiņ, mana mīļa balta,
Vai es tevi apnikuse?
Meitiņ, mana mīļa zelta,
Vai es tautas aicināju?
Aicin' tautas tavs godiņis,
Tavs raženis augumiņis,
Tavs raženis augumiņis,
Tava dzedra valodiņa.

1088.

Es maza meitiņa,
Man laba laime:
Man jāja precnieki
Trīs reizes dienā,
Trīs reizes dienā,
Trīs vakarāje.
Izteku namāje,
Mutīti mazgāt.
Ieraugu pa logu
Tautieti jājam.
Ai, mīļā meitiņa,
Nāc, atcel vārtus!
Vārtiņus celdama,
Sāk žēli raudāt.
Neraudi, meitiņa,
Nav tava vaina,
Māmiņas vainiņa,
Kam nevēlēja.
Es tevi audzināju
No mazām dienām:
Gan devu sieriņu,
Gan āboliņus,
Gan liecu lagzdiņu,
Riekstiņus rāvu.
Neļāvu mātei
Māsiņu kulti;

Kad kūla, lai kūla
Ar vītoliņu,
Lai auga tik lokna,
Kā vītoliņis.

1089.

Ko tas mani labu dara,
Dulunbēris kumeliņš?
Apēd manas tīras auzas,
Rausta stangu iemauktiņus.
Rausta stangu iemauktiņus,
Mētā jaunu līgaviņu.
Stāv, kumeļ, tu pie kroga,
Es tev auzas vairs nedošu:
Kam raustīji iemauktiņus,
Kam mētāji līgaviņu?
Iemauktiņus citus pirkšu,
Kur jemš' citu līgaviņu?
Tirgui pirkšu iemauktiņus,
Ciemai jemšu līgaviņu.

1090.

Mazs putniņis, skaņu balsi,
Dižu mežu tricināj';
Lai tā diža, lai tā maza,
Tā būs mana līgaviņa.
Mazs putniņis nes pa gaisu
Mazu, mazu grāmatiņu.
Puisis sūta meitiņāmi
Dižus, labus vakariņus.

1091.

Sen puisītis lielījāse
Pie meitām negulēt,
Dažu nakti nogulēja
Pie meitiņu kājiņāme.
Ko līdz puiša brūni svārki,
Kad nav gudris padomiņis?
Kad piedzēris, krīt dubļos,
Brammē savu kumeliņu.
Es meitiņa maza, maza,
Es par puisi nebēdāju:
Plānē liku cūku sili,
Pāri puisi lecināju.

1092.

Aiļu manu skaļu balsi,
Kā no viena alva lietu:
Citu meitu pulciņē
Drostalāte drostalāj'.
Ozols auga kalniņā,
Dreijātām lapiņām,
Tā gribēja jauni puiši
Dreijāt savus augumiņus.
Mazs puduris meitu dzieda
Apaļāje kalniņē.
Trīs novadi puiši jāj
Pēc tā maza pudurīša.

1093.

Zinu, zinu, redzu, redzu —
Šovakare laime būs:
Div' pelēki vanadziņi
Ielidina peludei.

1094.

Pabērzīti kaziņ' grauza,
Abu kāju pieminuse;
Puiši lūdza meitu māti,
Abas rokas bučodami.
Nedomāji tu, puisīt,
Ka es dziedu tevis dēļ!
Dziedu savas lustes dēļ,
Jauku laiku redzēdama.

1095.

Dziesmiņai nabadzei
Otra puse nozuduse:
Jūdzam zirgus, stellē ratus,
Meklējame otru pusi.

1096.

Kalniņāje stāvēdama
Lejā laižu gredzentiņ',
Lai uzjēma tas puisītis,
Kam nebija līgaviņas.

1097.

Krupi, krupi, tu puisīti,
Tu jau mani nedabos!
Tu kā krupis zemi līdi,
Es kā liepa līgojos!

1098.

Situ koku uz kociņa,
Lai skan vēlu vakarāi,
Situ roku uz rociņu,
Lai šķind zelta gredzentiņi.

1099.

Ak tu, maza cielaviņa,
Tavu greznu dziedāšan';
Man izlija vīna glāze
Tavu dziesmu klausoties.

1100.

Abas rokas, pilli pirksti,
Zelta grieztu gredzentiņu.
Pa viename noritēja,
Ar netikli dzīvājot.

1101.

Tec, pelīte, caur zemīti,
Meklē manu mūža namu!
Atrod manu mūža namu,
Paliec pati vietiņāje.
Es ievēlu bērza kluci
Savā kapa vietiņāji,
Lai trūdēja bērza klucis,
Nekā manis augumiņš.
Lūgšus lūdzu ormaņam,
Lai vij gaŗu pātedziņu,
Lai varēja viegli braukt
Baltā smilšu kalniņāi.
Lūgšus lūdzu kalējami:
Kal trīs āķu pakaviņu,
Lai varēja viegli braukt
Baltai smilšu kalniņāi.
Veļu kalnis noziedēja
Dzeltenām puķītēm,
Tur guļ brālis, dravenieks,
Tur māsiņa, rakstītāja.
Ko mēs labu pārnesām
No kapiem pārnākdami?
Pillas kurpes baltas smilktis,
Saujai žēlas asariņas.
Nemierst jele citi radi,
Nav vairs rūmes kalniņā,
Nu apraka man' brālīti
Pašai kalna maliņei.
Kam, brālīti, tu pameti
Savus bērus kumeliņus?
Māsiņāme, māsiņāme,
Lai piemina dzīvojot.
Kam, māsiņ, tu pameti
Savu lopu laidariņu?
Māmiņai, māmiņai,
Lai tā žēli neraudāja.
Kam, māsiņa, tu atstāji
Savas baltas ajutiņas?
Jaunajai māsiņaje,
Lai piemin ziņģējot.

1102.

Kam, liepiņa, tu nolūzi,
Vai nav koku lūzējiņu?
Kam, māsiņa, tu nomiri,
Vai nav meitu mirējiņu?
Kam, ozoli, tu nolūzi,
Vai nav koku lūzējiņu?
Kam, brālīti, tu nomiri,
Vai nav puišu mirējiņu?

1103.

Es gar savu vainadziņu
Trīskārt zelta lenti liku.
Trīs gadiņi tautu dēlu
Asarās rūdināju.
Neviens to nezināja,
Ka es augu saderēta:
Tautu dēla balta nauda
Mana pūra dibenē,
Mana pūra atslēdziņa
Tautu dēla kabatei.
Neviens mani neprecēja,
Kad es augu saimeniece.
Situ roku pie kabatas,
Lai šķind klētes atslēdziņa.

1104.

Pieci, seši tēva dēli
Gaida mani uzaugam,
Vienam būšu, ne visim
Par to ilgu gaidījumu.
Māte mani audzināja
Kā balto linu sauju,
Tautas mani niecināja,
Kā dubļainu kājas autu.

1105.

Tēvs, māmiņa, treš tautietis,
Ko klētēji runājās?
Tēvs solīja, māte liedza,
Tautiets lūdza raudādams.
Turies, mana māmulīte,
Zināj' gŗūti lolojus';
Dažu nakti maz gulēji,
Dažu maz negulēji,
Dažu nakti sanēsājse
Uz savāme rociņām.

1106.

Gods un slava tai mātei,
Kas meitiņas tāļu deva,
Ne tai slava, ne godiņa,
Kas palika ciemiņos.
Navaid laba, navaid laba
Ciemai vesta līgaviņa:
Ik dieniņas pie māmiņas
Kā kaziņa lapiņās.

1107.

Tālu sviedu zierņu sauju,
Tuju, tuju atritēj';
Tālu laidu valodiņas,
Tuju manis arājiņš.

1108.

Jājat šādi, jājat tādi,
Kalpu puiši, nejājat:
Man kauniņu nedarat,
Dižbajāra meitiņai.

1109.

Kuŗa laba grazna dziesma,
To div' reizes padziedāju;
Kas tikuse mātes meita,
To div' reizes bildināj'.
Tikušam priedi cierst,
Netikļam sadzenāt;
Tikušam mani jemt,
Netikļam bildināt.

1110.

Ko, brālīši, domājat,
Kalpam mani solīdami?
Vai kauniņa jums nebūs
Kalpa vīru svaini saukt?

1111.

Zinu, zinu, redzu, redzu,
Es pie mātes nepalikšu:
Sajāj tautas pilla sēta,
Sajem brāļi kumeliņus.
Sajem brāļi kumeliņus,
Laiž ābeļu dārziņei;
Es tecēju pie māmiņas
Raudādama istabē.
Ai, māmiņa, mīļa balta,
Vai es tave apnikuse?
Vai, meitiņa, mīļa, zelta,
Vai es tevi dāvināj'?
To dar' tavi diži brāļi,
Tavs ražens augumiņš.

1112.

Kur tu iesi, bāleliņi,
Tur es arī līdzi iešu;
Kur tu kārsi zobentiņu,
Tur es savu vainadziņu.
Mani mīļi bāleliņi
Pulciņāi, pulciņāi:
Tā bitītes medu nesa,
Pulciņāi strādādamas.

1113.

žēl man bija padziedāt
Graznu dziesmu vakarāje:
Sliņķis guļ nātrienā,
Manu dziesmu klausījās.

1114.

Es apkalu kumeliņu
Sudrabiņa pakaviem,
Tas derēja tumsei jāt,
Līdz uzleca mēnestiņš.
Spīdi gaiši, mēnestiņi,
Gaŗum manu glāžu logu:
Balti lini man vērpjami,
Navaid skalu plēsējiņš.

1115.

Ai, rudzīt, rogainīt,
Tavu dārgu akotiņ'!
Tevis dēļe Rīgas kungi
Zelta naudu kaldināja.
Dedz, svecīte, lukturēje,

Aptec manu galvas galu,
Kā es tevi aptecēju,
Dižus viesus mielodama.

1116.

Ikvakarus dziedāt gāju
Avotiņa lejiņā:
Izdziedāju savu pūru,
Savu zīļu vainadziņu.
Šuju savu vainadziņu
Deviņām rindiņām,
Lai tek tautas kā malēji
Deviņim celiņim.

1117.

Spoži bērzu, balti bērzu
Savu spangu vainadziņu:
Šī pēdēja vasariņa
Spožu, baltu valkājot.
Spīdi manu, vainadziņ,
Caur trijiem glāzlogiem,
Jo man būs sagaidīt
Caur trijieme novadieme.
Vairo, manu vainadziņu,
Vairo mani šoruden,
Kad tu mani izvairosi,
Tad es tevi novalkāš';
Tad es tevi novalkāš',
Līdz citam rudeņam;
Līdz citame rudeņame,
Līdz citām rozītēm.

1118.

Šorītiņu es atradu
Rasei skābu āboliņu.
Es piekrāpu tautu dēlu
Jāņu nakti pieguļei.

1119.

Es savam mīļākam
Sila ziedu vietu taisu,
Lai viņš mani tā mīlēja,
Kā bitīte ziedus mīl.

1120.

Loku pūru līdz malām,
Ritin' cauri novadam.
Nāk pakaļ novadnieki,
Kā baloži guģodami.
Pūriņš lēti lētināms,
Nav tik lēti pielokāms.
Grib pūriņš jautru miegu,
Grib ar gudru padomiņu.

1121.

Jem, Jānīti, mellu zirgu,
Apjāj manu rudzu lauku:
Izmin smilgas, izmin lāčus,
Lai aug man tīri rudzi.

1122.

Lec, Jānīti, kur lekdams,
Lec uz staļļa pie meitām,
Pie meitām balta vieta,
Būs tev silta gulēšana.

1123.

Jānis brauca Jāņu nakti
Skanēdamis, žvadzēdamis,
Tu Jānīt, Dieva dēls,
Kas tavāje vezumāje?

1124.

Jānīts mans, Jānīts mans,
Es Jānīša līgaviņ',
Jānīšami linu biksas,
Man sudraba lindraciņi.

1125.

Es atradu siera krauci,
Mātes vietu taisīdama,
To piekrāpu Jāņu nakti
Dažu labu tēva dēlu.

1126.

Ai, Jānīti, Dieva dēls,
Kas tavā vezumā?
Puišiem cauņu cepurītes,
Meitām zīļu vainadziņš.

1127.

Visu mūžu pieminēšu,
Ko daboju Jāņu nakti:
Daboj' ziergu ar segliem,
Daboj' maizes arājiņu.

1128.

Visu gadu Jānis nāca,
Nu atnāca šovakar:
Rībēj' zeme atjājot,
Šķindēj' pieši nolecot.

1129.

Tu, Jānīti, Dieva dēls,
Ko pa mežu buldurēji?
Meitām taisu liepu galdu,
Jāņu sieru izklapēt.

1130.

Sieru, sieru, Jāņa māte,
Tev gosniņas laidarā!
Alu, alu, Jāņa tēvs,
Tev ir mieži tīrumā!

1131.

Tukšs nabaģis Jānīts nāca,
Vēl tukšākis Pēterītis;
Jēkaupiņš, tas bagāts,
Tam rudzīši, tam miezīši.
Miķelītis nokliedzās
Auzu kaudzes galiņā.

1132.

Jānīts sēd kalniņā,
Zāļu nasta mugurā.
Nāc, Jānīti, no kalniņa,
Dod manām gosniņām!

1133.

Ai, rudenis, pavasaris,
Tas man laba nedarīja:
Pavasaris atnākdams
Nomauc manu gredzentiņu,
Nāk rudenis jo bagāts,
Nojem manu vainadziņu.

1134.

Sīvi, sīvi, zīle brēca
Vārtu staba galiņāju.
Lec, māsiņa, klausīties,
Kādu ziņu zīl' atnesa?
Zīl' atnesa tādu ziņu,
Brālīšame kaŗā iete.
Brālīšame kaŗā iete,
Nepuškotu cepurīti.
Tec, māsiņa, dārziņāje,
Pušķo brāļa cepurīti!
Dziedādama appuškoja,
Raudādama izvadīja.
Kam tu raudi, man' māsiņa,
Vai tev bija rozes žēl?
Man ne savas rozes žēle,
Man brālīša, tevis žēl.
Kad tu manis nesagaidi,
Sagaid' manu kumeliņu.
Kumeliņis pārtecēja
Smilktaiņām kājiņām.
Es vaicāju kumeļam:
Kur palika jājējiņš?
Tur palika jājējiņš,
Kur aseņu upe tek,
Kur aseņu upe tek,
Kur guļ vīri kā ozoli;
Kur guļ vīri kā ozoli,
Sašaudīti, sabadīti,
Kaudzēm mestas cepurītes,
Asēm kŗauti zobeniņi.

1135.

Ej, manu brālīti,
Žēlīgu Dievu!
Mīļš Dievs priekšā,
Mīļš pakaļāje;
Lai skauģis skata
Caur riķa posmu.

1136.

Es savu brālīti
Medīt raidu.
Nomedīja brukstalās
Sudrabotu vāverīti.

1137.

Velc, brālīti, brūnus svārkus,
Maucies baltus pierkstainīšus,
Šodien tave pārvedīs
Visu mūžu mīlamo.
Es brālīti appušķoju
Kā Vāczemes ozoliņu.
Dievs dos godu, nu redzēs,
Kā pušķos tautu meita.

1138.

Man izauga div brālīši
Zierņu ziedu graznumiņu.
Tie pārveda div' māsiņas,
Kā div' saules asariņas.

Div' kalniņi noziedēja
Sarkanāju āboliņu,
Vēl ziedējis trešais būtu,
Ja salniņa neuzkristu.

C. Jēkabs Berķis.

Viens no īpatnējākiem tautas dziedātājiem, kādus jeb kad esmu saticis, ir Jēkabs Berķis nespējnieku patversmē Liepājā. Cēlies viņš no Urdangas-Priekules apkārtnes. Kad viņu patversmē uzmeklēju, viņam bij jau 74 gadi. Nelūkojot uz lielo vecumu, dziedāja vēl ar jauku balsi, noteiktos toņos. Arī vēlāk, Latvijas universitātē un Rīgas skolās viņu dēmonstrējot, Berķa dziedāšana mūs nepameta kaunā. Pa reizām Berķis dziedāja labskanīgi un ar sajūsmu, sajūsmu modinādams arī klausītājos. Bet ko Berķis dziedāja, bija tikai garākas dziesmas romances veidā — tā dēvētās ziņģes. No īsākām dziesmām, kas izpildāmas, piemēram, kāzās, bērēs vai piemērojamas citiem mūža gaitas apstākļiem, Berķis nesacīja nevienas, lai gan, viņu vainākkārt apmeklēdams Liepājā un ilgāku laiku uzņemdams Rīgā, nopietni nopūlējos no viņa kādu tamlīdzīgu dziesmu izdabūt. Vaina likās tā, ka viņš palika sev uzticīgs izvēles ziņā, dziedādams puisiešiem piemērotus tekstus, kamēr vecu vecās kāzu, bēŗu, talku un tamlīdzīgas dziesmas, pēc viņa domām, piekrītot sievām vai meitām. Visu vairumu Berķa romanču uzrakstīju Liepājā, gandrīz vienā paņēmienā. Rīgā nāca klāt tikai viens numurs: „Dzērāj' puika bēdājās".

1139.

Ko tu raudi, tēvs, māmīna?
Nu tu esi atdevuse,
Nu tu esi atdevuse,
Žēlotāja rocīnāi.
Kas tas jods par žēlotāju,
Kas par manīm negādā?
Visu savu sīku naudu
Nes uz krogu izdzerdams.
Ēd, sievīna, mellu maizi,
Līdz uzaugse mieži, rudzi;
Kad uzaugse mieži, rudzi,
Ēd maizīti sijādama!
Ēd maizīti sijādama,
Brauc kumeļu dīdīdama!
Irbe tupe ceļmalāje,
Baida manu kumelīnu.
Tu, irbīte, nezināji,
Cik maksāja kumelīns,
Cik maksāja braucējīna.
Pieci simti dukātīni
Maksāj' manis kumelīns;
Seši simti dālderīšu
Maksāj' pate braucējīna.

1140.

Lai bij grūte, kam bij grūte,
Grūt' nabaga jēģerime:
Tas izjāja visus mežus,
Visus mežu līkumīnus.
Tas apšāva tūkstošiem,
Nevar kungu piepildīte.
Klausies, mana līgavīna,
Ko es teve pasacīšu:
Ja tu mani nesagaidi,
Klausies manu taures balsu,
Klausies manu taures balsu,
Manu plintas šāvienīnu!
Mans mūžīnis līdz ar stirni
Aizskrien suņu pulcīnāje.
Mans kapīnis apakš egles
Sīkai sakņu starpīnāje.
Aprok mani brieži, lāči,
Ar ko esmu kaŗavies.

1141.

Dievs palīdzi tēvam,
Dievs palīdzi mātei,
Kas man (tik) dižu uzaudzēja,
Karodzīnu celt.

Aiz tiem augstiem kalniem
Kaŗi kaŗojāse;
Aiz zaļājas bērzu birzes
Kazāku nošāva.

Kazākam nav tēva,
Kazākam nav mātes,
Kazākam nav mīļa drauga,
Kas galvīnu glaud.

Iznāk viena māsa,
Iznāk otra māsa,
Iznāk trešā dzeltainīte,
Tā raudāja žēl(i).

Celies, manu vīrīnu,
Celies, arājīnu,
Redz, kur tavis bērs zirdzīnis
Par lauku tekā!

Ej, ķer viņu rokā,
Ieved viņu stallī!
Ieveduse, nosegloji,
Uzklāj zīda deķi!

Uzklāj zīda deķi,
Ieber tīras auzas!
Iebēruse tīras auzas,
Noglaud viņam gal(v).

Kad tu viņu jāsi,
Mani pieminēsi;
Aije, kad tu viņu brauksi,
Žēlī(gi) noraudāsi.

1142.

Dzērējs puika bēdājās,
Kur būs jemte līgavīn'.
Balta puķīte ezerāje,
Tā dzērēja līgavīn'.
Baltā puķīte atbildēja:
Labāk ziedu ezerā.
Labāk ziedu ezerāje,
Ne dzērēja līgavīna.
Dzērējiņa līgavīna
Ik vakara žēli raud.
Ik vakara nosedloja
Slapju jātu kumelīnu.

1143.

Aijel manu dumju prātu:
Jauns apjēmu līgavīnu.
Ne gadīnu nesadzievu,
Sola kungi kaŗai dot.
Es kungieme atbildēju:
Vai tikviene kaŗa vīru?
Vai tikviene kaŗa vīru,
Kā mēs divi bālelīni?
Vēl citai māmīnai
Aug devīņi bālelīni,
Kas var dienēt ķeizaram
Un ķeizara bruņas neste,
Un ķeizara bruņas neste,
Zobenīnus švitināte.

1144.

Sīvi, sīvi zīle brēca
Vārtu staba galīnāji.
Tec, māsīna, klausītiesi,
Kādu ziņu zīl' atnes.
Zīl' atnesa tādu ziņu:
Būs brālītim kaŗai iet,
Tec, māsīna, dārzīnāje,
Puškoj' brāļa cepurīti!
Vienu roku vārtus cēla,
Otru slauka asarīnas.
Dziedādama izvadīja,
Raudādama sagaidīja.

1145.

Mazīns biju, neredzēju,
Kad nomira tēvs, māmīna.
Es uzgāju ganīdama(is),
Kur gul mana tēvs, māmīna.
Celies, mana māmulīte,
Es pacelšu velēnīn'.
Ez izteikšu raudādama,
Ko dar' mane sveša māte.
Sit galvīnu, plūc matīnus,
Duksnas deva mugurāi.
Sveša māte man raidīja
Pie ābeles rīkstes griezt.
Es piestāju pie ābeles,
Kā pie savas māmulītes.
Ābelei birst balti ziedi,
Man birst žēlas asarīns.

1146.

Māte dēlu audzināja
Sev par prieku, vieglas dienas,
Sev par prieku, vieglas dienas,
Ķeizaram (par) kaŗavīru.
Kad tu biji kaŗavīris,
Kam tu mani bildināji?
Kam tu mani bildināji,
Kam nojēmi vaiņacīnu?
Es būt' savu vaiņacīnu
Pie māmīnas novalkājse,
Pie māmīnas novalkājse,
Iemetuse rozītēs.
Lai zied manis vaiņacīnis
Starp citāme rozītēme.
Ik rozītes ravēdama,
Vaiņacīnu cilinātu.

1147.

Seši jauni bandenieki
Jāj par ceļu ziņgādam'.
Visiem sešiem sirmi zirgi,
Visiem cauņu cepurītes.
Visi seši apstāja
Manai bara galīnāje.
Divi teica: būsi mana!
Otri divi: nebūs tiesa!
Divi leca no kumeļa,
Apkārt mani apķēruši,
Apkārt mani apķēruši,
Baltas krelles izvilkuši,
Baltas krelles izvilkuši:
še, meitīna, sien gar kaklu!
Es nejemšu, es nesiešu,
Vaicās mani tēvs, māmīna.
Vaicās mani tēvs, māmīna:
Kur tu jēmi, kas tev dev'?
To man deva ciema puiši,
Mani jaunu mīlēdam'.

1148.

Ko es teicu, tas notika
Lielam krogus dzērējam:
Zirgs noskrēja meža ceļu,
Krūms norāva cepurīti.
Ne nu zinu zirgu ķerte,
Vai ķert savu cepurīti.
Labāks ķeršu cepurīti,
Gan panākšu kumelīnu,
Gan panākšu kumelīnu,
Tautu meitas laidarā.
Pretīm nāca tautu meita,
Raibus cimdus adīdama.
Ai, godīga tautu meita,
Redzēj' manu kumelīnu?
Ai, godīgis tēva dēlis,
Kāds bij tavis kumelīns!
Dulinbēris, lauku pieri,
Basajāme kājīnāme.
Ai, godīgis tautu dēlis,
Tas manāje sētīnāje.
Tas manāje sētīnāje
Lielu skādi nodarīja:
Man nomina rožu dārzu,
Brālītime auzu lauku.
Brālis auzas gan cietīs,
Es rozīšu necietīšu.
Apsolies tu mani jemte,
Tad rozītes piecietīšu.
Kā es varu tevi jemte,
Kad prātame nepatīk(e)?
Tā nebīja viena diena,
Pieejama, atstājama;
Tā nebija villainīte,
Uzsedzama, nosedzama,
Uzsedzama, nosedzama;
Viss mūžīnis dzīvojot.

1149. (1732.)

Palīdz, Dieviņ, tai mātei,
Kas pakāra šūpolīti,
Kas pakāra šūpolīti,
Gudru vīru audzināt.
Gudru vīru, gudru vīru,
Gudru vīru daudz vajag!
Kariet, mātes, šūpolīšus,
Audzināti gudrus vīrus.

1150. (1707.)

Māmiņ' man šūpli kāra
Pašā meža vidiņē.
Gribēj' šupli priedē kārt,
Priedē šūpli neuzkāra,
Gan uzkāra liepiņē,
Pašā liepas galiņē.

1151. (2117.)

Velc, pelīte, saldu miegu
Mazajami bērniņam;
Savilkuse, sanesuse,
Liec šūplīša pagalvī.
Ielien pate aliņā,
Lai kaķītis nedabūja;
Kad kaķītis ieraudzīs,
Novilks tavu kažociņu.

1152. (2075.)

Pele brauc, rati čīkst,
Ar to miega vezumiņu.
Brauc, pelīte, mūs' mājā,
Mums ir daudz mazu bērnu;
Šim saujiņu, tam saujiņu,
Mazajam riekšaviņu.

1153. (2055.)

Atvelc, pelīte, bērnam miedziņu
Caur klēti, caur namu, caur istabiņu.
Caur krāsns caurumu, kā kaķis neredz.
Klusiņi, klusiņi, viegliņi, viegliņi,
Pakuliņās ietinusi,
Ieliec Majiņai šūpuļa galā.

1154. (2093.)

Zīlīte žubīte, kur tavi bērniņi?
— Daugavas malā ozola zarā.
Kas viņus šūpo, kas viņus auklē?
— Vējmāte šūpo, vējmāte auklē.
Ja gadās vējmātei iesnausties,
— Ko dara rīkstīte, necēlusi?
Ja gadās rīkstītei lūztama dien',
— Ko dara nazīts nedarinājs?
Ja gadās nazītim lūztama dien',
— Ko dara kalējs, nekaldinājs?
Ja gadās kalējam mirstama dien',
— Ko darīs jaunie, nekaldinājši?
Jaunajie sacīja nemākoši,
Aizgāja uz Rīgu mācīties.

1155. (2629.)

Cīrulīti, mazputniņ,
Netup' ceļa maliņā,
Rītā brauks lieli kungi,
Ieņems tevi karītē,
Novedīs Vāczemē.
Tur tev liks malku cirst;
Kad tu malku sacirtīsi,
Tad tev liks krāsni kurt;
Kad tu krāsni izkūrīsi,
Tad tev liks ogļus dzēst;
Kad tu ogļus sadzēsīsi,
Tad tev liks bruņas kalt;
Kad tu bruņas nokalīsi,
Tad tev liks kaŗā iet;
Kad tu kaŗā izdienēsi,
Tad tev liks mājās nākt.
Kaŗa kungi tev iedos
Divi zelta adatiņas.
Kur tu tās paglabāsi?
— Liepas celma galiņā.
Kur palike liepas celmiņš?
— Tas sadega smalkus pelnus.
Kur palike smalks pelniņš?
— Tas izlije smalku lietu.
Kur palike smalks lietus?
— Tas ieskrēja upītē.
Kur palike tā upīte?
— To izdzēre melli vērši.
Kur palike melli vērši?
— Tie aizgāje gaŗu ceļu.
Kur palike gaŗs ceļš?
— Tas apauge zaļu mauru.
Kur palike zaļa maure?
— To noēde Dieva zoses.
Kur palike Dieva zoses?
— Tās aizskrēje augstu mežu.
Kur palike augsts mežs?
— To nocirte Dieva dēli.
Kur palike Dieva dēli?
— Tie uzkāpe debesīs.
Tie tur ēde, tie tur dzēre
Mīļas Māŗas kambarī,
Biķerīšiem spēlēdami,
Kauliņiem mētādami.

1156. (3047.)

Zinu, zinu, kas nu bija
Tanī bērzu birzītē:
Tēvis bija slotu griezti,
Māte sauju žagariņu.
Zinu, zinu, kas nu bija
Tas pēriena pelnītājs:
Sunis, kaulu grauzējiņš,
Kaķis, kreima laizītājs.
I tie mūsu mazi bērni
No acīmi vien zināja,
Vai kuls suni grauzējiņu,
Vai kaķīti laizītāju.
Kas bij grēku padarījis,
Sargā savu muguriņu;
Kas no ļauna nezināja,
Tas dziesmiņu trallināja.

1157. (L. D.)

Zūzū, ķintiņ, zūzū!
Kas tev' rītā auklēs?
Māte putru vāra,
Gailis cirta malku,
Vistiņ' nesa kukiņā;
Meitas māli mala,
Puiši riju kūla,
Tēvs dod zirgiem ēsti!
Vecais tēvs uz krāsnes sēž,
Savas dienas gaidīdams.

1158. (2619.)

Cīrulīti, mazputniņi,
Negul' ceļa maliņā:
Gaŗām brauca lieli kungi,
Traucē tavu perēklīti.
Laidies upes līcītī
Aiz purviem, tīreļiem.
Ne tur tilta, ne tur ceļa,
Ne tur brauca lieli kungi,
Ne tur brauca lieli kungi
Traucēt tavu perēklīti.

1159. (2110.)

Velc, pelīte, bērnam miegu,
Kā incītis neredzēja,
Caur namiņu, caur istabu,
Caur šūpuļa pagalviņu.

Ja tu cieti nesavilksi,
Iedos tevi incītim;
Incīts tavus smalkus kaulus
Pa vienami kripšķinās.

1160. (L. D.)

Arājs vagas galiņā
Cīrulīti bildināja:
Cīrulīti, mazputniņ,
Netup ceļa maliņā,
Gaŗām gāja sveši ļaudis,
Postīj' tavu perēklīti.
Tie aizveda tavus bērnus,
Svešas zemes vanagam,
Svešas zemes vanagam,
Sīku putnu plēsājam.
Cīrulīti, mazputniņ,
Laidies upes līcītī,
Aiz birzēm, aiz mežiem,
Aiz purviem, tīreļiem.
Ne tur tiltu, ne tur ceļu,
Ne tur svešu vanadziņu,
Ne tur gāja sveši ļaudis
Tavus bērnus spīdzināt.

1161. (2633.)

Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā;
Es tecēju misas dzerti,
Viņš ar kausu mugurā.

Cīrulītis malku cirta
Liepas celma galiņā;
Es tecēju skaidas nesti,
Viņš ar ciri mugurā.

Cīrulītis ogles nesa
Zobentiņa kalējam;
Es tecēju plēšas pūsti,
Viņš ar stieni mugurā.

Cīrulītis kaŗā gāja
Ar asaju zobeniņu;
Es tecēju mieru līgti,
Viņš ar naidu mugurā.

Cīrulītis iekaŗoja
Divas kniepa adatiņas;
Es tecēju lūkotiesi,
Viņš paslēpa celmiņā.

Cīrulītis lūkot gāja
Celmā savas adatiņas;
Es tecēju parādīti,
Viņš pielaida uguntiņu.

1162. (L. D.)

Kas kait man nedzīvot
Liela meža maliņā?
Atnāks silta vasariņa,
Būs man daudz darbenieku:
Briedis grūda, lācis mala,
Bitīt' maizi cepināja;
Lapsiņai kupla aste,
Tā istabas slaucītāja;
Vanagam asi nagi,
Tas bij gaļas kapātājs;
Vārniņ' tāda puspelēka,
Tā cepešu grozītāja;
Cielaviņa viegla sieva,
Tā bij rauga nesējiņa;
Cīrulītis, gudris vīrs,
Laukā alu darināja,
Laukā alu darināja
Kumeliņa pēdiņā;
Žagatiņa baltu autu,
Tā bij trauku mazgātāja.

1163. (2329.)

Seskīts brūvē miežu alu,
Cauri zemi dūmi kūp;
Krupīts nesa ūdentiņu
Sakumpušu muguriņu.
Krupīts prasa: vai diezgan?
Seskīts atbild: vēl vajag!

1164. (2717.)

Vēzis ņēma līgaviņu,
Asarim saderētu.
Es vēzime atspītēšu,
Es tam upi izlaidīšu.
— Ja tu upi izlaidīsi,
Es tev svārkus sagriezīšu.
Ja tu svārkus sagriezīsi,
Es tev šķēres salauzīšu.

1165. (2686.)

Sīki putni kāzas dzēra,
Strazdiņš tek raudādams,

Strazdiņš tek raudādams,
Ko būs ņemt vedējos.
Zaķītim līkas kājas,
Tas celiņa taisītājs;
Lūsītim asi nagi,
Tas kamanu turētājs;
Cielaviņa žigla sieva,
Tā viesīšu saņēmēja;
žagatiņa gaŗastīte,
Tā istabas slaucītāja;
Vārnas bērni puspelēči,
Tie būs gaļas kapātāji.

1166. (L. D.)

Lūsis ņēma caunes meitu,
Putni jāja vedībās.
Lācim bija brūni svārki,
Tas bij brūtes vedējiņš;
Zaķītim strupa aste,
Tas eglītes nesējiņš;
Lapsiņai mīksta mēle,
Tā viesiņu saņēmēja;
Cielaviņa žigla sieva,
Tā galdiņa klājējiņa;
Cīrulītis mazputnītis,
Tas svecītes nopucēja;
Vārna tāda puspelēka,
Tā gaļiņas vārītāja;
Vanagam līki nagi,
Tas gaļiņas pienesējs;
Krauklītim līks deguns,
Tas malciņas skaldītājs;
Bezdelīga dūmu ložņa,
Tā bij trauku mazgātāja;
žagatiņa gaŗastīte,
Tā istabas slaucītāja;
Stārķītim gaŗas kājas,
Tas ūdeņa pienesējs;
Cīrulītis, lakstīgala,
Tie bij brangi muzikanti.

1167. (L. D.)

Lustējieties, sīki putni,
Nu es ņemšos līgaviņu.
Kovārņam ir melni svārki,
Tas pātaru skaitītājs;
Strazdiņš zirgu seglotājs,
Tam ir pelēks mētelis.
Bebra dēliņš ormanītis,
Tam ir cauņa cepurīte;
Zaķīšam ir vieglas kājas,
Tas pa priekšu tekulīts;
Ķikutam ir gaŗa stakle,
Tas karītes turētājs;
Vālodzītei zaļas drēbes,
Tā viesiņu lūdzējiņa;
Lakstīgalai daudz mēlīšu,
Tā dziesmiņu sācējiņa;
žagatiņa lēkātāja,
Tā dancīšu vīcējiņa;
Cielaviņai vieglas meitas,
Tās dancīšu uzvedājas!
Vilciņam ir liela taure,
Tas stabuļu pūtējiņš;
Sunīšam ir žiglas kājas,
Tas bundziņu sitējiņš;
Lāčam iraid lielas ķepas,
Tas malciņas skaldītājs;
Vārniņai līki pleci,
Tā būs ūdens nesējiņa;
Krauklīšam ir liels deguns,
Tas gaļiņas kapātājs;
Vāverītei kupla aste,
Tā galdiņa slaucītāja;
Bezdelīgai melni brunči,
Tā rīciņu mazgātāja;
Lapsai ir skaistas drēbes,
Tā vien brūtei līdza sēž.

1168. (2686.)

Lepnajami puisīšam
Meža putni kāzas dzēra.
Zīle, žube panāksnos,
Cielaviņa vedējos.
Vārniņai zili pleci,
Tā ūdeņa nesējiņa;
Lācīšami platas ķepas,
Tas maizītes cepējiņš;
Lapsiņai kupla aste,
Tā istabas slaucītāja;
Vanagami skarbi nagi,
Tas pie malkas skaldīšanas;
Krauklīšami melni svārki,
Tas uguna kūrējiņš;
Pūcītei ir platas acis,
Tā būs brūtes mičotāja;

Lakstīgalai čakla mēle,
Tā būs brūtes mielotāja;
Žagatiņa goda sieva
Pirmā danča vilcējiņa.

1169. (2546.)

Ai, ai, zvirbuli, kad ņemsi sievu?
— Rudeni, rudeni par miežu laiku. —
Visus putniņus kāzās aicina,
Pūcīte palika neaicināta.
Pūcīte aizgāja neaicināta,
Pūcīte apsēdās galdiņa galā. —
Zvirbulis paņēma pūcīti dancot;
Pūcīte nomina zvirbulim kāju,
Zvirbulis izknāba pūcītei acis.
Pūcīte aizgāja pie kunga sūdzēt.
To sprieda kundziņš, to gaspažiņa:
Pūcītei vajaga pēriena dabūt.

1170. (2307.)

Zaķīšam trīs dēliņi,
Visi trīs amatnieki:
Pieterīts kalējiņš,
Jānīts ogļu dedzējiņš,
Jēkabiņš, trešais dēls,
Gaŗas laivas stūrmanīts.

1171. (2296.)

Es būt' gauži raudājuse,
Aiz smiekliem nevarēju:
Sila zaķis nobadīja
Manu mazu brūtgāniņu.
Ai, zaķīti, rakarīti,
Nobadīti brūtgāniņu!
Paga, paga tu, zaķīti,
Es tev' skaisti apdziedāšu:
Kas dzirdēja, kas redzēja
Zaķam sirmu kumeliņu?
Rībēt vien ierībēja
Mana tēva līdumā.

1172. (2294.)

Dega sili, dega meži,
Sadeg sila vāverīši.
Zaķīšam nabagam
Kamzolīši sadeguši.
Tie bij zīda, kas sadega,
Vēl liek semta šūdināt,
Vēl liek semta šūdināt
Zaļiem zīda atlokiem.

1173. (L. D.)

Vilciņš zaķi aicināja
Sava bērna godībās.
— Ieš', vilciņi, neliegšos,
Ja dabūšu skroderīti,
Ja dabūšu skroderīti,
Kas pašuj kamzolīti,
Kas pašuj kamzolīti,
Kuplu caunu cepurīti.

1174. (2264.)

Kur, runcīti, vakar biji,
Kad darbos neatnāci?
— Manu mīļu vagarīti,
Vakar māte raušus cepa:
Man izgāja vakardiena,
Garoziņas kripšinot.

1175. (7059.)

Čakli vērpa, čakli auda
Sīkas, mazas meitenītes.
Uzaugs lielas, atjās tautas,
Vajdzēs stipru kumeliņu,
Vajdzēs stipru kumeliņu,
Pūru vesti tautiņās;
Pilli tīņi, pilli šķirsti,
Visi grūti cilājami.

1176. (10288.)

Maza biju, bet jo gudra,
Māku puišus kaitināt:
Ceļā metu cepļa slotu,
Pāri puišus lecināju.
Puiši saka pārlēkdami:
Tā būs meita, ja tā augs,
Tā būs meita, ja tā augs,
Manu nagu neizbēgs.
— Es izbēgšu tavus nagus,
Dažu labu kaitināšu.

1177. (L. D.)

Maza biju, bet tikuse,
Māku puišus kaitināt:
Lejā vēlu cūku sili,
Puišus pāri lecināju.
Kas bij jauni, tie pārlēca,
Kas bij veci, nevarēja,
Kas bij veci, nevarēja,
Tos apkārt ticināju.

1178. (29323.)

Liela gaŗa tautu meita
Bez darbiņa ganos gāja;
Maza, maza man' māsiņa,
Trīs darbiņus līdza ņēma:
Šuveklīti, adeklīti,
Baltu villas vērkulīti.

1179. (29536.)

Visu dienu saraudāju,
Līcī cūkas ganīdama.
Māte sola baltu putru,
Man tās putras nevajag;
Māte sola baltu maizi,
Man maizītes nevajag;
Mātei nāca prātiņā,
Kas zin, meita vīra raud.
Ak tu Dievs, māmuliņa,
Tā ir jauka valodiņa!

1180. (29279.)

Lai bij gŗūt', kam bij gŗūt',
Ganiņam, tam bij gŗūt':
Visi lieti, visi vēji,
Ne tie visi kumosiņi.
Kas bij laba saimeniece,
Tā pataupa ganiņam,
Kas bij kāds bada kāsis,
Tai pašai nepietika.

1181. (L. D.)

Ganiņš gana ceļmalā,
Dievpalīgu gaidīdams.
Kas nedeva dievpalīgu,
Vellu nesa mugurā,
Vellu nesa mugurā,
Vella bērnus padusē.

1182. (L. D.)

Lielas meitas, tās dziedāja
Par puišiem, brūtgāniem;
Mēs mazās meitenītes,
Ko mēs mazas dziedāsim?
Par jēriemi, kazlēniem,
Baltās cūkas sivēniem.

1183. (2142.)

Es maza meitiņa, man laba laimiņa:
Aug mani jēriņi, aug kazlēniņi,
Ir manai vistiņai divpadsmit cālīšu.
Div' devu kungam, div' vanagam,
Vēl man pašai astoņi palika.

1184. (2206.)

Māte tecēj' klētī,
Es tecēj' pakaļā.
Māte man to rauš,
Es to rausi vējam;
Vējiņš man to sienu,
Es to sienu goliņai;
Goliņ' man to pienu,
Es to pienu incīšam;
Incīts man tos dēlus,
Es tos dēlus ozolam,
Ozols man tās zīles,
Es tās zīles veprīšam;
Vepris man to speķi,
Es to speķi kurpniekam;
Kurpnieks man tās kurpes,
Es tās kurpes brūtei;
Brūte man to muti,
Es to muti leišam;
Leitis man to ķēvi,
Es to ķēvi vilciņam;
Vilciņš grazni padancoj'
Pa kalniem, pa lejām,
Pa maziem vīcīšiem
Briuks, brauks, no kalniņa lejiņā.

1185. (2224.)

Ku' ta tu biji, āzīti mans?
— Sudmalās, sudmalās, kundziņi mans.
Ko tu tur darīji, āzīti mans?
— Kviešus, rudzus bīdelēju, kundziņi mans.
A' ko tu slaucīji, āzīti mans?
— A' bārzdiņu, a' bārzdiņu, kundziņi mans.
A' ko tu mēroji, āzīti mans?
— A' radziņu, a' radziņu, kundziņi mans.
A' ko tu strīķēji, āzīti mans?
— A' kājiņu, a' kājiņu, kundziņi mans.
Vai ta tu nezagi, āzīti mans?
— Zagu kviešus, zagu rudzus, kundziņi mans.
Vai ta tevi neķēra, āzīti mans?
— Ķēra gan, ķēra gan, kundziņi mans.
Vai ta tevi nepēra, āzīti mans?
— Pēra gan, pēra gan, kundziņi mans.
A' ko tevi pēra, āzīti mans?
— A' pagali, a' pagali kundziņi mans.
Va ta tu nebļāvi, āzīti mans?
— Bļāvu gan, bļāvu gan, kundziņi mans.
Kā ta tu bļāvi, āzīti mans?
— Buku bē, buku bē! kundziņi mans.

1186. (2221.)

Bucīti, āzīti, ku' liki bārdiņu?
— Izdevu krievam izkapšu kalt.
Kam to izkapšu tev vajadzēja?
— Izkapšu vajaga sieniņa pļaut.
Kam tā sieniņa tev vajadzēja?
— Sieniņa vajaga gosniņām dot.
Kam to gosniņu tev vajadzēja?
— Gosniņu vajaga pieniņu slaukt.
Kam tā pieniņa tev vajadzēja?
— Pieniņa vajaga bērniem dot.
Kam to bērnu tev vajadzēja?
— Bērnu vajaga cūciņu ganīt.
Kam to cūciņu tev vajadzēja?
— Cūciņu vajaga kalniņa rakt.
Kam tā kalniņa tev vajadzēja?
— Kalniņa vajaga miezīšu sēt.
Kam to miezīšu tev vajadzēja?
— Miezīšu vajaga alutiņu brūvēt.
Kam tā alutiņa tev vajadzēja?
— Alutiņa vajaga brāļiem dzert.
Kam to brāļu tev vajadzēja?
— Brāļu vajaga kaŗā raidīt.
Ko tie brāļi tev pārnesa,
No tā kaŗa pārnākdami?
— Divi zelta adatiņas,
Trešo zelta kniepadatu.
Kur palika adatiņas?
— Tās iedūra liepu celmā.
Kur palika liepu celmis?
— Tas sadedza smalkis pelnis.
Kur palika smalki pelni?
— Tie izlija lielis lietis.
Kur palika lieli lieti?
— Satecēja upītē .
Kur palika tā upīte?
— To izdzēra Dieva vērši.
Kur palika Dieva vērši?
Tie aizgāja gaŗu ceļu.
Kur palika gaŗis ceļis?
— Tas apauga zaļu mauru.
Kur palika zaļis mauris?
— To noēda Dieva zosis.
Kur palika Dieva zosis?
— Tās aizskrēja augstu mežu.
Kur palika augstis mežis?
— To nocirta Dieva dēli.
Kur palika Dieva dēli?

—Tie uzkāpa debesīs.
Tur tie ēda, tur tie dzēra,
Biķerīšus mētādami.
Es tupēju pagaldē,
Drupatiņas lasīdams.
Es prasīju vienu graudu,
Man iedeva divi graudi;
Es prasīju divi graudi,
Man iedeva trīs graudi;
Es prasīju trīs graudi,
Man iesvieda visu maišeli —
Blīj̄c, pierē.

1187. (2629.)

Cīrulīti, mazputniņ,
Netup ceļa maliņā,
Rītu brauks lieli kungi,
Ieņems tevi karītē,
Ieņems tevi karītē,
Aizvedīs Vāczemē.
Tur tev liks malku cirst.
Ka tu malku sacirtīsi,
Licīs tev krāsni kurt.
Ka tu krāsni izkūrīsi,
Ta tev liks ogles dzēst.
Ka tu ogles sadzēsīsi,
Licīs tev pie kalēj' iet;
Tur tev liks bruņas kalt.
Ka tu bruņas nokalīsi,
Ta tev liks kaŗā iet.
Ka tu kaŗu izdienēsi,
Ta tev liks mājās nākt.
Ko no kaŗa atnesīsi?
Divas spranču adatiņas.
Ku mēs tās glabāsim?
Zaļā liepas celmiņā.
Ku palika liepas celms?
Tas nodedza zil' uguni.
Ku palika zils uguns?
Tas nolija smalku lietu.
Ku palika smalkaiš lietus?
Tas aizgāja lielupē.
Ku palika lielupīte?
To izdzēra melli vērši.
Ku palika melli vērši?
Tie aizgāja zaļu mauru.
Ku palika zaļaiš maurs?
To apēda Dieva dzosis.
Ku palika Dieva dzosis?
Tās aizgāja augstu birzi.
Ku palika augsta birzs?
To nolīda Dieva dēli.
Ku palika Dieva dēli?
Tie aizgāja uz Vāczemi,
Dzertu, ēstu, dzertu, ēstu,
Biķerīšu spēlēdam'.

1188. (33494.)

Kur tu teci, doru pele?
— Tek' uz zārdu zirņus ēst.
Kā tev' tur nenosita?
— Es iebēgu aliņā.
Kā tu tur nenosali?
— Sasakūru kaula guni.
Kā tu tur nesadegi?
— Sasaspraužu adatās.
Kā tev tas nesāpēja?
— Sasmērēju vecu sviestu.
Kur tu jēmi vecu sviestu?
— Vecās mātes tīnītē.
Kur ta jēme veca māte?
— Raibās govs cicītī.
Kur ta jēme raiba govs?
— Zaļas zāles galiņā.
Kur palika zaļa zāle?
— To noēda Dieva zirgi.
Kur palika Dieva zirgi?
— Tos aizjāja Dieva dēli.
Kur palika Dieva dēli?
— Tie uzkāpa debesīs.
Tie uzkāpa debesīs
Pa sudraba trepītēm.

1189. (33555.)

Ai manu sūru
Gŗūtu dieniņu,
Tēvs, māte mani
Gauži rūdināja;
Tēvs, māte mani
Gauži rūdināja,
Ka man nava
Savas līgaviņas.
Nu jūdzu, jūdzu,
Nu braucu, braucu

Uz blieku dārzu
Pie blieķētājām.
Tur ira, ira
Gan daiļas meitas,
Bet nava, nava
Manas līgaviņas.

Ai, manu sūru
Gŗūtu dieniņu,
Tēvs, māte mani
Gauži rūdināja;
Tēvs, māte mani
Gauži rūdināja,
Ka man nava
Savas līgaviņas.
Nu jūdzu, jūdzu,
Nu braucu, braucu
Uz zaļu pļavu
Pie grābējām.
Tur ira, ira
Gan daiļas meitas,
Bet nava, nava
Manas līgaviņas.

Ai, manu sūru etc.
Nu jūdzu, jūdzu,
Nu braucu, braucu
Uz rudzu lauku
Pie sējējām.
Tur ira, ira
Gan daiļas meitas,
Bet nava, nava
Manas līgaviņas.

Ai, manu sūru etc.
Nu jūdzu, jūdzu,
Nu braucu, braucu
Uz linu lauku
Pie plūcējām.
Tur ira, ira
Gan daiļas meitas,
Bet nava, nava
Manas līgaviņas.

Ai, manu sūru etc.
Nu jūdzu, jūdzu,
Nu braucu, braucu
Uz laidariņu
Pie slaucējām.
Tur ira, ira
Gan daiļas meitas,
Bet nava, nava
Manas līgaviņas.

Ai, manu sūru etc.
Nu jūdzu, jūdzu,
Nu braucu, braucu
Uz maltuvīti
Pie malējām.
Tur ira, ira
Daudz daiļas meitas,
Tur ira, ira
Mana līgaviņa.
Sudraba dzirniņas,
Tērauda milniņa.
Griez apkārt, griez apkārt,
Mana līgaviņa.

1190. (33554.)

Ai, lieli meži,
Zaļi atvasīši!
Izviļ mani māmuliņa
Uz šiem zaļiem laukiem,
Izvīluse pasolīja
Čigāna dēlam.
Ne es tur iešu,
Ne man tur tika:
Čigānam veca māja,
Karbača rokā.

Ai, lieli meži,
Zaļi atvasīši!
Izviļ mani māmuliņa
Uz šiem zaļiem laukiem,
Izvīluse pasolīja
Mūrnieka dēlam.
Ne es tur iešu,
Ne man tur tika:
Mūrniekam veca māja,
Ķelvīte rokā.

Ai, lieli meži, etc.
Zvejnieka dēlam.
Ne es tur iešu,
Ne man tur tika:
Zvejniekam veca māja,
Irklīte rokā.

Ai, lieli meži, etc.
Skrodeŗa dēlam.
Ne es tur iešu,
Ne man tur tīka:
Skrodeŗam veca māja,
Adata rokā.

Ai, lieli meži, etc.
Kurpnieka dēlam.
Ne es tur iešu,
Ne man tur tika:
Kurpniekam veca māja,
Īlenis rokā.

Ai, lieli meži, etc.
Stārasta dēlam.
Ne es tur iešu,
Ne man tur tika:
Stārastam veca māja,
Spieķītis rokā.

Ai, lieli meži, etc.
Stražiņa dēlam.
Ne es tur iešu,
Ne man tur tika:
Stražiņam veca māja,
Atslēgas rokā.

Ai, lieli meži, etc.
Skrīveŗa dēlam.
Ne es tur iešu,
Ne man tur tika:
Skrīveŗam veca māja,
Spalviņa rokā.

Ai, lieli meži,
Zaļi atvasīši!
Izviļ mani māmuliņa
Uz šiem zaļiem laukiem,
Izvīluse pasolīja
Arāja dēlam.
Ai, nu es iešu,
Ai, nu man tika:
Arājam ir jauna māja,
Maizes klaips rokā.

1191. (3977.)

Dievs nedod tik sērdieni,
Kāda es sērdienīte:
Mazai man tēvs nomira,
Vēl mazai māmuļiņa;
Gailīts agris cēlējiņš,
Dievs padoma devējiņš.

1192. (4229.)

Lai bārens, kas bārens,
Es patiesi bārenīts:
Ne man tēva, ne māmiņas,
Ne man īstu bāleliņu,
Tēvs, māmiņa zem zemītes,
Aiz ūdeņa bāleliņi.

1193. (4010.)

Es uzgāju ganīdama
Divi zaļas velēniņas.
Ceļu vienu, ceļu otru,
Bierst man žēlas asariņas:
Apakš vienas tēvins guļ,
Apakš otras māmuļīte.

1194. (3975.)

Dievs nedeva tā sērdeni,
Kā es biju sērdienīte:
Mazai man tēvs nomira,
Pusaugušai māmulīte,
Pusmūžiņu dzīvojot,
Nomirst maizes arājiņis.

1195. (4245.)

Lai ir grūti, kam ir grūti,
Ganiņam visai grūti:
Līst lietīts, nāk sniedzīts,
Viss ganam mugurā.
Mājās dzīt nedrīkstēja,
Nav māmiņa gaidītāja,
Sveša māte sagaidīja
Ar bargo valodiņu,
Rīkšu sauja rociņā,
Elkšņu runga padusē.

1196. (L. V.)

Grūt man bija kalnā kāpti,
Grūti lejā notecēt,
Grūt man bija svešu māti
Saukt par īstu māmuliņ'.

Kas to ceļu nolēkāja
Ar basām kājiņām?
Tie bērniņi nolēkāja,
Kam nav kāju āvējiņ'.

Sērdienīši nolēkāja,
Tiem nav tēva, māmuliņas. —
Celies, mana māmuliņa,
Es pacelšu velēniņu!

Es tev teikšu raudādama,
Ko man dara sveša māte:
Pliķi cirta, matus plūca,
Speŗ ar kāju pabeņķē.

1197. (3960.)

Atstāj mani māmuliņa
Svešu ļaužu pulciņā.
Apauņati man kājiņas,
Izvedati uz celiņa,
Lai es arī līdzi tieku
Līdz citiemi bāliņiem.

1198. (3210.)

Mirku, mirku rasiņā,
Vēl iekritu upītē.
Ka māmiņa redzējusi,
Būtu gauži raudājusi;
Sveša māte gan redzēja,
Tai sirsniņa nesāpēja.

1199. (4236.)

Šķitu savu māmuliņu
Ciemiņā nogājušu,
Nu atradu ganīdama,
Guļ zem zaļu velēniņu.
Celies, mana māmuliņa,
Es pacelšu velēniņu,
Tu bij' ilgi gulējuse,
Es bij' gauži raudājuse.

1200. (3944.)

Ceļies, mana māmuliņa,
Es pacelšu velēniņu,
Gan tu biji gulējusi,
Gan es gauži raudājusi.
Nu sūdzēšu māmiņai,
Ko man dara sveša māte:
Pliķi cirta, matus plēse,
Kājām spēre pabeņķī.

1201. (4015.)

Gan zināju, gan dzirdēju,
Ko darīja sveša māte:
Rok dobīti, taisa zārku,
Gaida mani(s) nomirstam.
Labāk mirstu, ne dzīvoju,
Ieš' uz savu māmuliņu;
Sveša māte, ne māmiņa,
Asariņu dzērājiņa.

1202. (L. D.)

Bij man viena balta puķe,
Kur bij man to stādīt?
Liela kalna galiņā
Baltajās smiltiņās.
Tur tā auga, tur zaļoja
Līdz pašām debesīm.
Es uzkāpu debesīs
Pa puķītes zariņiem.
— Labrītiņu, tēvs un māte,
Kam jūs mani maz' atstājāt?
Kam jūs mani maz' atstājāt
Svešu ļaužu rociņā,
Svešu ļaužu rociņā,
Svešu ļaužu kopšanā?
Nemācēju kāju aut,
Ne galviņas izsukāt;
Sveša māte kāj' neāva,
Ne galviņu izsukāja.

1203. (L. B.)

Līgodamis vējš nolauza
Purva bērza galotnīti,
Žēlodamis es pajēmu
To nabaga sērdienīt'.
Tai nebija sudrabīna
Eiducīna dižumā
Kur tā jems, kas tai dos?
Nei tai tēva, nei māmīnas.
Tēvs māmīna pār zemīti,
Jaunbrālīši Jelgavā,
Jaunbrālīši Jelgavā
Nēsā spožu zobentīn'.

1204. (L. D.)

Bij man viena balta puķe,
Nezināju, kur stādīt.
Zinu vienu smilšu kalnu,
Tur stādīju baltu puķi. —
Es uzkāpu debesīs
Pa puķītes zariņiem.
Tur redzēju Dieva dēlu
Kumeliņu seglojot.
— Labudien, Dieva dēls,
Vai redzēji tēv' un māti?
— Tavis tēvs, māmuliņa
Vāczemē kāzas dzeŗ.

1205. (3944.)

Maza biju, neredzēju,
Kad nomira māmuliņa;
Nu atradu ganīdama
Apakš zaļas velēniņas.
Cel, māmiņa, tu galviņu,
Es pacelšu velēniņu,

Tu bij' ilgi gulējuse,
Es bij' gauži raudājuse.
Es sūdzēšu raudādama,
Ko man dara sveša māte:
Cirta pliķi, plūca matus,
Spēr' ar kāju apakš beņķa;
Līdz pēdīgi vēl stellēja
Pie ābeles rīkstes griezt;
Pie ābeles piestājos
Kā pie savas māmuliņas,
Ābelei birst balti ziedi,
Man birst gaužas asariņas.
Nīdi, nīdi, sveša māte,
Gan tu mani iznīdēsi.
No rītiņa celdamies,
Neatradi govu slauktu,
Neatradi govu slauktu,
Ne ganiņu izvadītu,
Ne ganiņu izvadītu,
Ne istabu izslaucītu.

1206. (4575.)

Kur tu jāsi, sērdienīte,
Zilu zirgu, zelta seglu?
— Jāšu, jāšu Vāczemē,
Raudzīt savu vaiņadziņu.
Tur man kala trīs gadiņus
Trīs dimanta kalējiņi.
Priekšā man zeltu lika,
Pakaļāi sudrabiņu.
Priekšā man kunga dēli
Cepurītes noņēmās;
Pakaļāi saimenieki
Līdz zemīti locījās.

1207. (4573.)

Kur tecēji, sērdienīte,
Pillas krūtis sudrabiņa?
— Uz Jelgavu, uz Jelgavu,
Pie dimanta kalējiņa.
Tur man kala seši gadi
Vienu zelta vaiņadziņu!
Vienu kala, bet raženu,
Deviņiem žuburiem;
Vidū saule ar mēnesi,
Apkārt zvaigznes ritināja.

1208. (L. B.)

Kur tecēsi, sērdienīte,
Pilnas acis asariņu,
Pilnas acis asariņu,
Pilnas krūtis sudrabiņu?
Teku, teku uz Liepāju,
Caur Liepāju uz Jelgavu.
Caur Liepāju uz Jelgavu
Pie dimanta kalējiņa.
Kal, kalējs, ko kaldamis,
Nokal man vainadziņu;
Nokal man vainadziņu
Trejdeviņi greznumiņi:
Deviņiema dzīpariema,
Deviņiema žuburiem;
Deviņiema žuburiema,
Deviņiema burbuļiem,
Priekšā saule, pakaļāja,
Vidū lēca mēnestiņš.
Vainadziņu galviņāja
Iem, pa ceļu dziedādama;
Priekšā man tēva dēli
Kā vanagi lidināja,
Pakaļāja kalpu puiši,
Kā tārpiņi locījās.
No kalniņa lejiņāja
Satiek piecu dēlu māti;
Griez man ceļu, dēlu māte,
Es tev ceļu negriezīšu:
Tu es' piecu dēlu māte,
Es deviņu brāļu māsa;
Tev ceļ krēslu pieci dēli,
Man deviņi bāleliņi;
Tev uzsedze pieci dēli
Vienu plandu villainīti,
Man deviņi bāleliņi
Uzliek zelta vainadziņu;
Uzliek zelta vainadziņu,
Trejdeviņi greznumiņi:
Deviņiema dzīpariema,
Deviņiema žuburiem;
Deviņiema žuburiema,
Deviņiema burbuļiem,
Priekšā saule, pakaļāja,
Vidū lēca mēnestiņš.

1209. (L. B.)

Kur tu jāsi, sērdienīte,
Ar dzeltenu kumeliņu?
Jāš' uz Rīgu, uz Jelgavu,
Pie dimanta kalējiņa.
Man nokala vainadziņu:
Priekšāi saule, sānos saule,
Vidū spožais mēnestiņis.
Apkārt manu vainadziņu
Rīta zvaigzne ar vakara.
Kad usliku gāliņā,
Visa Rīga vizuļoja;
Visa Rīga vizuļoja
Sērdienītes vainadziņa.
Ik rītiņa sērdienīte
Rīta rasā mazgājās,
Lai redzēja ciema puiši
Sērdienītes tikumiņu.

1210. (L. D.)

To vietiņu gan zināju,
Kur māmiņa šūpli kāra;
To vietiņu nezināju,
Kur mūžiņu nodzīvāšu,
Vai Prūšos, vai Leišos,
Vai celiņa maliņā.

1211. (4501.)

Balta gāja mātes meita,
Kas to baltu balsināja?
Tie māmiņas zirņu sieki,
Putraimiņu vācelītes.
Jole balta sērdienīte,
Kas to baltu balsināja?
Viņas pašas kājas, rokas,
Viņas gudris padomiņš.

1212. (4410.)

Es apsēdu, raudādama,
Mātes kapa maliņā,
Celies, mana māmuliņa,
Es pacelšu velēniņu;
Es tev teikšu raudādama,
Ko man dara sveša māte:
Sveša māte maizi grieza,
Tikko nagu nenogrieza.

1213. (3967.)

Bārenīte gauži rauda,
Uz rociņas gulēdama.
Kā tā gauži neraudās,
Tai nav tēva, māmuliņas,
Sviedrus slauka guldamiesi,
Asariņas celdamiesi,
No rītiņa kājas āva
Tumšajā kaktiņā.

1214. (4833.)

Sauca mani sveša māte:
Rumba, rumba, razbainīca!
Nesauc mani, sveša māte,
Tev pašai meitas auga,
Tev pašai meitas auga,
Cita rumba, razbainīca,
Cita rumba, razbainīca,
Cita gaisa skrējējiņa.

1215. (4069.)

Kaut zinātu to kalniņu,
Kur gul mana māmuļīte,
Es neļautu to kalniņu
Cūciņām rušināt;
Es apsistu to kalniņu
Ar ozola dēlīšiem,
Ar ozola dēlīšiem,
Ar sudraba nagliņām.

1216. (4241.)

Sērdienīte nabadzīte
Tek pa ceļu raudādama.
Kas gāliņu noglaudīja,
Asariņas noslaucīja?
Satikās mātes māsa,
Tā gāliņu noglaudīja,
Tā gāliņu noglaudīja,
Asariņas noslaucīja.

1217. (4053.)

Kalniņā es raudāju,
Lejā bira asariņas;
Sveša māte salasīja,
Zirņu graudus cerēdama.
Tie nebija zirņu graudi,
Tie sērdieņa asariņas.

1218. (4041.)

Ik dieniņas es raudāju,
Ka māmiņa agri cēla;
Nu celtos, neraudātu,
Nu māmiņa vairs neceļ,
Nu ceļ mani sveša māte,
Ik rītiņa rādamās,
Ik rītiņa rādamās,
Rīkšu sauja rociņāi.

1219. (5030.)

Laimes māte durvis vēra,
Kad man kāra šūpulīti.
Tā vēlēja manu mūžu
Dzeņa spalvas raibumiņu:
Man bez tēva, māmuļiņas
Augt lielam, diženam,
Svešas mātes dubļus brist,
Kunga riju kuldināt.

1220. (4675.)

Vai tādēļ ne meitiņa,
Kad nebija māmuliņ's?
Vai neāvu baltas kājas,
Vai nesedzu villānīt'?
Tāpat āvu baltas kājas,
Tāpat sedžu villānīt'.

1221. (L. V.)

Smuka puķe kalnā auga,
Vēl jo smuka lejiņā;
Skaista bija mātes meita,
Vēl skaistāka sērdienīte.
Ieva zied, ābelīte,
Lazdas ziedu nepanāk;
Daža laba mātes meita
Bārenīti nepanāk.
Sērdienīte, mātes meita,
Kalnā gāja tecēties:
Sērdienīte uztecēja,
Mātes meita nevarēja,
Mātes meita nevarēja,
Pilnas krūtis sudrabiņa.

1222. (4089.)

Kur tu skriesi, balodīti,
Ar tiem zelta spārniņiem?
Skriešu brāļus apraudzīt,
Vai ir visi sētiņā.
Visi bija sētiņā,
Pastarīša vien nebija.
Pastarītis aiztecējis
Tēv' un māti apraudzīt.

1223. (4680.)

Vilteniece sveša māte,
Solīt sola, bet nedeva:
Sola mani linu palgu,
Sola baltu villainīti.
Tur tu dosi, es neņemšu,
Dieva galda galiņā.

1224. (4564.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Paeglīšu ēniņā?
Balta puķe krūmu rieta,
Ne saulītes audzināta.
Kas tur tāda daiļa nāca
Mātes meitu pulciņā?
Sērdienīte, darba rūķe,
Ne māmiņas audzināta.

1225. (L. D.)

Teci gaiši, mēnestiņi,
Par visāmi atmatām,
Nakti vedu bārenīti,
Tai nebija sidrabiņa,
Tai Laimiņa priekšā gāja,
Sidrabiņu kaisīdama.

1226. (L. V.)

Kur tu iesi, mīļā Māŗa,
Ar adīkļa vācelīti?
Ieš' sērdieni apraudzīt,
Teic sērdieni saderētu.
— Labvakari, sērdienīte,
Tevi teica saderētu! —
— Kur es iešu, mīļa Māŗa,
Maz manā rociņā!
— Ej projām, sērdienīte,
Gan es tev palīdzēšu:
Simtu došu raibu govju,
Simtu bēru kumeliņu,
Simtu baltu avitiņu
Mūžiņā pušķoties!

1227. (L. V.)

Kaut es būtu zinājusi,
Kuŗu dienu tautas jāja,
Es būt' savu istabiņu
Gaŗiem salmiem izkaisījusi;

Es būt' savus gaŗus matus
Pār vaiņagu pārlaidusi,
Es būt' savus baltus vaigus
Zālītē balinājusi. —

Lai tie mani vecu teica,
Darbos mani laisku sauca:
Nobalējši vaigu gali,
Miegapūznes tikumiņš!

No tālienes es pazinu,
Kur sērdienes pūru veda:
Sīki soļi, dziļas pēdas,
Nosvīduši kumeliņi!

Vēl labāki es pazinu,
Kur sērdieni pašu veda:
Rāmi nāca sirmi zirgi,
Noskumuši bāleliņi!

Noskumuši bāleliņi,
Sav' māsiņu vadīdami;
Sav' māsiņu vadīdami
Sīvajāsi tautiņās.

1228. (L. V.)

Man pazuda māmuliņa
Miglaiņā rītiņā;
Bērzu birzi izlocīju
Pa vienam žuburam.
Birzes vidū ieraudzīju,
Divas baltas mazgājās:
Viena mana māte bija,
Otra mana mīļā Laima.
Māte teica: ej projām.
Mīļā Laima: atnāc šurp!
Mīļā Laima man iedeva
Baltu zīžu nēzdodziņ',
Iedodama tā sacīja:
Mazgā rīta rasiņā,
Kar sudraba bērziņā.
Ik rītiņus tur atjāja
Dievu dēli slaucīties;
Slaucīdamies tā sacīja:
Ko dos tautas bārienei?
Viens dosim govis, vēršus,
Otris bērus kumeliņus,
Tam trešam nav ko dot,
Tas dos zemes arājiņ'.
Šķiŗaties krūmi, meži,
Pulkiem dzina govis, vēršus,
Pulkiem bērus kumeliņus.
Līktin līca vaŗa tilti,
Man vienai pārejot.
Nelīkstiet, vaŗa tilti,
Vēl pūriņis pakaļā,
Vēl pūriņis pakaļā
Ar deviņi bāleliņ'!

1229. (L. B.)

Purvus bridu, niedres lauzu,
Kad bajāru nesatiku.
Puspurviņa izbriduse,
Sasatiku bajāriņu.
Kam, puisīti, dubļus bridi
Pakaļ manis sērdienītes?
Ej par kalnu sausu ceļu,
Kur staigāja sudrabota.
Vai tik viena saule spīda,
Kā pa logu istabā?
Vai tik viena labu ļaužu,
Kā sudraba nēsātāju?
Sāk viņš mane bildināte,
Birst man žēlas asariņas.
Neraud žēli, sērdenīte,
Kad tu mani sasatiki;
Es negribu sudrabiņa
Ne eidiņa gabaliņa:
Tīk man tavas kājas, rokas,
Tavs raženis augumiņis.

1230. (L. V.)

Es neeju to celiņu,
Ko bajāra dēliņš gāja:
Purvā bridu, niedres lauzu,
No bajāra vairījos.

Ne puspurva neizbridu,
Satiek mani bajāriņš.
Bajāriņš man vaicāja:
Kam negāji tautiņās? —

Kā es iešu tautiņās,
Maz manā pūriņā. —
Ej tik droši, sērdienīte,
Gan Dieviņis tev līdzēs!

Cits dosim raibas govis,
Cits dos bērus kumeliņus,
Palūgsim mīļu Māŗu,
Tā dos baltas avitiņas.

Šķiŗat ceļu, rūmējat,
Nu sērdienes pūru veda:
Dzen gosniņas, ved pūriņu,
Jāj deviņi bāleliņ'!

1231. (L. D.)

Jātnieciņa dēliņš biju,
Jāju dienu, jāju nakti,
Jāju dienu, jāju nakti,
Sev līgavas meklēdams.
Pulkiem redzu tautu meitu,
Bet prātam nipatīk.
Uzjāj' mazu avotiņu,
Daiļmeitiņa mazgājās.
Labdien, ciema dzeltenīte,
Padzird' manu kumeliņu,
Padzird' manu kumeliņu
Tīr' avota ūdentiņu.
Saki, ciema dzeltenīte,
Kur tev tēvs, māmuliņa,
Kur tev tēvs, māmuliņa,
Kur īstais bāleliņš?
— Ni man tēva, ni māmiņas,
Ni īstā bāleliņa:
Tēvs, māmiņa nomiruši,
Bāliņš tālu Vāczemē.
— Saki, ciema dzeltenīte,
Kas tev' daiļi derināja?
— Manas pašas padomiņis,
Mīļa Laima palīdzēja.
— Saki, ciema dzeltenīte,
Vai es tavam prātam tīku?
Ja es tavam prātam tīku,
Sniedz rociņu, saderam!
— Tu bagātis tēva dēls,
Es nabaga sērdienīte.
— Es niraugu mantas tavas,
Raugu tavu tikumiņu.
— Bargi tev tēvs, māmiņa,
Tie jau manis niecinās.
— Manis tēvs, māmuliņa,
Tie ar tevi nidzīvos;
Pats es tevi lūkojos,
Paši divi dzīvosim.

1232. (4038.)

Gulēt iešu, — kur gulēšu?
Man nav vietas, kur gulēt.
Ieš' ārā pa durēm
Uz to lielu pura malu.
Pie cintiņas galvu liku,
Pie akmeņa muguriņu;
Pāri pūta lieli vēji,
Gaŗām gāja grezni ļaudis.
— Celies augšā, bārenīte,
Nāc man līdzi sētiņā.
Gāju līdzi sētiņā,
Kļuvu ļaužu godiņā.

1233. (L. B.)

Mana balta māmuliņa
Aiz kalniņa aiztecēja.
Teku, teku, nesateku,
Saucu, saucu, nesasaucu.
Tecēdama uztecēju
Trīs sidraba avotiņus:
Vienā dzēra govis, vērši,
Otrā bēri kumeliņi;
Tai trešāi avotāi
Velē divas velētājas.
Viena mani klāt aicina,
Otra mani projām sūta:
Svēta Māŗa projām sūta,
Māmuliņa klāt aicina.
Iedod zīda nēzdaudziņu
Asariņu noslaucīt.
Še, meitiņa, nēzdaudziņis,
Nosaslauki asariņas.
Klausi, klausi svešu māti,
Asariņas slaucīdama.

1234. (5037.)

Man pazuda māmulīte
Miglaiņā rītiņā.
Izlocīju divas birzes,
Māmulītes neatradu.

Trešajā birstiņā
Sudrabiņa upe tek.
Tai sudraba upītē
Divas baltas velējās.
Viena mana māte bija,
Otra mana mīļa Laima.
Māte saka: ej projām!
Laima saka: nāc šurpan!
Mīļa Laima man iedeva
Sarkan' zīda nēzdaudziņu.
Iedodama tā sacīja:
Še, bāraine, nēzdaudziņš,
Še, bāraine, nēzdaudziņš,
Noslauk' gaužas asariņas.
Noslaucījse asariņas
Mazgā rīta rasiņā,
Mazgā rīta rasiņā,
Kar sudraba bērziņā.
Tur atjāja Dieva dēli
Ik rītiņus mazgāties,
Ik rītiņus mazgāties,
Nēzdaugā slaucīties.
Tie sacīja cits uz citu:
Ko dosim bārainei?
Viens dosim govis, vēršus,
Otris bērus kumeliņus,
Tas trešais labu zemi,
Labu zemes arājiņu. —
Šķiraties, puri, meži,
Nu ved tautas bārainīti:
Pulkiem dzina govis, vēršus,
Pulkiem bērus kumeliņus;
No pakaļas pūriņš nāca
Ar deviņi bāleliņi.

1235. (L. D.)

No rītiņa liela migla,
Man pazuda māmuļīte.
Niedru purvu tecēdama,
Uztek' triju avotiņu.
Vienā dzēra govis, vērši,
Otrā bēri kumeliņi;
Tai trešāja avotāi
Divi baltas mazgājās.
Viena bija mīļa Māŗa,
Otra mana māmuļīte.
Māmiņ' mani projām sūta,
Mīļa Māŗa klāt aicina.
Mīļa Māŗa man iedeva
Skudras austu nēzdociņu.
Iedodama piesacīja:
Mazgā rīta rasiņā;
Mazgā rīta rasiņā,
Rullē zelta rullītī;
Rullē zelta rullītī,
Žau niedrītes galiņā.
Tur atjās Dieva dēli
Ik rītiņa mazgāties,
Ik rītiņa mazgāties,
Nēzdogā slaucīties.
Slaucīdamies tie runāja:
Ko mēs dosim sērdienei?
Viens dosim govis, vēršus,
Otris bērus kumeliņus;
Tas trešais novēlēsim
Labas laimes dzīvojam.

1236. (4993.)

Es tūļāju, es tekāju,
Man izgaisa māmuliņa.
Tūļodama, tekādama
Ietecēju ņiedrulē.
Tur atradu niedrulē
Trīs sudraba avotiņus.
Vienā dzēre raibas gov's,
Otrā sirmi kumeliņi.
Pie trešā avotiņa
Trīs Laimītes mazgājās,
Divas saka: kur tu teci?
Trešā klāt aicināja.
— Meitiņ, tava māmuliņa
Guļ zem zaļām velēnām. —
— Celies, mana māmuliņa,
Es pacelšu velēniņu.
— Es, meitiņa, necelšos,
Tiekams saule debešos.
— Uz saulītes pavaicāju,
Ko dar' mana māmuliņa.
— Zelta slotu ceļu slauka,
Gaida tevi aizejot.

1237. (5032.)

Māŗa gāja baznīcāi,
Mani līdza aicināja.
Māŗa joza zelta jostu,

Man apjoza sudrabiņa.
Saka Māŗa apjozdama:
Tev nav tēva, māmuliņas.
Izdzirdēju tos vārdiņus,
Birst man gaužas asariņas.
Kur bij man noslaucīti
Savas gaužas asariņas?
Pate Māŗa man iedeva
Savu zīda nēzdaudziņu.
Kur bij man izmazgāti
Māŗas dotu nēzdaudziņu?
Pate Māŗa parādīja
Zelt' avotu lejiņā.
Kur bij man izkaltēti
Māŗas dotu nēzdaudziņu?
Pate Māŗa parādīja
Zelta kārti kalniņā.
Kur bij man sarullēti
Māŗas dotu nēzdaudziņu?
Pate Māŗa parādīja
Zelta rulles klētiņā.
Kur bij man paglabāti
Māŗas dotu nēzdaudziņu?
Pate Māŗa pasacīja:
Liec pūriņa dibinā!
Kad tu iesi tautiņās,
Dod savam arājam,
Dod savam arājam
Svētu rītu slaucīties.

1238. (4978.)

Dieva dēlis pirti dara
Apakš kupla ozoliņa.
Tur atjāja mīļš Dieviņis
Ar Māriņas kumeliņu;
Ielaiž rožu dārziņā,
Pieliek mani par ganiņu.
Pielikdamis piesacīja,
Lai nerausta zelta rozes.
Es norāvu pilnu sauju,
Notecēju lejiņā.
Meklē mani mīļš Dieviņis
Ar visiem eņģeļiem.
Satiek Māŗu. Vaicā Māŗa:
Ko meklēji, mīļš Dieviņi?
— Meklēj' savu zirgu ganu,
Zelta rožu raustītāju.
— Ai, piedod, mīļš Dieviņis,
Tam nabaga sērdienim,
Ne tam tēva, ne māmiņas,
Kas piedeva padomiņu.

1239. (L. D.)

Dievs atjāja vakarā,
Kur liks Dieva kumeliņu?
Sien sudraba aplokā
Sīku ķēžu pavadā.
Es nabaga sērdienīte,
Pieliek mani par ganiņu.
Dieva dēls man aizliedza,
Ne zariņu nenolauzt.
Es nolauzu vienu zaru,
Notecēju lejiņā.
Meklē mani Dieva dēli
Ar visiem eņģeļiem;
Mīļa Māŗa mani slēpa
Zelta slošu lapiņās.

1240. (L. D.)

Zaķīts saldu alu dara
Kumeliņa pēdiņā.
Tur atjāja Dieva dēli
Nosvīdušus kumeliņus.
Nosvīdušus, norasojšus
Ielaiž zelta aplokā,
Ielaiž zelta aplokā,
Liek sērdieni ganītāju.
Pielikdami piesacīja,
Lai nelauza zelta zarus.
Zelta zarus nolauzusi,
Iesviedusi Daugavā.
Dieva dēli meklēt gāja
Ar visiem eņģeļiem.
Meklēdami satikuši
Vienu vecu, vecu tēvu.
— Bērni, mani mīļi bērni,
Sērdienīti nemocat,
Sērdienīte Dievam gauda,
Saujā slauka asariņas.

1241. (L. D.)

Dieviņš dara zeltaploku
Stūru, stūru, zaru, zaru.
Atjāj Dieva mīļi dēli
Nosvīdušus kumeliņus.

Es nabaga sērdienīte,
Pieliek mani ganītāju.
Pielikdami piesacīja:
Nenolauž zelta zarus!
Es nolauzu zelta zarus,
Notecēju lejiņāi,
Notecēju lejiņāi;
Mīļas Māŗas pirtītēi.
Apsedz mani mīļa Māŗa
Apakš slotu lapiņām.
Meklē mani mīļš Dieviņis
Ar saviem dēliņiem.
— Piedod jele, mīļš Dieviņis,
Tai nabaga sērdienei.
Nepiedošu, nepiedošu,
Kam nolauza zelta zaru.

1242. (5034.)

Mātes meita kalniņā
Sudrabiņu žvadzināja;
Bārenīte lejiņā
Rieta gaužas asariņas.
Neraud gauži, bārenīte,
Tev Laimiņa priekšā nāk:
Ar goviem, ar vēršiem,
Ar bēriem kumeļiem.

1243. (4501.)

Ieva zied ar ābeli
Katra kalna galiņā.
Balti ziedi ābelei,
Vēl jo balti ieviņai.
Balta bija mātes meita,
Vēl jo balta sērdienīte.
Mātes meitu balsināja
Tēva rudzu apcirknīši;
Sērdienīti balsināja
Viņas pašas kājas, rokas.

1244. (5040.)

Mēs bijām trīs māsiņas,
Visas trīs bārenītes;
Mums Laimiņa sagšas auda,
Baltu vilnu lasīdama.
Kad iesim baznīcā,
Visas trīs segsimies.
Dieva dēli ieraudzīja,
Saka, saules jumpraviņas.
Laima saka stāvēdama:
Visas trīs bārenītes.

1245. (5026.)

Laime sēd ābelē,
Bārenīte pazarē.
Saka Laime uz bāreni:
Vij, bārene, vaiņaciņu!
— Ei, Laimiņa licējiņa,
Kam vajaga vaiņaciņa?
— Vij, bārene, nevaicā, —
Tautas ņems vaiņaciņu.
— Ei, Laimiņa licējiņa,
Ko dos tautas par vaiņaku?
— Ei, bārene, nevaicā, —
Tautas kārs šūpulīti.
— Ei, Laimiņa licējiņa,
Es nemāku žužināt.
— Ei, bārene, nebēdā,
Vai tu viena žužināji?
Mīļa Māŗa, Madaliena,
Abas divas žužināja.

1246. (4912.)

Neraugies, mātes meita,
Bārenītes pūriņā,
Bārenītes pūriņā
Vairāk gaudu asariņu,
Vairāk gaudu asariņu,
Nekā daiļu gabaliņu.

1247. (L. D.)

Balta, balta viešņa nāca,
Bez saulītes vakarā.
Tā nebija balta viešņa,
Tā bārenes mīļa Laima.
— Labvakari, bārenīte,
Tevi teica saderētu.
— Nava tiesa, mīļa Laima,
Nava man, kā vajaga:
Ne man cimdu, ne man zeķu,
Ne man baltu villainīšu.
— Ej, meitiņa, neliedzies,
Es tev došu, kā vajaga:
Došu cimdus, došu zeķes,
Došu baltas villainītes.

—Ne man govu, ne man vēršu,
Ne man bēru kumeliņu.
— Došu govis, došu vēršus,
Došu bērus kumeliņus. —
Eit', ļautiņi skatīties,
Kur ved tautas bārenīti:
Pulkiem dzina govis, vēršus,
Pulkiem bērus kumeliņus.
Vēl pūriņš pakaļ nāca
Ar deviņi bāleliņi. —

Šķiraties, krūmi, meži,
Es dalīšu dāvaniņas.
Priedei sedzu baltu sagšu,
Ozolam sudrabiņa,
Baltajam bērziņam,
Tam uzsedzu paladziņu,
Mazajiem kārkliņiem
Pa pārim paķelīšu.

1248. (5027.)

Laime sēd liepiņā,
Bārenīte ziedus lasa.
Saka Laime, sēdēdama:
Kam, bārēn, ziedus lasi?
— Es, Laimiņa, ziedus lasu
Vainadziņu šūdināt.
Saka Laime, sēdēdama:
Nelas' daudzi, bārenīte,
Nelas' daudzi, bārenīte,
Neba ilgi tu nēsāsi:
Sieš' es tev baltautiņu,
Likšu cauņu cepurīti.

1249. (5058.)

Žēli raud sērdienīte
Viena pati kamburī.
Vaicā viņu Dēkla Laime:
Ko tu raudi, sērdienīte?
— Kā es žēli neraudāšu,
Nav neviena līdzētāja,
Ne man tēva, ne māmiņas,
Ne īstā bāleliņa.
— Ej, sērdiene, nebēdā,
Es tev gribu palīdzēt,
Es tev gribu palīdzēt,
Visu mūžu dzīvojot.

1250. (4712.)

Kāda koka tā laiviņa,
Tā iet visai neairama?
Kādu ļaužu tā meitiņa,
Tā iet visai nesūtāma?
— Ābels koka tā laiviņa,
Tā iet visai neairama;
Bārenīte tā meitiņa,
Tā iet visiem nesūtāma.

1251. (5099.)

Es bij' stalts tēva dēls,
Man bij stalts kumeliņš,
Nezin', kur atradīšu
Tādu staltu līgaviņu.
Aiz upītes kalniņāi
Stalta auga sērdienīte,
Stalta auga sērdienīte
Ar basām kājiņām.

1252. (30997.)

Pie niedrītes laivu sēju,
Pie auziņas kumeliņu,
Pats tecēju kalniņā
Zeltenīšu lūkoties.
Gan bij lielas, gan bij mazas,
Nav manam prātiņam;
Viena pati bārenīte,
Tā manam prātiņam,
Tai es došu sav' rociņu,
Savu zelta gredzentiņu.

1253. (5087.)

Bajāriņa div' dēliņi
Staigā matus krūzādami,
Staigā matus krūzādami,
Sērdienītes vainādami.
Sajuks tavi krūzu mati,
Tu staigāsi raudādams,
Tu staigāsi raudādams,
Sērdienītes lūgdamies.

1254. (L. B.)

Sen dzirdēju tautiņās
Augam daiļu sērdienīti,
Augam daiļu sērdienīti,
Ne pie viena neejam.
Sedloj' savu kumeliņu,

Jāšu tīšu apraudzīt.
Ne pie vārtu nepiejāju,
Preti nāca raudādama,
Preti nāca raudādama,
Asariņas slaucīdama.
Ko raudāji tu, māsiņa,
Kam slauk' žēlas asariņas?
Kā es žēli neraudāšu,
Ne man tēva, ne māmiņas,
Ne man tēva, ne māmiņas,
Ne īstaja bāleliņa.
Tēvs, māmiņa apakš zemes,
Brālīts tāļu kariņā.
Nāc, meitiņa, tu pie manis,
Es būš' tavis tēvs, māmiņa,
Es būš' tavis tēvs, māmiņa,
Tavs īstajis bāleliņis.
Kā es iešu sērdienīte
Pie bajāra tēva dēla:
Pieder pieši pie zābaka,
Pie dzeltena kumeliņa:
Pieder daiļa tēva meita
Pie bajāra tēva dēla.

1255. (5256.)

Ciemā daiļa sērdienīte,
Ne pie viena tā negāja.
Eim' stallī, sedloj' bēri,
Jāš' tīšām apraudzīt,
Jāš' tīšām apraudzīt,
Vai tā nāca, vai nenāca.
Ne pie vārtu nepiejāju,
Nāk meitiņa raudādama,
Nāk meitiņa raudādama,
Asariņas slaucīdama.
Vienu roku vārtus cēla,
Otru slauka asariņas.
— Ko, meitiņa, tu raudāji,
Ko slaucīji asariņas?
— Kā, puisīti, neraudāšu,
Ne man tēva, ne māmiņas,
Ne man tēva, ne māmiņas,
Ne īstaju bāleliņu.
— Nāc, meitiņa, tu pie manis,
Man ir tēvs, māmulīte,
Man ir tēvs, māmulīte,
Man bagāti bāleliņi,
Man bagāti bāleliņi,
Zelta sprādžu kaldītāji.
— Jāj projām tu, puisīti,
Pie tevīm es ne-iešu:
Sīvi tavi tēvs māmiņa,
Lepni tavi bāleliņi.
Es gaidīšu sērdienīti
Pie sevīm atjājam;
Kad atjās sērdienītis,
Tad es iešu dziedādama,
Tad es iešu dziedādama,
Raibus cimdus adīdama.
Tad mēs mīļi dzīvosim
Abi divi sērdienīši.

1256. (L. B.)

Rikšiem bērīti es palaidu
Pa zaļāmi brukstalāmi,
Pa zaļāmi brukstalāmi,
Pie bagātas mātes meitas.
Es atradu bajārīti
Ar māmiņu rājamies.
Rikšiem bērīti es palaidu
Pa zaļāmi brukstalāmi,
Pa zaļāmi brukstalāmi,
Pie nabaga sērdienītes.
Es atradu sērdienīti
Slaukām namu, istabiņu.
Labrītiņu, sērdienīte,
Nāc ar mani parunāt,
Nāc ar mani parunāti,
Būsi mana līgaviņa,
Būsi mana līgaviņa,
Man cimdiņu adītāja,
Man cimdiņu adītāja,
Man gultiņas taisītāja,
Man gultiņas taisītāja,
Atslēdziņu glabātāja.

1257. (5174.)

Netīšām es iejāju
Meitu mātes sētiņā.
Pavaicāju māmiņai,
Kas bij rijas kūlējiņš.
Māmiņ' man atbildēja:
Sērdienīte kūlējiņa.
Pavaicāju māmiņai:

Ko tās tavas meitas dara?
— Manas meitas pūru loka,
Puško baltas villainītes.
Pavaicāju māmiņai:
Kas sērdienes pūru loka?
— Sērdienīte pate loka,
Nakti miega negulēja.
— Nāc ārā, sērdienīte,
Sēd' manās kamanās.

1258. (L. V.)

Ko Kurzemes bērniņš biju,
No Kurzemes ziedus rāvu.
Sarāvusi ievas ziedus,
Nopinos vainadziņu,
Nopinusi vainadziņu,
Uzlikos galviņā,
Uzlikusi galviņā,
Ieiet Rīgas baznīcā.
Rīgas zēni brīnījās:
Kas tā tāda mātes meita?
Tā nebija mātes meita,
Tā Kurzemes sērdienīte,
Tā Kurzemes sērdienīte
Ievas ziedu vainadziņu.
Rīgas zēni pirkt gribēja,
Nezināja ko solīt.
Sola sieku sīkas naudas,
Divi zelta gabaliņi.
Es pa naudu neizdošu
Ievas ziedu vainadziņu!

1259. (L. D.)

Skaista balta meita teka
Gaŗ gaŗoji sila malu;
Līdz zemītei brūni svārki,
Baltis pērļu vaiņadziņš.
Steidzu, steidzu, jūdzu, jūdzu
Sav' bērīti kumeliņu,
Ka varēju to panākti,
Ņemt gabalu vizināt. —
— Cik gabalu vizināja,
Vaicāj' zelta, sudrabiņa.
Kur es ņemšu, kas man deva,
Nav man tēva, māmuļītes,
Nav man tēva, māmuļītes,
Ni vecākā bāleliņa.
— Nāc pie manis, tautu meita,
Es būš' tavs tēvs, māmiņa,
Es būš' tavs tēvs, māmiņa,
Tavs vecais bāleliņš.

1260. (5166.)

Neņem mani ciema puiši,
Sērdienīti dēvēdami.
Kad es iešu, tāpat būs,
Kā bajāra meitiņām:
Krustim kāršu linu dvieļus,
Vizēs zīļu vainadziņš;
Vēl tautieša māsiņām
Sudrabotu sagšu segšu,
Sudrabotu sagšu segšu,
Zelta puškiem puškodama,
Lai māršiņas pieminēja,
Visu mūžu dzīvodamas.

1261. (4532[1].)

Es uzaugu sērdienīte
Ar vītola vaiņadziņu.
Kā uzaugu, tā iesēdu
Bajāriņa kamanās.
Brauc bajārs šķindēdams,
Blakām sēd sērdienīte,
Blakām sēd sērdienīte
Ar vītola vaiņadziņu.

1262. (14492[1].)

Suņi rēja, tauri pūta,
Visa zeme norībēja.
Ej, bāliņi, raudzīties,
Ko tie tavi suņi rēja.
Trīs tautieši zirgus sēja
Pie liepiņas sētmalā.
— Ko gribat, sveši ļaudis,
Mūs' sētā sajājuši?
Gribat pirkt rudzus, kviešus,
Vai meitiņas lūkoties?
— Div' rozītes sētā zied,
Abas vienu skaistumiņu,
Trešā zaļa vizbulīte
Pašā dārza maliņā;
Div' māsiņas sētā auga,
Abas vienu skaistumiņu,
Trešā auga bārenīte
Zilajām actiņām.
Div' tautieši māsas ņēma,
Trešais ņēma bārenīti.

1263. (L. B.)

Tautas veda bārenīti,
Visus mežus puškodamas:
Priedei sagša, eglei sagša,
Paeglītei villainīte.
Visas tautu ceļmalītes
Zied sudraba ziediņiem:
Šodien veda sērdienīti
Pie maizītes arājiņa.
Koši zied papuvīte
Zeltainiem ziediņiem;
Kā tā koši neziedēs,
Pāri vesta sērdienīte!

1264. (4939.)

Sērdienītes pūru veda
Sešiem bēriem kumeļiem;
Visi seši vērzelēti,
Iet pret kalnu dusēdami.
Mātes meitas pūru veda
Sešiem bēriem kumeļiem;
Visi seši vērzelēti,
Iet pret kalnu dancodami.

1265. (L. B.)

Bajāriņa meitu veda,
Gaili jūdza vezumā;
Gailis saka dziedādams:
Kas par vieglu vezumiņu!
Sērdienīti meitu veda,
Lāci jūdza vezumā;
Lācis saka ņammādams:
Kas par smagu vezumiņu!
— Dieva dēli kopā sprieda:
Ko dosim sērdienei?
Viens dosim raibas govis,
Otris bērus kumeliņus,
Tam trešam nav ko dot,
Tas dos labu arājiņu.
Trīcēt trīc vaŗa tilti,
Kur ved pāri sērdienīti!

1266. (5066.)

Steidzies, Dēkla, steidzies Laima,
Nu ved tautas sērdienīti;
Steidzies, Dēkla, vārtus vērt,
Laime segt villainīti.
Duj eņģeļi nolaidās
Sērdienīti pavadīt.
Raud sērdiene, aiziedama,
Raud eņģeļi, vadīdami.
Pusupītes pietecēja
No eņģeļu asarām.
Sērdienīte grūt' redzējsi
No mazām dieniņām,
No mazām dieniņām
Asarās iemirkusi.

1267. (5061.)

Šodien saule gaisojās,
Sērdienei kāzas dzēra.
Saule vilka zīda svārkus,
Līdz zemīti locīdama;
Mīļā Māŗa sagšu sedza,
Līdz zemīti puškodama;
Dieva dēli zirgus jūdza
Sudrabiņa ratiņos;
Mēnestiņš līdza brauca,
Ieiet līdza baznīcā.

1268. (4148.)

Nesēro, man' māsiņa,
Ne tu vien sērdienīte:
Daudz Dievam to bērniņu
Sērotāju, gaudotāju,
Sērotāju, gaudotāju,
Gauž' asaru slaucītāju.

Brālis un māsa tēva sētā.

1269. (L. B.)

Neviens koši tā nebrauca,
Kā brauc brālis ar māsiņu:
Kur ierauga ievas krūmu,
Tur pietura kumeliņu,
Tur pietura kumeliņu,
Lai māsiņa puškojas,
Lai māsiņa puškoja —
Baltiem ievas ziediņiem.
Balti zied kalniņēi,

Vai bij ieva, vai ābele?
Balta gāja pa celiņu,
Vai bij sieva, vai meitiņa?
Kupla liepa kalnei auga
Pilna baltu gaigalīšu;
Es mātei viena meita,
Pilna sēta precenieku.

1270. (10315.)

Mīļi lūdzu tev, brālīti,
Tais' man jaunu sētas vidu,
Tais' man jaunu sētas vidu,
Ar trijiem vārtiņiem.
Pa vieniem gaismiņ' ausa,
Pa otriem saule lēca,
Pa trešiem vārtiņiem
Mēnestiņš ritināja.
Mīļi lūdzu tev, brālīti,
Tais' man jaunu istabiņu,
Tais' man jaunu istabiņu
Ar trijām durtiņām.
Pa vienām tautīts nāk,
Pa otrām bāleliņi,
Pa trešām durtiņām,
Tur es pate ietecēju.

1271. (6455.)

Kas tās manas baltās rozes
Krustkrustiem salocīja?
Vai tie lieti, vai tie vēji,
Vai tie paši tautu dēli?
Ni tie lieti, ni tie vēji,
Ni tie paši tautu dēli:
Manas pašas bāleliņi,
Cepurītes puškodami.

1272. (16626.)

Rīga dind, Rīga dind,
Kas to Rīgu dindināja?
Tai māsai pūru kala,
Kuŗai treju brāleliņu:
Tēva brāļi, mātes brāļi,
Viņas pašas īstais brālis.
Tēva brālis pūru kala,
Mātes brālis atslēdziņu,
Viņas pašas īstais brālis
Zelta vāku liedināja.

1273. (5962.)

Kur, māsiņa, tu dabūji
Tik raženu vaiņadziņu?
— To man pirka duj brālīši,
Viens otrami spītēdami.
Jaunais brālis zeltu pirka,
Vecais brālis sudrabiņu;
Rīgā pirka, naudu deva,
Vāczemēi kaldināja.
To man kala duj vasaras
Trīs dimanta kalējiņi.
Priekšā man zeltu lika,
Pakaļāi sudrabiņu;
Priekšā man saule lēca,
Pakaļāi mēnestiņš,
Ikkatrāi pusītē
Rīta zvaigzne ar vakara.

1274. (5932.)

Kal, kalēji, ko kaldamis,
Nokal mane zelta kroni;
Nokal mane zelta kroni
Deviņiemi žuburiem,
Priekšā sauli, pakaļāi,
Vidū rīta auseklīti,
Visapkārti gar malām
Rīta zvaigznes ritinam.
Uzsaliku galviņā,
Cauri teku caur Jelgavu;
Jelgavnieki brīnījās,
Kur šī tāda gadījās.

1275. (L. D.)

Aiz upītes melni meži
Zeltītāma lapiņām.
Brien, brālīti, pār upīti,
Nolauz vienu pazarīti,
Nolauz vienu pazarīti,
Pin māsai vainadziņu.
Brīnās kungi, vaicā ļaudis:
Kur, meitiņa, tādu ņēmi?
Rīgā pirku, naudu devu,
Vāczemē kaldināju.
Tur man kala trīs gadiņi
Trīs dimanta kalējiņi.
Priekšai man zeltu lika,
Pakaļāi sudrabiņu;

Priekšai man saule lēca,
Pakaļāi mēnestiņis.
Priekšai man tēva dēli
Nosajēma cepurīti,
Pakaļāi kalpa puiši
Kā tārpiņi locījās.

1276. (6043.)

Pieci brāļi naudu skaita,
Pirks māsai vainadziņu.
Priekšā lika tīru zeltu,
Pakaļāi dimantiņu,
Ikkatrēja pusītē
Tīrajo sudrabiņu.

1277. (5852.)

Es noviju vainadziņu
No deviņi zemnājiem;
Kad uzlīku galviņā,
Atspīd visa Rīgas pils.
Vaicā kungi, vaicā ļaudis:
Kur auguse tā meitiņa?
Rīgā manīm tēvs, māmiņa,
Vāczemē bāleliņi;
Rīgā manīm pirti kūra,
Vāczemē slotu sēja,
No jūriņas ūden' nesa
Ar sudraba biķerīti,
Krīzburgā kreklu šuva
Ar dimanta podziņām.

1278. (L. D.)

Tautiets mani padzināsi
Silai mazu gabaliņu;
Es tautieša dzimumiņu
Tek' ar vienu tecējumu.
Tecēdama uztecēju
Ziedupīti lejiņā.
Es, norāvis ziedu sauju,
Tek' ar vienu tecējumu.
Tecēdama uztecēju
Zeltābeli kalniņā.
Es, norāvis zeltāboli,
Tek' ar vienu tecējumu.
Tecēdama uztecēju
Brāļa sētu kalniņā.
Māršai devu ziedu sauju,
Brāļam zelta āboliņu.
Mārša ziedus noziedēja,
Brālīts zeltu novizēja.

1279. (L. D.)

Pilna upe baltu ziedu,
Nedrīkstēju pāri brist.
Brālīts, māsu žēlodamis,
Liek zobenu laipiņai.
Ej, māsiņa, viegli pāri,
Nelauz manu zobentiņu,
Še nav tāda kalējiņa,
Kas kaļ zelta zobentiņu;
Vāczemēi kalējiņis,
Kas kaļ zelta zobentiņu.

1280. (18757.)

Brālīts, māsu žēlodams,
Laipā meta zobentiņu.
Nāc, māsiņa, viegli pāri,
Nepārlauzi zobentiņu,
Apakš mana zobentiņa
Simtiem kaŗi kaŗojami.

1281. (16001.)

Appuškoju bāleniņu
Kā Vāczemes ozoliņu.
Nu man vaļas noraudzīt,
Kā puškos tautu meita;
Vai puškos, nepuškos,
Dzīvos manu puškojumu.

1282. (16081.)

Pret saulīti pacēlu
Zīlīšu krēslu,
Tur savu brālīti
Apsēdināšu.
Sēdi, manu brālīti,
Saulītes pusēi,
Lai tā snaudaļa
Tavai ēnāi.

1283. (13921.)

Trīs gadiņi audzināju
Kuplu liepu vīgriezī;
Ceturtā rudenī
Stellēj' pāru cirtējiņu.
Trīs gadiņi audzināju
Brāļam skaistu līgaviņu;
Ceturtā rudenī
Stellēj' pāru precētāju.

1284. (5729.)

Saules meitas, jumpraviņas,
Rasu rotu valkātājas;
Man māsiņa, zeltenīte,
Sudrabā laistījās,
Platu jostu, biezu segu,
Uz galviņas vainadziņu,
Uz galviņas vainadziņu
Ar dimanta lapiņām.

1285. (9411.)

Bāliņš manīm tiltu taisa,
Oša malku skaldīdams.
Dievs to zina, bāleliņ,
Kuŗu ceļu es aiziešu,
Vai aiziešu meža ceļu,
Vai bruģētu lielceliņu.

1286. (L. D.)

Mēs māsiņas līdz augām,
Līdza visas diedājām.
Dievs to zin, citu gadu,
Kur mēs kuŗa līgosim:
Cita tautu rociņā,
Cita smilkšu kalniņā.
Kuŗa tautu rociņā,
Tā atnāks ciemoties;
Kuŗa smilkšu kalniņā,
Tās mūžam neredzēs.

1287. (L. D.)

Pulkā, māsas, uzaugām,
Ne pulkā dzīvojām,
Mūs Laimiņa izdalīja,
Pie vārtiem stāvēdama:
Citu tautu rociņā,
Citu smilšu kalniņā.
Kuŗas tautu rociņā,
Tās par gadu satikās;
Kuŗa smilšu kalniņā,
Tās mūžam neredzēs.

1288. (L. D.)

Sadziedima mēs, māsiņas,
Līdz vienāi vietiņā,
Kad iesima, šķiersimiesa,
Tad mēs žēli raudāsim,
Tad mēs žēli raudāsim,
Cita citu vadīdamas,
Cita citu vadīdamas
No brālīša tautiņās.

1289. (L. D.)

Tais', bāliņi, divi dārzi
Gaŗām tavu glāžu logu.
Vienā sēšu raibas rozes,
Otrā raibas magonītes.
Raibas rozes ravējamas
Miglaiņā rītiņā,
Lai nelūza rozēm zari,
Lai ziediņi nenobira.
Magonītes ravējamas
Pusdienā saulītē.
Magonītes ravējot
Piejāj tautu pilna sēta,
Piejāj tautu pilna sēta,
Saņem brālis kumeliņus,
Es ieteku raudādama
Pie māmiņas istabā.
— Vai, meitiņa, kam tu raudi,
Vai es tautas aicināju?
To tev dara lepni brāļi,
Tavis daiļis vainadziņis. —
— Dzersim, brāļi, saldu alu
Uz māsiņas precībām,
Uz māsiņas precībām
Sudrabiņa kanniņām!

1290. (28233.)

Līda tautas līdumiņu,
Līda mani bāleliņi.
Vai būs iet tautām kŗaut,
Vai saviem bāliņiem?
Labāk eimu tautām kŗaut,
Ne saviem bāliņiem:
Tautu kŗauts līdumiņš
Man pašai piederēja.

1291. (L. D.)

Migla, migla, liela rasa,
Mūs' bāliņi pieguļā.
Sūta mani māmulīte:
Ej, meitiņa, lūkoties,
Ej, meitiņa, lūkoties,
Vai ir visi bāleliņi,
Vai ir visi bāleliņi,

Vai ir visi kumeliņi.
Iraid visi, iraid visi,
Pastarīša vien nevaid.
Pastarītis aiztecēja
Gar upmali dziedādams,
Gar upmali dziedādams,
Ievas ziedus braucīdams.
Ievas ziedu sniedzoties,
Iekrīt pats upītē.
Upe viņu nepanesa,
Iesit viļņi Daugavā.
Daugaviņa nepanesa,
Iesit viļņi jūriņā.
Teku, teku raudādama,
Bāleliņa meklēdama.
Tecēdama uztecēju
Vienu lielu augstu kalnu.
Es uzkāpu kalniņā,
Pašā kalna galiņā,
Es redzēju visu jūru,
Visus jūras zvejnieciņus.
Ieraudzīju jūriņā
Trīs zvejniekus laiviņā,
Zelta laiva, zīžu tīkli,
Sudraboti airu gali.
Dievs palīdz, zvejnieciņi,
Redzējiet man' bāliņu?
— Ai, godīga mātes meita,
Kāds bij tavis bāleliņš?
— Smuks puisītis, sarkanbaltis,
Dzelteniem matiņiem.
— Vai, godīga mātes meita,
Tāds guļ jūras dibenā.
— Vai, godīgi zvejnieciņi,
Velciet viņu maliņā.
— Ai, godīga mātes meita,
Ko maksāsi par vilkumu?
— Vienam došu slēžu kreklu,
Otram zīžu nēzdodziņu;
Tam trešam nav ko dot,
Tam es pate piederēšu, —
Ne vienam, ne otram,
Tik pašam stūrmanim.
Stūrmanītis gudris vīrs,
Tas mācēja laivu griezt,
Tas mācēja laivu griezt,
Pret ziemeli saturēt,
Pret ziemeli saturēt,
Pretīm manu bāleliņu.

1292. (L. D.)

Es redzēju jūriņā
Trīs zvejniekus zvejojam,
Zīda tīklis, zelta laiva,
Sudrabiņa zēģelītes.
Zvejnieciņi, bāleliņi,
Redzējāti man' bāliņu?
— Ai, godīga mātes meita,
Kāds bij tavis bāleliņš?
— Skaists puisītis, baltu vaigu,
Dzeltāniemi matiņiem.
— Ai, godīga mātes meita,
Tas guļ jūras dibenā;
Smiltis viņa vaigus grauza,
Ūdens matus plivināja.
— Zvejnieciņi, bāleliņi,
Velciet viņu maliņā.
— Ai, godīga mātes meita,
Ko maksāsi par vilkumu?
— Vienam došu slēžu kreklu,
Otram zīda nēzdodziņu,
Trešam, visu jaunākam,
Pate sevi padodos,
Pate sevi padodos,
Par zēģeļu mazgātāju.

1293. (L. D.)

Stādīju liepiņu
Silaja zemē,
Ik rīta, vakara
Laistīt to gāju.
Jo labi laistīju,
Jo kupli auga,
Jo kupli auga,
Jo platas lapas,
Jo platas lapas,
Jo balti ziedi,
Jo balti ziedi,
Jo melnas ogas,
Jo melnas ogas,
Jo tautas jāja,
Jo tautas jāja,
Jo brālis liedza:

„Es sen tev teicu,
Kam daiļi staigā,
Ik dienas balts kreklis,
Melns rinduciņis,
Gludena galviņa,
Spožs vaiņadziņis,
Rakstītas zeķītes,
Kurpītes kājās".
Paldies brālītim
Par liegumiņu!
Klausīšu māmiņas
Patecēdama,
Darīšu pūriņu
Izrakstīdama.

1294. (L. B.)

Ak, tu zelta lakstīgala,
Nelaidiese rāvienāje,
Visi tavi spārnu gali
Zeltītām lāsītēm,
Zeltītām lāsītēm,
Sudrabiņa pērlītēm,
Zelta spārni sudraboti
Ar rāvienu palikuši.
Ik rītiņa saule lēca
Tavu spārnu izžāvēt,
Ik dieniņas bāliņš jāja
Ar manīm rotāties.

1295. (L. B.)

Iesim, brāļi, vienu ceļu,
Vienas domas domādami:
Pirksim bērus kumeliņus,
Mazus, mazus, bet apaļus.
Mazajiem bērajiem,
Tiem mēs pāri nedarām:
Pret kalniņu rokā vedu,
Lai sviedriņus nesviedrā.
Kalniņā kupla liepa,
Apakš liepas avotiņš;
Pie tā dzidrā avotiņa
Trīs meitiņas velējās:
Oša beņķis, liepas vāles,
Velē zīda nēzdaudziņus.
Uzvelējšas, izmazgājšas,
Žauj liepiņas galotnē,
Pasēž pašas pazarē.

Pret kalniņu krievi nāca,
Meitas viņu nebēdāja,
Meitas viņu nebēdāja:
Krievos meitu bāleliņš.
No tālienes es pazinu
Sav' brālīti līgojam:
Piecas puķes pie cepures,
Sestā zvaigzne pie zobena.
No cepures gaisma ausa,
No zobena saule lēca,
No kumeļa iemauktiem
Rīta zvaigzne ar vakara,
No tā paša jājējiņa
Mēnestiņš izritēja! —

1296. (L. B.)

Es brālīti pamācīju,
Kā lūkota līgaviņu:
Ne lūkoji baltu roku,
Ne dzeltānu, gaŗu matu, —
Aiziet diena sukājot,
Baltu roku mazgājot.
Nelūkoji, mans brālīti,
Baznīcāi līgaviņu:
Daži labi mātes meiti
Tapinātas villainītes,
Tapinātas villainītes,
Tapinātis sudrabiņis.
Nelūkoji, mans brālīti,
Sev tirgū līgaviņas.
Lūko spailes galiņā,
Linu bara maliņā.
Nelūkoji, mans brālīti,
Dižu ļaužu līgaviņas:
Dižu ļaužu līgaviņas
Darbam lieti nederēja, —
Izmākušas trilināt,
Atslēdziņas skandināt.
Nelūkoji, mans brālīti,
Tālu tautu līgaviņas,
Tālu vesta līgaviņa,
Snauž pirmā vakarā,
Jem, brālīti, klausi mani,
Mazu ļaužu līgaviņu:
Tā ies, kuŗa pasūtāma,
Klausīs tavas māmulītes. —
Tu, māsiņa, darbos gāji,

Lūko mana līgaviņu:
Tu varēji nolūkota,
Visādāi darbiņā. —
Darbiņāi gan varēju,
Tikumāi nevarēju. —
Vai, māsiņa, vai māsiņa,
Kaut tu būtu tautu meita:
Tu būt' mana līgaviņa,
Pa prātama izauguse. —

1297. (18038.)

Es neietu tautiņās
Bez trejādu bāleniņu:
Tēva radi, mātes radi,
Mani paši īstenieki.
Tēva radi vaŗu meta,
Mātes radi sudrabiņu,
Mani paši īstenieki
Zelta naudu liedināja.

1298. (L. D.)

Man bij melnis kumeliņš
Kā ūdeņa vabulīte.
Tas bij labs māršas vest,
Māsai jāti panākstīs.
Labāk gāju māršas vest,
Ne māsai panākstīs:
Mārša deva linu kreklu,
Māsa prasa dālderīša.

1299. (L. D.)

Brāļi māsas ieslēguši
Pētersiļu dārziņā.
Nojājuši kalniņā,
Maina bērus kumeliņus,
Maina bērus kumeliņus,
Sola mani priediem dot.
Vai tad mani tēvs, māmiņa,
Priežu dēļ audzināja?
Tēvs, māmiņa audzināja,
Vieglu dienu domādami,
Vieglu dienu domādami,
Goda dienu gaidīdami.

1300. (L. D.)

Brāliņiem lieli prieki,
Kā māsiņa skaista aug;
Tautiņām lielas bēdas:
Kā rokā dabūsam?
Gan teicās zagšus zagt,
Gan teicās nakti vest.
Kā jūs mani nozagsiet?
Kā jūs nakti vedīsiet?
Vido māršu malti gāju,
Vido māršu druviņā.

1301. (L. D.)

Sveši ļaudis laivu prasa,
Aiz Daugavas stāvēdami.
Eita, brāļi, dodiet laivu,
Bet jo gudri runājiet.
Ja vaicāja sveši ļaudis,
Vai māsiņa malējiņa,
Atsakiet bāleliņi:
Vēl māsiņa šūpulī.

1302. (L. D.)

Brālīts savu īstu māsu
Vientulībā audzināja.
Tautiets sola simts dālderu
Tam par reizes redzējumu.
Sol', tautieti, otru simtu,
Tad rādīšu sav' māsiņu;
Tad rādīšu sav' māsiņu,
Tad būs tava līgaviņa;
Tad būs tava līgaviņa,
Tavas mājas kopējiņa;
Tavas mājas kopējiņa,
Cimdu, zeķu adītāja;
Cimdu, zeķu adītāja,
Raibu deķu audējiņa;
Raibu deķu audējiņa,
Tev gultiņas taisītāja;
Tev gultiņas taisītāja,
Mīļu vārdu runātāja.

1303. (16029.)

Kājām gāju baznīcāi,
Brāļi liedza kumeliņu. —
Raudādama es uzsēdu
Tautu dēla kumeļā.
Brālīts māsu lūgšus lūdza:
— Nāc, māsiņa, atpakaļ,
Nāc, māsiņa, atpakaļ,
Vairs neliegšu kumeliņu.
— Vai, brālīti, es nevaru.

Nelaiž mani tautu dēls;
Sedza mani ar svārkiem,
Satin kājas kažokā.

1304. (14278.)

Olenderu laiva nāca
Deviņiem vēlogim.
Vai tā nāca miežu, rudzu,
Vai māsiņas vaiņadziņa?
Ja tā nāca miežu, rudzu,
Dodat, brāļi, neliedzat;
Ja māsiņas vaiņadziņa,
Liedzat, brāļi, nedodat.
Vai tā nāca masta koku,
Vai zēģeļu audējiņas?
Ne še auga masta koki,
Ne zēģeļu audējiņas,
Rīgāi auga masta koki,
Zēģelīšu audējiņas.

1305. (13648.)

Slēdz, māmiņa, mūs' māsiņas
Sudrabiņa atslēdziņu:
Sveši ļaudis sabraukuši
Darvotiem kažokiem.
Ej, bāliņ, skatīties,
Vai ir visas malējiņas.
— Vaļā durvis, vaļā logi,
Nava vairi malējiņas,
Nava vairi malējiņas,
Nerūc vairi dzirnaviņas.

1306. (17472.)

Kiž, kiž, māsiņ,
To es tev solīju,
Kam augi smuka,
Kam augi daiļa.
Nu tevi vedīs
Nabaga ciemā,
Nu tevi mācīs
Tabaku malt.
Dos milnu rokā
Pie veca poda.

1307. (9873.)

Es tev prasu, bāleliņ:
Kad tu ņemsi līgaviņ',
Kad tu ņemsi līgaviņ',
Kad man' dosi tautiņās?
Es tev gribu, bāleliņ,
Pateikt labu līgaviņu,
Ja tu mani palaidīsi
Šorudeni tautiņās.

1308. (14652.)

Dzērumā tautas vīla
Manus baltus bāleliņus,
Solīdamas auzu sieku
Pretī rudzu malējiņu.
Brāļi, auzu neņemat,
Malējiņas nedodat,
Auzas auga tīrumā,
Neaug māsas bāliņos.

1309. (14319.)

Tiešām tautas ceļu dara
Par brālīša rudzu lauku;
Brālis manīm pārmašai:
Tevis dēļ rudzus mina!
Ko, brālīti, pārmašai,
Vai es tautas aicināju?
Aicin' tava diža slava,
Mans ražens auguminis.

1310. (13662.)

Maksāji, tautieti,
Par manu māsu:
Dālderu mātei
Šūpoļa naudu;
Tēvami nodali
Pustīrumiņu;
Jaunami brāļami
Bēr' kumeliņu;
Jaunajai māsiņai
Gov' raibuliņu.

1311. (5768.)

Ailu, manis vaiņadziņis
Pa manam prātiņam!
Kad ieraugu sīvas tautas,
Ielīgoja migliņāi;
Kad ieraugu bāleliņus,
Spīd saulītes spožumāi.

1312. (14406.)

Kam, brālīti, tapināji
Tautām savu cepurīti?
Es tecēju vārtus vērt,
šķiet brālīti atjājam;
Atjāj tautu rudacītis,
Mans asaru dzērējiņš.

1313. (L. D.)

Brāļi taisa lielas dzirnas,
Redzēj' mani uzaugam.
Taisi, taisi, bāleliņi,
Neb es mūža malējiņa:
Ņemsat paši līgaviņas,
Tās būs mūža malējiņas.

1314. (16054.)

Kur, bāliņi, šodien biji,
Ko šo dienu dabūjies?
Ko šodienu dabūjies,
Tas visam mūžiņam,
Vai dabūji līgaviņu,
Vai sev matu plūcējiņu.

1315. (33586.)

Zied balti ieviņa,
Bet melnas ogas;
Prec mani tautietis,
Liedz bāleliņis.
Paldies brāļiem
Par liegumiņu.
Klausīšu māmiņu
Patecēdama,
Locīšu pūriņu
Parakstīdama.

1316. (13899.)

Zaļa, zaļa diena ausa,
Sudrabota saule lēca;
Velc, brālīti, zaļus svārkus,
Sudrabota tautu meita.
Sudrabota tautu meita,
Nāc pie mana bāleliņa;
Ja tu biji sudrabota,
Caunots manis bālelinis.

1317. (13474.)

Nāc man līdzi, bāleniņ,
Es nevaru viena iet,
Sīvas tautas rudzus sēja
Diža ceļa maliņā.
Noņems manu vaiņadziņu,
Nosegs manu villainīti,
Nosegs manu villainīti,
Nojūgs manu kumeliņu.
Uzliks manu vaiņadziņu
Tautu meitas galviņā,
Uzsegs manu villainīti
Kalponītes mugurā,
Iejūgs manu kumeliņu
Tēraudiņa ecēšās.

1318. (24610.)

Netek vārpstīte
Bez skriementiņa;
Neiešu tautās
Bez bāleliņa,
Kas manu vaiņaku
Sētā nesīs.

Pārnesa bāliņš
Zobena galā,
Ielika māmiņas
Klēpītī.
Māmiņa neņēma,
Raudādama:
Kur pate vaiņaka
Nesējiņa?

Aiznesa bāliņš
Zobena galā,
Ielika rozīšu
Dārziņā.
Trīs gadi rozītes
Neziedēja
No mana vaiņaka
Likumiņa.

1319. (17738.)

Ej, māsiņa, tautināsi,
Dzīvo labi, aizgājusi,
Lai nāk slava tētinam
Par šūpuļa kāruminu,
Lai nāk slava māminai,
Ka tik labi lolojusi;
Lai nāk slava bālinam,
Kas sedloja kumelinu,
Kas sedloja kumelinu,
Māsai jāti tautinās.

1320. (16940.)

Ai, mana māsiņa,
Auj baltas kājiņas!
Pilna sēta svešu ļaužu,
Vedīs tevi projām;
Dzīs tavas gosniņas,
Vedīs tavu pūriņu,
Birs man gaužas
Asariņas.

1321. (14510.)

Tautiets jāja, zeme rīb,
Sauca mani vārtus vērt.
Es bij' gudra, es negāju,
Sūtīj' savu bāleliņu.
Ej, bāliņi, atver vārtus,
Runā gudri ar tautieti.
Ja tautietis māsu prasa:
Māsiņ maza šūpulī;
Dod, tautieti, zelta naudu,
Ņem ar visu šūpulīti.

1322. (L. D.)

Dzīvā gudri, man' māsiņa,
Kā tu biji ieraduse,
Nelieciese izmākuse,
Ne visaje nemākuse.
Ja tu redzi zemus griestus,
Neceļ augsti uguntiņu;
Ja atrodi pabērnīšus,
Neņem rīksti rociņā.

1323. (14317.)

Tautas jāja par kalniņu,
Es rakstīju villainītes.
Ej, brālīti, aizver vārtus,
Līdz saņemu dzīpariņus.
— Dzīvo droši, man' māsiņa
Netaps tautas sētiņā:
Brālītim vaŗa vārti
Sudrabiņa stadagiem.

1324. (17377.)

Vai, mana māsiņa,
Man tevis žēl!
Žēl tevis rīta,
Žēl vakarā.
Tu mani sagaidi,
Tu mani pavadi;
Tu manu kumeļu
Nosedelēji,
Tu manus iemauktus
Pakarināji.

1325. (24612.)

Pāri lēcu pār galdiņu,
Pār aso zobentiņu,
Redzēj' māsas vaiņadziņu
Tautas skuķa galviņā.
Nedoš' māsas vaiņadziņu
Valkāt tautu snaudulei,
Sieš' baltā lakatā,
Likšu pūra dibenā,
Pārnesīšu tai māsai,
Kas palika šūpulī.

1326. (16418.)

Brāļi diži, es mazaja,
Es par brāļiem nebēdāju,
Kājām spēru staļļa durvis,
Ņēmu bēru kumeliņu;
To es biju pelnījuse,
Tēvam kājas noaudama,
Tēvam kājas noaudama,
Mātei gultu taisīdama.

1327. (13332.)

Apstāj mani svešas tautas
Baltābola kalniņā.
Viens tur' manu kumeliņu,
Otris rausta vainadziņu.
Es pilnā balsiņā
Saucu savus bāleliņus.
Attek mani bāleliņi,
Cepurītes padusē.
— Drīksti, nelga, to darīt,
Man padoma neprasīt,
Turēt manu kumeliņu,
Raustīt māsas vainadziņu?

1328. (10617.)

Šaimal grāva, viņmal grāva
Es pārlēcu ganīdama.
Šaimal grāva tautas jāja,
Viņmal grāva bāleliņi.
Tautiņām knipi rādu,

Bāliņiem roku devu:
Bāleliņi vainag' deva,
Tautas manīm nosti ņēma.

1329. (13595.)

Skalojos, velējos
Straujas upes maliņā.
Daskrien zaļa līdaciņa
Norauj manu vainadziņu.
Aiziet mans vainadziņš,
Burbulīšus mētādams.
Ņem, bāliņ, oša laivu,
Dzenies manu vainadziņu. —
Kur panāci, bāleliņ,
Manu pērļu vainadziņu?
— Viņpus Rīgas, šaipus jūras,
Bandenieka klētiņā,
Bandenieka klētiņā
Tēraudiņa vadzītī.
— Sol', bāliņ, simtu mārku,
Izpērc manu vainadziņu.
— Māsiņ, zelta drostaliņ,
Es solīju divi simti,
Es solīju divi simti,
Ne galviņas nepagrieza;
To vārdiņu vien sacīja:
Lai nāk pate valkātāja,
Lai nāk pate valkātāja
Diendusiņu pagulēt.

1330. (13585.)

Aiz upītes es izaugu,
Par upīti man aizveda;
Paliek mani bāleliņi
Aiz upītes raudādami.
Sauc bāliņis, māj ar roku:
Nāc, māsiņa, atpakaļ!
— Es neiešu, bāleliņ,
Bārga tava līgaviņa.
— Nāc, māsiņa, atpakaļ,
Rāšu savu līgaviņu.
— Ko, bāliņ, tu ņorāsi
Nenorātu mātes meitu!

1331. (15324.)

Jaunā brāļa kumeliņu
Es izlaidu ābolā,
Vecā brāļa, tā nelaidu,
Kam tas mani kaitināja,
Kam tas mani pavēlēja
Pirmā tautu jājumā.
Lai jāj piecas, sešas reizas,
Lai sviedrēja kumeliņu,
Lai nesaka citu dienu:
To mēs lēti dabūjām,
To mēs lēti dabūjām,
To mēs grūti maldinām.

1332. (16102.)

Žēl manam bāliņam
Mana goda darījuma.
Vai es biju negājusi
Šovasar druviņā?
Druvā man saule lēce,
Druvā saule norietēja.

1333. (7091.)

Vērpju, vērpju ērkulīti,
Ciema puiši biksu prasa.
Voi jūs sēdat, voi gaidat,
Jūs nenieka nedabūsit;
Man pašam trīs gadiņus
Sētai auga bāleliņis,
Tam jāsteidz, tam jāauž,
Drīz vajaga mugurā.

1334. (L. B.)

Cel, cel, māsiņa,
Celiesi augšā,
Jau tavs brālītis
Uzcēlies.
Lai viņš ceļasi,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galviņa
Gulēta grib.
Cel, cel, māsiņa,
Celiesi augšā,
Jau tavs brālītis
Mutīti mazgā.
Lai viņš ceļasi,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galviņa
Gulēta grib.
Cel, cel, māsiņa,
Celiesi augšā,
Jau tavs brālītis

Galviņu sukā.
Lai viņš ceļasi,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galviņa
Gulēta grib.
Cel, ceļ, māsiņa
Celiesi augšā,
Jau tavs brālītis
Kājiņas āva.
Lai viņš aujasi,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galviņa
Gulēta grib.
Ceļ, ceļ, māsiņa,
Celiesī augšā,
Jau tavs brālītis
Liek cepurīti.
Lai viņš liekasi,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galviņa
Gulēta grib.
Cel, cel, māsiņa,
Celiesi augšā,
Jau tavs brālītis
Kumeļu sedlo.
Lai viņš sedlava,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galviņa
Gulēta grib.
Cel, ceļ, māsiņa,
Celiesi augšā,
Jau tavs brālītis
Uz kaŗu jāja.
Nu es iešu, iešu,
Nu es celšoši,
Savu mīļu brālīti
Vēl pavadīta.

1335. (L. D.)

Es apgulu gulamaju
Zem lielaja lazdu krūma.
Atnāk manis īstais tēvis:
Ko tu guli, nelietīt?
Nāc, nelieti, sētiņāi,
Doš' tev lielu gobu zemi.
— Ne es iešu, ne es gribu
Tavu lielu gobu zemi.

Atkal gulu gulamaju
Zem lielaja lazdu krūma.
Atnāk mana īstā māte:
Ko tu guli, nelietīt?
Nāc, dēliņ, sētiņāi,
Doš' tev govi raibuliņu.
— Ne es iešu, ne es gribu
Tavu govi raibuliņu.

Atkal gulu gulamaju
Zem lielaja lazdu krūma.
Atnāk manis īstais brālis:
Ko, brālīti, tu gulēji?
Nāc, brālīti, sētiņāi,
Doš' tev bēru kumeliņu.
— Ne es iešu, ne es gribu
Tavu bēru kumeliņu.

Atkal gulu gulamaju
Zem lielaja lazdu krūma.
Atnāk mana īstā māsa:
Ko, brālīti, tu gulēji?
Nāc, brālīti, sētiņāi,
Doš' tev baltas villainītes.
— Ne es iešu, ne es gribu
Tavas baltas villainītes.

Atkal gulu gulamaju
Zem lielaja lazdu krūma.
Atnāk viena tautu meita,
Raibas govis ganīdama,
Raibas govis ganīdama,
Raibus cimdus adīdama.
Stāvu lēcu, mutes devu,
Tā būs mana līgaviņa!

Nu es iešu sētiņāi,
Nu man sava līgaviņa,
Nu man sava līgaviņa,
Raibu cimdu adītāja.
Dodiet nu, dodiet nu,
Ko bijat solījuši:
Īstais tēvs gobu zemi,
Māte govi raibuliņu,
Māte govi raibuliņu,
Brālīts bēru kumeliņu,
Brālīts bēru kumeliņu,
Māsiņ' baltas villainītes.

1336. (L. V.)

Brālis māsas mīlēdamis
Kājām raida baznīcā,
Piekususi apsēdusi
Straujas upes maliņā.

Atskrien zaļa līdaciņa,
Norauj viņas vaiņadziņ'.
Ņem, brālīti, oša laivu,
Dzenies pakaļ vaiņagam.

Oša laiva smaga laiva,
Tā peld dziļi Daugavā!
Ņem, brālīti, liepas laivu
Dzenies pakaļ vaiņagam

Gan dzinosi, gan panācu
Laba vīra sētiņā,
Laba vīra sētiņā,
Zelta vadža galiņā.

Sasolīju vienu simtu,
Ne galviņas nepagriez',
Tos vārdiņus vien dzirdēju:
Lai nāk pati valkātāja!

Kad atnāktu valkātāja,
Tad atdotu vaiņadziņ'!
Kad atnāktu valkātāja,
Tad atdotu vaiņadziņ'!

1337. (L. J.)

Māsiņ, zelta nodariņ,
Ves tev' tautas šoruden!
— Brālīt, vasku ripulīt,
Tev būs iet panāksnos.
— Iešu, iešu, kā neiešu
Māsiņai panāksnos,
Mešu, mešu, kā nemešu
Divi vaŗa gabaliņi.

1338. (14968.)

Nedodati, bāleliņi,
Kur māmiņa mani deva;
Kad māmiņa sagšu sedza,
Nosedzati, bāleliņi.
Dodat mani, bāleliņi,
Dodat maizes vietiņā,
Lai es savas villainītes
Par maizīti neizdevu.

1339. (15694.)

Krauklīts kāpa kalniņāi,
Zelta kokles koklēdams.
Tu, krauklīti, nezināji,
Kādi viesi istabāi.
Tie nebija lūgti viesi,
Tie māsiņas precinieki.
Bāliņš māsai galvu glauda:
Neej, māsiņ, šoruden!
— Iešu, iešu, nepalikšu,
Bāliņam spītēdama,
Kam brālītis man nepirka
Zelta grieztu gredzentiņu.
— Ko, māsiņa, es tev pirkšu,
Man pašami līgaviņa,
Man pašami līgaviņa,
Tuvējosi kaimiņos.

1340. (L. D.)

Māsiņ, mana mīļa, balta,
Kā es tevi aizmirsīšu!
Mēs bijāmi saradušas
Kā duj baltas avitiņas;
Kur mēs divi staigājam,
Tur zied baltis āboltiņis;
Kur mēs divi runājam,
Tur sarkanis noziedēja.

1341. (33761.)

Dieva dēlis kaldināja
Saules meitas vainadziņu,
Priekšā lika tīru zeltu,
Pakaļāi sudrabiņu,
Gar abām pusītēm
Tīru spožu dimantiņu.

1342. (L. D.)

Bēdu, manu lielu bēdu,
Kas to bēdu piebēdās?
Tēvs nopirka lielu pūru,
Kas to pūru pielocīs?
Pīšu vīzes, vīšu auklas,
Likšu pūra dibenā.
Kas prasīs cimdu pāru,
Tam iedošu vīžu pāru;
Kas prasīs prievietiņus,
Tam iedošu auklu pāru.

1343. (7432.)

Ko padari, bāleliņ,
Ka neeju druviņā,
Sēdu tēva istabā,
Loku savas vilnainītes. —
Trīs lociņi izlocīju,
Pie lodziņa sēdēdama,
Kamēr jāja lēnas tautas
Par lielo tīrumiņu.

1344. (20577.)

Ne pašas Anniņas
Tā laba rotiņa,
Es pate redzēju,
No ciema nesa
Paguļu, paguļu
Gar sētmalām,
Lai suņi nerej,
Lai ļaudis neredz.

1345. (L. D.)

Man māmiņa izaudusi
Dancojamu lindraciņu;
Zīdu vien apmetusi,
Sudrabiņu ataudusi.
Dancodama sitināju
Tautu dēlu stērbelēm.
Tautu dēls man vaicāja,
Cik gabalu lindrukā.
Citām pieci, citām seši,
Man deviņi gabaliņi.
Parād' man, tautu dēls,
Cik tev bēru kumeliņu.
Viena pati kumpa ķēve
Pašā staļļa dubenā.

1346. (10946.)

Vilnānītes mani bāra,
Pūriņāi gulēdamas,
Kam es viņas nevalkāju,
Kam nesedzu mugurā,
Kam nedevu tautiņām
Ar kājām saspārdīt.

1347. (9437.)

Danco runcis sola virsu,
Precē mani ciema puiši;
Precē mani ciema puiši,

Man pūriņš piedarīts:
Stopiņš cimdu, stopiņš zeķu,
Zara kanna vilnānīšu.

1348. (L. D.)

Zīlīt' dzied jūŗmalāi
Baltā smilšu kalniņā.
Nāc, zīlīte, Kurzemēi
Manā rožu dārziņā.
Manā rožu dārziņāi
Simtiem sārtas rozes zied,
Simtiem sārtas rozes zied,
Simtiem zelta ābelītes.
Saules meitas spēlējāsi
Sārtiem rožu ziediņiem;
Dieva dēli rotājāsi
Zeltītiemi āboļiem.

1349. (6200.)

Vaiņags, mans vaiņadziņ,
Vairo mani šoruden!
Ja tu mani izvairosi,
Tad es tevi novalkāšu;
Ja tu mani nevairosi,
Doš' tautieša māsiņai,
Doš' tautieša māsiņai
Klētī vadzī karināt.

1350. (16398.)

Ai, tētīt, ai, tētīt,
Ko tu dosi meitai līdz?
— Lielu pūru baltas naudas,
Divus bērus kumeliņus.
— Ai, māmiņ, ai, māmiņ,
Ko tu dosi meitai līdz?
— Pillu pūru cimdu, zeķu,
Vienu raibu tprutaliņu.
— Ai, māsiņ, ai, māsiņ,
Ko tu dosi māsai līdz?
— Pillu pūru villānīšu,
Divus mellus vucaniņus.

1351. (7516.)

Kalniņā kupla liepa,
Lejiņā avotiņš,
Lejiņā avotiņš,
Trīs meitiņas velējās;
Oša beņķis, liepas vāle,
Velē zīda nēzdaudziņus;
Velē zīda nēzdaudziņus,
Žauj liepiņas galonē;
Izžāvušas galonē,
Pasēd pašas pazarēs.

1352. (16613.)

Vecā brāļa līgaviņa,
Nāc man līdzi tautiņās;
Tev dzirdēt, tev redzēt,
Kas manāi pūriņāi,
Ko es būšu ielikuse,
Pie tevīm dzīvodama.

1353. (7411.)

Aud, māmiņa, trejas raibas,
Tev trejādas meitas bija.
Pirmajai diži raibu,
To ved tālu tautiņās;
Vidējai sīki raibu,
To tepat kaimiņos;
Pastarītei zīda raibu,
Ved vagares dēliņam.

1354. (L. D.)

Meitas mani audzināja
Kā pelēku vanadziņu;
Es uzaugu meitiņām
Par lielo ienaidnieku.
Es mācēju apraudzīt,
Kas meitām pūriņā:
Virsū raibi, apakšā,
Vidū baltas villānītes.

1355. (28398.)

Upīte lininus
Aizvizināja.
Ja vizin', lai vizin',
Es nebēdāju,
Man dos māmina
No savas tiesas,
No savas tiesinas
Gatavu pūru,
Gatavu pūrinu,
Pilnu vezuminu.

1356. (11334.)

Muižā bija divas meitas,
Abas smuidru augumiņu;

Viena nesa tīru zeltu,
Otra sīku sudrabiņu.
Kas to tīru zeltu nesa,
To vēlēju kundziņam;
Kas to sīku sudrabiņu,
To kundziņa skrīvelim.

1357. (7695.)

Labi, labi, vēl jo labi
Vienīgāme meitiņām,
Tās pūriņu pielocīja
Līdz pašāme maliņām.
Ai, Laimiņa, māmulīte,
Kā man pūru pielocīt?
Daudz man mazu bāleliņu:
Šim cimdiņu, tam zeķīšu.

1358. (10930.)

Viena pate man sagšiņa,
Viena balta villainīte;
Tādēļ mani, bāleliņi,
It labam nesolat,
It labam nesolat,
It sliktam nedodat. —
Ja būs māte, sagšu segšu,
Ja pamāte, villainīti.

1359. (16677.)

Cel, tautieti, pūra vāku,
Pūra mana nepacelsi,
Bij manā pūriņā
Trīs māmiņu darījums:
Tēva mātes, mātes mātes,
Manas pašas īstās mātes.

1360. (16791.)

Nāc ārā, vīra māte,
Brīnies savu vedekliņu:
Seši šķirsti, seši tīņi,
Visi pilli audumiņu;
Vēl dzīs sešas raibas govis,
Pulku baltu aventiņu.

1361. (7668.)

Kas dos man to puķīti,
Kas zied vidū ezerā!
Kas dos man to meitiņu,
Kas aug viena māmiņai!
Tai puķītei platas lapas,
Kas zied vidū ezerā;
Tai meitiņai pilns pūriņš,
Kas aug viena māmiņai.

1362. (L. D.)

Lakstīgala suņus sauce,
Kalniņāi stāvēdama.
Tā nebija lakstīgala,
Tā bij Māras jumpraviņa,
Treju ziedu lasītāja,
Trīs kroniņu pinējiņa.
Vienu deva Dieviņam,
Otru Dieva dēliņam,
Trešo pate paturēja
Par kroniņu pinumiņu,
Par kroniņu pinumiņu,
Par ziediņu lasījumu.

1363. (L. D.)

Es meitiņa varen daiļa,
Man deviņi brūtgāniņi:
Trīs skroderi, trīs vēveri,
Trīs sudraba kalējiņi.
Skroders manīm svārkus šuj,
Vēvers kreklus audināja,
Tas sudraba kalējiņš
Man izkala gredzentiņu.

1364. (18341.)

Trīs priedītes siliņā,
Visas vienu gaŗumiņu.
Vienu cirtu, otra lūza,
Trešā līdzi locījās.
Trīs meitiņas māmiņai,
Visas vienu daiļumiņu.
Vienu ņēmu, otra nāca,
Trešā līdzi taisījās.

1365. (L. D.)

Zinu, zinu bet neteikšu,
Kur aug brāļa līgavina:
Aiz kalniņa lejiņā,
Tai mazā sētiņā.
Tai sētiņai treji vārti,
Visi treji sudraboti.
Pa vieniem saule brauca,
Pa otriem mēnestiņš,
Pa trešiesi Dievs iebrauca

Sešis bēris kumelinis,
Sešis bēris kumelinis,
Četris kaltis ritentinis.

1366. (28394.)

Zagu, linus kulstīdama,
Zagu, linus paisīdama.
Ko nozagu kulstīdama,
To ieliku pūriņā;
Ko nozagu paisīdama,
Peles vilka midzenē.

1367. (L. D.)

Es biju irbīte,
Es māku dancāt,
No vienu cērpiņu
Uz oteru.
Trešajā lēkdama
Ieraugu tautas.
Pagubu, pagubu
Mēliņu dārzā,
No mēļu dārza
Māmiņas klētī.
Izkāru puščiņus
Caur klēts jumtu,
Atnāce tautietis,
Norāva vienu.
Rauj, rauj, tautieti,
Nebūs velti,
Būs tav maksāt
Mūs' māmiņai:
Tēvam čaunu cepurīti
Par šūpuļa kārumiņu,
Māmiņai zilas kurpes
Par meitiņas audzēšanu,
Ikvienai māsiņai
Par sudraba gredzeniņu,
Ikvienam bāliņam
Par apaļu dālderīti.

1368. (L. D.)

Māmiņa mīļā,
Klēts atslēdziņu!
Nu iešu klētī
Rotāties.
Uzvilku lielo
Ziedaino kreklu,
Apjozu lielo
Rakstaino jostu.
Izbira ziediņi
Caur klēts grīdu,
Izauga ieviņa
Caur klēts jumtu;
Es pate zīlīte
Lēkātāja.
No viena zariņa
Otrā lēču,
Trešā lēkdama,
Ieraugu tautas,
Deviņu kamanu,
Simts kumeliņu,
Tukšiem vāģiem,
Liekiem zirgiem.
Tukšie vāģi
Grib vezumiņu,
Liekie zirgi
Grib braucējiņu.

1369. (L. D.)

Kalnā kāpu skatīties,
Kur bajāru meitu ved,
Vai bij zīda svārki ģērbti,
Vai sudraba sakta segta.
Nebij zīda svārki ģērbti,
Nei sudraba sakta segta:
Tādi paši strīpainīši,
Kā nabaga sērdienei.

1370. (L. D.)

Viņpus upes liepa auga,
Šaipus upes ozoliņš;
Ozolam zīļu cimdi,
Liepai lapu villānīte.
Sniedz, liepiņa, savu zaru
Pretīm zaļu ozoliņu;
Sniedz, meitiņa, savu roku
Pretīm daiļu tēva dēlu.

1371. (12701.)

Bērziņ, tavu kuplumiņu,
Ne zariņa neredzēju!
Meitiņ, tavu lepnumiņu,
Ne vārdiņa nedzirdēju!
Vai bij lepna vēja pūsta,

Vai ļautiņu norunāta?
I bij lepna vēja pūsta,
I ļautiņu norunāta.

1372. (L. D.)

Strazdins jāja pieguļā
Ar pelēku mētelīn';
Lastīgala suņus sauca
Augsta kalna galiņā.
Tā nebija lastīgala,
Tā bij Rīgas jumpravīn',
Treju ziedu lasītāja,
Treju kroņu pinējīna.
Vienu deva Dievīnam,
Otru Dieva dēlīnam;
Trešo pate paturēja,
Saules puišus kaitināt.

1373. (10899.)

Uz manīm puiši krita,
Kā uz saldas zemenītes.
Vai es vieni meita biju,
Vai man vieni vainadziņš?
Ir citai māmiņai
Aug meitiņas kā rozītes.

1374. (L. D.)

Mārgrietiņa, Māres meita,
Trīs pušķīšus darināja.
Vienu deve Dieviņam,
Otru Dieva dēliņam,
Trešo pate novalkāja
Vainadziņa cekulā.

1375. (L. B.)

Kusti, kusti, ūdens zāle,
Kas jau tevi kustināja?
Raudi, raudi, jauna meita,
Kas jau tevi raudināja?
Pretīm nāca jauni zēni,
Tie jau tevi raudināja.
Pretīm nāca jauni zēni,
Siekiem naudu mērodami,
Siekiem naudu mērodami,
Pūriem baltu dālderīšu.
Es uzkāpu kalniņā,
Grozu savu vaiņadziņu.
Kuŗa puse atspīdēja,
Tur mūžiņu nodzīvošu.
Šnorē mani, māmuliņa,
Trim sudraba šnoriņiem,
Lai es augu tiev' un gaŗa
Bandenieka līgaviņa.

1376. (L. D.)

Puisīts lūdza tautu meitu,
Kur naksniņu pavadīt,
Kur naksniņu pavadīt,
Kur miedziņu pārgulēt.
— Gul' tu zirgu stallītī,
Es telīšu laiderī,
Kad rītā gaisma nāks,
Gan mēs abi tiksimies:
Es ieš' siena telītēm
Tavā zirgu stallītī. —
Savā zirgu stallītī
Lūdz viņš vietu pataisīt.
Es pataisu siena vietu,
Lūdz viņš baltu paladziņ'.
Es uzklāju paladziņu,
Lūdz viņš zilas villēnītes.
Es uzklāju villēnīti,
Lūdz man' pašu klātgulēt.
Es pie viņa piegulos,
Kā lapiņa drebēdama.
Tas nebija stundas laika,
Sāk ar naudu lielīties:
še, māsiņ, zelta nauda,
še tīrais sudrabiņš!
Labāk redzu zelta naudu
Ugunī sadegot,
Nekā savu vainadziņu
Bez godiņa novalkāju.

1377. (L. B.)

Ak, tu zelta lakstīgala,
Nelaidies rāvienā,
Visi tavi spārnu gali
Zeltītām lāsītēm.
Trīs gadiņi saule lēca
Pura bērza galiņā,
Trīs gadiņi tautas jāja
Mani jaunu bildināt.
Tā jau mātes vaina bija,
Kam tik daiļu audzināja,
Kam tik daiļu audzināja,

Kam kurpītes šūdināja.
Pieder pieši pie zābaka,
Pie dzeltena kumeliņa,
Pielīkst daiļa mātes meita
Pie bajāra tēva dēla.
Pieder pieši pie zābaka,
Pie dzeltena kumeliņa,
Piesit piesi pie zābaka,
Lai tek nauda dibenā.
Bajāram nauda skan,
Man skan skaidri sudrabiņi.
Es apklāju liepas galdu
Rakstītiem galdautiem,
Tautu dēlis tur aizsēda
Kā sarkans ābolīts.
Tas nevaida ilgis laiks,
Aicin' mani klātsēdēt.
Es pie viņa klāt piesēdu,
Kā rozīte ziedēdama,
Kā rozīte ziedēdama,
Kā liepiņa drebēdama.
Tas nevaida ilgis laiks,
Sāk ar naudu lielīties.
Es vēlēju viņa naudu
Ziluguni sadegam,
Nekā manu augumiņu
Liekam ļaužu valodās.

1378. (13929)

Upsā, māmiņ, ekur dēliņš,
Sidrab' caunes cepurīte!
Kad es gribu, es in varu
Prūšos ņemti līgaviņu.
Prūšu meitai zīžu svārki,
Man bij caunes cepurīte.

1379. (L. D.)

Es meitiņa kā puķīte,
Kā Vāczemes magonīte,
Puiši man pakaļ skrēja,
Savas kājas lauzīdami,
Cits nolauza deguniņu,
Rokā mani nedabūja.

1380. (L. D.)

Tec, tec, meitiņ,
Tec raudādama!
To es tev sacīju,
Kam lepni staigā,
Ik dienas balts kreklis,
Raibs lindraciņš,
Rakstītas zeķītes,
Kurpītes kājā.

1381. (L. D.)

Div' svecītes jūŗā dega
Div' sudraba luktuŗos,
Saules meita klāt sēdēja,
Vainadziņu puškodama.
Puško, saule, dod man vienu,
Man jāiet tautiņās.

1382. (33790.)

Jūŗas meitas sagšas auda,
Uz vilnīša sēdēdamas.
Izaudušas izrakstīja
Zeltītiem dzīpariem.
Vienu deva saulītei,
Otru saules meitiņai,
To trešo paturēja,
Ko apsegti māmuliņu.

1383. (L. D.)

Nu priecīga, mana draudze,
Meitas vien istabā!
Sien pie vārtu kumeliņu,
Ņem to pašu dižāko.
To es ņemšu, tā man tika,
Dzeltainiemi matiņiem,
Dzeltainiemi matiņiem,
Sarkaniem vaidziņiem.
Tai vajaga sirma zirga,
Daiļa puiša braucējiņa.
Man pašam sirms zirdziņš,
Es pats daiļš braucējiņš.

1384. (L. D.)

Sasēda ņeitiņu
Dižena rinda;
Ievedu brālīti
Lūkoties.
Ņem, mans brālīti,
Kuŗa tev patīk.
— Ko ņemšu, māsiņa,
Izlasas vien.

— Ņem jel to pašu
Bajāra slaistu,
Bajāra slaistam
Daudz sudrabiņa.
— Kur likšu sudrabu,
Kad nava tikuma?

1385. (L. D.)

Kas tur nāca par jūriņu,
Kas niedrītes brikšķināja?
Viena laiva meitu nāca,
Otra jaunu puisēniņu.
Meitu laiva izpuškota,
Puišu laiva izrakstīta:
Meitu laiva izpuškota
Baltiem ievu ziediņiem;
Puišu laiva izrakstīta
Veciem prūšu dālderiem.

1386. (10240.)

Man deviņas rozes zied,
Desmitā magonīte;
Man deviņi nurmuižnieki,
Desmitais veismaniets.
Ne pie viena es neiešu,
Kamēr savu sagaidīšu,
Kamēr savu sagaidīšu
No Vāczemes atnākot.
Rībēs tilti atjājot,
Skanēs pieši aizvedot.

1387. (L. D.)

Koši dzied lagzdīgala
Vāczemē kārklienā.
Ak tu mīļa lagzdīgala,
Nāc ar mani Kurzemē,
Dziedi rožu dārziņā,
Ja tu koši padziedāsi,
Es pabēršu magoniņu;
Ja tu koši nedziedāsi,
Uzlaidīšu vanadziņu,
Uzlaidīšu vanadziņu
Dzeltenāmis kājiņāms.
Vanags tevi saplēsīs
Pa vienam gabalam.

1388. (11473.)

Sudrabota, varen daiļa,
Tā priekš manis gražojās.
Es negribu sudrabotas,
Ne visai varen daiļas:
Sudrabota malt negāja,
Varen daiļa netikuse.

1389. (5735.)

Sedžos baltu vilnatnīti,
Sēdos ievas krūmiņā;
Ieviņai balti ziedi,
Man bij balta vilnatnīte.
Kas, ieviņ, tev apsedze?
Man apsedze māmaļiņa.

1390. (L. B.)

Trīs meitas sēdeja
Ābola kalnā,
Visām trijām
Trīs rozes rokā.
Jem, brāli, tu vienu,
Es jemšu otru;
Lai tā trešā
Māmiņu klausa,
Līdz citam gadiņam,
Līdz rudentiņam;
Lai klausa māmiņu
Patecēdama,
Lai loka pūriņu
Parakstīdama.

1391. (L. B.)

Sudrabota mātes meita
Staigā, ceļu vaicādama.
Mani mīļi jaunbrālīši,
Vai jums tādas nevajaga?
Ja jums tādas nevajaga,
Parādaita tai celiņu;
Parādaita tai celiņu,
Kur nav maizes, māmulītes,
Lai dod savu sidrabiņu,
Lai pērk maizes gabaliņu.

1392. (13944.)

Zīle dzieda, zīle brēca
Mana brāļa namgalā.
Tā mazaja, tā smukaja,
Tā būs mana līgaviņa;
Tai es došu savu klēti,
Savas klētes atslēdziņu;

Tai es došu sav' laidaru,
Savas govis raibaliņas.

1393. (L. B.)

Kam, māmiņa, audzināji
Zaļu birzi sētiņā?
Irbītēm ietecēt,
Vanagam lidinot.
Tautas jāja, zeme rīb,
Meitiņ' gulēj' dienasvidu.
Ej, māmiņa, slēp godiņu,
Saki: rožu dārziņā,
Saki: rožu dārziņāi
Sīkas rozes ravējot.
Kaut es būtu zinājusi,
Kuŗu dienu tautas jāj,
Es būt' savu istabiņu
Gaŗiem salmiem pakaisījusi.
Kaut es būtu zinājusi,
Kad nelietis lūkojas,
Es būt' savus brūnus matus
Pār vaiņagu pārlaidusi.
Lai būt' mani brūni mati
Egļu skuju piebiruši,
Nekā mani balti vaigi
Asarās nomirkuši!

1394. (6137[1].)

Spīdi, spīdi, mirdzi, mirdzi,
Mans vizuļu vaiņadziņš;
Citu gadu nespīdēsi
Vairs manā galviņā,
Tad spīdēsi, tad mirdzēsi
Tautas dēla klētiņā.

1395. (L. D.)

Izauga liepina
Caur klētes jumtu,
Nokāra ziedinus
Saulītes pusē.
Es pati zīlīte
Dziedādama
No viena zarina
Uz otru lēcu,
Uz trešo lēkdama,
Ieraugu tautas:
Deviņi ratini,
Simts kumeliņu.
Sajāja tautas
Ziedinus lauzt.
Nelaužat, tautinas,
Tie dārgi ziedini,
Viens pats ziedinis
Dālderi maksā;
Tā pati liepina
Simts dālderīšus.

1396. (L. B.)

Zied mani vaidziņi
Sudraba ziedi;
Ras mani matiņi
Zeltītu rasu.
Ciempuiši nākdami,
Cepuri cēla;
Mani paši brālīši
Cimdiņus mauca.
Izcēla liepiņu
Plāniņa vidū,
Ar visi zariņi,
Pazariņi.
Atnāca tautiņas
Zariņus lauzt,
Nelauza zariņus,
Lauž pašu spici.

1397. (L. D.)

Iesēju rozītes
Kalniņa malā;
Nu iešu rozīšu
Apraudzīt.
Atradu rozītes
Izziedējušas.
Saviju rozīšu
Vainadziņu.
Nu iešu svētdien
Baznīcā.
Satiku kundziņu
Celiņā.
—Ai, daiļa meitiņa,
Daiļš vainadziņš,
Vai pati pirki,
Vai bāleliņš?
— Ne pati pirku,
Ne bāleliņš,
Pašai izauga
Kalniņa malā.

1398. (16478,)

Tēvam bēris kumeliņis
Sudrabiņa lāsītēm;
To tēviņis man iedeva
Pūru vest tautiņās.
Mani veda caur ciemiņu
Pašā ciema galiņā.
Dižs ciemiņis, daudz ļautiņu,
Visi tek skatīties
Visi tek skatīties,
Tādu košu kumeliņu.

1399. (L. D.)

Kad es biju jauna meita,
Es trejādi pelnījos:
Sēju rozes, sēj' magones,
Sēju āra biškrēsliņus.
Uz rozītes ortu ņēmu,
Uz magones pusdalderi,
Uz tā āra biškrēsliņa
Trīs apaļi dalderīši.

1400. (33490.)

Kad es biju jauna meita,
Es dažādi lepojos,
Es pašuvu tādu jaku,
Piecas ļipas pakaļā.
Cik es gāju baznīcā,
To es vilku mugurā;
Visi Rīgas jauni kungi
Uz manīm lūkojās.

1401. (18881.)

Es meitiņa kā smildziņa,
Man rasiņas villainīte;
Dēlu māte brīnījāsa,
Kad iegāju istabā.
Nebrīnies, dēlu māte,
Vēl nāks mani bālēliņi,
Citam būs miglas svārki,
Citam rasas cepurīte.

1402. (13590.)

Man sajāja lepnas tautas,
Bāliņš liedza, nevēlēja.
Ej, tautieti, tu pie kunga,
Lūdz kungam grāmatiņu,
Lūdz kungam grāmatiņu,
Nāc pie manīm roku došu, —
Iešu svētdien baznīcā,
Sevi daiļi puškošos,
Vilkšu zaļu zīdes kleiti,
Segšu raibu villānīti.
Iešu krogu no krodziņa,
Meklēš' savu arājiņu.
Iemu krogus stedelē,
Redzu tautu kumeliņu
Noseglotu, nosvīdušu
Līdz pat nagu galiņiem.
Iemu krogus istabā,
Redzu pašu tautu dēlu
Sēžam galda galiņā,
Alus kanna rociņā.
Pulka bija svešu ļaužu,
Nedrīkstēju bildināt.
Lai būt' ļaužu, cik būdami,
Man ar savu jārunā.
Bāliņš mani tā vaicāja:
Ko, māsiņa, tu runā?
— To, bāliņ, es runāju,
Ja nedosi, bēgšus bēgšu.
— Ja, māsiņa, bēgšus bēgsi,
Kā pūriņu aizvedīsi?
— Gan pūriņu aizvedīšu
Miglainā rītiņā.

1403. (12066.)

Mēs gājām vienu ceļu,
Tautu meita, bāleliņis.
Bāleliņis jāšus jāja,
Mēs kājām tecējām.
Uzceļ brālis tautu meitu
Sava bēra pakaļā.
Es vaicāju brālītim:
Kālabad tā darīji?
Kā tu vari pūci celt
Sava bēra pakaļā?
Vai nevari mani celt,
Es tev īsta māsuciņa?
— Lai, māsiņa, tev ir pūce,
Būs man mīļa līgaviņa;
Sēdēsim kumeļā,
Rociņās dodamies.

1404. (L. D.)

Gar bāliņa pagalmiņu
Trīs upītes zelta tek.
Vienā dzēra raibas govis,
Otrā sirmi kumeliņi;
Tai trešā upītē
Tautu meita mazgājās.
Daskrien zaļa līdeciņa,
Noraun viņas vainedziņu.
— Ņem, bāliņ, ošu laivu,
Dzenies pakaļ vaiņagam.
Bāliņ, putu gabaliņ,
Kur panāci vainedziņ'?
— Māsiņ, zelta drostaliņ,
Pašā jūŗas vidiņā,

Pašā jūŗas vidiņā,
Bandinieka klētiņā,
Bandinieka klētiņā,
Sudrabiņa vadzītē.
— Ņem, bāliņ, simtu mārku,
Izpirc manu vainedziņ'.
— Māsiņ, zelta drostaliņ,
Es jau devu divi simti,
Es jau devu divi simti,
I galviņas neatgrieze,
I galviņas neatgrieze, —
Lai nāk pati nesātāja,
Lai nāk pati nesātāja,
Diendusīti padusēt. —
Nebūs labi, nebūs labi,
Kad nāks pati nesātāja,
Kad nāks pati nesātāja,
Diendusīti padusēt.
Būs kungam darbinieki,
Ķeizeram kaŗavīri,
Augstu zirgu jājējiņi,
Sīku bruņu nesējiņi,
Sīku bruņu nesējiņi,
Balta raga pūtējiņi.

1405. (14692.)

Liela rinda sasēduse
Diženo, raženo,
Kur, māmiņa, es sēdēšu,
Es bij tāda neražana?
— Sēd', meitiņa, rindiņā,
Pašā rindas galiņā,
Nāks Laimiņa, ņems no gala,
Ne no vidus lasīdama.

1406. (L. B.)

Šovasar es valkāju
Dūju rindu vaiņadziņu;
Šovasar duj puisēni
Gar manīm dalījās:
Viens grib manu daiļu pūru,
Otris mana augumiņa:
Kas grib mana augumiņa,
Tam es savu roku sniedzu,
Tam es savu roku sniedzu,
Savas rokas gredzentiņu!

1407. (L. D.)

Bērziņš auga purmalē
Deviņām galotnēm.
Tu, māsiņa, es, māsiņa,
Iesim abas šūpoties.
Kuŗai lūza galotnīte,
Tai atraiknis arājiņš.
Māsiņ mana jaunākā,
Tev nolūza galotnīte,
Tev nolūza galotnīte,
Tev atraiknis arajiņš.

1408. (13286.)

Rīgā pirku kumeliņu,
Āraišos kaldināju;
Cēsīs ņēmu līgaviņu,
Raunā kurpes šūdināju.
Aiz Cēsīmi jauns krodziņš,
Tur mēs kāzas nodzērām,
Uz Burtnieku ezeriņa
Gredzentiņus pārmijām.

1409. (L. V.)

Tautiets jūdza, bāliņš jūdza,
Abi jūdza kamanās,
Tautiets teica, bāliņš teica:
Nāc, meitiņa, klātsēdēt.
Stāvu stundu domādama,
Kuŗam sēsti kamanās, — —
Neviļot iesēdos
Tautas dēla kamanās.
Tautiets mani vizināja
Līdz Laimiņas namdurīm.
Netīšām es iegāju
Mīļās Laimas istabā.
Mīļā Laima man pacēla
Sievas krēslu apsēsties.
Nesēdēšu, mīļā Laima,
Man nav sievas padomiņ'!
— Sēdi, meita, gaidi goda,
Neba tava Laima sēd!
Laimai zirgi nosvīduši,
Tev vietiņu meklējot.
Kuŗa meita goda gaida,
Tai Laimiņa kroni vij.

1410. (L. B.)

Seši bēri kumeliņi
Uz akmini auzas ēda;
Visi seši piederēja
Jaunajáma brālītim,
Brālīts prasa tētiņama,
Kuŗu jūgšu kamanās? —
Jūdz, dēliņi, kuŗu gribi,
Visi tavi kumeliņi:
Ja sarkana gaisma ausa,
Jūdz sarkanu kumeliņu,
Ja pelēka gaisma ausa,
Jūdz pelēku kumeliņu...
Brālīts jūdza, tautiets jūdza,
Abi jūdza kamanāsi,
Abi jūdza kamanāsi,
Aicin' mani klāt sēsties.
Stāvu brīdi domādama,
Kuŗam sēsta kamanās:
Tautu dēlis, mans brālītis,
Abi vienu smukumiņu, —
Abiem cauņu cepurītes,
Abiem bēri kumeliņi,
Abiem dzieda lakstīgalas
Zobentiņu galiņā;
Brālīts mani vizināja
Vienu mazu gabaliņu,
Tautiets mani vizināja
Visu mūžu dzīvojot.
Kā netīšu es iesēdu
Tautu dēla kamanās.
Tautiets mani vizināja
Līdz Laimiņas namdurvīm.
Iznāk pati mīļa Laima,
Ieved mani istabā.
Mīļā Laima man pacēla
Sievas krēslu apsasēsta. —
Nežēlosi mīļa Laima,
Nav man sievas padomiņa. —
Sēdi droši, nebaidiesi!
Būs tev sievas padomiņš:
Kuŗa meita goda gaida,
Tai Laimiņa kroņus pina,
Tai Laimiņa kroņus pina,
Tīra zelta, sudrabiņa;
Kuŗa goda negaidīja,
Tai no ērkšķu pazarēm,
Tai no ērkšķu pazarēm,
No dadzīšu lapiņām. —

1411. (17889.)

Labs zirdzinis tautietama,
Labs manam brālēnam.
Lūdz tautietis, lūdz brālēnis:
Sēd', māsina, kamanās.
Netīšām es iesēdu
Tautu dēla kamanās.
Tautiets mani vizināja
Līdz Laiminas nama durvu.

1412. (13596.)

Tec, upīte, līkum lokum
Ar baltām putiņām:
Man iekrita pārejot
Sarkans zīļu vainadziņš.
Tautu dēli izvilkuši,
Raudavītes zvējojot.
Eim' uz māju raudādama
Ar tukšām rociņām.
Lūdzu brāli, lai atnestu
Manu zīļu vainadziņu.
Tautu dēli atsacīja:
Lai nāk pate vijējiņa!
Būs mums laba saimenīca,
Vienam stalta līgaviņa.

1413. (13595.)

Laivā guļu dienavidu,
Niedrā kāru vaiņadziņu.
Pieskrien zaļa līdaciņa,
Norauj manu vaiņadziņu.
Ņem, bāliņi, oša laivu,
Dzenies mana vainadziņa. —
Kur satiki, kur panāci,
Bāliņ, manu vainadziņu?
Vidū jūŗas, saliņā,
Bandenieka klētiņā,
Bandenieka klētiņā,
Sudrabiņa vadzītē.
— Dod, bāliņi, simtu mārku,
Izpērc manu vainadziņu.
— I es devu otru simtu,
I galviņas nepagrieza.

1414. (16804.)

Iesim, māsas, skatīties,
Kur tie tavu pūru nes,
Vai klētī, vai stallī,
Vai pirtī palāvē. —
Ja pirtī palāvē,
A(t)pakaļi māsas pūrs!
A(t)pakaļi māsas pūrs!
Ceļ bāliņa klētiņā!

1415. (L. D.)

Dod, māmiņa, tautiešam
Apiņotu alu dzert,
Lai es varu nomanīt,
Kāds tautieša padomiņš:
Vai tas dzēra, vai trakoja,
Vai tramdīja kumeliņu. —
Ne tas dzēra, ne trakoja,
Ne tramdīja kumeliņu.

1416. (L. D.)

Ko gribi māsiņa,
Par vaiņadziņu?
Vai gribi, māsiņa,
Raibaju govi?
— Negribu, negribu,
Tā man pašē.
— Ko gribi, māsiņa,
Par vaiņadziņu?
Vai gribi, māsiņa,
Bēraju zirgu?
— Negribu, negribu,
Tas man pašē.
— Ko gribi, māsiņa,
Par vaiņadziņu?
Vai gribi, māsiņa,
Linu arājiņu?
— Tā gribu, tā gribu,
Tā man nava.

1417. (L. D.)

Teku, teku pie upītes
Baltas rokas nomazgāt.
Baltas rokas mazgājot,
Iekrīt zelta gredzeniņš.
Gredzeniņu liekdamās,
Iekrīt zīļu vainadziņš;
Vainadziņu liekdamās,
Iekrīt pate upītē.
Upe mani nepanesa,
Tā iemeta Daugavā;
Daugaviņa nepanesa,
Tā izmeta maliņā.
Tur izauga kupla liepa
Deviņiem zariņiem.
Devītāi zariņā,
Tur brālīts kokles cirta.
Sak' brālītis koklēdams:
Tās kolītes grazni skan!
Sak' māmiņa raudādama:
Tā dziedāja pastarīte,
Man kājiņu āvējiņa,
Man vieniņas taisītāja.

1418. (7364.)

Laiž, māmiņa, tautiņās,
Dieverīšus apraudzīt,
Lai zināju kreklus šūt,
Dižam dižu, mazam mazu.
Dižam rakstu rakstīdama,
Mazam vīļu vīlēdama;
Dižs man meta raksta naudu,
Mazs paldies nesacīja.

1419. (L. D.)

Trinam, brāļi, baltus piešus,
Dzenamies pēc māsiņas!
Krauklīts sēd ozolā,
Zelta kokles rociņā.
Vai, krauklīti, tu redzēji,
Kur aizveda mūs' māsiņu?
Tur aizveda mūs' māsiņu
Par slidenu ezeriņu,
Niedres vien nočakstēja,
Dubļi vien nošļakstēja.
Niedru kaulu klēti cirta,
Pāvu spalvu jumtu juma,
Liepas galdu gultu šķēla,
Magonīšu cisas taisa,
Vēver' austi paladziņi,
Divi dūju spilventiņi.
Tur gulēja mūs' māsiņa
Kā sarkana brūklenīte,

Tautu dēls klātgulēja,
Balts kā putu gabaliņš.

1420. (L. B.)

Šovasar es nēsāju
Divi rindu vainadziņu.
Šovasar duj puišeļi
Gar man vienu dalījās.
Viens grib mana daiļa pūra.
Otris daiļa augumiņa.
Kas grib mana daiļa pūra,
Tam es knipi parādīšu.
Kas grib mana augumina
Pie tā iešu dziedādama,
Pie tā iešu dziedādama,
Baltas rokas mazgādama.

1421. (L. B.)

Es pametu cepurīti
Pa meitiņu kājiņām.
Viena nāca — pāri lēca,
Otra apkārt aptecēja,
Trešā nāca, tā uzjēma,
Tā būs mana līgaviņa.
Kuŗa nāca, pāri lēca,
Ne leišami nevēlēju;
Kas apkārti aptecēja,
To pārvedu brālīšami;
Kas uzjēma cepurīti,
Tā bij mana līgaviņa.

1422. (L. B.)

Lai jādamis, kur jādamis,
Iejāj' tautu pulciņā.
Sviežu savu zelta niedri
Pa meitiņu kājiņām.
Viena nāca, pāri leca,
Otra apkārt aptecēja;
Trešā nāca, tā uzņēma,
Tā būs mana līgaviņa.
Kuŗa apkārt aptecēja,
To pārvedu brālītim.
Kuŗa nāca, pāri lēca,
Ne draugam nevēlēju.

1423. (L. D.)

Es dzīros tai upē
Kāju autu nemazgāt;
Dos Dieviņš, liks Laimīte,
Mazgāš' baltu villainīti,
Mazgāš' baltu villainīti,
Visu mūžu dzīvodama.

1424. (L. B.)

Apsedloju raibu zaķi,
Jāju sievas lūkoties.
Ne rasiņa nenogāja,
Kad nojāju Kuldīgā.
Es vaicāju lielkungiema:
Kur ielikšu kumeliņu?
Ieliec savu kumeliņu
Zaļa vaŗa stallītī,
Zaļa vaŗa stallītī,
Pie sudraba redelītes. —
Es vaicāju lielkungiema:
Ko ēdīsa kumeliņis? —
Saulē pļautu āboliņu
Lai ēd tavis kumeliņis. —
Es vaicāju lielkungiema:
Ko dzers manis kumeliņis? —
Skaidravota ūdentiņu
Lai dzeŗ tavis kumeliņis...
Sēdu, sēdu, apsaskatu,
Ko ēd manis kumeliņis:
Saulē pļautu āboliņu,
To ēd manis kumeliņis.
Sēdu, sēdu, apsaskatu,
Ko dzeŗ manis kumeliņis:
Skaidravota ūdentiņu,
To dzeŗ manis kumeliņis.
Sajāj citi lieli kungi,
Grib ar mani zirgus mīt.
Sajāj dulus, sajāj bērus,
Neviens līdzi nestāvēja.
Nemainīšu, lieli kungi,
Man sieviņa nelūkota...
Sēdu, sēdu, apsaskatu —
Atnāk viena zeltenīte.
Tai es došu zirgu savu,
Sava zirga iemauktiņus;
Tai es došu savu roku,
Savas rokas gredzentiņus;
Tai es došu lopus savus,
Savus lopu laidariņus. —

1425. (14104.)

Nu es iešu klētiņā,
Nu es likšu vizulīšus,
Likšu zīļu vaiņadziņu,
Aušu kurpes kājiņās,
Maukšu zelta gredzentiņu,
Segšu zīda nēzdodziņu;
Nu es iešu istabā
Tautietim mutes dot.

1426. (L. B.)

Liela liepa, platas lapas,
Liela ceļa maliņā;
Tur vajäga aša cirvja,
Daiļa paša cirtējiņa.
Kupla liepa lejiņā,
Pilna balta sudrabiņa,
Tai vajag pretenieka,
Dižendaiļa ozoliņa.
Kalniņā kupla liepa,
Lejā kuplis ozoliņš;
Dievs dos labu vasariņu,
Tos kopā stādīsim.

1427. (L. V.)

Trīs priedītes silā auga,
Visas vienu gaŗumiņ':
Vienu cirtu, otra lūza,
Trešā līdza locījās.
Trīs meitiņas māmiņai,
Visas vienu daiļumiņ';
Vienu ņēmu, otra nāca,
Trešā līdza taisījās.
Vai taisies, netaisies,
Es jau tevis nevedīšu:
To es ņemšu, to vedīšu,
Kas ar mani saderēta;
Tai es došu sav' rociņu,
Savu zelta gredzentiņ'.

1428. (L. D.)

Šurpu, turpu vējiņš svaida
Smalku linu zēģelīti;
Šurpu, turpu ļaudis saka
Manu miežu arājiņu.
Ne tas manis arājiņis,
Ko ļautiņi daudzināja,
Tas būs manis arājiņis,
Kas stāv klusu maliņā.

1429. (33622,)

Ko vēlēju, tas notika
Lielam kroga dzērājam:
Zirgs aizskrēja meža ceļu,
Zars norāva cepurīti.
Nezināja zirgu ķert,
Ne no zara cepurīti.
Labāk ķēra cepurīti,
Lai tek bēris kumeliņš:
Daudz ļautiņu kājām gāja,
Neviens gāja bez cepures.
Trīs dieniņas, trīs naksniņas
Sastaigāja raudādams,
Sastaigāja raudādams,
Kumeliņu meklēdams.
Ceturtā dieniņā
Pretī nāca tautu meita,
Pretī nāca tautu meita,
Raibus cimdus adīdama.
— Tautu meita zeltenīte,
Vai redzēji kumeliņu?
— Ak tu tautu delverīti,
Kāds bij tavs kumeliņš?
— Spoži bērs, asi kalts
Tēraudiņa pakaviem.
— To noķēru, to piesēju
Tēva lauka galiņā,
Tēva lauka galiņā,
Pie zaļā ozoliņa,
Pie zaļā ozoliņa,
Zaļa vaŗa pavadā,
Zīda deķi apdeķoju
Līdz pat kāju galiņam.
Tav' kumeļu saķeŗot,
Man notika liela skāde:
Zars norāva vaiņadziņu,
Tam nobira vizulīši.
— Nebēdā, tautu meita,
Vaiņadziņu aizmaksāšu,
Še rociņa, tic vārdiņu,
Būsi mana līgaviņa,
Būsi mana līgaviņa,
Man' kumeļa braucējiņa.
Gaidi rītu, vai parītu,

Aizsūtīšu preceniekus.
— Gaidu rītu, gaid' parītu,
Blēdim blēža valodiņa!
Ceturtā rītiņā
Sarej tēva kuceniņi,
Sarej tēva kuceniņi,
Zviedz kumeļi pie vārtiem.
Ej, brālīti, skatīties,
Ko rej tēva kuceniņi.
— Bēdz, māsiņa, kambarī,
Tev sajāja precinieki.
— Ko es bēgšu kambarī,
Es jau biju saderēta.
— Kur, māsiņa, tu derēji,
Ka es tevi neredzēju?
Vai klētī, vai druvā,
Vai savā maltuvē?
— Ne klētī, ne druvā,
Ne savā maltuvē:
Tēva lauka galiņā,
Apakš kupla ozoliņa,
Apakš kupla ozoliņa,
Pie bērā kumeliņa,
Tur rociņas sadevām,
Gredzeniņus samijām.
— Māsiņ mana jaunākā,
Kam prasīji padomiņu?
Vai tēvam, vai mātei,
Vai vecākam brālītim?
— Ne tēvam, ne mātei,
Ne vecākam brālītim:
Laimīt' mums rokas šķīra,
Dievs piedeva padomiņu,
Dievs piedeva padomiņu,
Visu mūžu dzīvojot.

1430. (L. B.)

Dieviņš zina, kālabad
Es nevaru līksma būt?
Vakar māte krogā dzēra,
Vai būs mani padzērusi?
Vai būs mani padzērusi,
Vai tautām vēlējusi?
Māte, māte, māte mana,
Vai tev kauna vairs nevaid?
Vēl nebiju pieaugusi,
Jau tu mani padzērusi!
Jau tu mani padzērusi,
Jau tautām vēlējusi!
Liedzies, māte, neliedziesi,
Tu jau būsi vēlējusi:
Es pazinu savus cimdus
Tautu dēla rociņāja,
Kas bij manā pūriņā,
Pašā pūra dibenā,
Devītāi pūriņāi,
Desmitāi buntiņāi.
Otru reizi es nedotu
Mātei pūra atslēdziņas,
Ka ņēmusi neizdala
Manas baltas villainītes!
Manas raibas pirkstainītes,
Manas gaŗas diegu zeķes!

1431. (L. B.)

Lustīt mana, laimīt mana,
Tu ar mani līdzi nāc,
Projām iešu, nepalikšu,
Mājās nākšu atpakaļ.
Mājās nākšu atpakaļi
Savai tēva zemītē.
Kas būt' laba mātes meita,
Tā būt' mani gaidījuse:
Man cimdiņus adījuse,
Man krekliņus šūdinājse.
Kas bij kāda netiklīte,
Gaŗām gāja šņaukādama;
Tā skatīja tādu zēnu,
Kam cepure uz pakausi,
Kam cepure uz pakausi,
Abas rokas kabatās.
Ak tu muļķe, meitenīte:
Tādam zēnam gaŗš celiņis,
Gŗūts mūžiņis dzīvojot.
Atceriesa to vietiņu,
Kur mēs kopām sēdējām,
Mīļus vārdus runājām;
Mīļus vārdus runājām,
Augstas laimes vēlējām.

1432. (L. B.)

Māte mani nodevusi
Pa deviņi novadiņi.
Devītāja gadiņāja
Pie māmiņas sērsti braucu.
Irbe manu ceļu teka,
Rauduvīte rasu vilka.
Piekūst irbe tecēdama,
Rauduvīte peldēdama,
Piekūst manis bērs zirdziņis,
Nodilst vaŗa ritentiņi.
Viens brālītis vārtus vēra,
Otris jūdza kumeliņu;
Viena māsa dures dara,
Otra sedza villainīti;

Pate māte krēslu cēla,
Man mūžiņu vaicādama.
Ko, māmiņa, tu vaicāji,
Tavas pašas vaina bija;
Tavas pašas vaina bija,
Kam tik tāļu mani devi.
Vai es kāda nelga biju,
Vai pūriņa man nebija?
Pūriņš tika kaldināts,
Sudrabiņis liedināts.

1433. (L. B.)

Trīs gadiņi neredzēju
Saderētu līgaviņu,
Ceturtā gadiņā
Ieraudzīju baznīcā.
Divi veda pie rociņas,
Trešais nesa vainadziņ',
Ceturt's gāja no pakaļas,
Asariņas slaucīdams
Zaļā zīda nāzdaugā.
Pieslaucījis izmazgāja
Zaļas zāles rasiņā.
Izmazgājis izžāvēja
Zaļa bērza galiņā.
Trīs gadiņi tas bērziņis
Ne tas auga, ne zaļoja,
Ceturtāi gadiņāi
Zelta ziedus noziedēj'.

1434. (15822.)

Aiz ko man sirds sāpēja,
Aiz ko vaigi nobālēja?
Sirds sāpēja žēlabām,
Vaigi bāla asarām:
Redzu savu mīļu draugu
Pie laulības pievedam.
Divi veda aiz rociņas,
Trešais nesa vainadziņu.

1435. (L. B.)

Ko tu raudi, kas tev kaite,
Mana jauna līgaviņa?
Vai tev trūka sāls' un maize,
Vai es mīļi nedzīvoj'?
Sāls un maize gan netrūka,
Tu pats mīļi nedzīvoji!
Ja tev tika, dzīv' ar mani,
Ja netīk, šķiramies!
Šķir pušām gultas drēbes,
Lauž laulības gredzentiņu,
Lauž laulības gredzentiņu,
Deviņiemi gabaliemi,
Met upītes dibenā,
Lai spīd upes dibenā;
Lai spīd upes dibenā,
Ne manā rociņā.
Spīd upītes dibenā,
Ne sirsniņa nesāpēja;
Spīd manā rociņā,
Birst man gaužas asariņas,
Birst man gaužas asariņas,
Visu mūžu dzīvojot.

1436. (L. B.)

Trīs vakari gultu taisu,
Gaidu savu mīļu draugu,
Ceturtāi vakarāi
Vairs gultiņu netaisīju,
Vairs gultiņu netaisīju,
Slauku žēlas asariņas,
Slauku žēlas asariņas;
Vai, Dieviņi, galva sāp;
Vai, Dieviņi, galva sāp;
Kas galviņu man sasies?
Kaut man būtu līgaviņa,
Tā galviņu man sasietu.
Ko līdz daiļa līgaviņa,
Stāv Kurzemes mājiņās,
Stāv Kurzemes mājiņās,
Rauda žēlas asariņas,
Rauda žēlas asariņas,
Gaida mani pārejam.
Ai, Kurzemes mazputniņi,
Skrien pie manas līgaviņas;
Pasak' manai līgaviņai,
Lai tā žēli neraudāja,
Lai tā žēli neraudāja,
Lai tā mani negaidīja.

1437. (L. B.)

Smuks sarkanis āboliņis,
Tārpiņš serdi rubināja,
Smuks raženis tēva dēlis,

Kas jods viņa sirdi zina:
Trīs dieniņas sadzīvoja,
Ne vārdiņa nerunāja.
Cērtu dzelzim, vai lec skaida,
Vai leks viņam valodiņa?
Cik no dzelža skaida lēca,
Tik no viņa valodiņa.
Kam, tautieti, aku raki,
Tev ūdeņa nevajag:
Ik rītiņa mazgājiesa
Līgaviņas asarāsa.
Kaut es būtu to zinājse,
Kalnā rozes ravēdama,
Būt' tecējse lejiņāje,
Laidusiese jūriņāje.
Vidū jūŗas balts kalniņis
Sarkanāma odziņāma.
Tās nebija zemes ogas,
Tās saulītes asariņas;
Tur saulīte raudājuse,
Ik vakara noiedama.

1438. (L. B.)

Tautu meita gultu taisa,
Aicin' mani klātgulēt.
Guli viena, tautu meita,
Es pie tevis negulēšu:
Es gulēšu jūriņā,
Savā niedru laiviņā!
Niedru laiva viegli tek, —
Simtu jūdžu naksniņā.
Tecēdama aiztecēja
Saules muižas pagastā.
Saules muižas pagastā
Viena veca māmuļiņa;
Tai māmiņai trīs meitiņas,
Katra savu darbu dara:
Viena ada, otra raksta,
Trešā zīdu šķetināja.
— Dod, māmiņa, to meitiņu,
Kas to zīdu šķetināja.
— Nē, puisīti, to nedošu,
Tā tā visu jaunākā! —
— Ja nedosi to meitiņu,
Es nomiršu sirdēstos.
Kur jūs mani glabāsiet,
Sirdēstos nomirušu?
Rokat rožu dārziņā
Apakš rožu saknītēm.
Tur uzauga kupla roze
Manā kapa maliņā.
Tur sanāca svētu rītu
Jaunas meitas pušķu raut.
Laužat zaru, pazarītes,
Galotnītes nelaužat!
Atjāj divi Dievu dēli,
Tie nolauza galotnīti,
Nones tautu istabā.
Meitu māte brīnījās:
Kas tie tādi rožu ziedi!?
Tie nebija rožu ziedi,
Tā bij puiša dvēselīte,
Tā bij puiša dvēselīte,
Sirdsēstos nomiruša! —

1439. (12564.)

Kur tu jāji, kalpa puika,
Tumšajā vakarā?
Jāj pie manis, kalpa puika,
Man gultiņa pataisīta
Mīkstiem dūnu spilveņiem,
Smalkiem slēžu palagiem.
Gul tu, puika, tai malā,
Es ar' pati šai malā.
— No rītiņa celdamies
Abi divi gauži raud:
Vienam žēli projām jāti,
Otram žēli še palikt.

1440. (17985.)

Es iesēdu ar tautieti
Baltai ziedu laiviņāi.
Māte raud pakaļāi
Ar jaunām māsiņām;
Māte raud vieglas dienas,
Māsas zīļu vaiņadziņa.
Kam, māsiņas, jūs raudat,
Pārsūtīšu vaiņadziņu,
Pārsūtīšu vaiņadziņu
Ar jaunaju dieverīti;
Mūžiņāi nepārsūtu
Māmiņai vieglas dienas.

1441. (8292.)

Vai, Dieviņ, ko darīšu,
Ļaudis mani ne-ieredz!
Tīšos linu palagā,
Līdīš' Dieva zemītē.
Žēlo mani, mīļš Dieviņš,
Es jau biju tā vaināta,
Es jau biju tā vaināta,
Ka vairs nieka nederēju,
Ka vairs nieka nederēju,
Ne īstiem brālīšiem.

1442. (33625.)

Kur priedīte, tavi zari?
Celmi vien līdumā;
Kur, māmiņa, tavas meitas?
Krēsli vien istabā.
Sauc, māmiņa, savas meitas,
Sauc lielās, sauc mazās!
Attek lielas, attek mazas,
Pastarīte neattek.
Pastarīte aiztecēja
Gar upīti dziedādama,
Gar upīti dziedādama,
Zilus ziedus lasīdama.
Pie ziediņa sniedzoties,
Nokrīt zelta gredzentiņš;
Gredzentiņu meklējot,
Nokrīt zīļu vainadziņš.
Pēc vainaga sniegdamās,
Iekrīt pate upītē.
Upe viņu nepanesa,
Tā iemeta Daugavā,
Daugaviņa nepanesa,
Tā iemeta juriņā,
Jūŗa viņu nepanesa,
Tā izmeta maliņā,
Tā izmeta maliņā,
Baltā smilšu kalniņā.
Tur izauga kupla liepa
Deviņām galotnēm.
Devītā gadiņā
Iet brālītis kokles cirst.
Sak' brālītis koklēdams :
Tās koklītes gauži skan!
Sak' māmiņa raudādama:
Tā dzied mana pastarīte,
Tā dzied mana pastarīte,
Gar upīti tecēdama,
Gar upīti tecēdama,
Zelta ziedus lasīdama.

1443. (L. V.)

Es redzēju sav' Laimiņu
Līdz pusei ūdenī;
Kaut tā visa noslīkusi
Par to manu gŗūt' mūžiņu!
Visi gultas spilventiņi
Asarām nomirkuši.
Neviens mani neredzēja,
Kā es gauži noraudāju,
Piedurknīte, tā redzēja,
Kad slaucīju asariņ's.
Ak, tu manu sūru dienu,
Ko es esmu darījusi?
Laiskajam roku devu,
Labajam atsacīju.
Laima stāv kalniņā,
Pinekliņu rociņā,
Piepin labu mātes meitu
Pie nelieša tēva dēl'.

1444. (L. V.)

Pie ozola nesēdēšu,
Ozolam liela rasa;
Pie liepiņas vien sēdēšu,
Liepiņai nava rasas;
Ar puišiem nerunāšu,
Puišiem viltus valodiņa;
Ar meitām vien runāšu,
Tām ir taisna valodiņa!
Alkšņa rīksti nelauzīšu,
Ja es bērza nedabūšu;
Pie atraikņa es ne-iešu,
Ja es puiša nedabūšu!
Atraiknim smaga roka,
Div' laulāti gredzentiņi;
Atraiknīša kumeļam
Bēdu segli mugurā!
Atraiknīša līgaviņa
Ik vakarus gauži raud.
Ko tu raudi, kas tev kait,
Mana jauna līgaviņa?
Vai tev trūka mīļi vārdi,

Vai es mīļi nedzīvoj'?
Ja tev tīk, dzīv' ar mani,
Ja netīk, šķiŗamies!
Šķiŗam pušu raibus cimdus,
Lauž laulātu gredzentiņu,
Lauž laulātu gredzentiņu,
Met upītes dibenā;
Lai spīd upes dibenā,
Ne manā rociņā.
Upīt' nesa dziedādama,
Es valkāju raudādam'!

1445. (L. V.)

Tumši brūnas rozes zied
Meitu mātes sētiņā:
Pret saulīti ziedus laida,
Pa vējam birdināja.
Sak' tautietis caurjādams:
Kam tie ziedi nobiruši?
Tai māsai nobiruši,
Kas tais' gultu raudādama.
Taisīdama gauži raud,
Pataisījsi vēl gaužāki:
Nav Dieviņš man vēlējis
Patīkamu gulētāju! —

1446. (L. B.)

Stāv' kalnāi' stāv lejāi,
Visur mani vējš locīja, —
Kalnā mani vējš locīja,
Lejā ļaužu valodiņas.
Pūšat mani, visi vēji;
Vainājati, visi ļaudis;
Balta augu vēju pūsta,
Gudra ļaužu vainājama.
Es tās ļaužu valodiņas
Daudz cienāji neturēju:
Dižu laidu pār galviņu,
Mazu minu kājiņām.
Vaināt mani izvaināja
Duj netikli tēva dēli,
Es tās vainas nebēdāju,
Jo tie dāri vainātāji:
Vainā mani purva dzērve,
Vainā lauka cīrulītis.
Sper, pērkoni, purva dzērvi!
Pate šaušu cīrulīti. —

1447. (L. B.)

Kam, brālīti, audzināji
Zaļu birzi sētmalā?
Vanagiemi lidināti,
Irbītēmi ietecēt.
Kad zinātu to dieniņu,
Kuŗu dienu tautas jāj,
Es būt' savu sētas vidu
Ar rozēm izkaisījse.
Kaisu savu sētas vidu,
Redz' atraiti atjājam.
Slauku rozes žogmalēi,
Lecu pate upītēi.
Labāk mani straume nesa,
Ne atraiša kumeliņis;
Straume nesa līgodama,
Atraits žēli rūdināja.
Es nelauztu alkšņa rīksti,
Kad es bērza nedabūtu;
Es ne-ietu pie atraiša,
Kad es puisi nedabūtu.
Labāk mani sniegs apsniga,
Nekā ļaudis aprunāja:
Sniegs apsniga, vējš nopūta,
Ļaužu runas nevarēja.

1448. (L. B.)

Līdeciņi, zaļspārnīti,
Nāc ar mani rotātiesi;
Tu dziļāji jūriņāi,
Es ozola laiviņā.
Jūriņ' prasa smalku tīklu,
Laiviņ' baltu zēģelīti;
Uzvelk baltu zēģelīti,
Iet laiviņa mirdzēdama,
Iet laiviņa mirdzēdama,
Līdz tautieša namdurvīm.
Tautiets man laipu lika,
Laipu laipas galiņā;
Pa laipiņu ielaipoja
Tautu dēla sētiņā.
Metu laipu pie laipiņas,
Nevarēju izlaipot.
Meitiņ, zelta drostaliņ,
Gul pie manis šo naksniņu:
Ja gulēsi šo naksniņu,
Tad gulēsi visu mūžu.

Nei gulēšu šo naksniņu,
Nei gulēšu visu mūžu.
Labāk tēva dubļus bridu,
Ne tautieša laipu gāju:
Tēva dubļi sudraboti,
Tautu laipas asarotas:
Tēva dubļus izbridīšu,
Tautās vesta nepāriešu.

1449. (L. B.)

Dēlu māte aicināja
Meitu māti saulītē,
Neej, mana māmuļīte,
Piekrāps tevi dēlu māte;
Piekrāps tevi dēlu māte —
Atjems tavu malējiņu.
Ai māmiņa, ai, māmiņa,
Trūks tev triju trūkumiņu:
Klētī pūra, kūtī gove,
Kambarī malējiņa.
Māte meitu izdevuse,
Dzied rociņas cilādama,
Kad iegāja kambarēi,
Raud milniņu turēdama.

1450. (L. B.)

Pats baŗoju, pats sukāju
Kūtī bēru kumeliņu.
Pats es jūdzu, pats es braucu,
Pats līgavu nolūkoju.
Pats līgavu nolūkoju,
Pats pārvedu sētiņā.
Pats pārvedu sētiņā,
Pats ielaidu klētiņā.
Pats ielaidu klētiņā,
Pats krēslāi sēdināju.
Pats krēslāi sēdināju,
Pats nojēmu vaiņadziņu,
Pats nojēmu vaiņadziņu,
Pats gultiņu uztaisīju.
Pats gultiņu uztaisīju
Baltiem linu palagiem.
Baltiem linu palagiem,
Putnu spalvu spilveniem.
Pats gultiņu uztaisījis,
Pats pa priekšu iegulos.

Nāc nu guli, līgaviņa,
Uz manāme rociņām!
Kad rociņas nogulēsi,
Tad es tevi modināšu...
Celies, mana līgaviņa,
Jau rociņas nogulētas.
Dzied gailīši, rej sunīši,
Mauj gosniņas laidarā.
Līgaviņa celdamāsi:
„Vai Dieviņi, galva sāp!
Kur nu mani sārti vaigi,
Kur nu rožu vainadziņš!
Sārti vaigi nobālējši,
Vaiņadziņis noziedējis.
Sārtu vaigu nebēdātu,
Kad tik taptu pie māmiņas!
Kad tik taptu pie māmiņas,
Pie jaunāme māsiņām,
Pie jaunāme māsiņām,
Pie mazieme bāliņiem.
Es sūdzētu māmiņai
Šīs naksniņas gulumiņu."
Neraud' gauži, līgaviņa,
Vaiņadziņu žēlodama,
Vaiņadziņu žēlodama,
Manu vainu turēdama.
Netur velti manu vainu,
Tavas pašas vaina bija.
Kur es aru, kur ecēju,
Tur tu laidi ganīdama.
Tur tu laidi ganīdama,
Vaināj' manu arumiņu.
Kur es zirgus dusināju,
Tur tu goves guldināji.
Tur dziedāji, tur leloji,
Tur turēji launadziņu.
Tur gulēji dienasvidu,
Gaŗām klāji villainīti.
Kur es viju pātadziņu,
Tur tu pini prievitiņu.
Kur es kāru cepurīti,
Tur tu kāri vaiņadziņu.
Sūdzi, sūdzi, līgaviņa,
Es to daudzi nebēdāju.
Vai tu dziedi, vai tu raudi,
Tavas pašas vaina bija.

1451. (L. B.)

Iededzinu gaŗu skalu,
Sēdu ilgi vakarā,
Gaidu savu arājiņu
No krodziņa pārnākam.
Izdeg manis gaŗis skalis,
Iet gulēt raudādama,
Iet gulēt raudādama,
Nesagaidu arājiņu.
Tādam kroga dzērājam
Mīksta guļa sētmalā;
Akmens mīksts spilventiņš,
Dublis smalks paladziņš!

1452. (L. B.)

Es noķēru cielaviņu
Siena vāla galiņā.
Tā nebija cielaviņa,
Tā bij mana līgaviņa.
Sirsniņ mana, actiņ mana,
Kur tik ilgi kavējies?
Lieliem kungiem darbos gāju,
Nevarēju pie tev būt:
Es priekš tevis sen nopirku
Zeltā austu vaiņadziņu,
Zeltā austu vaiņadziņu,
Tīra zelta gredzentiņu.
Pērc, puisīti, nevalkāšu,
Es jau tava gan nebūšu,
Es jau biju saderēta
Citam tēva dēliņam.
Smagi kŗāca sila priede,
Smalka lietus pielijusi,
Gauži raud tas puisītis,
Ko atstāja līgaviņa.
Neraud gauži, nepūt smagi,
Mans pirmais brūtganiņ,
Es jau tevi kāzās lūgšu,
Pirmajos vedējos;
Es tev došu cimdus, zeķes
Kā citiem bāliņiem!
Lai velns rāva cimdus, zeķes,
Kad es pašas nedabūju!

1453. (L. B.)

Vediet mani, vedējiņi,
Neklausat raudu manu;
Es tik pati šņukstināju,
No māmiņas atstādama.
Māmiņ mani solījās
Tāļu laist, neraudāt,
Vēl es teju kājas aunu,
Jau māmiņa gauži raud.
— Neraud' gauži, māmuļiņa,
Neba mani tāļu veda:
Saulē spīd glāžu logi
Caur ābeļu pazarēm,
Caur ābeļu pazarēm,
Caur vītolu lapiņām! —

1454. (15711.)

Smagi šņāca sila priede,
Smalka lietus pielijuse;
Smagi pūta tas puisītis,
Kam zināma līgaviņa.
Kā tas smagi nepūtīs,
Kad tas labi nezināja,
Vai tā nāca, vai nenāca,
Vai laiž tēvis, māmuliņa.
Tēvs, māmiņa gan būt' laidis,
Būt' es pate gājējiņa,
Sen būt' manas villainītes
Tautu dēla izgulētas,
Sen būt' mani balti vaigi
Asarāmi nomirkuši.

1455. (L. B.)

Gauži rauda mātes meita —
Gaŗām jāja precinieki.
To tev dara melni spaņņi,
Neslaucīta duru priekša.
Kālab manis kumeliņis
Tek pa ceļu sprauslodams?
Netikusi mātes meita
Sēd manāsi kamanās:
Melna mute, nemazgāta,
Melns krekliņis mugurā.
Kāp laukā, mātes meita,
No manām kamanām!
Negrib manis kumeliņis
Melnus sviedrus vizināt.

1456. (13373.)

Daiļa puķe dārzā auga,
Vēl daiļāka jūriņāji,

Zelta zari, zīda saknes,
Sudrabiņa lapiņām.
Pēc puķītes sniedzotiesi,
Iekrīt zīda nēzdaudziņis;
Pēc nēzdauga sniedzotiesi,
Iekrīt zelta gredzentiņš;
Pēc gredzena sniedzotiesi,
Iekrīt zīļu vaiņadziņis;
Pēc vaiņaga sniedzotiesi,
Dzirdu tautas atjājot.
Saka tautas cits uz cita:
Ņemsim zirga mugurāji!
Labāk kritu upitēji,
Nekā tautu rociņā,
Upīt' nesa līgodama,
Tautas veda nievādamas. —
Upīt' nesa, nepanesa,
Iesit vilnis Daugavāji;
Daugav' nesa, nepanesa,
Iesit vilnis jūriņā;
Jūriņ' nesa, nepanesa,
Izsit vilnis maliņāji,
Izsit vilnis maliņāji,
Tēva lauka galiņā.
Tur uzauga kupla liepa
Deviņiemi žuburiemi.
No saknēmi kokles taisa,
No zariemi stabulītes.
Sak' bāliņis koklēdamis:
Tā koklīte žēli skana.
Sak' māmiņa raudādama:
Tā dzied mana pastarīte,
Tā dzied mana pastarīte,
Gar jūriņu staigādama,
Gar jūriņu staigādama,
Ūdens ziedus lasīdama.

1457. (13276.)

Kur tu jāsi, kalpa puisi,
Tumsiņāji, vakarā?
Jāj pie manis, kalpa puisi,
Es tev došu naktes māju,
Kumeļam staļļa dangu,
Tev vietiņu pārgulēt;
Kumeļam tīras auzas,
Baltābolu redelēs;
Tev gultiņu uztaisīšu
Mīkstiem dūnu spilveņiem,
Mīkstiem dūnu spilveņiem,
Baltiem linu palagiem,
Baltiem linu palagiem,
Rožu deķi apsegā,
Rožu deķi apsegā,
Iešu pate klātgulēt.
— No rītiņa celdamies
Abi divi žēli raud:
Vienam žēl projām iet,
Otram žēl še palikt.
— Neraud gauži, līgaviņa,
Rakstīš' mazu grāmatiņu.
— Kad pārnāca grāmatiņa:
Jau ar citu saderējis,
Izlasīju, saplosīju,
Man vairs tāda nevajaga!
Kas klaus' puiša viltus mēli,
Tas klaus' vilka lelošanu;
Puisēnam cirpti mati,
Trejdeviņi padomiņi.

1458. (15793.)

Diezin, diezin, vai tas tiesa,
Ko tie ļaudis daudz runā:
Mana jauna līgaviņa,
Tā ar citu saderējse.
Svētu rītu sētiņā
Sedloj' bēru kumeliņu,
Sedloj' bēru kumeliņu,
Jāšu viņas apraudzīt.
Ne puslauka nenojāju,
Nozviedzās kumeliņš.
Kumeļam sviedri pil,
Man rit gaužas asariņas.
Ņemu savu sedlu deķi,
Šlauku sviedrus kumeļam;
Ņemu zīda nēzdodziņu,
Šlauku gaužas asariņas.
Ne līdz vārtiem nenojāju,
Sāk tie suņi sīvi riet,
Sāk tie suņi sīvi riet,
Iznāk mana līgaviņa,
Iznāk mana līgaviņa,
Baltas rokas lauzīdama,
Baltas rokas lauzīdama,
Asariņas slaucīdama.

Ko tu raudi, kas tev kaiš,
Mana jauna līgaviņa?
— Kā es gauži neraudāšu,
Man nomira tēvs, māmiņa! —

1459. (L. D.)

Dzirdu ļaudis runājot,
Līgaviņa atsakot.
Ļaužu mēles neklausīju,
Jāju pats apraudzīt.
Gaŗām jāju viņas sētu,
Viņa stāv uz namdurvīm.
Labrītiņu, sirdspuķīte,
Sniedz rociņu, dod mutītes,
Sniedz rociņu, dod mutītes,
Būsi mana līgaviņa?
Šī rociņu gan pasniedza,
Bet vis mutes man nedeva.
Ej tu, stalta vīzdegune,
Es jau tevis nelūgšos.
Zinu ceļu, māku jāt
Ar bēro kumeliņu.
Būs māmiņa, kas dos meitu,
Kas māk meitu audzināt.
Nāks meitiņa kā rozīte,
Kā Vāczemes magonīte.
Tai es došu savu klēti,
Savas klētis atslēdziņu.
Kad aiziešu, pavadīs,
Kad pārnākšu, sagaidīs.

1460. (15796.)

Es nezinu, kas man kait,
Man gāliņa gaužam sāp.
Vai būs mana līgaviņa
Jau ar citu saderēta?
Pa ļaudīm gan dzirdēju,
Pats vēl labi nezināju.
Eim' stallei, sedloj' bēri,
Jāš' tīšām apraudzīt.
Kad azjāju, tad atradu
Sēžam galda galiņāi.
Eimu klātu, dodu roku,
Viņa rokas vai(r)s nedeva.
Saki, saki, man' sirsniņa,
Kādu vainu man atrasi?
Nekāds nelga, nekāds blēdis,
Godīgs puika, tēva dēls.
Būs man vienas rozes dēļ
Tādu augstu žogu kāpt?
Būs man vienas meitas dēļ
Turēt lielu sirdēstiņu?
Gan būs māte, kas dos meitu,
Tu žēlosi nedevuse,
Tu žēlosi nedevuse,
Raudās meita nenākuse.

1461. (15789.)

Vai, Dieviņi, galva sāp,
Man līgava saderēta,
Man līgava saderēta,
Tā pie manis vairs nenāk.
Iem' stallī, segloj' zirgu,
Jāšu viņas apraudzīt.
Līdz nojāju, līdz ieraugu,
Mīļā stāv pie durvīm.
Iemu klāti, domu roku,
Šī man rokas vairs nedeva.
Ej ar Dievu, mana mīļā,
Es tev ļauna nevēlēšu;
Jāš' citā cieminā
Pie dižanas mātes meitas.

1462. (15830.)

Es nezinu, kālabad
Man sirsniņa gaužam sāp.
Diezin Dievis, vai ir tiesa,
Ko tie ļaudis daudz runāja:
Cits teic manu sirdspuķīti
Jau ar citu saderētu.
Eim' stallei, sedloj' bēri,
Jāš' es viņu apraudzīt.
Ne pie vārtu nepiejāju,
Jau satiku izvedam.
Es viņai roku sniedzu,
Viņ' rociņu man nedeva.
Es vaicāju brālīšam,
Nezināju, ko darīt,
Vai būs man ceļu griezt,
Vai vilkt savu zobentiņu.
Labāk ceļu pagriezīšu,
Nevilkš' savu zobentiņu.
Būs man vienas rozes dēļ
Tādu augstu žogu pīt?

Būs man vienas meitas dēļ
Turēt lielu sirdēstiņu?
Vēl citāi dārziņāi
Jo dailākas rozes aug;
Vēl citai māmiņai
Jo dailākas meitas aug.
Es paklāju mellu deķi
Pa kumeļa kājiņām,
Lai sēroja kumeliņis
Pēc tās jaunas līgaviņas.

1463. (L. D.)

Tumša nakte, melns celinis,
Sedloj' melnu kumeliņu,
Jāšu savu līgavinu
Šo naksninu apraudzīt.
Pats vēl labi nezināju,
Par ļaudīm gan dzirdēju:
Mana jauna līgavina
Jau ar citu saderēta.
Es nojāju, es atradu
Sēdim galda galinā,
Sēdim galda galinā,
Alus kanna rocinā.
Sniedzu roku, devu mutes,
Šī galvinu šķībi grieze,
Šī galvinu šķībi grieze,
Jau ar citu saderējse.
Saki, mana līgavina,
Kādu vainu tu man devi?
Vai es žūpa, vai es nelga,
Vai es zirgu vainenieks?
Godīgs puika, tēva dēlis,
Laba zirga kopējins. —
Bij man vienas meitas dēļ
Tādu gaŗu ceļu jāt,
Tādu gaŗu ceļu jāt,
Sviedrēt savu kumelinu?
Ņēmu savu zirgu deķi,
Slauku sviedrus kumeļam;
Ņēmu zīda lakatiņu,
Slauku žēlas asarinas.
Es paklāju melnu deķi
Pa kumeļa kājinām,
Lai trūd manis kumelinis
Pēc tās jaunas līgavinas.

1464. (15252.)

Aiz upītes meitas dzied
Melnajām galviņām;
Viena pati baltgalvīte,
Tā būs mana līgaviņa.
Saki man, tautu meita,
Vai būs brist, vai peldēt?
— Brīv tev brist, brīv peldēt,
Es pie tevis gan ne-iešu.
— Labi, labi, tautu meita,
Ka tu man atsacīji,
Nejāš' vairs tumšas naktis,
Nesvīdēšu kumeliņu,
Sav' mūžiņu nekavēšu,
Sav' naudiņu netērēšu.
Griežu bēri atpakaļ,
Jāš' uz citu mātes meitu.
Būs māmiņa, kas dos meitu,
Nāks meitiņa dziedādama,
Nāks meitiņa dziedādama,
Kā rozīte ziedēdama.

1465. (15800.)

Kur es iešu, kur palikšu,
Kur es savu galvu likšu?
Mana mīļa saderēta,
Tā pie manis vairs nenāce.
Segloš' savu kumeliņu,
Jāšu viņas apraudzīt.
Ne pie vārtu nepiejāju,
Viņa durvīs skatījās.
Līdz piejāju, sniecu roku,
Viņa roku vairs nedeva.
Ej ar Dievu, mana mīļa,
Es tev ļauna nevēlēšu
Ne vienēi vietiņēi,
Ne vienēi stundiņēi.

1466. (L. B.)

Vista cāļus atmetusi,
Atmet mani māmuliņa.
Cāļi teka pulciņāi,
Kur, māmiņa, es tecēšu?
Teku jūŗas kalniņāi,
Skatos savu jaunbrālīti.
Teku dienu, teku nakti
Raudādama gar jūriņu.

Tecēdama sasatiku
Trīs godīgus zvejniecinus.
Ai, godīgi zvejnieciņi,
Redzējāti man' brālīti?
„Ai, godīga mātes meita,
Kāds bij tavis jaunbrālītis?"
Sarkaniema vaidziņiema,
Iedzeltāni matu gali. —
„Ai, godīga mātes meita,
Tāds gul jūŗas dibenāi;
Smiltis viņa vaigus grauza,
Ūdens matus pludināja":
Ai, godīgi zvejnieciņi,
Ceļat viņu laiviņāi,
Ceļat viņu laiviņāi,
Vedat viņu maliņāi, —
„Ai, godīga mātes meita,
Ko maksāsi vedumiņu?" —
Vienam došu raibus cimdus,
Otram došu slēžu kreklu;
Tam trešam nav ko doti,
Tam es pati vēlēšosi;
Tam es pati vēlēšosi
Baltu kreklu audējiņa,
Baltu kreklu audējiņa,
Raibu cimdu adītāja,
Raibu cimdu adītāja,
Mīkstas vietas taisītāja.

1467. (33632.)

Man bij daiļis arājiņis
Par visiem arājiem:
Zilas acis, sārti vaigi,
Iedzeltāni matu gali.
Tam bij divi melni zirgi,
Tas trešais itin balts.
Vienu deva kungam jāt,
Otru kunga sulaiņam,
To trešo pats tas jāja
Kungam līdz Vāczemē.
— Nu ar Dievu, līgaviņa,
Iigi tevis neredzēšu.
Lai gan tevis neredzēšu,
Allaž tevi pieminēšu.
Pa trīs gadi ceturtā
Nākšu tevi apraudzīt.
— Gāju rožu dārziņā,
Pinu rožu vainadziņu,
Gaidīj' savu arājiņu
Pēc trīs gadi pārnākam.
Trīs gadiņi pagājuši,
Vēl nav mana arājiņa,
Vēl nav mana arājiņa,
Balta zirga jājējiņa.
Ceturtā gadiņā
Nu atjāja pie lodziņa.
— Labvakar, labvakar!
Mana jauna līgaviņa.
— Labvakar, labvakar!
Kā nu iet, arājiņ?
Kā nu iet, arājiņ,
Balta zirga jājējiņ?
— Gan jau labi, līgaviņa,
Bet man citis kumeliņis.
— Ja tev citis kumeliņis,
Tad tev cita līgaviņa.
Es jau tev tūlīn teicu,
Ka tu mani aizmirsīsi,
Kà tu mani aizmirsīsi,
Tāļus ceļus staigādams.
— Aiztais', meitiņ, savu logu,
Ar tev' vairs nerunāšu.
Nu es jāšu citu ceļu,
Kur aug citas mātes meitas,
Kur aug citas mātes meitas,
Vēl skaistākas, vēl daiļākas.
— Es iegāju raudādama
Savā rožu dārziņā,
Saplosīju vainadziņu,
Slaucij' gaužas asariņas.

1468. (33616.)

Daiļa roze dārzā auga,
Kas to rozi iestādīja?
Māmiņai viena meita,
Tā rozīti iestādīja.
Jūdziet, brāļi, sešus meļņus,
Brauksim viņai precībās.
Labdien, labdien, smuk-
meitiņa!
Mēs braucām prezībās.
— Paldies, paldies, smuk-
puisīti,
Es nevaru solīties,

Es nevaru solīties,
Nav mājā tēvs, māmiņa.
Brauciet rītu, vai parītu,
Tad būs mājā tēvs, māmiņa.
— Jūdziet, brāļi, sešus meļņus,
Brauksim otrreiz precībās!
Labdien, labdien, smukmeitiņa,
Otrreiz braucam precībās.
— Paldies, paldies, smukpuisīti,
Nu es varu solīties,
Nu es varu solīties,
Nu mājā tēvs, māmiņa.
Jūdziet, brāļi, sešus meļņus,
Vedam brūti sētiņā.
Sētiņāi ievedot,
Saņem mūs muzikanti,
Piecpacmit ar vijolēm,
Sešpacmit ar bazunēm.
Pirmo danci dancojot,
Noģībst mana līgaviņa.
Nesu viņu kambarī,
Lieku viņu gultiņā.
Trīs dieniņas, trīs naksniņas
Uz rokām saauklēju.
Saki, mana līgaviņa,
Vai negribi ēst, vai dzert?
Vai negribi ēst, vai dzert,
Vai saldena āboltiņa?
— Ne es gribu ēst, ne dzert,
Ne saldena āboltiņa.
— Saki, mana līgaviņa,
Kādās drēbēs tevi ģērbt?
— Šķidri austos svārciņos
Sarkanrožu lintītēm.
— Saki, mana līgaviņa,
Kādā zārkā tevi likt?
— Tumši zilā, brūnām puķēm,
Sudrabiņa lapiņām.
Saki, mana līgaviņa,
Kādiem zirgiem tevi vest?
— Tiem pašiem sešiem meļņiem,
Kuŗiem mani brūti veda.
— Saki, mana līgaviņa,
Kādām smiltīm tev' apbērt?
— Tām pašām smiltiņām,
Kuŗām citus paglabā.
— Saki, mana līgaviņa,
Kā es tevi piecietīšu?
— Liec trīs gadus baznīcā
Ik svētdienas nozvanīt.
— Brīnās kungi, brīnās ļaudis,
Kas tā tāda nomiruse,
Kas tā tāda nomiruse,
Pirmo danci dancojot,
Pirmo danci dancojot,
Brūtes kroni noņemot.

1469. (8944.)

Tautas manu augumiņu
Pirms izteica, pēc vaināja.
Jājat, tautas, meklējat,
Kur jūs tādu atrasit,
Kas neēda, kas nedzēra,
Kas miedziņu negulēja.
Vējš neēda, vējš nedzēra,
Ūdens miega negulēja.

1470. (16967.)

Māte mani tālu deva,
Solīj' žēli neraudāt.
Kad klētī kājas āvu,
Jau māmiņa gauži raud;
Sedzu baltu villainīti,
Rauda visi bāleliņi;
Kad atdevu labas dienas,
Rauda visas sīvas māršas;
Kumeļāi uzkāpjoti,
Mauj gosniņas laidarā;
Pa vārtiemi izjājot,
Zviedza bēri kumeliņi.

1471. (L. B.)

Šorīt māte agri cēla
Par visieme rītiņieme;
Liek man smalki linus vērpt,
Sola tālu tautās dot;
Sola tālu tautās dota,
Sola žēli neraudāt.
Ne kājiņas neapāvu,

Jau māmiņa žēli raud;
Kad es sedzu villainīti,
Raud galviņu saķērusi;
Kad uzliku vainadziņu,
Raud mazaji bāleliņi.
Neraudata, bāleliņi,
Attecēšu apraudzīt.
Kad es gāju pa durvīm,
Rauda visa māju saime.
Neraudati, māju saime,
Neb es tēva atslēdziņa.
Kad es gāju pa sētiņu,
Mauj gosniņas laidarāi.
Nemaujata jūs, gosniņas,
Jaunā māsa kopējiņa.
Kad es gāju pa vārtiema,
Raud rozītes dārziņā.
Neraudati jūs, rozītes,
Attecēšu noravēti;
Attecēšu noravēti,
Kādu vaļu turēdama.
Pa trīs gadi ceturtāji
Pie māmiņas sērsti braucu,
Lūgšus lūdzu tautietime,
Lai iejūdza kumeliņu.
Ne es jūgšu, ne tu brauksi:
Kur nobrauksi, tur paliksi,
Paliks manis kumeliņis,
Manas kaltas kamaniņas.
Cirtu pliķi tautietima,
Jūdzu pati kumeliņu,
Lai redzēja tēvs, māmiņa,
Kam netikli audzināja.
Iejūgusi kumeliņu,
Brauc māmiņu apraudzīti.
Pie vārtieme ieraudzīju:
Nāk māmiņa raudādama.
Kā, meitiņa, neraudāšu,
Neb es tevi gaidījusi.
Viens brālītis vārtus cēla,
Otris jūdza kumeliņu;
Viena māsa durvis vēra,
Otra jēma villainīti.
Pate māte krēslu cēla,
Veselību vaicādama.
Tēvs galdiņa galiņāi
Vaicā manu dzīvošanu;
Kā, meitiņa, tev klājas,
Kā maname znotiņame?
Vai jūs, tēvis, nezinate,
Svešas mātes dzīvošanu?
Sešas dienas nedēļāi,
Seši maizes riecientiņi;
Seši maizes riecientiņi,
Sešas dūres mugurāi.
Dari, dari, sveša māte,
Gan es teve atdarīšu!
Vēl manāe pūriņāi
Stīgām šūta pātadziņa.
Gan es tavas slinkas meitas
Pa vārtiema izraidīšu.
Gan es tavus gaŗus matus
Gar rociņu sitināšu.

1472. (27816.)

Kas var manu zirgu jāt,
Manus seglus, iemauktiņus?
Kas var manu cepurīti,
Appuškotu, novalkāt?
Kas var manu līgaviņu,
Saderētu bildināt?
Jaunākais bāleliņš,
Tas var manu zirgu jāt,
Tas var manu zirgu jāt,
Manus seglus, iemauktiņus;
Tas var manu cepurīti,
Appuškotu, novalkāt;
Tas var manu līgaviņu,
Saderētu, bildināt.

1473. (10577.)

Pusrītā saule lēca
Pura bērza galiņā,
Pusvasaras tautu dēls
Raud uz manu augumiņu.
Raud' uz Laimi, tautu dēls,
Ne uz manu augumiņu,
Būt' Laimiņa vēlējuse,
Būt' es tava līgaviņa.

1474. (L. D.)

Ļaudis mani aprunāja,
Es aiz durvīm klausījos.
Speŗu kāju, veŗu durvis,

Trūkst ļaudīm valodiņa.
Ko, ļautiņi, runājat,
Ko no manis gribējāt?
Vai gribat manu bēdu
Manu gaužu asariņu?
Ja gribat, es jums došu,
Valkājati mūžiņam,
Valkājati mūžiņam,
Cits citami dodamies.

1475. (27808.)

Adīdama vien staigāju,
Kā lapiņa drebēdama;
Zin Dieviņis, kam par labu
Mans rociņu saldējums.
Ja aiziešu tautinās,
Tad es pate izdalīšu;
Ja nomiršu, tad paliks,
Dalīs mana māmulina. —
Māte dala raudādama,
Kur tā pate adītāja?
Jau tā pate adītāja
Baltā smilkšu kalniņāi.

1476. (15294.)

Vai tik vien saule spīd,
Kā pa logu istabā?
Vai tik vien daiļu meitu,
Kā tu, lepnā vīzdegune?
Vēl daiļāka mātes meita
Nāks pie manis dziedādama,
Nāks pie manis dziedādama,
Kā rozīte ziedēdama.
Tai es došu savu klēti,
Savas klētes atslēdziņu.

1477. (L. B.)

Visi ciema kukainīši
Gaida mani nomirstot.
Negaidata, kukainīši,
Es nemiršu šai zemē:
Es nomiršu Dzintarzemē
Baltāj' rožu dārziņā;
Vedīs mani sirmais zirgis,
Skanēs zelta iemauktiņis;
Racīs mani lieli kungi
Sudrabiņa šķupelēm.

1478. (9275.)

Trīs meitiņas sasēdušas
Vienā liepu soliņā.
Sak', Laimiņa, gar iedama,
Kuŗai būs grūts mūžiņš?
— Tai vidai māsiņai,
Tai jau būs grūts mūžiņš,
Tai jau bija vaigu gali
Asarās nobālējši.

1479. (L. B.)

Bērziņš auga purmalā
Deviņām galotnēm;
Iesim abas, mēs māsiņas,
Bērziņā šūpoties,
Kuŗai lūza galotnīte,
Tā atraikņa līgaviņa!
Māsiņ, mana jaunākā,
Tev nolūza galotnīte,
Tev nolūza galotnīte,
Tu atraikņa līgaviņa!

1480. (L. D.)

Kas es savu Dēkli, Laimu
Ceļmalā satikšos,
Tad es kŗaušu pilnu nastu
Sīkus, mazus akmentiņus
Lai viņai grūti nest,
Kā man grūti mūžiņā,
Kā man grūti mūžiņā,
Par visām māsiņām.

1481. (21657.)

Tautiešam neliešam
Trīs biķeri rociņā:
Divos bija vīns ar medu,
Trešā manas asariņas.
Dzer, tautieti, vīnu, medu,
Nedzer manu asariņu.

1482. (12559.)

Kam ģeldēja brūna gulta,
Kam tie linu paladziņi,
Ik vakarus kalpiņš nāca
Ar kārklīšu vīzītēm,
Ar kārklīšu vīzītēm,
Ar pakulu biksītēm.

1483. (10733.)

Sunīts manis kuplastīts,
Tas noslīka Daugavā;
Puisīts, manis smuks puisīts,
Tas aizgāja pār Daugavu,
Tas aizgāja pār Daugavu,
Jaunu meitu lūkoties.

1484. (10082.)

Kur, tautieti, tie vārdiņi,
Ko mēs abi runājām?
Tu dzīriesi mani ņemti,
Pirkt man zelta gredzentiņu.
Nenopirki, nepaņēmi, —
Šķeļmam šķeļma valodiņa.

1485. (18794.)

Tautiets manīm laipu lika,
Laipu laipas galiņā.
Labāk tēva dubļus bridu,
Ne tautieša laipas gāju;
Tēva dubļi sudraboti,
Tautu laipas asarotas.

1486. (L. D.)

Vai, Dieviņ, ko darīšu,
Jau dzeltenas bērzu lapas,
Jau paliku pērnruden,
Vēl palikšu šoruden.
Pērn paliku pūra dēļ,
Šogad brālis sievu ņem.
Citu gadu nepalikšu
Ne pie beņķa piesienama.

1487. (8541[1].)

Ko, ļautiņi, runājāt,
Ko no manīm gribējāt?
Vai gribat manu laimi
Gremdēt jūŗas dibenā?
Velti, velti jūs, ļautiņi,
Savas mēles deldējat,
Manu godu, manu laimi
Nespēsat nogremdēt.

1488. (12568[1].)

Labāk gulu pie akmeņa,
Ne pie skaista tēva dēla;
Pie akmeņa gulēdama
Mūžam kaunu nedabūju,
Pie puisīša gulēdama
Visu mūžu noraudāju.

1489. (24800.)

Žēl man savas jaunas dienas,
Kā tās manīm aizgājušas,
Kā tās manīm aizgājušas,
Kā vasaras launadziņš.
Vēl bij man meitai būt,
Valkāt zīļu vainadziņu;
Vēl bij man kaitināt
Dažu labu tautu dēlu.

1490. (17342.)

Raudinis, raudinis
Šis vakarinis:
Tēvs rauda namā,
Māt' istabā;
Tās maģās māsinas
Dziernu kambarī;
Tie maģie brālīši
Zierdzinu stallī.

1491. (L. B.)

Es bij puika, man bij vara.
Es varēju lielīties!
Trīs gadiņi audzināju
Stallī bēru kumeliņu;
Ne vienama nesacīšu,
Kad es viņu kaldināšu.
Ceturtāi gadiņāja,
Tad es viņu kaldināšu:
Dzelzu krēpes, vaŗa kŗūtes,
Tēraudiņa pakaviņi.
Kad es jāju pa mežiema,
Visi meži spīguļoja;
Kad es jāju pa laukiema,
Visi lauki locījās.
Jāju, jāju pa celiņu,
Pakavs šķīla uguntiņu.
Jāju, jāju pa celiņu,
Līdz aizjāju krodziņā.
Dzeŗu, dzeŗu krodziņāja,
Līdz vakaru vakaram,
Līdz vakaru vakaram,
Līdz kājiņas vairs nenesa.

Kad kājiņas vairs nenesa,
Sēd' savāi kumeļā;
Sēd' savāi kumeļā,
Jāj' mājāsi dziedādams;
Jāj' mājāsi dziedādamis
Pie tās vecas māmulītes,
Pie tās vecas māmulītes,
Pie tās jaunas līgaviņas.
Māmulīti gan atradu,
Līgaviņu neatradu.
Labvakaru, māmulīte,
Kur ir mana līgaviņa?
Dēliņ, tava līgaviņa
Sarkanrožu dārziņā;
Sarkanrožu dārziņāi,
Ravē rozes, magonītes.
Sēž' savāi kumeļāi,
Jāj' apkārta rožu dārzu.
Daiļi zieda sarkanrozes,
Nevaid manas līgaviņas.
Sēž' savāi kumeļāi.
Jāju sētā raudādamis;
Jāju sētā raudādamis;
Pie tās vecas māmulītes.
Pavaicāju māmuliņai,
Kur ir mana līgaviņa?
Dēliņ, tava līgaviņa
Raibā rožu dārziņā;
Raibā rožu dārziņāi
Ravē rozes, magonītes.
Sēž' savāi kumeļāi,
Jāj' apkārt rožu dārzu.
Daiļi zied raibas rozes,
Nevaid manas līgaviņas.
Griež apkārta kumeliņu,
Jāj' sētāi raudādams;
Jāj' sētāi raudādamis
Pie tās vecas māmulītes.
Pavaicāju māmiņai,
Kur ir mana līgaviņa?
Dēliņ, tava līgaviņa
Baltā rožu dārziņā;
Baltā rožu dārziņā
Ravē rozes, magonītes.
Griež' apkārtu kumeliņu,
Jāj, apkārta rožu dārzu.
Koši zieda baltas rozes,
Vidū mana līgaviņa;
Vidū mana līgaviņa
Sēd rociņas salikusi.
Stāvu lēcu no kumeļa,
Apkamdamis nobučoju:
Labvakaru, līgaviņa,
Kam tik ilgi raudināji?
Tālab ilgi raudināju,
Kam dzeŗ ilgi krodziņā;
Kam dzeŗ ilgi krodziņā;
Kam kaisīji sudrabiņu;
Kam kaisīji sudrabiņu,
Kam tramdīji kumeliņu.
Vai es vienis krogā dzēru,
Viens kaisīju sudrabiņu;
Viens kaisīju sudrabiņu,
Viens tramdīju kumeliņu?
Dažs vīriņis krogā dzēra,
Dažs kaisīja sudrabiņu;
Dažs kaisīja sudrabiņu,
Dažs tramdīja kumeliņu.

1492. (L. B.)

Plucināju baltu villu,
Audīš' baltas villainītes,
Ramtairi, ramtaira,
Ramtairi rallalā.
Svētdien iešu baznīcā,
Vienu segšu mugurā.
No baznīcas iziedama,
Iemu kroga stedelē,
Ron tautieša kumeliņu —
Samta sedli mugurā.
No stedeles iziedama,
Iemu kroga istabā:
Ronu pašu tautas dēlu
Sēžam galda galiņā,
Sēžam galda galiņā,
Alus kannu rociņā.
Klāt stāvēju raudādama,
Nedrīkstēju bildināt:
Pill' istaba svešu ļaužu,
Visi ļaunu vēlētāji.
Lai vēl ļaunu, lai vēl labu,
Kuŗš ar savu nerunāja;
Kuŗš ar savu nerunāja,
Kuŗam sava žēl nebija.

1493. (33618.)

Es ar savu līgaviņu
Vakarā apgulos.
Uz pusnakti pamodos,
Navaid vaira līgaviņas.

Stāvu lēcu no gultiņas,
Segloj' savu kumeliņu,
Jāj' uz meitu māmaliņu,
Meklēt savas līgaviņas.

Jāj' pa ceļu raudādams,
Līgaviņas meklēdams;
Satiek' savu mīļu Laimi
Sava ceļa maliņā.

Ai, Laimiņ, ai, māmiņ,
Redzēj' manu līgaviņu?
— Ai, puisīt, ai, dēliņ,
Kāda tava līgaviņa?

Dzeltāniem matiņiem,
Sarkaniem vaidziņiem.
— Ai, puisīt, ai, dēliņ,
Sarkanrožu dārziņā.

Jāj' pa ceļu dziedādams
Uz sarkanu rožu dārzu.
Dižandaili rozes zied,
Navaid manas līgaviņas.

Jāj' pa ceļu raudādams,
Līgaviņas meklēdams,
Satiek' savu mīļu Laimi
Sava ceļa maliņā.

Ai, Laimiņ, ai māmiņ,
Redzēj' manu līgaviņu?
— Ai, puisīt, ai, dēliņ,
Kāda tava līgaviņa?

Dzeltāniem matiņiem,
Sarkaniem vaidziņiem.
— Ai, puisīt, ai, dēliņ,
Sirmu rožu dārziņā.

Jāj' pa ceļu dziedādams
Uz sirmo rožu dārzu.
Dižandaili rozes zied,
Navaid manas līgaviņas.

Jāj' pa ceļu raudādams,
Līgaviņas meklēdams,
Satiek' savu mīļu Laimi
Sava ceļa maliņā.

Ai, Laimiņ, ai, māmiņ,
Redzēj' manu līgaviņu?
— Ai, puisīt, ai, dēliņ,
Kāda tava līgaviņa?

Dzeltāniem matiņiem,
Sarkaniem vaidziņiem.
— Ai, puisīt, ai, dēliņ,
Baltu rožu dārziņā.

Jāj' pa ceļu dziedādams
Uz balto rožu dārzu.
Dižandaili rozes zied,
Vidū mana līgaviņa.

Vieglī lēču no kumeļa,
Apkamp' savu līgaviņu.
Pliķi cirtu mācīdams,
Mutes devu mīlēdams.

Ai, tu mana līgaviņa,
Kam man' gauži raudināji?
— Tādēļ tevi raudināju,
Ka tu dzēri krodziņā,
Ka tu dzēri krodziņā,
Ka mocīji kumeliņu.

1494. (L. B.)

Sēju platu rožu dārzu
Sev kur daiļi puškoties.
Viena pate roz' izauga
Manā rožu dārziņā;
Viena pate meitiņ' auga
Pār novadu sētiņā.
Pats vēl labi nezināju,
No citiem vien dzirdēj',
Dzirdēj' savu sirdspuķīti
Jau ar citu saderam.
Nežēloju kumeliņu,
Jāju viņu apraudzīt.
Ne pusceļu neaizjāju,
Nozviedz manis kumeliņš,
Ne pie vārtiem nepiejāju,
Redzu viņu aizvedam.

Es viņai roku sniedzu,
Viņa roku vairs nesniedza;
Es viņai mutes devu,
Viņa mutes nesaņēma.
Pušēm plēsu sav' sirsniņu,
Pušēm zīda nēzdaudziņu:
Bij man vienas rozes dēļi
Tādu augstu žogu pīt,
Bij man vienas meitas dēļ,
Tādu gaŗu ceļu jāt,
Sviedrot savu kumeliņu,
Slaucīt gaužas asariņas.

1495. (15155.)

Kur palika tas puisītis,
Kas man savu roku deva?
Tas aizjāja raudādams
Gaŗām manu rožu dārzu.
Pats tas jāja raudādams,
Kumeļš gāja zvaigodams.
„Ai, māmiņa, ai, māmiņa,
Kam nedevi sav' meitiņu!
Tā būs māte, kas dos meitu,
Nāks meitiņa dziedādama,
Nāks meitiņa dziedādama,
Brauks baŗotu kumeliņu."

1496. (11296.)

Maza, maza meitenīte
Solījās mana būt.
Nu ir liela uzauguse,
Nu vairs man nesolās,
Nu solās bagātam,
Atstāj mani nabadziņu,
Atstāj mani nabadziņu,
Kam nav stalta kumeliņa.
Bagātam stalti zirgi,
Tas var meitas vizināt.

1497. (8800.)

Peļ man' māršas, peļ bāliņi,
Sev par vārgu gribēdami;
Ne mūžam tava vārga,
Ne bāliņa kalponīte.
Jau Laimiņa stāv pie vārtiem,
Vīzēt vīz kumeliņi,
Vīzēt vīz kumeliņi,
Zvadzēt zvadz iemauktiņi.

1498. (L. D.)

Kad es būtu zinājuse,
Kuŗu dienu tautas jāja,
Labāk būtu to dieniņu
Apakš egles patupējse,
Es būt' savu vainadziņu
Iemērkuse rāvienā,
Iemērkuse rāvienā,
Iemetuse ievienā.

1499. (L. D.)

Ko, māsiņa, nu vairs raudi.
Tavas pašas vaina bija:
Kam padoma neprasīji,
Kad tautāmi roku devi.
Ja devuse roku būtu,
Kam tu devi gredzentiņu?
Roku devi, rok' atņēmi,
Kas atdos gredzentiņu?
Gredezntiņš tev' ieveda
Tādās žūpu tautiņās.

1500. (L. D.)

Stāv' kalnāji, stāv' lejāji,
Visur matus purināja:
Vējš kalnāji purināja,
Lejā ļaužu valodiņas.
Skaidri mani mati bija,
Ko vējiņš purināja;
Skaidris mans augumiņš,
Ko ļautiņi aprunāja.

1501. (L. D.)

Kas man dos to ābolu,
Kas ābeles galiņā?
Kas man dos to meitiņu,
Kas mīlēja prātiņam?
Tā ābola gan dabūju,
Kas ābeles galiņā;
Tās meitiņas nedabūju,
Kas mīlēja prātiņam.

1502. (L. V.)

Ai, kaimiņi, nāburdziņi,
Nu mēs naidu turēsimi!
Tavi puiši, manas meitas
Ik vakara kaitināja.

Lejā auga kupla liepa,
Kalnā dižens ozoliņis,
Dievs dos labu vasariņu,
Tos kopā stādīsim.
Ai, kaimiņi, nāburdziņi,
Nu mēs mīļi dzīvosim:
Otra diena, treša diena
Tai vienā vietiņā!
Ja mīlīgi nedzīvoja,
Visi mina kājiņām;
Es nebiju pura zāle,
Ko var mīt kājiņām!

1503. (10868.)

Tu, puisi, tu, šķelmi,
Tu mani pievīli,
Tu teicies mani
Rudeni precēt.
Atnāce rudens,
Neņēmi visi.
Es tevi piesiešu
Pie sētas posma,
Novīsti, nokalsti,
Kā sētas posmis.

1504. (27409.)

Lien, pelīte, caur zemīti,
Meklē manu mūža namu.
Ja rūsēja, ja pelēja,
Paliec pate tāi vietā.
Ne rūsēja, ne pelēja,
Skanēt skan staigājot.

1505. (L. B.)

Tāļu, tāļu es redzēju,
Kur zariņis līgojās.
Kaut būt man Dievs vēlējis,
Es ar līdza līgotos.
Es ar līdza līgotos,
Tai zariņa galiņāi.
Citas meitas savu zina,
Es vien sava nezināju,
Es vien sava nezināju,
Kam adīšu raibus cimdus,
Kam adīšu raibus cimdus,
Kam rakstīšu nēzdaudziņu!
Laimai adu raibus cimdus,
Laimai rakstu nēzdaudziņu!
Dievs nedeva, Dievs nedeva
Meitai mirt vaiņagā!
Gaŗām gāja jauni puiši
Gar kapiem raudādami!
Vienā rokā cepur' nesa,
Otrā slauka asariņas:
Celies, mana līgaviņa,
Es pacelšu velēniņu!
Tad es tavu vaiņadziņu
Dimantiņu liedināšu,
Tad es tavus brūnus svāŗkus
Cauri zīda šūdināšu.

1506. (L. B.)

Aun, meitiņa, baltas kājas,
Nāc man līdzi pieguļā,
Nāc man līdzi pieguļāi,
Es tev labi aizmaksāšu:
Sieku miežu, sieku rudzu,
Septiņ' sieki lēcu, auzu.
Izbrūvāju saldu alu,
No trejādas labībiņas.
Saaicinu ciema puišus,
Salda alus nodzerties,
Salda alus nodzerties,
Lai nāk mani nolūkot.
Izdzēruši saldu alu
Visi stulbi palikuši,
Visi stulbi palikuši,
Neviens mani neredzēja,
Vai bij melna, vai pelēka,
Vai dzeltena cielaviņa.
Nebij melna, ne pelēka,
Ne dzeltena cielaviņa:
Smukas, baltas villānītes,
Kā ciemiņa meitiņām.

1507. (L. B.)

Izbrūvēju saldu alu
Vienu mazu vērpelīti,
Saaicinu ciema puišus,
Lai nāk mani lūkoties.
Puiši, alu izdzēruši,
Mani pašu nelūkoja;
Dēvē mani ciema puiši
Vecu meitu, sirmu galvu.

Vai jūs, stulbie, nepazīstat,
Kādēļ man sirma galva?
Man galviņa pieputēja,
Griķu miltu sijājot. —

1508. (L. D.)

Audzin augu es, meitiņa,
Dieviņš zin, kam es augu;
Vai es augu tautiešam,
Vai ar' smilkšu kalniņam.
Jau to manu augumiņu
Valodām nonesāja.

1509. (6530.)

Aiju, manu vainadziņu,
Kur bij man tevi likt?
Kauns bij man galvā likt,
Žēl zemē nosviežot.
Kaut zemīte pāršķirtos,
Būt' ir pate iekrituse,
Lai neredz tie ļautiņi,
Kas apsmēja godu manu!

1510. (7707.)

Lauka darbi padarīti,
Labībiņa kuldināta,
Pūra cimdi noadīti,
Pūra lāde kaldināta.
Ko līdz man pūra cimdi,
Kad nav cimdu valkātāja?
Ko skaistais augumiņis,
Kad nav sava mīļotāja?

1511. (L. V.)

Bērziņš lapas darināja,
Es darinu vainadziņ';
Bērziņam salnas koda,
Man atņēma ļauni ļaud's.

Nav saulīte nogājusi,
Rasa zāles galiņā,
Nav meitiņa uzaugusi,
Jau ļautiņu valodās.

Gulbis gul ezerā,
Es gul' ļaužu valodās;
Celies, gulbi, no ezera,
Es no ļaužu valodām!

Kā var siekste siekstu velt,
Abas guļ ūdenī?!
Kā var meita meitu pelt,
Abām zīļu vainadziņš?!

1512. (8225.)

Sūta mani kviešu malt,
Sūt' sudraba balināt.
Labāk eju kviešu malt,
Ne sudraba balināt:
Kviešus maldam i dabūju
Tīru rudzu arājiņu;
Sudrabāi sēdēdama,
Kļuvu ļaužu valodās.

1513. (L. B.)

Saulīt' mazu gabaliņu,
Man nevaida līgaviņas. —
Saki man, tu, saulīte,
Kur ir mana līgaviņa?
Simtu jūdžu tālumāja
Par deviņi novadiņis,
Par deviņi novadiņis
Straujas upes maliņāja.
Jem, puisīti, zelta laivu,
Baltas zīda zēģelītes.
Es, saulīte, pati iešu
Tevīm ceļu rādīdama;
Tevīm ceļu rādīdama,
Baltas rozes stādīdama;
Baltas rozes stādīdama
Līdz meitiņas namdurvīm.
Es sēdēju laiviņāja,
Saulīt' laivas galiņāja.
Meitu māte man' domāja
Saules dēlu atbraukušu.
Meitu māte man domāja
Saules dēlu atbraucam:
Es neesmu saules dēlis,
Es zemītes arājiņis,
Es zemītes arājiņis,
Es kumeļu kopējiņis.
Dod, māmiņa, sav' meitiņu
Tāļajāsi tautiņās.
Ik rudeņa tu varēsi
Tālu braukta viesībās...

Saule taisa zelta tiltu
Pār to platu strauju upi;
Mēnestiņis ceļu taisa
Sudrabiņa spožumiņu.
Visas zvaigznes šo vakaru
Uz kumeļa zīda deķi.
Tā brauc zemes arājiņis
Sevīm jemta līgaviņas,
Sevīm jemta līgaviņas
Par deviņi novadiņi.

1514. (L. B.)

Pieguļniece, pieguļniece,
Mana jauna līgaviņa:
Kad es dzinu pieguļēje,
Viņa žēli noraudāje,
Viņa žēli noraudāje
Pieguļnieka labumiņu.
Aun, meitiņa, baltas kājas,
Jāj man līdzi piegulāje.
Tu vietiņu pataisīsi,
Es sapīšu kumeliņu.
Tu gulēsi šī malāje,
Es viņāje maliņāje.
Guli, mana līgaviņa,
Uz manāme rociņāme.
Kad rociņas nogulēsi,
Tad es tevi modināšu.
Mosties ,mana līgaviņa,
Man rociņas nogulētas.
Līgaviņa pamodāse,
Vai, Dieviņi, galva sāpe.
Nebēdātu galvu sāpu,
Kad tik tiktu pie māmiņas.
Es izteiktu māmiņāje,
Šīs naksniņas gulumiņu;
Cieta vieta, zems pagālis,
Dzedri vārdi tautiešame.

1515. (L. B.)

Meitas gul ābolē,
Puiš' ābola maliņē.
No rītiņa celdamies,
Atronas ābolē;
Atronas ābolē
Pie jaunām meitiņām.
Celsies meitas, ausim kājas,
Ies uz muižu klausīties,
Ies uz muižu klausīties,
Kādu tiesu puišiem sprieda.
Puišiem sprieda bērza rīkstes
Ar visieme pumpurieme.
Ceļas puiši, ausim kājas,
Ies uz muižu klausīties;
Ies uz muižu klausīties,
Kādu tiesu meitām sprieda.
Meitām sprieda rožu dārzu
Ar visāme rozītēm,
Lai tās sēja, lai ravēja,
Lai tās daiļi puškojās.

1516. (L. B.)

Tumsa, tumsa, kas par tumsu!
Es par tumsu nebēdāju:
Tumsiņāje, vakarāje
Man pārveda līgaviņu.
Pie vārtiem pastāvēja,
Uguntiņu parādīja.
Lai ugunis, kam ugunis,
Man ugunis nevajag.
Man bij tāda līgaviņa,
Zvaigžņu deķu audējiņa;
Man bij tādis kumeliņis,
Zvaigžņu deķis mugurē.
To varēja nakti jāt,
Kā pie dienas saulītē.

1517. (L. B.)

Kur tu jāsi, kalpa puisi,
Tumšē, vēlē vakarāje?
Jāj pie manīm, kalpa puisi,
Es tav došu naktesmājas.

Es tav došu naktesmājas,
Kumeļam tīras auzas,
Kumeļam tīras auzas,
Tev vietiņu pataisīju,
Baltim linu palagim,
Baltim linu palagim,
Mīkstim dūņu ķusenim,
Mīkstim dūņu ķusenim,
Rožu deķi apsegties.
No rītiņa celdamies,
Abi divi žēli raud.
Vienam žēli projām iet,
Otram žēl teit palikt.
Neraud žēli, līgaviņ,
Rakstīš' maģu grāmatiņ'.

1518. (L. B.)

Trīs vakari gultu taisu,
Gaidu savu pārnākam;
Ceturtāje vakarāje,
Vairs gultiņu netaisīju,
Vairs gultiņu netaisīju,
Slauku žēlas asariņas.
Vai Dieviņi, sirds sāpēja —
Nu raud mana līgaviņa.
Cīrulīti mazputniņi,
Skrej pie manas līgaviņas!
Sak' manāje līgavāje,
Lai tā žēli neraudāja.
Saucējs sauca aiz upītes,
Bet nezinu, kas tur sauca:
Vai sauc mani līgaviņa,
Vai ar citi sveši ļaudis.
Tiešām bristu, dziļš ūdenis,
Apkārt lielis līkumiņš.
Ja zinātu līgaviņu —
Peldu laistu kumeliņu;
Ja sauc mani sveši ļaudis,
Gan apkārti aptecēšu.

1519. (L. B.)

Vadat mani, ciema meitas,
Līdz viņame kalniņame,
Līdz viņāme kalniņame,
Līdz to zaļo bērza bierz.
Tur mēs abi sēdējām,
Mīļus vārdus runājām.
Tu solīji mani jemt,
Pirkt man zelta gredzentiņ'.
Nenopirka, nepajēma,
šelmim šelmja valodiņa.
Kāda rada tautu meita,
Tai nopirka sudrabiņu.
Kas tā tāda sēta bija,
Viņā kalna galiņē?
Visapkārt glāžu logi,
Puļierēti gald' un beņķi,
Puļierēti gald' un beņķi,
Magoņkoka gultu taisa.
Tur iegula mans brālīts,
Balts, kā putu gabaliņš.
Tur piegula tautu meita,
Kā uguņa dzirkstelīte.
Guli droši, tautu meita,
Es tev pāri nedarīš'.
Es pie tevis tā gulēšu,
Kā gul tavi bāleliņ'.
Kur nu, šelmi, tā gulēji,
Kā pie savas īstas māsas.
Rokas gāja plandeniski
Gar manām villainēm.

1520. (L. B.)

Es vecami brūtgānam
Ik vakarus vietu taisu;
Dadžus liku zem sāniem,
Akmens krāvu pagalvē.
Lūdzen lūdzu tēva gaili,
Lai tas agri padziedātu,
Man izgāja šī naktīna
Nedēļīnas gaŗumā.
Es jaunami brūtgānami
Ik vakarus vietu taisu;
Spilven' liku zem sāniem,
Samta baķi pagalvē.
Lūdzen lūdzu tēva gaili,
Lai tas agri nedziedātu;
Man izgāja šī naktīna
Ne pusstundas gaŗumā.

1521. (L. D.)

Klusu, klusu klausījos,
Trīs runāja klētiņā:
Tēvs, māmiņa, trešs tautietis,

Tie runāja klētiņā.
Tautiets manu tēvu lūdza,
Cepurīti noņēmies;
Vēl jo mīļi māmuliņu,
Uz ceļiemi nometies.
Lūdz, tautieti, mani pašu,
Nelūdz tēvu, māmuliņu;
Dos tētiņš, dos māmiņa,
Ja ne-iešu, nedabūsi.
Es neesmu putna bērnis,
No zariņa noņemams.
Mums pašiem jārunā,
Mums pašiem jāzinās.
Ja būs labi mīļi vārdi,
Ja būs gudra valodiņa,
Tad es došu savu roku,
Tad mēs mīļi dzīvosim.

1522. (L. D.)

Tēvs, māmiņa, trešs tautietis,
Ko runāja klētiņā?
Vai no rudza, vai no mieža,
Vai no mana augumiņa?
Ne no rudza, ne no mieža,
Kā no mana augumiņa.
Tēvs dod meitu, māte liedza,
Lūdz tautietis raudādams,
Lūdz tautietis raudādams,
Tēvam rokas bučodams,
Tēvam rokas bučodams,
Mātei vaigus glaudīdams.
Turies, māte, nedod meitu,
Gŗūt' meitiņa audzināt!
Dažu labu mellu nakti
Bez miedziņa pārgulēji,
Bez miedziņa pārgulēji,
Apautāmi kājiņām,
Apautāmi kājiņāmi
Pie meitiņas šūpulīša.
— Meitu māte, dod meitiņu,
Ko tik ilgi diņģējies,
Ko tas manis kumeliņis
Zviedz pie tavu nama duru?
Sniedziņš sniga, putināja,
Laukā manis kumeliņš;
To man dara meitu māte,
Ne dod meitu, ne atsaka.

1523. (15035.)

Tautiets lūdza tēvu, māti,
Bet ar mani nerunāja.
Lūdz, tautieti, cik lūgdams,
Tu jau mani nedabūsi.
Kas grib mani, lai lūdz mani,
Nebūs velti lūgumiņš,
Tam atdošu vainadziņu,
Savu zelta gredzentiņu.
Kas lūdz tēvu, māmulīti,
Tas par velti darbojās,
Tas par velti apauj kājas,
Noskrien savu kumeliņu,
Izvirina nama duris,
Man pakaļ staigājot.

1524. (L. B.)

Tautiets mani padzināsi
Silā mazu gabaliņu.
Es tautieša dzinumiņu
Tek' ar vienu tecējumu.
Tecēdama uztecēju
Zeltābeles kalniņā.
Es norāvu zeltāboli,
Tek' ar vienu tecējumu.
Tecēdama uztecēju
Ziedupīti lejiņā;
Es norāvu ziedu sauju,
Tek' ar vienu tecējumu.
Tecēdama uztecēju
Brāļa sētu lejiņā.
Māršai devu ziedu sauju,
Brālim zelta āboliņu;
Mārša ziedus noziedēja,
Brālis zeltu novizēja.

1525. (L. B.)

Kam, bāliņi, audzināji
Bērzu birzi sētmalī?
Es māsiņa, audzināju
Irbītēmi ietecēt,
Irbītēmi ietecēt,
Vanagami lidinot.
Kam, bāliņi, nesacīji,
Kuŗu dienu tautas jāja?
Es būt' savu sētasvidu
Ar rozēmi izkaisījsi,

Ar rozēmi izkaisījsi,
Ar magoņu ziediņiem.
Redzu tautas izjājami,
Redz' atraikni iejājam.
Slauk' rozītes sētmalī,
Slauk' asaras nēzdogā.
Labāk būtu to brītiņu
Apakš egles pasēdējsi,
Lai būt' balta villainīte
Zaļu skuju piebirusi,
Nekā mani balti vaigi
Asarāsi nomirkuši.
Stundu stāvu domādama,
Vai dot roku, vai nedoti?
Atraiknimi roku devu,
Uz akmeņa stāvēdama,
Kreiso devu, ne laboi,
Lai varēju atraisīt.

1526. (L. B.)

Ar vagari saderēju,
Kuŗš meitiņu dabūsim?
Vagarītim daudz naudiņas,
Man raženis kumeliņis.
Līdz vagare naudu skaita,
Man meitiņa kamanās;
Līdz vagare kamanās,
Es ar meitu baznīcā;
Līdz vagare baznīcā,
Es ar meitu krodziņā;
Līdz vagare krodziņā,
Es ar meitu sētiņā;
Līdz vagare sētiņā,
Es ar meitu namiņā;
Līdz vagare namiņā,
Es ar meitu istabā;
Līdz vagare istabā,
Es ar meitu āzgaldiņa;
Līdz vagare āzgaldiņa,
Es ar meitu klētiņā;
Līdz vagare klētiņā,
Es ar meitu gultiņā.
Nu nevara kungi šķirta,
Ne īstieja bāleliņi.

1527. (L. B.)

Guļu, guļu, miegs nenāca,
Apakš zaļa lagzdas krūma.
Atnāk manis īstens tēvis:
Ceļ, dēliņi, nāc ar mani!
Es tev došu gobu zemi
Ar visiem arājiem.
Es ceļosi, bet nevaru,
Man galviņa gaužam sāp.
Guļu, guļu, miegs nenāca,
Apakš zaļa lagzdas krūma.
Atnāk mana īsta māte:
Ceļ, dēliņi, nāc ar mani!
Es tev došu sešas govis,
Sešas baltas avetiņas.
Es ceļosi, bet nevaru,
Man galviņa gaužam sāp.
Guļu, guļu, miegs nenāca
Apakš zaļa lagzdas krūma.
Atnāk manis īstens brālis:
Ceļ, brālīti, nāc ar mani!
Es tev došu sešus bēŗus,
Visus sešus apseglotus.
Es ceļosi, bet nevaru,
Man galviņa gaužam sāp.
Gulu, gulu, miegs nenāca
Apakš zaļa lagzdas krūma.
Atnāk mana īsta māsa:
Ceļ, brālīti, nāc ar mani!
Es tev došu sešus kreklus,
Visus sešus izrakstītus.
Es ceļosi, bet nevaru,
Man galviņa gaužam sāp.
Guļu, guļu, miegs nenāca
Apakš zaļa lagzdas krūma.
Atnāk mana līgaviņa:
Ceļ, puisīti, nāc ar mani!
Es tev došu sešas mutes,
Visas medus saldumiņu.
Nu celšosi, nu es iešu,
Man galviņa vairs nesāp.
Tēvs man deva gobu zemi
Ar visiema arājiem;
Māte deva sešas goves,
Sešas baltas aventiņas;
Brālis deva sešus zirgus,
Visus sešus apseglotus;
Māsa deva sešus kreklus,
Visus sešus izrakstītus.

1528. (L. B.)

Iesēju liniņus
Tīrumā;
Pārvedu meitiņu
Sētiņā.
Tu iesēji linus tīrumā,
Pārvedi meitiņu sētiņā.
Dedz, mana māmiņa,
Divas svecītes,
Lai redzu meitiņu
No vaidziņa:
Vai balti vaidziņi,
Vai sarkani,
Vai smukas drāninas
Vai bagāta.
Ne balti vaidziņi,
Ne sarkani;
Ne smukas drāniņas,
Ne bagāta.
Vai, manu dieniņu,
Ko darīšu!
Savas jaunas dieniņas
Paspēlēju.
Savas jaunas dieniņas
Paspēlēju,
Savu sirmu zirdziņu
Noskraidīju.
Savu sirmu zirdziņu
Noskraidīju,
Savu baltu naudiņu
Iztērēju
Par vienas naksniņas
Gulējumu,
Par pāŗa vārdiņu
Runājumu.
Vai ņemsi meitiņu
Vai mīlēsi?
Meitiņas vaiņagu
Godināsi?
Es ņemšu meitiņu,
Es mīlēšu,
Meitiņas vaiņagu
Godināšu.
Vai ņemsi atraitni,
Vai mīlēsi?
Atraitnes bērniņus
Godināsi?
Neņemšu atraitni,
Nemīlēšu,
Atraitnes bērniņus
Negodināšu.

1529. (L. B.)

Ak tu zelta lakstīgala,
Nelaidies rāvienā,
Visi tavi spārnu gali
Zeltītām lāsītēm.
Ik sestdienas puiši nāca
Mani jaunu lūkoties.
Dievs tu zini, kas par vainu,
Ka nevara nolūkot?
Ne tā bija mana vaina,
Tā bij tēv' un mātes vaina.
Kam tik daiļu audzināja,
Kam kurpītes šūdināja,
Kam kurpītes šūdināja
No magoņu lapiņām.

1530. (29736.)

Es savam kumeļam
Zelta taisu kamaniņas,
Zelta taisu kamaniņas,
Sudrabiņa loku liecu,
Lai brauc mana līgaviņa,
Kā saulīte mirdzēdama,
Kā saulīte mirdzēdama,
Kā rozīte ziedēdama.

1531. (16174.)

Sudrabiņa loku liecu,
Zelta kalu kumeliņu,
Pār Daugavu tiltu taisu
No veciem dāldeņiem.
Mana jauna līgaviņa
Pāri brauca drebēdama,
Kā saulīte mirdzēdama,
Kā rozīte ziedēdama.

1532. (13436.)

Krauji, krauji, krāvējiņa,
Man' nāks raut rāvējiņi,
Vedīs mani tālu, tālu
Diženie tēva dēli.
— Rāvējs nāca, rāvējs rāva,
Rāvējs rāva krāvējiņu,
Mātes meita tur palika,
Uz ežiņu sēdēdama.

1533. (L. V.)

Dundurjānis dundurēja
Dundurkalna galiņā;
Dundurkalna galiņā
Zviedz viens bērs kumeliņš.
Es savam kumeļam
Oša loku liedināju,
Oša loku liedināju,
Vaska grožu ritināju,
Vaska grožu ritināju,
Vaŗa daru kamaniņas,
Lai brauc mana līgaviņa
Kā ieviņa ziedēdama,
Kā ieviņa ziedēdama,
Kā lapiņa drebēdama. —
Lepna mana līgaviņa,
Rīgā braucu baznīcā.
Rīgā bēris nozviedzās,
Kurzemē atskanēja!

1534. (13873.)

Māte mani rātin rāja,
Kam nejēmu līgaviņas.
Es iegāju klētītēja,
Trīskārt žēli nosraudāju.
Apsavilku treju svārku,
Piesijožu zobentiņu,
Piesijožu zobentiņu,
Jāju sievas lūkoties.

1535. (L. V.)

Redz, kur jāja div' bajāri,
Ē, ē div' bajāri,
Zīda pušķi zemi slauka,
Ē, zemi slauk'!

Dažu sētu tie izjāja, :,:
Dažus suņus lādināja; :,:

Dažu nakti tie baŗoja :,:
Izjājamus kumeliņus. :,:

Stūru, stūru, zaru, zaru :,:
Manis zīļu vaiņadziņš; :,:

Tie stūrīši, tie zarīši :,:
Daudz tautiņas kaitināj'; :,:

Tautas manīm vaiņadziņu :,:
Noņemdamas izvainoja: :,:

Teica mani daudz ēdušu, :,:
Lielu miegu gulētāju. :,:

Nu, jūs tautas, meklējat, :,:
Kas neēda, kas nedzēra, :,:

Kas neēda, kas nedzēra, :,:
Kas miedziņa negulēja: :,:

Vējš neēda, vējš nedzēra, :,:
Ūdens miega negulēja. :,:

1536. (16290.)

Mūs' brālīši vedējiņi
Kā mēreni muiženieki;
Citam bija vācu svārki,
Citam vācu valodiņa;
Kam nebija vācu svārki,
Tam bij vācu valodiņa.

1527. (14025.)

Jājat, puiši, pie manīm,
Jājat daiļi tēva dēli;
Šādi tādi nejājat,
Man slavīti nelaižat,
Netīk man slikta slava,
Labam ļaužu bērniņam.

1538. (L. V.)

Kur tu jāsi, smuks puisīti,
Ar to smuku kumeliņ'?
— Jāšu es pie straujupītes
Dzirdīt savu kumeliņ'.
Pazems manis kumeliņš,
Nevar upi aizkacēt.
Tec, meitiņa, sētiņā,
Iznes man to skaidru spaini,
Iznes man to skaidru spaini,
Padzird manu kumeliņ'.
Ja dzirdīsi šo reiziņu,
Tad dzirdīsi visu mūžu.
— Šo reiziņu gan dzirdīšu,
Visu mūžu nedzirdīš':
Vai, puisīti, vai, brālīti,
Nesmej mani sērdienīt'!
— Vai, meitiņa, vai, māsiņa,
Nesmieš' tevi sērdienīt',
Man patika tavs darbiņš,
Tavs daiļais augumiņš;
Dzird' es tevi runājam —
Lakstīgalas valodiņa!
Redz' es tevi staigājam —
Cielaviņas mundrumiņš!

1539. (14659.)

Meitu mātes istabiņa
Liela ceļa maliņāi;
Tur sanāca svētu rītu
Jauni puiši brokastēi.
Tie tur dzēra medus alu,
Cienāj' meitu māmuļīti.
— Dzer, māmiņa, nebēdāji,
Parādāi nepaliksim:
Az kalniņa kupla liepa,
Tā parādu maksātāja.

1540. (14623.)

Meitu mātes istabiņa
Trīskārt daili izpuškota:
Zīlītēmi, krellītēmi,
Sidrabiņa pakariemi.
Zīles manas kājas spieda,
Pakars rāva cepurīti.

1541. (9666.)

Es izgāju ošu birzi,
Ozoliņa meklēdama;
Nav neviena ozoliņa
Dreijātāmi lapiņām.
Es izgāju puišu rindu,
Sev ražena meklēdama;
Nav neviena tēva dēla,
Kas tīk man prātiņam.

1542. (14421.)

Ko tie tēva suņi rēja
Aiz tā mana rožu dārza?
Svešas tautas sajājušas,
Gaida rožu ravētāju.
Eit', brālīši, vēlat māsu,
Bet jūs gudri runājiet.
Lai jāj piecas, sešas reizas,
Lai sviedrēja kumeliņu,
Lai nesaka citu dienu:
To mēs lēti dabūjām,
To mēs lēti dabūjām,
To mēs grūti maldinām.

1543. (13273.)

Kur tu augi, skaistā meita,
Kad es tevi neredzēju?
— Es uzaugu pie māmiņas
Sarkanrožu dārziņā;
Baltas zeķes, melnas kurpes,
Sarkanrožu vainadziņš.
Kur tu augi, smuks puisīti,
Kad es tevi neredzēju?
— Es uzaugu pie bāliņa
Svešajā zemītē,
Svešajā zemītē,
Zilas jūŗas līkumā.
Audzi liela, smukmeitiņa,
Būsi mana līgaviņa,
Tad es tevi aizvedīšu
Zilas jūŗas maliņā.

1544. (17881.)

Labs kumeļš tautiešam,
Labs manam bāliņam;
Ij es pate nezināju,
Katram lēču kamanās,
Vai es lēču tautiešam,
Vai savam bāliņam.
Labāk lēču tautiešam,
Ne savam bāliņam.

1545. (13289.)

Šnelli jūdzu, lepni braucu
Lielas naudas kumeliņu.
Es nobraucu tai ciemā,
Kur bij slinkas mātes meitas:
Vēlu slauka istabiņu,
Pa lodziņu mēslus bēra.
Griez' apkārt, brauc' projām,
Lei paliek, kur augušas,
Lei paliek, kur augušas,
Šās ciemiņa zeltenītes.
Šnelli jūdzu, lepni braucu,
Lepni naudu žvadzināju.
Es nobraucu tai ciemā,
Kur mudīgas mātes meitas:
Tīrs bij sētas pagalmiņš,
Izpuškota istabiņa.
Pate meitu māmuļīte
Man pacēla meldru krēslu,
Man pacēla meldru krēslu,
Sudrabiņa pakariem.

1546. (17298.)

Māmiņ, mana māmuliņa,
Laid man' gultas maliņā;
Tu jau pate gan zināji,
Šī naksniņa pēdējā.
Aiz vārtiem mans celiņš,
Sagrožoti kumeliņi;
Sirmi zirgi, zaļi vāģi,
Daiļi brūtes vedējiņi.

1547. (14371.)

Zeme rīb, tautas jāj,
Man pagalms neslaucīts,
Man pagalms neslaucīts,
Kaŗotītes nemazgātas.
Pūt, vējiņi, pūt, vējiņi,
Slauki manu pagalmiņu;
Lij, lītiņi, lij, lītiņi,
Mazgā manas kaŗotītes.

1548. (13943.)

Zīle brēca ozolā,
Es segloju kumeliņu.
Ja būs man Dievs vēlējis,
Es tukšā nepārnākšu:
Pārnesīšu baltus cimdus,
Norakstītu nēzdaudziņu.

1549. (13246.)

Aizjūdzu kumeļu,
Vaicāju māmiņai:

Vai laba braukšana
Dzintara zemē
Dzintarzemes meitiņas
Lūkoties?
— Gan labas, gan labas
Dzintara meitiņas,
Tik vieni vainiņas,
Ka rāmi staigāja.

1550 (11200.)

Jauns es biju, nezināju,
Kādu ņemt līgaviņu.
Kuŗa jauna, tā bij skaista,
Kuŗa veca, tā bagāta.
Labāk jaunu, nekā vecu,
Dievs dos mantu dzīvojot.

1551. (14660.)

Meitu mātes istabiņa
Liela ceļa maliņā;
Tur sanāca svētu rītu
Jauni zēni ciemoties.
Tur tie dzēra saldu alu,
Cienāj' meitu māmuliņu:
„Ciema māte, māmuliņa,
Audzē manīm līgaviņu".

1552. (11582.)

Cīrulīti, mazputniņi,
Tu zināji, es zināju,
Tu zināji to vietiņu,
Kur aug mana līgaviņa.
Tai mazā sētiņā,
Aiz Leišiem, aiz Prūšiem
Tur aug mana līgaviņa
Kā puķīte dārziņā.
Cīrulīti mazputniņi,
Aiznes manus mīļus vārdus,
Aiznes manus mīļus vārdus.
Savos spārnu galiņos;
Ja spārniņi tev piekusa,
Laidies jūŗas līcīšos,
Laidies jūŗas līcīšos,
Nogulies dienas vidū.

1553. (11281.)

Man jaunam puisēnam
Trejas domas vasarā:
Vienas bija, sievu ņemt,
Otras, sievai maizi dot;
Tās trešās, tās man bija,
Sola kungi kaŗā dot.

1554. (L. D.)

Tec gaŗām, dūņupīte,
Tevie roku nemazgāšu;
Priekšā nāca zvirgzdupīte,
Tai rociņas nomazgāšu.
Gaŗām jāj' kalponīt',
Tā nav mana līgaviņ';
Priekšā nāca mātes meita,
Tā būs mana līgaviņ'.

1555. (7131.)

Meitas gāja madarās,
Es ar' līdzi taisījos.
Meitas plūca madariņas,
Es lasīju dāboliņu.
Meitas vira dzīpariņus,
Es baŗoju kumeliņu.
Meitām skaisti dzīpariņi,
Man bij labs kumeliņš.
Meitas loka ielociņus,
Es locīju kumeliņu.
Meitas veda tautiņās,
Es meitiņas pavadīju,
Es meitiņas pavadīju
Ar labo kumeliņu.

1556. (15545.)

Apsolīju tautu dēlam
Baltus cimdus pirkstainīšus.
Vai, Dieviņ, ko darīšu,
Mātei pūra atslēdziņa.
Dod, māmiņa, atslēdziņu,
Iešu pūru izcilāt.
Vai, Dieviņ, ko darīšu,
Pati māte līdzu nāce.
To Dieviņam tencināju,
Ka sunīts ierējās.
Tek māmiņa suni saukt,
Man cimdiņi azotī.
Še, tautieti, tie cimdiņi,
Tas pirmajis adījumis,
Tas pirmajis adījumis,
No māmiņas zagšus zagti.

Tu seglosi manis dēļ
Pirmu reizu kumeliņu.

1557. (11153.)

Es nevaru ātri braukt,
Man naudiņa vezumāi;
Es nevaru pasadzerta,
Man līgava lūkojama,
Ka es sliktu nepaņemu,
Ka pēc žēli neraudāju.

1558. (11364.)

Neviens to nezināja,
Kur aug mana līgaviņa.
Kuŗu pusi saule lēca,
Tur aug mana līgaviņa;
Smuka bija, skaista auga,
Tuv' pie saules dzīvodama.

1559. (13559.)

Teku, teku gar upīti,
Baltas rokas mazgādama;
Baltas rokas mazgājot,
Nokrīt zelta gredzentiņš.
Teku, teku gar upīti,
Gredzentiņa meklēdama;
Gredzentiņa meklējot,
Nokrīt zīļu vainadziņš.
Teku, teku gar upīti,
Vainadziņa meklēdama;
Vainadziņa sniedzoties,
Nokrīt baltas vilnainītes.
Teku, teku gar upīti,
Vilnainītes meklēdama;
Vilnainītes meklējot,
Satiek tautu liela draudze,
Satiek tautu liela draudze,
Uzceļ mani kumeļā,
Uzceļ mani kumeļā,
Pārved mani sētiņā,
Pārved mani sētiņā,
Sēdan' mani aizgaldē. —
Jau nāk drīzi uz gaismiņu,
Iejāj divi jauni puiši.
Eita, tautas, saņemiet,
Tie ir mani bāleniņi;
Melni svārki, zābaciņi,
Saķēdēti kumeliņi.

1560. (L. D.)

Meitas gul ābolāi,
Es ābola maliņā;
No rītiņa pamodiesi,
Atronos ābolā,
Atronos ābolā
Pie jaunām meitiņām.
— Celies, puisi, aunies kājas,
Sedlo savu kumeliņu,
Sedlo savu kumeliņu,
Jāj uz muižu tiesāties,
Jāj uz muižu tiesāties
Par ābola gulējumu.
Nākat, meitas, klausītiesi,
Kādu tiesu puišam sprieda:
Puišam sprieda auzu lauku
Ar visām auziņām,
Ar visām auziņām,
Lai baŗoja kumeliņu.
Nākat, puiši, klausīties,
Kādu tiesu meitām sprieda:
Meitām sprieda rožu dārzu
Ar visām rozītēm,
Ar visām rozītēm,
Lai puškoja vainadziņu.

1561. (L. D.)

Puiši jāja pieguļos,
Es ar' līdzi taisījos;
Puiši dzina bērus zirgus,
Es dzen' raibas raibalītes.
Puiši taisa lapu guļu,
Es klāj' baltu paladziņu.
Puiši gula lažiņā,
Es iešmuku vidiņā.

1562. (L. D.)

Viņpus upes bērzu birze
Sudrabiņa lapiņām,
Tur sajāja jauni puiši
Ik vakara pieguļā.
Staigā zirgi zviegādami,
Baltāboļa meklēdami;
Staigā puiši raudādami,
Jaunu meitu meklēdami.
Dabūs zirgi baltāboļu,
Kas dos puišiem jaunas meitas?

1563. (15705.)

Precē mani precenieki
Vecajam brūtgānam.
Ne man tika, ne es iešu
Pie vecā brūtgāniņa.
Vecajam brūtgānam
Cietu gultu pataisīju,
Divi kārtas ērkšķu liku,
Trešo smalku adatiņu.
Es apsedzu vecu vīru
Ar vecām ecēkšām,
Es pie viņa piegulos,
Kā lapiņa drebēdama.
Vecam liku pie sirsniņas
Aukstu ledus gabaliņu.
Dziedat agri, mani gaiļi,
Austi agra rītā, gaisma,
Jau valodas izrunātas,
Jau domiņas izdomātas.
Precē mani precenieki
Pie jaunā brūtgāniņa.
Nu es iešu, nu man tīk,
Pie jaunā brūtgāniņa.
Jaunam gultu pataisīju
Mīkstiem dūnu spilveniem,
Divas kārtas pēļu liku,
Trešo smalku paladziņu.
Es apsedzu jaunu vīru
Ar baltām villainēm.
Es pie jauna piegulos,
Kā rozīte ziedēdama.
Jaunam liku pie sirsniņas
Savu siltu baltu roku.
Nedziediet agri, gaiļi,
Neaust' agra rītā, gaisma,
Nav valodas izrunātas,
Nav domiņas izdomātas.

1564. (L. D.)

Kur likšu sieviņu,
Jauns puika būdams?
Taisīšu laiviņu
Straujupes malā,
Vedīšu sieviņu
Svešajā zemē.
Kukoja dzeguze,
Dzied lakstīgala,
Raud mana sieviņa
Svešajā zemē.
Taisīšu laiviņu
Straujupes malā,
Vedīšu sieviņu
Sava paša zemē.

1565. (552.)

Trīs meitiņas koši dzied
Apakš loga bēģelītes.
Viena bija māsa mana,
Otra brāļa līgaviņa!
Tā trešā itin sveša,
Tā būs mana līgaviņa,
Tā būs mana līgaviņa,
Man vietiņas taisītāja,
Man vietiņas taisītāja,
Atslēdziņu nēsātāja,
Atslēdziņu nēsātāja,
Raibu cimdu adītāja.

1566. (L. D.)

Es no rīta celdamies
Atrodos pie meitām.
— Celies, puika, aunies kājas,
Nāc uz muižu sūdzēties.
— Augsti kungi, lepna tiesa
Puisim nieka nedarīja;
Meitai sola bērza rīkstes,
Kam pie puiša negulēja.

1567. (9597.)

Ietin iešu tautiņās,
Ne rudeni negaidīšu.
Es rudeni gan gaidītu,
Tautu dēlis negaidīja,
Tautu dēlis negaidīja,
Cietu beņķi gulēdams.

1568. (10200.)

Citas meitas prec un ved,
Man ik gada jāpaliek.
Lūdzat Dievu, nāburdziņi,
Lai ved mani šoruden;
Jums ēšana, jums dzeršana,
Man tā mīļa gulēšana.

1569. (1889.)

Vai, Dieviņ, kur es likšu
Sav' mazo bāleliņu!
Man jāiet tautiņās,
Brālīts gul šūpulī.
Laiž' pūriņa dibenā,
Vedīš' līdza tautiņās;
Tas man būs citu dienu
Sīvu tautu rājējiņš.

1570. (9412.)

Brālīts jēma tautu meitu,
Mani deva atdošās.
Es neiešu atdošām,
Atdošām gṛūt' dzievāt:
Mani gṛūti maldināja,
Teic, atdošu līgaviņa.

1571. (33606.)

Tīšām ieviņu
Ceļā dēstīju,
Lai auga kupla,
Lai ziedi balta.
Tautās iedama
Nolauzu zaru,
Pasitu zem baltu
Vilnānīti.
Tad gāju tautiņu
Istabāi.
Pabira tautiņu
Istabiņa
Skaistiemi baltiemi
Ziediņiemi.
Vaicāja tautiņas,
Kas bēra ziediņus,
Es pate ziediņu
Bērājiņa.
Gan grib tautiņas
Salasīt.
Ne tā, tautiņas,
Kā gribējāt!
No kuŗa ziediņa
Pa dālderam,
No pašas nesējas
Simt' dālderīšu.
Met, met, tautieti,
Pa dālderam,
Tec, teci, dālderi,
Pa galda galam,
Pa galda galam
Māmiņas klēpī.
Tas tev, māmiņa,
Par auklējumu,
Par mana šūpoļa
Kārumiņu.

1572. (6300.)

Ko, puisīti, tu domāji,
Maukdams manu gredzentiņu?
Vai domāji citu pirkt,
Vai saukt savu līgaviņu?
— Nav naudiņas citu pirkt,
Saukšu savu līgaviņu;
Tikām saukšu līgaviņu,
Kamēr saule norietējsi,
Kad saulīte uzlēkusi,
Ej ar Dievu, tautu meita,
Ej ar Dievu, tautu meita,
Man ir sava līgaviņa,
Man ir sava līgaviņa,
Man vietiņas taisītāja,
Man vietiņas taisītāja,
Raibu cimdu adītāja.

1573. (13469.)

Nāc ārā, kas tas tāds,
Kas mežā brikšķināja?
Vai tie bija vilki, lāči,
Vai laiskie tēva dēli?
Tie nebija vilki, lāči,
Tie laiskie tēva dēli,
Tie laiskie tēva dēli,
Jaunu meitu vīlājiņi.

1574. (L. D.)

Netiklītis meitas gaida,
Ceļmalāja gulēdamis.
Piecelies, netiklīti,
Sen meitiņas pagājušas,
Sen meitiņas pagājušas
Gaŗām tevīm dziedādamas,
Gaŗām tevīm dziedādamas,
Raibus cimdus adīdamas.

1575. (9581.)

Dzīrās kungi mani likt
Puišu dēļ cietumā.
Liekat mani, neliekat,
Puišiem ceļu negriezīšu,
Sviedīš' puikas laipiņā,
Iešu pāri dziedādama.

1576. (L. D.)

Puišu dēļ es negāju
Ne pa logu raudzīties,
Kā puisītis meitu dēļ
Jūdzēm skrēja vakarā,
Jūdzēm skrēja vakarā,
Svīdēj' savu kumeliņu,
Svīdēj' savu kumeliņu,
Tērēj' savu zelta naudu,
Tērēj' savu zelta naudu,
Deldēj' savus zābaciņus.

1577. (16930.)

Trīs māršiņas, brāļu sievas,
Palīdzēja tautās iet:
Pirmā mārša galvu sēja,
Otra sedza villainīt',
Trešā mārša durvis vēra:
Ej ar godu, ciema sieva.

1578. (14050.)

Trīs rudeņi tautas jāja
Mūs' māsiņu lūkoties;
Šī rudeņa jājumiņis
Nebūs velti tautiņām:
Mūs' māsiņa pieauguse
Kā sarkana brūklenīte,
Pūra cimdus noadījse,
Linu dvieļus noauduse.

1579. (11061.)

Bēdā, māte, ko bēdā,
Par manīm nebēdā,
Es puisīts, ne meitiņa,
Man pūriņa nevajag,
Man pašam sirms zirdziņš,
Es pats daiļš jājējiņš.
Es izjāju Prūšus, Leišus,
Koklēdams, spēlēdams.
Prūšu meitas man' gribēja
Par kundziņu paturēt.

1580. (11319.)

Meitu dēļ es izdevu
Sav' ražanu kumeliņu:
Citai pierku zelta joztu,
Citai zelta gredzentiņu.
Kuŗai pierku zelta joztu,
To vedīšu brālītim;
Kuŗai zelta gredzentiņu,
Tā būs mana līgaviņa.

1581. (L. D.)

Meitu māte sagšas auda
Ledus kalna galiņā,
Kas gribēja klāt piejāt,
Lai kaldina kumeliņu.
Man bij kaltis, īsten kaltis,
Es par kalnu nebēdāju:
Saspārdīju ledus kalnu
Deviņos gabalos.
Stāvi stili, kumeliņi,
Uz to ledus gabaliņu,
Lai es varu parunāt
Ar to meitu māmuliņu.

1582. (14701.)

Vai Dieviņ, vai Dieviņ,
Kā pielūgšu meitas māti?
Pliku galvu bez cepures,
Medus kanna rociņā. —
Ak Dieviņ, ak Dieviņ,
Nu pielūdzu meitas māti,
Nu būs jauna līgaviņa,
Zvaigžņu deķu audējiņa.

1583. (L. D.)

Lai es jāju kur jādams,
Jāju meitu pulciņā,
Sviedu savu zelta niedru
Zem meitiņu kājiņām.
Pirmā nāca, pāri lēca,
To vēlēju dzērājam.
Otra apkārt aptecēja,
To savam bāliņam.
Trešā nāca, tā pacēla,
Tā būs mana līgaviņa,

Tēvam kāju āvējiņa,
Mātei govu slaucējiņa,
Man vietiņas taisītāja,
Pate klāt gulētāja.

1584. (L. D.)

Es redzēju tautu meitu,
Viņa mani neredzēja:
Viņa rožu dārziņāi,
Es ozola galiņāi.
Nāc ārāi, tautu meita,
Es vēl labi neredzēju,
Vai rogota, vai pelota,
Vai zīdota, sudrabota.
Ja rogota, ja pelota,
Sēd manāi kumeļāi;
Ja zīdota, sudrabota,
Gaidi citu tautu dēlu.

1585. (13259.)

Es savam kumeļam
Stīgām šuvu iemauktiņus,
Stīgām šuvu iemauktiņus,
Zaļa zīda pavadiņa.
Koklēdamis es nojāju
Prūšos jemti līgaviņu.
Kad nojāju, tad piesēju
Pie meitiņu rožu dārza,
Pie meitiņu rožu dārza,
Pie kuplaja ozoliņa.
Kumeliņis dancodamis
Sarauj zīda pavadiņu,
Sarauj zīda pavadiņu,
Ielēc rožu dārziņāi,
Ielēc rožu dārziņāi,
Meitām skādi padarīja.
Meitas, dusmas neturate,
Es to tīšu nedarīju;
Grib kumeļis rožu dārzu,
Vai rozīšu ravētāju.
— Rožu dārzu gan dabosi,
Ravētāju nedabosi.

1586. (13270.)

Kur, puisīti, tu tecēji
Ar sarkanu kamzolīti?
— Caurim cauri caur Jelgavu
Pie tām Rīgas mamzelēm.
Gan man' labi saņēmušas,
Zirgiem auzas pabērušas,
Zirgiem auzas pabērušas,
Pašiem gultas pataisījšas.
Tik vien slikti padarījšas,
Sivēniņus ielaidušas,
Sivēniņus ielaidušas,
Mellas kannas pacēlušas.
Cauri, cauri, atpakaļ
Pie Jelgavas meitenēm.
Jelgaviņa mazs pilsāts,
Bet jau smukas meitenītes.
Apsēdos, atspūtos
Liela ceļa maliņāi,
Pretīm nāca tautu meita,
Raibus cimdus adīdama,
Raibus cimdus adīdama,
Asariņas slaucīdama,
Asariņas slaucīdama
Baltāi zīdu nēzdogāi.

1587. (14368.)

Sajāj tautas, sarībina,
Es gulēju dienasvidu.
Man galviņa nesukāta,
Istabiņa neslaucīta.
Trīs māršiņas, brāļu sievas,
Slēpiet manu lielu kaunu!
Viena manu galvu glauda,
Otra slauka istabiņu,
Tā trešā iztecēja
Svešu ļaužu uzkavēt.
Steidz vaicāt sveši ļaudis:
Ko dar' pate brāļu māsa,
Vai tā šuva, vai rakstīja,
Vai rozēm zarus loka?
— Ne tā šuva, ne rakstīja,
Ne rozēm zarus loka,
Pate savu vainadziņu
Trīskārt daiļu darināja:
Zīlītēm, krellītēm,
Sudrabiņa lapiņām.

1588. (14600.)

Kam tie tādi melli zirgi
Pie bāliņa namdurvīm?

Tautu dēla melli zirgi,
Atjāj meitas lūkoties.
Nāc, tautieti, istabā,
Sēd' galdiņa galiņā,
Kamēr iešu klētiņā,
Vilkšu baltu slēžu kreklu,
Vilkšu svārkus līdz zemīti,
Aušu kurpes kājiņā,
Aušu kurpes kājiņā,
Siešu zīda nēzdodziņu.
Tad es iešu istabā,
Tad runāšu ar tautieti.

1589. (13267.)

Jāju, jāju pa celiņu,
Iesagriežu niedrājā.
Tur satiku trīs meitiņas
Rožu kroņus darināms.
Divas saka: jāj projām!
Trešā klātu aicināja.
Kuŗa klātu aicināja,
Tā būs mana līgaviņa;
Tai es došu sav' rociņu,
Savu zelta gredzentiņu;
Tai es došu savu klēti,
Savas klētes atslēdziņu;
Tai es došu savu stalli,
Savus bērus kumeliņus.

1590. (18228.)

Nu brauc, nu brauc,
Nu mani vedīs,
Nu mani vedīs,
Nu tilti rībēs,
Nu bungas sitīs,
Nu pogas skanēs.

1591. (13265.)

Jāju dienu, jāju nakti
Smukmeitiņu lūkoties.
Uzjāj' vienu augstu kalnu,
Ieraudzīju lielu ciemu.
Es iejāju sētiņā,
Ieraudzīju smukmeitiņu.
Labdien, labdien, smukmeitiņa,
Pirmo reiz uz precībām!
— Paldies, paldies, smuks puisīti,
Es nevaru solīties,
Es nevaru solīties,
Nav mājā tēvs, māmiņa,
Nav mājā tēvs, māmiņa,
Vecākais bāleliņš.
Atjāj rītu, vai parītu,
Tad būs mājā tēvs, māmiņa,
Tad būs mājā tēvs, māmiņa,
Vecākais bāleliņš.
— Labdien, labdien, smukmeitiņa,
Otru reiz uz precībām!
— Paldies, paldies, smuks puisīti,
Nu es varu solīties,
Nu es varu solīties,
Nu mājā tēvs, māmiņa,
Vecākais bāleliņš.

1592. (33561.)

Gan jāju jāšus,
Gan braucu braukšus
Par augstu kalnu
Uz miežu lauku.
Ak, mieži, mieži,
Še ir labi mieži,
Še nav manas
Mīļas līgaviņas.

Gan jāju jāšus,
Gan braucu braukšus
Par augstu kalnu
Uz griķu lauku.
Ak, griķi, griķi,
Še ir labi griķi,
Še nav manas
Mīļas līgaviņas.

Gan jāju jāšus,
Gan braucu braukšus
Par augstu kalnu
Uz auzu lauku.
Ak, auzas, auzas,
Še ir labas auzas,
Še nav manas
Mīļas līgaviņas.

Gan jāju jāšus,
Gan braucu braukšus
Pār augstu kalnu
Uz rudzu lauku.
Ak, rudzi, rudzi,
Še ir labi rudzi,
Še nav manas
Mīļas līgaviņas.

Gan jāju jāšus,
Gan braucu braukšus
Pār augstu kalnu
Uz rožu lauku.
Ak, rozes, rozes!
Še ir skaistas rozes,
Vidū mana
Mīļā līgaviņa.

1593. (13685.)

Vakar māte krogā dzēra,
Izdzeŗ mani krodzniekam.
Šodien gāja div' bāliņi
Par manīm naudu ņemt.
Lūdzam', brāļi, neņemiet
Par manīm dārgu naudu,
Pārmetīs dzīvojot:
Dārgas naudas līgaviņa.

1594. (L. V.)

Bandinieku rudzi auga
Diža ceļa maliņā,
Tie izauga, tie ziedēja
Zeltītām lāsītēm.
Kur mēs iesim, jauni puiši,
Zelta naudu sakrājuši?
Pirksim bērus kumeliņus,
Ņemsim daiļas līgaviņas!
To zirdziņu, to es pirkšu,
Kas ēd upes līkumā,
To meitiņu, to es ņemšu,
Kam nav tēva padomiņa!

1595. (L. B.)

Apsedloju, apbruņoju
Savu bēru kumeliņu,
Jāš' pie meitu māmuļītes
Kā saulīte vizēdams;
Kā saulīte vizēdams,
Kā zvaigznīte mirdzēdams.
Ieraug' meitu māmuļiņa:
Nu vēl lec mūs' saulīt',
Tam es došu savu meitu,
Vai tas lūgs, vai nelūgs:
Dzird meitiņa šos vārdiņus,
Ietek rožu dārziņā,
Ietek rožu dārziņā,
Nopin rožu vainadziņu.
Dziedādama nopinusi,
Raudādama galvā liek.
Neraud gauži, zeltenīte,
Tūlīt līdz nevedīšu,
Pa trim dienām ceturtā,
Tad es tevi līdz vedīš',
Tad es tevi līdz vedīšu
Pie tētiņa, māmuļiņas.
Sēdēs' galda galiņā,
Svešu ļaužu pulciņā;
Noņems zīļu vainadziņu,
Uzliks vecas sievas mici.
Kam bij man tik jaunai
Sēdēt galda galiņā?
Sēdēt galda galiņā,
Svešu ļaužu pulciņā?
Kam bij man tik jaunai
Noņemt zīļu vainadziņu?
Vēl man bija meitai būt.
Vēl valkāt vainadziņu,
Vēl bij man kaitināt
Dažu labu tēva dēlu.

1596. (L. V.)

Protu, protu, redzu, redzu
Mīlē mani meitu māte.
Nevaid manis kumeliņis
Vakarēju jūgumiņu,
Vakarēju jūgumiņu,
Vakarēju ēdumiņu!
Jau meitiņas nojūgušas,
Ievedušas laidarā,
Ievedušas laidarā,
Beŗ auziņas silītē,
Beŗ auziņas silītē,
Met ābulu redelēs.
Kumeļ, tavu netikumu:
Neēd auzas, ne ābulu,

Neēd auzas, ne ābulu,
Nedzeŗ rāvas ūdentiņu.
Tam vajaga tīru auzu,
Kalnā pļauta ābuliņa,
Kalnā pļauta ābuliņa,
Straumē smelta ūdentiņa.
Metu naudu upītē,
Lai dzeŗ manis kumeliņš,
Lai dzeŗ manis kumeliņš
Naudu pirktu ūdentiņu,
Naudu pirktu ūdentiņu,
Kalnā pļautas tīras auzas!
Skauģim auga apšu birze,
Man aug bēris kumeliņš;
Skauģis manu kumeliņu
Apšu šautru spridzināja.
Skauģis man aku raka
Mana teka maliņā;
Gan tu pats iekritīsi,
Tumšas naktis staigādams.
Skauģa bērni sasēduši
Mana teka maliņā;
Atkāpjaties, skauģa bērni,
Asi kalts kumeliņš,
Tēraudiņa pakaviem,
Tēraudiņa pakaviem,
Sudrabiņa nagliņām.

1597. (13257.)

Es izjāju Prūšu zemi
Smilgām šūtu kažociņu.
Saspraņģēju, apsegloju
Savu bēru kumeliņu,
Nu ar Dievu, prūšu meitas,
Man pašam līgaviņa!
Jāj' pret meitu māmuliņas,
Kā saulīte mirdzēdams.
Meitas māte, ieraudzījsi:
Edz, kur mana saule lec!
Tam es došu sav' meitiņu,
Vai tā gāje, vai negāje.
Meitiņ' dzirda tos vārdiņus,
Ietek rožu dārziņā,
Ietek rožu dārziņā,
Nopiņ rožu vainadziņu.
Uzlikusi galviņā,
Tek pret manīm raudādama.
Neraud' vis, man' sirsniņ,
Tūdaļ līdz nevedīšu;
Par trim dienām cetortā,
Tad no manis vairs nebēgsi.
Nu saņēme kumeliņu,
Ieved' rožu dārziņā,
Ved man' pašu istabā,
Sēdin' galda galiņā.
Sēžu, sēžu visu nakti,
Gaiļa laiku gaidīdam',
Kad sagaidu gaiļu laiku,
Tad vēl dzirdu tos vārdiņus:
Es grib' tava mīļā būt,
Glabāt visas tavas lietas,
Tavus zirgus, tavus vēršus,
Tavas klētes atslēdziņas.

1598. (L. V.)

Es ar sauli saderēju
Reizā tikti Vāczemē,
Nav saulīte brokastā,
Es jau biju jūrmalā;
Nav saulīte pusdienā,
Es jau jūŗas līkumā;
Nav saulīte vakarā,
Es jau biju Vāczemē.
Es atradu saules meitu
Liepas galdus mazgājam,
Liepas galdus mazgājam
Ar basām kājiņām.
— Labdien, labdien, smukmeitiņ,
Es jau tevi precēt jāju.
— Paldies, paldies, smuks puisīti,
Piesien savu kumeliņu,
Piesien savu kumeliņu
Pie manām rozītēm.
Ej iekšā istabā,
Dod godiņu māmiņai,
Dod godiņu māmiņai,
Visiem veciem ļautiņiem,
— Es aizgāju uz klētiņu,
Apvilk' gaŗus, brūnus svārkus,
Apvilk' gaŗus, brūnus svārkus

Līdz zemīti izrakstītus,
Uzlik' zīd' vainadziņ',
Apsēj' zīd' ausdodziņ'.
Es iegāju istabā:
Smuks puisītis sēž aiz galda,
Smuks puisītis sēž aiz galda,
Slauka gaužas asariņas,
Slauka gaužas asariņas
Baltā zīžu nēzdogā.
— Protu, protu, redzu, redzu:
Velts būs mans jājumiņš.
Šī devītā mātes meita
Šoruden lūkojam'!

1599. (L. B.)

Izved' savu kumeliņu
No tētiņa zirgu staļļa,
Apsedlava zīda sedlus,
Zelta sprungu iemauktiņus;
Jāju kalnus, jāju lejas,
Līgaviņas lūkoties.
Izjāj' vienu puķu leju,
Uzjāj' rožu kalniņā,
Uzjāj' rožu kalniņāja,
Iejāj' rožu dārziņā,
Ieraug' divi zeltainītes, —
Abām zelta gredzentiņi,
Abām zelta gredzentiņi,
Abām rožu vainadziņi. —
Labvakaru, zeltenītes,
Vai gaidata tautu dēlu? —
Gan gaidama tautu dēlu,
Bet ne tevis aizjājam:
Mēs gaidam div' puisīšus,
Četrus bērus kumeliņus,
Četrus bērus kumeliņus,
Kur varama līdza jāt,
Kur varama līdza jāta, —
Aizvakara saderētas. —
Nu ar Dievu, jūs meitiņas!
Nu ar Dievu, rožu lejas!
Jāšu mājās kumeliņu,
Iešu citur lūkotiesa
Sevīm jaunu līgaviņu.
Gāju, gāju, nezināju,
Kur būs mana līgaviņa.
Gāju laukus, gāju pļavas,
Uzgāj' vienu platu upi,
Uzgāj' vienu platu upi,
Nei bij tilta, nei laiviņas.
Daiļš puisītis, baltu muti,
Dzeltāniema matiņiem,
Tas gulēja upmalī,
Tai zaļajā zālītē. —
Ai, puisīti, ceļ man pāri
Ar to savu baltu plostu.
Ja dabūšu līgaviņu,
Lūgšu tevi vedībās.
Puisīts mani pāri cēla,
Gājām abi lūkotiesa
Manīm daiļu zeltainīti.
Labvakaru, jūs meitiņas!
Div' puišeļi atnākuši, —
Ai, puišeļi, nezinama,
Kas jūs tādi tautu dēli...
Vārd' pa vārdam runājote,
Veŗ meitiņas duretiņas,
Veŗ meitiņas duretiņas,
Ved mūs līdza kambarī,
Ved mūs līdza kambarī,
Sēdin' galda galiņā.
Uz galdiņa balta drāna,
Deviņiema rakstiņiem. —
Ai, meitiņa, zeltainīte,
Vai tu būsi nācējiņa? —
Ai, puisīti, tautu dēli,
Ieš' prasīta māmuliņi...
Māmulīte mīļi smaida,
Kambarī ienākdama. —
Labvakaru, meitu māte!
Mēs kājāmi atnākuši,
Mēs kājāmi atnākuši,
Jūs meitiņas precēties. —
Paldies, paldies tev, puisīti,
Tas nekāda vaina nev,
Kas nāk kājām precētiesa,
Tas jāj mīļi dzīvodams,
Tas jāj mīļi dzīvodams,
Līgaviņu bučodams...
Ienāk meitu tēvuliņis,
Balta svece rociņā,
Balta svece rociņā,
Vīna krūze padusē;
Ienāk divi jaunbrālīši

Puškotāma cepurēm,
Puškotāma cepurēm,
Zaļiem zīda nēzdaugiem. —
Labvakaru, jūs tautieši!
Dzersim māsi precībiņas,
Visu nakti dancodami...
Māte meitām klusi teice,
Lai ienese salda alus,
Lai ienese salda alus
Zeltītāsa krūzītēs,
Zeltītāsa krūzītēs,
Sudrabiņa glāzītēs.
Lai dzeŗama precībiņas,
Līdz gaismiņa austa sāka,
Šo rītiņu gaisma ausa
No meitiņas vaiņadziņa,
No meitiņas vaiņadziņa,
No dimanta gredzentiņa.
Nu māmiņa to sacīja:
Ej ar Dievu, mūs meitiņa!
Ej ar Dievu, mūs meitiņa,
Es tev lielu pūru došu:
Seši simti zelta naudas,
Sešus bērus kumeliņus,
Sešus bērus kumeliņus,
Sešas raibas govetiņas,
Sešas raibas govetiņas,
Pieci pūri villānīšu,
Lai tautietis tevi mīl
Visu mūžu dzīvodams,
Visu mūžu dzīvodams,
Visu mūžu bučodams.

1600. (L. B.)

Kur jāsi, puisīti,
Kur domāsi,
Kur šādu nāksniņu
Pārgulēsi?
Augstajā kalnāja
Jaunajā klētī,
Pie smukām, pie daiļām
Meitiņām.
Dedz, dedz, māmiņa,
Div' gaišas sveces,
Lai varēju meitiņu
Nolūkot.
Vai balti vaidziņi,
Vai sarkani;
Vai baltas drāniņas,
Vai bagāta.
Ne balti vaidziņi,
Ne sarkani,
Ne balti krekliņi,
Ne bagāta.
Neņemšu atraitni,
Nemīlēšu,
Nedošu atraitnes
Bērniem maizi.
Es ņemšu meitiņu,
To mīlēšu,
Es meitas vaiņagu
Paglabāšu.
Vai manu dieniņu,
Ko padarīju,
Sen jaunas dieniņas
Paspēlēju,
Savas jaunas dieniņas
Paspēlēju,
Sav' sirmu zirdziņu
Nojādīju.
Sav' sirmu zirdziņu
Nojādīju,
Sav' baltu naudiņu
Izkaisīju.

1601. (L. B.)

Man pazuda kumeliņis
Celmotāi līdumā.
Trīs dieniņas, trīs naksniņas,
Meklēj' savu kumeliņu;
Ceturtāji dieniņāi
Atrod' savu kumeliņu;
Atrod' savu kumeliņu
Tautu meitu laidarāi,
Tautu meitu laidarāi,
Devītāi aizgaldā.
Lūgšus lūdzu, lai atdeva,
Solu nudu, to nejēma.
Kā lai varu tev atdoti,
Liela skāde padarīta:
Man izmina rožu dārzu,
Man brālimi rudzu lauku.

Brālis rudzus gan pieciestu,
Es rozītes necietīšu.
Apsoliesi mani jemti,
Tad rozītes piecietīšu.
Kā lai varu tevi jemti,
Kad prātiņam nepatika?
Tā nevaida bērna spēle,
Apjemt sievu nepazītu,
Tā nevaida villainīte,
Uzsedzama, nosedzama;
Lietenīje uzsedzama,
Saulītēje nosedzama;
Tas nebija gredzentiņis,
Uzmaucamis, nomaucamis;
Tā nebija viena diena,
Viss mūžiņis dzīvojams.

1602. (L. D.)

Zirgs noskrēja meža ceļu,
Krūms norāva cepurīti.
Visus krūmus nolocīju,
Cepurīti meklēdams.
Atron' savu cepurīti,
Eim' pa ceļu ziņgādams.
Pretīm nāca tautu meita,
Raibus cimdus adīdama.
Ai, godīga mātes meita,
Neredzēji manu zirgu?
— Ai, godīgis kroga žūpa,
Kāds bij tavis kumeliņš?
— Dulunbēris, lauku pieri,
Ar basām kājiņām.
— Es noķēru, es piesēju
Sava tēva laukgalā.
Ai, puisīti, ai, brālīti,
Lielu skādi padarīja:
Man nomina rožu dārzu,
Brālītim auzu lauku.
Brālis auzas var paciest,
Es rozītes necietīšu.
Ja solies mani ņemt,
Tad es rozes pacietīšu.
— Kā es tevi varu ņemt,
Vēl n'es' liela izauguse?
Tā nevaid villainīte,
Uzsedzama, nosedzama,
Tā nevaid viena diena,
Viss mūžiņis jādzīvo.

1603. (L. B.)

Es iejūdzu vāverīti
Rakstītās kamanās:
Zīda grožu apgrožoju,
Lai neskrēja eglienāi,
Lai skrien tautu sētiņāje,
Kur meitiņas daiļas auga.
Sajāj tautas pilna sēta,
Sajem brāļi kumeliņus.
Es nosarku kā brūklene,
Ietecēju pie māmiņas:
Māmiņ, mana mīļa, balta,
Vai es tevi apnikuse?
Meitiņ, mana mīļa zelta,
Vai es tautas aicināju?
Aicin' tautas tavs godiņis,
Tavs raženis augumiņis,
Tavs raženis augumiņis,
Tava dzedra valodiņa.

1604. (L. B.)

Ar meitāma dziedādams
Sev lūkoju līgaviņu.
Kuŗi meiti skaļš balsītis,
Tā būs mana līgaviņa;
Kuŗa otra dziedātāja,
To ieteikšu brālītim;
Kuŗa nemaz nelīdzēja,
To ne leitim nevēlēju.

1605. (L. B.)

Kālabada miezītima
Balts miltīnis, daudz sēnelu?
Kālabada bajārama
Daiļas meitas netikušas?
Tīri tīši svētu rītu
Sedloj' savu kumeliņu,
Sedloj' savu kumeliņu,
Jāj' uz vienu lielu ciemu,
Jāj' uz vienu lielu ciemu,
Pie bajāra meitiņāma,
Caurjādamis zaļu birzi,
Uzjem' vienu apšu šautru;

Sviež ar šautru sētiņāja
Lai rej mani sīvi suņi,
Lai rej mani sīvi suņi,
Lai dzirdēja zeltainītes.
Zeltainītes nedzirdēja,
Sajūt veca māmuļīte:
Atrod' vecu māmuļīti
Slaukam nama istabiņu. —
Kur māmiņa, tavas meitas?
Pati slauki istabiņu. —
Manas meitas kambarēja
Puško zīļu vainadziņus.
Ej, puisīti, istabāja,
Sēd pie galda, gaidi goda...
Sēd pie galda, gaida goda,
Nevar goda sagaidīt.
Es atmetu visu godu,
Pats ie-iemu kambarēju:
Bajāriņa daiļas meitas
Vakarēju gulumiņu,
Vakarēju gulumiņu,
Vakar kāju āvumiņu.
Melnu muti, nemazgātu.
Visi krēsli izmētāti,
Ik uz krēsla vaiņadziņis.
Lai sapela vaiņadziņis,
Šai pašāji kambarēja,
Kā es jājis, tā es jāšu
Pie nabaga meitiņām,
Kur augušas, tur palika
Bajāriņa daiļas meitas,
Kraukļi suņi satikuši
Bajāriņa pavārtēja,
Tie gaidīja izvedamas
Bajāriņa slinkas meitas:
Kraukļiem gaļa, suņiem kauli
No bajāra slinku meitu.

1606. (L. B.)

Zinu, zinu, nesacīšu,
Kur aug mana līgaviņa,
Aiz lielā dūņu pura,
Tur aug mana līgaviņa.
Aug man bēris kumeliņš
Dūņu pura bridējiņš.
Kumeļami baltas kājas,
Negrib dūņu pura brist;
Tev jābrien dūņu, dūņas,
Jāizved man līgaviņa!
Akmeņaina tā zemīte,
Kur aug mana līgaviņa.
Kal, kalvīti, ko kaldams.
Kal man zelta ritenīti!
Slaukat, meitas ceļmaliņas,
Kā var zeltu ritenāt;
Kā var vest zelta dēlam
Sudrabotu līgaviņu!
Vedat mani ,nevedat,
Es jau ilgi nedzīvošu! —
Manam tiltam grodi lūza,
Ceļā kusa kumeliņš.

1607. (L. B.)

Sen dzirdēju, neredzēju
Patīkamas mātes meitas.
Tīšām jāju proves dēļ:
Nāks meitiņa, vai nenāks.
Kad pa vārtiem es iejāju,
Nozviedz manis kumeliņis.
Eim' iekšā apraudzīt,
Ko darīja mātes meitas.
Kad pa durvīm es iegāju,
Satiek' vecu meitu māti
Slaukam namu, istabiņu.
Kur, māmiņa, tavas meitas,
Kad tu slauki istabiņu?
Manas meitas kambarī,
Cita vērpj, cita auž,
Cita zīdu šķeterē.
Eimu iekšā apraudzīt,
Ko dar' meitas kambarī.
Ne tās vērpa, ne tās auda,
Ne ar zīdu šķeterēja.
Atrod visas gulējušas,
Kā vakar apgulušas.
Nu ar Dievu, meitu māte,
Tavas meitas es nejemšu.
Tavas meitas lai paliek,
Cūkām putru vārītājas.

1608. (L. B.)

Es nopirku melnu zirgu
No ūdeņa burbulīša;
Es pakalu kumeliņu

Tēraudiņa pakaviem.
Kad es jāju, kad es braucu,
Kā ūdenis līgavās.
Tas bij labis nakti jāta,
Līdz uzlēca mēnestiņis,
Līdz uzlēca mēnestiņis,
Līdz pie meitu māmuliņas.
Vaicā meitu māmuliņa:
Kam tas melnais kumeliņis?
Tā dēliņa kumeliņis,
Kas šoruden sievu ņem.

1609. (13275.)

Kur tu jāsi, smuks puisīti,
Ar to bēru kumelinu?
— Jāšu es pie straujas upes
Dzirdīt sava kumelinu.
Tai upīti augsti krasti,
Baidās mana kumelinis.
Tec, meitina, sētienāja,
Iznes man skaidru spanni,
Iznes man skaidru spanni,
Padzird' mana kumelinu.
Kad dzirdīsi šo reizinu,
Tad dzirdīsi visu mūžu.
— Šo reizinu gan dzirdīšu,
Visu mūžu nedzirdīšu.

1610. (33595.)

Kur tu nu jāsi,
Smuks puisīti?
Kur šo naksniņu
Pārgulēsi?
— Pie jaunām, pie daiļām
Meitiņām
Tai jaunā, tai augstā
Klētiņā.
— Vai, tur jādamis,
Smuks puisīti,
Vai kādu ņemsi
Līgaviņu?
Vai ņemsi atraitni,
Vai mīlēsi,
Vai dosi maizes
Atraitnes bērniem?
— Neņemšu atraitnes
Nemīlēšu,
Nedošu maizes
Atraitnes bērniem.
Atraitnes gultiņa
Izgulēta,
Vis' mīļi vārdiņi
Izrunāti,
Un mīļas domiņas
Izdomātas,
Un sārtas lūpiņas
Izbučotas.
— Vai ņemsi meitiņu,
Vai mīlēsi,
Vai meitas vaiņagu
Paglabāsi?
— Meitiņu ņemšu,
To mīlēšu,
Meitiņas vaiņagu
Paglabāšu.
Meitiņas gultiņa
Negulēta,
Mīļie vārdiņi
Nerunāti,
Mīļās domiņas
Nedomātas,
Sārtās lūpiņas
Nebučotas. —
Māmiņa mīļā,
Dedz divas svecītes,
Lai redzu meitiņu
No vaidziņa,
Vai balti vaidziņi,
Vai sarkani,
Vai greznas drēbītes,
Vai bagāta.
Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Ko padarīju,
Šī meitenīte
Prātam netīk!
Nav balti vaidziņi,
Nav sarkani,
Nav greznas drēbītes,
Nav bagāta.
Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Ko padarīju!
Sav' sirmo zirdziņu
Nojādīju,

Sav' sirmo zirdziņu
Nojādīju,
Savas smalkās drēbītes
Novalkāju,
Savas smalkās drēbītes
Novalkāju,
Savu baltu naudiņu
Iztērēju!
Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Ko padarīju!
Savas prieka dieniņas
Pavadīju,
Savas prieka dieniņas
Pavadīju:
Paņēmu meitiņu
Netīkamu!

1611. (L. B.)

Māte mani tautās deva,
Solīj' žēli neraudāti.
Kad es savas kājas āvu,
Jau māmiņa žēli raud;
Kad es sēdzu villainīti,
Raudāj' puškus turēdama;
Pa vārtiemi izejoti,
Rauda visi bāleliņi,
Rauda visi bāleliņi,
Mauj gosniņas laidarāje;
Mauj gosniņas laidarāje,
Zviedza bēri kumeliņi.
Šķiratiesa, lēpu lapas,
Laižat zosis ezerāji,
Šķiratiesa, bāleliņi,
Laižat māsu tautiņāsi!
Pie brālīša dzīvodama
Māsas vārdu nedzirdēju.
Nu dzirdēju māsas vārdu,
Kad ceļ tautas kumeļāje:
Še, māsiņa, pavadiņa,
Turi tautu kumeliņu!

1612. (L. B.)

Māte mani rātin rāja,
Kam nejēmu līgavinu.
No rītina piecēlos,
Trīskārt žēli noraudāju.
Sasavilku trejus svārkus,
Piesajozu zobentin',
Tad es jāju lūkoties.
Kad pārjāju augstus kalnus,
Tad ieraugu mellus mežus.
Kad pārjāju mellus mežus,
Tad ieraugu meitu sētu.
Kad iejāju sētienā,
Visa sēta apšvitēja.
Meitu māte domājuse,
Ir mēnesis patecējis.
Kad iegāju istabā,
Krēsli vien atradās.
Kur, māmiņa, tavas meitas,
Krēsli vien istabā?
Manas meitas kambarī:
Cita ada, cita raksta,
Cita ada, cita raksta,
Cita zīdu šķeterēja.
Dod, māmiņa, to meitinu,
Kas to zīdu šķeterēja.
Ja nedosi to meitinu,
Es nomiršu sirdēstos.
Kur jūs mani glabāsiet
Sirdēstos nomirušu?
Glabait mani rožu dārzā
Apakš rožu puduriem.

1613. (L. B.)

Izauga liepiņa
Klēts pakaļāi,
Izkāra ziediņus
Saulītes pusēi.
Es pate, zīlīte,
Lēkātāja,
No viena zariņa
Uz otru lēcu.
Uz trešu lēkdama,
Ieraugu tautas.
Deviņi ratiņi,
Simts kumeliņu.
Mūc, mūc, māsiņa,
Cīruļa klētēi,
Lai sedza māmiņa
Ziedojšu sagšu.
Māmiņa nesedza,
Tā žēli raud;
Lai sedza māsiņa,
Tā neraudāja.

Māsiņa uzsedza
Jo raudādama.
Vecajo tēviņu,
Atcel man vārtus!
Tēviņis necēla,
Tas žēli raud.
Jaunajo brālīti,
Atcel man vārtus!
Brālītis atcēla
Jo raudādams.

1614. (L. V.)

Tautiets saka pavasari:
Nāc spēlēta, brāļu māsa:
Nāc spēlēta, brāļu māsa,
Kuŗš vinnēsim šo rudeni?
Ar Dieviņi labi gāja
Pirmo reizi spēlējot:
Pirmo reizi iespēlēju
Tautu dēla bandas lauku.
Ar Dieviņi labi gāja,
Nu es iešu otru reizi.
Ar Dievini labi gāja
Otru reizi spēlējoti:
Otru reizi iespēlēju
Bandas bēru kumeliņu.
Ar Dievini labi gāja,
Vēl es iešu trešo reizi.
Ar Dievini slikti gāja
Trešo reizi spēlējota:
Trešo reizi paspēlēju
Savu zīļu vaiņadziņu.

1615. (L. B.)

Man bij divi zili zirgi,
Tas trešajis iten balts.
Vienu devu kungam jāti,
Otru kunga sulainim,
To trešoi pats es jāju
Kungam līdzi Vāczemēi.
Piemin, mani, līgaviņa,
Kad es ilgi Vāczemē,
Ir es tevi pieminēšu
Svešu zemi jādīdamsi.
Trīs gadiņi sadzīvoju
Kungam līdza Vāczemē;
Pa trīs gadi ceturtāi,
Tad pārjāju apraudzīt.
Pārjādamis es iejāju
Pie līgavas kambarloga.
Atver logu, līgaviņa,
Vairs ar mani nerunā;
Vairs ar mani nerunā,
Redz man citu kumeliņu.
Nebēdāji, līgaviņa,
Kad man citis kumeliņis.
Kad tev citis kumeliņis,
Tad tev cita mātes meita.
Kad man cita mātes meita,
Tad tev citis tēva dēls.
Aizver logu, līgaviņa,
Vairs ar tevi nerunāšu.
Jāj ar Dievu, mans mīļajis,
Kur Dieviņis tev vēlēja;
Kur Dieviņis tev vēlēja,
Kur ļautiņi neaizliedza;
Kur ļautiņi neaizliedza,
Es tev ļauna nevēlēšu.
Pa trīs gadi ceturtāi
Jāj pie vecās atpakaļu.

1616. (L. B.)

Apsolīju tautietima
Baltus cimdus pirkstainīšus.
Tik vien mana nelaimīte,
Mātei pūra atslēdziņa.
Dod, māmiņa, atslēdziņu,
Iešu pūru izcilāt,
Iešu pūru izcilāt,
Sapelējši skārtelīši.
Vai, Dieviņi, ko darīšu?
Pati māte līdzi nāca.
Tik jau mana laime bija,
Sāk sunīši sīvi riet.
Ej, māmiņa, paskaties,
Ko sunīši sīvi rēja.
Līdz māmiņa suņus rāja,
Man cimdiņi azotēja.
še, tautieti, tev cimdiņi,
Tas pirmais adījums;
Tu sedlosi manis dēļa
Pirmu reizi kumeliņu.
še, māmiņa, atslēdziņa,
Gan bij labi skārtelīši.

1617. (L. B.)

Ar brālīti dancāt gāju,
Pirkstai zelta gredzentiņš.
Dancājote noritēja
Pie tautieša kājiņām.
Tautiets saka uzņemdamis:
Tas ir manas līgaviņas.
Lūgtin lūdzu, neatdeva,
Sol' naudiņu, to neņēma.
Atnāc, meitiņ, rītā agri,
Dabuis savu gredzentiņ'.
Es nogāju rītā agri,
Liek man gultiņ' uztaisīte.
Es gultiņu uztaisīju,
Aicin' mani klātgulēt.
Maz' brītiņu pagulēju,
Sāk ar naudiņ lielītiesi:
Še tev, meitiņ, vaŗa nauda,
Vēl būs zelta un sidraba!
Labāk redzu tavu naudu
Ziluguni sadegami;
Nekā savu vaiņadziņu,
Negodami nojemam.

1618. (L. B.)

Velē, māsiņa, baltu kreklu,
Rakstītāmi piedurknēm!
Šodien jāsi tautu dēlis,
Mūs' māsiņu lūkoties.
Kas raženis tēva dēlse,
Piedurknītes nelūkose,
Lūkos manu labu darbu
Tēva druvā strādājoti.

1619. (L. V.)

Vidzemnieki mani sauca:
Puķīt, mana līgaviņ!
Sauciet mani, nesauciet,
Nebūš' jūsu vidzemniece!
Tikmēr būšu vidzemniece,
Kamēr pūru piedarīš',
Kad pūriņu piedarīšu:
Nu ar Dievu, vidzemnieki!
Vidzemnieki manis dēļ
Zelta ķēdes kaldinā j';
Pušu rāvu zelta ķēdes,
Pāri gāju robežām.
Uz robeža dzīvodama,
Divējādu pūru daru:
Vidzemniekiem kreklus šuvu,
Kurzemniekiem cimdus ad'.
Uz Kurzemi, uz Kurzemi,
Mans vizuļu vaiņadziņš.
Vidzemnieku bāleliņi
Nāk pakaļ raudādami.

1620. (13649.)

Tālu, tālu, gaŗus ceļus
Tautas veda mūs' māsiņu;
Dzenaties, bāleliņi,
Vai ceļā nepanāks.
Ja ceļā nepanāks,
Panāks tautu klētiņā,
Panāks tautu klētiņā
Aiz deviņu atslēdziņu. —
Vaicājiet, bāleliņi,
Vai māsiņa še paliks.
— Še palikšu, bāleliņi.
Dzeriet tautu alutiņu,
Dzeriet tautu alutiņu,
Ņemiet manu vainadziņu,
Ņemiet manu vainadziņu,
Aiznesiet māmiņai!
Māmulīte paņēmuse
Ieliek rožu dārziņā.
Trīs gadi rozītes
Neziedēja,
Pēc manis gauži
Raudādamas:
Kur mūsu saknīšu
Potētāja?
Kur mūsu vainagu
Vijējiņa?

1621. (L. B.)

Maza, maza tā muižiņa,
Visapkārt ievas zied,
Visapkārt ievas zied,
Vidū zelta ābelīte,
Vidū zelta ābelīte,
Pieci zelta āboliņ':
Divus devu bāliņam,
Trīs es pate paturēju.
Par to vienu zirgu pirku,

Par to otru arājiņu;
Par trešo āboliņu
Pirku zemes gabaliņu.
Dieviņš man novēlēja
Daiļu vīru arājiņu,
Daiļu vīru arājiņu,
Visu ļaužu tīrumiņ'.

1622. (L. V.)

Vēja lauzta tā priedīte,
Tie skaliņi gaiši deg; :,:
Ļaužu smieta tā meitiņa,
Tā būs mana līgaviņ'. :,:
Maza, maza tā muižiņa,
Visapkārt ievas zied. :,:
Visapkārt ievas zied,
Vidū zelta ābelīt'. :,:
Vidū zelta ābelīte,
Pieci zelta āboltiņ'. :,:
Divi devu brālītim,
Trīs es pati paturēj'. :,:
Par to vienu zirgu pirku,
Par to otru kamaniņs, :,:
Par trešaju es nopirku
Sev maizītes arājiņu. :,:
Kad nav labis arājiņis,
Lai stāv druva atmatā, :,:
Kad nav labis ņēmājiņis,
Lai stāv manis vaiņadziņš, :,:
Lai stāv manis vaiņadziņš
Līdz citam rudenim, :,:
Līdz citam rudenim,
Līdz citām rozītēm. :,:

1623. (L. B.)

Rāmas tautas man sajāja,
Brāļi liedza, nevēlēja:
Vai, māsiņa, tev apnika
Bāleliņa balta maize?
Vai tā tautu pelu maize
Saldu medu apmedota?
Miegs man nāca saulītē,
Ko darīšu vakarā?
Pavasari tautas jāja,
Ko rudeni vairīšos!
Jāj, tautieti, tu uz muižu,
Ras, kundziņis tev vēlēsa,
Ja kundziņis tev vēlēsa,
Tad atjāji, tad es iešu.
Kad es savas kājas āvu,
Raudāj' mani tēvs, māmiņa,
Kad es sedzu villainīti,
Raudāj' visi bāleliņi;
Kad es kāpu kumeļā,
Mauj gosniņas laidarā;
Kad es jāju pa vārtiem,
Raud rozītes dārziņā.
Neraudata jūs, rozītes,
Attecēšu, noravēšu,
Attecēšu, noravēšu,
Cik vaļiņas turēdama.
Ne trīs dienas nedzīvoju:
Ai, Dieviņis, galva sāp!
Jūdz, tautieti, kumeliņu,
Lai es braucu pie māmiņas!
Saule jūdzi ritināja,
Līdz iejūdza kumeliņu.
Cirtu pliķi tautietima,
Pati jūdzu kumeliņu,
Lai redzēja tēvs, māmiņa,
Kam netikli audzināja;
Kam netikli audzināja
No mazām dieniņām.

1624. (15034.)

Tautiets lūdza raudādamis,
Tēvam vaigus glaudīdams,
Tēvam vaigus glaudīdams,
Mātei rokas bučodams.
Turies, māte, nedod meitu,
Gŗūt' meitiņu audzināt,
Gŗūt' meitiņu audzināt,
Gŗūt' pūriņu darināt:
Vajag cimdu, vajag zeķu,
Vajag raibas villainītes.

1625. (13647.)

Nošķindēja vaŗa vārpsta,
Sudrabiņa dziernaviņas.
Iet māmiņa kamburēi
Raudzīt savas malējinas.
Bij jauņuve, bij kalpone,
Brāļu māsa vien nebij.
Iet māmiņa istabāi

Pie brāļiem raudādama:
Ko, brālīši, darīsit?
Tautas māsu nozaguši.
Jožam, brāļi, zobentinus,
Seglojam kumelinus,
Jājam, brāļi, pasteidzīgi,
Ras mēs viņus panāksim.
Izjājam zaļu bierzi,
Ieraugam tautu pulku.
Labvakar, sveši ļaudis,
Kur jēmāt to meitinu?
— Kas kaitēja jums, ļautini.
Par to skaistu meitenīti? —

1626. (13645.)

Es biju irbīte,
Es māku rotēt
No viena kalniņa
Uz otraju;
Uz trešu lēkdama,
Ieraugu tautas.
Teciņus tecēju
Uz māmuliņu.
Gaid' gaidi, māmiņa,
Nu būsi vieši.
Tur jāje, tur brauce
Par viņu kalnu
Tukšajiem ratiem,
Liekajiem zirgiem.
Tukšaji ratiņi
Grib vezumiņu,
Liekaji zirgi
Grib jājējiņu. —
— Gaismiņai austoti
Zūd mūsu māsiņa.
Ņem, brāli, zirgu,
Trenc māsai pakaļ.
— Panāce, panāce
Sav' māsiņu,
Taut' istabāji
Aiz galda sēdēj'.
Slaveni ļautiņi,
Ko viņai dosiet?
— Doš' viņai alus,
Doš, viņai medus,
Doš' savu bāliņu
Arējiņu.

1627. (13646.)

Mēs deviņi bāleliņi,
Viena pati mūs' māsiņa;
Viena pati mūs' māsiņa
Pūru mala rītiņā.
Dzirnavs šņāca, milni klaudz,
Nedzird pašas dziedātājas.
Ej, māmiņa, maltuvē,
Ko dar' mūsu malējiņa.
Māmiņ' nāca istabāi,
Savu galvu saņēmuse.
— Ko gaidieti, bāleniņi,
Aunatiesi zābakos,
Dzeniet māsai pakaļāi
Pa vizuļu birumiem!
— Nodzināsi vienu simtu,
Tur deviņi spēlmanīši.
Labdien, mīļie spēlmanīši,
Kam jūs šeitan spēlējiet?
— Tai māsaji spēlējami,
Kur' šodieni gaŗām veda.
Dzenatiesi pakaļāi,
Celiņāi panāksiet,
— Nodzināsi otru simtu,
Tur deviņi koklētāji.
Labdien, mīļi koklētāji,
Kam jūs šeitan koklējiet?
— Tai māsai koklējami,
Kur' vakari gaŗām veda.
Dzenatiesi pakaļāi,
Celiņāi panāksiet.
— Nodzināsi trešu simtu,
Tur ierauga lielu ciemu.
Pa vārtiemi iejājoti,
Sāka ciema suņi riet.
Iznāk ciema tautu dēli
Dzeltāniem matiņiem,
Ved mūs pašus istabāi,
Sēdin' galda galiņā,
Liek mums ēsti, liek mums dzerti,
Liek apkārti raudzīties.
Ne mēs ēdam, ne mēs dzeŗam,
Apkārt vieni raugāmies;
Ieraugām mūs' māsiņu
Viņā galda galiņā,
Viņā galda galiņā,

Alus kanna rociņā,
Alus kanna rociņāi,
Balta mice galviņā.
Māsiņ, zelta drostaliņa,
Kam tev bija tā darīt?
— Bāliņ, putu gabaliņi,
Nevarēju ko darīt.
Aiznesiet māmiņai
Simtu labu vakariņu,
Jaunākaji māsiņai
Manu zīļu vainadziņu.

1628. (L. B.)

Man sajāja rāmas tautas,
Brāļi liedza, nevēlēj';
Ej, tautieti, tu pie kunga,
Ja vēlēs, tad es iešu.
Kad es savas kājas āvu,
Raud tētiņis, raud māmiņa,
Kad es sedzu villainītes,
Raudāj' visi bāleliņi,
Kad es kāpu kumeļame,
Brēc aitiņas, ruk cūciņas,
Brēc aitiņas, ruk cūciņas,
Mauj gosniņas laidarāi.
Kad es jāju pa vārtieme,
Raud rozītes, magonītes.
Neraudiete jūs, rozītes,
Es atnākšu izravēt.
Ne trīs dienas nedzīvā:
Vai dieniņ, gālva sāp!
Jūdz, tautiet', tu man zirgu,
Brauksim sērsti pie māmiņas.
Ne es jūgšu, ne tu brauksi,
Kā nobrauksi, tā paliksi.
Cirtu pliķi tautiešam,
Pat' iejūdzu kumeliņu,
Lai skatāse tēvs, māmiņa,
Kam neveikli audzināja.

1629. (13333.)

Apstāj mani trejas tautas
Silā priežu kalniņā,
Gribēj' manu vainadziņu
Ar varīti novārēt.
Visu dienu sasēdēju
Sila priedes galiņā,
Rokā vien vēcināju
Savu zīļu vainadziņu,
Gaidu savus bāleliņus
No Vāczemes pārjājam.
Pārjāj brāļi no Vāczemes,
Nolaiž mani no priedītes.
Savu zīļu vainadziņu
Sev uzliku galviņā.

1630. (13332.)

Apstāj mani trejas tautas
Sīku priežu kalniņā,
Rausta manu vainadziņu,
Groza brāļa kumeliņu.
Es visāi balsiņā
Saucu savus bāleliņus.
Attek mani bāleliņi,
Cepurītes rociņā.
— Drīksti, nelga, to darīt,
Ceļā māsu saticies,
Raustīt māsas vainadziņu,
Grozīt manu kumeliņu?

1631. (L. B.)

Es nopirku melnu zirgu
No ūdeņa burbulīša;
Es apkalu kumeliņu
Tēraudiņa pakaviem;
Ka es braucu, ka es jāju,
Kā ūdenis līgavās.
Tas bij labis nakti jāti,
Līdz uzlēca mēnestiņis,
Līdz uzlēca mēnestiņis,
Līdz pie meitu māmuliņas.
Vaicā meitu māmuliņa:
Kam tas melnais kumeliņis?
Tā dēliņa kumeliņis,
Kas rudeni sievu ņem.

1632. (13272.)

Kur tie jāje, duj bajāri?
He, he, duj bajāri!
Zīda pušķi zemi slauka!
He, he, zemi slauka!
Tie izjāja dienu, nakti,
He, he, dien' un nakti!

Uzjāj vienu augstu kalnu.
He, he, augstu kalnu! (Tā atkārtojas pie katra pantiņa.)
Viers to kalnu zaļa zāle,
Viers to zāli zelta rasa.
Apkārt kalnu liepas auga,
Apakš liepām avotiņis.
Tur iznāce jaunas meitas
Velēties un mazgāties.
Iznāk viena itin smuka,
Glauda manu kumeliņu.
Vai tu glaudi, vai neglaudi,
Necelš' tevi mugurāi.
Iznāk otra vēl jo smuka,
Atceļ man tos vaŗa vārtus,
Atceļ man tos vaŗa vārtus,
Ielaiž mani sētvidūi.
Sijā auzas, smuka meitiņ,
Dod manam kumeļam.
Tas neēda pora zāli,
Nedzeŗ rāvu ūdentiņ',
Tas gribēja tīru auzu,
Miglai pļautu āboliņ'.

1633. (13253.)

Es aizgāju uz kalēju,
Nosakalu ķirvelīti;
Es aizgāju uz mežiņu,
Nocirt' zaļu ozoliņu,
Nocirt' zaļu ozoliņu
Ar visām lapiņām,
Ar visāmi lapiņām,
Ar visāmi bitītēm.
Man bij bites, man bij medus,
Man bij vaska ritentiņš.
Pārdod' vaska ritentiņu,
Nopērk' caunu cepurīti,
Ka varēju lielīties
Pret to meitu māmuliņu.
Dod dodama, māte, meitu,
Ko tik ilgi diņģējies,
Ko tis manis kumeliņš
Danco jūsu nama priekšu?
— Griez apkārti, jāj projāmi,
Nedos mani māmuliņa,
Nedos mani māmuliņa
Tādam kroga dzerājam,
Tādam kroga dzērājam,
Tādam zirgu mītniekam.

1634. (15723.)

Trīs gadiņus audzināju
Stallī bēru kumeliņu,
Ceturtā gadiņā
Pirku sedlus, iemauktiņus;
Tai piektāja vasarā
Jāju sievas lūkoties.
Jāju sievas lūkoties,
Bēru riekstus kabatā.
Līdz iegāju istabā,
Šļācu riekstus plāniņā.
Māt' ar bērniem riekstus lasa,
Es ar meitu kambarī,
Es ar meitu kambarī
Mīļus vārdus runājām.

1635. (L. D.)

Līgo laiva uz ūdeņa,
Uz arāja meitiņām;
Arājam skaistas meitas,
Zēģelīšu audējiņas.
Viena vērpa, otra auda,
Trešā zīdu šķetināja;
Dod, māmiņa, to meitiņu,
Kas to zīdu šķetināja;
Ja nedosi to meitiņu,
Es nomiršu bēdiņās.
Kur jūs mani glabāsieti,
Bēdiņās nomirušu?
— Tur mēs tevi glabāsim,
Skaistā rožu dārziņā,
Skaistā rožu dārziņā
Apakš rožu saknītēm.
Tur uzauga kupla roze
Deviņāmi galotnēm.
Tur sanāca svētu rītu
Jaunas meitas puškoties.
Laužat, meitas, ko lauzdamas,
Galotnīti nelaužat.
Nolauž pašu galotnīti,
Ietin zīdes nēzdogā,
Ietin zīdes nēzdogā,
Ienes Māŗas baznīcā.
Māŗa prasa raudādama:

Kur, meitiņa, tādu ņēmi?
Rīgā pirku, naudu devu,
Vāczemē kaldināju.
Kam jūs, meitas, melojiet?
Tā ir puiša dvēselīte,
Tā ir puiša dvēselīte,
Bēdiņās nomiruša.

1636. (L. D.)

Nu sala, nu sala,
Nu labi sala,
Sasala jūriņa
Līdz dibenam(i).
Nu laba braukšana
Dzintara zemē,
Dzintara zeltenes
Lūkoties.
Pārvedu brālim
Dzintara sievu.
Viss mārša pūriņš
Dzintariem vizēja.
Tēvam iedeva
Dzintara kreklu;
Mātei uzsedza
Dzintara sagšu;
Brālim uzkāra
Dzintara dvieli,
Māsai uzlika
Dzintara vainagu.

1637. (33608.)

Trīs jaunas meitiņas
Sēd rožu dārzā.
Jem, bāliņ, vienu,
Es jemšu otru,
Tā treša maza,
Lai aug vēl liela,
Lai aug vēl liela,
Lai gaida tautu. —
Ai, mazā meitiņa,
Tev laba laime,
Tev jāja dienā
Trīs reizes tautas.
— Labdien, tēvs, māte!
Kur jūsu meita?
— Jāj, jāj tu projām,
Nedošu meitas!
— Jāš', jāšu projām,
Ar Dievu neteikšu,
Ar Dievu neteikšu,
Rokas nebučošu.
Ej, smukā meitiņa,
Atver man vārtus!
Tā, vārtus verot,
Sāk gauži raudāt.
Neraudi, meitiņa,
Nav tava vaina,
Vecāko vaina,
Kam tevi nedeva.

1638. (13291.)

Strauja, strauja upe tek
Gar tām Lēišu robežām.
Straujupītes maliņāi
Zied ābele baltim ziedim.
Es piesēju kumeliņu
Pie ziedošas ābelītes,
Nobierst manis kumeliņis
Ar ābeles ziediņim.
Jāju, jāju pa celiņu
Ar ziedošu kumeliņu.
Satiek' vienu meitu māti,
Raibu cimdu adījot.
Meitu māte man vaicāja:
Kur tu jāsi, smuks puisīti?
Teikšu, teikšu, neliegšos,
Jāšu sievas lūkoties.
— Jāj pie manis, smuks puisīti,
Man ir divi daiļas meitas.
Viena bija sērdienīte,
Otra daila mātes meita.
— Nāc ārāi, mātes meita,
Tu būs' mana līgaviņa!
— Jāj projām, kalpa dēls,
Man vis tevis nevajaga;
Man atjās precinieki
Bajārīša tēva dēli.

1639. (13933.)

Cieti jūdzu, daili braucu
Dārgas naudas kumeliņu;
Viegli liku galviņāi
Dārgas naudas cepurīti,

Lai ziediņi nenobira
Tautu mātes istabāi.

1640. (L. D.)

Es ne-iešu savu mūžu
Aiz ezara sievu ņemt,
Ezar' putni gaigalīši
Tramda manu kumeliņu.
Man nokrita zelta pieši,
Trīs dālderu cepurīte.
Kas godīga mātes meita,
Padod manu cepurīti,
Padod manu cepurīti,
Padod manus zelta piešus;
Kas jau kāda vīzdegune,
Ne ar kāju nepaspēra.

1641. (L. D.)

Tautas jāj, zeme rīb,
Meitas gul dienasvidu,
Meitas gul dienasvidu
Zaļā birzes maliņā.
Tec, memmiņa, slēp godiņu,
Sak' jel rožu dārziņā,
Sak' jel rožu dārziņā
Raibas rozes ravējam,
Raibas rozes ravējam
Ar sīkām magonēm.

1642. (14424.)

Kur jājat, bandinieki,
Rakstītām cepurēm?
— Mēs jājami uz Birzgali
Pie Birzgaļa meitiņām.
Birzgaļam trīs meitiņas,
Visas vienu skaistumiņu.
Viena šuva, otra ada,
Trešā raksta zīdautiņu.

1643. (13299.)

Trīs gadiņi audzināju
Stallī melnu kumeliņu;
Cetortā gadiņā
Pirku sedlus, iemautiņus,
Pirku sedlus, iemautiņus,
Jāj' uz meitu māmuliņu.
Ieraudzījse tautu meita,
Ietek rožu dārziņā;
Novijuse vainadziņu,
Nāk ārāi raudādama.
Vai nu raudi, vai neraudi,
Tūlīt līdza nevedīšu,
Par trīs gadi, cetortāi,
Tad es tevi aizvedīšu.

1644. (14382.)

Alus, alus tai sētāi, —
Pilna sēta ledutiņa;
Kas gribēja klāt piejāta,
Lai kaldina kumeliņu.
Es gribēju, es piejāju
Ar nekaltu kumeliņu.

1645. (5752.)

Tās meitiņas brūnacītes
Uz manīm lūkojās.
Vai nebiju es puisītis,
Vai ne stalts tēva dēls?
Trim stūriemi cepurīte,
Šūdenāti zābaciņi.

1646. (14515.)

Tek meitiņa šurpu, turpu,
Tek par sētu raudādama:
Aiz vārtim ieraudzījse
Seši bēri kumeliņi.
Piecim sedli mugurāi,
Sestam balta villainīte.
Ietecējse istabāi
Pie māmiņas, raudādama:
Ai, māmiņa mīļa, balta,
Vai es tev apnikuse?
— Ai, meitiņa, mīļvārdīte,
Vai es tautas aicināju?
To tev dara lieli radi,
Tavas pašas tikumiņš.
— Nedod mani, māmuļīte,
Pirmāi tautu jājumāi;
Lai tās jāja piecas reizas,
Lai sviedrēja kumeliņus,
Lai neteica citu reizu:
To mēs viegli dabūjām.

1647. (19014.)

Parādiet, sveši ļaudis,
Kāda jūsu grāmatiņa!
Ja būs laba grāmatiņa,
Tad laidīšu sētiņā;
Ja būs slikta grāmatiņa,
Tad gaŗām jāvažo.

1648. (30996.)

Pie niedrītes laivu sēju,
Pie auziņas kumeliņu,
Pats tecēju kalniņāi
Zeltainītes lūkoties.
Trūkst laiviņa no niedrītes,
No auziņas kumeliņš.
Ne nu laivas, ne kumeļa,
Ne ar' ciema zeltainītes.

1649. (13355.)

Biju jauna, biju gudra,
Mācēj' tautas kaitināt:
Tautas jāja pa celiņu,
Es kalnāje gavilēju.
Līdz tautiņas kalniņā,
Es no kalna lejiņā;
Līdz tautiņas lejiņā,
Es brālīša birziņā;
Līdz tautiņas birziņā,
Es brālīša sētiņā;
Līdz tautiņas sētiņā,
Es pie māršām istabā.
Ai, lūdzamas brāļu sievas,
Līdzat man vairoties!
Viena mārša galvu tina,
Otra sedza vilnainīti,
Tā trešaja projām raida:
Ej projām, ciema sieva,
Es jau tevi sen pazinu
Runātāju cilvēciņu.
Sak' tautiņas, sēdēdamas:
Tā nebija ciema sieva,
Tā nebija ciema sieva,
Tā, brālīši, jūs' māsiņa,
Tā, brālīši, jūs' māsiņa,
Rokā nesa vaiņadziņu.

1650. (15699.)

Man sajāja trejas tautas,
Visas trejas lielījās.
Vienas saka: Nāc pie manis,
Man sidraba dzirnaviņas!
Tur ne-iešu, tur netika,
Tās nebiju ieradusi.
Otras saka: Nāc pie manis,
Man tērauda dzirnaviņas!
Tur ne-iešu, tur netika,
Tās nebiju ieradusi.
Trešas saka: Nāc pie manis,
Man pelēka akmintiņa!
Tur es iešu, tur man tīk,
Tās es biju ieradusi.

1651. (L. B.)

Redz, kur jāja trīs bajāri,
Zīda pušķi zemi slauk'.
Uzjāj vienu augstu kalnu,
Uz tā kalna zaļa zāl'!
Aiz tās treknās zaļās zāles
Kupla liepa uzaugusi.
Aiz tās kuplās zaļās liepas
Dzidris, dzidris avotiņis.
Pie tā liepas avotiņa
Trīs meitiņas būķējās. —
Viena vērpa, otra auda,
Trešā zīdu šķetināja.
Labdien, labdien, meitiņasi,
Attaisieti vaŗa vārts.
Attaisieti vaŗa vārtus,
Es laidīšu sētiņāi,
Es laidīšu sētiņāi,
Līgaviņas lūkoties.

1652. (26446.)

Es savami kumeļami
Dimantiņa loku liecu,
Dimantiņa loku liecu,
Zelta kalu kamaniņas,
Lai brauc mana līgaviņa,
Kā saulīte mirdzēdama,
Kā saulīte mirdzēdama,
Kā rozīte ziedēdama.
Brīņās kungi, vaicā ļaudis:

Kas tur brauca, kas mirdzēja?
Bandenieka līgaviņa
Sērstu brauca bāliņos.

1653. (15724.)

Trīs gadiņi saule lēca
Porāi bērza galiņāi;
Trīs vasaras es izjāju
Pie tās vienas mātes meitas.
Trīs vasaras jau pagalam,
Vēl nevaru nolūkot.
Tā bij mātes pašas vaina,
Kam tik dailu audzināja,
Kam tik dailu audzināja,
Kam korpītes šūdināja.

1654. (18244.)

Šķelmis bija tautu dēlis,
Šķelmis tautu kumeliņš:
Dancodams ietecēja,
Līgodams iztecēja;
Līgodams iztecēja,
Mūs' māsiņa mugurā,
Mūs' māsiņa mugurā
Ar baltām vilnainēm.

1655. (13281.)

Meitu mātes istabiņa
Lielas jūŗas maliņā.
Agri dzieda jūŗas gaiļi,
Agri kāpu laiviņā,
Lai varēju līdz gaismiņu
Meitas māti apmeklēt,
Meitas māti apmeklēt,
Meitas māti pamielot.
Ēd, māmiņa, dzer, māmiņa,
Vai dod meitu, vai nedod.
Es redzēju trīs meitiņas
Jūŗas malu sierējot.
Viena bija man' māsiņa,
Otra brāļa līgaviņa,
Treša bija svešiniece,
Tā būs mana līgaviņa.
Tai es došu sav' rociņu,
Savu zelta gredzeniņu.

1656. (14696.)

Malu brāļa kamburē
Apputējšu vaiņadziņu.
Sajāj tautu pilla sēta,
Man jāiet rādīties.
Māršiņ brāļa līgaviņa,
Ej par mani parunāt!
— Ej, māsiņa, nebēdāji,
Tu dzīvoji, negulēji.

1657. (L. D.)

Labvakaru, meitu māte!
Vai dosita naktes mājas?
Kumeļami staļļa dangu,
Man istabas dubeninu;
Kumeļami auzu sili,
Man zelteni klātgulēt.
Ja, māmina, man nedosi,
Tad mēs dumpi turēsim.
Tad es tevi izvedīšu
Uz sklidaju ledutinu,
Šurpu turpu šļūcināšu,
Līdz meitinu apsolīsi.

1658. (L. D.)

Kroga meita cisas taisa,
Šķita mani še guļot.
Guli pate, kroga meita,
Kur cisiņas pataisīji;
Es gulēšu jūriņā
Savā oša laiviņā.
Pūš vējiņš, dzen laiviņu,
Aizdzen mani Kurzemē.
Kurzemniece man solīja
Sav' meitiņu malējiņu.
Trīs meitiņas māmiņai,
Visas trīs amatnieces:
Viena vērpe, otra aude,
Trešā zīdu šķeterēja;
Dod, māmiņ, to meitiņu,
Kuŗa zīdu šķeterēja;
Ja nedosi tās meitiņas,
Es nomiršu žēlabās
Kur jūs mani glabāsiet,
Žēlabās nomirušu?
Rociet rožu dārziņā

Zem rozīšu lapiņām.
Tur tecēja jaunas meitas
Ik svētdienas kroņus pīt,
Tur zied mans augumiņš
Jaunu meitu galviņā.

1659. (13269.)

Kroga Līze gultu taisa,
Aicin' mani klātgulēt.
Guli pate, kroga Līze
Es pie tevis negulēšu,
Es gulēšu jūriņā
Savā oša laiviņā.
Jūŗas gaiļi agri dzieda,
Agri sēdu laiviņā,
Ka varēju naktsmājot
Pie tās meitu māmuliņas.
Labvakari, meitu māte,
Vai ir silta istabiņa?
Ja būs silta istabiņa,
Tad būs jauka valodiņa.
Meitu mātes istabiņa
Trīskārt daiļi izpuškota,
Zīlītēm, pakariem,
Zaļajāmi palejām.
Zīles manas kājas spieda,
Pakars rāva cepurīti.

1660. (L. B.)

Protu, protu, redzu, redzu,
Pie māmiņas vairs nebūšu:
Sajāj tautas pilna sēta,
Sajem brāļi kumeliņus.
Pieciem sedli mugurāi,
Sestam balta villainīte.
Ietecēju pie māmiņas,
Kā brūklīte nosarkusi:
Ai, māmiņa, mīļa, balta,
Vai es teve apnikusi?
Ai, meitiņa, mīļvārdīte,
Vai es tautas aicināju?
Aicin' tautas tavs darbiņš,
Tavs raženis augumiņis.
Nedod mani, māmuliņa,
Pirmā tautu jājumā,
Lai jāj tautas piecas reizes,
Lai sviedrēja kumeliņus,
Lai neteica citu dienu:
To mēs viegli dabūjāme.
Es priekš tevis, māmuliņa,
Nojēmosi vaiņadziņu,
Ieraudzīju dēlu māti,
Cieti spiedu galviņā.

1661. (L. B.)

Es puisītis, kā kundziņis!
Man bij balti ritentiņi,
Man bij balti ritentiņi
Ābolainis kumeliņis,
Es varēju Rīgas meitas
Uz Jelgavu vizināti.
Visu dienu bites dzieda,
Daugaviņas maliņā.
Es noķēru sav' bitīti,
Kalna muižas galiņā.
Es iedevu sav' bitīti
Kalna muižas kundziņam. —
Es negribu ne naudiņas,
Dod man vienu zeltainīti.
Ej, puisīti, kambarāja,
Izlasiesa no pulciņa,
Izlasiesa no pulciņa,
Kuŗa meita tev patika...
Gaŗu bizi, baltu muti,
Tā meitiņa man patika,
Tā meitiņa man patika,
Tā būs mana līgaviņa. —

1662. (13268.)

Jersikā iesēdos
Ozoliņa laiviņā,
Pa Daugavu nolīgoju,
Kā lidot nolidoju.
Sērpilī suņi rēja,
Sērenē gaiļi dzied,
Rīgu, Rīgu, lielu Rīgu
Ar gaismiņu ieraudzīju.
Rīgā pirku sirmu zirgu,
Jelgavā kaldināju,
Jelgavā kaldināju
Dimantiņa pakaviem,
Dimantiņa pakaviem,
Sudrabiņa nagliņām.
Es aizjāju līdz Kandavu

Ar saulītes uzlēkšanu.
Jau atradu zeltenīti
Samalušu sijājam.
Sijā auzas, zeltenīte,
Dod manam kumeļam,
Tevis dēļ attecēja
Šādu zemes gabaliņu.
Ar sieciņu auzas bēra,
Ar kausiņu ūdentiņu.
Man pašam roku deva,
Asariņas slaucīdama.
Kam, meitiņa, tu raudāji,
Kam slaucīji asariņas?
Lai raudāja Abaviņa,
Tai pietrūka velētājas.
Trīs dieniņas, trīs naksniņas
Liepu laiva līgojās,
Liepu laiva līgojās
Daugaviņas maliņā.
Trīs dieniņas, trīs naksniņas
Vedu savu līgaviņu,
Cetortāja rītiņā
Pa Daugavu pārlidoju.
Līgaviņu guldināju
Liepu ziedu klētiņā.
Abi mīļi guldamies
Nolauzām liepai zaru,
Nolauzām liepai zaru,
Palikām pagalvē.
Abi mīļi celdamies
Metām zaru upītē.
Tā upīte nenesdama
Iemet zaru Daugavā;
Tā Daugava nenesdama
To iemeta jūriņā;
Tā jūriņa nenesdama
Izmet smilšu kalniņā.
Tur izauga kupla liepa
Deviņiem žuburiem.
Tur nāk kungi, tur arāji,
Ne zariņa nenolauza.
Atjāj divi Dieva dēli,
Nolauž pašu virsunīti.
Nolauž pašu virsunīti,
Aizpuškoja cepurītes,
Aizpuškoja cepurītes,
Jāja meitas lūkoties.
Viens tie ņēma saules meitu,
Otrais Līgas kalpunīti.
Vienam saule atspīdēja
Zeltītiem stariņiem;
Otram dziesmas aizskanēja
Rītiņosi, vakaros,
Rītiņosi, vakaros,
Dievu dēlus daudzinot.

1663. (11043.)

Aiz upītes skaistas meitas,
Tās tur auga, tur palika;
Kā bij man meitu dēļ
Peldu laist kumeliņu?
Laidu peldu kumeliņu,
Ņemšu pašu diženo.

1664. (L. V.)

No jūriņas izpeldēja
Div' dzelteni kumeliņ',
Zulla zulla zullalla,
Div' dzelteni kumeliņ'.
Vienam bija zelta segli,
Otram zelta iemauktiņ'. :,:
Kam tie zelta segli bija,
Tam es kāpu mugurā, :,:
Kam tie zelta iemauktiņi,
To pie rokas dancināju. :,:
Jāju es pie meitu mātes,
Meitu māte istab' slauk'. :,:
Labdien, labdien, meitu māte,
Ko tās tavas meitas dar'? :,:
Manas meitas kambarī,
Visas vienu darbu dara. :,:
Ej, puisīti, istabā,
Sēdies galda galiņā! :,:
Sēdu, sēdu, gaidu, gaidu,
Nevar' goda sagaidīt; :,:
Ceļos es no galda gala,
Eimu raudzīt kambarī: :,:
Saimenieces meitas gul
Vakarēju gulējum'! :,:
Dod, māmiņa, man to vienu,
Es mācīšu guldināt: :,:
Rītiņosi agri, agri,
Vakarosi vēlu vēl'! :,:

1665. (14234 [1].)

Jāja tautas rītā agri,
Bez saulītes vakarā;
Es sēdēju pie māmiņas
Baltā rožu dārziņā.
Jājat, tautas, aizjādamas,
Manu rožu neraujat,
Lai zied manas baltas rozes
Līdz pašam rudeņam.
Salna trauca baltas rozes,
Man' aizveda tautu dēls.

1666. (L. D.)

Apkārt kalnu saule tek,
Gaŗu dienu kavēdama;
Tāļu jāja slinki puiši
Dailu meitu lūkoties.
Tāļu jāja, dārgi pirka,
Pārved slinku, netikušu,
Pārved slinku, netikušu,
Snauž pirmāja vakarā,
Pievērpuse mušai kāju,
Zirnakslima deguntiņu.

1667. (L. D.)

Mana tēva laidarī
Trīs zeltīti avotiņi.
Vienā dzēra raibas goves,
Otrā bēri kumeliņi,
Trešajā avotā
Trīs meitiņas velējās.
Viena bija mana māsa,
Otra brāļa līgaviņa,
Tā trešaja itin sveša,
Tā būs mana līgaviņa.

1668. (L. D.)

Nāc kalnā, lejas meita,
Kalnā laba dzīvošana,
Kalnā rudzi, kalnā mieži,
Kalnā bēri kumeliņi;
Lejā mušas, lejā spāres,
Lejā sīki knaušelīši.

1669. (L. D.)

Meitas sēd rindiņā,
Man sirsniņa audzin auga;
Lai tās citas, ko tās citas,
Viena man tā mīļākā.
Tai es došu sav' rociņu,
Savu zelta gredzentiņu.
Ak, tu mana sirdspuķīte,
Kur kopā tiksimies?
Iesam priežu klētiņā
Diendusiņu pagulēt.
Smalku rožu vietu taisi,
Baltu klāji paladziņu;
Divi baltas vilnainītes,
Ko kājiņas apsedzam.

1670. (14537.)

Es ielēcu istabā,
Kā brūklīte nosarkuse:
Es redzēju sav' brālīti
Ar tautieti runājam.
Viens otru svaini sauca,
Ne katram līgaviņa;
Vai tie bija pacerējši
Māsiņām mitoties?

1671. (L. V.)

Maza biju, bet tikusi,
Māku tautas kaitināt:
Līdz tautiņas apkārt kalnu,
Es kalniņa galiņā,
Līdz tautiņas kalniņā,
Es brālīša birzītē,
Līdz tautiņas birzītē,
Es brālīša sētiņā,
Līdz tautiņas sētiņā,
Es brālīša istabā. —
Trīs māršiņas, ietaļiņas,
Līdzat tautas vairīties:
Viena mārša durvis vēra,
Otra sedza villainīti,
Trešā mārša pavadīja:
Ej projām, ciema sieva!
Sak' tautiņas redzēdamas:
Tā nebija ciema sieva,
Tā nebija ciema sieva,
Tā, brālīši, jūs' māsiņa,
Tā, brālīši, jūs' māsiņa,
Kur likāt vaiņadziņ'?

1672. (14335.)

Čī, čī, zīlīte,
Ko redzēju, ganīdama:
Viņā lauka galiņā,
Tur atjāja jauns puisītis,
Tur atjāja jauns puisītis
Smuku bēru kumeliņu.
Man patika tas puisītis,
Tā puisīša kumeliņš.

1673. (L. B.)

Jauna biju, gudra biju,
Drīkstu tautas kaitināt:
Drīkstu tautas kaitināt,
Māku pati vainas dot.
Tautas jāja pa celiņu,
Es kalnā gavilēju.
Līdz tautiņas kalnā kāpa,
Es no kalna lejiņā;
Līdz tautiņas lejiņāi,
Es zaļāji birzītēi;
Līdz tautiņas birzītēi,
Es brālīša sētiņāi;
Es brālīša sētiņāi,
Pie māršāmi istabā.
Ai, lūdzamas brāļu sievas,
Palīdzati vairīties!
Viena mārša galvu ģērba,
Otra sedza villainīti;
Tā trešaja, tā sacīja:
Ej projāmi, ciema sieva,
Es jau tevi sen zināju
Runātāju cilvēciņu.
Sak' tautieši blenzdamies
Tā nebija ciema sieva,
Tā nebija ciema sieva,
Tā brālīšu īsta māsa;
Tā brālīšu īsta māsa,
Rokā nesa vaiņadziņu.

1674. (13296.)

Trīs gadiņi audzināju
Stallēi bēru kumeliņu;
Cetortāi gadiņāi
Dzelžim kājas kaldināju;
Taí piektāi gadiņāi
Pierku sedlus iemauktiņus;
Taí sestāi gadiņāi
Gāju sievas lūkoties.
Lai es jāju, kur jādamis,
Jāju meitu pulciņāi.
Sviežu savu gredzentiņu
Pa meitiņu kājiņām.
Viena nāca, pāri lēca,
Otra apkārt aptecēja.
Kas gradzenam pāri lēca,
Ne draugam nevēlēju;
Kas apkārt aptecēja,
To jaunam brālītim.
Trešā nāca, tā uzjēma,
Tā būs mana līgaviņa.

1675. (13301.)

Visi saka, visi saka,
Ka es sievas nedabūšu.
Es iegāju klētiņā,
Apjozos zobentiņu,
Apjozos zobentiņu,
Apsegloju kumeliņu,
Apsegloju kumeliņu,
Jāju sievas lūkoties.
Jāju, jāju trīs dieniņas,
Ceļam galu nedabūju.
Es uzjāju lielu kalnu,
Lielu ciemu ieraudzīju.
Sviedu spieķi sētmalā,
Satrūkās ciema suņi.
Izlec divas zeltenītes,
Kā rozītes ziedēdamas.
Viena ņēma mani pašu,
Otra manu kumeliņu.
Ieved manu kumeliņu
Treju staļļu dibinā,
Ber auziņas silītē,
Sviež ābolu redelēs,
Aizslēdz manu kumeliņu
Deviņām atslēgām.
Ieved pašu istabā,
Sēdin' liepas krēsliņā,
Uzliek man kviešu maizi,
Uzliek miežu alutiņu.
Paldies, meitu māmuliņa,
Par to gārdu mielastiņu! —

1676. (L. V.)

Tēvs, māmiņa, trešs tautietis,
Tie runāja klētiņā:
Tēvs vēlēja, māte liedza,
Tautiets lūdza raudādams.
Tautiets lūdza raudādams.
Tēvam vaigus glāstīdams,
Tēvam vaigus glāstīdams,
Mātei roku bučodams.
Turies, māte, nedod meitu,
Grūt meitiņu audzināt;
Cik naksniņu pārgulēji
Pie meitiņas šūpulīš'!?
Paldies saku māmiņai,
Kas man liedza tautiešam:
Sen būt' mani sārti vaigi
Asarās nobāluši!

1677. (13368.)

Bāliņam pieklājās
Treji vārti sētiņā:
Pa vieniem tautas nāca,
Pa otriem bāleliņi,
Pa trešiem mūs' māsiņa
Ietek rožu dārziņā.
Eita, tautas, meklējiet,
Rozēm ziedus nelaužiet.

1678. (16202.)

Žēli raud mūs' māsiņa,
Pa sētiņu staigādama,
Ieraudzījse mežmalā
Pieci bēri kumeliņi;
Četriem segli mugurā,
Piektam balta villainīte.
Tev, māsiņa, tas bērītis,
Kam tā balta villainīte.

1679. (14763.)

Mīstame linus,
Lai birst spaļi;
Lūdzam māmiņu,
Lai deva meitu.
Ja māte nedeva,
Lūgsim tēvu;
Ja tēvs nedeva,
Lūgsim brāli;
Ja brālis nedeva,
Lūgsim māsu;
Ja māsa nedeva,
Zagsim zagšus.
— Zagšus zagta, vari ņemta
Ilga mūža nedzīvos.

1680. (14370.)

Sajāj tautas, sarībina,
Es gulēju launadziņu;
Man galviņa nesukāta,
Istabiņa neslaucīta.
Tec, māsiņa, pagalmā,
Svešus ļaudis aizkavēt,
Lai galviņu izsukāju,
Lai izslauku istabiņu.

1681. (L. D.)

Rej Krancīts, nāk Ancīts,
Man istaba neslaucīta,
Man istaba neslaucīta,
Man galviņa nesukāta,
Man galviņa nesukāta,
Man mutīte nemazgāta.
Nerej, Kranci, nenāc Anci,
Līdz istabu izslaucīšu. —
Rej nu, Kranci, nāc nu, Anci,
Man istaba izslaucīta,
Man istaba izslaucīta,
Man galviņa izsukāta,
Man galviņa izsukāta,
Man mutīte nomazgāta.

1682. (13380.)

Div' pelēki vanadziņi
Lidin' brāļu pavārtā.
Nei tie skrēja, nei metās,
Teju vien lidinēja;
Tie gaidīja mūs' māsiņas,
Kā irbītes iztekam.
Tā nebija lauka irbe,
Vanagami notverama.

1683. (L. V.)

Tautu dēlis man vaicāja:
Kuŗa bija muižu meit'?
Šī bij tāda, tā bij tāda,

Es tā pati muižu meit'.
Es tā pati muižu meita,
Kurpītēsi vien staigāju,
Kurpītēsi vien staigāju
Zeļļiem gultas taisīdam'.
Ne pie gultas nepiegāju,
Zeļļi naudu šķindinā j':
še, meitiņa, zelta nauda,
Vēl doš' sīku sudrabiņ'!
— Atsper velnam sīku naudu,
Zilugunī sadegam:
Es negribu sav' kronīti
Ar negodu noņemam;
Dzirž' ciemiņu meitiņām
Ar negodu noņemam,
Ar negodu noņemam,
Ar kājām saminam.
Es glabāšu vainadziņu
Kā sirsniņu azotē!

1684. (13294.)

Tēvs man taisa oša laivu,
Māt' auž baltas zēģelītes,
Lai es braucu jūriņā
Ar ziemeli dauzīties.
Es redzēju jūriņā
Trīs meitiņas zvejojam.
Tā mazaja, tā smukaja,
Tā pēc manīm gauži raud.
Tai es došu savu roku,
Savu zelta gredzeniņu;
Tai es došu savu klēti,
Savas klētes atslēdziņu;
Tai es došu savus lopus,
Savu lopu laidariņu.

1685. (11927.)

Kas tur nāca par Daugavu,
Niedras vieni locījās?
Nāca lieli, nāca mazi,
Laiviņās sasēduši,
Divi laivas puišu nāca,
Trešā mazu puisēniņu.
Lieli nāca lūkotiesi,
Kāda vella mazi nāca?
Lieli nāca lūkoties.
Mazi nāca mācīties.

1686. (14495.)

Suņi rēja, vārti čīkst,
Es pie loga raudzījos,
Es pie loga raudzījos,
Kas iejāja sētiņā.
Iejāj manis arājiņš
Lielu bēru kumeliņu,
Lielu bēru kumeliņu,
Kuplu cauna cepurīti.

1687. (L. D.)

Staigā vērši maurodami,
Smilšu kalnus meklēdami,
Jauni puiši raudādami,
Jaunas meitas gaidīdami.
Atrod vērši smilšu kalnus,
Tie mācēja putināt;
Atrod puiši jaunas meitas,
Nemācēja bildināt.

1688. (14402.)

Jauni zēni bandenieki,
Nisien zirgus pie vītola;
Sien pie zaļa ozoliņa,
Lai rīb zeme dancojot,
Lai dzird meitu māmulīte,
Kāds barots kumeliņš.

1689. (L. D.)

Kas man deva to puķīti,
Kas aug jūŗas saliņā?
Kas man deva to meitiņu,
Kas aug viena māmiņai?
Es, būdams dižens puisis,
Pats dabūju to puķīti;
Pats noņēmu māmiņai
Vienaudzētu zeltenīti.

1690. (13850.)

Gaisma, gaisma, bālelini,
Sedlo savu kumelinu!
Vēl atrasi tautu meitu
Vakarēju guluminu,
Vakarēju guluminu,
Vakar raustu uguntinu,
Vakar raustu uguntinu,
Neslaucītu istabinu,

Vakarēju ēduminu,
Vakarēju dzēruminu.

1691. (14538.)

Es gan redzu, es gan redzu,
Es pie mātes nepalikšu:
Sajāj tautu pilla sēta,
Saņem brāļi kumeliņus.
Es iemuku pie māmiņas
Kā sarkana brūklenīte.
Vai, māmiņa mīļa, balta,
Vai es tev apnikuse?
— Vai, meitiņa mīļvārdīte,
Vai es tautas aicināju?
To dar' tavs tikumiņš,
Tavs raženais augumiņš.

1692. (13593.)

Tautiets mani gribēt grib,
Bāliņš solās, būs nelaist;
Tautiets solās zagšus zagt,
Es solos bēgšus bēgt.
— Kā, māsiņa, tu aizbēgsi,
Kā pūriņu aizvedīsi?
— Gan pūriņu aizvedīšu
Miglaiņā rītiņā,
Miglainā rītiņā,
Brāļa ganus vadīdama. —
Ni līdz krogam niaizgāju,
Ieraug' tautas kumeliņu,
Ieraug' tautas kumeliņu,
Zīda deķi apdeķotu,
Zīda deķi apdeķotu
Līdz pat kāju galiņam;
Pilla mute sīku dzelžu,
Pilla galva sudrabiņa;
Cik galviņu pagrozīja,
Atskan visa kroga sēta.
Ne iekš kroga ne-iegāju,
Redz' tautiešus runājot.
Tautiešam alus kanna,
Brāļam zelta biķerīte.
Tautiets sauca, bāliņš sauca:
Nāc, māsiņa, nodzerties,
Nāc, māsiņa, nodzerties,
Lai neslāpst tav' sirsniņa!
Man sirsniņa gan neslāpa,
Man birst gaužas asariņas.
— Neraud, māsiņ, tu tik gauži,
Tālu tevi nelaidīšu,
Tepat spīd glāžu logi
Caur ābeļu lapiņām.

1693. (L. D.)

Laivinieka (al.: Upenieku)
meita biju,
Laivā gulu launadziņu,
Laivā gulu launadziņu,
Niedrē kāru vainadziņu.
Atskrej zaļa līdaciņa,
Norauj manu vainadziņu.
Aiziet manis vainadziņis,
Burbulīšus mētādams.
Ņem, brālīti, oša laivu,
Dzenies manu vainadziņu.
— Oša laiva smaga laiva,
Tā peld dziļi ūdenī.
Ņem, brālīti, liepas laivu,
Dzenies manu vainadziņu,
Liepas laiva viegla koka,
Tā peld viegli ūdenī. —
Ai, mīļais bāleliņi,
Vai panāci vainadziņu?
— Gan panācu, gan sadzinu
Pašā jūŗas vidiņā,
Pašā jūŗas vidiņā,
Lielā jūŗas saliņā,
Lielā jūŗas saliņā,
Laba vīra sētiņā,
Laba vīra sētiņā,
Bandenieka klētiņā,
Bandenieka klētiņā
Zelta vadža galiņā.
— Dod, brālīti, simtu mārku,
Izpirc manu vainadziņu.
— Jau sadevu divi simti,
Ne galviņas neatgrieza,
To vārdiņu vien sacīja:
Lai nāk pate valkātāja,
Lai nāk pate valkātāja
Šo naksniņu pārgulēt.
Kad gulēs šo naksniņu,
Tad gulēs visu mūžu.

1694. (13644.)

Vai, māte,māte,
Šei zagļa ļaudis,
Gaismiņai austot
Nozaga māsu.
— Jem, brāli, kumeļu,
Dzeniesi māsu!
— Panācu māsiņu
Tautieša sētā(i),
Tautieša sētā(i),
Tautieša klētē(i).
Nāc, māsa, laukā(i),
Sēdi kumeļā(i)!
— Ne-iešu, brālīti,
Nav villainītes.
— Nāc, māsa, laukā(i),
Še villainīte!
— Ne-iešu, brālīti,
Nav gradzentiņa.
— Nāc, māsa, laukā(i),
Še gradzentiņš!
— Ne-iešu, brālīti,
Nav vaiņadziņa.
— Nāc, māsa, laukā(i),
Še vaiņadziņis!
— Ne-iešu, brālīti,
Nevaru vairs iet,
Jau nakti gulējse
Pie tautu dēla.
— Ķizu, ķizu, māsiņa,
To tev(īm) vajaga,
Kam grezni staigāji
Pie māmuļītes:
Ik dienas balts kreklis,
Mels lindruciņis,
Gludena gāliņa,
Spožs vaiņadziņis;
Pa sētu tekāji,
Kā cielaviņa.

1695. (L. D.)

Ej, māmiņa, apraudzīt,
Ko dar' mūsu malējiņa.
Iznāk māte raudādama,
Sav' galviņu saķēruse.
— Ceļaties, mani dēli,
Aunaties zābakos!
Še, dēliņ, balti cimdi,
Še asaru nēzdodziņis.
Jājiet, dēli, simtu jūdzu,
Līdz jūs māsu panākiet.
— Pirmā simta galiņāi
Stāv deviņi spēlmanīši.
Labdien, labdien, spēlmanīši,
Ko jūs laba spēlējat?
— Tai māsai spēlējam,
Ko vakar gaŗām veda,
Ko vakar gaŗām veda
No deviņiem bāliņiem.
— Ai, lūdzami spēlmanīši,
Kur mēs viņu panāksim?
— Otrā simta galiņāi,
Tur jūs viņu panāksiet.
— Otrā simta galiņāi
Stāv deviņi bundzenieki.
Ai, lūdzami bundzenieki,
Ko jūs šeitan spēlējat?
— Spēlējam tai māsiņai,
Ko vakar gaŗām veda.
— Ai, lūdzami bundzenieki,
Kur mēs viņu panāksim?
— Trešā simta galiņāi,
Tur jūs viņu panāksiet.
— Trešā simta galiņāi
Nozviedzās kumeliņis.
Līdz piejāju pie vārtiem,
Jau pazinu māsas pēdas.
Iznāk divi tautas dēli,
Atver man vaŗa vārtus;
Ieved manu kumeliņu
Ruda vaŗa stallītēi,
Ber auzītes silītāi,
Met ābolu redelēi.
Iznāk veca māmuliņa,
Ieved mani klētītāi.
Līdz iegāju klētītāi,
Ieraug' māsas vaiņadziņu,
Ieraug' māsas vaiņadziņu
Zobentiņa galiņāi.
Iznāk jauna zeltainīte,
Ieved mani istabā.
Līdz iegāju istabā,
Līdz ieraugu sav' māsiņu
Tautu galda galiņāi

Blakām tautu dēliņam.
Paceļ man smilgu krēslu,
Apklāj baltu liepu galdu.
Uzliek man koku sviestu,
Stērķelētu pūru maizi,
Stērķelētu pūru maizi,
Kūpodamu alus kannu.
Ne es eidu, ne es dzēru,
Uz māsiņu skatījos.
Uz māsiņu raugoties,
Birst man gaužas asariņas.
Nāk māsiņa, dod rociņu:
„Piedodiet, bāleliņi!
Labas dienas māmiņai
Par kājiņu āvumiņu,
Par kājiņu āvumiņu,
Par galviņas sukāšanu.
Es atradu labu zemi,
Labu maizes arājiņu".
— Nu vesela, man māsiņa,
Mūžam acis neredzēs.

1696. (19694.)

Krauklīts kāpa ozolā,
Zelta kokles koklēdams.
Vai, krauklīti, tu redzēji,
Kādas kāzas tur nodzēra?
Vecu miežu alu dzēra,
Vecu rudzu brandavīnu.

1697. (13611.)

Krauklīts sēd ozolā,
Zelta kokles koklēdams.
Vai, krauklīti, tu redzēji,
Kur aizveda mūs' māsiņu?
— Tur aizveda jūs' māsiņu
Par slidenu ezeriņu,
Sirmi zirgi, zaļi vāģi,
Daiļi paši vedējiņi.
Niedru kaulu klēti cirta,
Pāvu spalvu jumtu juma,
Magonīšu cisas taisa,
Rožu klāja paladziņu,
Kliņģerītes, mārpuķītes,
Tās palika pagalvī.
Tur iegula jūs' māsiņa
Kā sarkana brūklenīte;
Tur dagula tautu dēls
Balts kā putu gabaliņš.

1698. (L. D.)

Krauklis sēda kalniņāi,
Samta svārki mugurā.
Vai, krauklīti, tu zināji,
Kādi viesi istabā?
Labi vīri istabā,
Mūs' māsiņas precinieki;
Sirmi zirgi, kalti rati,
Šemaroti vedējiņi.
Vai, krauklīti, tu zināji,
Kur aizveda mūs' māsiņu?
Tur aizveda mūs' māsiņu
Pār ziedainu ezeriņu.
Magonīšu gultu taisa,
Slēžu klāja paladziņu.
Tur iegula mūs' māsiņa
Kā uguņa dzirkstelīte;
Tur piegula tautu dēls
Kā viens putu gabaliņš.

1699. (13606.)

Krauklīts sēd kalniņā,
Zelta kokles koklēdams.
Vai, krauklīti, tu redzēji,
Kur aizveda mūs' māsiņu?
Tur aizveda mūs' māsiņu
Pār niedrainu ezeriņu,
Par niedrainu ezeriņu,
Par sklidenu ledutiņu.
Trīsim piešus, kalsim kājas,
Jāsim māsai pakaļā.

1700. (13435.)

Ko tie tēva suņi rēja
Ap to manu rožu dārzu?
Trejas tautas sajājušas,
Gaida mani rožu šķīt.
Vakar rožu piešķinuse,
Šodien viju vaiņadziņu,
Šodien viju vaiņadziņu,
Istabā sēdēdama.
Pietrūkst viena žuburiņa,
Teku rožu dārziņā.

Tur palika vaiņadziņš,
Tur es pate vijējiņa.

1701. (13278.)

Lai man tika, kas man tika,
Tā meitiņa, tā man tika,
Tā meitiņa, tā man tika,
Ko ceļā satikos.
Sniedzu roku, devu mutes,
Saucu savu līgaviņu,
Saucu savu līgaviņu,
Devu zelta gredzentiņu.
Būsi mana līgaviņa,
Man gultiņas taisītāja,
Man gultiņas taisītāja,
Man cimdiņu adītāja;
Kad iziešu, pavadīsi,
Kad pārnākšu, sagaidīsi.

1702. (L. D.)

Trīs dieniņas mežā braucu,
Nekā laba nedabūju;
Vēl aizbraucu cetorto,
Dabūj' vasku ritenīti.
No tā vasku ritenīša
Iesakūlu naudiņā,
Nosapirku lielu zirgu,
Uzjāj' augstā kalniņā.
Salasīju šautru klēpi,
Metu ciema sētmalī.
Sajutuši ciema suņi,
Sāka visi čavināt.
Iztek divi zeltenītes
Dzeltēnām galviņām,
Viena mani pašu veda,
Otra manu kumeliņu;
Zirgu veda stallītī,
Pašu veda istabā.
Paceļ lielu liepas galdu,
Uzliek baltus maizes klaipus,
Liek man ēst, liek man dzert,
Liek naksniņu pārgulēt.
Gulēdams nosavēru,
Ko dar' ciema zeltenītes.
Viena šūn, otra ada,
Trešā zīdu šķeterēja.
Dod, māmiņa, to meitiņu,
Kuŗa zīdu šķeterē,
Ja nedosi tās meitiņas,
Es nomiršu bēdiņās.
Kur jūs mani glabāsiet,
Bēdu puisi nomirušu?
Smukā rožu dārziņā
Apakš zaļu velēniņu.
Tur tecēs jaunas meitas
Ik rītiņa puškoties.
Rāva viena, rāva otra,
Cekuliņa nenorāva.
Jāja divi Dieva dēli,
Tie norāva virsaunīti,
Tie norāva virsaunīti,
Iejāj' Māŗas baznīcā.
Vaicā kungi, vaicā ļaudis,
Kāda koka tie ziediņi.
Tie nebija koka ziedi,
Tā bij puiša dvēselīte.

1703. (14552.)

Protu, protu, redzu, redzu,
Mīlēs mani meitu māte:
Nav vairs manis kumeliņis
Vakarēju jūgumiņu,
Vakarēju jūgumiņu,
Vakarēju ēdumiņu;
Jau meitiņas nojūgušas,
Ievedušas laidarā,
Ievedušas laidarā,
Beŗ auziņas silītē,
Beŗ auziņas silītē,
Met ābolu redelēs.
Kumeļ, tavu netikumu,
Neēd auzas, ne ābola,
Neēd auzas, ne ābola,
Nedzeŗ rāva ūdentiņa.
Naudu metu upītē,
Lai dzeŗ manis kumeliņis,
Lai dzeŗ manis kumeliņis
Naudu pirktu ūdentiņu.

1704. (L. D.)

Div' putniņi daiļi dzied
Vienā lazda krūmiņā;
Div' māsiņas rakstus raksta
Pie lodziņa sēdēdamas.

Viena raksta sīkus rakstus,
Otra zīdu nēzdaudziņu.
Suņi rēja, vārti čīksta,
Es pa logu raudzījos,
Redzu savu arājiņu
Pa vārtiem iejājot,
Lielu bēru kumeliņu,
Kuplu caunu cepurīti.
Es gribēju bildināt,
Daudz ļautiņu redzētāju.
Vai redz ļaudis, vai neredz,
Brīv man savu bildināt.
Pavaicāju arājam:
Kur gulēji šo naksniņ'?
Vai pie priedes, vai pie egles,
Vai pie labas mātes meitas?
— Ne pie priedes, ne pie egles,
Ne pie labas mātes meitas:
Tēva lauka galiņā
Pie zaļā ozoliņa,
Pie zaļā ozoliņa,
Pie bērā kumeliņa.
Seglus liku pagalvī,
Ar pasegli apsedzos.
Kad es būtu zinājusi,
Es būt' mīļi nosūtījsi
Pāri dūnu spilveniņu,
Raibu deķi apsegties.

1705. (2702.)

Trīs putniņi skaisti dzied
Smalkā lazdu krūmiņā;
Divi saka: ņemsim sievas!
Trešais saka: lai paliek!
Trešais saka: lai paliek
Līdz citam rudeņam.

1706. (30867.)

Taisu, taisu ābels laivu,
Abi gali apzeltīti,
Lieku baltu zēģelīti,
Braucu pāri jūriņai.
Zēģelīti izpuškoju
Jūras puķu ziediņiem.
Ne cik tālu neaizbraucu,
Vāczemē atspīdēja.
Priekšā tek no Vāczemes
Dižan' skaistas dzeltainītes.
Ai, Vāczemes dzeltainītes,
Tīk ar mani līdzi nākt?
Bij maniem bāliņiem
Dūkanbēri kumeliņi,
Dūkanbēri kumeliņi,
Smalki malta rudzu maize.

1707. (L. D.)

Māte mani vilšus vīla
Pie tautām istabā;
Laba brāļa līgaviņa,
Ka tā manīm pasacīja.
Pa lodziņu pasavēru,
Kādi ļaudis istabā:
Nomalieši istabā
Locīt loca valodiņu.

1708. (L. V.)

Gaŗa manīm šī naksniņa,
Gaŗa manīm šī naksniņa
Par visāmi naksniņām,
Par visāmi naksniņām.
Gaida mani līgaviņa :,:
Šo naksniņu aizejot. :,:
Dievs, aizsūti labvakaru, :,:
Šo naksniņu neaiziešu: :,:
Šo naksniņu pārgulēšu : :
Baltābola kalniņā, : :
Baltābola kalniņā : :
Pie bēraja kumeliņ', :,:
Pie bēraja kumeliņa, :,:
Pie pelēka akmentiņa, :,:
Sedlus liku pagalvī, :,:
Iemauktiem apsedzos. :,:
No sedliem gaisma ausa, :,:
No iemauktu mēnestiņš,
No tā paša jājējiņa :,:
Sudrabota saule lēc'. :,:

1709. (13243.)

Agri dzied Rīgas gaiļi,
Agri kāpu laiviņāi.
Pūt, vējiņi, dzen laiviņu,
Aizdzen mani Vāczemēi.
Jau atradu prūšu meitu
Samalušu sijājam.

Mali auzas, sijā miltus,
Baro manu kumeliņu.
Es tai devu labu rītu,
Viņa slauka asariņas.
Neraud gauži, prūšu meita,
Tūdaļ līdzi nevedīšu.
Gaidi citas ceturtdienas,
Slauki savu pagalmiņu.
Izslaucījse, pakaisījse,
Gaidi divu dajājam,
Gaidi divu dajājam
Barotiem kumeļiem. —
Dajāj divi jauni puiši,
Abiem bēri kumeliņi.
Vai nu dziedi, vai nu raudi,
Tūdaļ līdzi aizvedīšu,
Tūdaļ līdzi aizvedīšu
Savā tēva zemītē.

1710. (13266.)

Jāju, jāju koklēdams
Uz tām Prūšu robežām.
Satiek' vienu prūšu meitu
Vien' saktiņu krūtiņās.
Ne es ņemšu, ne man tīk,
Vien' saktiņu krūtiņās.
Jāju, jāju koklēdams
Uz tām Prūšu robežām.
Satiek' otru prūšu meitu
Div' saktiņas krūtiņās.
Ne es ņemšu ne man tīk,
Div' saktiņas krūtiņās.
Jāju, jāju koklēdams
Uz tām Prūšu robežām.
Satiek' otru prūšu meitu
Trīs saktiņas krūtiņās.
To es ņemšu, tā man tīk,
Trīs saktiņas krūtiņās.

1711. (L. V.)

Trīs gadiņus audzināju
Stallī bēru kumeliņu,
Ceturtā gadiņā
Pirku sedlus, iemauktiņus,
Pirku sedlus, iemauktiņus,
Jāju meitas lūkoties.
Teci, teci, tautu meita,
Basajām kājiņām,
Tevis dēļ tautas jāja
Visčaklaju kumeliņ':
Tautiets savu kumeliņu
Augstu sētu lecināja,
Gribēdams to meitiņu,
Kas patika prātiņam.
— Tautu meita, zeltenīte,
Mij ar manim gredzentiņ',
Tev ir zelta, man sudraba,
Nāc tu pati piedevām!
— Skaiti zvaigznes, tautu dēls,
Vai tās vari izskaitīt?
Ja tu visas izskaitīsi,
Tad tu mani nolūkosi,
Ja tu vienu pametīsi,
Tad tu manis nedabūsi!

1712. (13292.)

Tēvs man deva pūra naudas,
Lai es pirku līgaviņu.
Es nepirku līgaviņu,
Es nopirku kumeliņu,
Es nopirku kumeliņu,
Kokļu stīgu iemauktiņus.
Es aizjāju uz Prūšiem,
Koklēdams, spēlēdams.
Prūšos bija daiļas meitas,
Glauda manu kumeliņu.
Vai glaužat, neglaužat,
Nesēdēsat mugurā;
Uz nākošu rudentiņu
Būs man sava glaudējiņa.

1713. (L. D.)

Dancotāju zirgu pirku,
Dziedātāju sievu ņēmu.
Dancoj' manis kumeliņis,
Dziedāj' mana līgaviņa,
Pats priekiem nevarēju,
Ka man tādi spēlmanīši.

1714. (L. V.)

Māte mani rātin rāja,
Ka es liela dziedātāja.
Ko, māmiņa, es darīšu,
Lustīgs auga mans prātiņš!

Tā, māmiņa, tava vaina,
Ka es liela dziedātāja:
Kam tu liki lakstīgalu
Man šūpuļa pagalvī?
Lai trīcēja tā pusīte,
Kur es laidu ganīdam'!
Kad es iešu tautiņās,
Lai trīcina lakstīgala.
Vējiņš manu balsi nesa
Pa kalniņu kalniņiem,
Ļaudis mani aprunāja
Pa novadu novadiem.
Vējiņš manu skaņu balsi
Ērģelīti ērģelēj':
Dažam tautu nelietim
Birst asaras klausoties.

1715. (L. D.)

No jūriņas izpeldēja
Div', dzelteni kumeliņi;
Vienam bija zelta segli,
Otram zelta iemauktiņi,
Kam tie zelta segli bija,
Tam es kāpu mugurā;
Kam tie zelta iemauktiņi,
To pie rokas dancināju.
Jāj' pie meitu māmulītes.
Meitu māte istab' slauka.
Labdien, labdien, meitu māte!
Ko tās tavas meitas dara?
— Manas meitas kambarī,
Visas vienu darbu dara.
Ej, puisīti istabā,
Sēdies galda galiņā.
— Sēdu, sēdu, gaidu, gaidu,
Nevar' goda sagaidīt.
Ceļos es no galda gala,
Iem' raudzīt kambarī.
Saimenieces meitas guļ
Vakarēju gulējumu.
Dod, māmiņa, man meitiņu,
Es mācēju guldināt
Vakaros vēlu, vēlu,
Rītiņos agri, agri,
Rītiņos agri, agri
Ar ābeļu rīkstītēm.

1716. (L. D.)

Stāv mani kumeļi
Avota lejā,
Auziņas ēzdami,
Mauriņu mīdami.
Pats teku namā,
Pats istabāi;
Tāds gods namā,
Tāds istabā:
Raud tēvis, raud māte,
Raud bāleliņi.
Ar Dievu, tēvs, māte,
Ir bāleliņi!
Nu iešu pār kalnu
Dziedādama,
Tad došu tautām
Labvakariņu. —
Labrīt, tautiņas,
Labvakariņu!
Saņēma tautiņas,
Dziedādamas:
Būs mums mālīšu
Malējiņa,
Mīksto cisiņu
Taisītāja,
Balto palagu
Velētāja.

1717. (11537.)

Tu būt' smuka tautu meita,
Kaut tev laba daba būtu;
Kaut tev laba daba būtu,
Tu būt' mana līgaviņa,
Tu būt' mana līgaviņa,
Pa prātam uzaugusi.

1718. (L. D.)

Sēju lielu rožu dārzu,
Ko sev daiļi puškoties;
No tā lielā sējumiņa
Viena pate roze auga.
Bij man vienas rozes dēļ
Tādu augstu žogu pīt;
Bij man vienas meitas dēļ
Tādu gaŗu ceļu jāt!
Dziržu ļaudis runājam,
Līgaviņu atsakot.

Sirds nerima, prāts necieta,
Jāju viņas apraudzīt.
Es piejāju pie vārtiem,
Viņa stāv uz durvīm,
Viņa stāv uz durvīm,
Raksta zīda nēzdodziņu.
Labdien, labdien, sirdspukīte,
Sniedz rociņu, dod mutīti!
Šī man roku vairs nesniedza,
Šī man mutes vairs nedeva.
Vai domā, vīzdegune,
Ka es tevis izbīšos?
Zinu ceļu, māku jāt
Ar baļotu kumeliņu.
Tā būs māte, kas dos meitu,
Kas māk meitu audzināt;
Nāks meitiņa dziedādama,
Kā rozīte ziedēdama.

1719. (13655.)

Bāliņš savu skaistu māsu
Liepājā audzināja;
Tautiets sola simtu mārku
Vienas reizes redzējumu.
Dod, tautieti, otru simtu,
Tad vedīšu saulītē;
Dod trešo, cetorto,
Tad būs tava līgaviņa.

1720. (L. D.)

Salda, salda brūklenīte,
Vēl saldāka zemenīte;
Mīļa, mīļa man māsiņa,
Vēl mīļāka tautu meita.
Tai es došu sav' rociņu,
Savu zelta gredzeniņu.
Ja vaicāja tēvs, māmiņa,
Sak', zemē dabūjusi,
Sak', zemē dabūjusi,
Pagalmiņu slaucīdama.

1721. (16917.)

Mārša Dievu nominēja,
Man's tautās nevedīs.
Pate mārša galvu glauda,
Pate lika vainadziņu;
Pate saka, stāvēdama:
Nāc ārā, cielaviņa,
Nāc ārā, cielaviņa,
Rād' tautām augumiņu!

1722. (14363.)

Tautas brauc, zeme rīb,
Es gulēju dienavidu,
Ne man bija galva glausta,
Ne slaucīta istabiņa.
Trīs māršiņas, brāļu sievas,
Glāba manu lielu kaunu:
Viena man galvu glauda,
Otra slauka istabiņu,
Tā trešā, vecākā,
Tā saņēma svešus ļauds.
— Trīs māršiņas, brāļu sievas,
Kur tā pate brāļu māsa?
— Ganos iet, kreklu šūn,
Pie ozola mērīdama:
Svešai mātei tādi dēli
Kā ozoli saauguši.

1723. (L. V.)

Ai, meitiņas, ai, māsiņas,
Kur jūs mani redzējāt?
Ne es gāju krogū dzert,
Ne tirgū rādīties!
Sarkanrožu dārziņā,
Tur jūs mani redzējāt,
Tur jūs mani redzējāt,
Kumeliņu seglojot.
Kumeļami zelta segli,
Sarkanzīda iemauktiņi,
Man pašam jājējam
Brūni svārki mugurā.
Piedien pieši pie zābaka,
Pie baļota kumeliņa,
Piedien laba mātes meita
Pie dižena tēva dēla.
Nāc pie manis, tautu meita,
Es tev pirkšu brūnu kleiti!
Pirc, tautieti, pats priekš sevis,
Man pirks tēvs un māmulīt'!
Pirks tautietis, nebūs tāda,
Dos naudiņu žēlodams,
Pirks man tēvs un māmuliņa,
Dos naudiņu uzdodami!

1724. (18595.)

Tumšajā naksniņā
Pats pārvedu līgaviņu,
Pats pārvedu līgaviņu,
Pie vārtiem apturēju,
Pie vārtiem apturēju,
Māte nesa uguntiņu.
Nes uguni, kam vajaga,
Man uguns nevajaga,
Mana paša kumeļam
Zvaigžņu deķis mugurā.

1725. (L. D.)

Ieved mani dieveros,
Kā melnā eglienā,
Neredz saules, nedz debeša
Caur dieveru cepurēm.
Ai, jaunaju dieverīti,
Pacel savu cepurīti,
Lai es varu raudzīties,
Augšu saule ritināja.

1726. (9290.)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Mājā auga arājīts;
Par bāliņu vien pasaucu,
Lai neviens nezināja.
Lai neviens nezināja,
Lai netaisa valodiņu.

1727. (L. D.)

Tautas mauca, tāļu nesa
Manu mazu gredzeniņu.
Es vaicāju brālītim:
Ieš' pakaļ, vai ne-iešu?
— Neej, maģā man' māsiņa,
Iejems tevi valodās,
Iejems tevi valodās,
Nesās kunga novadē.

1728. (L. D.)

Gan jau viegli es staigāju,
Vēl zemīte līgojās;
Gan jau mīļi es dzīvoju,
Vēl ļautiņi niecināja.
Lai niecina, kas niecina,
Tu, tautieti, neniecini,
Tu, tautieti, neniecini,
Tev ar mani jādzīvo.

1729. (L. V.)

Aiz ko mans vaiņadziņš
Greizi stāv galviņā?
Kā tas greizi nestāvēs,
Pilns ar ļaužu valodām!
Pūš vējiņis, runā ļaudis
Daudz ap manu augumiņ';
Balta esu vēju pūsta,
Daiļa ļaudīm runājot.
Kamēr nesu vaiņadziņu,
Valodiņu nebaidos,
Caurs bij mans vaiņadziņš,
Cauri bira valodiņas!

1730. (L. D.)

Es nerautu to puķīti,
Kas aug viena ezerāi;
Es nejemtu to meitiņu,
Kas aug viena māmiņai.
Tā puķīte dūņu smaku,
Kas aug viena ezerāi;
Tā meitiņa netikuse,
Kas aug viena māmiņai.

1731. (14046.)

Projām iešu, māmuļīte,
Vairs rudeņa negaidīšu!
Man tautietis apsolīja
Pa prātam kumeliņa,
Zīdes deķi, zelta sedlus,
Vizuļotus iemauktiņus.

1732. (17827.)

Nu iet man, nu iet man,
Nu māmiņa pate raida,
Nu māmiņa pate raida,
Sedlo brāļi kumeliņu.
Iešu, iešu, kā ne-iešu,
Ko gaidīšu negājuse?
Vai gaidīšu citu gadu
Citu tautu atjājam?

1733. (3553.)

Brālis man galvu glauda:
Neej, māsa, šoruden!
Ietin iešu, nepalikšu,
Brālītim spītēdama,
Kādēļ brālis man nepirka
Baltu zīļu vainadziņu,
Baltu zīļu vainadziņu,
Pāri zelta gredzentiņu.

1734. (11014.)

Ai, Dieviņ, kur es iešu,
Kur es ņemšu līgaviņu?
Ne satiku celiņā,
Ne satiku ciemiņā.
Vai tā ir nomirusi,
Vai gājusi gaŗu ceļu?
Ja tā ir nomirusi,
Lai gul viegli smiltiņās;
Ja gājusi gaŗu ceļu,
Dievs palīdz dzīvojot.

1735. (6528.)

Ai, godīga mātes meita,
Glabā savu augumiņu!
— Ai, godīgs tēva dēls,
Palīdz pats paglabāt.
— Ai, godīga mātes meita,
Kā es tevīm palīdzēšu?
— Ai, godīgs tēva dēls,
Nenāc nakti klātgulēt.
— Ai, godīga mātes meita,
Kur bij manīm tad gulēt?
— Tu gul' zirgu stallītī,
Es gotiņu laidarā.
Rītā agri cēlušies,
Tad mēs abi tiksimies,
Tu zirgiem auzas devi,
Es govīm āboliņu.

1736. (13280.)

Līgo, laiva, uz ūdeņa,
Uz arāja meitiņām;
Arājam daiļas meitas,
Zēģelīšu audējiņas.
Laivu sēju pie ņiedrītes,
Pie auziņas kumeliņu,
Pats tecēju kalniņā
Dzeltainītes lūkoties.
Diezgan lielu, diezgan mazu,
Nav manam prātiņam.
Viena maza dzeltainīte,
Tā manam prātiņam.
Tai es devu savu roku,
Savu zelta gredzentiņu.
Nedod rokas, nedod mutes,
Neņem zelta gredzentiņu.
Sprūk laiviņa no ņiedrītes,
No auziņas kumeliņš.
Ne man laivas, ne kumeļa,
Ne ar' ciema dzeltanītes.
Tu domā, vīzdegune,
Ka es tevi izlūgšos?
Rīgā ņemšu līgaviņu,
Cēsīs pirkšu kumeliņu,
Vāczemē kaldināšu
Tēraudiņa pakaviem,
Tēraudiņa pakaviem,
Sudrabiņa nagliņām.
Tīra lina grožus viju,
Sudrabā mērcēdams,
Lai brauc mana līgaviņa,
Kā saulīte vizēdama,
Kā saulīte vizēdama,
Kā zvaigznīte mirdzēdama.

1737. (34219.)

Kad es biju jauns puisītis,
Daždažādi iznesos:
Limbažos linus sēju,
Straupē pirku rāvējin',
Pats sēdēju Ādažos
Pašā torņa galinā.

1738. (14813.)

Sniedziņš sniga, putenēja,
Laukā sala kumeliņš.
To man dara meitu māte,
Ne dod meitu, ne atsaka.
Dod, dodama, māte, meitu,
Ko tik ilgi kaulējies?
Ko tas manis kumeliņis
Danco tavas nama duris,
Danco tavas nama duris,
Rausta stangu iemauktiņus.

1739. (14486.)

Smuks puisītis, daiļa rota,
Izveicīga valodiņa,
Pats sēdēja kamanāsi,
Valodiņa istabā,
Valodiņa istabā
Pie tās meitu māmuliņas:
Dod, māmiņa, to meitiņu,
Ko tik ilgi tielējies,
Ko tas manis kumeliņis
Danco tavās namdurvīs,
Danco tavās namdurvīs,
Lauza stangu iemauktiņus,
Lauza stangu iemauktiņus,
Dauza kaltas kamaniņas?

1740. (15682.)

Kad es būtu zinājuse,
Kuŗu dienu tautas jāja,
Es būt' brāļa istabiņu
Trīsreiz dienā puškojuse:
No rītiņa ar rozēm,
Uz pusdienu magonēm,
Pēc pusdienas, uz vakaru
Ar zaļām palejām. —
Es apklāju liepas galdu
Tīru zīda galdautiņu;
Pielējuse vīna glāzi,
Bēgu pate kambarē;
Loku savus gaŗus matus
Ap to zīļu vaiņadziņu.
Ienāk pats bāleliņis,
Asariņas slaucīdams.
— Nāc, māsiņa, istabā,
Jau māmiņa saderēja;
Dod tautiešam raibus cimdus
Deviņiem dzīporiem. —
— Tautu meita dzeltainīte,
Mainīsami gredzeniem!
Tev sudraba, man bij zelta,
Nāksi pate piedevām.

1741. (16304.)

Pilli beņķi piesēduši
Lepnu tautu istabā.
Kur, māmiņ, es sēdēšu?
— Sēdies galda galiņā,
Sēdies galda galiņā,
Svešu tautu pulciņā.

1742. (29938.)

Sijā auzas, tautu meita,
Dod maniem kumeļiem;
Gan jau viņi izskaitīs,
Cik auziņu silītē.
Piec' auziņas silītē,
Seš' dāboli redelēs.

1743. (18722.)

Cimdu, cimdu, tautu meita,
Manas rokas nosalušas!
Ko darīji bāliņos,
Ka cimdiņu neadīji?
Vai staigāji pura malu,
Puišu svilpi svilpodama?

1744. (11209.)

Kad man būtu tā naudiņa,
Kas guļ jūŗas dibenā,
Es nopirktu Rīgas pili
Ar visām mamzelēm.
Lai tā Rīga, kur tā Rīga,
Bet tās Rīgas mamzelītes
Baltām diega zeķītēm,
Sarkanām kurpītēm.

1745. (13422.)

Kad es biju jauns puisītis,
Es bij' liels ģēģerīts:
Šāvu irbes, šāvu strazdus,
Ir raibās žagatiņas.
Nenošāvu irbju, strazdu,
Ne raibo žagatiņu;
Es noķēru tautu meitu,
Tā būs mana līgaviņa,
Man gultiņas taisītāja,
Man krekliņu šuvējiņa.

1746. (13290.)

Segloj' savu kumeliņu
Zāļu dienas vakarā.
Laimiņ' manīm ceļu sprauda
Kupliem liepu zariņiem.

Katrā liepas zariņā
Liek dimanta akmentiņu,
Lai varēju tumsā jāt
Līdz tām ciemu dzeltanēm.
Lec saulīte mirdzēdama,
Satiek' vienu celiņā,
Satiek' vienu celiņā,
Tai pasniedzu rožu zaru,
Tai pasniedzu rožu zaru,
Tā man sniedza sav' rociņu.
Tūdaļ cēlu kumeļā,
Vežu līdz sētiņā.
Tā bij mana līgaviņa,
Kuŗu Laime nolēmuse.

1747. (L. D.)

Trīs vasaras paberoju
Stallī bēru kumeliņu,
Ceturtāi vasarāi
Braucu brūtes aplūkot.
Trīs saujiņas riekstu bēru
Sav' kamanu stūrītē;
Vienu sauju izkaisīju,
Pa istabu cierēdams.
Kamēr māte riekstus lasa,
Es ar meitu par kalniņu,
Es ar meitu par kalniņu,
Kā ar putu gabaliņu.

1748. (11084.)

Dievs, tu zini, kam tā vaina,
Kad nevaru nolūkot.
Vai tā bija mana vaina,
Vai ar' tēv' un mātes vaina?
Tā nebija mana vaina,
Tā bij tēv' un mātes vaina.

1749. (18073.)

Tumši, tumši tie mežiņi,
Tumši dienu, tumši nakti.
Kā nebija tumšiem būt,
Priedes vien, egles vien,
Priedes vien, egles vien,
Nav neviena ozoliņa.
Sveši, sveši tie ļautiņi,
Sveši dienu, sveši nakti.
Kā nebija svešiem būt,
Nav neviena bāleliņa,
Nav neviena bāleliņa,
Kas ved māsu tautiņās.

1750. (30370.)

Pavārguse ceļu gāju,
Sēdos ceļa maliņā,
Ne redz mani mīļš Dieviņš,
Ne bagāti bāleliņi.
Atskrej bite dziedādama,
Uznes mani ozolā.
Ozolā sēdēdama
Ēdu medu, dzēru vīnu.
Nu redz mani mīļš Dieviņš,
Nu bagāti bāleliņi.

1751. (L. D.)

Cauri gāju ošu birzi,
Ošu lapas šķirstīdama,
Ošu lapas šķirstīdama,
Ozoliņu meklēdama,
Ozoliņu meklēdama.
Dreijātāmi lapiņām.
Nav neviens ozoliņis
Dreijātāmi lapiņāmi,
Nav neviens tēva dēls
Pēc manami prātiņam.

1752. (11987[1].)

Kusti, kusti, ūdens zāle,
Kas jel tevi kustināja?
Pretīm nāca liela straume,
Tā jau tevi kustināja.
Raudi, raudi, jauna meita,
Kas jel tevi raudināja?
Pretīm nāca jauni puiši,
Tie jau tevi raudināja.

1753. (25448.)

Tā drebēja tautu meita,
Kā putniņa dvēselīte:
Īsus dvieļus sagriezuse,
Gari mani bāleliņi.
— Dreb' tā pate dziedātāja,
Kā putniņa dvēselīte,
Vai es gāju mēru ņemt
Pie taviem bāliņiem?

1754. (30116.)

Gaŗa man šī naksniņa
Par visām naksniņām:
Gaida mani līgaviņa
Šo naksniņu noejam.
Guli viena, līgaviņa,
Šo naksniņu neno-iešu,
Šo naksniņu es gulēšu
Baltābola kalniņā,
Baltābola kalniņā
Pie bērā kumeliņa;
Sedlus liku pagalvī,
Iemauktiem apsedzos.

1755. (L. V.)

Ar laiviņu ielaidos
Irbes šaut jūŗiņā;
Nezināju, kuŗu šaut,
Visām daiļi cekuliņi.
To irbīti es nošāvu,
Kas gar malu lidinās.
Irbīt, mana zeltspārnīte,
Tu gul' jūŗas dibinā.
Es laidīšu zelta āķi
Līdz taviem spārniņiem,
Līdz taviem spārniņiem,
Līdz spārniņu galiņiem.

— — — — — — — — —

Vakar slīka jūŗā laiva
Ar jauniem puisēniem,
Zvana Rīgas pulksteņiem
Par jaunām dvēselēm:
Daža māte dēla rauda,
Daža māsa bāleliņa,
Daža laba tautu meita
Raud pēc sava arājiņa.

1756. (L. V.)

Man pazuda kumeliņš
Pašā Jāņu vakarā;
Izmeklēju, nedabūju
Nekur savu kumeliņ'.
Es atradu kumeliņu
Jaunu meitu laidarā;
Labvakari, jauna meita,
Atdod manu kumeliņu!
Es kumeļu neatdošu,
Lielu skādi padarīja:
Man izmina rožu dārzu,
Brālīšam auzu lauku!
Brālīts auzas gan pieciestu,
Es rozītes necietīšu!
Vai solies mani ņemt,
Tad atdošu kumeliņu!
Kā, meitiņa, tevi ņemšu,
Kad prātam nepatīk:
Tā nebija viena diena,
Viss mūžiņš dzīvojams!

1757. (11573.)

Ciema meita māsiņa,
Tu būsi mana,
Es tevi audzinu
No mazu dienu;
Kad tevi pēŗa,
Es tevi glābu;
Kad nesa rīksti,
Es salauzu,
Lai pēŗa, kad pēŗa,
Ar vītoliņu,
Lai augi ražena,
Lai augi daiļa.

1758. (24538.)

Vaiņadziņu galvā liku,
Ar tautieti dancot gāju.
Nokrīt manis vaiņadziņš
Pie māmiņas kājiņām.
Mīļi lūdzu dēlu māti,
Lai atdod vaiņadziņu.
— Atnāc, meitiņ, rītā agri,
Tad dabūsi vaiņadziņu.
— Kad, māmiņa, tu zinātu,
Kas manā pūriņā,
Tad, māmiņa, tu atdotu
Manu zelta vaiņadziņu:
Mana pūra dibenā
Trim šnorēm pātadziņa;
Ar to pēru tēva suņus,
Ar to slinku tēva dēlu.

1759. (L. D.)

Dievs, nosodi tos kalējus,
Kas vizuļus kaldināja!

Šķindēj' mani vizulīši,
Noķeŗ mani sveši ļaudis.
Ieved mani istabāi,
Sēdin' galda galiņāi,
Sēdin' galda galiņāi,
Nojem manu vaiņadziņu,
Nojem manu vaiņadziņu,
Uzliek rakstu cepurīti.

1760. (18586.)

Māmiņ' manīm sievu veda,
Es aizbēgu eglājā,
Apķēŗos kuplu egli,
Ne to laidu līgaviņu.
Kupla egle šim brīžam,
Mūžam laida līgaviņa.

1761. (L. D.)

Māte mani auklēdama
Pasolīja vāciešam,
Cik likdama šūpulī:
Gul vācieša līgaviņa!
Uz vācieti domādama,
Pirkstainīšus vien adīju;
Ko, māmiņa, nu darīšu,
Arājiņš bildināja?

1762. (13256.)

Es gan redzu, es gan redzu,
Roze man mērķi rāda:
Caur sētiņu izaugusi
Otras sētas dārziņā. —
Par nedēļu, svētu rītu,
Jāju tautu sētiņā,
Jāju tautu sētiņā,
Jautāj' rožu ravētājas.
Jem, māmiņ, atslēdziņas,
Iesim rožu dārziņā,
Iesim rožu dārziņā
Meklēt rožu ravētājas.
Izmeklēju rožu dārzu,
Visas rozes locīdams,
Pie pēdējā rožu krūma
Radu rožu ravētāju.
Labrīt, ciema zeltenīt,
Ar gaidīji svešus ļaudis?
— Ko tu nāci, kas tev' veda,
Ne es tevis aicināju.
— Es meklēju, man vajaga,
Sīku rožu ravētājas,
Sīku rožu ravētājas,
Smalku kreklu audējiņas.
— Būtu pati gan gājusi,
Žēl man sava rožu dārza,
Žēl man sava rožu dārza,
Savas vecas māmelītes.
Trīs gadiņus balta roze
Pēc manīm noraudāja:
Kur mana sējēja,
Kur laistītāja?
Kur mana ziediņu
Rāvējiņa?
Vējs manus ziediņus
Novēcināja,
Ūdens saknītes
Iztrūdināja!
Būt' zemīte viegla bijsi,
Kā tās manas villainītes,
Es būt' savu rožu dārzu
Tautās līdzi aizvedusi.

1763. (18745.)

Atšķiries, bērzu birze,
Lai es redzu vedekliņu.
Ja būs daiļa vedekliņa,
Tad vediet istabā;
Ja būs kāda draņķa baļļa,
Tad gāziet sētmalī.

1764. (22598.)

Dēlu māte priecājās:
Pārved darba dzievanieci!
Nepriecājies, dēlu māte,
Tā nav darba dzievaniece.
Pārved brālis līgaviņu
Vieglajame darbinam,
Vieglajame darbiname,
Gārdajame kumāsam,
Kreima podu laizītāju,
Cukurina grauzējinu.

1765. (13254.)

Es aizjūdzu raibu zaķi
Rakstītās kamanās,

Rīgā manīm gaisma ausa,
Vāczemē saule lēce;
Uz tām Prūšu robežām
Meitu māte vārtus vēra.
Sāk tā meitu māmuliņa
Ar manīm runāties,
Ar manīm runāties,
Par kumeļu brīnīties.
— Kuŗas zemes tu, puisīti,
Kur audzēts kumeliņš?
— Atmin', meitu māmulīte,
Simtu mārku aizmaksāšu.
— Maksā vēl otru simtu,
Tad nevaru atminēt.
— Mežā audzis kumeliņš,
Atvasēm ēdināts,
Atvasēm ēdināts,
Rīta rasu dzirdināts,
Rīta rasu dzirdināts,
Egles skuju nosukāts.
Pats es augu tīrumā
Pie tēviņa, māmuliņas. —
Līdz māmiņu atceros,
Sāk man ātri žagi raut,
Sāk man ātri žagi raut, —
Vai māmiņa pieminēja?
Vai māmiņa pieminēja:
Kur līksmo mans dēliņš?
Vai Krievos, vai Leišos,
Vai dziļā Vāczemē?
Ne Krievos, ne Leišos,
Ne dziļāi Vāczemē,
Es līksmoju šo naksniņu
Uz tām Prūšu robežām,
Uz tām Prūšu robežām,
Pie tās meitu māmulītes,
Pie tās meitu māmulītes,
Pie tās savas sirdspuķītes.

1766. (16143.)

Es aizjūdzu raibu zaķi
Rakstītās kamanās,
Smalku linu grožus viju,
Sudrabā mērcēdams,
Lai brauc mana līgaviņa,
Kā puķīte ziedēdama,
Kā puķīte ziedēdama,
Kā lapiņa drebēdama.

1767. (2333.)

Ko nedaru jauns būdams,
Sav' valiņu turēdams:
Izsapinu vaska važas,
Iesajūdzu vāverīti;
Iesajūdzis vāverīti,
Atgrožāju zelta grožu,
Atgrožāju zelta grožu,
Lai neskrej eglienā,
Lai neskrej eglienā,
Lai skrej tautu sētiņā,
Lai skrej tautu sētiņā,
Kur meitiņas baltas aug.

1768. (15627.)

Pieci gadi kalpiņš biju,
Pieci kalpa kažociņi.
Gāju sievas lūkotiesi,
Visi pieci mugurāi.
Iet sunīši ņigu ņagu,
Kažociņi brigu bragu.
Meitu māte brīnojāsi:
Vai no elles tu izskrēji!
Meitu māte, lāču māte,
Vai man savu meitu dosi?
— Ej projām, elles kruķi,
Savas meitas tev nedošu:
Mana meita sārta, balta,
Tev sakaltis kažociņis.

1769. (L. D.)

Pieci gadi darbos braucu,
Pieci lūša kažociņi.
Kad es gāju sievas ņemt,
Visus vilku mugurā.
Sasprēdzēju kumeliņu,
Jāj' pret meitu māmuliņu,
Jāj' pret meitu māmuliņu,
Kā saulīte margodama.
Ieraug' meitu māmuliņa:
Redz, kur mans znotiņš jāj!
Dzird meitiņa tos vārdiņus,
Ietek rožu dārziņā.
Novijuse rožu kroni,

Tek pret mani raudādama.
Neraud, mana sirdspuķīte,
Tūlīņ līdzi nevedīšu;
Ceturtdienu še es būšu,
Tad vairs tevis neatstāšu.

1770. (11129.)

Es gribēju sievu ņemt,
Nezināju, kādu ņemt.
Kas bij smuka, tā bij pikta,
Kas bagāta, tā nenāca;
Kas bij laba strādeniece,
Tā bij vīra valdeniece.
Labāk ņēmu slinku sievu,
Nekā vīra valdenieci.

1771. (9476.)

Divi tādi pumpainīši
Ap manīm glaudījās.
Viens grib manu lielu pūru,
Otris daiļu augumiņu.
Kurš grib manu lielu pūru,
Tam es knipi parādīšu;
Kurš grib daiļu augumiņu,
Pie tā iešu dziedādama.

1772. (33624.)

Ko sēžati, ko gaidati,
Mūsu jaunas mamzelītes?
Vai gaidati poļu kungus
No pilsāta izjājam?
Izjāj poļu muižniecinis
Mellajāmi drēbītēmi.
— Ko jūs sēžat, ko gaidati,
Smukas jaunas mamzelītes?
Man pašami pilsētāi
Simtu jaunas mamzelītes.
Vienu ņemšu, to mīlēšu,
Tā būs mana līgaviņa.

1773. (10714[1].)

Smuks puisītis baltu vaigu
Gul upītes maliņē.
Celies augšām, smuks puisīti,
Nāc man līdza sētiņē,
Būsi manis arājiņis,
Smalku linu sējējiņis,
Smalku linu sējējiņis,
Man maizītes devējiņis.

1774. (L. B.)

Smuks puisītis baltu vaigu
Gul celiņa maliņā.
Attek viena smuka meita:
Celies augšām, nāc ar mani!
Tu man būsi tautu dēlis,
Man maizītes arājiņis;
Es tev — kreklu audējiņa,
Raibu cimdu adītāja;
Raibu cimdu adītāja,
Baltas vietas taisītāja.

1775. (33380.)

Kas tur kūra uguntiņu
Viņā kalna galiņā?
Miķelītis, tas tur kūra,
Savu brūti gaidīdams.
Izkūrās, izgaidās,
Nevar brūti sagaidīt,
Tek uz mājām raudādams,
Bikšelītes raustīdams.

1776. (15705.)

Es vecam brūtgānam
Pirtī gultu pataisīju,
Pirtī gultu pataisīju,
Uz vecām ecēkšām.
Divi kārtas ērkšķu liku,
Trešo smalku adatiņu.
Es apsedzu vecu vīru
Ar vecām pažagām.
Es pie viņa piegulos
Kā pie vecas rutku bedres.
Es jaunam puisēnam
Klētī gultu pataisīju,
Klētī gultu pataisīju
No mīkstiemi spilveniem,
No mīkstiemi spilveniemi,
No baltiemi palagiem.
Es apsedzu jaunu zēnu
Ar mīkstām villainēm.
Es pie viņa piegulos,
Kā saulīte mirdzēdama,

Kā saulīte mirdzēdama,
Kā lapiņa čabēdama.

1777. (18579.)

Sudrabota tautu meita
Staigā ceļu vaicādama.
Mani balti bāleliņi,
Vai jums tādas nevajaga?
Ja jums tādas nevajaga,
Parādat purvā ceļu,
Parādat purvā ceļu,
Iegrūžat rāvienā,
Lai tā krita, lai tā klupa,
Lai dauzīja sudrabiņu.

1778. (11405.)

Puiši ņēma vecas meitas,
Naudas, mantas gribēdami.
Ne tām naudas, ne tām mantas,
Ne mīlīgas dzīvojot.
Es puisītis, jauns būdams,
Skuķīt' ņēmu līgaviņu.
Man bij nauda, man bij manta,
Man mīlīga dzīvošana.

1779. (16251.)

Es šķitu vedējus
Zirgiemi jājam,
Atjāja vecāmi
Mīstīklāmi.
Sūta mani māmiņa
Auziņu doti;
Ko došu vecāmi
Mīstīklāmi?

1780. (20888.)

Kur gāja panāksni,
Kur lenderēja?
Dārzā, dārzā
Kaceņus grauzt.
Nograuza kaceņus,
Izdzēra samazgas,
Ko mūsu telītes
Nu pašas dzers?

1781. (19149$_1$.)

Ušu, ušu, panāksnieki,
Nedrīkstēja, nemācēja;
Kad es būtu panāksniece,
Es drīkstētu, es mācētu,
Es to tautu istabiņu
Ar galviņu izcilātu.

1782. (L. D.)

Vai, vai manu drošu prātu,
Pats līgavu saderēju,
Pats pārvedu sētiņā,
Pats ielaidu klētiņā,
Pats pacēlu meldru krēslu,
Pats noņēmu villainīti,
Pats gultiņu pataisīju,
Pats pieņēmu klātgulēt.
Guli, mana līgaviņa,
Uz manām rociņām;
Kad rociņu nogulēsi,
Tad es tevi modināšu.
No rītiņa celdamies:
Celies, mana līgaviņa!
Līgaviņa atsacīja:
Vai, Dieviņ, necelšos,
Vai, Dieviņ, necelšos,
Man galviņa gauži sāp!
Ne par galvu nebēdātu,
Kad es kļūtu pie māmiņas!
Pasacītu māmiņai
Šās naksniņas gulējumu,
Šās naksniņas gulējumu,
Tos tautieša mīļus vārdus.

1783. (17689.)

Žēl man bija duju lietu,
No māmiņas izejot:
Žēl man bija rožu dārza,
Žēl vecaju draugalēnu.
Tautās bija rožu dārzi,
Bet tik koši neziedēja;
Tautās bija draugalēnas,
Bet tik mīļi nerunāja.

1784. (17300.)

Māmuliņa bēdājāsi,
Šķiet man tālu aizejam.
Nebēdājies, māmuliņa,
Es jau tālu neaiziešu:
Spīdēs mani glāžu logi
Caur sīkiemi krūmiņiem.

1785. (L. B.)

Māte mani mīļaudzēja
Par visām māsiņām.
Māte mani apsolīja
Klātējam ciemiņam.
Es nogāju vēl tāļāku
Par visām māsiņām;
Par visām māsiņām,
Par deviņi novadiņi.
Devītāj' gadiņāj'
Pie māmiņas sērstu braucu;
Viens brālītis vārtus cēla,
Otris jēma kumeliņu;
Viena māsa dures dara,
Otra sedza villainīti;
Māte krēslu paceldama
Vaicā manu dzīvošanu.
Labi, māte, šim brīžam,
Lai Dievs līdza mūžiņam.
Puiši manas kājas āva,
Kalpi jūdza kumeliņu,

Manas pašas arājiņš,
Sēdin' mani kamanās;
Sēdin' mani kamanās,
Sasprauž manas villainītes.

1786. (L. V.)

Es izaugu pie māmiņas
Ar āboli spēlēdam';
Kad izgāju tautiņās,
Spēlēj' gaužas asaras.
Es izaugu pie māmiņas
Kā sarkana brūklenīt';
Kad izgāju tautiņās,
Kā lapiņa nobālēj'.
Māmiņ, mana mīļā, baltā,
Kā tev nebij manis žēl:
Izšūpojsi, izlolojsi
Dod tautām niecināt.
Upē metu, nevalkāju
Tautu dēla gredzeniņ':
Lai viz upes dibinā,
Ne manā rociņā!

1787. (L. V.)

Sola māte tāļu doti,
Sola žēli neraudāti,
Ridi rai ra, ridi rai ra,
Sola žēli neraudāt.
Ne kājiņas neapāvu,
Raud māsiņas, raud brālīši,
:,:
Līdz apsedzu villainīti,
Nu raud visa tēva saime. :,:
Neraudat, tēva saime,
Vai es tēva atslēdziņas, :,:
Vai es tēva atslēdziņas
Līdza ņemšu tautiņās?! :,:
Pa vārtiem es izgāju,
Mauj gosniņas laidarā. :,:
Nemaujat, jūs goniņas,
Jaunā māsa kopējiņa! :,:
Līdz uzsēdu kumeļā,
Raud rozītes dārziņā. :,:
Neraudati, jūs rozītes,
Attecēšu izravēt, :,:
Attecēšu izravēt,
Cik vaļiņas turēdam'. :,:
Par trīs gadiem, ceturtā,
Pie māmiņas sērsti braucu;:,:
Līdz pie vārtiem es piebraucu,
Nozviedz manis kumeliņš. :,:
Viens brālītis vārtus cēla,
Otris veda kumeliņ'; :,:
Viena māsa duris vēra,
Otra sedza villainīt'. :,:
Pati māte krēslu cēla:
Nāc, meitiņa, apsēdies! :,:
Tēvs aiz galda sēdēdams,
Vaicā manu dzīvošan'. :,:
Vai, tētiņi, tu nezini
Svešas mātes klausīšan': :,:
Sešas dienas nedēļā,
Seši maizes riecientiņ'; :,:
Seši maizes riecientiņi,
Seši smagi sitieniņ'! :,:

1788. (28312.)

Bāliņš gāja linu sēt,
Es aiznesu sētuvīti.
Sēj, bāliņ, kam sēdams,
Man lielāku gabaliņu.
Visi tautu plikvēderi
Gaida mani aizejot;
Manis pašas tā negaida,
Kā gaid' manus gabaliņus.

1789. (L. B.)

Viena pati man māsiņa
Kā saulīte debesīs;
Gaida tautas uzaugot,
Kā saulīti uzlēcot.
Līdz uzauga man māsiņa,
Tūliņ devu tautiņās,
Pats aizjūdzu sirmu zirgu
Rakstītās kamanās.
— Ko tu raudi, man māsiņa,
Kam birst gaužas asariņas?
Vai netika sirmzirdziņš,
Vai rakstītas kamaniņas?
— Tīk, bāliņi, sirms zirdziņš,
Tīk rakstītas kamaniņas,
Ir tīkama maizes vieta ,
Nav tīkams arājiņš!
— Dodat, tautas, māsas pūru,

Es vedīšu atpakaļ:
Rību, rību mans pūriņš
Atpakaļ bāliņos.
Es aizbēgu no tautām,
Kā no dūņu ezeriņa,
Kā no dūņu ezeriņa,
Kā no lietus mākoņīša!

1790. (13643.)

Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Cik zagļu ļaudis!
Nozaga māsiņu
Gaismiņai austot,
Gaismiņai austot,
Saulītei lecot.
Ņem, bāliņ, zirgu,
Jāj māsu meklēt.
— Atradu māsiņu
Tautieša klētī,
Sēž galda galā,
Alus kanna rokā,
Alus kanna rokā,
Balta aube galvā.
Es lūgšu lūdzu:
Nāc, māsiņ, līdzi!
— Ne-iešu līdzi,
Man tepat patīk,
Te laba dzīve,
Daiļš arājiņš,
Daiļš arājiņš,
Bērs kumeliņš.

1791. (L. D.)

Vistālēm es pazinu
Bandenieka kumeliņu:
Bērs zirdziņš lauku pieri,
Tek galviņu grozīdams.
Dod, Dieviņ, ka es būtu
Bandenieka līgaviņa,
Es mācētu stalti braukt
Bandenieka kumeliņu,
Pat' sēdētu kamanās,
Grožus vien kustinātu.

1792. (L. B.)

Visi ciema suņi rēja,
Kad es jūdzu kumeliņu;
Lai tie rēja, lai nerēja,
Gan kumeļu noturēšu,
Gan kumeļu noturēšu
Ar abām rociņām.
Piecas, sešas jūdzes braucu
Pēc bagātas mātes meitas,
Ko līdz mana tāli vesta:
Snauž pirmāja vakarā.
Nu mitotu, kaut varētu
Ar ciemiņu meitiņām.

1793. (10857.)

Trīs gadiņi tautu dēlis
Mani labu labināja;
Ceturtā gadiņā
Atras manu labumiņu.
Tad es tavus gaŗus matus
Gar rociņu sitināšu;
Tad es tavu vecu māti
No krēsliņa lecināšu;
Tad es tavas slinkas māsas
Apkārt namu tecināšu,
Apkārt namu tecināšu,
Pa vārtiem izvadīšu.

1794. (26367.)

Tec, upīte, līkus lokus,
Notver manu līgaviņu.
— Ai, godīgs tēva dēls,
Kāda tava līgaviņa?
— Sārti vaigi, brūnas acis,
Iedzelteni matu gali.
— Viņpus upes sārtas rozes,
Vidū tava līgaviņa,
Vidū tava līgaviņa
No rozēm kroni pin.
— Ai, sieviņ, ai, mužiņ,
Kam tu mani raudināji?
Vai tev trūka tīras maizes,
Vai es mīļi nedzīvoju?
— Tīras maizes gan netrūka,
Tu pats mīļi nedzīvoji.

1795. (L. V.)

Ietin iešu tautiņās,
Dieviņš zina kā dzīvoš':
Lieli, mazi bāleliņi

Raud kumeļus seglodami.
Jaunākam bāliņam,
Tam māsiņas jole žēl:
Skaita naudu, birst asaras
Tautu galda galiņā.
— Pirmo gadu, bāleliņi,
Sērstu mani nenāciet:
Nav tautieša klētiņā
Vienas auzu sēnaliņas,
Jau otrā, trešajā
Nāciet, lieli, nāciet, mazi:
Lieli, nāciet tautu rāt,
Mazi, mani apraudzīt.
— Bēdz, tautieti, pabeņķē,
Nu jāj manis bāleliņš!
— Nāci ārā, svaiņa šķelmi,
Kādu vainu māsai liki?
Vai tu ēdi nesamaltu,
Vai valkāji nevelētu?
Mana roka, tava galva,
Mans tērauda zobentiņš!
Drīz cirtīšu, drīz lūzīs,
Aizskries tava poda galva,
Aizskries tava poda galva
Līdz vārtiem grabēdama!

1796. (L. D.)

Atskan mana zīļu rota,
Pie vārtiem piebraukdam.
Vīra māte izbīstās:
Vai tā mana malējiņa?
Vai tā mana malējiņa,
Vai tā dubļu bridējiņa?
Nebīsties, vīra māte,
Gan nolikšu zīļu rotu;
Kad nolikšu zīļu rotu,
Būšu tev malējiņa,
Būšu tev malējiņa,
Būšu dubļu bridējiņa.

1797. (L. B.)

Brāļa bērni, māsu bērni
Gar uguni sasēduši.
Izdalīju kukulīti
Gar uguni staigādama.
Šim gabalu, tam gabalu
Mana tēva tīru maizi;
Tautu dēla pelu maizi
Ēd' saujā apķērusi.
Man dziesmiņu trīs pūriņu
Apentiņu dārziņā.
Div' augdama izdziedāju,
Trešam vāku vien noņēmu.

1798. (13742.)

Pirmo gadu, bāleliņi,
Sērstu mani nenāciet,
Nav tautieša klētiņā
Vienas auzas sēnaliņas.
Jau otrā, trešajā
Nāciet lieli, nāciet mazi;
Nāciet lieli tautu rāt,
Mazi manis apraudzīt.

1799. (L. D.)

Še, māmiņa, nodzeries
Skaidr' avota ūdentiņa,
Kam tu mani še iedevi
Tai nabaga vietiņā.
Trauci lauzt alkšņa rīksti,
Cerēj' bērza nedabūt;
Trauc' raidīt pie atraiša,
Cerēj' puisi nedabūt.

1800. (25739.)

Lūdzama māsiņa,
Uzdziras dzert!
Atnāca māsiņa,
Ka mīļi lūdza,
Savam brāļam
Uzdziras dzert.
— Māršalku brāliņ,
Lej kannu pilnu,
Nu esmu nākusi,
Ka pilnu dzert.
Pilna vīra sieva biju,
Pilnu dzēru biķerīti;
Kas bij kāda nieka sieva,
Lūpas vien slapināja.
— Dzer, māsiņa, visus lopus,
Cūkas, kazas vien nedzer:
Cūka līda, kaza lēca,
Māsai grūta ganīšana.

1801. (21058.)

Skaldiet, brāļi, sausu malku,
Kursim tautu istabiņu;
Tautu dēla istabiņa
Piecas dienas nekurējse,
Mūs' māsiņa nosaluse,
Piecas sagšas mugurā.

1802. (26597.)

Brālīts mani sērst aicina,
Mārša, čuža ,negribēja.
Es aizgāju pie brālīša,
Mārša, čuža, krēslu cēla.
Necel krēslu tu, māršiņa,
Nesēdēšu, nesēdēšu,
Es ar savu bāleliņu
Stāvēdama parunāšu.

1803. (23942.)

Es uzaugu pie māmiņas,
No bēdām nezināju;
Kad izgāju tautiņās,
Bēdas bēdu galiņā.
Tā bij manīm pirma bēda:
Puiši prasa paladziņa;
Tā bij manīm otra bēda:
Ganiņš prasa villainītes;
Tā bij manīm treša bēda:
Kar tautiets šūpulīti.

1804. (L. B.)

Es uzaugu pie māmiņas
Tā kā viena brūklenīte;
Kad aizgāju tautiņās,
Kā lapiņa nobālēju.
Pilli pirksti abas rokas
Zelta grieztu gredzentiņu,
Kad aizgāju tautiņās,
Pa vienam noritēja.
Smalki vērpu mazumiņu,
Vairumiņu gribēdama,
Lai varēju tautu dēlu
Kā ar miglu apmiglot.

1805. (L. B.)

Ir nelietis Laimu lūdza,
Par vārtiem izjādams:
Pievilt labu mātes meitu,
Dabūt labu līgaviņu.
Gāju lauka gabaliņu
Ar Laimiņu runādama;
Gan vaicāju, gan prasīju:
Kāda mana dzīvošana?
Tos vārdiņus vien dzirdēju:
Kad dzīvosi, atradīsi,
Kad dzīvosi, atradīsi,
Kāds tautieša padomiņš!

1806. (L. B.)

Pura grīslis lielījās,
Ābuliņa meitu ņemt;
Ņem, grīslīti, niedras meitu,
Tā tev līdzi locījās.
Dižens puika lielījās,
Ņemt bagātu mātes meitu,
Tādu ņemsi, kā augusi,
Kā Laimiņa vēlējusi.
Tāļu gāju lūkoties,
Kaimiņos slinkas meitas!
Nu būt ņēmis, kaut varējis
No kaimiņu slinkajām.
Lielam rudzu sējējam
Atzalaiņi rudzi auga;
Lielam meitu brāķerim
Nedižena līgaviņa:
Divi krekli mugurā,
Abi melni, nemazgāti!

1807. (7744.)

Koknesieši mani sauca:
Puķīt, manu magonīt!
Sauciet mani, nesauciet,
Es nebūšu koknesiete.
Tikmēr būšu koknesiete,
Kamēr pūru piedarīšu;
Kad pūriņu piedarīšu,
Tad ar Dievu koknesieši.

1808. (L. V.)

Es bij' liela dziedātāja,
Man' iedeva rauduļam;
Es ar savu dziedāšanu
Raudulīti smīdināj'.
Gāju ceļu dziedādama,

Kā cielava dancodama,
Lai Dievs dod satikties
Ar diženu tēva dēl'!
Visi saka, visi saka,
Ka es vīra nedabūšu;
Es dabūju tādu vīru,
Ka citiem žēl metas!

1809. (L. V.)

Nepiedošu, nepiedošu
Māsas pūra vedējam,
Kam nolauza zelta rozi
No māsiņas pūra vāk'!
Tikmēr situ tautu galdu,
Kamēr lēca šķembelēs;
Tautām bija galda žēl,
Man māsiņas vēl vairāk.
Man' māsiņa lielu radu,
Žūburaiņu kroni nes;
Tautām maza istabiņa
Kā cīruļa pereklīts.
Tautām maza istabiņa
Kā cīruļa pereklīts,
Vai bij cūkas izrakušas,
Vai vistiņas izkasušs?!

1810. (L. D.)

Kas, māsiņa, tev vēlēja
Sēdēt kalpa kamanās?
Plati tavi brūni svārki,
šauras kalpa kamaniņas.
Visi tavi radi rauda,
Ka tu kalpa līgaviņa.
— Kam, radiņi, jūs raudat,
Kad es pate neraudāju?
Vai nav rudzi, vai nav mieži
Kalpa vīra klētiņā?
Vai nav govis, vai nav aitas
Kalpa vīra laidarā?
Labāk laba kalpa sieva,
Ne nabaga saimeniece.
Kas bagāta kalpa sieva,
Saujā naudu šķindināja;
Kas nabaga saimeniece,
Saujā slauka asariņas.

1811. (L. V.)

Neviens putniņš tā nepūta,
Kā pūš meža balodīts.
Ai tad ridi, raida ridi,
Kā pūš meža balodīts.
Neviens mani tā nemīl,
Kā mīl mani tautu dēls: :,:
Ar svārkiem apsedz mani,
Ietin kājas kažokā. :,:
No rītiņa celdamies
Abi divi žēli raud: :,:
Vienam žēli projām iet,
Otram žēli še palikt. :,:
Klausies, mana līgaviņa,
Ko es tevīm pasacīšu: :,:
Neej kunga rijiņā,
Ne moderes laidarā; :,:
Gŗūt' bij kunga rijiņā,
Gŗūt' moderes laidarā! :,:
Kur nu tavi balti vaigi,
Sarkans rožu vainadziņš: :,:
Balti vaigi noraudāti,
Sārtas rozes nobāluš'! :,:

1812. (22023.)

Ļaudis manu arājiņu
Šādu, tādu tencināja.
Lai citam šādis, tādis,
Man pašē gana labis,
Man pašē gana labis
Mans maizītes arājiņis,
Mans maizītes arājiņis,
Smalku linu sējējiņis.

1813. (18617.)

Dēkle sauca saukumiņu,
Kalniņāi stāvēdama,
Redzēj' mani ievedam
Netiklīša sētiņā.
Kam, Dēkliņa, tad nesauci,
Kad nebiju saderēta,
Kad nebiju saderēta,
Samitojse gredzeniņu?

1814. (L. D.)

Sauc Laimiņa, met ar roku,
Kalniņā stāvēdam',

Redzēj' mani ievedam
Nevēlam sētiņāi,
Nevēlam sētiņāi
Sīvam tautu dēliņam.
Sīvam tautu dēliņam
Trīs biķeri rociņā:
Vienā medus, otrā alus,
Trešā gaužas asariņas.

1815. (9420.)

Brist purvā, vai nebrist,
Baltas zeķes kājiņā?
Iet tautās, vai ne-iet,
Vai vienai padzīvot?
Pie tautieša grūta dzīve,
Trīs biķeres rociņā,
Vienā medus, otrā alus,
Trešā gaudas asariņas.
Salds bij medus, salds bij alus,
Rūktas manas asariņas.

1816. (26868.)

Ko tu raudi, kas tev kait,
Mana jauna līgaviņ?
Vai tev trūka sāls, maizītes,
Vai es mīļi nedzīvoju?
Vai es tev zirgu liedzu,
Vai rakstītas kamaniņas?
Cik tu brauci pie māmiņas,
Es iejūdzu kumeliņu,
Vaska grožu iegrožoju,
Lai tek viegli kumeliņš;
Mīļi tevi pavadīju,
Vēl mīļāki sagaidīju,
Gaid' es tevi pārbraucot,
Kā saulīti uzlecot.

1817. (27086.)

Bēdas, bēdas, raizes, raizes
Man nabaga sieviņai:
Tās bij manas pirmas bēdas,
Gulta prasa paladziņu;
Tās bij manas otras bēdas,
Tautiets ņēma klātgulēt;
Tās bij manas trešas bēdas,
Tautiets kāra šūpolīti,
Tautiets kāra šūpolīti
Manas gultas maliņā.

1818. (L. V.)

Sprāgtin sprāga egles malka,
Pie ugunis pieliekot;
Sprāgtin sprāga egles malka
Pie ugunis pieliekot.
Tā sprēgāja dēlu māte,
Man vainiņas rādīdama. :,:
Skaidri slauku tautu namu,
Skaidri tautu istabiņ'; :,:
Dēlu māte salmiem kaisa,
Man vainiņas rādīdam'. :,:
Celies agri, tautu dēls,
Piecel mani celdamies, :,:
Tu jau labi pats zināji,
Kāda tava māmuliņ': :,:
Vienu rītu pacēlusi,
Iet ciemā mānēdam', :,:
Iet ciemā mānēdama,
Kā pulksteni zvanīdam'. :,:

1819. (L. D.)

Pie ābeles piestājos,
Ar tautieti runājot.
Birst ābelei balti ziedi,
Birst man gaužas asariņas.
Manas gaužas asariņas,
Nebirstiet zemītē,
Birstiet zelta biķerī,
Lai skait' Dieva actiņa.
Ko, ļautiņi, dabūsiet,
Apkārt mani runādami?
Grūt' nākas, lab' vēlēt
Sav' auguma pēlējam.
Krīt zemē bērza lapa,
Grimst ūdens dibenā,
Tā nogrims mani skauģi,
Kas man laba nevēlēja.

1820. (19938[1].)

Es dzēru krogā
Līdz gaiļu laikam,
Vīrs man mājās
Pakulas vērpj.

Pāriešu mājā,
Sašķeterēšu,
Audīšu vīram
Acainas biksas.

1821. (27052.)

Sētai iešu, sētai iešu,
Kas jel mani sētai gaida?
Līgaviņa, dusmu pūce,
Tā tik mani sētai gaida,
Tā tik mani sētai gaida,
No krodziņa pārejam.
Līgaviņa, dusmu pūce,
Ar dusmāmi gultu taisa;
Ar dusmāmi gultu taisa,
Aicin' mani klātgulēt.
Guli pate, dusmu pūce,
Savāi pēļu gultiņāi,
Es gulēšu pie krāsnīša
Savāi koka beņķītēi.

1822. (L. B.)

Jēkaupiņi, staļļa puisi,
Jūdz kumeļu kamanās,
Brauksim krogu no krodziņa,
Lavīzīti meklēdami.
Es izbraucu vienu krogu,
Neatradu Lavīzīti,
Es izbraucu otru krogu,
Neatradu Lavīzīti,
Es izbraucu trešu krogu,
Iznāk mana Lavīzīte;
Iznāk mana Lavīzīte,
Asariņas slaucīdama.
Ko tu raudi, kas tev kaita,
Mana mīļa Lavīzīte?
Vai tev trūka sāles, maizes,
Vai mēs mīļi nedzīvojam?
Ēd, sieviņa, pelu maizi,
Līdz paaugse mieži, rudzi;
Kad paaugse mieži, rudzi,
Ēd maizīti sijādama;
Ēd maizīti sijādama,
Brauc kumeļu dīdīdama.
Es savame kumeļame
Oša loku liedināju;
Oša loku liedināju,
Vaska grožu sitināju,
Lai brauc mana līgaviņa
Kā rozīte ziedēdama,
Kā rozīte ziedēdama,
Kā saulīte mirdzēdama.

1823. (33634.)

Pirmodien, otrudien
Sapliķēju līgaviņu.
Jau trešdien, ceturtdien
Guļ kaktā vaidēdama.
Jau piektdien, jau piektdien
Nomirst mana līgaviņa.
Jau sestdien, jau sestdien
Aizbriņģēju kalniņā.
Jau svētdien krodziņā
Ar jaunām meitiņām.
Pirmdienā mandagā
Būs man jauna līgaviņa.

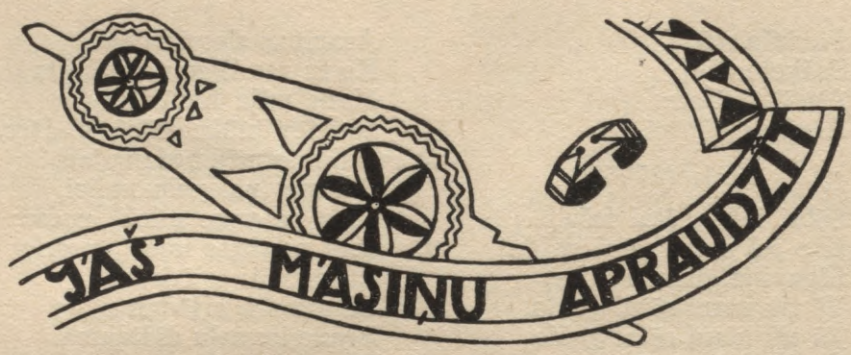

1824. (L. D.)

Ej, māsiņ, tautiņās,
Jāšu tevi apraudzīt. —
Ne pusgadu nedzīvoju,
Jāju māsu apraudzīt.
Ne puslauku nepārjāju,
Nokrīt mana cepurīte;
Ne pie vārtiem nepiejāju,
Nozviedzāsi kumeliņš;
Ne pie durvīm nepiegāju,
Nāk māsiņa raudādama.
Znota šķelmi, nāc ārā,
Kādu vainu māsai dodi?
Vai tu ēdi neizceptu,
Vai valkāji nemazgātu?
Tava galva, mana roka,
Mans tērauda zobentiņš!
Visi mani brūni svārki
Ar tā šķelma asinīm.

1825. (13711.)

Es iedevu sav' māsiņu
Tais tāļās tautiņās.
Es nezinu, kamlabad
Man sirsniņa gauži sāp.
Vai būs māsa noskumuse
Tais tāļās tautiņās?
Tai trešā mēnesī
Atnāk maza grāmatiņa.
Grāmatiņā ierakstīts:
Jāj māsiņu apraudzīt!
Vēl pie vārtiem nepiejāju,
Nāk māsiņa vārtus vērt.
Vienu roku vārtus vēra,
Otru slauka asariņas.
Sak' tiešām, man' māsiņ,
Kādas vainas tu sūdzies?
— Sūras dienas, grūtas
dienas,
Manu mīļu bāleliņ!
— Nāc ārā, tautu dēls,
Nāc ar mani parunāt.
Nāc, māsiņa, klētiņā,
Parād' savu dzīvošanu.
Es atradu klētiņā
Pelav' maizi, rudzu putru,
Pelav' maizi, rudzu putru,
Trīšžuburu kančakiņu.
Taisies, māsiņ, drīz jo drīz,
Tev' māmiņa gaidīt gaida.
Tautiets lūdza raudādams:
Pamet vēl šādu gadu!
Nepamešu, nepamešu,
Māmiņ' viņu gaidīt gaida.

1826. (L. D.)

Trīs gadiņi audzināju
Stallī bēru kumeliņu;
Ceturtāi gadiņā
Dzelzēm kājas kaldināju;
Piektajā gadiņā
Pirku seglus, iemauktiņus.
Apesgloju kumeliņu,
Jāju māsas apraudzīt.
Ne pusceļu nenojāju,
Nozviedzās kumeliņš;
Ne pie vārtiem nepiejāju,
Tek māsiņa vārtu vērt,

Vienu roku vārtus vēra,
Otru slauka asariņas.
Ver, māsiņa, plaši vārtus,
Lai tek manis kumeliņš,
Lai tek manis kumeliņš
Līdz tautieša namdurvīm.
Nāc ārā, znota šķelmi,
Man ar tevi jārunā,
Es tev būšu pavaicāt,
Kādu vainu māsai devi,
Kādu vainu māsai devi,
Kam māsiņu raudināji?
Vai tu ēdi nesamaltu,
Vai valkāji nevelētu?
Gan māsiņa smalki mala,
Gana balti izvelēja.
Tava galva, mana roka,
Mans tērauda zobentiņš!
Noskries tava auna galva
Pie vārtiem grabēdama. —
Tikai vien apdomāju,
Kas māsai maizes dos.

1827. (13733.)

Kur tu jāsi, bāleliņi,
Vakarāi kājas auni?
— Jāšu māsas apraudzīti,
Dzirdu tautas niecinot.
Ne pie vārtiem nepiejāju,
Iztek māsa raudādama;
Vienu roku vārtus vēra,
Otru slauka asariņas.
Sak', māsiņa mīļa, balta,
Kāda tava dzīvošana?
— Ašķu putra, pelu maize,
Tā ir mana dzīvošana.
Vēl ir mana istabiņa
Ar nātrāmi izkaisīta.
— Nāc ārā, svaiņa šķelmi,
Kāda vaina māsiņai?
Vai tu ēdi negatavu,
Vai valkāji nemazgātu?
Šķiraties viens no otra,
Laužlaulātus gredzeniņus,
Metat jūŗas dibenāi,
Kalniņāi stāvēdami,
Lai skatās visi ļaudis,
Kā jūs divi šķiraties.

1828. (L. B.)

Kur tu jāsi, bāleliņi,
Vakarāi kājas āvi?
Tec, māsiņa, nevaicāi,
Atnes manīm zīdautiņu.
Kur tu jāsi, bāleliņi,
Es atnesu zīdautiņu?
Tec, māsiņa, nevaicāi,
Atnes manus kŗoku svārkus.
Kur tu jāsi, bāleliņ?
Es atnesu kŗoku svārkus.
Tec, māsiņa, nevaicāi,
Atnes caunu cepurīti.
Kur tu jāsi, bāleliņi,
Es atnesu cepurīti?
Tec, māsiņa, nevaicāi,
Atnes manu zobentiņu.
Jāšu māsu apraudzīti,
Dzirdu tautas niecinām.
Ne pusceļu nenojāju,
Nozviedzāsi kumeliņš;
Ne pie vārtu nepiejāju,
Nāk māsiņa raudādama.
Cel, māsiņa, pati vārtus,
Lai tek manis kumeliņis.
Vienu roku vārtus cēla,
Otru slauka asariņas.
Dusmiņāsi nezināj',
Kur piesieti kumeliņu?
Sētā dūru zobentiņu,
Tur piesēju kumeliņu.
Nāc laukā, dūņu vepri,
Kāda vaina māsiņai?
Vai tu ēdi neizceptu,
Vai valkāji nevelētu?
Tīru vilki, tīru ģērbi,
Mellu meti upītē.
Cepta maize kambarī,
Balts krekliņis mugurā!
Tava galva, mana roka,
Mans tērauda zobentiņš;
Mans tērauda zobentiņš
Noņems tavu cepurīti.
Būtu cirtis, apdomāju,
Kas māsai maizi dos,
Kas māsai maizi dos,

Vecajāsi dieniņās?
Es iesviedu sav' māsiņu
Kā oliņu ūdenī;
Smiltis viņai vaigus grauž,
Ūdens matus plivināja.
Labāk gulēt ūdenīje,
Nekā tautu neslavā.

1829. (13712.)

Es izdzirdu no ļaudīm,
Tautas māsu niecīnot.
Apsegloju kumeliņu,
Jāju viņas apraudzīt.
Es gar viņas sētu jāju,
Tek māsiņa vārtu vērt,
Vienu roku vārtus vēra,
Otru slauka asariņas.
Kā raudāji tu, māsiņa,
Kā slaucīji asariņas?
— Kā būs manīm neraudāt,
Slikti māte izdevuse,
Dzērājam, delverim,
Lielam naudas tērmanim,
Lielam kroga dzērājam,
Lielam zirgu mietniekam.
— Nāc ārā, svaiņa šķelmi,
Lai es tevīm apprasos,
Lai es tevīm apprasos,
Kam māsiņu rūdināji.
Mana roka, tava galva,
Mans tērauda zobentiņš!
Noskries tava poda galva
No pleciem grabēdama,
Skanēdama, grabēdama,
Kā māsiņas gredzeniņš.

1830. (L. B.)

Brālis māsu tālu deva,
Dižas slavas gribēdams;
Nāk brālītim tāda slava,
Ka māsiņa netikusi:
Snauž šūdama, snauž vērpdama,
Snauž uguni kurstīdama.
Sedloj' savu kumeliņu,
Jāju māsas apraudzīt.
Ne pie vārtu nepiejāju,
Nāk māsiņa raudādama.
Vienu roku vārtus cēla,
Otru slauka asariņas.
Dusmiņāsi nezināju,
Kur piesieti kumeliņu?
Sētā dūru zobentiņu,
Tur piesēju kumeliņu.
Nāc ārā, svaiņa blēdi,
Kāda vaina māsiņai?
Vai tu ēdi nesamaltu,
Vai nesāji nemazgātu?
Mana paša ātra daba:
Samaļ smalki, mazgā balti.
Ai, es tavu ātru dabu
Pār zobenu lecināšu.
Mana roka, tava galva,
Mans tērauda zobentiņš!
To vēl labi apdomāju,
Kas draugam maizi dos?

1831. (L. D.)

Kur tu iesi, mans brālīti,
Vakarā kājas āvi?
— Iešu māsas apraudzīt,
Dziržu tautas niecināms.
Ne pie vārtu nepiegāju,
Izskrej tautu sīvi suņi,
Izskrej tautu sīvi suņi,
Nāk māsiņa raudādama.
Labvakar, znotu tiesa,
Kāda vaina mūs' māsiņi?
Voi tu ēdi nesamaltu,
Voi nesāji nevelētu?
— Samaļ smalki, velē balti, —
Mana paša ātra daba.
— Ai, es tavu ātru dabu
Pār zobenu lecināšu.
Asarot asaroja
Mans tērauda zobeniņš,
Uz tautām asaroja,
Kam māsiņu niecināja.

1832. (13730.)

Kur tu iesi, bāleliņ,
Baltas kājas audamies?
— Ej, māsiņ, nevaicā,

Atnes man slēšu kreklu.
— Kur tu iesi, bāleliņ,
Es atnešu slēšu kreklu?
— Ej, māsiņ, nevaicā,
Atnes manus brūnus svārkus.
— Kur tu iesi, bāleliņ,
Es atnešu brūnus svārkus?
— Ej, māsiņ, nevaicā,
Atnes manu cepurīti.
— Kur tu iesi, bāleliņ,
Es atnešu cepurīti?
— Ej, māsiņ, nevaicā,
Atnes manu zobeniņu.
— Kur tu iesi, bāleliņ,
Es atnešu zobeniņu?
— Ej, māsiņ, nevaicā,
Izved manu kumeliņu.
— Kur nu jāsi, bāleliņ,
Es izvežu kumeliņu?
— Jāšu māsas apraudzīt,
Dzirdu tautas nicinot.
I da vārtu nedajāju,
Tek māsiņa raudādama,
Tek māsiņa raudādama,
Asariņas slaucīdama.
Tec, māsiņ, ver vārtiņus,
Lai tek mans kumeliņš,
Lai tek mans kumeliņš,
Līdz tautieša nama durvu.
Nāc ārā, tautu šķelmi,
Man ar tevi jārunā.
Es tev būšu pavaicāt,
Kā māsiņa gauži raud.
Vai tu ēdi nesamaltu,
Vai nesāji nevelētu?
Smalka maize kambarē,
Balts krekliņš mugurā.
Tava galva, mana roka,
Mans asais zobeniņš!
Tik uz Dievu apdomāju,
Kas māsai maizes dos.

1833. (13704.)

Ieblakām bēri tek,
Dusmām jāja bāleliņi:
Atraduši sav' māsiņu
Svētu rītu maldinam.
— Dusmiņām nezināju,
Kur piesieti kumeliņu.
Pušām cirtu liepas milnu
Deviņiem gabaliem.

1834. (L. D.)

Es māsiņas neraudātu,
Būt' tā maza nomiruse;
Nu es raudu, nu man žēl,
Dzirdu tautas niecenot.
Nāc ārā, znota šķelmi,
Nāc ar mani parunāt!
Vai tu ēdi nesamaltu,
Vai nesāji nevelētu?
Tava galva, mana roka,
Mans asais zobeniņš!

1835. (19091.)

Es iegāju istabē
Pa māsiņas pēdiņām.
Mūs' māsiņa sēd pie galda,
Kā brūklīte nosarkuse;
Tāds puisītis blakām sēd,
Ko mūžē neredzēj'.
Deva viņai alus dzert
Rakstītā kanniņā;
Pajēm' viņa, nodzērās,
Kā lapiņa drebēdama.
Tīk tav, māsiņ,
Tā istabiņa?
Ja tav patika,
Man nepatika.
Nāc, māsa, ārā,
Kāp kumeļē,
Sedz savas villaines,
Ņem vaiņadziņu.

1836. (19097.)

Sveši ļaudis, sveši ļaudis,
Kur likāt man' māsiņu?
Vai druvā raidījāt,
Vai klētē ieslēdzāt?
Ja druvā raidījāt,
Parādat druvas ceļu;
Ja klētē aizslēdzāt,
Dodat klētes atslēdziņu.

1837. (19124.)

Vidū jūŗas pie akmeņa
Griežas putu gabaliņš;
Vidū tautu pie bāliņa
Stāv māsiņa raudādama.
Sūdz, māsiņa, sūdzēdama,
Ni tik gauži raudādama,
Šķelmis būšu, ni bāliņš,
Ja es tautu ninorāšu.

1838. (1991.)

Divi bija, divi bija,
Kas miedziņa negulēja:
Viena bija sila bite,
Otra meitu māmuliņa.
Sila bite negulēja,
Sila ziedus lasīdama;
Meitu māte negulēja,
Meitām pūru darīdama.

1839. (8018.)

Dievs dod kungam to redzēt,
Ko redzēja man' māmiņa,
Ko redzēja man' māmiņa,
Mani mazu auklēdama:
Sietiņš gaisos norietēja,
Sausvieds krūmos noziedēja,
Vēl nav mana māmuliņa
Gultā galvas nolikuse.

1840. (28115.)

Saimenieka meita biju,
Māku darbu skubināt:
Aizgājuse druviņā,
Līdu rudzu gubiņā.
Strādā, puisi bandeniek,
Tev māmiņa loni dod;
Kam man manas baltas rokas
Rugājiem sabadīt.

1841. (L. V.)

Citi brāļi miežus sēja,
Man cinīši neecēti.
Ko cinīšus noecēšu —
Man nav bēra kumeliņa?
Ķīlām deva meitu māt'
Savu bēru kumeliņu.
Ko tas man labu dara,
Dulinbērs kumeliņš?
Saēd manas tīras auzas,
Rausta stangu iemauktiņus;
Rausta stangu iemauktiņus,
Dauza kaltas kamaniņas.
Dauza kaltas kanamiņas,
Mētā manu līgaviņu!
— Palīdzat, citi brāļi,
Tam vienam brālītim:
Palīdzat zirgu pirkt,
Kamaniņas kaldināt!

1842. (8199.)

Seši rīti nedēļā,
Visus sešus maltu gāju.
Pirmo rītu maizīt' malu,
Otru rītu iesaliņu,
Trešajā rītiņā
Brāļam malu ceļa maizi,
Cetortā rītiņā
Putraimiņus trikšķināju,
Piektajā rītiņā
Plācenīti glūzdināju,
Sestajā rītiņā
Zirgiem malu uzmatiņu.

1843. (L. V.)

Visu gadu naudu krāju,
Trīnes vakar' gaidīdams,
Kad atnāca Trīnes vakars,

Pa kapeiku brandavīnu,
Pa kapeiku brandavīnu
Dzer pa zemi laistīdams.
Vai, meitiņas, vai, māsiņas,
Kur jūs mani redzējāt?
Ne es gāju krogū dzert,
Ne tirgū rādīties.
Baltābula kalniņā,
Tur jūs mani redzējāt.
Tur jūs mani redzējāt
Pie bēraja kumeliņa!
Kad uzsēdu mugurāji,
Visa zeme norībēja,
Kad es jāju pa laukiem,
Visi lauki vizuļoja;
Kad es jāju pa priedēm,
Visas priedes līgojās.
Ziemā braucu bēru zirgu,
Rakstītāmi kamanāmi:
Pavasari oša laivu,
Pa dūnaiņu ezeriņ'.

1844. (30315.)

Es aizgāju uz kalēju,
Nokalos ķirvelīt',
Nocirt' zaļu ozoliņu
Ar visām bitītēm.
Man bij medus, man bij vaska,
Man bij vaska ritentiņš.
Pārdev' vaska ritentiņ',
Nopirk' cauņu cepurīt'.

1845. (33731.)

Kalējs kala jūrmalī,
Dzirkstel's sprāga debesīs.
Salasīju dzirkstelītes,
Nokalos zobentiņu.
Es nocirtu Jodam kaklu
Ar dzirksteļu zobentiņu.

1846. (31922.)

Aiz kalniņa liepa auga,
Pie liepiņas avotiņš.
Ē ē aijājā!
Pie liepiņas avotiņš.
Tautas meitas zeltenītes
Tur velē villainītes.
Ē ē aijājā!
Tur velē vilnainītes.
Karavīri, bāleliņi,
Tur dzird' bērus kumeliņus.
Ē ē aijājā!
Tur dzird' bērus kumeliņus.

1847. (L. B.)

Vīri, vīri, nebūs labi,
Vārna kŗāca ozolā;
Būs kungiem kaŗā iet,
Negulēt spilvenos.
Droši kungi vaidu celt,
Nebij droši kaŗā iet;
Sasēduši kumeļā
Gaida manu jaunbrālēnu.
E, kur stalti kaŗavīri,
Mani balti bāleliņi,
Paši jāja dziedādami,
Kumeliņi dancodami.
Kumeliņi dancodami,
Baltas smiltes spārdīdami.

1848. (L. B.)

Sīvi, sīvi zīle brēca
Vārtu staba galiņā. —
Ej, māsiņa, klausītiese,
Kādu ziņu zīl' atnesa. —
„Zīl, atnesa tādu ziņu:
Būs brālītim kaŗā ieti,
Būs brālītim kaŗā ieti,
Nepušķotu cepurīti,
Nepušķotu cepurīti,
Nesedlotu kumeliņu." —
Tec, māsiņa, dārziņāi,
Puško brāļa cepurīti,
Puško brāļa cepurīti,
Es sedlošu kumeliņu. —
Dziedādama appuškoju,
Raudādama pavadīju;
Vienu roku vārtus cēlu,
Otru slauku asariņas.
Pavaicāju brālītime:
Kad pārnākse atpakaļu? —
„Tad pārnākšu atpakaļu,
Kad sētāi mieti plauks,

Kad sētai mieti plauksa,
Kad zaļose akmentiņi." —

1849. (L. B.)

Sīvi, sīvi zīle brēca
Vārtu staba galiņē.
Tec, māsiņ, klausīties,
Kādu vēsti zīl' atnes'.
Zīl' atnesa tādu vēsti:
Mūs brāļam kaŗē iet.
Mūs brāļam kaŗē iet.
Appuškotu cepurīti.
Lec, māsiņa, dārziņē,
Puško brāļa cepurīt'.
Dziedādama appuškoj',
Raudādama aizvadīj'.
Ko tu raudi, man māsiņ,
Vai tev savas rozes žēl?
Man nav savas rozes žēl,
Man, brālīt, tevis žēl.
Neraud žēli, man māsiņ,
Gaidi mani pārejam.
Ja tu mani nesagaidi,
Sagaid' manu kumeliņ'.
Pārtek brāļa kumeliņš
Smiltainām kājiņām.
Es vaicāju kumeļam,
Kur palika jājējiņš?
Tur palika jājējiņis,
Kur aseņu upe tek,
Kur gul vīri kā ozoli,
Kur cepures kaudzēm meta,
Kur zobenus asīm kŗāva,
No kaulieme tiltus taisa.
Tur staigāja Dieva dēl',
Dvēselītes lasīdam'.
Atraduši dvēselītes,
Ietin baltai villainē,
Ienes svētā pavēnī.
Liek Katrīn' šūpotāju,
Kas dziedāja šūpodam':
Kaŗā kauta dvēselīte,
Mūžam esi nemirusi.

1850. (31933.)

Aši, aši zīle dzied
Brāļa staļļa pakaļā.
Tec, māsiņa, klausīties,
Kādu vēsti zīl' atnesa.
— Zīl' atnesa tādu vēsti,
Būs brāļam kaŗā iet.
— Tec, māsiņa, dārziņā,
Puško brāļa cepurīti.
Dziedādama appuškoja,
Raudādama pavadīja.
— Neraud' gauži, man' māsiņ,
Gaidi manis pārnākam;
Ja tu manis nesagaidi,
Sagaid' mana kumeliņa. —
Par deviņas vasariņas
Attecēja kumeliņš,
Attecēja kumeliņš
Smilkšainām kājiņām,
Smilkšainām kājiņām,
Zvaigžņu deķi mugurā.
Vaicā māsa kumeļam:
Kur palika jājējiņš?
— Tur palika jājējiņš,
Kur krīt vīri kā ozoli,
Zobentiņus sārtiem krāva,
Kaudzēm meta cepurītes.
Tur tek liela asins upe,
No kauliem tiltu taisa.
Mīļā Māre pāri gāja
Drebēdama, trīsēdama.

1851. (L. B.)

Novītusi tā puķīte,
Kas aiz manas cepurītes;
žēli rauda tā meitiņa,
Kas ar mani saderēta.
Vai tu raudi manis dēļi,
Vai pēc sava vaiņadziņa?
Ja tu raudi manis dēļi,
Es kaŗāi nepalikšu,
Ja pēc sava vaiņadziņa —
Likšu citu liedināt. —
Kad tu biji kaŗavīrs,
Kam tu mani bildināji?
Es būt' savu vaiņadziņu
Pie māmiņas novalkājse,
Pie māmiņas novalkājse,
Iemetusi rozītēs.
Lai zied manis vaiņadziņis

Līdz citāmi rozītēm,
Līdz citāmi rozītēm,
Līdz citami rudeņam;
Es rozītes ravēdama,
Apgriež' savu vaiņadziņu,
Piemin' savas jaunas dienas,
Noslauk' žēlas asariņas.

1852. (L. D.)

Koši, koši zīle dzied
Staļļa spāres paspārnē,
Tec, māsiņa, klausīties,
Kādu vēsti zīle nes.
Zīl' atnesa tādu vēsti,
Būs brāļam kaŗā iet,
Būs brāļam kaŗā iet.
Aizpuškotu cepurīti.
Tec, māsiņa, dārziņā,
Puško brāļa cepurīti.
Dziedādama aizpuškoja,
Raudādama pavadīja.
— Raud', māsiņa, vai neraudi,
Vairs tu mani neredzēsi.
Sagaid' manu kumeliņu
Par deviņu vasariņu,
Par deviņu vasariņu
Pie vārtiem grudzinām. —
Aši, koši zīle dzied
Pie tā vārtu stuburiņa.
Tec, māsiņa, klausīties,
Kādu vēsti zīle nes.
Zīl' atnesa tādu vēsti,
Še ir brāļa kumeliņš.
No kumeļa pavaicāju,
Kur palika jājējiņis.
Tur palika jājējiņis,
Uz tiem Prūšu robežiem.
Tur gul vīri kā ozoli,
Sārtiem krauti zobentiņi,
Sārtiem krauti zobentiņi,
Skaudzēm mestas cepurītes.
Caur tiem Prūšu robežiem
Ašņu upe cauri tek,
Ašņu upe cauri tek,
No kauliem tiltu taisa.
Jaunas meitas pāri gāja,
Kā lapiņas drebēdamas.

1853. (32041.)

Kaŗā es nu iešu,
Vaira nepārnākšu.
Tētiņš manis nezināsi,
Kur nu es palikšu.
Tētiņ manu mīļo,
Mīsim zābakiemi,
Lai es varu kaŗā tevi,
Tētiņ, pieminēt.
Žagi mani rāva,
Asariņas bira,
Tad es saku: tētiņš mani
Mīļi pieminēja.
Karā es nu iešu,
Vaira nepārnākšu.
Māte mana nezināsi,
Kur nu es palikšu.
Memmiņ, mana mīļā,
Mīsim lakatiemi (cimdiņiemi),
Lai es varu kaŗā tevi,
Māmiņ, pieminēt.
Žagi mani rāva,
Asariņas bira,
Tad es saku: māmuliņa
Mani pieminēja.
Kaŗā es nu iešu,
Vaira nepārnākšu.
Brālīts manis nezināsi,
Kur nu es palikšu.
Brālīt manu mīļo,
Mīsim cepurēmi,
Lai es varu karā tevi,
Brālīt, pieminēt.
Žagi mani rāva,
Asariņas bira,
Tad es saku: bāleliņš
Mani pieminēja.
Karā es nu iešu,
Vaira nepārnākšu.
Māsiņ' mana nezināsi,
Kur nu es palikšu.
Māsiņ, mana mīļā,
Mīsim nēzdaugiem,
Lai es varu karā tevi,
Māsiņ, pieminēt.
Žagi mani rāva,

Asariņas bira,
Tad es saku: man' māsiņa
Mani pieminēja.
Kaŗā es nu iešu,
Vaira nepārnākšu.
Draudziņš manis nezināsi,
Kur nu es palicis.
Draudziņ, manu mīļo,
Mīsim zobeniemi,
Lai es varu kaŗā tevi,
Draudziņ, pieminēt.
žagi mani rāva,
Asariņas bira,
Tad es saku: draudziņš mani
Mīļi pieminēja.
Kaŗā es nu iešu,
Vaira nepārnākšu.
Līgaviņa nezināsi,
Kur nu es palikšu.
Līgaviņa mīļā,
Mīsim gredzeniemi,
Lai es varu kaŗā tevi
Mīļi pieminēt.
žagi mani rāva,
Asariņas bira,
Tad es saku: līgaviņa
Mani pieminēja.

1854. (L. B.)

Nu ar Dievu, brālīt, mīsim cepurītes,
Lai es varu kaŗā tevi pieminēti:
žagas mani rāva, asariņas bira,
Nu es zinu, brālīts mani pieminēja.
Nu ar Dievu, tētiņ, mīsim kumeliņus,
Lai es varu kaŗā tevi pieminēti:
žagas mani rāva, asariņas bira,
Nu es zinu, tētiņš mani pieminēja.
Māte, māmuļīte, roku nobučošu,
Tad varēšu kaŗā tevi pieminēti:
žagas mani rāva, asariņas bira,
Nu es zinu, māte mani pieminēja,
Mana mīļā māsiņ, mīsim nēzdodziņus,
Lai es varu kaŗā tevi pieminēti:
žagas mani rāva, asariņas bira,
Nu es zinu, māsiņ' mani pieminēj'.
Visu mīļā brūte, mīsim gredzentiņus,
Lai es varu kaŗā tevi pieminēti,
žagas mani rāva, asariņas bira,
Nu es zinu, mīļā mani pieminēja.
Dievs palīdzi kaŗā kaŗu uzvarēti!
Atpakaļu nākšu — tēvu zemītē.

1855. (L. B.)

Nevarēju visu mūžu
Kurzemēi nodzīvot,
Ķeizars raksta grāmatiņu
Pie Kurzemes muižniekiem,
Raksta vien un rēķināja
Jaunus puišus kaŗā dot,
Kas veseli uzauguši,
Kā sarkani āboliņi.
Nu ar Dievu, tēvs un māte,
Es jums maizes vairs nedošu,
Lai jums deva tie dēliņi,
Kas palika Kurzemē.
Nu ar Dievu, Kurzem's puiši,
Jūs vairs manis neredzēsit,
Man jāieti tas celiņis,
Ko augdamis nestaigāju.
Nu ar Dievu, Kurzem's meitas,
Es jūs vaira nemīlēšu,

Man jāmīla tie ļautiņi,
Ko augdamis nemīlēju.

1856. (32130.)

Nu ar Dievu, zaļā zāle, zaļā zāle,
Vairs es tevi nemīņāšu,
Man ir jāiet kariņā, kariņā,
Jāiet krievu dienestā.
Nu ar Dievu, bērzu birze, bērzu birze,
Vairs es tevi necirtīšu,
Man ir jāiet kariņā, kariņā,
Jādien krievu ķeizaram.
Nu ar Dievu, tēvs, māmiņa, t., m.,
Vairs maizīti jums nedošu,
Man ir jāiet etc.
Lai dod maizi tie bērniņi, tie bērniņi,
Kas palika Kurzemē,
Man ir jāiet etc.
Nu ar Dievu, bāleliņi, bāleliņi,
Jūs vairs mani neredzēsit,
Man ir jāiet etc.
Nu ar Dievu, draugi, radi, dr., r.,
Jūs vairs mani neredzēsit,
Man ir jāiet kariņā, kariņā,
Jādien krievu ķeizaram.

1857. (31935.)

Atnāk ziņa no kungiemi,
No ķeizara grāmatiņa,
Sēd' bēram mugurāi,
Jāj' pa ceļu ziņģēdams.
Pajāj' zemes gabaliņu,
Atskatosi atpakaļ.
Raud māmiņa, raud māsiņa,
Līgaviņa vēl gaužāk.
Neraud, mana sirdspuķīte,
Nava vairs mana vaļa.
Būt' man tāda brīvestība
No tiem kara virsniekiem,
Tad es tevi līdza ņemtu
Uz tām Prūšu robežām,
Lai tu pati to redzētu,
Kāda dzīve zaldatam:
Gaŗām skraida skrotes, lodes,
Kā bitītes dziedādamas,
Vēl asais zobentiņis
Virs galviņas lidinās.

1858. (L. B.).

Māmiņ' mani audzināja,
Kā sarkanu āboliņu,
Audzēdama, domādama,
Sev par prieku, vieglas dienas.
Izaudzējse kaŗavīru,
Ķeizeriņa sargātāju.
Dievs, nosodi lielus kungus —
Ceļ sirdsēstu kumeļā!
Cep, māmiņa, miežu maizi,
Kaŗā mani raidīdama:
Miežu maize gŗūti ēsti,
Viegli nesti kulītē.
Nāc, māmiņa, sniedz rociņu,
Nu es kāpšu kumeļā,
Lai birst manas asariņas
Uz tavāmi rociņām;
Ik rociņas mazgādama,
Ik tu mani pieminēsi:
„Mans dēliņis kaŗavīrs,
Mans dēliņis kaŗavīrs
Ķeizeriņa sargātājs."

1859. (L. V.)

Māte savu vienu dēlu
Sev par prieku audzināj',
Audzēdama sev par prieku,
Izaudzina kaŗavīr'.
Māte auda kaŗa jostu,
Tētis kala zobentiņ';
Māte joza kaŗa jostu,
Tēvs piesprauda zobentiņ'.
Tec, māsiņa, dārziņā,
Pušķo brāļa cepurīti;
Dziedādama appušķoja,
Raudādama aizvadīj'.
Neraud, gauži, mīļā māsa,
Gaid' no kaŗa pārnākot,
Sagaid' mani, nesagaidi,
Sagaid' manu kumeliņ'
Par kalniņu pārtekot

Smilšaiņām kājiņām,
Smilšaiņām kājiņām,
Zvaigžņu deķi mugurā.
Pavaicā kumeļam:
Kur palika jājējiņš?
Tur palika jājējiņš,
Kur asiņu jūŗa tek,
Kur asiņu jūŗa tek,
Kur guļ vīri kā ozoli:
Strēķos krāva zobentiņus,
Kaudzēs meta cepurītes!

1860. (32192.)

Vada mani tēvs karāi,
Vada mani māmuliņa.
Māte matus izsukāja,
Tēvs apjoza zobentiņu.
Tek māsiņa dārziņā,
Puško manu cepurīti,
Dziedādama appuškoja,
Raudādama pavadīja.
Pa vārtiem izjādams,
Atskatosi atpakaļ,
Atskatosi atpakaļ,
Kas raud gauži pakaļā.
Tēvs raud gauži, māte gauži,
Līgaviņa vēl gaužāki.
Līgaviņa man vaicāja:
Kad pārjāsi sētiņā?
Tad pārjāšu sētiņā,
Kad zaļosi sētas mieti,
Kad zaļosi sētas mieti,
Celsies olas uz ūdeņa,
Celsies olas uz ūdeņa,
Grims lapiņas dibenā,
Grims lapiņas dibenā,
Degs jūriņa sprēgādama.

1861. (32198.)

Velku kroņa mētelīti,
Lieku kroņa cepurīti.
Kaut, māmiņa, tu zinātu,
Kā dēliņš puškojās,
Tad tik gauži neraudātu
Sav' dēliņa auklējumu.
Neraud' vis tu, māmiņa,
Nedar' man žēlabiņas,
Gan es pats izraudāšu,
Svešu zemi staigādams,
Svešu zemi staigādams,
Jūras sauli skatīdams,
Jūras sauli skatīdams,
Tēvu zemi sargādams.

1862. (L. B.)

Pate māte savu dēlu
Karavīru padarīja:
Īsus svārkus šūdināja,
Garus matus audzināja.
Pate sēja kakla drānu,
Tēvs apjoza zobentiņu;
Pate galvu noglaudīja,
Tēvs uzvilka cepurīti.
Pate zirgu apsedloja,
Tēvs uzcēla mugurā.
Pa vārtiema izjādamis,
Atskatosa atpakaļa,
Atskatosa atpakaļa,
Kas raud žēli pakaļā.
Tēvs, māmiņa žēli rauda,
Vēl žēlāki līgaviņa,
Iitin žēli līgaviņa
Par vaiņaga nojēmumu. —
Kad tu biji karavīris,
Kam tu mani bildināji?
Es būt savu vaiņadziņu
Pie māmiņas novalkājse,
Pie māmiņas novalkājse,
Iemetusi rāvienā,
Iemetusi rāvienāja,
Saminusi kājiņām,
Lai tas spoži nespīdēja,
Līdz pārnāca karavīrs.
— Neraud' žēli, līgaviņa,
Gaidi mani pārejam;
Ja tu mani nesagaidi,
Gaidi manu kumeliņu...
Karavīra līgaviņa
Nakti miega negulēja,
Sēd pie loga raudādama,
Raksta kara grāmatiņu:
Visapkārt mīļus vārdus,
Vidū lika sav' sirsniņu.
Rakstīdama paskatāsi,

Kas pārskrēja sētiņā:
Pārskrēj' kaŗa kumeliņis
Smiltainâma kājiņām,
Pie vārtiema nozviedzāsa,
Baltas putas mētādams. —
Ai, bērajis kumeliņis,
Kur palika jājējiņš?
Tur palika jājējiņš:
Starp Prūšiema, starp
Leišiema,
Starp Prūšiema, starp
Leišiema,
Uz pašāma robežām,
Kur iet bultas švīku švāku,
Zobentiņi briku braku,
Kur gul vīri kā ozoli,
Kur asiņu upes tek,
Kur zobenus zārdiem krāva,
Kur cepures kaudzēm met,
Kur cepures kaudzēm meta,
Kur kauliema tiltus grīž.

1863. (32106.)

Māte ada diegu zeķes,
Tēvs šuj kara zābaciņus.
Mīkstas mātes diegu zeķes,
Cieti tēva zābaciņi.
Nāc, māmiņa, sniedz rociņu,
Nu es kāpšu kumeļā,
Lai rit manas asariņas
Uz tavāmi rociņām.
Ik tu rokas nomazgāsi,
Ik tu mani pieminēsi:
Mans dēliņis karavīrs,
Kara bruņu nēsātājs.

1864. (31973.)

Es iededzu gaŗu skalu,
Skaitu savus bāleliņus.
Visi mani bāleliņi,
Jaunākā vien neredzu.
Jaunākais bāleliņš,
Tas uz kaŗu taisījās.
Kur tu iesi, bāleliņ,
Tur es tev līdzi iešu,
Kur tu kārsi zobentiņu,
Tur es savu vainadziņu.

1865. (L. B.)

Sniga, sniga Rīgā sniegi,
Jelgavāji balta krus',
Jelgavāji balta krus'.
Tā nebija balta krusa,
Tās bij' bē(r)nu asariņs.
Tās bij' bēnu asariņas,
Ko nodeva šoruden.
Iesam, māsa, uz Jelgavu,
Savu brāļu apraudzīt.
Pie Jelgavas liela upe,
Tur nevarēj' pāri kļūt.
Tiešām bristi — dziļš ūdenis,
Apkārt lielis līkumiņis.
Nāc, brālīti, liec laipiņu,
Lieci savu zobentiņu!
Nāc, māsiņa, viegli pāri,
Nelauz manu zobentiņu.
Nē, brālīti, nelauzīšu,
Lauzīs tava līgaviņa.
Lauzīs tava līgaviņa,
Gŗūtu mūžu dzīvodama.
Kad lauzīs līgaviņa,
Tad sirsniņa nesāpēs.

1866. (33586.)

Celies, māsina,
Celies augšam,
Jau tavs brālītis
Uzcēlies.
Lai viņš ceļas,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galvina
Gulēt grib.
Celies, māsina,
Celies augšam,
Jau tavs brālītis
Kājinas aun.
Lai viņš aunas,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galvina
Gulēt grib.
Celies, māsina,
Celies augšam,
Jau tavs brālītis
Mutīti mazgā.
Lai viņš mazgā,

Lai viņš riedas,
Vēl mana galvina
Gulēt grib.
Celies, māsina,
Celies augšam,
Jau tavs brālītis
Galviņu sukā.
Lai viņš sukā,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galviņa
Gulēt grib.
Celies, māsina,
Celies augšam,
Jau tavs brālītis
Kumelinu barjo.
Lai viņš barjo,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galvina
Gulēt grib.
Celies, māsiņa,
Celies augšam,
Jau tavs brālītis
Kumelinu sedlo.
Lai viņš sedlo,
Lai viņš riedas,
Vēl mana galvina
Gulēt grib.
Celies, māsiņa,
Celies augšam,
Jau tavs brālītis
Karjā jās.
Nu es celšos,
Nu es iešu
Sav' mīļu brālīti
Izvadīt.

1867. (L. D.)

Bāleliņš karā gāja,
Nepuškota cepurīte,
Tec, māsiņa, dārziņā,
Puško brāļa cepurīti.
Dziedādama ietecēju,
Raudādama appuškoju.
— Kā, māsiņ, gauži raudi,
Vai tev savu rožu žēl?
— Man nav savu rožu žēl,
Man jau tevis paša žēl.

Bāleliņ, bāleliņ,
Kad tu nāksi ciemoties?
— Par deviņas vasariņas,
Tad es nākšu ciemoties.
— Devītā gadiņā
Ietek bēris kumelīts.
Kumeliņ, kumeliņ,
Kur palika jājējīts?
— Tur palika jājējīts,
Kur aseņu upe tek,
No kauliem tiltu taisa,
Kaudzēm krāva cepurītes.

1868. (L. B.)

Bandinieka rudzi ziede
Diža ceļa maliņā.
Tie ziedēja zelta ziedus,
Tie derēja naudiņā.
Kur liksima zelta naudu,
Jauni puiši, sajēmuši?
Pirksim bērus kumeliņus,
Izjāsima pieguļā,
Izjāsima pieguļāi,
Baltābola kalniņā.
Klausatiesa ciema meitas,
Kur es jāšu pieguļā:
Man pašami pieši šķinde,
Kumeļami iemauktiņi.
Meitas gule ābolāje,
Es ābola maliņā;
No rītiņa celdamiesa,
Atrodosi ābolā,
Atrodosi ābolāje
Jaunu meitu pulciņā.
Dzied meitiņas ābolāje,
Dzied zīlīte žagaros.
Iet meitiņas klausītiesi,
Kādu dziesmu zīle dzied.
Zīle dziede tādu dziesmu:
„Būs bāliņam kaŗai iet,
Būs bāliņam kaŗai iete
Nepuškotu cepurīti!"
Lec, māsiņa, dārziņāje,
Puško brāļa cepurīti;
Dziedādama appuškoja,
Raudādama izvadīja.
Neraud' žēli, man' māsiņa,

Gaidi mani pārejam.
Ja es vairse nepārnākšu,
Pārnāks manse kumeliņis,
Pārnāks manse kumeliņis,
Gar jūrmali tecēdamis,
Gar jūrmali tecēdamis,
Baltas smilktes spārdīdams.
Pa trīs gadi ceturtāje
Pārskrēj brāļa kumeliņš
Smilkšotāmi kājiņāmi,
Pilnas krētes asintiņu;
Pilnas krētes asiņtiņu,
Pilnas acis asariņu,
Pilnas acis asariņu,
Zvaigžņu deķis mugurā.
Tas nebija zvaigžņu deķis,
Tā brālīša dvēselīte.
Es vaicāju kumeļami:
„Kur palika jājējiņš?"
Tur palika jājējiņis,
Kur asiņu upes tek, —
Starp Prūšiema Leišmalēja,
Uz pašāmi robežām;
Tur gul vīri kā ozoli,
Sašaudīti, sakapāti;
No kauliema tiltus taisa,
No zobenu žogus pin;
No zobenu žogus pine,
No cepures kaudzes met.
(Stroķos, Nīcā,
Raibeniekos.)

1869. (L. B.)

Brālīts jāja kariņā
Nepuškotu cepurīti.
Lec, māsiņa, dārziņā
Puškot brāļa cepurīti!
Dziedādama azpuškava,
Raudādama pavadīja.
Man māsiņa, ko tu raudi,
Vai tev savu rožu žēl?
Man nebija rožu žēl,
Man, brālīti, tevis žēl,
Man, brālīti, tevis žēl,
Ka tu vaira nepāriesi.
Kad es vaira nepāriešu,
Pāries manis kumeliņis,
Gar jūrmali tecēdamis,
Baltas smiltis spārdīdamis;
Baltas smiltis spārdīdamis,
Zvaigžņu deķis mugurā.
Tas nav vis žvaigžņu deķis,
Tā ir brāļa dvēselīt'.
Pavaicāju kumeliņu,
Kur palika jaunbrālītis?
Tur palika jaunbrālītis,
Kur kauliņu tiltiņ' taisa;
Kur kauliņu tiltiņ' taisa,
Kur aseņu straumes tek;
Kur asiņu straumes tek,
Kur zobenu žogu pin;
Kur zobenu žogu pin,
Kur cepuru kaudzi met.

1870. (L. B.)

Es domāju sav' mūžiņu
Bez sirdsēsta nodzīvot;
Nule mani kungi cēla
Tai sirdsēstu kumeļā.
Nāc, māmiņa, sniedz rociņu,
Nu ceļ kungi kumeļā,
Lai birst manas asariņas
Uz tavāmi rociņām:
Līdz rociņas noslaucīsi,
Līdz tu mani pieminēsi.
Jāju, jāju, atskatosi,
Kas raud žēli pakaļā:
Divi, divi žēli rauda,
Tas trešajis itin žēli.
Žēli rauda tēvs, māmiņa,
Vēl žēlāki līgaviņa:
Tēvs, māmiņa — lolojuma,
Līgaviņa — vaiņadziņu.
Tai nojēma (= nojēmu) vaiņadziņu
Pašā ziedu laiciņā,
Pašā ziedu laiciņāi,
Uz kariņa aizjādams.
Aiz vārtiema rīksti lauzu,
Kalniņāi iestādīju.
Skaties, mana līgaviņa,
Vai tā zēla, vai lapoja?
Ja tā zēla, ja lapoja,
Gaidi mani pārejam;
Ja tā nīka, ja nokalta,

Nemūžami nepārnākšu. —
Kad tu biji kaŗavīrse,
Kam tu mani bildināji?
Es būt' savu vaiņadziņu
Pie māmiņas novalkājse,
Pie māmiņas novalkājse,
Iemetuse rozītēs,
Iemetusi rozītēsi,
Saminuse kājiņām,
Lai zied manis vaiņadziņis
Līdz citāmi rozītēm.

1871. (L. B.)

Kurzemīte vaidēt vaida,
Kādus laikus piedzīvoja;
Daža māte dēla rauda,
Daža māsa bāleliņa,
Daža jauna līgaviņa
Raud maizītes arājiņa.
Kaŗavīra līgaviņa
Nakti miega negulēja,
Sēd pie loga raudādama,
Raksta kaŗa karodziņu,
Raksta kaŗa karodziņu,
Baŗo kaŗa kumeliņu.
Gatavs bija kaŗavīrs,
Gatavs kaŗa karodziņis
Gatavs kaŗa karodziņis,
Gatavs kaŗa kumeliņš.
No kungiema ziņu gaida,
No ķeizara grāmatiņu,
Kad atnāca grāmatiņa,
Sēž' savā kumeļā;
Kumeļāi uzkāpjoti,
Nokrīt mana cepurīte.
Ai, lūdzami, tēvs, māmiņa,
Paceļ manu cepurīti!
Tēvs, māmiņa nepacēla,
Tie lielāi sirdsēstāi.
Ai, lūdzami, brāļi, māsas,
Paceļ manu cepurīti!
Brāļi, māsas nepacēla,
Tie lielāi sirdsēstāi.
Ai, godīga līgaviņa,
Pacel manu cepurīti!
Līgaviņa nepacēla,
Tā lielāi žēlumāi.
Pats nolēcu no kumeļa,
Pats pacēlu cepurīti,
Pats pacēlu cepurīti,
Jāj' projāmi dziedādams.

1872. (L. B.)

Visi kauli noguruši,
Siksnām cieti nosprādzēti,
To dieniņu vien gaidīju,
Kad dabotu atspūsties.
Kad dabotu atspūsties,
Saldu miegu nogulēte.
No rītiņa celdamies,
Mundri savas kājas āvu;
Mundri savas kājas āvu,
Žigli jozu zobentiņu,
Sērpāk lēcu kumeļam.
Pa vārtiem izjādams,
Atskatose atpakaļ;
Atskatose atpakaļ,
Kas raud žēli sētiņāje.
Žēli raudi tēvs, māmiņa,
Vēl jo žēli līgaviņa,
Vēl jo žēli līgaviņa
Par vaiņaga nojēmumu.
Kad tu biji kaŗavīrs,
Kam tu mani bildināji?
Kam tu mani bildināji,
Kam nojēmi vaiņadziņu?
Es būt' savu vaiņadziņu
Pie māmiņas novalkājse,
Pie māmiņas novalkājse,
Rozītēs iemetuse.
Lai zied manis vaiņadziņis,
Līdz citām rozītēm,
Līdz citām rozītēm,
Līdz citam rudeņam.

1873. (31956.)

Div' dūjiņas gaisā skrēja,
Abas skrēja dūdodamas;
Div' bālini karā gāja,
Abi gāja domādami,
Vai būs iet, vai ne-iet,
Vai palikt šai zemē.

1874. (31957.)

Div' bāliņi kaŗā jāje,
Abi jāje domādami,

Vai būs jāt, vai nejāt,
Vai palikt šai zemē.
Labāk jāt, labāk iet,
Nepalikt šai pusē!
Šai pusē grūta dzīve,
Bārgi kungi, tēvs, māmiņa.

1875. (31956.)

Div' baloži strautā (al.: peļķē) dzēra,
Abi dzēra dūdodami;
Div' bāliņi karā jāja,
Abi jāja domādami,
Vai būs jāti, vai nejāti,
Vai palikti Kurzemē.
Kurzemēi laba dzīve,
Sievas, meitas gultu taisa;
Kas taisīja zaldātam?
Saldāts ceļa gājējiņš,
Saldāts ceļa gājējiņš,
Kur pakrita, tur gulēja,
Sausas skujas, zaļa zāle,
Tā zaldāta guļas vieta,
Uz akmiņa galvu lika,
Kājas mirka Daugavā.

1876. (L. B.)

Div' baloži paltī dzēra,
Piedzēruši plivināja.
Div' bāliņi kaŗā gāja,
Abi gāja domādami —
Vai būs ieti, vai ne-ieti,
Vai palikti šai zemē?
Šai zemēi laba dzīve,
Meitas zēniem vietu taisa,
Kas taisīja kaŗavīram,
Svešu zemi staigājot?
Kaŗavīram mīksta guļa
Uz pelēka akmentiņa,
Uz pelēka akmentiņa,
Uz tērauda zobentiņa.
To brītiņu vien gaidīja,
Kad tik dotu atsapūst,
Kad tik dotu atsapūsti,
Mazu miegu nogulēt.
Kad atnāca tas brītiņis,
Drīzi kritis, drīz aizmiga,
Drīzi kritis, drīz aizmidzis,
Drīz atkali uzsamodis;
Uzsamodis uzsaspieda
Uz zaļāi zobentiņa.
Ko, puisīti, tu domāji,
Uz zobena uzsaspiedis?
Kā man bija nedomāti —
Jauni viena kaŗavīri.
Cits nespēja bruņu nesti,
Cits zobenu vēdināt;
Cits pakrita celiņāi,
Cits celiņa maliņā.
Labāk mani kaŗā kāva,
Ne celiņa maliņā:
Māsiņāmi liela slava,
Kaŗā kautis bāleliņš!

1877. (32099.)

Lempu tēvam pieci dēli,
Neviens negrib karā iet;
Apšu meita sedlo zirgu,
Grib par varu karā iet.
Apseglojsi kumeliņu,
Piejož zelta zobeniņu.
— Ar Dieviņu, tēvs, māmiņa,
Jaunākie bāleliņi!
Pirmo birzi es izjāju,
Kā bitīte dziedādama;
Otru birzi izjājusi,
Satiek' karu karojam.
Es padevu dievpalīgu
Karavīru virsniekam.
Saka veci karavīri:
Tas nav mūsu bāleliņš!
Jāj, māsiņa, sētiņā,
Godā tēvu, māmuliņu.
Tev pieder tēva zeme,
Tēva bēri kumeliņi.

1878. (9499.)

Dod, māmiņ, es grib' iet
Kaŗavīra līgaviņ';
Es grib' ēst kaŗa maiz',
Baŗot kaŗa kumeliņ',
Baŗot kaŗa kumeliņ',
Rakstīt kaŗa karodziņ'.

1879. (32129.)

Nu ar Dievu, Vidzemīte!
Nebūš' vairi Vidzemē,
Ne-ieš' vairi tumšās naktīs
Meitām durvis virināt.
Lai aug puri, lai aug meži,
Kur jāj' cauri brasēdams;
Drīz būs man nu jābrasē
Daiļā kaŗa pulciņā.

1880. (L. B.)

Es, kaŗāi aiziedamis,
Paliek savas labas dienas, —
Paliek alu brūvējota,
Brandaviņu dedzinot.
Es kaŗāji aiziedamis,
Paliek māsu šūpulēja,
No kariņa pārejoti,
Māsiņ' diža uzaugusi,
Māsiņ' diža uzaugusi,
Sēd pie loga rakstīdama.
Pavaicāju māmiņaja:
„Kas tā tāda rakstītāja?"
Māmiņ' mana atbildēja:
„„Tā, dēliņi, tav māsiņa,
Kas palika šūpulēja,
Kas palika šūpulēja,
Uz kariņu aizejot."
Ai, māsiņa, mīļa laba,
Norakst' manu nēzdaudziņu,
Visapkārta baltas rozes,
Vidūj' sauli, mēnestiņu,
Visapkārta mīļus vārdus,
Vidū lika sav' sirsniņu.

1881. (31989.)

Es, kaŗā aizjādams,
Pie bērziņa rīksti griezu.
Raud māmiņa, līgaviņa,
Pie bērziņa stāvēdam'.
Apkārt griezu kumeliņu,
Līgaviņu mierināt.
Neraud' gauži, līgaviņa,
Sagaid' mani pārjājot.
Ja tu mani nesagaidi,
Sagaid' manu kumeliņ'. —
Attecēja kumeliņš
Smilkšainām kājiņām,
Smilkšainām kājiņām,
Asinaiņu deguntiņ'.

1882. (31987.)

Es, kaŗā aiziedams,
No bērziņa kūju griezu.
Atpakaļ atskatos,
Kas par mani gauži raud.
Tēvs, māmiņa gauži raud,
Vēl gaužāki līgaviņa.
Tēv' ar māti klusināju,
Līgaviņas nevarēju.

1883. (31975.)

Es, karā aiziedams,
Apkārt griezu kumeliņu,
Atskatos atpakaļ,
Kas raud gauži pakaļā.
Tēvs, māmiņa gauži raud,
Tie bij mazu lolojuši;
Līgaviņa jo gaužāki
Par vaiņaka noņēmumu.
Neraud' gauži, līgaviņa,
Ne tu viena atraiknīte,
Daža laba mātes meita
Paliek jauna atraiknīte.

1884. (31978.)

Es, karā aiziedams,
Bērziņ' lauzu ceļmalā.
Atskatos atpakaļ,
Divi stāv aiz bērziņa:
Viena stāv mana māte,
Otra mana līgaviņa.
Mana māte gauži raud
Par šūpuļa kārumiņu,
Līgaviņa vēl gaužāk
Par vaiņaga noņēmumu,
Pašā ziedu laiciņā,
Pašā lustes brītiņā.

1885. (L. D.)

Uz kariņu aizjādams,
Iestādīju ozoliņu.
Skaties, mana līgaviņa,

Vai tas auga, vai zaļoja.
Ja tas auga, ja zaļoja,
Gaidi mani pārnākam;
Ja tas vīta, ja nokalta,
Negaid' mani pārnākam,
Sagaid' manu kumeliņu
Par kalniņu pārtekot.
Ozols vīta, ozols kalta,
Vēl gaidīja līgaviņa.
Pārteceja kumeliņis
Smiltainām kājiņām.
Pavaicāja kumeļam,
Kur palika jājējiņš.
Tur palika jājējiņš,
Kur gul vīri kā ozoli,
Kur gul vīri kā ozoli,
Kur asinis straumēm plūst,
Kur asinis straumēm plūst,
Kur cepures kaudzēm krauj,
No pīķiem mietus duŗ,
Zobeniem sētas loka,
No plintēm pāļus sit,
No kauliem tiltu taisa.

1886. (L. B.)

Uz kariņu aiziedamis,
Stādu kuplu ozoliņu;
Ja tas auga, ja lapoja,
Gaidat mani pārejam;
Ja neauga, nelapoja,
Ne mūžami nepārnākšu.
Uz kariņu aiziedamis,
Atstāj' māsu šūpulīj';
No kariņa pāriedamis,
Atrod' lielu audējiņu.
Pavaicāju māmiņai:
„Vai tā kāda ciema meita?
Vai tā kāda ciema meita,
Kas tur auda laipstulēs?"
Tā, brālīti, tava māsa,
Kas palika šūpulēj',
Kas palika šūpulēji,
Kāju auti nemācēja.
Kaut man būtu brīvestība
No tiem kaŗa lielkungiem!
Es būt' vedis sav māsiņu
Uz tām Prūšu robežām,
Lai redzētu man' māsiņa,
Kāda dzīve bāliņos:
Dzelzu šķēpi gaisā skrēja,
Mērīj' manu augumiņu,
Vēl tērauda zobentiņis
Ap galviņu lidināja.

1887. (L. B.)

Smuka mana līgaviņa
Guļ uz manām rociņām!
Kaŗā bija man jāieti,
Bij man tevi jāatstāj.
Iesēdosi laiviņāja,
Ielaidosi jūriņāji;
Par jūriņu peldēdamis,
Atskatosi atpakaļu,
Atskatosi atpakaļu,
Kas raud žēli pakaļāji?
Tēvs, māmiņa žēli rauda,
Līgaviņa vēl jo žēli,
Līgaviņa vēl jo žēli,
Kam nojēma vaiņadziņu,
Kam nojēma vaiņadziņu
Pašā ziedu laiciņāi,
Pašāj' ziedu laiciņāi,
Pašāj' rožu plaukšanāi,
Kad tu biji kaŗavīrs,
Kam tu mani bildināji?
Kam tu mani bildināji,
Kam nojēmi vaiņadziņu?
Es būt' savu vaiņadziņu
Rozītēsi iesviedusi,
Rozītēsi iesviedusi,
Citu tādu nopelnījse.
Ne nu sieva, ne nu meita —
Kaŗavīra līgaviņa,
Kaŗavīra līgaviņa,
Augsta zirga jājējiņa,
Augsta zirga jājējiņa,
Baltu siksnu nēsātāja.
Kaut man būtu tā vaļiņa
Līgaviņu līdza jemti,
Es būt' viņu līdza jēmis
Uz tām Prūšu robežām,
Lai tā dzirdi, lai tā redzi,
Kādas dienas zaldātami:
Skrotes, lodes skrien kā bites,

Uguns matus svilināja,
Vēl spožajis zobentiņis
Gar galviņu dimdināja.

1888. (L. B.)

Es ar savu muļķa prātu
Jauns apjēmu līgaviņu;
Ne gadiņa nedzīvoju,
Sola kungi kaŗā doti.
Es kundziņam atbildēju:
„Vai es viens kaŗā iešu?
Vēl otraji māmiņaji
Aug deviņi bāleliņi,
Kas varēja kaŗā ieta,
Kas ķeizara bruņas nesti.
Trīs bij labi kaŗavīri,
Trīs karoga nesējiņi;
Trīs palika Kurzemēi
Mūs' kundziņa darbenieki."

1889. (L. B.)

Ak, tu manu dullu prātu,
Jauns apjēmu līgaviņu!
Ne gadiņu nedzīvoju,
Sola kungi kaŗā dot.
Es kundziņam atbildēju:
Vai es vienis kaŗā iešu?
Vēl otrai māmiņai
Aug deviņi bāleliņi,
Aug deviņi bāleliņi,
Kas varēja kaŗā iet,
Kas varēja kaŗā iet,
Kas ķeizara bruņas nest. —
Uz kariņa izjādamis,
No bērziņa rīksti griezu,
No bērziņa rīksti griezu,
Kalniņā iestādīju.
Skaties, mana līgaviņa,
Vai tā zēla, vai lapoja;
Ja tā zēla, ja lapoja,
Gaidi mani pārejam:
Ja tā žuva, ja nokalta,
Ne mūžam nepāriešu. —
Uz kariņa izjādamis,
Riņķī griezu kumeliņu,
Atskatos atpakaļu,
Atskatos atpakaļu,
Kas raud žēli pakaļā:
Žēli raud tēvs, māmiņa,
Vēl jo žēli līgaviņa,
Vēl jo žēli līgaviņa,
Par vaiņaga nojemšanu.
Kad tu biji kaŗavīrs,
Kam tu mani bildināji,
Kam tu mani bildināji,
Kam nojēmi vaiņadziņu?
Es būt' savu vaiņadziņu
Pie māmiņas novalkājse;
Pie māmiņas novalkājse,
Iemetuse rozītēs,
Iemetuse rozītēs,
Saminuse kājiņām,
Lai zied manis vaiņadziņis
Līdz citāmi rozītēm.

1890. (L. B.)

Smuka mana brūtīte,
Sarkani vaidziņi,
Bēdu maizi ēzdama
Nobālēja.
Ābeles ziedēja
Baltiem ziediem,
Putniņi dziedāja
Kuplā kokā,
Kuplos zaros
Atskanēja.
Māsiņa raudāja,
Rozītes sēdama,
Rozītes sēdama
Dārziņā:
„Nu mūsu brālīšiem
Uz kaŗu jāiet,
Nu viņi vairs še
Nepārnāks."
Kaŗā iedami,
Žēlīgi raudāja,
Asaras slaucīja
Baltā drānā.
Kaŗa kungi prasīja,
Lielikungi vaicāja:
„Bēdīgu puisīti,
Kas tev kait?" —
„Cienīgi lielkungi,
Man lielas bēdas:

Palika brūtīte
Kurzemē." —
„Raksti viņai grāmatu:
Laulības zīmi,
Lai tā gatava
Taisījās.
Še tev grāmata,
Sūti viņai pakaļ,
Liec bēdas pie malas,
Liec laulāties!"
Lustīgi, lustīgi,
Visi mīļi radiņi!
Lai dzeŗam lustīgi
Kaŗavīra kāzas!
Suns sita bungas,
Pūš stabulīti;
Ķipars dancāja
Raibām biksēm.
Kurzemnieki bēdīgi,
Pastalas kājā,
Līka ķēve stallī,
Ārklā jūgt.
Kaŗavīri lustīgi,
Zābaki kājā,
Labs zirgs stallī,
Uz kaŗu jāt. —

1891. (L. B.)

Vai, Dieviņi, ko darīšu —
Es nevaru še dzīvot!
Es nevaru še dzīvota,
Man jāieta kariņāi.
Paliek mana līgaviņa
Nolūkota, nelaulāta;
Paliek manis kumeliņis
Uzaudzētis, ne-iejātis;
Paliek mana cepurīte,
Kā puškota, nevalkāta;
Paliek mani mieži, rudzi,
Kā iesēti, nenopļauti;
Paliek manis gredzentiņis,
Kā uzmauktis, nemitots.
Kas mauc manu gredzentiņu,
Lai nes manu cepurīti;
Kas nes manu cepurīti,
Lai pļauj manus miežus,
rudzus;
Kas pļauj manus miežus,
rudzus,
Lai jāj manu kumeliņu;
Lai jāj manu kumeliņu,
Lai jem manu līgaviņu.

1892. (31907.)

Vai, Dieviņi, ko darīšu,
Man jā-iet kariņāi.
Paliek bēris kumeliņis,
Kā uzaudzis, ne-iejāts,
Paliek caunu cepurīte,
Kā nopirkta, nenēsāta,
Paliek jauna līgaviņa
Saderēta, nelaulāta.
Kas jem manu līgaviņu,
Lai jāj manu kumeliņu,
Lai jāj manu kumeliņu,
Lai nes manu cepurīti.

1893. (L. B.)

Vai, Dieviņi, ko darīšu —
Man jā-ieti kariņā!
Paliek cauņu cepurīte,
Kā nopirkta, nevalkāta;
Paliek bēris kumeliņis,
Kā uzaudzis ne-iejātis,
Paliek jauna līgaviņa,
Kā pārvesta, nelaulāta.
Sirsniņ, mana līgaviņa,
Kur bij mana tevi likti?
Žēl man bija še atstāta,
Līdza vesta nevarēju.
Kad man būtu brīvestība
No tiem kaŗa lielkungiema,
Es būt' savu līgaviņu
Līdza jēmis kariņā,
Lai redz mana līgaviņa,
Kādas dienas zaldātam:
Šķēpi, bultas gaisā skrēja,
Mērī manu augumiņu,
Vēl spožajis zobentiņis
Ap galviņu laistījās!

1894. (31908.)

Vai, Dieviņ, ko darīšu,
Mums abiem jāšķiŗas,

Man jāiet kariņā,
Tev vienai še palikt.
Gaidi kādu pusgadiņu,
Atlaidīšu grāmatiņu.
— Ne pusgada negaidīju,
Jau atlaida grāmatiņu.
Sēd' pie loga raudādama,
Lasu kara grāmatiņu.
Vaicā mani tēvs, māmiņa,
Vai pārnāks arājiņš.
Kas redzēja rīta zvaigzni
Vakarā uzlēcam,
Kas redzēja karavīru
No kariņa pārnākam!

1895. (L. B.)

Kaŗavīra līgaviņa
Nakti miega negulēja,
Sēž pie loga raudādama,
Raksta kaŗa karodziņu,
Raksta kaŗa karodziņu,
Baŗo kaŗa kumeliņu.
Gaida ziņu no kungiema,
No ķeizara grāmatiņu.
Atnāk ziņa no kungiema,
No ķeizara grāmatiņa.
Gatavs kaŗa karodziņis,
Baŗots kaŗa kumeliņis.
Sēž savāi kumeļāi,
Jāj uz kaŗu dziedādams.
Pieci pušķi pie cepures,
Sešas zvaigznes zobenāi;
No cepures gaisma ausa,
No zobena saule lec,
No kumeļa iemauktiema,
Mēnestiņis ritināja.
Izjādamis atskatosi,
Kas raud žēli pakaļāi:
žēli rauda tēvs, māmiņa,
Vēl jo žēli līgaviņa.
Neraud žēli līgaviņa,
Nei es vienis kaŗavīrs:
Daža laba mātes meita
Raud pēc sava arājiņa.
Dievs, nosodi kaŗa kungus,
Kas jem puišus no Kurzemes!

1896. (L. D.)

Kaŗavīra līgaviņa
Nakti miega negulēja,
Sēd pie loga raudādama,
Raksta kaŗa karodziņu.
Gatavs kaŗa karodziņš,
Gatavs kaŗa kumeliņš,
Skaties, mana līgaviņa,
Kur iejāšu lēģerī,
Sirms zirdziņš, balta siksna,
Jauni stangu iemauktiņi.
Kad iejāju lēģerī,
Sirmīts žēli iezviedzās.
Nu tu zini, līgaviņa,
Ne mūžam nepārnākšu.

1897. (31945.)

Bāleliņa līgaviņa
Sēd aiz galda raudādama,
Sēd aiz galda raudādama,
Karodziņu rakstīdama.
Vidū šuva sav' sirsniņu,
Iekšā krustu zeltodama,
Apkārt šuva mīļas domas
Sudrabotu pavedienu:
Lai saulīte mirdzēdama
Bāliņam priekšā tek,
Lai sudraba mēnestiņš
Pakaļ tek sargādams.

1898. (31928.)

Apkārt kalnu gāju,
Kalniņā uzkāpu,
Redzu tautu zeltenīti
Gauži raudājam.
Ko tu, puķīt, raudi,
Ko tu bēdājies?
— Kā es gauži neraudāšu,
Bāliņš karā jāj.
— Karā ietin iešu,
Karā nepalikšu,
Karā bija grūts mūžiņš
Tēva dēliņam,
Karodziņu nesti,
Zobentiņu celti,
Ienaidnieku pulciņā
Asintiņas liet.

Ne tur tēva, mātes,
Ne tur brāļu, māsu,
Ne tur savas līgaviņas
Svešā zemītē.
Suma tēvs, māmiņa,
Plinte līgaviņa,
Zobentiņš īstais brālis
Svešā zemītē.

1899. (31906.)

Ai, Dieviņi, ko darīšu,
Kā mūžiņu pavadīšu!
Visas manas gultas drānas
Asarām piemirkušas.
Kad tu biji kaŗavīrs,
Kam tu mani bildināji,
Kam tu mani bildināji,
Kam nojēmi vaiņadziņu?
Es būt' savu vaiņadziņu
Pie māmiņas novalkājse,
Pie māmiņas novalkājse,
Iemetuse rozītēs,
Lai ziedēja vainadziņš
Līdz citām rozītēm.

1900. (L. V.)

Apkārt kalniņu gāju,
Kalniņā uzkāpu:
Redzēj' savu sirdspuķīti
Žēli raudājam.
Kāpēc, meitiņa, raudi,
Raudi tu tik žēli?
Kā es žēli neraudāšu,
Brālīts kaŗā gāj'.
Kaŗā ietin iešu,
Kaŗā nepalikšu:
Mājā nākšu atpakaļ,
Savā zemītē.
Kariņāi grūts mūžiņš
Tēva dēliņam;
Kariņāi grūts mūžiņš
Tēva dēliņam.

— — — — — — — — —

Aiz tiem augstiem kalniem
Kaŗi kaŗojās,
Aiz tās zaļās bērzu birzes
Kazāku nošāva.

Kazāks, kam nav tēva,
Kazāks, kam nav mātes,
Kazāks, kam nav mīļa drauga,
Kas galviņu glauda!
Iznāk viena māsa,
Iznāk otra māsa,
Iznāk trešā zeltenīte,
Tā raudāja žēli:
Celies, manis mīļais,
Celies arājiņis:
Redz' kur tavis kumeliņis
Skrej par kaŗa lauku!
Ķer tu viņu rokā,
Laid tu viņu stallī,
Ielaidusi stallītī,
Noglaud' viņam galvu;
Noglaudusi galvu,
Uzklāj zīda deķi,
Uzklājusi zīda deķi,
Ieber tīras auzas.
Kad tu viņu jāsi,
Mani pieminēsi.
Kad tu viņu brauksi,
Žēli noraudāsi!
Birst asaras zemē,
Zeme nepanesa,
Birst asaras uz akmiņa,
Akmins pušu šķīda.

1901. (3700.)

Kas kaitēja man dzīvota
Mana tēva zemītē:
Visapkārt zaļa birze,
Vidū kuplis ozolins. —
Kad es gāju uz karinu,
Nocērt' kuplu ozolinu.
No celmina bungas taisu,
No zariema stebulīti,
No tā paša vidutina,
Bitītēma mājas vietu,
No tās pašas galotnītes
Māsinai pūra tīni.

1902. (32061.)

Kaut man būtu brīvestība
No tiem kara virsniekiem,
Es aizvestu sav' māsiņu

Uz tām Prūšu robežām,
Lai redzētu man' māsiņa,
Kāda dzīve bāliņam:
Lodes, skrotes garam skrēja,
Uguns acis svilināja,
Spožajais zobentiņš
Ap galviņu laistījās.

1903. (31939.)

Auseklītis zvaigznes skaita,
Vai ir visas vakarā.
Iraid visas, iraid visas,
Mēnesnīcas vien nevaid.
Mēnesnīca aiz kalniem
Silda mūsu bāleliņus;
Mūs' bāliņi karā gāja,
Tur aizgāja, tur palika,
Tur aizgāja, tur palika,
Uz tām Prūšu robežām.

1904. (L. V.)

Palejāi kupla liepa,
Apakš liepas avotiņis,
Ē — — ē avotiņš.
Tur atnāca muižu meitas
Velēt zīda nēzdaudziņus. :,:
Tur atjāja kaŗavīri
Dzirdīt bērus kumeliņus. :,:
Velējat, jūs meitiņas,
Ko zaldātu bēdājat! :,:
Zaldātam bij īss mūžiņis,
Šodien te un rītu tur. :,:
— — — — — — — — —
Nākat, ļaudis, skatīties,
Kur tie krievi pulkiem jāj: :,:
Sirmi zirgi, melni sedli,
Spoži stangu iemauktiņi; :,:
Pakaļ gāja svina lodes,
Kā bitītes dziedādams :,:
Skrej uz elli, svina lode,
Dievam mana dvēselīt'! :,:

1905. (L. B.)

Zviedz, zviedz sirmais zirdziņš,
Zviedz iekš staļļa,
Raud, raud jaunais puisīts,
Raud iekš kaŗa.
Kas dos manam tēvam ziņu,
Lai izpirka man no kaŗa?
Lai izdeva zirdziņ' savu,
Lai izpirka man no kaŗa.
Tēvs izdeva zirdziņ' savu,
Ne-izpirka man no kaŗa.
Mauj, mauj raibā gosniņ',
Mauj, iekš staļļa,
Raud, raud jaunais puisīts,
Raud iekš kaŗa.
Kas dos manai mātei ziņu,
Lai izpirka man no kaŗa?
Lai izdeva gosniņu savu,
Lai izpirka man no kaŗa.
Māt' izdeva gosiņ' savu,
Ne-izpirka man no kaŗa.
Šķind, šķind puiša bandas,
Šķind iekš maka.
Raud, raud jaunais puisīts,
Raud iekš kaŗa.
Kas dos manam brālim ziņu,
Lai izpirka man no kaŗa?
Lai atdeva bandas savas,
Lai izpirka man no kaŗa?
Brālis atdev' bandas savas,
Ne-izpirka man no kaŗa.
Pel, pel meitas pūrs,
Pel iekš klēts;
Raud, raud jaunais puisīts,
Raud iekš kaŗa.
Kas dos manai māsai ziņu,
Lai izpirka man no kaŗa?
Māsa izdev' pūriņu savu,
Ne-izpirka man no kaŗa.
Mirdz, mirdz zelta kronīts,
Mirdz uz galvas;
Raud, raud jaunais puisīts,
Raud iekš kaŗa.
Kas dos manai brūtei ziņu,
Lai izpirka man no kaŗa?
Lai izdeva kronīt' savu,
Lai izpirka man no kaŗa.
Brūte izdeva kronīt' savu,
Tā izpirka man no kaŗa.

1906. (20075.)

Uz krodziņu ceļu zinu,
Uz baznīcu nezināju:
Krogū mani krustījuši,
Nav veduši baznīcā.
Kad aizgāju krodziņā,
Sēžu galda galiņā,
Sēžu galda galiņā,
Cepurīte pagaldē.

1907. (L. B.)

Tur es dzēru, tur man tika
Tai mazā krodziņā.
Sarkans alus, balta kanna,
Daiļa pate nesējiņ'.
Pats es dzēru, pats maksāju
Krogā saldu alutiņ'.
Pats precēju līgaviņu,
Tēvam, mātei nezinot.
Simtu mārku es nodzēru,
Kumeļā sēdēdams.
Būtu dzēris otru simtu,
Nestāv manis kumeliņš.
Kumeļam kājas gura,
Man pašam galva skurba.
Alutiņi, bāleliņi,
Tavu lielu stiprumiņu:
Tu varēji vīru gāzt,
Mucai spundu ārā sperť.
Alutiņ', bāleliņ',
Tavu lielu vecumiņ',
Es piedzimu, tev atradu,
Es nomiršu, tev atstāšu.

1908. (9310.)

Ai, Laimiņ, ko darīšu,
Bāliņš grib mani dot,
Bāliņš grib mani dot
Pie dzērāja tēva dēla,
Pie dzērāja tēva dēla,
Citu meitu brūtgāniņa.

1909. (9513.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani dzērājam:
Dzērājiņa līgaviņa
Pa asaru upi brien.
Dzērājs nodzer savu naudu,
Nodzer savu kumeliņu,
Nodzer savu kumeliņu,
Nodzer sievas krājumiņu.

1910. (14304.)

Stāvu rožu dārziņā,
Rožu kroni taisīdama;
Dzirdu tautas sajājot,
Redz' atraikni ienākot.
Slauku rozes sētmalī,
Slauk' asaras nēzdaugā,
Stāvu brīdi domādama,
Vai dot roku, vai nedot.
Labāk saku: jāj projām!
Nedod mani tēvs, māmiņa
Tādam kroga dzērājam,
Lielam zirgu mietniekam.

1911. (20032.)

Nācin nāc tu, puisīt,
Nāc matiņus šķirstīdams,
Nāc matiņus šķirstīdams,
Cepurīti cilādams.
Vai nu nāci, vai nenāci,
Tu jau manis nedabūsi,
Kam tu dzēri krodziņā,
Kam krogā delverējı.
Tur es tevi ieraudzīju
Kroga galda galiņā,
Kroga galda galiņā,
Alus kanna rociņā,

1912. (15061.)

Tautiets manu tēvu lūdza
Visu cauru svētu nakti;
Vēl pieņēma svētu rītu,
Līdz pielūdza māmuļīti,
Līdz pielūdza māmuļīti,
Līdz īstajus bāleliņus.
Tēvs, māmiņa gan vēlēja,
Bāleliņi nevēlēja,
Bāleliņi nevēlēja,
Zināj' krogu ciemiņos.

1913. (20041.)

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu,
Aizdzen mani Kurzemē;
Kurzemniece man solīja
Sav' meitiņu malējiņu.
Solīt sola, bet ne deva,
Teic man' lielu dzērājiņu,
Teic man' lielu dzērājiņu,
Kumeliņa skrējējiņu.
Kuru krogu es izdzēru,
Kam noskrēju kumeliņu?

1914. (L. D.)

Visas ciema zeltenītes
Sauca mani dzērājiņu,
Sauca mani dzērājiņu,
Kumeliņa mijējiņu.
Kam naudiņu es izdzēru,
Kam izmiju kumeliņu?
Pats es savu naudu dzēru,
Pats mij' savu kumeliņu.

1915. (L. D.)

Smuks puisītis, daiļa rota,
Aiz kā meitas tev negāja?
Aiz tā tava dzērumiņa,
Aiz māmiņas bargumiņa.
— Nāc, meitiņa, nebēdā,
Es atstāšu dzērumiņu,
Es atstāšu dzērumiņu,
Ij māmiņa bargumiņu.
Kad nomirs māmuliņa,
Būsi pate saimenīca,
Būsi pate saimenica,
Atslēdziņu nesātāja.

1916. (20063$_1$.)

Smuks puisītis, daudz naudiņas,
Aiz ko meitas tam negāja?
Aiz puisīša dzērumiņa,
Aiz māmiņas bārgumiņa
— Nāc, meitiņ, nebēdā,
Atmetīšu dzērumiņu,
Atmetīšu dzērumiņu,
Nomirs mana māmuliņa.

1917. (19946.)

Es nezinu, kas man vainas,
Kādēļ meitas man nenāca.
Tādēļ meitas man nenāca,
Ka es liels dzērējiņš.
Simtu mārku es nodzēru,
Kumeļā sēdēdams;
Vēl būt' dzēris otru simtu,
Būt' kumeļš nedancojis.

1918. (19802.)

Salnas ēsti miezīši,
Kārkla apīnīši.
Ni tvīka, ni reiba,
Ni veda gulēt.
Tīruma miezīši,
Dārza apīnīši,
Tie tvīka, tie reiba,
Tie veda gulēt.

1919. (19896.)

Diviem krogiem garam gāju,
Trešā gāju alu dzert.
Ai, daiļā kroga meita,
Iznes alus divi stopi,
Iznes alus divi stopi,
Trešo sīva brandaviņa!
Kroga meita tā sacīja:
Tas puisītis dzērējiņš.
Ai, skaistā kroga meita,
Kurš neēd, kurš nedzer?
Vējš neēd, vējš nedzer,
Ūdens miega negulēja.

1920. (L. D.)

Tam krogam gaŗām gāju,
Šai krogā iekšā iešu;
Šai krogā saldens alus,
Daiļa pate krodzeniece.
Dzerat, puiši, maksājat,
Nu ir laiks uz māju iet,
Nu es jūsus pavadīšu
Līdz viņam kalniņam,
Līdz viņam kalniņam,
Līdz smalkiem krūmiņiem,

1921. (L. D.)

Kura kroga es nezinu,
Kura muns kumeliņš?
Kura kroga alutiņa
Es nedzēru mūdiņā?
Kuras upes ūdentiņa
Nedzēr' muns kumeliņš?
Metu mārku upītē,
Lai dzer muns kumeliņš;
Simtu mārku krodziņā,
Lai dzer muna līgaviņa.

1922. (L. D.)

Dzerta nauda krodziņā,
Vai tā mana viena dzerta?
Cita bija mana dzerta,
Cita Rīgas precinieku.
Kura bija mana dzerta,
To es pats aizmaksāju;
Kura Rīgas precinieku,
Lai maksāja, kas gribēja.

1923. (19965.)

Gar krodziņu gaŗam jāju,
Iztek daiļa krogus meita,
Iztek daiļa krogus meita,
Satur' manu kumeliņu.
Turi, turi, krogus meita,
Es ie-iešu krodziņā,
Es ie-iešu krodziņā,
Salda alus nodzerties.

1924. (3819.)

Tā dzerdami mēs, bāliņi,
Mēs godāi ne-iesam,
Apdzersim sīku naudu,
Tēva dotus kumeliņus,
Apaugs mūsu tēva lauki
Zaļajām velēnām,
Zaļajām velēnām,
Dzeltenām puķītēm.

1925. (L. D.)

Dzērējs puika bēdājāsi,
Kur būs jemti līgaviņu?
Balta puķe ezerāi,
Tā dzērāja līgaviņa.
Ņem, puisīti, oša laivu,
Brauc pēc puķes ezerāi.
Balta puķe atbildēja:
Labāk ziedu ezerāi;
Labāk ziedu ezerāi,
Ne dzērāja līgaviņa:
Dzērājiņa līgaviņa
Ik vakara žēli rauda,
Ik vakara nosedloja
Slapju jātu kumeliņu.
Izjāj bērus dancodamus,
Pārjāj stulbus, klibodamus.

1926. (L. B.)

Ko es teicu, tas notika,
Lielam alus dzērājam:
Zirgs aizskrēja meža ceļu,
Zars norāva cepurīti;
Nevarēju zirga ķerti,
Ne no zara cepurīti;
Eim' pa ceļu raudādams,
Cepurīti meklēdams.

Daudz ļautiņu iet pa ceļu,
Katram sava cepurīte.
Cepurītes meklēdams,
Satiek' vienu meitu māti,
Satiek' vienu meitu māti,
Raibus cimdus adījot.
Ai, godīga meitu māte,
Vai redzēji zirgu manu?
Ai, nelieša tēva dēls,
Kāds bij tavis kumeliņš?
Dulunbēris, lauku pieri,
Ar basāmi kājiņām.
Ai, godīgs tēva dēls,
Es atradu, es piesēju,
Es atradu, es piesēju,
Tēva lauka galiņā,
Tēva lauka galiņā
Pie kuplaja ozoliņa.
Zīda deķi apdeķoju
Līdz kājiņu galiņiem.

1927. (L. B.)

Ko es teicu tas notika,
Dižam alus dzērājam:
Zirgs noskrēja meža ceļu,
Krūms norāva cepurīti.
Nezināju zirgu ķerta,
Ne no krūma cepurīti.
Labāk ķēru cepurīti,
Gan savāksa kumeliņu.
Savāķ savu cepurīti,
Iet pa ceļu raudādamis.
Pretī nāca mātes meita,
Raibus cimdus adīdama —
„Ai, godīga mātes meita,
Vai redzēji zirgu manu?"
„Ai, godīgis tēva dēlis,
Kāds bij tavis kumeliņis?"
„Dulunbēris, ābolainis,
Ar basām kājiņām."
„Es redzēju, es noķēru,
Es piesēju pie ozola,
Es piesēju pie ozola
Tēva lauka galiņā,
Tēva lauka galiņā,
Sarkanāi ābolā.
Apdeķoju zīda deķi
Līdz kājiņu galiņam.
Kumeliņu deķodama,
Salauzīju vaiņadziņu.
Ai, godīga mātes meita,
Kāds bij tavis vaiņadziņis?
Vairāk zelta, ne sudraba,
Dimantiņa zariņiem.
Ai, godīga mātes meita,
Cik maksāja vaiņadziņis?
Es nezinu, es nepirku,
Es naudiņu neskaitīju.
To man pirka bāleliņis
Par kumeļa ganījumu.
Še rociņa, saderēsim,
Būsi mana līgaviņa.
Jau dieniņa pēc dieniņas,
Vilktin velkas valodiņas;
Trešajāi dieniņāi
Rej brālīša kuceniņi;
Ej, brālīti, paskatiesa,
Ko rej tavi kuceniņi.
Mūc, māsiņa, bēdz, māsiņa,
Tev atjāja precinieki:
Pilla sēta svešu ļaužu,
Gaida rožu ravētāju.
Es vēl gudri atbildēju,
Maza rožu ravētāja,
Maza rožu ravētāja,
Ne-iet agri rasiņā.
Lai tie jāja, tas man tika,
Sen jau biju saderējsi.
Kur, māsiņa, saderēji,
Kad es tevi neredzēju?
Es, brālīti, saderēju
Tēva lauka galiņāi,
Tēva lauka galiņāi,
Pie kuplaja ozoliņa.
Kas, māsiņa, roku ķēra,
Kas piedeva padomiņu?
Dēķļu māte roku ķēra,
Dievs padeva padomiņu.

1928. (20062.)

Skaisti zied tā puķīte,
Kas aiz manas cepurītes;
Gauži raud tā meitiņa,
Kas ar mani saderēja.

Vai tā bija sajutusi,
Ka es lielis dzērājiņš?

1929. (20063.)

Smagi kŗāca sila priede,
Smalka lietus pielijuse;
Gauži rauda tā meitiņa,
Kas ar mani saderēja:
Sajutuse daudz dzeŗam,
Daudz naudiņas tērējam.

1930. (L. B.)

Dzērājiņa līgaviņa
Ik vakara žēli raud.
Iededzinu gaŗu sveci,
Sēdu ilgi vakarā,
Gaidu savu dzērājiņu
No krodziņa pārejam.
Izdeg mana gaŗa svece,
Pārnāk manis arājiņis.
Labvakaru, līgaviņa,
Vai būs silta istabiņa?
Ja būs silta istabiņa,
Tad būs jauka valodiņa.
Tādam kroga dzērājam
Silta guļa žogmalē:
Būs akmenis pagalvēi,
Zaļa zāle paklājā.

1931. (L. B.)

Es lūkoju labu vīru,
Kroga žūpu nolūkoju.
Iededzinu gaŗu skalu,
Sēžu ilgi vakarā,
Gaidu savu dzērējiņu
No krodziņa pārejam.
Izdeg manis garis skalis,
Nevar žūpu sagaidīt;
Nevar žūpu sagaidīt,
Kāpju savā gultiņā;
Kāpju savā gultiņāi,
Ieš' gulēti raudādama. —
Līdz iegāju gultiņāi,
Dauza manas nama durvis.
Ak tu, maita, kroga žūpa,
Ko dauz' manas nama durvis?
Vai tās tavas nama durvis,
Vai tā tava istabiņa?
Ne tās tavas nama durvis,
Ne tā tava istabiņa!

1932. (L. V.)

Kur tas mani tā notika,
Kā es biju domājusi!
Ridi rai ra, ridi rai ra,
Kā es biju domājus'!
Es domāju zeltu nesti,
Sudrabiņu niecināt; :,:
Nu man bija vaŗu nesti,
Klausīt svešu māmuliņu. :,:
Kur tas man nu tā notika,
Kā es biju domājusi? :,:
Es domāju uzaugdama,
Dabūt labu tēva dēlu; :,:
Es uzaugu, es dabūju
Lielu kroga dzērājiņu. :,:
Ak, tu kroga dzērājiņi,
Bij man tevi sen zināt! :,:
Pie slieksnīša tev gulēt,
Ne pie mana augumiņa! :,:
Ar skujām tev segties,
Ne ar manu villainīti! :,:

1933. (L. D.)

Dzēš' uguni, eim' gulēt.
Klauvē manās namdurvīs.
— Laid iekšā, līgaviņa,
Vai tev silta istabiņa,
Vai tev silta istabiņa,
Vai gultiņa uztaisīta?
— Tādam krogus dzērējam
Silta guļa žogmalā,
Akmens mīksts spilveniņis,
Dubļi balti paladziņi.

1934. (27045.)

Sieviņ' man naudu deva,
Raida mani rudzu pirkt.
Es nogāju krodziņā,
Sēžu galda galiņā,
Sēžu galda galiņā,
Alus kanna rociņā.
Tikam dzēru, tikam dzēru,
Līdz kājiņas vairs neneša;

Kad kājiņas vairs nenesa,
Lai nes manis kumeliņš,
Lai nes manis kumeliņis
No krodziņa sētiņā.
Raud sieviņa, raud bērniņi,
Tukšu maisu vazādami.

Neraud' sieva, neraud', bērni,
Vai mēs kādi tukšenieki?
Ciemā ceplis, mežā malka,
Rīgā rudzi spīķerī,
Rīgā rudzi spīķerī,
Kungiem nauda kabatā.

1935. (26532.)

Bāleliņ, bāleliņ,
Māsa tek kājiņām;
Kur tie tavi sirmi zirgi,
Kur rakstītas kamaniņas?
Sirmi zirgi stiliņā,
Kamaniņas vāguzī.

1936. (L. D.)

Man bij tāds kumeliņš,
Zeltu nese uz galviņ',
Sudrabiņu kājām min'.
Tas neēda purvju zāli,
Nedzeŗ upes ūdentiņ',
Tam vajaga līču sienu,
Saldavota ūdentiņ',
Tam vajaga jaunu meitu,
Tīrauziņu sijātāj'.

1937. (30101.)

Aun, meitiņa, baltas kājas,
Jāj man līdzi pieguļā.
— Es nejāšu pieguļāi,
Man nav sava kumeliņa.
— Jāj, meitiņa, pieguļāi,
Es tev došu dūkanbēri.
— Ko tas man labu dara
Dūkanbēris kumeliņš?
Apēd manas tīras auzas,
Svaida manu augumiņu,
Svaida manu augumiņu
No kalniņa lejiņā.
Auj, meitiņa, baltas kājas,
Jāj man līdza pieguļā,
Es tev došu dulubēru
Par pieguļas jājumiņu.
— Es negribu dulunbēru,
Es grib' pašu jājējiņu.

1938. (29687.)

Iesim, brāļi, vienu ceļu,
Vienas domas domāsim:
Pirksim bērus kumeliņus
Mazus, mazus, bet apaļus.
Mazajiem kumeļiem,
Tiem mēs pāri nedarīsim,
Pret kalniņu rokā vedam,
Mugurā nesēdam.

1939. (29646.)

Bij manami kumeļam
Zīda deķis, zelta josta,
Zīda deķis, zelta josta,
Sudrabiņa iemauktiņi.
Man pašami jājējam
Zili svārki mugurā,
Zili svārki mugurā,
Kupla cauņu cepurīte.

1940. (L. V.)

Sēju auzas, sēju miežus,
Sēju auzas vairumā,
Sēju auzas vairumā,
Baŗoj' savu kumeliņu.
Kundziņš manīm spītēdams
Liek man lielu vezmu kraut.
Ko, kundziņi, man darīsi,
Ko manam kumeļam?
Zinu ceļu, māku braukt,
Man bij kalts kumeliņš:

Stāvus lēca, nozviedzās,
Pie kundziņa nama dur'!
Ledus kalnu sakapāja
Deviņos gabalos!
Stāvi stipri, kumeliņi,
Uz devītā gabaliņ'!

1941. (L. D.)

Mans brālītis kā kundziņis
Dzelteniem matiņiem,
Kādu zirgu kundziņš jāja,
Tādu jāja mans brālīts,
Zobeniņu vien nejoza,
Kungam kaunu nedarīja.

1942. (29953.)

Skauģa bērni sasēduši
Manā vagas galiņā.
Atstājat, skauģa bērni,
Samīs manis kumeliņš,
Samīs manis kumeliņš,
Tēraudiņa pakaviem.

1943. (9084.)

Atsarauties, skauģa bērni,
Samīs mana (?) kumelins,
Samīs mana kumelins
Pakaltāmis kājināmis,
Pakaltāmis kājināmis,
Sudrabina pakavinas,
Sudrabina pakavinas,
Tēraudina naglināmis.

1944. (31827.)

Sēju rudzus, sēju miežus,
Sēj' auziņas vairumāi.
Aug man rudzi, aug man mieži,
Aug auziņas vairumāi.
Aug auziņas vairumāi,
Baroj' bēru kumeliņu.
Kundziņš manīm ziņu sūta,
Lai es braucu muižiņāi.
Es aizbraucu muižiņāi
Pie kundziņa lievenēm.
Stāvu lēca, nozviedzāsi
Mans bērajis kumeliņš.
Kundziņš, manīm spītēdamis,
Liek man lielu vezmu kŗaut;
Es, kundziņam spītēdamis,
Kŗauju lielu vezumiņu.
Zinu ceļu, māku braukti,
Turu labu kumeliņu.

1945. (17133.)

Man bij kalts kumeliņš,
Priekšā tēraud' pakaviņas,
Priekšā tēraud' pakaviņas,
Pakaļā sudrabiņa;
Priekšā manīm guni šķīla,
Pakaļāi atspīdēja.

1946. (L. D.)

Kalējiņi, kalvenīti,
Kal man vara kamaniņas,
Akmeņaina tā zemīte,
Kur aug mana līgaviņa. —
Trūkās mans kumeliņš
No pelēka akmentiņa,
Sarauj manus zelta grožus,
Sasit vara kamaniņas.
Te nu mana daiļa rota,
Te naudiņas tērējums,
Te naudiņas tērējums
Uz pelēka akmentiņa!

1947. (15953.)

Rīgā pirku sirmu zirgu,
Vāczemēi kaldināju,
Vāczemēi kaldināju
Sudrabiņa pakaviem,
Sudrabiņa pakaviemi,
Dimantiņa nagliņām.
Zaļa vara loku lieču,
Sudrab' dēļu kamaniņas,
Smalku linu grožu viju,
Sudrabāi mērcēdams.
Pirmāk rokas nomazgāju,
Tad grožoju kumeliņu.
Lai brauc mana līgaviņa
Kā saulīte spīdēdama,
Kā saulīte spīdēdama,
Kā rozīte ziedēdama.

1948. (L. D.)

Kalēj, manu bāleliņu,
Apkal manu kumeliņu,
Apkal manu kumeliņu
Ar sudraba nagliņām,
Ar sudraba nagliņām,
Ar tērauda pakavām;
Es varēšu tumsā jāt,
Kājām šķils uguntiņu.

1949. (29771.)

Kalējiņu bāleliņu,
Apkal manu kumeliņu,
Apkal manu kumeliņu
Tēraudiņa pakaviem,
Tēraudiņa pakaviemi,
Sudrabiņa nagliņām.
Meitu māte sagšas auda
Ledus kalna galiņā,
Kas gribēja klāti kļūti,
Lai kaldina kumeliņu.
Man bij kaltis un barotis,
Es varēju klātu kļūt.
Saskaldīju ledus kalnu
Deviņos gabalos,
Uz devīta gabaliņa
Dancināju kumeliņu.

1950. (30001.)

Trīs gadiņi audzināju
Stallī bēru kumeliņu.
Nevienami nesacīšu,
Kad es viņu kaldināšu.
Priekšā likšu tīru zeltu,
Pakaļā sudrabiņu.
Kad es jāju pa mežiem,
Visi meži spiguļoja;
Kad es jāju pa laukiem,
Visi lauki locījās.

1951. (17121.)

Dzeltāns brāļa kumeliņis
Kā dzeltāna cielaviņa,
Tur vajaga zīda deķa,
Zaļa zīda iemauktiņu.
Tautu meita brīnējāsi,
Tādu ziergu neredzējse.
Nebrīnies, tautu meita,
Tam cels tevi mugurā,
Tam cels tevi mugurā,
Ar visām villainēm.

1952. (L. D.)

Bērīt' manu kumeliņu,
Es tev auzu vairs nedošu,
Tu man kaunu padarīji
Zeltenīšu pulciņā:
Tev kājiņa paslīdēja,
Man nokrita cepurīte.
Kas godīga mātes meita,
Padod manu cepurīti;
Kas bij kāda vīzdegune,
Ne ar kāju nepaspēra.

1953. (29678.)

Dzeltens manis kumeliņis
Kā dzeltena vālodzīte,
Ne tas ēda pura zāles,
Ne dzer pura ūdentiņa,
Tam vajaga tīru auzu,
Tīravota ūdentiņa.

1954. (16126.)

Bērīt', munu kumeliņ,
Ik rudens vedējos!
Labāk gāju māršu vest,
Ne māsiņas pavados:
Mārša deva linu kreklu,
Māsa prasa sudrabiņa.

1955. (32736.)

Nevienami tāda vaļa,
Kā tam mūsu Jānīšam:
Tas saviemi kumeļiemi
No ozola stalli cirta,
Vara grīdu darināja,
Zelta siles kaldināja.

1956. (L. D.)

Es bij' puika, man bij nauda,
Es par naudu nebēdāju,
Es nopirku mellu zirgu
Ar basām kājiņām.
Es savam kumeļami
Uzbūvēju ošu stalli,
Glāžu durvis, vara eņģes,
Sudrabotas redelītes.

1957. (29642.)

Bērīts manis kumeliņis,
Tu man labi patecēji,
Tu zināji savu stalli
I tumsā dajājot:
Stikla durvis, vara vārti,
Sudrabiņa redelītes,
Tīras auzas silītē,
Āboltiņis redelēs.

1958. (30004.)

Trīs gadiņi audzināju
Stallī bēru kumeliņu,
Ceturtā gadiņā
Vedu kājas kaldināt.
Daugavā peldināju
Zaļa vara pavadā,
Saulītē nožāvēju,
Lai pakavi nerūsēja.
Es savam kumeļam
Ozoliņa stalli taisu,
Priežu duris, vara grīdu,
Sudrabiņa redelītes.
Lepnis mans kumeliņš,
Neēd auzu nesijātu,
Neēd auzu nesijātu,
Ābuliņa nelasīta;
Es savam kumeļam
Dom' auziņas sījādamis,
Dom' auziņas sījādamis,
Ābuliņu lasīdamis.
Lepnis mans kumeliņš,
Nedzer rāvas ūdentiņa;
Es savam kumeļam
Dom' avota ūdentiņu.

1959. (15967.)

Trīs gadiņi stalli cirtu
Bērajam kumeļam,
Zelta durvis, vara grīda,
Sudrabiņa redelītes.
Ceturtā gadiņā
Liek' kumeļu stiliņģī.
Trīs gadiņi audzināju
Stallī bēru kumeliņu;
Tīras auzas silītē,
Balts ābols redelēs.
Tīra zelta loku liecu,
Dimantiņa kamaniņas;
Smalku linu grožu viju,
Sudrabā mērcēdams.
Pirmāk rokas nomazgāju,
Tad grožoju kumeliņu.
Lai brauc mana līgaviņa,
Kā saulīte mirdzēdama,
Kā saulīte mirdzēdama,
Kā liepiņa ziedēdama,
Kā liepiņa ziedēdama,
Kā lapiņa čaukstēdama.

1960. (14415.)

Kas tur skan, kas tur skan,
Pie vārtiem dajājot?
Tur atjāja tautu dēls,
Skan tam pieši, klab zābaki,
Skan tam pieši, klab zābaki,
No kumeļa nolecot.

1961. (L. V.)

Aun, meitiņa, baltas kājas,
Jāj man līdzi pieguļā,
Ko darīšu pieguļā?
Man nav bēris kumeliņš.
— Es tev došu dulunbēru
Par pieguļas jājumiņu.
Ko tas man labu dara,
Dulunbērs kumeliņš?!
Apēd manas tīras auzas,
Rausta stangu iemauktiņus,
Rausta stangu iemauktiņus,
Daudzrakstītas kamaniņas,
Daudzrakstītas kamaniņas,
Mētā manu līgaviņ',
Mētā manu līgaviņu
No kalniņa lejiņā,
No kalniņa lejiņā,
Svešu ļaužu pulciņā.

1962. (29628.)

Bērīts, manis kumeliņš,
Augstajām(i) kājiņām:
Visas upes cauri brida,
Daugavā peldināju;
Daugavā peldināju
Zaļa vaŗa pavadā;

Kad uzvedu kalniņā,
Zīda deķi noslaucīju,
Zīda deķi noslaucīju,
Saulītē nožāvēju.

1963. (11096.)

Dzied aiz pura tautu meita,
Mani gauži kaitināja.
Kumeļam baltas kājas,
Dūņu brist negribēja.
Ja nav kāju, ej ar galvu,
Izved manīm līgavīnu.

1964. (16119.)

Aiz lielā dūņu pura,
Tur aug mana līgaviņa.
Auga man div' bērīši,
Dūņu pura bridējiņi.
Kumeliņš, baltkājīts,
Negribēja dubļu brist;
Tev bij brist dubļu dubļus,
Atvest man līgaviņu.

1965. (16120.)

Aiz lielā dūņu pura,
Tur aug mana līgaviņa.
Kumeļami baltas kājas,
Dūņas brist negribēja.
Brien tiešām, kumeliņ,
Gan kājiņas nomazgāšu;
Vai tās tavas baltas kājas
Maksā manu līgaviņu?

1966. (27165.)

Lai es braucu, kur braukdams,
Irbes gula ceļmalā,
Baidē manu kumeliņu,
Svaida manas kamaniņas,
Svaida manas kamaniņas,
Baidē manu līgaviņu.
Jūs, irbītes, neziniet,
Cik maksā kumeliņš.
Maksā mans kumeliņš
Pieci simti dālderīšu.
Kumeliņu citu pirku,
Kur ņemš' tādu līgaviņu?

1967. (9158.)

Ai, Dieviņi, ai, Dieviņi,
Nu pavārgu, nu pavārgu,
Nu pavārgu no maizītes,
No labā kumeliņa.
Pavārguse Laime mana,
Pavārguse māmuliņa.
Ko (Kā), Laimiņa tu pavārgi,
Pate mūža licējiņa?

1968. (33865.)

Migla, migla, liela rasa,
Pazūd manis kumeliņš.
Nokrīt migla, nokrīt rasa,
Atrod' savu kumeliņu,
Atrod' savu kumeliņu,
Pie Mēneša nama durvu.
Mēness ņēma Saules meitu,
Lūdza mani vedībās.
Kā es iešu vedībās,
Nav seglota kumeliņa.
Saule deva zelta seglus,
Mēness sudrab' iemauktiņus.
Nu varēju droši jāt
Dieva dēlu pulciņā.

1969. (17196.)

Tautu dēlis lielījāsi
Barot bērus kumeliņus;
Kad vajaga, nu atbrauc
Ar diviemi dunduriem.
Še tēviņa bēri zirgi,
Laid dunduŗus eglienā.

1970. (29961.)

Smuks puisītis gauži raud
Zirgu staļļa galiņā:
Nav sedliņi, nav iemaukti,
Nav jājama kumeliņa.
Celies agri, gulies sebi,
Pelni sedlus, iemauktiņus,
Sev jājamu kumeliņu.

1971. (L. D.)

Duj dzelteni kumelini
Par jūrinu pārpeldēja.
Es ne pate nezināju,
Kam sēdēti mugurā.

Vienam bija zīda sedli,
Otram zelta iemauktini.
Tam sēdēšu mugurā,
Kam tie zīda sedli bija;
To šķiņķāšu brālītim,
Kam tie zelta iemauktini.

1972. (30000.)

Trīs dzeltèni kumeliņi
No jūriņas izpeldēja;
Vienam bija zelta segli,
Otram zelta iemauktiņi.
Kam tie zelta segli bij,
Tas pieder māsiņai;
Kam tie zelta iemauktiņi,
Tas pieder brālītim.

1973. (L. D.)

Četri bēri kumeliņi
Uz akmiņa auzas ēda.
Bāliņam pavaicāju,
Kādu jūgti kamanās.
— Ja pelēka gaisma ausa,
Jūdz pelēku kumeliņu;
Ja sarkana saule lēce,
Jūdz sarkanu kumeliņu.

1974. (L. D.)

Bij man sniedze audzējama
Staiga pur(v)a maliņā;
Aug man bēris kumeliņš,
Staiga pur(v)a brīdējiņš.
Kumeļami baltas kājas,
Nedrīkstēja purā brist.
Tev būs brist puru purus,
Atvest man līgaviņu.

1975. (L. D.)

Kur, gailīti, tu tecēsi
Pa atmatu dziedādams?
Es tecēšu, es tecēšu
Ciemiņos meitas celt,
Tām ciemiņa meitiņām
Drīz atjās precinieki.
Tām gāliņas nesukātas,
Istabiņa neslaucīta.

1976. (L. D.)

Es iejūdzu raibu zaķi
Rakstītās kamanās;
Rīgā manīm gaisma ausa,
Vāczemē saule lēca,
Uz tām Prūšu robežām
Meitu māte vārtus vēra.
Meitu māte brīnījās,
Kuras zemes tas puisītis!
Kuras zemes tas puisītis
Ar tik daiļu kumeliņu!
— Stalts man auga kumeliņš,
Rīta rasu dzirdināts,
Miežu asniem ēdināts,
Egles skujām noslaucīts.

1977. (2665.)

Kas kait manīm nedzīvot
Liela meža maliņā:
Pieci brieži man arami,
Sešas stirnas ecējamas,
Vilciņš vagu vagotājs,
Lapsa vagu metējiņa,
Zaķis kūla kankalīšus,
Asariņas slaucīdams.

1978. (L. D.)

Sajāja vedēji
Augstā kalnā,
Sakāra zobiņus
Svētā kokā.
Svētam kokam
Deviņi zari,
Ik zaru galā
Deviņas lapas,
Ik lapu galā
Deviņi ziedi,
Ik ziedu galā
Deviņas ogas.
Atnāca bitīte,
Atņēma vienu,
Aiznesa mīļ' Māras
Baznīcā.
Vai, mīļa Māriņa,
Tev jauka dzīve:
Glāžu tavs namiņš,
Glāž' istabiņa,
Sudraba slotiņu
Istabu slauka,
Zeltītu sieku
Mēsliņus nesa.
No tīra demanta
Šūpuli kāra,
Ielika kundziņu
Gulētāju,
Pielika sulaini
Šūpotāju.
Guli, guli, kundziņi,
Sulainis šūpe.
Kur ņemšu kungam
Ac' ūdentiņu?
Sudraba kalnā
Zelt' avotā.
Kur ņemšu kungam
Slaukāmu dvieli?
Mīļas Māras klētī
Rakstīti dvieļi.

1979. (L. B.)

Apkārt gāju gar kalniņu,
Līdz uzkāpu kalniņā;
Tur atradu baltu lāci
Ar melnāmi kājiņām.
Es nodūru baltu lāci
Ar tērauda zobentiņu;
Nošļākāju drēbes savas
Balta lāča asinīm.
Teicat, kungi, teicat ļaudis,
Kur es viņas izmazgāšu?!
Meklē tādu avotiņu
Deviņiema strautiņiem.
Teicat, kungi, teicat, ļaudis,
Kur es viņas izžāvēšu?
Meklē tādu ozoliņu
Deviņiema žuburiem.
Teicat, kungi, teicat, ļaudis,
Kur es viņas sarullēšu?
Meklē tādu ruļļa koku
Deviņiema vilcieniem.

1980. (L. B.)

Kupla liepa tā uzauga
Liela ceļa maliņā.
Liepiņā sēd Laimes māte,
Bārenīte pazarē.
Ai, Laimiņa, laidējiņa,

Dod man vienu pazarīti!
Ai, meitiņa, bārenīte,
Kur tu liksi norāvus'?
Ai, Laimiņa, laidējiņa
Nosavīšu vaiņadziņu.
Ai, meitiņa, bārenīte,
To tu ilgi nenēsāsi.
Ai, Laimiņa, laidējiņa,
Kas ņems manu vaiņadziņu?
Ai, meitiņa, bārenīte,
Tautas ņems vaiņadziņu.
Ai, Laimiņa, laidējiņa,
Ko tautiņas man iedeva?
Ai, meitiņa, bārenīte,
Es tev kāršu šūpulīti.
Ai, Laimiņa, laidējiņa,
Man netika žūžināt.
Ir labākas mātes meitas,
Visas līdza žūžināja.

1981. (L. B.)

Es redzēju vidū gaisu
Zelta sietu sijājam.
Dieva paša ziņa bija,
Ka zemēi nenokrita.
Es redzēju tautu meitu
Zelta kurpes kājiņās,
Zelta kurpes kājiņās,
Iebrien purva rāvienā.
Tec, brālīti, pamet laipu,
Tā būs tava līgaviņa;
Iejūdz bēri kamanās,
Pārved viņu sētiņā.

1982. (L. B.)

Par nelaimi es iegāju
Dievu dēlu istabā.
Dievu dēli vellu dūra
Deviņiem žuburiem.
Netīšāmi man uzsprāga
No tiem vella aseņiem,
Apšļāc manus mellus svārkus,
Manu cauņu cepurīti.
Vai, Dieviņi, vai, Dieviņi,
Kur es viņus izmazgāšu?
Kur deviņas upes tek,
Tur tu viņus izmazgāsi.
Vai, Dieviņi, vai, Dieviņi,
Kur es viņus izžāvēšu?
Kur deviņi vēji pūš,
Tur tu viņus izžāvēsi.

1983. (L. B.)

Svētu rītu ganos gāju
Liela ceļa malīnā.
Svēta Māre gaŗām brauca:
Labrītīnu, sērdienīte,
Labrītīnu, sērdienīte,
Tev jāiet tautīnās.
Paldies saku, svētā Māre,
Maz manā rocīnā.
Nebēdājies, sērdienīte,
Es tev arī palīdzēš':
Simtu došu raibu govu,
Simtu baltu avetīnu.
Vēl Dievīnis tev šķiņķos
Simtu bēru kumelīnu.

1984. (L. B.)

Ai, Laimiņa, laidējiņa,
Nosavīšu vaiņadziņu.
Ai, meitiņa, bārenīte,
To tu ilgi nenēsās'.
Ai, Laimiņa, laidējiņa,
Kas ņems manu vaiņadziņu?
Ai, meitiņa, bārenīte,
Tautas ņēma vaiņadziņu.
Ai, Laimiņa, laidējiņa,
Ko tautiņas man iedev'?
Ai, meitiņa, bārenīte,
Es tev kāršu šūpulīt'.
Ai, Laimiņa, laidējiņa,
Man netika žūžināt.
Ir labākas mātes meitas,
Visas līdza žūžināj'.

1985. (L. B.)

Aiz tā liela niedru purva
Trīs sidraba avotiņi;
Vienā dzēra raibas govis,
Otrā bēri kumeliņi;
Tai trešāi avotā
Divas baltas velējās.
Viena bija mīļa Māra,
Otra mana māmuliņa;
Mīļā Māŗa mani sauca,

Māmuliņa nost raidīja.
Mīļā Māra man iedeva
Zīda austu nēzdodziņu.
Iedodama piesacīja:
Slauki tajā asariņas.
Izmazgājse, izvelējse,
Žauj sudraba bērziņā.
Izžāvējse, izrullējse
Liec pūriņa dibenā,
Ik pacelsi pūra vāku,
Ik tu mani pieminēsi.

1986. (7997.)

Es iegāju maltuvē,
Laba rīta nidevuse;
Laima stāv maltuvē,
Laba rīta gaidīdama.
Labrītiņi, mīļa Laima,
Ko darīji maltuvē?
— Es, meitiņa, dzirnus slauku,
Gaidu tevis malt nākot.

1987. (8030.)

Jaunas meitas, jaunas sievas,
Slaukat dziernu kambarīti,
Ik rītiņa Māŗa nāca
Malējiņas apraudzīt;
Malējiņas apraudzīt,
Kas maļ dziernu kambarēi,
Vai maļ māte, vai maļ meita,
Vai maļ mātes jauņuvīte.
Ja māmiņa pate mala,
Lai ceļ vieglas dziernutiņas;
Ja māmiņas meita mala,
Šķiņķos zīļu vaiņadziņu;
Ja maļ mātes jauņuvīte,
Tai pacēla zīļu krēslu,
Tai pacēla zīļu krēslu,
Tai dos jaunu malējiņu.

1988. (L. B.)

Jēzīts tek par kalnīnu
Asinaiņām kājīnām;
Mīļa Māra satikuse,
Saņem viņu klēpītē,
Ietin zīžu palagā,
Ieliek zelta šūplītē,
Sauc eņģeļus klāt šūpāt.
Enģelīši tā dziedāja:
Kūšo, žūžo, mazais bērni,
Piemin' Dievu celdamies,
Piemin' Dievu guldamies,
Lei tie tevi tumšie grēki
Līdz ar tumšu nakt' aiziet.
Balta, balta kannīna
Stāv uz Dieva galdīna,
Dievīts ēda, Dievīts dzēra,
Es ar nabags davilkos.
Dievīts man liek pātars skaitīt!
— Mīļo tētīt, nemāk' skaitīt!
—Mācies, mans bēc (=bērns) pātarus skaitīt,
Tad tau dvēsel' bojā neies.

1989. (31982.)

Es kaŗāi aizjādamis
Izzakalu zobentiņu,
Izzakalu zobentinu
Abi puses cērtamo.
Sakapāju jodu māti
Deviņiemi gabaliem.
Man apskrēja brūni svārki
Jodu mātes asinīm.
Uz Dieviņu pavaicāju,
Kur būs man izmazgāt.
Dieviņš man pasacīja:
Meklē tāda ezeriņa,
Meklē tāda ezeriņa,
Kur deviņas upes tek,
Devītā čegamā [?]
Būs tev svārkus izmazgāt.
— Uz Dieviņu pavaicāju,
Kur būs man izkaltēt.
— Mīļas Laimas kambarī,
Sudrabiņa kārtiņā.
— Uz Dieviņu pavaicāju,
Kur būs man sarullēt.
— Mīļas Laimas kambarī,
Sudrabiņa rullītī.

1990. (32049.)

Kaŗavīram īss mūžiņis,
Kā vasaras launadziņš,
Kā vasaras launadziņis,
Kā ūdeņa burbulīts.

Tur aizgāja dvēselītes,
Kur zobeņi nešķindēs;
Dieva dēli dvēselītes
Šūpos zelta šūpulī.

1991. (L. B.)

Saki, saki, sakulīte,
Kād viesi istabā?
Sirmu zirgu mītenieki,
Jaunu meitu precenieki.
Kam tie zirgi, kam tie rati
Aiz saulītes nama durvju?
Dieva zirgi, Laimas rati,
Saules meitas precinieki.
Dieva dēli pūru veda
Auseklīņa dēliņam;
Dieva dēli pūru veda
Meža galus kārstīdami;
Liepai kāra zelta ziedus,
Priedei mēļu villainīti,
Mazajam bērziņam
Zelta grieztu gredzentiņu.
Saules meita izjādama,
Lūdz Pērkonu panāksnos.
Pērkonītis izjādamis,
Nospeŗ zelta ozoliņu.
Trīs gadiņi saule lasa
Zelta zīles raudādama. —
Klusi, saule, ko tu raudi,
Gan tu viņas salasīsi!

Debess pupa.

1992. a. (34039.)

Dabūj' vienu baltu pupu,
Stādīj' kalna galiņā.
Tā izauga liela gaŗa,
Līdz pašām debesīm.
Es uzkāpu debesīs
Pa tiem pupas zariņiem.
Tur redzēju Dieva dēlu
Kumeliņu sedlojam.
Labdien, labdien, Dieva dēls!
Kur aizgāja tēvs ar māt'?
— Tēvs ar māti Vāczemē
Saules meitai kāzas dzer.
Saule pate pūru vede,
Mežiem galus veltīdama:
Ozolam raibus cimdus,
Liepai zaļu villainīti,
Mazajam kārkliņam
Apzeltītu prievitiņu.

b. (34042.)

Iestādīju baltu rozi
Baltai smilkšu kalniņāi;
Tā izauga žuburota
Līdz pašām debesīm.
Pa rozīti es uzkāpu
Pie Dieviņa debesīs.
Es redzēju, peld pa jūŗu
Melli buļļi, balti ragi.
Melli buļļi, balti ragi,
Tie tās jūŗas niedres lauza.
Tie nebija melli buļļi,
Tie Dieviņa kumeliņi;
Tie nebija balti ragi,
Tie sudraba iemauktiņi.
Dieviņš savus puišus rāja,
Kam tie agri necēlās,
Kam tie agri necēlās,
Kam nekopa kumeliņus.
Dieviņš savus kalpus rāja,
Kam tie ilgi launagoja:
Zīda pļavas nenopļautas,
Zelta kalni neecēti.

c. (34043.)

Kalējs kala debesīs,
Ogles bira Daugavā,
Es paklāju vilnainīti,
Man iebira sidrabiņš.
Es nokalu zobentiņu
Deviņiem zariņiem,
Es pārsitu velnam galvu
Uz deviņi gabaliem.
Man nošķīda brūni svārki
Ar tām velna asinīm.
Pavaicāju māmiņai,
Kur būs tos izmazgāt.
— Meklē tādu attaciņu

Ar deviņi avotiem.
— Pavaicāju māmiņai,
Kur būs tos izkaltēt.
— Meklē tādu krāsnutiņu
Ar deviņi speltītēm.
— Pavaicāju māmiņai,
Kur būs tos noglabāt.
Dieva dēla klētiņā,
Saules meitas pūriņā.

d. (34047.)

Man bij viena balta roze,
Nezināju kur stādīt.
To stādīju jūrmalēi,
Jūŗas smilšu kalniņāi.
Tā uzauga liela gaŗa
Līdz pašiem debešiem.
Es uzkāpu debesīs
Pa tiem rožu zariņim,
Es redzēju Dieva dēlu
Mellu ziergu sedlojam,
Mellu ziergu sedlojam,
Jājam sievas lūkoties.
Izjādamis, pārjādamis
Saspeŗ zelta ozoliņu.
Trīs gadiņi Saule raud,
Zelta zarus lasīdama;
Cetortāi gadiņāi
Uzjem pašu galoknīti.

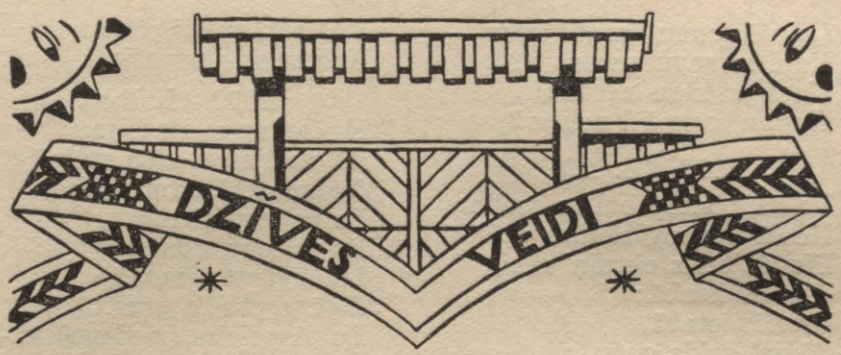

1993. (L. B.)

Es augdama necerēju,
Kā man iese dzīvājot.
Es cerēju kalnā kāpte,
Lauzīt zaļus ozoliņus.
Nu bij mane lejā iete,
Noķert zaļu vīboksnīti.
Uzaugdama, es cerēju
Dabot gudru tēva dēl',
Kad izaugu, tad dabūju
Lielu krogus dzērējiņu.
Izdzeŗ manu baltu naudu,
Manas raibas villainītes.
Bij man tevi sen zināte,
Tādu krogus dzērējiņu;
Bij pie sliekšņa tev gulēt,
Ne pie mana augumiņa,
Bij skujāme tev segties,
Ne manāme villainēme.

1994. (L. B.)

Skan balsiņis rītā agri,
Skan ir vēlu vakarā.
Tad balsiņis vien neskana,
Kad bitīte ziedus lasa,
Kad bitīte ziedus lasa,
Kad māmiņa pūru loka;
Kad bitīte ziedus lasa
No sarkana āboliņa;
Kad māmiņa pūru loka
No dzeltena dzīpariņa.

1995. (L. B.)

Pa vējami es dziedāju,
Pa vējami gavilēju,
Vējiņš manu balsi nesa
Pašai tautu sētiņā,
Pašai tautu sētiņāja,
Pie tās dēlu māmulītes.
Dēlu māte klausījāsi,
Klausīdamās tā sacīja:
Klausiet manu malējiņu,
Mana dēla līgaviņu. —
Ne es tava malējiņa,
Nei tav' dēla līgaviņa.
Dzer ūdeni, grauz akmeni!
Tad tu mani sagaidīsi.
Purva dzērve gaŗu kaklu —
Tā būs tava malējiņa,
Tā būs tava malējiņa,
Tava dēla līgaviņa.

1996. (L. B.)

Plucināju baltu villu,
Audīš' baltas villānītes,
Svētdien iešu baznīcā,
Vienu segšu mugurā.
No baznīcas iziedama,
Iemu kroga stedelē,
Ron tautieša kumeliņu —
Samta segli mugurā.
No stedeles iziedama,
Iemu kroga istabā;
Ronu pašu tautu dēlu
Sēžam galda galiņā,
Sēžam galda galiņā,
Alus kanna rociņā.
Klāt stāvēju raudādama,
Nedrīkstēju bildināt.
Pill' istaba svešu ļaužu,
Visi ļauna vēlētāji,

Lai vēl ļaunu, lai vēl labu —
Kuŗš ar savu nerunāja?
Kuŗš ar savu nerunāja,
Kuŗam sava žēl nebija?

1997. (L. B.)

Valkā, meitiņ, baltas krelles,
Ne ar ciemiņ' zēniem spēlē;
Pievils tevis ciemiņ' zēni,
Ievedīs istabā;
Ievedīs istabā,
Sēdin' galda galiņā;
Sēdin' galda galiņā,
Nojems tavu vaiņadziņu;
Nojems tavu vaiņadziņu,
Uzliks puiša cepurīti;
Nojems puiša cepurīti,
Uzliks bēdas, asariņas;
Tu staigāsi raudādama,
Neviens tevis nežēlos.
Lai žēloja tas puisītis,
Kas nojēma vaiņadziņu.

1998. (L. B.)

Kas citiem jābēdā,
Kad man mazs aŗājīts;
Pate arklu aiznēsīšu,
Pate jūgšu kumeliņu,
Pate vagu pārdzinīšu
Pa lielo tīrumiņu.

1999. (L. B.)

Eit', meitiņas, ielaižat,
Kas aiz duru baldurē.
Tas, māmiņa, tavs dēliņis,
Kas aiz duru baldurē:
Kājas, rokas asenaiņas,
Vaigu gali asaroti.
Ai, dēliņis, mīļš dēliņis,
Kādu grēku tu darīji?
Ai, māmiņa mīļa, balta,
Es nokāvu sav' brālīti!
Ai, dēliņis, mīļš dēliņis,
Kur nu iesi, kur paliksi?
Māte mana, mīļa māte,
Es noiešu Vāczemē.
Dēliņš, manis mīļš dēliņis,
Kad pārnāksi apraudzīt?
Kad sētā mieti plauks,
Kad zaļos akmentiņi! —

2000. (L. B.)

Es čigāna meita biju,
Kā jumprava vien staigāju.
Čigāns sētā zirgus mija,
Es pa logu skatījos,
Es pa logu skatījos,
Lai čigānu nenokrāp..
Čigāns priežu prasītājs,
Es tā priežu (piedevu) vāķējiņa.

2001. (L. B.)

Svētdien iešu baznīcāi,
Ģērbšu gaŗus, brūnus svārkus,
Ģērbšu gaŗus, brūnus svārkus,
Auš' kurpītes kājiņās.
Auš' kurpītes kājiņāsi,
Likšu rožu vainadziņu.
Likšu rožu vainadziņu,
Lai iegāju baznīcāi,
Lai iegāju baznīcāi,
Kā rozīte ziedēdama —
Kā rozīte ziedēdama,
Kā Vāczemes magonīte.
Tautiešami acis dega
Uz manīmi raugoties.
Es izgāju no baznīcas,
Dzirdu tautas kumeliņu;
Dzirdu tautas kumeliņu,
Pie lodziņa zvaigājot.
Es iegāju krodziņāi,
Redzu pašu tautas dēlu,
Redzu pašu tautas dēlu
Kroga galda galiņāi;
Kroga galda galiņāi,
Alus kanna rociņāi.
Viņš man deva alus dzert
No sudraba biķerīša.
Es to alu nodzērusi,
Birst man gaužas asariņas.
Vaicā mani bāleliņis:
Kam, māsiņa, gauži raudi?
Kā, brālīti, neraudāšu,
Tautiets kroga dzērājiņis,
Tautiets kroga dzērājiņis,
Pabeņķīšu gulētājs.

2002. (L. B.)

Izstaigāju Ciesu zemi
Stīgām šūtis zābaciņis.
Gribēj' mani Ciesu meitas
Par junkuru paturēt.
Nepalikšu, Ciesu meitas —
Mājās jauna līgaviņa;
Mājās jauna līgaviņa,
Saderēta, nelaulāta;
Saderēta, nelaulāta,
Nemitoti gredzentiņi.
Es nevaru rikšum braukta,
Man naudiņa vezumā;
Es nevaru krogā dzerta,
Mājā jauna līgaviņa.

2003. (L. B.)

Vīra māte sērstu gāja,
Sietu nesa padusē:
Kuru ciemu daiedama,
Sijā manu augumiņu.
Kas tā tāda sijātāja,
Man' auguma vērtītāja,
Tā jau pate izvērtīta,
Kā auzīnu pelavīna.

2004. (L. B.)

Dzēru, dzēru krodziņā
Līdz vakaru vakariem;
Līdz vakaru vakariem,
Līdz kājiņas vairs nenesa.
Kad kājiņas vairs nenesa,
Sēd' savā kumeļā,
Sēd' savā kumeļā,
Jāj' mājās dziedādamis.
Jāj' mājā dziedādamis,
Pie tās vecās māmuļītes;
Pie vecāsi māmuļītes,
Pie jaunāsi līgaviņas.
Es māmiņu gan atradu,
Līgaviņas neatradu.
Es vaicāju māmiņai;
Kur ir mana līgaviņa?
Māmiņ' man atbildēja:
Sarkanrožu dārziņā;
Sarkanrožu dārziņā
Ravē rozes magonītes.
Sēd' savā kumeļā,
Jāj' apkārt rožu dārzu.
Koši zied sarkanrozes,
Nevaid manas līgaviņas.
Sēd' savā kumeļā,
Jāj' mājās raudādamis,
Jāj' mājās raudādamis,
Pie tās vecās māmuļītes.
Pavaicāju māmiņai:
Kur ir mana līgaviņa?
Māmiņ' man atbildēja:
Raibai rožu dārziņā,
Raibai rožu dārziņā,
Ravē rozes, magonītes.
Sēd' savā kumeļā,
Jāj' apkārt rožu dārzu:
Koši zied raibas rozes,
Nevaid manas līgaviņas.
Sēd' savā kumeļā,
Jāj' mājās raudādamis
Pie tās vecās māmuļītes.
Pavaicāju māmiņai:
Kur ir mana līgaviņa?
Māmiņ' man atbildēja:
Baltai rožu dārziņā;
Baltai rožu dārziņā
Ravē rozes, magonītes.
Sēd' savā kumeļā,
Jāj' apkārt rožu dārzu.
Koši zied baltās rozes,
Vidū mana līgaviņa.
Stāvu lēcu no kumeļa,
Apkamdams nobučoju.
Ak, tu mana līgaviņa,
Kam tik ilgi raudināji?
Tālab ilgi raudināju,
Kam dzer ilgi krodziņā,
Kam dzer ilgi krodziņā,
Kam tramdīji kumeliņu. —
Vai es vienis krogā dzēru,
Viens tramdīju kumeliņu?
Dažs vīriņis krogā dzēra,
Dažs tramdīja kumeliņu.

2005. (30481.)

Lai bij grūti, kam bij grūti,
Grūt' nabaga ģēģeram,
Tas izjāja visus mežus,

Visus meža līkumiņus,
Tas nošāva tūkstošiem,
Nevar kungus piepildīt.

2006. (28494.)

Talka liela, talka maza,
Talka mani patērēja:
Talkas dēļ es nokāvu
Triju gadu melnu vērsi,
Triju gadu melnu vērsi,
Piecu gadu kumeliņu.
Plūcējām vērsi došu,
Cirtējiem kumeliņu.

2007. (L. B.)

Lai bēdāja jods par bēdu,
Es par bēdu nebēdāju.
Es nocirtu ozoliņu
Novadiņa vidiņā.
No celmiem bungas taisu,
No zariemi stabulītes.
No tā paša viduklīša
Tais' tēviemi mūža māju.

1008. (L. B.)

Ai, lielaja vācu muiža,
Žēl man ira tev' atstāt:
Bēri zirgi, daiļi puiši,
Tie man viegli vizinā.
Ik gabala pavizina,
Vaicā zeltu, sudrabīn'
Vai jūs traki vaicādami,
Kur es jemšu, kas man dos?
Tēvs, māmīna apakš zemes,
Bālelīnis aiz ūdeņa.
Bālelīnis aiz ūdeņa
Nēsā kaŗa zobentīn'.

2009. (10254.)

Manis dēļ jauni puiši
Vai auguši, neauguši,
Pate māku sienu pļaut,
Pate art druviņāi;
Linu sēt vien nemāku,
To palūgšu brālīšam.

2010. (L. B.)

Maza tautu istubīna
Kā zaķīša kabatīna;
Mani svārki lieli gaŗi,
Tie negāja istubā:
Viens stūrītis namā bija,
Otris bija istubā;
Tad vēl pats trešais stūris
Aiz istubas nama dur'.

2011. (28796.)

Apkūlām pabrūvēju
Vecu miežu alutiņu;
Dzeŗam, brāļi, alutiņu,
Būs mūžam Dievs un gan,
Vēl mūs' miežu apcirknīši
Triju dzelmju dziļumos.

2012. (3239.)

Aiz ūdeņa mani sauca,
Es nezinu, kas man sauca:
Vai sauc mani tēvs, māmiņa,
Vai sauc mani sveši ļaudis.
Ja sauc mani sveši ļaudis,
Apkārt iešu cierēdama,
Apkārt iešu cierēdama,
Raibus cimdus rakstīdama;
Ja sauc mani tēvs, māmiņa,
Cauri iešu ūdeņam.

2013. (18760.)

Brālīts mani cauri veda
Caur balto (al.: lielo)
Krievuzemi;
Pāri lika zobentiņu
Par lielo Daugaviņu.
— Nāc, māsiņa, viegli pāri,
Nelauz mana zobentiņa,
Lai stāv mans zobentiņš
Tēva zemi apsargāt.

2014. (L. B.)

Es uzkāpu Ciesu kalnu
Dzillētiema zābakiem,
Gribēj' mani Ciesu meitas
Par kundziņu paturēt.
Mājās iešu, nepalikšu:
Man pašami līgaviņa;
Man pašami līgaviņa
Trīs svētdienās sludināta;
Trīs svētdienās sludināta,
Pārmainīti gredzentiņi.

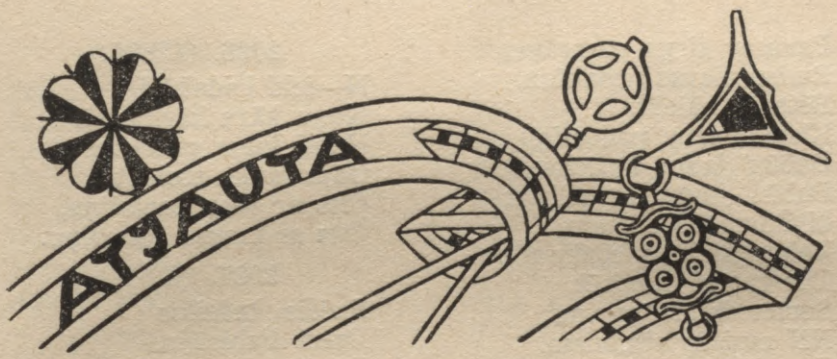

2015. (12911.)

Puiši, puiši, kas tie puiši,
Kas to puišu nezināja?
Rīgā zaga pīpes kātus,
Cēsīs zelta lukturīšus;
Valmierai cauriedami,
Leišam cūku nozaguši;
Limbažos, birzmalā,
Nokavuši, apēduši.

2016. (12666.)

Tu, puisīti, jauns būdams,
Nedzer daudzi brandaviņa;
Kad gribēsi meitās iet,
Tad ie-iesi cūkkūtī,
Tur saķersi sirmu cūku,
Jaunu meitu domādams.

2017. (L. D.)

Puiši, muļķi, nezināja,
Kas namā aizdurvē:
Brūna kaza, vaŗa ragi,
Sudrabiņa iemauktiņi.
To varēja puiši jāt
Ik svētdienas baznīcā,
Ik svētdienas baznīcā,
Un pie ciema meitiņām.

2018. (12756.)

Izstaigāju bērzu birzi,
Lāga rīkstes nenogriežu;
Izstaigāju Bebreniešus,
Lāga puišu neredzēju:
Cits bij greizs, cits bij šķībs,
Cits meitiņu salauzīts.

2019. (L. D.)

Nedod Dievs, nedod Dievs
Puišam mirt bez laulības!
Pieci gadi velli gāja
Apkārt kapu raudādami,
Asariņas slaucīdami
Pakuliņu nezdaugā.
Dieviņ, dodi, Dieviņ, dodi
Meitai mirt bez laulības!
Pieci gadi puiši gāja
Apkārt kapu raudādami,
Asariņas slaucīdami
Zīžautiņa nēzdaugā.

2020. (6587.)

Puiši rauga meitu godu,
Savu godu nezināja;
Būt zinājši savu godu,
Stāvus lēktu ūdenī,
Stāvus lēktu ūdenī,
Peldus laistu kumeliņu.

2021. (L. D.)

Ko tie puiši, ko tās meitas
Saimniecei laba dara?
Meitas rītiem malti gāja,
Puiši beņķus nogulēja.
Meitas ēda brokastīti,
Puiši prasa garozīnu.
Grauz, puišeli, beņķa kāju,
Nelīdzēji dzirnu vilkt.

2022. (L. D.)

Nāburgos Pēteram
Div' bēdiņas gadiņā:

Pavasar zirgs nosprāga,
Ruden sievas nedabūja.
Pēterīti bālelīt,
Klausi manu padomiņu,
Dabūs' jaunu līgaviņu,
Dabūs' jaunu kumeliņu:
Čigānam Kristapam
Vakar meita piedzimuse,
Tur varēsi izaudzēt
Sevīm daiļu līgaviņu;
NN muižas aitganam,
Tam bij brangi kuceniņi,
Tur varēsi izaudzēt
Sevīm bēru kumeliņu.

2023. (32737.)

Nevienam tādas laimes,
Kāda laime Jānīšam:
Tam izauga piecas vārpas
Viena stobra galiņā.
Tam ar' bija jābaro
Pieci bēri kumeliņi,
Tam ar' bija jāuztur
Piecas brūtes Jelgavā,
Piecas brūtes Jelgavā,
Vēl deviņas Vidzemē.

2024. (L. D.)

Tas žanītis, šurp nākdams,
Īsus svārkus šūdināja,
Kā varēja sētu lēkt,
Nabaģei mutes dot.
Vai tu aklis, neredzēji,
Kāda manta nabaģei?
Krustiem tarbas mugurā,
Divi spieķi rociņā.

2025. (L. D.)

Sataisies tu, Jurīti,
Tev jābrauc Jelgavā,
Tev jāved uz Jelgavu
Trīsdesmit vecu meitu.
Ja tu labi aizvedīsi,
Visas tev mutes dos;
Ja tu kādu saskādēsi,
Dārgu naudu aizmaksāsi.

2026. (12825.)

N—ieki badakāši
Kuņu kāra kārklienā.
Nebij kuņa pussutuse,
Gāja tauku tecināt:
Cits ar vecu pastaliņu,
Cits ar maizes garoziņu.

2027. (L. D.)

Paēdis, Indriķis
Dzert bubināja.
Jemami iemaukti,
Skrejamis jūŗā.
Tur viņš nedzēra
Sāls ūdentiņu.
Purvāja, purvāja,
Rāvienāja!
Tur viņš tā dzēra,
Tik nepārsprāga.

2028. (L. D.)

Nava lāgu, nava lāgu
Roguliem jaunu puišu:
Rīgā zaga pīpes kātus,
Vāczemē lukterīšus;
Atpakaļ atbraukdami,
Leišiem cūku nozaguši.
Lai tā cūka, ko tā cūka,
Ko deviņi suvēniņi!

2029. (L. D.)

Lai bēdāja, kas bēdāja,
Es par puisi nebēdāju.
Vienu pāru arklā jūdzu,
Otru jūdzu ecēšās,
Trešo pāru pataupīju,
Ko braukt mežā žagaros.
Izbraukāju puru purus,
Kā ar jauniem kumeļiem.

2030. (20717.)

Atbrauca Jēkaups
Ar vecu baļļu,
Iesēda Anniņa
Kā karītē.
Izkrita ārē,
Sasita gāli;
Jēkaups sasēja
Ar bikšu saiti.

2031. (21034.)

Sakās Jurītis
Muižnieka rada.
Kāds vels tevi deva
Muižnieka rada!
Es pate redzēju,
Bauskā krustīja,
Septiņi čigāni
Kūmās stāvēja.

2032. (20429.)

Kā, Ansīti, kāzās nāci,
Neba tavi zābaciņi.
Es pate redzēju,
No cita paņēmi,
Vēl man iedevi
Dzeramu naudu:
Lūdzama māsiņa,
Nesaki citiem!
Es, laba būdama,
Pateicu visiem.

2033. (20523.)

Jānīšam brālīšam
Treju zvēru kažociņš:
Suņa ādas, kaķa ādas,
Aizpērnaja kumeliņa.
Suņa āda rietin rēja,
Kaķa āda ņaudēt ņaud,
Aizpērnaja kumeliņa
Bubināt bubināja.

2034. (10642.)

Šķērsām vilku zāģa baļķi,
Pāri puisi lecināju.
Nepadari sev kaunīnu
Priekš citim puisīšim,
Priekš citim puisīšim,
Priekš jaunām meitīnām.
— Šķērsām vilku zāģa baļķi,
Pāri meitu lecināju.
Nepadari sev kaunīnu
Priekš citām meitīnām,
Priekš citām meitīnām,
Priekš jauniem puisīšiem.

2035. (12708.)

Divi gāja, divi gāja
Pa celiņu dziedādami,
Viens bij zirgu mietnieciņš,
Otris meitu brāķerīts.
Bij tam zirgu mietniekam
Zirga sakas mugurā,
Bij tam meitu brāķeram
Salmu kūlis pazusē.

2036. (30485.)

Man bij viena raiba kuņa,
To sūtīju medībās.
Samedīju aklu zaķi,
Ved' uz Rīgu dancināt.
Rīgas kungi brīnījās,
Kā var aklis tā dancot.
Izdur, velns, kungam acis,
I kundziņš tā dancos.

2037. (L. D.)

Man bij viena līka ķēve,
Brauc' uz mežu žagaros.
Es nošāvu baltu zaķi,
Brauc' uz Rīgu svilpēdams.
Rīgas kungi nezināja,
Cik par zaķi naudas dot;
Sieku deva sīkas naudas,
Pūru rupu dalderīšu.

2038. (12752.)

Es aizjūdzu raibu zaķi
Pašā Jāņa vakarā,
Brauc' uz Rīgu zāļu pirkt,
Puišiem sērga Vidzemē:
Simts nomira, simts nosprāga,
Simts kā mēris vazājās.

2039. (12950.)

Tiesa, tiesa, kas par tiesu?
Šodien liela tiesas diena,
Šodien liela tiesas diena,
Par meitām tiesu spriež:
Meitas puisi nogulējšas
Pašā ziedu laiciņā.
Bergi kungi, taisnas tiesas,
Puišam tiesu neizdeva,
Puiša paša vaine bija,
Kam meitām vidū līda.

2040. (13071.)

Lai es gāju, kur iedama,
Sav' sunīti līdzi vedu.
Pate stāvu mežmalē,
Suni laidu mežiņā.
Suns izdzina vecu puisi
Saskrandušu kažociņu.
Visas viņa skrandas lēca
Uz jaunāmi meitenēm.

2041. (9552.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani vācietim:
Vācietim gaŗas kājas,
Vella šūti zābaciņi;
Tas varēja elli brist
Līdz pašam dibinam.

2042. (33406.)

Visi ļaudis to vien teica,
Tais mājās čaklas meitas;
Nu atnācu, nu redzēju
Tencinātas mātes meitas:
Viena pati karotīte,
Tā pat' melna, nemazgāta;
Raiba kuŗa kuplu asti,
Tā bij trauku mazgātāja.

2043. (10090.)

Kuŗš puisītis mani ņēma,
Lai vij asu pātadziņu,
Lai vij asu pātadziņu,
Lai sit naglu galiņā:
Es jau biju ieradusi
Kārumāi, laiskumā,
Pienu ēdu, pienu dzēru,
Pienā muti nomazgāju.

2044. (L. D.)

Lai ņemš' sievu, kur ņemš' sievu,
Nāburgos vien neņemšu;
Nāburgos laiskas meitas,
Ar stangām govis slauca,
Ar stangām govis slauca,
Ar dakšām vietu taisa;
Kad izslauka istabiņu,
Pa lodziņu mēslus met.

2045. (L. D.)

Puisīts dzied, meita raud
Tīrumiņa galiņā:
Puišam mieži izauguši,
Meitai pūriņš nedarīts.
Palīdziet, meža putni,
Meitai pūru piedarīt:
Sloka vilka, irbe auda,
Vāverīte čaučes tina.

2046. (7051.)

Sukā, māmiņa,
Gludenu galviņu,
Tēvs mani vedīs
Tirgū rādīt.
Lustīga meitiņa
Tirgū iet,
Suns jāja ērkuli
Pabeņķī.

2047. (12951.)

Smiekla lieta, kauna lieta,
Cūka meitu nogulēja.
Tā nebija cūkas vaina,
Tā bij pašas meitas vaina,
Tā bij pašas meitas vaina,
Kam lien cūku midzenī.

2048. (24272.)

Tautu meita guģojās,
Vaiņaciņis ausis grauza.
Maksā man, tautu meita,
Teikš' savam brālītim,
Teikš' savam brālītim,
Nojems tavu vaiņaciņu.

2049. (L. D.)

Tēvs man bija igaunītis,
Māte čista čigāniete,
Es meitiņa mamzelīte,
Man vajaga jaunkundziņa,
Man vajaga jaunkundziņa,
Jaunkundziņa kambarīša,
Jaunkundziņa kambarīša,
Jaunkundziņa spilvenīša,
Jaunkundziņa spilvenīša,
Jaunkundziņa klātgulēt.

2050. (9397.)

Bija man kaimiņos
Vīra pūslis cerējams.
Cik iedama govu slaukt,
Tik ar pienu padzirdīju;
Cik cepdama kviešu maizi,
Tik izcepu kukulīti.

2051. (12617.)

Piecus gadus sagulēju
Jauna puiša kažokē;
Vēl gulētu otrus piecus,
Kad māmiņa nezinātu.
Dievs, nosodi kalpa mēli,
Tas pateica māmiņē.

2052. (L. D.)

Vai Dieviņi, jauni puiši,
Kur liksim vecas meitas?
Sviež uz jumtu, krīt zemē,
Iekrīt nama pagrabā.
Pagrabā žurkas grauza,
Aizkrāsnē circenīši.
Sit pa pieri, grūž mucā,
Ved uz Rīgu pulverī,
Lai šaudīja Rīgas krievi,
Pa ielām staigādami.

2053. (L. D.)

Ko mēs, meitas, darīsim,
Vecus puišus pajēmušas?
Kamēr kāzas turēsim,
Tamēr mīļi dzīvosim;
Kad būs kāzas pārgājušas,
Sit pa pieri, grūž mucā,
Sit pa pieri, grūž mucā,
Sūt' uz Rīgu pulverī,
Lai izšauda veci krievi,
Pa ielāmi staigādami.

2054. (L. D.)

Aiz kalniņu jēri brēca,
Par upīti vecas meitas;
Jēri brēca smalka siena,
Vecas meitas jaunu puišu.
Jēri sienu gan dabūja,
Meitas puišu nedabūja.
Ko mēs, brāļi, darīsim?
Ņemsim mēs tās vecas meitas.
Kamēr kāzas turēsim,
Tamēr mīļi dzīvosim;
Kad jau kāzas pagalam,
Sit pierē, grūd mucā,
Sit pierē, grūd mucā,
Sasit viņas pulverī.
Nāks rudenis, vanderzeļļi
Izpirks viņu mārciņām,
Pavasarā izšaudīs
Pa Jelgavas bulvekiem.

2055. (12729.)

Es jums saku, jaunas meitas,
Puišus labi glabājiet:
Liekat darvas muciņā,
Laižat jūras dibinā,
Lai tie rūc, lai tie kauc,
Lai nedzird meitu balsi.

2056. (L. D.)

Jauns ar jaunu sēd pie galda,
Tā kā puķe, roze zied;
Jaunajam vīns ar medu
Un tas spranču brandavīns.
Vecs ar vecu sēd pie krāšņa,
Tā kā rūkta nāve čīkst;
Vecajam skāba putra,
Sakaltusi garoziņa.

2057. (15882.)

Junkuram zirgu devu,
Lai tas mani cienā tur';
Stārastam grūtu cūku,
Lai tas manīm grūt nedar';
Mācītājam cāļu pāru,
Lai tas cieši salaulā.

2058. (15881.)

Izšķīle vistiņa
Pa pieci cālīši.
Divi devu kungam,
Divi vanagam,
Baznīcas kungam
Skaisto gailīti,
Kas man draudziņu
Pielaulā.

2059. (L. D.)

Plika plaka, karašiņa,
Čura čura, žeirīti!
Es tev lūdzu, pušelniek,
Nāc manās kāziņās.
Paši visi nenāciet,
Bērnu līdza neņemiet,
Maz ir maizes, maz ir gaļas.
Mācītājam liela daļa:
Pūrs pautu, pāra cāļu,
Rāmīts zaķis, slaucams teters,
Aizpērnais bullenīts.

2060. (16742.)

Es labi zināju,
Kas māršas pūrā:
Virsū skali, apakšāja,
Vidū veci kažocini.
Paviegli nesate
Māršinas pūru,
Lai skalini nebruzdēja,
Lai kažoki negrabēja.

2061. (20619.)

Sabrauca brūtgāna
Bagāti radi,
Sagrieza sudrabus
Uz vienu pusi.
Sabrauca tautmeitas
Nabagi radi,
Sakāra ķeseles
Namā vadzī.

2062. (L. D.)

Sēdi, sēdi, jaunā mārša,
Šņukuriņu uzmetusi.
Gan es rītu apraudzīšu,
Kas tavā pūriņā.
— Nebēdā, vīra māsa,
Ir manā pūriņā
Pāris zelta gabaliņu,
Trim šņorēm pātadziņa.

2063. (23433.)

Vēru durvis, spēru kāju,
Metu acis dibenā.
Tur sēdēja dēlu māte,
Kā lielā lāču māte:
Zveiras acis, lauka piere,
Kā manam kumeļam.

2064. (27180.)

Mana sieva muižā dzīvo,
Viņa saka: vai!
Es zemnieka pirtīnā:
Paldies Dievīnam!
Viņa brauc ar sešim zirgim,
Viņa saka: vai!
Es ar savu līku ķēvi:
Paldies Dievīnam!
Viņa ēda, pienu, sviekstu,
Viņa saka: vai!
Es krimt' sausu garauzīnu:
Paldies Dievīnam!
Viņa guļ spilvenos,
Viņa saka: vai!
Es uz savu ciks' maisīnu:
Paldies Dievīnam!

2065. (27072.)

Vai, Dieviņ, ko darīšu,
Kungam diena, kungam nakts!
Ķēvīt' pirku, tā nomira,
Sieviņ' ņēmu, tā nosprāga;
Ķēvīt' raku kalniņā,
Sieviņ' pura maliņā;
Ķēvītei krustu spraudu,
Sieviņai pavārnīcu:
Ķēvīt' maizes pelnītāja,
Sieviņ' maizes tērētāja.

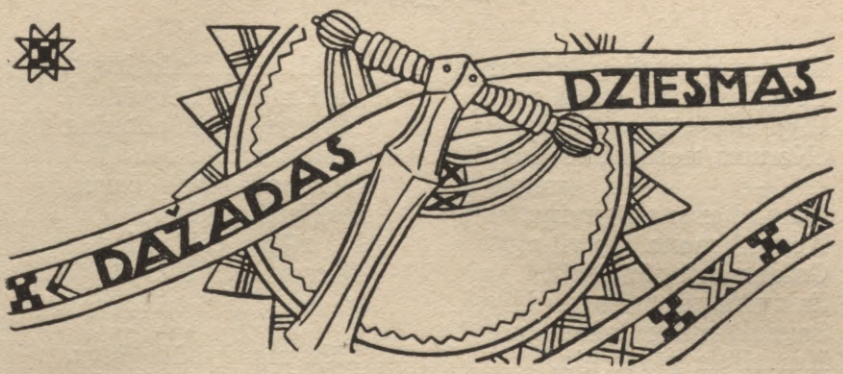

2066. (L. D.)

Strauja, strauja upe tek
Gar bāliņa namdurvīm,
Es gribēju caurim jāt,
Baidās manis kumeliņš,
Baidās manis kumeliņš
No ūdeņa burbaliņ'.
Kumeļš mani pašu nesa,
Ūdens vilņi kumeliņ'.
Kroga meita gultu taisa,
Aicin' mani klātgulēt.
Gul tu pati, kroga meita,
Tev ir melli paladziņi,
Man pašam jūrītē
Ošu laiva līkumā.
Teci, mana ošu laiva,
Simtu jūdžu naksniņā.
Simtu jūdžu tecēdama,
Aiztek Saules pagastā.
Tai Saulītes muižiņā
Viena veca māmuļīte,
Tai vecai māmuļītei
Trīs meitiņas amatā:
Viena šuve, otra raksta,
Treša zīdu šķeterē.
Man, māmiņa, to meitiņu,
Kas to zīdu šķeterē;
Ja nedosi to meitiņu,
Es nomiršu sirdēstī.
Kur jūs mani ramēsit,
Sirdēstī nomirušu?
Ramēs rožu dārziņā
Apakš rožu lapiņām.
Tur uzauga zelta roze
Deviņiem žuburiem,
Lai nāk meitas svētrītā,
Lai piņ rožu vainadziņ':
Lai spīd manis auguminis
Jaunas meitas galviņā,
Jaunas meitas galviņā,
Mīļas Māras baznīcā.

2067. (11164.)

Es redzēju zelt' grill
Videi jūr', grillējam.
Es iesvied' zelt' šaut',
Lai viņš grill' maliņēi,
Lai viņš grill' maliņēi
Trīs zeltei jumpraviņ'.
Vien' bij brāļ' mās',
Otr' brāļ' līgaviņ',
Tā trešei jumpraviņ'
Man' paš' līgaviņ'.

2068. (L. B.)

Kaŗavīra līgaviņa
Nakti miega negulēja,
Sēž pie loga raudādama,
Raksta kaŗa karodziņu;
Rakstīdama karodziņu,
Pabarojsi kumeliņu,
No kungiemi ziņu gaida,
No ķeizara grāmatiņu.
Atnāk maza grāmatiņa
No ķeizara sarakstīta.
Jāj viņš projām dziedādamis,
Kumeliņis dancodamis.
Uz kariņa aizjādamis
Atskatās atpakaļi.
Atskatās atpakaļi,

Kas raud gauži pakaļ tam?
Tēvs, māmiņa gauži raud,
Līgaviņa vēl gaužāki.
„Neraud, neraud, tēvs, māmiņa,
Neraud mana līgaviņa,
Neraud mana līgaviņa,
Gaidi mani pārjājoti.
Ja tu manis nesagaidi,
Sagaid' manu kumeliņu."
Kumeliņis pārtecēja,
Pie mājāmi iezviedzās.
Vaicā māsa kumeliņu,
Kur noliki jājējiņu?
Tur noliku jājējiņu,
Uz tām Prūšu robežāmi.
Tur iet flintes briku, braku,
Zobentiņi šviku, švaku.
Strēķiem krāva zobentiņus,
Cēla flintes statiņos;
Cēla flintes statiņosi,
Kaudzē meta cepurītes.
No kauliemi tiltu taisa,
Asins straumes cauri tek.

2069. (L. B.)

Māte mani tāļu deve,
Pār deviņi ezeriņi;
Pie māmiņas sērsti nācu
Devītāi gadiņā;
Viens brālīts vārtus vēra,
Otris jūdza kumeliņu;
Viena mārša durvis vēre,
Otra sedze villainīti;
Māte pate krēslu cēla,
Asariņas slaucīdama,
Asariņas slaucīdama,
Man mūžiņa vaicādama,
Vai, māmiņa, nezināji,
Kāds mūžiņš tautiņās:
Cita diena ēsta, dzerta,
Cita gauži noraudāta.

2070. (L. B.)

Kur tu skriesi, vanadzīni,
Ar tiem vaska spārnīniemi?
Skriešu liepas apraudzīti,
Vai ir liela uzaugusi.
Iraid liela, iraid kupla,
Zari mirka Silupē.
Mīļi guļ tēvs, māmīna
Silupītes malīnā.
Nolauzuši liepai zarus,
Palikuši pagalvē.
No rītīna celdamies,
Zarus meta Silupē.

2071. (26551.)

Tāļu mani māte deva,
Par deviņi novadiņi,
Devītē gadiņē
Pie māmiņas sērst aizbraucu.
Ne pie vārtu nepiebraucu,
Tek brālītis vārtu celt.
Vienu roku vārtus cēla,
Otru slauka asariņas,
Otru slauka asariņas
Zaļē zīda nēzdogē.
Viens brālītis vārtus cēla,
Otris jūdza kumeliņu.
Viena māsa doris taisa,
Otra sedza villainīti.
Trauc māmiņa krēslu celt,
Veselības vaicādama,
Veselības vaicādama,
Vai ir laba sveša māte.
Tu, māmiņa, nezināji
Svešas mātes labumiņu;
Trīsreiz pate paēduse,
Tale mani atminēja:
Jauņavīte neēduse
Ar saviemi bērniņiem.

2072. (L. B.)

Ar laiviņu ielaidosi
Jūriņāi ierbes šaut.
Nezināju kuŗu šauti,
Visām raibi cekuliņi.
To ierbīti, to es šaušu,
Kas peld jūŗas dziļumāi.
Ierbīt, manu zeltspārnīti,
Nepeld jūŗas maliņāi:
Uzmetīšu zelta āķi
Uz tavieme spārniņiem.
Vizēs āķis tavos spārnos,
Izvilks tevi maliņāi.

2073. (L. B.)

Suņi, suņi tēva radi,
Mātes radi bālelīni.
Tēva radi man' iegrūda
No laipīnas upītē,
Mātes radi ārā vilka,
Pie rocīnas turēdami.

2074. (L. B.)

Ēd, ēd tu, dēlī,
Ēd ar lielu kumāsīnu,
Ja velns tevi aizvedīs,
Gan mēs skruķi dabūsim,
Gan mēs skruķi dabūsim,
Ko lejā iečukstīt.

2075. (33658.)

Dieviņš mani aicināja
Trīs gadiņi dienestā.
Es Dievam pavaicāju:
Ko solīji loniņā?
— Es tev došu zelta kroni
Ar visiem vizuļiem.
— Dieviņam pavaicāju:
Kur es būšu paglabāt?
— Vakaros guldamies,
Liec savā pagalvī,
Rītos agri celdamies,
Mazgā zelta rasiņā;
Namazgājse rasiņā,
Liec savā galviņā.

2076. (L. D.)

Būt' man bijse tā naudiņa,
Kas guļ jūras dibenā,
Es nopirktu Rīgas pili
Ar visiem vāciešiem.
Es vāciešam tā darītu,
Kā vācietis man darīja:
Dienā liktu mežā braukt,
Nakti riju kuldināt,
Kas tievāki, mālus mīt,
Kas resnāki celmus lauzt.
Redz, vācieti, vella bērns,
Kā maizīte jāpelnī.

2077. (L. D.)

Ko bij nu man darīt
Bēdīgam cilvēkam?
Ņēmu sievu, tā nomire,
Pirku ķēvi, vilks apēde,
Cūkas manu pļav' izrake,
Teļi apēd' siena kaudz'.
Kāda mana dzīvošana?
Kāda kunga klausīšan'?

2078. (16142.)

Ekur vīri, ekur zirgi,
Ekur kupli kažociņi!
Melni vien kumeliņi,
Kā ūdeņa vaguliņi;
Tie bij labi māršas vest,
I māsiņas pavadīt.
Labāk bija māršu vest,
Ne māsiņu pavadīt:
Mārša deva linu kreklu,
Māsa prasa sudrabiņa.

2079. (L. B.)

Brūtgān' māsa lielījās,
Dēļu grīda istabā,
Es aizgāju, es atradu
Cūkas kulu izrakušas.
Brūtgān' māsa lielījās,
Ēdot zelta telēķos;
Es aizgāju, es atradu
Piestā putru plencējam.

2080. (L. B.)

Puķe, puķe, zelta roze,
Kam tu augi ceļmalāje;
Puķe, puķe, zelta roz',
Kam tu augi ceļmalā?
Kam puisēnus kaitināji
Visu gaŗu vasariņu;
Visu gaŗu vasariņu
No krodziņa pārnākote?
Vai dieniņi, ko darīšu,
Kā pā-iešu sētiņāje?
Pilli meži lāču, vilku,
Pilli lauki kaŗavīru.
Kā pāgāju sētiņāje,

Ne pa vienu nebēdāju:
Ne pa lāci, ne pa vilku,
Ne pa trešo kaŗavīru.

2081. (L. B.)

To celiņu darbos gāju,
To slaucīju asariņas.
Vairs ne-iešu to celiņu,
Neslaucīšu asariņas;
Lai apauga tas celiņis
Ar balto ābolinu.
Sīki, mazi kukainīši
Gaida mani nomirstot.
Pagaidieti, sīki, mazi,
Kad mūžiņu nodzīvošu.
Vai es mirstu, vai dzīvoju —
Pūru manu izdalieti:
Dodiet cimdus nesējiemi,
Kreklus kapa racējiemi.
Tiem dodieti gaŗus dvieļus,
Kas ielaida kapiņā;
Tiem dodieti apsējiņus,
Kas apbēra smiltiņām.

2082. (L. B.)

Es uzkāpu kalniņāji,
Pašā kalna galiņāje.
Kā uzkāpu, tā paliku,
Mūžam zemē nenonācu.
Es redzēju jūriņāje
Trīs zvejniekus zvejojam(a):
Zīda tīkli, vaŗa laiva,
Sudraboti aiŗu gali.
Vai, lūdzami zvejnieciņi,
Redzējāti man' brālīti?
Ai, godīga mātes meita,
Kāds jel bija tavs brālītis.
Smuks puisītis, baltu muti,
Dzeltenieme matiņiem(e).
Ai, godīga mātes meita,
Tas guļ jūŗas dubenāi.
Smiltis viņa vaigu grauza,
Ūdens matus pludināj(a).
Līdeciņas olgrauzītes,
Tās kauliņus skripšķināja.
Vai, lūdzami zvejnieciņi,
Velkat viņu maliņā.
Ai, godīga mātes meita,
Ko jel dosi pa vilkumu?
Vienam došu raibus cimdus,
Otram zīda nēzdaudziņu.
Trešajami nav ko doti,
Tam es pate atdošos(e):
Ne vienami, ne otrame,
Kā pašame stūrmanime.

2083. (L. B.)

Lustīte mana, laimīte mana,
Tā ar mani līdzi nāca,
Projām iešu, nepalikšu,
Mājās nākšu atpakaļ.
Mājās nākšu atpakaļe
Savai tēvu zemītē,
Savai tēvu zemītēje,
Jaunu meitu pulcīnā.
Kas godīga mātes meita,
Tā būs mani gaidījusi.
Tā būs mani gaidījusi,
Cimdu, zeķu adījus'.
Kas kautkāda vīzdegune,
Tā uz mani neskatās.
Tā skatīja tādu zēnu,
Kam cepure uz pakauš',
Kam cepure uz pakausi,
Abas rokas kabatā.
Ak tu muļķe, meitenīte,
Kam lūkoji tādu zēnu:
Tādam zēnam īss mūžīnis,
Gaŗš celīnis staigājot.
Apskataiti jūs, meitīnas,
Tādu zēnu nelūkot.

2084. (L. D.)

Maza, maza tā muižiņa,
Visapkārt ievas zied,
Visapkārt ievas zied,
Vidū zelta ābelīt'.
Uz to zelta ābelīt'
Pieci zelta āboliņi.
Augstu sniedzu, zemē rāvu
Pieci zelta āboliņus.
Divi došu bāliņam,
Trīs es pate paturēšu.
Par to vienu āboliņu
Pirkšu bēru kumeliņu;
Par to otru āboliņu

Pirkšu zemes gabaliņu;
Par to trešo ābeliņu
Pirkšu zemes arājiņu.
Kad nav laba arājiņa,
Lai stāv zeme atmatā;
Kad nav labs noņēmējis,
Lai stāv mans vainadziņš.

2085. (L. B.)

Vilciņam še dzīvot,
Ne jaunam puisēnam:
Ne šeit māte gultu taisa,
Ne dod meitu klātgulēti:
Nu es iešu tai zemēj',
Kur māmiņa gultu taisa;
Kur māmiņa gultu taisa,
Kur dod meitu klātgulēt.
Mans mīļajis, mans baltajis,
Kur gulēji viņu nakti?
Vai pie priedes, vai pie egles,
Vai pie kādas mātes meitas?
Ne pie priedes, ne pie egles,
Ne pie kādas mātes meitas:
Baltābola kalniņāi,
Pie bēraja kumeliņa;
Sedlus liku pagalvēj',
Pasedlīti apsedzos.
Mans mīļajis, raženajis,
Būt' man ziņu atsūtījis,
Es tev būtu aizsūtījse
Pāru linu paladziņu;
Pāru linu paladziņu,
Pāru raibu villainīšu;
Pāru raibu villainīšu,
Pāru dūņu spilventiņu.

2086. (L. B.)

Es kaŗāje aiziedamse,
Atskatose atpakaļ.
Atskatose atpakaļ,
Divas nāca raudādams;
Viena bija man' māmiņa,
Otra mana līgaviņa.
Māte raud pēc auklējuma,
Šūpuliņa kārumiņa.
Vēl jo gauži līgaviņa,
Kam noņēmu vainadziņu,
Kam noņēmu vainadziņu,
Pašai ziedu laiciņāi,
Pašai ziedu laiciņāi,
Pašai Jāņu vakarāi.

2087. (L. V.)

Kur tu jāsi, sērdienīte,
Ar dzeltenu kumeliņu?
Jāš' uz Rīgu, uz Jelgavu
Pie dimanta kalējiņa.
Lai man kala tādu kroni:
Priekšā saule, pakaļā,
Priekšā saule, pakaļā,
Vidū spoža mēnesnīca,
Visapkārti gar malām
Rīta zvaigzne ar vakara.
Kad uzliku galviņā,
Visa Rīga vizuļoj'.
Pa celiņu staigādama
Satiek' piecu dēlu māti.
— Griez man ceļu, dēlu māte,
Es tev ceļu negriezīšu!
Tu bij' piecu dēlu māte,
Es deviņu brāļu māsa;
Tev ceļ krēslu pieci dēli,
Man deviņi kroni kaļ!
Tā bij galva, kas panesa
Deviņ', brāļu sudrabiņ'! —

2088. (L. V.)

Olupīte lielījās:
Es bagāta mātes meita!
Kad tu biji tik bagāta,
Kam tecēji jūŗiņā?
Kā jūŗā netecēšu,
Jūŗā manis tēvs, māmiņa,
Jūŗā manis tēvs, māmiņa,
Visi mazi bāleliņi.
Jūŗā kāru šūpulīti
Treju bangu starpiņā;
Jūŗā bija treji vārti,
Trejdeviņi stenderīši;
Ik pie katra stenderīša
Buntiņš zelta atslēdziņu,
Ik pie katras atslēdziņas
Pa piecām slēdzējām.

2089. (L. B.)

Kur tu jāsi, bajāriņi,
Zīda pušķi zemi slauka?

Sen dzirdēju ciemiņosi
Augam daiļu zeltainīti,
Augam daiļu zeltainīti,
Ne pie viena neejam;
Sedloj' savu kumeliņu,
Jāšu tīši apraudzīt,
Jāšu tīši apraudzīta,
Vai tā nāca, vai nenāca.
Ne pie vārtu nepiejāju,
Nāk meitiņa raudādama. —
Ko tu raudi, kas tev kaita,
Daiļa ciema zeltainīte? —
Kā es žēli neraudāšu,
Nei man tēva, nei māmiņas,
Nei man tēva, nei māmiņas,
Nei īstena bāleliņa.
Tēvs, māmiņa apakš zemes,
Aiz ūdeņa bāleliņis. —
Nāc, meitiņa, tu pie manis,
Man ir tēvis, māmulīte,
Man ir tēvis, māmulīte,
Ir īstajis bāleliņis.
Es ie-iešu setiņāi,
Tu ie-iesi klētiņāi;
Es kumeļu apseglošu,
Tu gultiņu uztaisīsi. —
Es nekāptu no laipiņas
Rakstītāi laiviņāi,
Es ne-ietu, sērdienīte,
Pie bajāra tēva dēla:
Sīvi tavi tēvs, māmiņa,
Lepni tavi bāleliņi.
Es gaidīšu sērdienīti
Pie manīm atjājam.
Kad atjās sērdienītis,
Tad es iešu dziedādama,
Tad es iešu dziedādama,
Kā puķīte ziedēdama. —
Kur tu jāsi, sērdienīti,
Pelēkiema svārciņiema? —
Cauri Rīgu, caur Jelgavu
Pie dārbenas meitenītes.
Ne pie vārtu nepiejāju,
Nāk meitiņa raudādama. —
Ko tu raudi, kas tev kaita,
Daiļa ciema zeltainīte? —
Kā, puisīti, neraudāšu?
Nei man tēva, nei māmiņas,
Nei man tēva, nei māmiņas,
Nei īstaja bāleliņa.
Tēvs, māmiņa apakš zemes,
Aiz ūdeņa bāleliņis. —
Nāc, meitiņa, tu pie manis,
Es būš' tavis tēvs, māmiņa,
Es būš' tavis tēvs, māmiņa,
Tavs īstajis bāleliņis. —
Ko mēs tādi darīsima,
Abi bāri sagājuši? —
Kopsim mājas, sēsim rozes,
Darīsim vaiņadziņus...
Redz, kur silta gulēšana
Ar nobaras villainīti;
Redz, kur mīļa dzīvošana —
Abi divi sērdienīši.

2090. (L. B.)

Kam raudāji, kas kaitēja,
Mana jauna līgaviņa?
Vai tev trūka sāls un maizes?
Vai mēs mīļi nedzīvojam?
Vai es tev zirgu liedzu?
Vai rakstītu kamaniņu?
Cik tu brauci pie māmiņas,
Es iejūdzu kumeliņu;
Vai kā grožu iegrožoju,
Lai neteka eglienā?
Mīļi tevi pavadīju,
Vēl mīļāki sagaidīju;
Gaid' es tevi pārbraucoti,
Šķiet' saulīte uzlecoti.

2091. (L. B.)

Es meitām labs puišelis,
Es pa priekšu dziedātājs;
Meitas man cimdus ada,
Trejus rakstus rakstīdamas,
Trejus rakstus rakstīdamas,
Trejus pušķus pušķodamas,

2092. (33613.)

Aunu, aunu balti kājas,
Lecu dārzinā,
Iegājuse dārzināja,
Plūcu baltas rozes.
Saplūkuse baltas rozes,

Pinu vaiņacinu;
Nopinuse vaiņacinu,
Lieku galvināja.
Uzlikuse galvināja,
Teku gar jūrmali,
Teku, teku gar jūrmali,
Vaiņaks galvinā.
Iesipūte rītvējinis,
Nopūš vaiņacinu,
Nopūš manu vaiņacinu
Jūŗas dziļumā.
Teku, teku gar jūrmali,
Vaiņaks jūŗinā,
Tecēdama sasitiku
Divi jājējinus.
Viens ar mani parunāja
Jauku valodiņu,
Otrais saka: še, meičina,
Patur' kumelinu.
Patur' mana kumelinu
Zelta iemautinus,
Lai es peldu jūrināja
Pakaļ vaiņacinu.
Peldžu, peldžu par jūrinu,
Vaiņaks rocināja;
Izpeldējis no jūrinas:
še, meič, vaiņacinis.
še, meičina, vaiņacinis,
Liec to galvinā;
Nesak' savai māmulīti,
Kur bij vaiņacinis.

2093. (L. B.)

Vakar māte rausi cepe
Visgaŗāmi galda galu,
Ū, ū, uhuhū.
Savu galu biezu cepa,
Manu plānu plikšķināja,
Manu plānu plikšināja,
Vidū dūra caurumīnu,
Vidū dūra caurumīnu,
Apkārt bēra piparīnu,
Ne to rausi neapēda,
Kad ierauga caurumīnu.

2094. (26541.)

Kas tur brauc, zeme rīb,
Ar astoņi kumeliņi?
Tur brauc viena brāļa māsa
Ar astoņi kumeliņi.
Piebraukuse pie vārtiemi,
Sauc bāliņus vārtus celt.
Iznāk divi bāleliņi,
Ielaiž māsu sētiņā.
Ai, mīļie bāleliņi,
Nojūdziet kumeliņus,
Man rociņas nosalušas,
Kumeliņi nosarmojši.
Iznāk divas brāļu sievas,
Kā rozītes ziedēdamas.
Viena mani pašu veda,
Otra taisa nama durves,
Iekšā veca māmulīte
Ceļ krēsliņu raudādama.
Paldies, māte, nesēdēšu,
Tāpat stāvu pastāvēšu.
Vaicā mani māmulīte,
Kāda dzīve tautiņās.
Vai, māmiņa, nezināji,
Kāda dzīve tautiņās?
Rītā rutki, vakarāi,
Launagāi rudzu putra.
Jau tie rutki gana sūri,
Vēl piebēra sinapītes.

2095. (L. B.)

Dodat man, dodat man,
Svešas zemes putniņam;
Es atnācu sviesta raušu,
Iemēļota brandavīna.
Dodat man, dodat man,
Es atnācu gribēdama:
Es atnācu vaska šķēru,
Meža galus līdzināt.
Dodat man, dodat man,
Es atnācu gribēdama:
Es atnācu ašķu sieta,
Sijāt ļaužu valodiņas.

2096. (L. B.)

Šodien put balts sniedziņis,
Meža putni kāzas dzēra;
Lūsas meitu noprecēja
Caunas meitas dēliņam;
Lūsas meita salūguse
Briežus, lāčus vedībās.

2097. (33575.)

Es biju irbīte,
Es māku rotāt,
No viena kalniņa
Uz otra kalniņa,
Uzteku trešo,
Ieraugu tautas,
Pulkiem jājot,
Pulkiem braucot,
Deviņi vāģīši,
Simts kumeliņu.
Pārteku sētā,
Plaukstām kuldama,
Ieraugu bāliņu
Pie vārtiem stāvot.
Mīļais bāliņ,
Cel vārtus vaļā!
— Neceļu, neceļu,
Kam bargi dzīvoji.
— Cec, cel, bāliņ,
Nu šķirsimies!
Ieraugu māršiņu
Pie klēts stāvam.
Mīļā māršiņa,
Slēdz klēti vaļā!
— Neslēdu, neslēdzu,
Kam bargi dzīvoji.
— Slēdz, slēdz māršiņa,
Nu šķirsimies!
Ieraugu māmiņu
Pie pūra stāvot.
Mīļā māmiņa,
Slēdz pūru vaļā!
— Neslēdu, neslēdzu,
Kam bargi dzīvoji.
— Slēdz, slēdz māmiņa,
Nu šķirsimies.
Atslēdza māmiņa
Pūriņu vaļā.
Apvilku māmiņas
Linziedu krekliņu,
Apsedzos mēļa
Villainīti,
Uzliku lielo
Vizuļu vainaku.
Izbira ziediņi
Caur klēts grīdu,
Izauga liepa
Caur klēts jumtu
Sidraba lapām,
Dimanta ziediem.
Nokārās ziediņi
Saulītē.
Kuri vēji pūta,
Tie skandināja;
Kuras tautas jāja,
Tās bildināja.

2098. (L. V.)

Ak tu zelta lakstīgala,
Nelaidiese rāvienāje.
Visi tavi spārnu gali,
Zeltītām lāsītēm,
Zeltītām lāsītēm,
Sudrabiņa pērlītēm.
Zelta spārni sudraboti
Ar rāvienu palikuši.
Ik rītiņa saule lēca
Tavu spārnu izžāvēt,
Ik dieniņas bāliņš gāja
Ar manīm rotāties.

2099. (L. B.)

Trīs miezīši iemērcos
Savas mīļas labībiņas,
Sešas mucas izdarīju
Tāda salda alutiņa;
Vēl ar būtu otras sešas,
Kaut launagu negulējs.
Aiz ko manīm saldens alus,
Aiz ko sūra misa tek?
Es ar savu līgaviņu
Aiz kubula meņģējos.

2100. (L. B.)

Pieci bēri kumeliņi
Uz akmeņa auzas ēda.
Visi pieci piederēja
Jaunajam brālīšam.
Brālīts prasa brālīšam,
Kādu jūgšu kumeliņ'.
Ja pelēka diena ausa,
Jūdz pelēku kumeliņu.
Ja sarkana saule lēca,
Jūdz sarkanu kumeliņu.

Jūdz sarkanu kumeliņu,
Jāj māsiņu apraudzīt.
Jāj māsiņu apraudzīt,
Kad tautiņas niecinā.

2101. (L. B.)

Līgaviņa, dusmu pūce,
Ar dusmām gultu taisa.
Guli pate, dusmu pūce,
Savai pēļu gultiņā;
Es gulēšu aiz galdiņa
Savai koka beņķītī.
Gan tu mani noraudāsi,
Kad gulēšu kapiņā.
Kas tev ars, kas tev sēs,
Kas tev pļaus druviņā? —
Pate sēšu, pate aršu,
Pate pļaušu druviņā. —
Kad tu sēsi, kad tu pļausi,
Kas vērps tavu ērkulīti?

2102. (L. B.)

Es buciņu apsegloju,
Cūk' iejūdzu kamanās.
Kad es braukšu, pārvedīšu
Trīs puišieme līgaviņas:
Jurim Grietu, Laurim Katu,
Pēterim Madelīti.
Man pašame Irbes meita
Dzeltenieme matiņieme.
Vilku māte, dēla māte,
Abas vienu taku teke.
Vilku māte jērus rēja,
Dēlu māte jauņavītes.
Elle, elle vīra māte,
Otra elle kunga rija.
Pa lūgšanu, dēla māte,
Atdod manu villainīti.

2103. (L. B.)

Kas tā tāda skuju būda?
kukū!
Liela ceļa maliņāji, ēēē!
Tā nebija skuju būda,
Tā bij meitu istabiņa.
Ku, māmiņa, tavas meitas?
Manas meitas kamburēji.
Ko tās dara kamburēji?
Viņas ada zīda cimdus.
Kam ta būs tie zīda cimdi?
Tiem kungiem, kas Vāczemēji.
Pārnāks lielskungs no Vāczemes
Zīda cimdi rociņāji.
Kad es jāšu lāčus šauti,
Tad es viņus svilināšu.

2104. (L. D.)

Trīs dieniņas saraudāju,
Līcie cūkas ganīdama.
Solīj' māte pien' ar maizi;
Neēdīšu pien' ar maizi.
Solīj' māte baltu putru;
Neēdīšu baltu putru.
Ieza māte vaicājās:
Kozin meita vīra grib?
— Ak tu Dievs, māmuliņa,
Tavu jauku valodiņu!

2105. (L. B.)

Simtiņš kuplu ozoliņu
Pie brālīša namdurvīm;
Tai vienāi ozolāi
Strazdiņš sēd galotnē;
Strazdiņš sēd galotnēi,
Lakstīgala pazarē.
Strazdiņš saka dziedādamis:
Kas tur brauc, zeme rīb?
Mūs māsiņa sērsti brauc,
Ko noveda prūšmalī.

2106. (20777.)

Laivenieka meita biju,
Laivā gulu dienasvidu,
Laivenieka meita biju,
Laivā gulu dienasvid'.
Laivā gulu dienasvidu,
Niedrē kāru vaiņadziņ'. :,:
Atskrien zaļa līdaciņa,
Aiznes manu vaiņadziņ'. :,:
Ņem, brālīti, oša laivu,
Dzenies manu vaiņadziņ'! :,:
Oša laiva smaga laiva,
Nepanācu vaiņadziņ'; :,:
Ņem, brālīti, liepas laivu,
Dzenies manu vaiņadziņ'! :,:

Liepas laiva viegla laiva,
Nu panācu vaiņadziņ', :,:
Nu panācu vaiņadziņu
Viņpus jūŗas leišmalā, :,:
Viņpus jūŗas leišmalā,
Bandinieka klētiņā, :,:
Bandinieka klētiņā,
Miežu, rudzu apcirknī, :,:
Miežu, rudzu apcirknī,
Zobentiņa galiņā. :,:
Sasolīju vienu simtu,
Ne galviņu nepacēl'; :,:
Sasolīju otru simtu,
Nošķind klēts atslēdziņa; :,:
Kad solīju trešu simtu,
Tad atdeva vaiņadziņ'. :,:

2107. (10303.)

Nerāji, māmiņa, vakarai meitas
Vakarai meitāma tautiņas jāj;
No pirtes pārgājšas, sukāja galvu,
Sukāja galviņu, apāva kājas;
No loga norāva atslēgu bunti,
Noskrēja klētēja, celāja pūru.
Aiz vārtu dīžoja bērs kumeliņis,
Sudrabu iemeta kumeļa pēdās.
Vai, māte, vai māte, še zagļi ļaudis,
Nozaga māsiņu gaismiņai austot.
Ko gaidat, dēliņi, ko, bāleliņi!
Sedlojat kumeļus, dzenatiesa māsu,
Dzenatiesa māsu, līdz panākat,
Līdz panākata, līdz pārvedat.
Teic, manu dēliņu, teic, bāleliņi,
Kur bija māsiņa, kur panācāt?
— Tautiņu sētāja, tautiņu klētēi,
Tautiņu klētēja, bez vaiņadziņa.
Nāc laukai, māsiņa, te bāleliņi,
Jāj līdzei pie tēva, pie māmuliņs!
— Ne-iešu, brālīti, nevaru ieta,
Nevaru ieta, nav villainītes.
— Nāc laukai, māsiņa, še villainīte,
Jāj līdzei pie tēva, pie māmuliņs.
Ne-iešu, brālīti, nevaru ieta,
Nevaru ieta, nev vaiņadziņa,
Jau nakti gulēju pie tautu dēla,
Pie tautu dēla, bez vaiņadziņa.
Pārnesat tēvama un māmiņaja
No manis daudz dižu labvakariņu,
Mūs mazai māsiņai, tai pastarītei,
No manis šo zīļu, šo vaiņadziņu.

2108. (32117.)

Mans vīriņš aizgāj'
Ar kungiem karā.
Es pate bēdīga
Lakatu rakstīju.
Kad beidzu rakstīt,
Tad gāju meklēt.
Zīlīte, žubīte,
Redzēj' manu vīriņu?
Tavs vīriņš ira
Daugavas malā,
Lēģeri met,
Kumeļus baro,
Zābakus tīra,
Ēdienu taisa,
Galviņu sukā,
Mutīti mazgā.
Steidzies, sieviņ,
Ar lakatiņu,
Noslauki mutīti —
Un asariņas.

2109. (L. B.)

Kur, zaķīti, vakar biji,
Kad pie manis neatlēci?
Vakar māte raušus cepa,
šodien meitai kāzas dzēra;
Zaķīts saldu alu dara
No kaķēna pēdiņām.
Sanākuši, sabraukuši,
Salda ala dzērējiņi.
Zinu, zinu, bet neteikšu,
Kāda vaina Rīgas puišiem:
Šķelti nagi, laukas pieres,
Tā kā krievu kumeļam.
Zinu, zinu, bet neteikšu,
Kāda vaina Rīgas meitām:
Biezas lūpas, reti zobi,
Smalka maize cauri bira.
Suitu meitas priecājās,
Būs aitām redelītes.
Zinu, zinu, bet neteikšu,
Kāda vaina Rīgas puisim:
Piecas stundas kājas āva,
Sestai rokas pūtināj'.
Dievs nedod tādas meitas,
Kādas meitas Rīgē bij',
Nav saulīte nogājuse,
Ar pušiem peludē,
Nav saulīte uzlekusi,
Ar čunčuli istabē.
Precat, puiši, Rīgas meitas,
Tās bij labas strādenieces;
Pa trīs gadi vienu zeķi
Kā līgot nolīgoja.
Mēs, meitiņas, parunāsim,
Kur mēs liksim Rīgas puišus:
Siesim viņus buntiņāi,
Nesīs upei slīcināt.
Rīdzinieku veci puiši
Tilta vietu izpildīj';
Tautu meitas pāri gāja,
Brīnējās, kas par tiltu.
Rīgas vecie buļļu pieres
Gaida mani uzaugam.
Vai, tu bulli, neredzēji,
Kas ar tevīm reizē aug',
Kas ar tevīm reizē auga,
Reizē kāra šūpulīti.
Trīs gadiņu sutināju
Bērza riņķi aizkrāsnē;
Noriņķošu Rīgas puišus,
Ja tie labi nedancās.

2110. (L. B.)

Ko, brālīti, lūkavies
šādu gaŗu vasarīnu,
Nolūkavi tautu meitu
Klišajām kājīnām.
Skatat, ļaudis, skatat, ļaudis,
Kā māršīni kājas iet:
Klišu, klašu, limzu, lamzu,
Kā tie veci ritenīši.

2111. (L. D.)

Bērziņš auga uz akmeni
Sudrabiņa lapiņām,
Tur dziedāja sīku putnu
Pilnas zaru pazarītes;
Strazdiņš dzied galiņā,
Lakstīgala pazarē.
Sak' strazdiņš dziedādams:
Kas tur brauc? zeme rīb.
Tur brauc mūsu brāļu māsa
No dziļās Vāczemītes.
Pie vārtiem dabraukuse,
Sauc bāliņu vārtu vērt.
Iznāk divi bāleliņi
Kā ezera gaigaliņi;
Iznāk divas brāļu sievas
Kā dzeltenas cielaviņas;
Iznāk veca māmuliņa,
Zīdautiņu cilādama,
Zīdautiņu cilādama,
Asariņas slaucīdama.
— Aju, manu auklējumu,
Tavu tālu aizgājumu!
Nu es tevi ieraudzīju
Par deviņas vasariņas.

2112. (L. B.)

Skan balsiņis rītai agri,
Vēl jo skaņi vakarā,
Pusdienāji neskanēja,
Kad māmīna raibes auda,
Kad māmīna raibes auda,
Ledus kalna galīnā.

Apkārt kalnu, gaŗām kalnu,
Kam nav kalti kumelīni.
Kas gribēja klāt piejāta,
Lai kaldina kumelīnu.
Man bij' kalti itin stalti,
Es par kalnu nebēdāju.
Saspārdīju ledus kalnu
Deviņos gabalos.
Stāvi stilli, kumelīni,
Uz to ledus gabalīnu.
Ja tu stilli nestāvēsi,
Tad nogrimsi dubenā.
Es izvedu meitu māti
Uz sklidāju ledutīnu;
Tik ilgāmi sklidināju,
Līdz meitiņu pavēlēja,
Līdz meitiņu pavēlēja,
Lai iejēmu kamanās,
Lai iejēmu kamanās,
Vizināju mājiņās.

2113. (21714.)

A, Dieviņu, a, Dieviņu,
Lab' atradu tautiņās:
Atradu dumberi
Pie nama duru;
Sagrābu tēv' ar māti,
Iegrūdu iekšā,
Māsiņas pa vārtim
Izdancināju,
Brālīšus iedzinu
Kumeliņu stallēi;
Nu viena dzievāšu
Kā izvētīta.

2114. (25037.)

No rītiņa celdamies:
Vai, Dieviņ, galva sāp!
Jūdz, tautieti, kumeliņu,
Lai es braucu pie māmiņas.
Nu gaudīšu māmiņai
Šīs naksniņas gulumiņu.
— Ne es jūgšu, ne tu brauksi,
Mana jauna līgaviņ.
— Gan tu jūgsi, gan es braukšu,
Gan tu mani pavadīsi.

2115. (L. B.)

Man bija, man bija
Deviņi dārzi;
Ik dārzam, ik dārzam
Deviņi koki,
Ik kokam, ik kokam
Deviņi zari;
Ik zaram, ik zaram
Deviņi pumpuri,
Ik pumpuram, ik pumpuram
Deviņas lapas,
Ik lapai, ik lapai
Deviņi ziedi;
Ik ziedam, ik ziedam
Deviņas ogas,
Ik ogai, ik ogai
Deviņas sēklas.

2116. (L. B.)

Cieti jūdzu, daiļi braucu
Dārgas naudas kumeliņu;
Dārgi pierku cepurīti,
Viegli liku gāliņāi,
Lai ziediņi nenobira
Meitu mātes istabāi.
Meitu mātes istabiņa
Vaŗa grīdu liedināta.
Man tērauda zābaciņi,
Šķiļ uguni staigājot.
Šķiļ uguni, deg ugune,
Nav vais laba istabāi.

2117. (L. B.)

Tumšis bija, gaišis tapa:
Vai uzlēca mēnestiņš?
Vai tie mani jaunbrālīši
Krievu zemi dedzināja?
Krievu zemi dedzināja,
Krievu naudu gribēdam',
Krievu naudu gribēdami,
Krievu spožu zobentiņ'.

2118. (L. B.)

Cierāt gāju vakarāje,
Mellas kurpes kājinā.
Cierādama sasatiku
Piecu dēlu māmulīti.
Griez man ceļu, dēlu māte,

Es jau ceļu negriezīšu!
Tu gan piecu dēlu māte,
Es deviņu brāļu māsa.
Tu ar savis dēlis diža,
Es ar savis jaunbrālīšis;
Tev ceļ krēslu pieci dēli,
Man deviņi jaunbrālīši.

2119. (13709.)

Es aizjāju svētu rītu
Sav' māsiņu apraudzīt.
Es atradu sav' māsiņu
Svētu rītu maltuvē.
Noprasīju svainīšam:
Vai tā tava malējiņa?
Es ne savu ganu meitu
Svētu rītu malt neraidu.
Pušu cirtu liepas milnu,
Trīs gabalos dzirnutiņas.

2120. (L. B.)

Kur rāvi, kūmīna,
Tos apienīšus? —
Daugavas malīnā
Mazkārklīšose.
Tur dzieda zīlīte,
Tur lakstīgala,
Tur jaunas meitīnas
Vaiņagus pina.

2121. (L. B.)

Tālu, tālu es dzierdēju
Bāleliņus taurējam,
Vai tiem bija tautu meita
Eglienē pamukuse?
Es pārvedu brāļam sievu
Kā dižaju lāču māti:
Pa vārtiemi ievedot,
Izlauzuse vārtu stabu.
Es savu brālīti
Vai(rs) nepazinu:
Tautmeita ģērbuse
Čigānu drēbēs.
Sēd, manu brālīti,
Saulītes pusē,
Tā tautu dūmaļa
Tavāje ēnā.
Už, — ej laukē, rāmāje cūka,
Mūs brāļa pasekņi
Neružināti.
Grezni dziede lakstīgala
Rīgas torņa galiņāje:
Metat naudu, novadnieki,
Pirksim zelta lakstīgalu.
Nesameta novadnieki,
Nenopierka lakstīgalu.
Ciemā viena zeltenīte,
Tā nopirka lakstīgalu.
Ielaiž rožu dārziņāje,
Lai ravēja sīkas rozes.
Izravēja sīkas rozes,
Ravē kuplas magonītes.
Iet projām dziedādama,
Novadniekiem tītīdama.

2122. (L. B.)

Čab lapiņas nobierdamas,
Raud meitiņas aiziedamas.
Rudens nāca, rudens nāca,
Meitiņām bēdas nāca;
Daža laba noraudāja
Savu zīļu vaiņadziņu.
Es upei oļu sviedu,
Upe oļu nepanesa;
Kā bij man tik jaunai,
Panest ļaužu valodiņ'?
Ļaudis mane bedri rake,
Man bedrēje rozes zied;
Es bedrēje sēdēdama,
Pinu rožu vaiņadziņu.
Ļaudis mani lepnu sauca,
Redz raženi staigājot.
Celšos agri, vērpšu plāni,
Vēl staigāšu jo raženi.
Ceļa malu aboliņ',
Ko mēs abi darīsim?
Tevi ļaudis kājām mina,
Mani jēma valodās.
Niecinat, jūs ļautiņi,
Nu jums vaļas niecināt.
Apakš zemes tēvs, māmiņa,
Aiz ūdeņa bāleliņi.
No zemītes izritēja
Div' dzelteni āboltiņi;
Div' raženi tēva dēli

Gar manīme dalījās.
Viens grib manu greznu pūru,
Otrs daiļu augumiņu.
Upe, upe, meita, meita,
Abas labas nesējiņas;
Upe nesa visas dūņas,
Meita visas valodiņas.
Visi mina pora zāli,
Lai tā grima dibenā;
Visi rāja sērdienīti,
Lai tā daiļa neuzauga.
Tuju, tuju, netik tāļš,
Mans maizītes arājiņš,
Šautu sviest nevarēja,
Ar rociņu nekacēja.
Diezgan, diezgan,
Šim vakaram,
Gan biju dziedājse,
Gan gavilējse,
Gan dažu netikli
Pakaitinājse.
Šķiŗamies, mēs māsiņas,
Jums celiņš, mums celiņš,
Jums celiņš sīku rožu,
Mums baltaju āboltiņ'.

2123. (L. B.)

Viena pate es māsiņa,
Man trejādi bāleliņi.
Tēva brālis pūru kala,
Mātes brālis atslēdziņ',
Mana paša īstais brālis,
Zelta vāku liecināja.
Precē mani trejas tautas,
Visas trejas atsacīju.
Vienam bija maz maizīte,
Otram sīva māmulīte,
Tam trešam tautiešam —
Sila zeme, rāva pļava.
Precē mani Rīgas zeļļi,
Prec Piebalgas sulainīši.
Ne pie viena es ne-iešu,
Kā pie zemes arājiņa.
Brāļi māsai kroni kala,
Redz raženu uzaugam.
Lēni mani izdevuši
Muiženieku dēliņam.
Maza, maza man galviņa,
Mazu šuju vainadziņu.
Sūtu ziņu tautiešam,
Lai pierk mazu gālas autu.
Kad es augu brālīšos,
Zaļa bierze šķindēt šķind,
Kad aizgāju tautiņās,
Lai šķindina lakstīgala,
Kad es augu brālīšos,
Man bij dziesmu vācelīte,
Kad es gāju tautiņās,
Tad izbēru kal(n)malē:
Ja būs laba dēlu māte,
Pa vienam salasīšu,
Ja būs kāda sīva, dzestra,
Kā izbērtas, tā paliks.
Man dziesmiņas nepietrūktu,
Kaut jel gara vasariņa,
Man dziesmiņas trīs pūriņi,
Brāļ' apiņu dārziņā,
Div' pūriņus izdziedāju,
Trešam vāku vien pacēlu.

2124. (L. B.)

Mazis, mazis, bet apaļis,
Tēva dotis kumeliņis.
Es savami kumeļami
Zīda viju pavadiņu;
Zīda viju pavadiņu,
Stīgām šuvu iemauktiņus.
Kad uzkāpu mugurāi,
Jāj' pa ceļu domādams;
Jāj' pa ceļu domādams,
Prūšos jemt līgaviņu.
Kad aizjāju, tad piesēju
Pie meitiņu rožu dārza,
Ej, meitiņa, raudzītiesa,
Ko dar' manis kumeliņis.
Ienāk meitiņ' raudādama:
Kumeļš skādi padarīja!
Izmin manu pītu žogu,
Nolauž kuplas magonītes.
Tev, meitiņa, maza skāde,
Man pašam liela skāde:
Tev bij skāde pītu žogu,
Man to zīda pavadiņu.
Nebēdājies tu, meitiņa,
Es tev skādi aizmaksāšu:
Vienu jemšu par sieviņu,

Otru lūgšu vedībās.
Dzersim kāzas trīs dieniņas,
Lai dancoja panāksnieki,
Lai dancoja panāksnieki,
Lai dancoja kumeliņi.

2125. (L. B.)

Pie brālīša dzīvodama,
Māsas vārdu nedzirdēju.
Nu dzirdēju māsas vārdu,
Kad ceļ tautas kumeļāi:
Še, māsiņa, pavadiņa,
Turi tautas kumeliņu!
Nedod mani, māmuliņa,
Vēl es biju nedodama,
Vēl manāi galviņāi
Ziedēt zied vaiņadziņš,
Vēl man bija meitai būt,
Valkāt zīļu vaiņadziņu.

2126. (L. B.)

Strauja, strauja upe teke
Gar brālīša namdorēm;
Nosliecose, nosdzērose
Straujas upes ūdentiņš'.
Es gribēju pāri jāte,
Baidās manis kumeliņš.
Jāj', puisīti, droši pāri,
Neslīks tavis kumeliņis.
Kumeļami spoža spalva,
Vēl spožāki iemauktiņi.
Zobens grieza baltu smilti,
Ūdens skalo kumeliņ'.

2127. (L. B.)

Visi ciema suņi rēja,
Kad es jūdzu kumeliņu.
Sēd iekšāje, līgaviņa,
Lai rej suņi, nebaidies,
Lai rej suņi nebaidies,
Es kumeļu noturēšu.
Es kumeļu noturēšu
Ar abāme rociņāme,
Ar abāme rociņāme,
Ar tām siksnu grožiņāme.
Siksniņāme, sprādzītēme
Neredz manu kumeliņu,
Lentītēme, bantītēme
Neredz manu līgaviņu.
Bērīts, manis kumeliņš,
Es tev auzas vairs nedošu,
Kam raustīji iemauktiņus,
Kam mētāji līgaviņu?
Iemauktiņus jaunus pirku,
Kur jemš' jaunu līgaviņ'.
Tiergū pierku iemauktiņus,
Ciemā jaunu līgaviņ'.

2128. (L. B.)

Kusti, kusti, ūdens zāle,
Kas jel tevi kustināja. —
Pretīm nāca liela straume,
Tā jau mani kustināja.
Raudi, raudi, jauna meita,
Kas jel tevi raudināja?
Pretīm nāca jauni puiši,
Tie jau mani raudināja.
Pērn bij' brūte, šogad brūte,
Citu gadu atkal brūte;
Pērn precēja zirgu zaglis,
Šogad krampju lauzējiņš,
Citu gadu, tad es būšu,
Labam mājas arājam.

2129. (L. B.)

Kad tie puiši Prūšos gāja,
Tad tās meitas žēli rauda.
Meitas vakti uzlikušas
Uz visiem celiņiem.
Puiši bija gudri zēni —
Pajēmuši ūdens ceļu;
Pajēmuši ūdens ceļu,
Noceļojši uz Prūšiem.
Izstaigāju Prūšu zemi —
Stīgām šūti zābaciņi.
Prūšu meitas man gribēja
Par kundziņu paturēt.
Nepalikšu par kundziņu —
Sētā jauna līgaviņa;
Sētā jauna līgaviņa
Saderēta, nelaulāta,
Saderēta, nelaulāta,
Nemitoti gredzentiņi.

2130. (L. B.)

Sen teicu brālim:
Jem līgavīnu,
Ved mājās meitīnu,
Būs jauka dzīga. —
Ne man ir muiža,
Ne tēva zeme,
Kur likšu meitīnu,
Pārvedis mājās?
Taisīšu tiltu
Pa plašu jūŗu,
Vedīšu meitīnu
Svešajā zemē.
Pāriešu mājā,
Prasīs man māte:
Ko dara meitīna
Svešajā zemē? —
Uguni kūra,
Rāceņus vāra,
Apieņus, spurjāņus,
Sadedzināja.
Dzeguze kūko,
Dzied lakstīgala,
Raud mana māsīna
Svešajā zemē.

2131. (L. B.)

Sēj, brālīti, kaņepītes
Istabiņas galiņā:
Kad jās tautas sētiņāi,
Es pa logu kaņepēs.
Sajāj tautas, sarībina,
Man guloti launadziņu.
Māršiņ, brāļa līgaviņa,
Slēp godiņu, kā varēji:
Teic rozītes ravējušu
Sarkanrožu dārziņā.

2132. (L. B.)

Lai palikšu, kur palikšu,
Priekulēi nepalikšu,
Rāmi langs un rāmi langs,
Un rāmi langs un pamazām.
Es iziešu no Priekules
Kā rozīte ziedēdama,
Rāmi langs un rāmi langs,
Un rāmi langs un pamazām.
Visāi Priekules pagastāi
Nav neviena krietna puiša,
Rāmi langs un rāmi langs,
Un rāmi langs un pamazām.
Citam bija kleina kāja,
Citam kumpa muguriņa,
Rāmi langs un rāmi langs,
Un rāmi langs un pamazām.
Kleinām kājām kalnā kāpa,
Kumpums vilka atpakaļi,
Rāmi langs un rāmi langs,
Un rāmi langs un pamazām.
No tālienes es pazinu
Priekulnieku pļāvumiņu,
Rāmi langs un rāmi langs,
Un rāmi langs un pamazām.
Baltajami ābolami
Gali vien tik nokapāti,
Rāmi langs un rāmi langs,
Un rāmi langs un pamazām.
Priekulnieki, veci puiši,
Trepi lika pie kumeļa,
Rāmi langs un rāmi langs,
Un rāmi langs un pamazām.
Audarnieki, jauni puiši,
Stāvus lēca kumeļāji,
Rāmi langs un rāmi langs,
Un rāmi langs un pamazām.

2133. (L. V.)

Plucināju baltu vilnu,
Aužu baltu villainīti,
Raitadī ra, rallallā,
Aužu baltu villainīt'.
Svētdien iešu baznīcā,
Segšu viņu mugurā. :,:
Segšu viņu mugurā,
Likšu zīļu vaiņadziņ'. :,:
No baznīcas iziedama,
Iemu kroga stedelē, :,:
Iemu kroga stedelē,
Ieraug' tautu kumeliņu; :,:
Iemu kroga istabā,
Ieraug' pašu tautas dēl'; :,:
Ieraug' pašu tautas dēlu,
Sēžam galda galiņā; :,:
Sēžam galda galiņā,

Alus kanna rociņā; :,:
Alus kanna rociņā,
Cepurīte padusē. :,:
Sāp sirsniņa, redz actiņas,
Nedrīkst savu bildināt: :,:
Piln' istaba svešu ļaužu,
Visi ļauna vēlētāji. :,:
Lai vēl ļaunu, lai vēl labu,
Brīv man savu bildināt! :,:
Es ar savu runādama,
Ieraug' baltu bāleliņ'. :,:
Bāleliņis man vaicāja:
Ko, māsiņa, tu runāji? :,:
Es, bāliņ, to runāju,
Atstāt tēvu, māmuliņ'. :,:
Bāleliņis man vaicāja,
Kā pūriņu aizvedīšu. :,:
Nebēdā, tu bāliņi,
Gan pūriņu aizvedīšu; :,:
Gan pūriņu aizvedīšu,
Tēva ganus raidīdam'; :,:
Tēva ganus raidīdama,
Darbiniekus sūtīdam'. :,:

2134. (L. B.)

Ku tu jāsi bāleliņi,
Vakarāja kājas āv'?
Ēēē, zelta rozīte, krusa ziediņus nositus'.
Ēēē, zelta rozīte, krusa ziediņus nositus'.
Jāš' māsiņu apraudzīta,
Dzirdu tautas niecinam.
Ne pusceļa nenojāju,
Noz(v)iedz manis kumeliņš.
Ne pie vārtiem nepiejāju,
Nāk māsiņa raudādam'.
Nāk māsiņa raudādama,
Asariņas slaucīdam'.
Nāc ārāja, švāģeŗa šķelmi,
Kādu vainu māsai dos?
Vai ir maize neizcepta,
Vai gultiņa netaisīta?
(refrens: ēēē, zelta rozīte, krusa ziediņus nositus'.)

2135. (L. B.)

Kur jūs jāsiet, bandenieki,
Riņķotiemi kažokiemi?
Trā rā, lai tad nāki,
Ig nag naskam,
Znai pa ruski nepazvaļ.
Zīda bikses, zelta vestes,
Zaļas cauņu cepurītes.
Ziemeļam ir viena meita,
Tās mēs jāsim lūkotiesi.
Vai jūs jāsiet, vai nejāsiet,
Jūs jau viņas nedabosiet.
Tai pašai arājiņis,
Labas zemes arājiņis.
Apsēdami zemi arsam,
Kad ar vienu velēniņu.
Ievezdamis, precēdamis,
Mājās vedu tautu meitu.
(referens: Trā rā, lai tad nāki,
Ig nag naskam,
Znai pa ruski nepazvaļ.)

2136. (L. B.)

Skalojos, mazgājos
Daugaviņas maliņā.
Ē hā, ha, ha hā,
Čirnai bruva izkapļinka,
Čirmančika, čumlai čū,
Izdumai.
Izmazgāju, izskaloju,
Pakar' niedres galiņā.
Ē hā.....
Pieskrien zaļa līdaciņa
Noķeŗ manu vainadziņu:
Ē hā.....
Ņem, brālīti, oša laivu
Meklē manu vainadziņu.
Ē hā.....
Oša laiva, smaga laiva,
Tā nogrima dibenā.
Ē hā.....
Ņem, brālīti, liepas laivu
Meklē manu vainadziņu.
Ē hā.....

Liepas laiva viegla laiva,
To sit vilnis maliņā.
Ē hā.....
Ņem, brālīti, kļava laivu,
Meklē manu vainadziņu.
Ē hā.....
Kļavas laiva laba koka,
Dabūj' tavu vainadziņu.
Ē hā.....
Dabūj' tavu vainadziņu
Tautu dēla sētiņā.
Ē hā.....
Tautu dēla sētiņā,
Tautu meitas galviņā
Ē hā.....

2137. (L. B.)

Trīs meitiņas lielījās
Pār Daugavu pārpeldēt.
Divas pāri pārpeldēja,
Trešā grima dubenā.
Vai tā bija svina pilna,
Vai dzērāja līgaviņa?
Ne tā bija svina pilna,
Ne dzērāja līgaviņa.
Tai bij' jaunu puišu žēl,
Ko noņēma šoruden.
Rīga dimd, Rīga dimd,
Kas to Rīgu dimdināja?
Tai meitiņai kroni kala,
Kas nogrima Daugavā.

2138. (L. B.)

Ejam iešu gar zaļu birzīti,
Gar zaļu birzīti
Pie grābējām.
Tur bija, bija trīs grābējiņas,
Bet nava, nava mana līgaviņ'.
Ejam iešu gar rudzu lauciņu,
Gar rudzu lauciņu
Pie ņēmējām
Tur bija, bija trīs ņēmējiņas,
Bet nava, nava mana līgaviņ'.
Ejam iešu gar miežu lauciņu,
Gar miežu lauciņu
Pie kŗāvējām.
Tur bija, bija trīs kŗāvējiņas,
Bet nava, nava mana līgaviņ'.
Ejam iešu gar auzu lauciņu,
Gar auzu lauciņu
Pie cēlējām.
Tur bija, bija trīs cēlējiņas,
Bet nava, nava mana līgaviņ'.
Ejam iešu gar linu lauciņu,
Gar linu lauciņu
Pie plūcējām.
Tur bija, bija trīs plūcējiņas,
Bet nava, nava mana līgaviņ'.
Ejam iešu gar rāceņ' lauciņu,
Gar rāceņ' lauciņu
Pie ņēmējām.
Tur bija, bija trīs jēmējiņas,
Bet nava, nava mana līgaviņ'.
Ejam iešu gar sudmalāma,
Gar sudmalāma
Pie malējām.
Tur bija, bija trīs malējiņas,
Tur bija, bija mana līgaviņ'!

2139. (L. B.)

Ai, jūdzu, jūdzu,
Ai, braucu, braucu.
Caur zaļu birzīti
Pie līgaviņas.
Nu braukšu, braukšu
Uz linu lauku,
Uz linu lauku
Pie līgavaņas.
Tur ir, ir, ir
Trīs plūcējiņas,
Bet nav, nav, nav
Manas līgaviņas.
Ai, jūdzu, jūdzu,
Ai, braucu, braucu
Caur zaļu birzīti
Pie līgaviņas.
Nu braukšu, braukšu
Uz zaļu pļavu,
Uz zaļu pļavu
Pie līgaviņas.
Tur ir, ir, ir
Trīs grābējiņas,
Bet nav, nav, nav
Manas līgaviņas.
Ai, jūdzu, jūdzu,
Ai, braucu, braucu
Caur zaļu birzīti
Pie līgaviņas.
Nu braukšu, braukšu
Uz blieķu dārzu,

Uz blieķu dārzu
Pie līgaviņas.
Tur ir, ir, ir
Trīs blieķētājas,
Bet nav, nav, nav
Manas līgaviņas.
Ai, jūdzu, jūdzu,
Ai, braucu, braucu
Caur zaļu birzīti
Pie līgaviņas.
Nu braukšu, braukšu
Uz zaļu muižu,
Uz zaļu muižu
Pie līgaviņas.
Tur ir, ir, ir
Trīs audējiņas,
Tur ir, ir, ir
Mana līgaviņa.
Sudraba stelles,
Dimanta nītes,
Tā pati audēja
No tīra zelta.
Nu ir, ir, ir
Man līgaviņa,
Man līgaviņa,
Man audējiņa;
To es nu jemšu,
To mīlēšu,
Līdz kapa malini
To neatstāšu.

2140. (L. B.)

Es grib' šūt vien' ērmīg' micīt' —
Iet pie gaiļa lūgties:
„Mīļais gailīt, liec ko klāt!"
„Es likš' savu seksti klāt."
Es grib' šūt vien' ermīg' micīt' —
Iet pie vistiņas lūgties:
Mīļā vistiņ, liec ko klāt!
Es likš' savu knipu, knapu.
Es grib' šūt vien' ērmīg' micīt' —
Iet pie pīles lūgties:
Mīļā pīlīt, liec ko klāt!
Es likš' savu piku, peku.
Es grib' šūt vien' ērmīg' micīt' —
Iet pie zaķa lūgties:
Mīļais zaķīt, liec ko klāt!
Es likš' savu kāju klāt.
Es grib' šūt vien' ērmīg' micīt' —
Iet pie stiernas lūgties:
Mīļā stierniņ, liec ko klāt!
Es likš' savu asti klāt.
Es grib' šūt vien' ērmīg' micīt' —
Iet pie lācis lūgties:
Mīļais lācīt, liec ko klāt!
Es likš' savu stiķi klāt.
Lāča stiķis, stiernas aste,
Zaķa kāja, pīles peka,
Vistas knābis, gaiļa sekste —
Tā būs man vien' ērmīg' micīt'.

2141. (L. B.)

Eije, Jukum, auzase pļaute!
Tev būs pārnākte mājāse.
Jukumse nepļauje vis tās auzase,
Un are nenāke mājāse.
Kungs izsūta pūdeli pakaļe,
Lai to Jukumu sakože.
Pūdelis nekože vis to Jukumu,
Jukumse nepļauje vis tās auzase,
Un are nenāke mājāse.
Kungs izsūta pērienu pakaļe,
Lai to pūdeli sapeŗe.
Pēriense nepeŗ vis to pūdeli,
Jukumse nepļauje vis tās auzase,
Un are nenāke mājāse.
Kungs izsūta ugun' pakaļe,
Lai to pērienu sadege.
Uguns nedege vis to pērienu,
Jukumse nepļauje vis tās auzase,
Un are nenāke mājāse.
Kungs izsūta ūdeni pakaļe,
Lai to uguni apdzēše.

Ūdens nedzēše vis to ugun',
Jukumse nepļauje vis tās auzase,
Un are nenāke mājāse.
Kungs izsūta gosniņu pakaļe,
Lai to ūdeni izdzeŗ.
Gosniņa izdzeŗ nu to ūdeni,
Ūdense izdzēš nu to uguni,
Ugunse sadeg nu to pērienu,
Pēriense sapeŗ nu to pūdeli,
Pūdelise sakož nu to Jukumu,
Jukumse nopļauj nu tās auzase,
Un are pārnāke mājāse

2142. (L. B.)

Ai, lieli meži, zaļas atvasiņas!
Aizved' mani māmuļiņa
Aiz tā lielā meža;
Aizvezdama apsolīja
Saimenieka dēlu.
Ne ar es tur iešu,
Ne ar man tur tika:
Saimeniekam vecas mājas,
Pātaga tam rokā.
Ai, lieli meži, zaļas atvasiņas!
Aizved' mani māmuļiņa
Aiz tā lielā meža;
Aizvezdama apsolīja
Zvejenieka dēlu.
Ne ar es tur iešu,
Nei ar man tur tika:
Zvejeniekam vecas mājas,
Tīklis viņam rokā.
Ai, lieli meži, zaļas atvasiņas!
Aizved' mani māmuļiņa
Aiz tā lielā meža;
Aizvezdama apsolīja
Kurpenieka dēlu.
Ne ar es tur iešu,
Nei ar man tur tika:
Kurpeniekam vecas mājas,
Īlens tam ir rokā.
Ai, lieli meži, zaļas atvasiņas!
Aizved' mani māmuļiņa
Aiz tā lielā meža;
Aizvezdama apsolīja
Paša kunga dēlu.
Ne ar es tur iešu,
Nei ar man tur tika:
Kaut ar kungam pulka naudas,
Kaut ar gredzens rokā.
Ai, lieli meži, zaļas atvasiņas!
Aizved' mani māmuļiņa
Aiz tā lielā meža;
Aizvezdama apsolīja
Arājiņa dēlu.
Tur es gana iešu,
Tur man gana tika,
Arājama jaunas mājas,
Arklis tam ir rokā.

2143. (L. B.)

Pa tiem kalniem, pa tām lejām
Odziņu bij daudza;
Smukas, smukas tās meitiņas,
Kas tās ogas lasa.
Tāļu, tāļu brīnījāsi,
Kur šīs tādas cēlās,
Dieviņ' izredzētas.
Meitas ogas lasīdamas,
Ziedus norāvušas
Puškot cepurīti.
Māte gulēj' istubāje,
Meita kamburāje.
Sit pa durvīm, graun pa logiem,
Meitiņ, laid man iekšā;
Meita, logu adarījse,
Ielaiž puisi iekšā,
Ciemodama, mielodama
Puisi aizkavēja.
Puisis, projām steigdamiesī,
Aizmirst cepurīti;
Skriedams vēl pēc cepurītes,
Izsit kambaļogu.
No tā rībja, no tā burkšķa
Māte atmožasi.

Māte tā kā traka griežas,
Meitiņ' noskumuse.
Māte tā kā traka griežas:
Kam tā vaina ira?
Bezcepuris stāv aiz loga,
Tam tā vaina ira.

2144. (L. B.)

Seši mazi bandenieki
Jāj pa ceļu ziņģādami,
Visiem sešiem sirmi zirgi,
Visiem caunu cepurītes.
Visi seši sajājuši
Baltābola kalniņāje,
Visi seši iemīlējši
Vienu daiļu mātes meitu.
Divi teica: tā ir mana,
Otri divi: tas nav tiesa!
Trešie divi lec no zirga,
Apkārt mani aptecēja;
Apkārt mani aptecēja,
Apkārt mani apķērās,
Dāvin' manīm baltas krelles,
Dāvin' zelta gredzentiņu:
Še, meitiņa, liec gar kaklu,
Mauc pirkstā gredzentiņu!
Es nelikšu, es nejemšu,
Tāda jauna meitenīt'.
Vaicās mani tēvs, māmiņa,
Kur tu jēmi, kas tev deva?
Kad vaicāja tēvs, māmiņa,
Sak', devuši bāleliņi;
Kad vaicāja bāleliņi,
Sak', zemēj' pacēlusi;
Kad bāliņi neticēja,
Sak', devuši ciema puiši,
Sak', devuši ciema puiši,
Mani mazu mīlēdami;
Mani mazu mīlēdami,
Sev par draugu audzēdami.
Kad sacīšu: ciema puiši,
Tēvu, māti kaitināšu;
Kad sacīšu: es atradu,
Tad Dieviņim nepatiks.
Es nejemšu, man nevajag,
Tik jaunami skuķēnami;
Lūkojati līgaviņu
Labu dižu paaugušu.
Lēni, lēni vējiņš pūta,
Sniegs ar krusu birdināja;
Tas nebija sniegs ar krusu,
Tās bij' žēlas asariņas;
Tās bij' žēlas asariņas
Sešu jaunu bandenieku.

2145. (L. B.)

Seši jauni bundzenieki
Jāj pa ceļu ziņģādami.
Visiem sešiem sirmi ziergi,
Mellas cauņu cepurītes.
Visi seši sajājuši
Baltābola kalniņā.
Visi seši iemīlējši
Vienu jaunu meitenīti.
Divi teica — tā ir mana,
Otrie divi — tas nav tiesa.
Trešie divi starpā jāja,
Zelta mici dāvinā j',
Es nejemšu, man nevajag
Tādai jaunai meitenei.
Pāries mājās, prasīs māte,
Kur tu jēmi, kas tev dev'?
Man iedeva ciema puiši,
Mani mazu mīlēdami;
Mani mazu mīlēdami
Sev par brūti turēdam'.

2146. (L. B.)

Dod, māmiņa, kam dod mani,
Nedod mani kalējam!
Kalējama melni krekli,
Sāp rociņas mazgājot.
Šnorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Kurpeniekam vien nedod!
Kurpeniekam piķa smaka,
Tupeļpilna istabiņa.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.

Dod, māmiņa, kam dod mani,
Galdeniekam vien nedod!
Galdeniekam sviķa smaka,
Skaidu pilna istabiņa.
Šņorē mani, māmuļina,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Nedod mani skroderim!
Skroderima bada maize
Adatiņas galiņā.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Pīpeniekam vien nedod!
Pīpeniekam melli zobi,
Nodeguši nagu gali.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Krodzeniekam vien nedod!
Ceļavīri, vanderzeļļi,
Izgul manas villainītes.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Nedod mani zvejniekam!
Zvejnieks manus plānus autus
Vēlogāji vēdināja.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Nedod mani lejniekam!
Lejniekama mencu smaka:
Pie tā nevar klātgulēt.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Nedod mani atraitņam!
Atraitnima smaga roka,
Dujreiz mīti gredzentiņi.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Nedod mani vītolam!
Vītolama gaŗas lapas,
Neredz sauli uzlecam.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Nedod mani Andrējam!
Andrējs mani andelēja,
Kā baltaju linu sauju.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Nedod mani Vilītim!
Vilis mani vilināja
No kalniņa lejiņā.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Nedod mani Jurītim!
Līdz atnāca pavasaris,
Visi strauti: jur, jur, jur!
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.
Dod, māmiņa, kam dod mani,
Dod tik mani spēlmaņam!
Tas man koši uzspēlēs,
Es tam koši padancoš'.
Šņorē mani, māmuļiņa,
Sudrabiņa šņorītēm,

Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa;
Kā auziņa līgošos
Bandas lauka galiņā.

2147. (L. B.)

Es puika kā niedre
Dārzā izaugu;
Cienkungs man solīja
Sav' muižu meitu,
Sav' muižu meitu
Un greznu pūru;
Un greznu pūru
Un baltu naudu;
Un baltu naudu
Un baltas mājas;
Un labas mājas
Un lielu zirgu.
Negribu tav' meitu,
Negribu pūru,
Ne greznu pūru,
Ne baltu naudu;
Ne baltu naudu,
Ne labas mājas;
Ne labas mājas,
Ne lielu zirgu.
Man pašam ciemā
Meitiņa auga, —
Gludena galviņa,
Spoži vaiņadziņi,
Dzelteni matiņi,
Mīlīga daba,
Mudīga, priecīga,
Kā zivitiņa. —
Ciemiņu meitiņa,
Tu mana būsi,
Es tevi audzēju
No mazu dienu,
Es tevi neļāvu
Tētiņam rāti,
Tētiņam rāti,
Māmiņai šausti.
Kad šauta, lai šauta
Ar vītoliņu,
Lai auga tik loka,
Kā vītoliņis.
Nu iešu, iešu
Līgavas meklēt,
Nu iešu, iešu
Uz Daugaviņu.
Tur bija, bija
Trīs velētājas,
Nebija, nebija
Man līgaviņas.
Nu iešu, iešu
Uz zaļu pļavu,
Tur grāba, grāba
Trīs grābējiņas;
Nebija, nebija
Man līgaviņas.
Nu iešu, iešu
Uz lopu laideru.
Tur bija, bija
Trīs kopējiņas,
Nebija, nebija
Man līgaviņas.
Nu iešu, iešu
Uz ruļļa klēti.
Tur bija, bija
Trīs rullētājas,
Nebija, nebija
Man līgaviņas.
Nu iešu, iešu
Uz kunga istabu.
Tur bija, bija
Trīs mazgātājas,
Nebija, nebija
Man līgaviņas.
Nu iešu, iešu
Uz dzirnu kambari.
Tur bija, tur bija
Trīs malējiņas,
Tur bija, bija
Man līgaviņa —
Zeltītas dzierniņas,
Sudraba milnis.

2148. (L. B.)

Skataties, jauni puiši,
Kur tā jūsu mīļā nāca,
Kur tā jūsu mīļā nāca,
Pa kalniņu mirdzēdama;
Kurpes kājā, vaiņags galvā,
Sarkans zīda nēzdaudziņis.

Skataties, veci puiši,
Kur tā jūsu bļaurā nāca,
Kur tā jūsu bļaurā nāca
Pa kalniņu kūpēdama:
Vīzes kājā, pīpa zobos,
Veca salmu cepurīte.
Es jums saku, jauni puiši,
Vecas meitas nejemat:
Guļ pie vecas līgaviņas
Kā pie vecām ecēžām,
Vecus pupus grabināja
Kā ozola vecus praulus;
Gul pie jaunas līgaviņas
Kā pie dūņu spilveniņa.

2149. (L. B.)

Lai es iešu, kur iedama,
Pie dzērāja es ne-iešu!
Tad-rā, tad-rā, tad-rā-rā,
Pie dzērāja es ne-iešu!
Dzērējiņa līgaviņa
Mūžu vada asarās!
Tad-rā, tad-rā, tad-rā-rā
Mūžu vada asarāsi!
Mūžs noslīcis asarāsi,
Vīrs iemircis brandvīnā!
Tad-rā, tad-rā, tad-rā-rā
Vīrs iemircis brandvīnā.

2150. (L. B.)

No kurienes tu atnāci
Ar tik jauku valodiņu?
No Vāczemes es atnācu
Pie jums vienas vajadzības:
Es grib jūsu meitiņ' precēt
Sev par jaunu līgaviņu.
Nē, nē, mans bērns, tas ir velt',
Mans bērns vēl ir jauns un jauks.
Ak jūs māmiņ, veci ļaudis,
Kādēļ jūs to neizprotat?
Ir sīlītes pulkiem skrēja
Un pa pāriem pārojās,
Tā mums jauniem cilvēkiem
Būs pa pāriem sa-ieties.
Sīļu koka namu daru,
Pāvu spalvu jumtu jumu,
Sarkanrožu gultu taisu,
Magonīšu deķi sedzu.
Tur iegula tautu dēlis
Kā viens putu gabaliņis;
Klāt piegula tautu meita
Tā kā viena dzirkstelīte.

2151. (L. B.)

Šo vasaru duj puišeļi
Mani vienu dalījās.
Eijā, rallallā,
Mani vienu dalījās.
Viens grib manu daiļu pūru,
Otrs — man' daiļu augumīņ'.
Eijā, rallallā,
Otrs — man' daiļu augumīn'.
Kuŗš gribēja daiļu pūru,
Tam es knipi parādīju.
Eijā, rallallā,
Tam es knipi parādīj'.
Kuŗš grib daiļu augumīnu,
Tam es savu roku sniedzu.
Eijā, rallallā,
Tam es savu roku sniedzu.
Tam es savu roku sniedzu,
Savas rokas gredzentīnu.
Eijā, rallallā,
Savas rokas gredzentīnu.

2152. (L. B.)

Spīd svecīte, deg ugune
Viņā glāžu muižiņā;
Tur ir mana mīļākā —
Kaut varētu es aizkļūt.
Kaut man būtu putnu spārni,
Ak, kā lēti es aizskrietu!
Ņemšu savas vieglas kājas,
Ķavēš' savu miedziņu;
Ņemšu savas vieglas kājas,
Ak, kā lēti es aizskriešu!
Kā nogājis, apstājos
Un pie loga skatījos:
Redzu savu mīļākaju
Pie galdiņa vienu sēžam,
Šujam smalku slēžu kreklu,
Vīlam nēzdaudziņu;
To vēl labi neredzēju,
Ko ielika numurā.

Vai tas bija mans vārdiņis,
Vai ar cita mīļākā.
Lūdzu Dievu, vēlējos,
Lai actiņas vien paceltu.
Līdz actiņas vien pacēla,
Tūdaļ mani ieraudzīja.
Skrien pretīm raudādama,
Baltas rokas klačodama.
Līdz durtiņas attaisīja,
Līdz gar kaklu apķērās,
Līdz gar kaklu apķērās,
Asariņas straumēm tek.

2153. (L. V.)

Zinu, zinu, bet neteikšu,
Kur aug mana līgaviņa;
Zinu, zinu, bet neteikšu,
Kur aug mana līgaviņ'.
Viņā glāžu muižiņā,
Tur aug mana līgaviņa. :,:
Ņemu savas vieglas kājas,
Kavēj' savu saldu miegu, :,:
Kavēj' savu saldu miegu,
Eimu viņu apraudzīt. :,:
Pulkstens vēl nav divpadsmit,
Es jau glāžu muižiņā,
Es jau glāžu muižiņā,
Mīļākajas kambarī. :,:
Mīļākajas kambarī
Spoža, gaiša uguntiņa, :,:
Pati mīļā sēž pie loga,
Raksta mazu grāmatiņu, :,:
Visapkārt mīļus vārdus,
Vidū lika sav' sirsniņu. :,:
To vien labi neredzēju,
Ko palika apakšā, :,:
Vai palika manu vārdu,
Vai ar cita tēva dēla. :,:

2154. (L. B.)

Suņi rēja, vārti čīkste,
Pilla sēta precenieku.
Pasaki tu, mane siresniņa
mīļā,
Ko mēse viņiem ēst dosim?
Preceniekiem zosi, brāļiem
cūku,
Es ar savu mīļu draugu —
Zaķa cepetīti.
Pasaki tu, mane siresniņa
mīļā,
Ko mēse viņiem dzert dosim?
Preceniekiem šnabi, brāļiem
alu,
Ese ar savu mīļu draugu —
Vīnu medutiņu.
Pasaki tu, mane siresniņa
mīļā,
Kur mēse viņus guldīsime?
Preceniekiem gultu, brāļiem
beņķi,
Ese ar savu mīļu draugu —
Dūnu ķiseņosi.
Pasaki tu, mane siresniņa
mīļā,
Kā mēse viņus modināsim?
Brāļus kokiem, preceniekus
taurēm,
Ese ar savu mīļu draugu —
Saldieme bučiņieme.
Pasaki tu, mane siresniņa
mīļā,
Cik tāļ' mēs viņus vadīsim?
Preceniekuse jūdzēme, brāļus
versti;
Es ar savu mīļu draugu —
Visu cauru mūžu.

2155. (L. B.)

Atbrauc kungi no Vāczemes
Ar lielām karietēm.
Pasak' jele, sirsniņ mana,
Kur mēs viņus sēdināsim?
Brālis uz beņķi, precinieks aiz
galda,
Es ar savu mīļu draugu
Galda galiņā.
Pasak' jele, sirsniņ mana,
Ko mēs viņiem dzert dosim?
Brāļiem alu, precniekiem
pienu;
Es ar savu mīļu draugu
Vīnu, medutiņu.
Pasak' jele, sirsniņ mana,
Ko mēs viesiem ēst dosim?

Brāļiem aitas, precniekiem zoses,
Es ar savu mīļu draugu —
Zaķa cepetīti.
Pasak' jele, sirsniņ mana,
Kur mēs viņus guldināsim?
Brāļus gultā, precniek's vietā,
Es ar savu mīļu draugu —
Klētītē.
Pasak' jele, sirsniņ mana,
Ciktāļ mēs viņus vadīsim?
Brāļus jūdzi, precniekus duj jūdzes,
Es ar savu mīļu draugu —
Visu cauru mūžiņu.
Šulca Trīne gultu taisa,
Aicin' mani klātgulēt.
Guli pati, Šulca Trīne,
Es pie tevis negulēšu;
Es gulēšu jūriņā,
Savā oša laiviņā.
Tec jel mana, oša laiva,
Simtu jūdžu dieniņā.
Tecēdama uztecēja
Vienu Māres pilsētiņu.
Tai māmiņai trīs meitiņas,
Visas trīs bij amatā:
Viena auda, otra raksta,
Trešā zīdu šķeterēja.
Dod, māmiņa, man to meitu,
Kas to zīdu šķeterēja.
Jā nedosi to meitiņu,
Es nomiršu sirdēstos.
Kur jūs mani glabāsit,
Sirdēstosa nomiruš'?
Baltā rožu dārziņā
Apakš balta rožu krūma.
Svētu rītu tur sanāca
Svešas meitas puškoties.
Laužat, meitas, ko lauzdamas,
Galotnīti nenolaužat;
Lai palika galotnīte,
Kur putniem uzmesties.
Atjāj' divi Dieva dēli,
Nolauž pašu galotnīti.

2156. (L. B.)

Dēls pārveda līgaviņu,
Mazu, mellu kā vamboli.
Uktaktā, taibuk, tilliņ, nu tik tā,
Mazu, mellu kā vambol'.
Pavaicāju māmiņai,
Ko būs darīt vambolei?
Pērc, dēliņa, ziepju podu,
Ved vamboli ezarā!
Izmazgāju vienu pod',
Vē' bij mella kā vambol(e).
Pavaicāju māmiņai:
Ko būs darīt vambolei?
Pērc, dēliņa, otru pod',
Ved vamboli ezarā!
Izmazgāju otru pod',
Nu tik tāda puspelēk(a).
Pavaicāju māmiņai:
Ko būs darīt vambolei?
Pērc, dēliņa, trešo pod',
Ved vamboli ezarā!
Izmazgāju trešo pod',
Nu bij' balta kā vāciet(e)!
Nu drīkstēju klāt pie-iet,
Un ar' ļaudīm parādīt.
Rīgas kungi brīnējās,
Kur tik baltu sieviņ(u) jēm(u)?

2157. (L. D.)

Guļu, guļu, miegs nenāk,
Apakš zaļa lazdu krūma.
Lec' augšam, prom uz krogu,
Salda alus nodzerties,
Salda alus nodzerties,
Līgaviņas lūkāties.
Šī man tāda gadījās,
Tīri melna kā čigāns.
Nedrīkstēju sētā vest,
Nei citiem parādīt.
Rītu, rītu, ne šodien,
Uz Valmieru ziepu pirkt!
Treju podu ziepu pirku,
Ka var baltu izmazgāt.
Vienu podu izmazgāju,
Tīri melna kā čigāns;

Izmazgāju otru podu,
Jau palika puspelēka;
Izmazgāju trešo podu,
Tīri balta kā vāciete.
Nu drīkstēju sētā vest,
Nu citiem parādīt.

2158. (L. B.)

Tumša, tumša tā eglīt',
Kur saulīt' nakti guļ,
Tāļu, tāļu tā sētiņ',
Kur aug mana līgaviņ',
Aiz Prūšiem, aiz Leišiem,
Tai mazē sētiņē.
No kurienes tu, puisīt',
Ar tik jauku valodiņ'? —
Es, māmiņa, no Kurzemes
Nāk' pēc savas vajadzības;
Es grib' jūs meitiņ' precēt,
Ai, lūdzam', neliedziet! —
Ne, ne, zoniņ, tas ir velt',
Vēl mans bērnīš mazs un jauns,
Manem bērnam skolē jāiet,
Ne uz jaunim puišim būt. —
Tēvs, māmiņa veci ļauds,
Jums ir muļķa padomīš.
Skataities uz putniem gaisā,
Kā tie pārim pārojas,
Pa pāriem rieksti aug,
Pa pāriem ābolīš,
Pa pāriem jauns meits
Ar jauniem puisēniem.

2159. (L. D.)

Trīs meitiņas māmiņai,
Trīs raibītes pūriņā.
Pavaicāju māmiņai:
Kuru dosi pirmajai?
— Rupi diegi, lieli raksti,
To es došu pirmajai.
To aizvede mežgalieši
Pašā meža dibinā.
— Pavaicāju māmiņai:
Kuru dosi otrajai?
—Smalki diegi, smalki raksti,
To es došu otrajai.
To aizvede zemgalieši
Pašā zemes galiņā.
— Pavaicāju māmiņai:
Kuru dosi trešajai?
— Zīda diegi, zelta raksti,
To es došu trešajai.
To aizvede jūrmalieši
Pašā jūras maliņā.
— Pavaicāju māmiņai:
Ko tev katra atnesuse?
— Pirmā nesa zīdautiņu,
Otra linu nēzdaudziņu,
Pastarīte jūrmalā
Atnes' zelta gabaliņu.

2160. (L. B.)

Vai manu dieniņ, ko būs darīt?
Smuka meitiņ' stāv aiz upes!
Saki, meitiņ, vienu vārdu,
Vai būs bristi, vai peldēti?
Brīv tev bristi, brīv peldēti,
Es pie tevis gan ne-iešu.
Nāc, meitiņa, tu pie manis,
Es tev došu vīna dzert,
Es tev došu vīna dzert,
Un tā salda medus ēst.
Tu ar muti gan solīji,
Tukša roka, ko tu dos'!

2161. (L. B.)

Smuks puišelis, Brikšu Jānelis,
Jāj uz Zaļu muižu.
Vai tu jāji, vai nejāji,
Tur jau nev nevienas.
Viena veca preilene bija,
Otra jauna meita.
— Smuka meitiņ, jaunā meitiņ,
Iznes manam zirgam dzert.
— Auksta migla, liela rasa,
Salst man plikas kājas.
— Še, meitiņa, zīda drāna,
Ietin savas kājas.
Kad tu, meitiņ, mana būtu,
Es tev šūtu kurpes.
— Šuv, puišeli, pats priekš sevis,

Man ir tēvs un māte:
Māte ada baltas zeķes,
Tēvs šūdīja kurpes;
Baltas manas diegu zeķes,
Melnas manas kurpes;
Plāni mani linu krekli
Par pranciski šūti.
Māte mani izpliķēja,
Kam neāvi kurpes;
Noraudājse noslaucīju
Zaļā zīda nēzdaugā;
Noslaucījse izmazgāju
Zaļā zāles rasiņā;
Izmazgājse es izžāvu
Zaļā bērza galīnā.
Trīs gadīnus tas bērzīns,
Ne tas auga, ne zaļoja.
Ceturtā gadīnā
Zelta ziediem noziedēja.

2162. (L. B.)

Es stāv', es stāv', es stāv' pie log,'
Mans mīļais laukā zirgu jūdz,
Es sauc' ar bals', es met' ar rok',
Viņš vairs ar mani nerunā.
Mans mīļākais, mans mīļākais,
Kāpēc ar mani nerunā?
Viņš būt' ar mani gan runājs,
Trīs pulki stāv to viltus mēļ'.
Vai atstāj' tu man' darba dēļ,
Vai atteic mana tikumiņ'?
Es neatstāj' tev' darba dēļ,
Ne ar dēļ tava tikumiņ';
Es atstāj' tevi ļaužu dēļ,
Ka tie no tev' daudz runāja.
Tā saulīt', kas uzlēkuse,
Tā ira nu nogājuse,
Tā mīlīb', kas bij sākusēs,
Tā ira nu nobeigusēs;
Tas ceļš ar ērkšķiem apaudzis,
Kas iet uz mīlīb's šķiršanu.

2163. (L. B.)

Māte mani audzināja,
Kā dzeltenu dzeguzīt'.
Neviens mani nezināja,
Kur es tāda uzaugus'.
Es uzaugu pie māmiņas,
Baltā rožu dārzīnā.
Tik vien manas rūpes bija,
Kā rozītes noravēt.
Māte mani glaudīt glauda,
Ka es skaiši noravējse,
Ka es skaiši noravējse,
Ka man skaiši rozes zied.
Tā pagāja laiks pēc laika,
Sāce ļaudis pazīt man'.
Sāce ļaudis pazīt mani,
Sāce mani daudzināt.
Sāce mani daudzināte,
Sāce mani bildināt:
Dod rociņu, tēvs, māmiņa,
Rādi savu mīļ' meitiņ'!
Man tik viena mīļ' meitiņa,
Bet vēl maza un vēl jauna.
Tai vajg mātes rīkstes bīties,
Ne pēc tautu dēliem dzīties.

2164. (L. B.)

Smuka meitiņ' ūdeņ' gāja
Pie tās skaidrās akas,
Viņai kreklis sniegin balts,
Izkūst jaunai saulē.
Satiek divi vanderzeļļi,
Tie dod labu dienu.
Kur tu, meitiņ, viena iesi?
Nāci mums jel līdza.
Iešan' gan ir gaužam laba,
Gādā man trīs rozes:
Vienu zilu, otru zaļu,
Trešo sarkanbaltu.
še tev zila, še tev zaļa,
še tev sarkanbalta.
Tev būs manīm šūpli taisīt
Bez nevienas skaidas,
Tev būs manīm trepes būvēt,
Kā var debess aizsniegt;
Kā var debess aizsniegt,
Un tās zvaigznes skaitīt,
Vai ir visas vakarā.
Ir gan visas vakarā,
Auseklīša vien nevaida.
Auseklītis aiztecējis

Saules meitu lūkoties.
Mēness jēma saules meitu,
Pērkons jāja panākstos;
Izjādamis, pārjādamis
Saspeŗ zelta ozoliņu.
Saule raude trīs gadiņus,
Zelta zarus saistīdama;
Trīs gadiņi, ceturtā,
Uzjem pašu galoknīti.
Saules meitas nopinušas
Zelta zaru vainadziņu,
Nopinušas, nonesušas
Mīļas Māras baznīcā.
Brīnis kungi, vaicā ļaudis:
Kur tik daiļu audzināji?
Rīgā pirku, naudu devu,
Vāczemēi kaldināju.
Brīnis kungi, vaicā ļaudis:
Kā nokļuvi Vāczemē?
Es iejūdzu vēja zirgu
Rakstītās kamanās,
Lai brauc mana līgaviņa
Kā saulīte vizēdama,
Kā lapiņa drebēdama.

2165. (L. B.)

Dūmi kūp, meži deg,
Sadeg zaķim kamzolīši.
Es uzkāpu kalniņā,
Lāpu zaķim kamzolīšus.
Atskrej viena raiba kaķe,
Nozog man ielāpiņu.
Raibo kaķi meklēdams,
Es uzgāju raibu muižu:
Raibās muižas darbenieki
Piecas ases malkas cirta,
Piecas ases malkas cirta,
Piecas pirtes kurināja;
Piecas pirtes kurināja,
Mainenieku pirināt.
Es atradu klēts priekšā
Platpalagu savīstītu;
To ir mana mīļākā
Savīstījse, atsūtījse;
Savīstījse, atsūtījse,
Mainenieku noslaucīt.

2166. (L. B.)

Cik gudri tie ir, tēvs un māt',
Kas dēlus audzinā!
Tas pirmais dēls, kas
piedzima,
Top saukts par kaŗavīr'!
Viņš top no flintes sašaudīts,
No zoben' sagraizīts.
Tad liek uz maziem ratiņiem,
Aizved uz lazaret!
Tur gultiņ' plūst no asinīm
Un vaidziņš nobālis.
Tad aizlaižu es grāmatu
Pie sava tēv' un māt'.
Ne atnāk manis tēvs un māt',
Kas vaidziņus man glaud'.
Tad aizlaižu es grāmatu
Pie savas mīļākās.
Tad atnāk mana mīļākā,
Tā vaidziņus man glaud',
Ar baltām smilktīm ceļu kais'
Ar zaļām skujiņām.

2167. (L. D.)

Viņpus upes kalniņā
Dūmi kūp, alu dara.
Tur ir divi smukas meitas,
Abi divi krodzenieces.
Tur gāj' puiši ik svētdienas
Salda alus nodzerties.
Izdzer alu, sasit kannas,
Bučo pašu krodzenieci.
— Dzeriet, zēni, maksājiet,
Nu ir laiks uz mājām iet;
Ja gribiet, pavadīsim
Līdz maziem krūmiņiem.

2168. (19329.)

Ko pūta, ko kŗāca
Ziemeļa vēji?
Sapūta, sakŗāca
Tos bada ļaudis:
Vērsi ēda ēdienāi,
Mucu dzēra dzērienāi;
Vēl apēda salmu kaudzi,
Triju gadu kumelinu.

2169. (L. B.)

Aiz kalniņa zaļa zāle,
Tur meitiņa sēd un raud;
Neraud', meitiņ, neskumsties,
Es vēl jauns neprecējies!
Kad man, kad man kāzas būs,
Nāc jel, sirsniņ, skatīties,
Vīna, alus nodzerties.
Tavs vīns, alus man nav brīnums,
Tavi vārdi lieli brīnum':
Tu solīji mani jemt,
Pirkt man zelta gredzentiņu;
Ne tu pirki, ne šķiņķoji,
Šelmim šelmja valodiņa.

2170. (L. B.)

Še dzīvota puisēnama
Bēdās viena, raizēs viena. —
Jem, puisīti, mīļu draugu,
Tad būs līksma dzīvošana. —
Es būt' jēmis labis prātis,
Še nebija manas vērtes. —
Vai, puišeli, neredzēji,
Kur aizgāja tava vērte:
Pār jūriņu līgodama
Vaivariņu siliņā.

2171. (11612.)

Aiz kalniņa līcīšos
Puiss ar meitu spēlējās.
Dievs to zin, velns to zin,
Kas tēvam pasacījis.
Tēvs sagrāba rīkšu sauju,
Sukā dēla muguriņu.

2172. (30987.)

Māmiņ mīļā, māmiņ jaukā,
Man galviņa gauži sāp.
Laid man' drusciņ pastaigāt
Pa tiem jūras līcīšiem.
— Meitiņ mīļā, meitiņ jaukā,
Vienas tevis nelaidīšu,
Cel augšā savas māsas,
Tās var tev līdza iet.
— Māsas manas visai greznas,
Visai lepnas palikušas,
Visas puķes nolauzušas,
Kas zied jūras līcīšos:
Raibas rozes magonītes,
Dzeltenās kleņģerītes. —
Māmiņ mīļā, māmiņ jaukā,
Man galviņa gauži sāp.
Laid man' drusciņ pastaigāt
Pa tiem jūras līcīšiem.
— Meitiņ mīļā, meitiņ jaukā,
Vienas tevis nelaidīšu,
Cel augšā savus brāļus,
Tie var tev līdza iet.
— Brāļi mani visai stalti,
Visai lepni palikuši,
Visus putnus nošāvuši,
Kas dzied jūras līcīšos:
Raibas irbes, teterīšus,
Dzeltānās cielaviņas. —
Māmiņ mīļā, māmiņ jaukā,
Man galviņa gauži sāp,
Laid man' drusku pastaigāt
Pa tiem jūras līcīšiem.
— Meitiņ mīļā, meitiņ jaukā,
Vienas tevis nelaidīšu,
Piecel jauno zvejenieku,
Tas lai tev līdza iet.
— Labrīt, zvejniek mīļais jaukais,
Dod man savu oša laivu! —
Oša laiva smaga laiva,
Nogrimst jūras dibinā.
Māmiņ' mīļā, māmiņ' jaukā
Iet gar malu raudādama.

2173. (14051.)

Vējš pūta, vējš pūta,
Salms grazni dancoja.
Tēvs vaicāj' meitu,
Vai grib vīru.
Vecais, vecais,
Tev nav prāta,
Kālab cilvēks
Cilvēku negribēs?
Putniņš mežā,
Tam savs draudziņs,
Kālab man nava,
Cilvēku bērnam?

2174. (L. D.)

Mūsu puiši lielījās
Projām iet, nedzīvot.
Ko mēs, meitas, darīsam?
Liksam vaktes uz ceļiem,
Liksam vaktes uz ceļiem,
Līdz pat Prūšu robežām.
Velns tos puišus gudrus deva,
Tie aizgāja ūdens ceļu,
Tie aizgāja ūdens ceļu
Ar kuģiem uz Vāczemi.
Tie domāja Vāczemē
Vieglas dienas vien redzēt.
Tur tiem lika pupas malt,
Vaļa bungas rībināt.
Sāk tie kopā runāties:
Ko mēs, puiši, darīsam?
Iesim atkal atpakaļ
Savā tēvu zemītē!
Pielūgsam tēv' un māti,
Meitas mīļi bučosam.
Tēvam auga mieži, rudzi,
Stallī bēri kumeliņi,
Stallī bēri kumeliņi,
Ciemā skaistas zeltenītes.

2175. (6555.)

Kālab, meitiņ, raudi tu,
Raudi tu tik gauži?
— Tālab, tālab raužu es,
Raužu es tik gauži:
Citas meitas krogū gāj',
Man tas bērniņš jāšūpo.
— Kālab, meitiņ, raudi tu,
Raudi tu tik gauži?
— Tālab, tālab raužu es,
Raužu es tik gauži:
Citas meitas tirgū gāj',
Man tas bērniņš jāšūpo.
— Kālab, meitiņ, raudi tu,
Raudi tu tik gauži?
— Tālab, tālab raužu es,
Raužu es tik gauži:
Citas meitas dancot gāj',
Man tas bērniņš jāšūpo.
— Kālab, meitiņ, raudi tu,
Raudi tu tik gauži?
— Tālab, tālab raužu es,
Raužu es tik gauži:
Citas meitas puiši mīl,
Man' tie puiši vairs nemīl.

2176. (L. B.)

Nu ar Dievu, zaļa zāle, zaļa zāle,
Vairs es tevi nemīņāšu.
Man ir jāiet kariņā, kariņā,
Jāiet krievu dienestā.
Nu ar Dievu, bērzu birze, bērzu birze,
Vairs es tevi necirtīšu!
Man ir jāiet kariņā, kariņā,
Jādien krievu ķeizaram.
Nu ar Dievu, tēvs, māmiņa, tēvs, māmiņa,
Vairs maizīti jums nedošu!
Man ir jāiet kariņā, kariņā,
Jāiet krievu dienestā.
Lai dod maizi tie bērniņi, tie bērniņi,
Kas palika Kurzemē;
Man ir jāiet kariņā, kariņā,
Jādien krievu ķeizaram.
Nu ar Dievu, bāleliņi, bāleliņi!
Jūs vairs mani neredzēsit.
Man ir jāiet kariņā, kariņā,
Jādien krievu ķeizaram.
Nu ar Dievu, draugi, radi, draugi, radi!
Jūs vairs mani neredzēsit;
Man ir jāiet kariņā, kariņā,
Jādien krievu ķeizaram.

2177. (L. B.)

Smuka mana brūtīte, sarkani vaidziņi,
Bēdu maizi ēzdama, nobālēja.
Ābeles ziedēja baltiem ziediem,
Putniņi dziedāja kuplā kokā,
Kuplos zaros atskanēja.
Māsiņa raudāja, rozītes sēdama,
Rozītes sēdama dārziņā.

„Nu mūsu brālīšiem kaŗā jāiet,
Nu viņi vairs še nepārnāks!"
Kaŗā iedami žēli raudāja,
Asaras slaucīja baltā drānā,
Kaŗakungi prasīja, lielkungi vaicāja:
„Bēdīgu puisīti, kas tev kait?" —
„Cienīgi lielkungi, man lielas bēdas:
Palika brūtīte Kurzemē." —
„Raksti viņai grāmatu, laulības zīmi,
Lai tā gatava taisījās.
Še tev grāmata, sūt' pakaļ,
Liec bēdas pie malas, liec laulāties!" —
Lustīgi, lustīgi, visi mīļi radiņi!
Lai dzeram lustīgi kaŗavīra kāzas!
Suns sita bungas, pūš stabulīti,
Ķipars dancoja raibām biksām.
Kurzemnieki bēdīgi, pastalas kājā,
Līka ķēve stallī, arklā jūgta.
Kaŗavīri lustīgi, zābaki kājā,
Labs zirgs stallī, uz kaŗu jāti.

2178. (L. B.)

Auksti vēji pūta,
Sīvi kungi sūta,
Sīvi kungi sūta mani
Jūŗas līkumāi.
Eimu, eimu, eimu,
Iedams apdomāju,
Kur nu iešu, kur palikšu,
Kur nu galu jemšu?
Zinu, zinu, zinu
Vienu smuku meitu:
Tur es iešu, tur palikšu,
Tur ar galu jemšu.
Tillu, tillu, leitu,
Dod man savu meitu,
Ja nevari visu mūžu,
Dod jel šādu nakti.
Klausies, leišu meita,
Taisi mīkstu gultu,
Dari alu, tīri kannu,
Dzirdi kaŗavīru!
Dzeŗu, dzeŗu, dzeŗu,
Dzerdams apdomāju,
Kur nu iešu, kur palikšu,
Kur nu galu jemšu.

2179. (L. B.)

Kalnā kāpu, jo kalnā,
Pašā kalna galiņā.
Kad uzkāpu kalniņā,
Dzirdu ļaudis runājam;
Dzirdu ļaudis runājam,
Mani brūte atstājuse.
Tūdaļ steidzos no kalniņa,
Sedloj' savu kumeliņu;
Apsedlavu kumeliņu,
Aizsteidzos uz brūtes muižu,
Brūte sēd pie muižas loga,
Ķemmē savus brūnus matus.
Es tai devu labu dienu,
Ne galviņu nepagrieza;
Ne galviņu nepagrieza,
Ne actiņu nepacēla.
Vai tu domā, vīzdegune,
Ka es tevi lūgties iešu?
Gan būs māte, kas dos meitu,
Kas māk meitu audzināt,
Kā puķīti, kā rozīti,
Kā Vāczemes magonīti.
Vai tik vien rozes zied,
Kā vien mājas dārziņā?
Vai tik vien meitas auga,
Kā vienai māmiņai?

2180. (L. B.)

Lai bij' gŗūti, kam bij' gŗūti,
Gŗūt' nabaga ģēģerītim!
Es izgāju visus mežus,
Visu mežu līkumiņus.
Es nošāvu tūkstošiema,
Nevar kungus piepildīt.
Citi vīri rudzus sēja,

Es taurēju eglienā;
Citiem sievas maizi cepa,
Es ciekurus krikšināju.
Klausies, mana līgaviņa,
Ko es tev pasacīšu:
Ja tu manis nesagaidi,
Klausies manu taures balsi,
Klausies manu taures balsi,
Manu plintes šāvieniņu.
Mans mūžiņis līdz ar stirnu
Aizskrej suņu pulciņā;
Mans kapiņis apakš egles,
Sīku sakņu starpiņā.
Lai rok mani brieži, lāči,
Ar ko esmu kaŗojies.
Raksti tad uz manu krustu:
Še guļ manis ģēģerītis,
Še guļ manis ģēģerītis,
Mans maizītes devējiņš,
Mans maizītes devējiņš,
Liela kunga medinieks.

2181. (L. B.)

Vai manu dieniņ, ko būs darīt,
Šogad puiši varen lepni!
Cits ar cita drēbēm ģērbjas
Un priekš meitām greznojas.
Citam naudas nav ne graša,
Bet ar simtiem lielījās.
Mellā cūķele jūŗā brida,
Naudas zutis mugurā;
Būt' tā cūķele noslīkuse,
Nauda kļūtu Kurzemē.
Ko mēs, meitas, darīsim,
Vecus puišus pajēmušas?
Kamēr kāzas turēsim,
Tamēr mīļi dzīvosim;
Kad būs kāzas pārgājušas,
Sit pa pieri, grūž mucā;
Sit pa pieri, grūž mucā,
Sūt' uz Rīgu pulverī,
Lai izšauda veci krievi,
Pa ielāmi staigādami,
Pa ielāmi staigādami,
Cigārīšus smēķēdami.

2182. (30566.)

Rītu braukšu siliņā,
Kur lielās apses aug.
Gribu vienu apsi cirst,
Bail, ka mežkungs neķīlā.
Vai, vai, vai man' dieniņ',
Bail, ka mežkungs neķīlā!
Sieva mani saskubina:
Brauc, vīriņ, labi ies!
Trinu savu lielo cirvi,
Jūdzu ķēvi ragavās,
Jūdzu ķēvi ragavās,
Brauc' uz mežu svilpodams.
Cērtu apsi šņiku šņaku,
Krīt apsīte skanēdama.
Atskatos atpakaļi,
Mežkungs ķēvīt' noķiņķējis.
Vai, vai, vai man' dieniņ',
Mežkungs ķēvīt' noķiņķējis!
Viņš uz muižu svilpodams,
Es uz māju raudādams.
Sieva mana pretīm nāk:
Vīriņ mīļais, kas tev kait?
Vai, vai, vai man' dieniņ'!
Vīriņ mīļais, kas tev kait?
Klusi, bāba, turi muti,
Pate mani skubināji.
Kamēr es apsi cirtu,
Mežkungs ķēvīt' noķīlājis.
Vai, vai, vai man' dieniņ'!
Mežkungs ķēvīt' noķīlājis.
Kuš, vīriņ, nebēdā,
Vēl mums zostiņ' kūtiņā.
Bāz zostiņu kulītē,
Aiznes rītu mežkungam.
Vai, vai, vai man' dieniņ'!
Aiznes rītu mežkungam.
Bāžu zosi kulītē,
Eim' uz muižu svilpodams.
Labu rītu, namiķīti!
Vai mežkungs piecēlies?
Vai, vai, vai man' dieniņ'!
Vai mežkungs piecēlies?
„Paldies, paldies, apšu zagli,
Šen mežkungs piecēlies".
Lieku zosi uz trepēm,
Eim' pie kunga kambarī.

Vai, vai, vai man' dieniņ'!
Eim' pie kunga kambarī.
Labrītiņ, meža kungs!
Es jums treknu zosi nesu,
Es jums treknu zosi nesu, —
Manu ķēvi atdodiet!
Vai, vai, vai man' dieniņ'!
Manu ķēvi atdodiet!
Atskatos uz trepēm,
Ko tā mana zose dara.
Kurti zosi apēduši,
Kule vien palikuse.
Vai, vai, vai man' dieniņ'!
Tukša kule palikuse!
Nu gan zinu, kas nu būs,
Manas bikses trīcēt trīc.
„Atnes, Indriķ, gaŗo pleti,
Dod tam vīram piecpadsmit!
Vai, vai, vai man' dieniņ' —
Nocērt man piecpadsmit.
Izved manu balto ķēvi,
Rāpjos ķēvei mugurā,
Rāpjos ķēvei mugurā,
Jāj'uz māju ziņģēdams.
Trallala, trallala,
Jāj' uz māju ziņģēdams!

2183. (L. B.)

Es biju dzērājs,
Dižs kroga dzērājs.
Kad es nomiršu,
Kur mani raksiet?
Rokati krogāe,
Galdiņa galāe,
Tad es tur redzēšu
Dzērājus biedrus:
Kā tie tur kausies,
Par galdiem rausies.
Tur uzaug zālīte
Un dižis ozolis.
Tur jāja puiši
Kumeļus baŗot,
Tur nāca meitase
Vaiņagus pušķote.
Tur teka avots
Deviņām straumēm.
Tur nāca meitase
Mutītes mazgāt.
Tur jāja puiši
Kumeļus dzirdīt.

2184. (L. B.)

Veci vīri, pātariņi,
Tie bij' rijas kūlējiņi,
Vecas meitas, mutariņas,
Tās bij' salmu vilcējiņas;
Jauni puiši jaunkariņi,
Tie gāj' krogā alu dzert;
Jaunas meitas, jumpraviņas,
Tās bij ziņģu vilcējiņas.

2185. (L. B.)

Taisies, meitiņa, kronīt' pīt,
Šogad būsi mana brūte!
Es vēl kronīt' gan nepīšu,
Tev par brūtgān' negribu!
Mīļā meitiņ, saki man,
Vai tev cits par brūtgānu?
Atgriezos un pasmejos
Par to muļķa puišelīt',
Ņem' tad savu šuveklīt',
Ej' iekš rožu dārziņa.
Projām iedams paskatos,
Kā šī dārziņā;
Pikta tā kā pūcīte,
Asa tā kā dadzītis.

2186. (L. B.)

Es uzkāpu kalniņā,
Pašā kalna galiņā,
Juzi, juzi, judariņi,
Jukai mazi, maladaji, maladaj.
Dzirdēj' ļaudis runājot,
Lai man brūti atsakot,
Es nokāpu no kalniņa,
Segloj' savu kumeliņu.
Segloj' savu kumeliņu,
Jāju mīļās aplūkot.
Viņa sēž uz klēts durvīm,
Sukā savus brūnus matus.
Es tai devu labu dienu,
Viņ' ne acu nepacēla.
Ak tu, staltā vīzdegune,
Es jau tevis nelūgšos.

Gan būs māte, kas dos meitu,
Kas māk meitu audzināt.
Nāks meitiņa dziedādama,
Kā rozīte ziedēdama.
Gan tu puiku tā lūgsies,
Kā es tevi tagad lūdzu.
(refrens: Juzi, juzi judariņi,
Jukai mazi, maladaji, maladaj'.)

2187. (L. B.)

Dzīvoju pie kunga vienu gadu,
Kundziņš man iedeva vistiņu vienu;
Mana vista pautus dēja, smukus un daiļus,
Vistas un gaiļus.
Dzīvoju pie kunga vēl vienu gadu,
Kundziņš man iedeva gailīti vienu;
Gailīts man: kiku, riku!
Vistiņ' man pautus dēja,
Smukus un daiļus, vistas un gaiļus.
Dzīvoju pie kunga vēl vienu gadu,
Kundziņš man iedeva pīlīti vienu;
Mana pīle: piru, peru,
Mans gailis: kiku, riku,
Vistiņ' man pautus dēja,
Smukus un daiļus, vistas un gaiļus.
Dzīvoju pie kunga vēl vienu gadu,
Kundziņš man iedeva gūziņu vienu;
Mana gūza: kigu, kegu,
Mana pīle: piru, peru,
Mans gailis: kiku, riku,
Vistiņ' mana pautus dēja,
Smukus un daiļus, vistas un gaiļus.
Dzīvoju pie kunga vēl vienu gadu;
Kundziņš man iedeva tītaru vienu;
Mana tītars: buldur, buldur,
Mana gūza: kigu, kegu,
Mana pīle: piru, peru,
Mans gailis: kiku, riku,
Vistiņ' man pautus dēja,
Smukus un daiļus, vistas un gaiļus.
Dzīvoju pie kunga vēl vienu gadu,
Kundziņš man iedeva aitiņu vienu;
Mani aiti gaŗa vilna;
Mana tītar': buldur, buldur,
Mana gūza: kigu, kegu,
Mana pīle: piru, peru,
Mana gailis: kiku, riku,
Mana vista pautus dēja
Smukus un daiļus, vistas un gaiļus.
Dzīvoju pie kunga vēl vienu gadu,
Kundziņš man iedeva gosniņu vienu:
Gosniņ' mana pienu deva,
Aitiņ' mana, gaŗu vilnu,
Tītars mana: buldur, buldur,
Gūziņ' mana: kigu, kegu,
Pīlīt' mana: piru, peru,
Mana gailis: kiku, riku,
Vistiņ' mana pautus dēja
Smukus un daiļus, vistas un gaiļus.
Dzīvoju pie kunga vēl vienu gadu,
Kundziņš man iedeva bullīti vienu;
Bullītis mana: biu, bau,
Gosniņ' mana pienu deva,
Aitiņ' mana gaŗa vilna,
Tītars mana: buldur, buldur,
Gūziņ' mana: kigu, kegu,
Pīlīt' mana: piru, peru,
Gailīts mana: kiku, riku,
Vistiņ' mana pautus dēja,
Smukus un daiļus, vistas un gaiļus.

Dzīvoju pie kunga vēl vienu gadu,
Kundziņš man iedeva zirdziņu vienu;
Mana zirga vezumu vilka,
Bullīts mana: biu, bau,
Gosniņ' mana pienu deva,
Mani aiti gaŗa vilna,
Mana tītar': buldur, buldur,
Mana gūza: kigu, kegu,
Mana pīle: piru, peru,
Mana gailis: kiku, riku,
Vistiņ' mana pautus dēja,
Smukus un daiļus, vistas un gaiļus.

2188. (L. B.)

Služiju, služiju pī poneli,
Poletis man deva visteli;
Mana vistel' vaikus veda.
Puisīti, mīlīti, glāzerīti!
Služiju, služiju pī poneli,
Poletis man deva gaileli;
Manu gaileli: kiku, riku,
Mana vistel' vaikus veda,
Puisīti, mīlīti, glāzerīti.
Služiju, služiju pī poneli,
Poletis man deva pīleli,
Mana pīle: plivu, plevu,
Mana gaileli: kiku riku u. t. t.
Služiju, služiju pī poneli,
Poletis man deva tītaru,
Mana tītar': buldur, buldur,
Mana pīle plivu, plevu u. t. t.
Služiju, služiju pī poneli,
Poletis man deva gūzeli,
Mana gūze: ge, ge, ge, u. t. t.
Služiju, služiju pī poneli,
Poletis man deva aveli;
Mani avi gaŗa villa, u. t. t.
Služiju, služiju pī poneli,
Poletis man deva goveli;
Mani goveli gaŗi pupi, u. t. t.
Služiju, služiju pī poneli,
Poletis man deva zirģeli;
Mana zirģelis didelkretis, u. t. t.
Služiju, služiju pī poneli,
Poletis man deva rateli;
Mani rateļi: briku braku, u. t. t.
Služiju, služiju pī poneli,
Poletis man deva pātagu,
Mana pātaga: kliču, klaču, u. t. t.

2189. (L. B.)

Služiju, služiju pri poneli,
Poletis man deva rateli;
Mana ratele: briku, braku,
Mana zirģele: ripe, ripe,
Mana gove: mivu, mevu,
Mana ave: biku, beku,
Mana tītar: buldur, buldur,
Mana pīle: plivu, plevu,
Mana gaile: kiku, riku,
Mana vista vaikus veda.
Puikiti, mīlīti, grozele!
Služiju, služiju pri poneli,
Poletis man deva pātage,
Pātag' mana: kliču, klaču,
Mana ratel': briku, braku,
Mana zirgel': ripe, riep,
Mana gove: mivu, mevu,
Mana ave: biku, beku,
Mana tītar': buldur, buldur,
Mana pīle: plevu, plevu,
Mana gaile: kiku, reku,
Mana vista vaikus veda.
Puikite, mīlīte, grozele!
Mana gaile: kiku, reku,
Mana vista vaikus veda.
Puisīti, mīlīti, grozele!
Služiju, služiju pri poneli,
Poletis man deva goveli;
Mana gove: mivu, mevu,
Mana ave: biku, beku,
Mana tītar': buldur, buldur,
Mana pīle: plivu, plevu,
Mana gaile: kiku, reku,
Mana vista vaikus veda.
Puisīti, mīlīti, grozele!
Služiju, služiju pri poneli,
Poletis man deva zirģeli;

Mana zirge: ripe, ripe,
Mana gove: mivu, mevu,
Mana ave: biku, beku,
Mana tīter': buldur, buldur,
Mana pīle: plivu, plevu,
Mana gaile: kiku, reku,
Mana vista vaikus veda.
Puikiti, mīlīti, grozele!

2190. (L. B.)

Kam tie zili dūmi kūp
Liela meža maliņā?
Kam tie zelta pieši skan
Lietaviešu novados?
Sveši ļaudis sanākuši
Gar Ņēmani padrasēt;
Tiem kūpēja zilie dūmi,
Tiem skanēja zelta pieši.
Ai, jūs, baltie bāleliņi,
Aunieties zābakos!
Aunieties zābakos,
Svešus ļaudis saņemiet.
Kam tie spožie cirvji klaudz
Liela meža maliņā?
Kas tie zaļie ozoliņi,
Visi gāzti līdumā?
Tie nebija spodrie cirvi,
Tie bij škaudri zobentiņi;
Tie nebija ozoliņi,
Tie naidnieku augumiņi.
Cērtiet, brāļi, atskatat,
Nava sirmā kumeliņa;
Nav sirmā kumeliņa,
Nav Lietavas kunigaikša.
Kas tas pelēks vanadziņis
Melnu vārnu pulciņā?
Tas Lietavas kunigaikstis
Ienaidnieku rociņā.
Sadragāta smagā vāle,
Salauzts spožais zobentiņis;
Pat ir cauņu cepurīte
Purva dūņās samīdīta.
Smagi pūta kunigaikstis,
Atpakaļi skatīdams:
Vai tie mani bāleliņi
Cietu miegu aizmiguši?
Sveši ļaudis priecājās
Staignus purvus pārgājuši;
Lietaviešu kumeliņi
Visi grimst dibenā,
Kunigaišķi nepanāks
Viņa baltie bāleliņi.
Vēl par agri, vēl par agri
Priecātiesi, sveši ļaudis,
Par visiem staigniem purviem
Vanadziņis lidināja.
Tas nebija vanadziņis
Pelēkiemi spārniņiem,
Tas Lietavas bāleliņis
Uz salnaja kumeliņa.
Jau saulīte iesēdās
Savā zelta laiviņā,
Jau tā savus kumeliņus
Jūriņāi peldināja.
Vai tie vilki, vai tie lāči,
Kas pa zariem brikšķināja?
Tie nebija vilki, lāči,
Tie bij visi sveši ļaudis.
Kunigaiksti izpestījis
Lietavietis bāleliņš.
Klausījās lietavietis
Egles zaru brīkšumā.
Nebūs labi, nebūs labi,
Tuvu, tuvu sveši ļaudis!
Nu mēs vairsi neredzēsim,
Kā Ņēmana viļņus met.
Kunigaiksti, jāj uz mājām
Pulcēt savus bāleliņus,
Es tikāma aizkavēšu
Staignā purvā svešus ļaudis.
Rikšiem laida kunigaikstis
Savu sirmo kumeliņu.
Lietavietis nostājās
Staigna purva maliņā.
Vai tur pērkons zibināja
Svešu ļaužu pulciņā?
Tur škaudrajo zobentiņu
Lietavietis vicināja.
Gaida, gaida kunigaikstis,
Pie Ņēmanas nosēdies,
Nejūt diža baleliņa
No purviem pārejot.
Laikam svešie kumeliņi
Viņu mina dibenā,

Laikam viņa zobentiņis
Sen jau dūņās sarūsējis.
Laikam viņa cepurīte
Saulē, lietū nobalējsi.
Nesamina sveši ļaudis
Viņu purva dibenā,
Nerūsēja zobentiņis,
Nebalēja cepurīte:
Veda viņu tāļumā
Svešu ļaužu karāļam.
Svešu ļaužu karāļame
Bija meita daudzināma,
Bija meita daudzināma
Par deviņiem novadiem.
Ieraudzījsi lietavieti,
Prasa, ko šis sērojot?
Kā es, daiļā, nesērošu,
Tāļu man tēvs, māmiņa;
Tāļu man tēvs, māmiņa,
Tāļu ciema zeltainīte.
Pašam grauza baltas rokas
Grodi vīti liepas striķi.
Karāļmeita atraisīja
Grodi vītos liepas striķus,
Teica manīm mīļus vārdus,
Zilās acīs lūkodama:
Kam bēdājies, lietavieti,
Kam nolieci straujo galvu?
Vai nav diezgan skaistu
meitu
Mana tēva novados?
Vai saulīte nespīdēja
Vēl spožāki tai pusē,
Vai mēnesis nevizēja
Dziļjūriņas ūdeņos?
Vai dziesmiņas neskanēja
Dižozola birstiņās,
Dižkumeļi nedancoja,
Tīru auzu paēduši?
Vai mums trūka smalkas
maizes,
Vai miestiņa nedarīja?
Došu tevīm kumeliņu,
Visu purvu izbridēju;
Došu tevīm zobentiņu,
Čūskas zobu skaidrumiņu;
Došu tevīm skaistas drēbes,
Sudrabiņu izrakstītas;
Appušķošu, izrotāšu
Tavu cauņu cepurīti.
Kas kaitēs tev dzīvot
Mana tēva novados,
Kas kaitēs nedrasēt
Ar tiem mūsu bāliņiem?
Mīļi trieca daiļā meita,
Viņam acīs lūkodama,
Aizmirsās lietaviešam,
Kā Ņēmane viļņus met. —

2191. (L. B.)

Man bij viena mīļ' māsiņa,
Kam to došu, kam nedoš'.
Eijā, zelta rozīt, eijā,
Krusa ziedus nocirtus'.
Es iedošu sav' māsiņu
Pār deviņi novadiņ'.
Eijā, zelta rozīt, eijā,
Krusa ziedus nocirtus'.
Pa trīs gadi cetortāje
Jāšu māsiņ' apraudzīt.
Eijā, zelta rozīt, eijā,
Krusa ziedus nocirtus'.
Apsegloju kumeliņu,
Piesprādzēju zobentiņ'.
Eijā, zelta rozīt, u. t. t.
Kad es lēcu kumeļāi,
Pieši vien noskanēja.
Eijā, u. t. t.
Tautu zeme olainota,
Mans kumeļis asri kalts.
Eijā, u. t. t.
Mans kumeļis asri kalts,
Šķiļ ugunis klauvādams.
Eijā, u. t. t.
Ne pie vārtu nepiejāju,
Nāk māsiņa raudādam'.
Eijā, u. t. t.
Vienu roku vārtus cēlu,
Otru — slauku asarīns.
Eijā, u. t. t.
Labdien, labdien, mūs māsiņa,
Kāda dzīga šeitan tev!
Eijā, u. t. t.
Labdien, labdien, mūs brālīti,

Kur tik ilgi kavējies?
Eijā, u. t. t.
No žēluma nevarēju
Ne vārdīna parunāt.
Eijā, u. t. t.
Kad iegāju sētīnāi,
Tad nolēcu no kumeļa.
Eijā, u. t. t.
Jēmu zīda nēzdodziņu,
Slauku sviedrus kumeļam.
Eijā, u. t. t.
Kad kumeļu noslaucīju,
Gāju tautu istubā.
Eijā, u. t. t.
Vēru durvis, spēru kāju,
Metu acis visapkārt.
Eijā, u. t. t.
Metu acis visapkārti,
Kur ieraugu švāģerīti.
Eijā, u. t. t.
Es ieraugu švāģerīti,
Aiz galdīna piesnaudušu.
Eijā, u. t. t.
Aiz galdīna piesnaudušu,
Div' buteles kabatā.
Eijā, u. t. t.
Es sacīju labu dienu,
Viņš tik acis pamirkšķē.
Eijā, u. t. t.
Švāģerim rokas trīc,
Man trīcēja zobentiņš.
Eijā, u. t. t.
Švāģers sāka mani bārt,
Ka es mieru traucējot.
Eijā, u. t. t.
Sāku vainas izjautāte,
Kāpēc rauda mūs' māsiņa?
Eijā, u. t. t.
Vai tu ēdi nevārītu,
Vai nēsāji nevīlētu?
Eijā, u. t. t.
Švāģers lielās dusmās sāce
Nama durvis virināt.
Eijā, u. t. t.
Es galvīnu nepagriezu,
Jo man sirde degtin dega.
Eijā, u. t. t.
Mans zobenis laistījāse
Pār švāģera galvas kausu.
Eijā, u. t. t.
Es sacirtu tā galvīnu
Deviņos gabalos.
Eijā, u. t. t.
Klāj, māsiņa, villainīti,
Sēdi manā kumeļā.
Eijā, u. t. t.
Jāj pie tēv' un māmuļiņas,
Sēdi manā kambarī.
Eijā, u. t. t.
Sēdi manā kambarī,
Adi man cimd' un zeķes.
Eija, u. t. t.
Eijā, zelta rozīt, eijā,
Man pie brāļa laba dzīg'.

2192. (L. B.)

Hendzelītis mazs vīriņš
Līcē nesa kunterbanti;
Miestiņos gaisma ausa,
Šķērveļos saule lēca.
Dūmiķim vājas ķēves,
Tās bij kalnu kāpējiņas.
Vilciņš brauca uz Rīdziņu,
Tēvam līdza tabaciņa;
Nosprāgst losas, saplīst ritens,
Izput tēva tabaciņis.
Salaņķim trīs dēliņi,
Visi tādi vācietīši.
Krīcmaņos zagļu mājas:
Mārtiņš tiesas izspriedējs.
Lauris Kairu krodzenieks;
Svēts Miķelis — gailis.
Druvniek' bišu dravētāji,
Tie tās bites izdravēja.
Baltis alus brūvēlītis,
Jaņķis alus šeņķerītis.
Kalnaitim resnas meitas,
Tās bij mālu minējiņas.
Strēlis pļukstis, Jaunzemis;
Brandav', abi Liekņi, —
Birznieks birzes galiņā,
Tas bij sēņu lasītājs.
Braslis brasla maliņā,

Tas bij tiltu taisītājs.
Libis svilpa Zviedru kalnā;
Bāta Dāvīts attecējis,
Lienē Libim padomiņu.
Ēpiņš zirņu sējējiņš,
Balods zirņu lasītājs.
Ķeders, tas no zagtām siļķēm
Šiļķu mucu piesālīja.
Pilvišķis peldu peldē,
Tas bij zuvu zvejotājs.
Rateniekam pulks dēliņu,
Siekiem nesa imperjaļus.
Elkam bija zemi puiši,
Baltām pumpām mežu sargi.
Tabakam ātras dusmas;
Izrauj raudziņ', nošņaucies,
Tūdaļ dusmas remdēsies.
Sils ir sila maliņā,
Tas bij silu pļāvējiņis.
Kalnenieks ir dižs vīriņis,
Tas bij mutes bajāriņis.
Pūtelītim pulks naudiņas,
Siekiem nesa Piķeļos,
Lejenieks ir smuks puisītis,
Tas bij meitu mīļotājs.
Kanavišķis Loša līkumā,
Putnu dziesmas klausījās.
Mūrnieks meža līkumā,
Tas bij taures pūtējiņis.
Purvelītis jaunas zemes
Visas tās ar jūdzēm sēj'.

2193. (L. B.)

Dūmiķos saule lēca,
Braslos laba dzīvošana;
Jostiņš alus brūvelītis,
Balciņš alus dzērējiņis.
Svaguls kalna galiņā,
Tas bij taures pūtējiņis.
Šultiņam stipri zirgi,
Tas bij celmu vedējiņis.
Alsis Ventas līkumā,
Tas bij zuvu zvejotājs.
Kalnaits meža līkumā,
Tam bij priežu kamzolīši.
Ūlupam vecas meitas,
Tās pa dīķi lecināja.
Ozolniekam stipri puiši,
Tie bij celmu lauzējiņi.
Drušķis Druška kalniņā,
Tas to drusku lasītājs.

2194. (L. B.)

Saki, mīļā sirsniņ, tu man,
Ai, ai, sirsniņ, tu man,
Kāpēc tu no manis šķīries,
Ai, ai, manis šķīries?
Vai es tevi nemīlēju,
Ai, ai, nemīlēju?
Vai es tevi atstāju,
Ai, ai, atstāju?
Nāc ar mani šinī laukā,
Ai, ai, šinī laukā,
Pie tām tavām aitiņām,
Ai, ai, aitiņām,
Tur mēs saulē sēdēsim,
Ai, ai, sēdēsim
Un vaiņagus puškosim,
Ai, ai, puškosim.
Visu cauru dienu jāju,
Ai, ai, dienu jāju,
Saukdams, kliegdams, viņu ķerdams,
Ai, ai, viņu ķerdams.
Viņa saka: viss ir velti,
Ai, ai, vis ir velti.
Asaras man birtin bira,
Ai, ai, birtin bira.
Dzīvo vesela, man jāmirst,
Ai, ai, man jāmirst.
Neģeldēti neģeldēja,
Ai, ai, neģeldēja,
Trīs rubuļi māmiņai,
Ai, ai, māmiņai
Par meitiņas audzējumu,
Ai, ai, audzējumu;
Neģeldēti neģeldēja,
Ai, ai, neģeldēja
Triju gadu kumeliņis,
Ai, ai kumeliņis.
Auzai labi, ne vezumam,
Ai, ai, ne vezumam
Triju gadu kumeliņis,
Ai, ai, kumeliņis.

Neģeldēti neģeldēja,
Ai, ai, neģeldēja
Jauna vesta līgaviņa,
Ai, ai, līgaviņa.
Miegam laba, ne darbam,
Ai, ai, ne darbam
Jauna vesta līgaviņa,
Ai, ai, līgaviņa.

2195. (L. B.)

Jaunskungs uzkāpa kalniņā,
skrū-rū,
Noskatās uz sudmalām,
Skrū-rū rid raikam, paikam
Sit par maikam,
šillid, rillid skrūrid ram
Rambambā.
Jaunkungs liekās maisā
bāzties, skrū-rū,
Kur nolikšu auzu maisu,
Skrū-rū.....
Liec dibena kamburē, skrū-rū,
Kur guļ mana mīļā meita,
Skrū-rū.....
Nāk tas pulkstens vienpad-
smit, skrū-rū
Auzu maiss jau kustēt sāk,
Skrū-rū.....
Nāk tas pulkstens divpadsmit,
skrū-rū,
Auzu maisam kājas, rokas,
Skrū-rū.....
Velc uguni, pūt uguni, skrū-rū
Zagļi, blēži kamburē,
Skrū-rū.....
Tie nav zagļi, tie nav blēži,
skrū-rū,
Tie ir meitu mīlētāji,
Skrū-rū.....
Kas tie velns par mīlētājiem,
skrū-rū
Kas par nakti vazājāsi,
Skrū-rū....
Puišiem paliek puišu gods,
skrū-rū,
Kā raibiemi šuneļiemi,
Skrū-rū....
Meitām paliek meitu gods,
skrū-rū
Kā baltām magonēm.
Skrū-rū rid raikam paikam
Sit par maikam
šillid, rillid skrūrid ram,
Rambambā.

2196. (L. B.)

Puiši, nepievilt to meitiņu,
Jo tie ir lieli grēki;
šī raud un brēc ar asarām,
Neviens vairs viņu lūko.
Vīst viņas kronīts
Kā roze karstā saulē;
Tās mīlestības liesmiņas
Priekš laika izdzisušas.
Tu tā kā vilks to jēriņu
No citām aitām šķīri;
Tā tu šo mīļo meitiņu
No citām meitām šķīri.
Tad domā, puišel, tavu nakt',
Nu tev reiz jāmirst;
Kā tu no manis atstāji,
Tu apsolījies mīlēt,
Man mīlēt, neatstāt,
Ak, tavu viltiniek'.
Un mēs tur kopā saiesim
Priekš Dieva soda krēsla,
Tad redzēsim to viltību,
Ar ko tu man pievīli,
Ar ko tu man pievīli.
Priekš debess zvērēdams.

2197. (33612.)

Avenes, upenes
Balti ziedēja,
Balti ziedēja,
Sarkani kārsa.
Mani tēvs, māmiņa
Jaunu tautās atdeva,
Piesacīja atdodama
Ciemā nestaigāt,
Ciemā nestaigāt,
Kāju nelauzīt.
Dzīvoju gadiņu,
Dzīvoju otru,
Trešajā gadiņā
Sajēmu prātu,
Pārvērtos dzeguzē,
Skrieš' tēva sētā.
Iekūkojos tēva sētā
Ar žēlīgu balsi,
Varbūt mani tēvs dzirdēs,
Pa pagalmu staigādams.
Pa pagalmu pārstaigāja,
Mani nedzirdēja.
Iekūkojos tēva sētā
Ar žēlīgu balsi,
Varbūt mani māte dzirdēs,
Brokasti vārīdama.
Māte brokasti izvārīja,
Mani nedzirdēja.
Iekūkojos tēva sētā
Ar žēlīgu balsi,
Varbūt mani māsa dzirdēs,
Namu slaucīdama.
Māsa namu izslaucīja,
Mani neizdzirda.
Iekūkojos tēva sētā
Ar žēlīgu balsi,
Varbūt dzirdēs vecais brālis,
Izkapt' kapinādams.
Izkapti izkapināja,
Mani neizdzirda.
Iekūkojos tēva sētā
Ar žēlīgu balsi,
Varbūt dzirdēs jaunais brālīts,
Zirgu sedlodams.
Brālīts zirgu apsedloja,
Mani izdzirda.
Pavaicāja veco brāli,
Vai šaut šito dzeguzīti.
— Nešauj, brālīt, pagaid, brālīt,
Vai nav mūsu māsa.
Ja tu esi mūsu māsa,
Ej uz mūsiem ciemā;
(Al.: Ej pie mums istabā.)
Ja tu esi dzeguzīte,
Skrien pa zaļu mežu! —
Ka skrēju pa mežu,
Visi koki līka;
Ka skrēju pa tīrumu,
Viss tīrums zaļš palika;
Ka skrēju pa lukstiem,
Luksti pilni asaru.
Pašam labam kokam
Dievs nedeva lapu;
Tāpat man bārenei
Dievs nedeva dzīves.

2198. (33740.)

Aiz ezera dūmi kūp,
Kas tos dūmus kūpināj'?

Raudaviņa pirti kūra,
Saules meita pērties gāja,
Saules meita pērties gāja,
Ar visām jumpravām.
Mēnestiņis garu meta,
Zābakos stāvēdams.
Met pamazām, Mēnestiņ,
Lai Saulīte nenosvīda,
Lai Saulīte nenosvīda,
Lai nebira zelta sviedri,
Lai nebira zelta sviedri,
Lai nelasa Dieva dēls,
Lai nelasa Dieva dēls,
Lai nekaļ iemauktiņu.

2199. (33645.)

Trīs vasaras sabaļoju
Stallī labu kumeliņu,
Ceturtāi vasarā
Liku sedlus mugurā,
Liku sedlus mugurā,
Bēru riekstus kabatā,
Bēru riekstus kabatā,
Jāju meitu ciemiņā.
Vienu sauju meitām devu,
Otru meitu māmiņai,
Trešo sauju pakaisīju
(pabārstīju)
Pa meitiņu pagalmiņu.
Kamēr meitas riekstus lasa,
Jau saulīte vakarā;
Kamēr riekstus salasīja,
Jau saulīte norietēja.
— Kur tu jāsi, ciema puisi,
Kur gulēsi šo naksniņu?
Gul' tepat, ciema puisi,
Es vietiņu pataisīšu,
Es vietiņu pataisīšu,
Klāšu baltu paladziņu.
Gulēsim vienu vietu,
Runāsim vienu runu.
Vēl nav runa izrunāta,
Jau māmiņa augšā ceļ.
Vaicā mani māmuliņa:
Ko, meitiņa, noskumusi?
Tu, māmiņ, nezināji,
Kāda mana noskumšana:
No to riekstu kodoliņu (Al.: lasījumu)
Mūžam tautu rociņā.

2200. (L. B.)

Ziedi, ziedi, rudzu vārpa,
Deviņām ailiņām;
Mans brālītis klēti taisa
Deviņiem arodiem.
Tais', tautieti, ko netaisi,
Uztais' man istabiņu,
Uztais' man istabiņu,
Ar trejāmi duravāmi,
Pa vienāmi saule lēca,
Pa otrāmi norietēja,
Pa trešāmi aizlīgoju
Ar to zīļu vaiņadziņu.
Vedat, tautas, kur vezdamas,
Pa siliņu nevedat,
Sila smiltis kājas grauza,
Skujas bira vaiņagā.
Vedat, tautas, kur vezdamas,
Pār upīti nevedat,
Smaga laiva, dziļš ūdens,
Pati grimu dibenā.

2201. (L. B.)

Trīs raudāja, trīs dziedāja
Treju kalnu maliņā:
Kam bij labi, tas dziedāja,
Kam nelabi, tas raudāja.
Es savai ļaudavai
Liepu lapu tiltu taisu,
Lai kājiņa neslīdēja,
Laimes ceļu staigājot.
Atsavēru pirtis durvis,
Lien ar laimi pirtiņā.
Dievis zina, šo līdumu,
Vai līdīs saulītē.

2202. (L. B.)

No kā var pazīt
Aviešu krūmu?
Balti ziediņi,
Sarkanas ogas;
No kā var pazīt
Bāreni pulkā?
Zemu sēdēja,

Acis nolaistas,
Acis nolaistas,
Gauži raudāja:
Dieviņ žēlīgais,
Atdod māmiņu!
Tava māmiņa
Tāļu tāļumā,
Tāļu tāļumā,
Aiz trīs atslēgām.
Tā viena atslēga:
Zaļā birstala,
Tā otra atslēga:
— Baltās smiltis,
Tā trešā atslēga:
— Ozola zārka;
Ozola zārkā
Pleci samiegti,
Pleci samiegti,
Ne uz dieniņu,
Ne uz dieniņu —
Uz visu mūžu.

2203. (L. B.)

Vai Dieviņi, ko darīšu,
Grib bāliņis mani ņemt.
Sviežu savu gredzentiņu
Dziļās upes dzelmītē.
Laižos pati ūdenāi,
Raudavīšu pulciņā.
Labāk upes raudavīte,
Ne bāliņa līgaviņa,
Ne bāliņa līgaviņa,
Ne māmiņas vedekliņa.

2204. (L. B.)

Pirmo dienu, pirmo dienu
Kokles cirtu mežiņā.
Otru dienu, otru dienu
Vežu kokles sētiņā.
Trešo dienu, trešo dienu
Koklēs mana līgaviņa.
Ceturtdienu, ceturtdienu
Nomirst mana līgaviņa.
Piektu dienu, piektu dienu
Liek baltos dēlīšos.
Sestu dienu, sestu dienu
Vežu smilšu kalniņā.
Jau svētdienu, jau svētdienu
Ar citāmi krodziņā.

2205. (5180.)

No kā var pazīt aviekšu koku?
Balti ziediņi, sarkanas ogas.
No kā var pazīt bāreni pulkā?
Zemi sēdēja, gauži raudāja,
Gauži raudāja mīļu savēju.
Nava man tēva, kas godā celtu,
Nava man mātes, kas pūru liktu,
Nava man māsas, kas galvu sukātu,
Nava man brāļa, kas līdza brauktu.
Tavs tētiņš tāļi tāļumā,
Tāļi tāļumā, zemes dziļumā,
Zemes dziļumā zem treju atslēgu.
Pirmā atslēga — ozola dēļi;
Ozola dēļi plecus samiedza,
Plecus samiedza uz visu mūžu.
Otrā atslēga — zaļa zālīte.
Trešā atslēga — dzeltenas smiltis.
Dzeltenas smiltis acis samiedza,
Acis samiedza uz visu mūžu.
Tava māmiņa tāļi tāļumā,
Tāļi tāļumā, zemes dziļumā,
Zemes dziļumā zem treju atslēgu.
Pirmā atslēga — ozola dēļi.
Ozola dēļi plecus samiedza,
Plecus samiedza uz visu mūžu
Otrā atslēga — zaļa zālīte.
Trešā atslēga — dzeltenas smiltis.
Dzeltenas smiltis acis samiedza,
Acis samiedza uz visu mūžu.
Tava māsiņa tautās nogāja,
Tautās nogāja asaru liet;
Ne uz dieniņas, ne uz nedēļas,

Tautās nogāja uz visu mūžu.
Tavs bāliņis kaŗā nogāja,
Kaŗā nogāja asaru liet,
Ne uz dieniņas, ne uz nedēļas,
Zobins uz kakla, bise uz pleca.

2206. (4984.)

Iet meitiņas vakarēt,
Iet Dieviņš klausīties.
Viena pate bārenīte,
Tā Dieviņu pieminēja,
I tā būtu aizmirsuse,
Kad būt' tēvs, māmuļiņa.

2207. (5056.)

Satikos ar Laimiņu
Vidū kalnu lejiņā.
Saka Laima stāvēdama:
Ko vajag bāriņam?
Pavelk man liepas galdu,
Paklāj baltu paladziņu,
Paklāj baltu paladziņu,
Uzliek trīs biķerīšus:
Vienu alus, otru medus,
Trešo gaužu asariņu.

2208. (5057.)

Satiek mani div' vilnīši,
Uz Daugavas velējot;
Iesviež vāles Daugavā,
Ieceļ pašu laiviņā.
Iecēluši laiviņā,
Noved mani uz Vāczemi.
Noveduši uz Vāczemi,
Pieliek mani klausīties,
Pieliek mani klausīties,
Ko dziedāja skolas bērni.
Trīs dieniņas klausījos,
Neēduse, nedzēruse;
Ceturtā dieniņā
Iedod man vienu zirni.
Es to zirni neapēdu,
To iesēju dērvenī.
Tas uzauga kuplis, gaŗš,
Līdz pašām debesīm;
Es uzkāpu pie Dieviņa
Pa zirnīša zariņiem.
— Labrītiņ, Dieva dēls,
Kur gul mana māmuliņa?
— Tur gul tava māmuliņa,
Zem Dieviņa nama duru,
Zem Dieviņa nama duru,
Zem zaļo velēniņu.
— Celies, mana māmuliņa,
Es pacelšu velēniņu!
— Es, bērniņ, necelšos,
Kamēr saule debesīs. —
Guģodama, raudādama
Ietecēju niedrītēs.
No niedriņu, smuidru, gaŗu
Iztek zelta avotiņš.
Pie tā zelta avotiņa
Trīs jumpravas mazgājās.
Divas saka: kur tu iesi?
Trešā klāt aicināja.
Kuŗa klāt aicināja,
Tā iedeva zīdautiņu.
— Še, māsiņa, zīdautiņš,
Noslauk' savas asariņas!
— Noslaucīju asariņas,
Še, māsiņ, atpakaļ.
— Jem ar Dievu, valkā pati
Par māmiņas žēlumiņu.

Satura rādītājs.

Lapp.

Ievads ... 3
Dziesmas par dziedāšanu ... 7
Gaŗākas dziesmas un dziesmu cikli ... 77
1. Dziesmu vaiņagi:
a) Rozenberģu māte Aizputē ... 79
b) Suitu sēta ... 90
c) Jēkabs Berķis Liepājā ... 98
2. Bērns, šūpulis, rotaļas ... 101
3. Bāriņi un sērdieņi ... 111
4. Brālis un māsa tēva sētā ... 124
5. Ieva ziedus izkārusi ... 137
6. Laimīt' mums rokas šķīra ... 146
7. Tās koklītes gauži skan ... 153
8. Mīlestības dziesmas ... 174
9. Precinieki un kāzenieki ... 179
10. Jaunā dzīve ... 230
11. Jāš' māsiņas apraudzīt ... 238
12. Darba mūžs un kaŗa troksnis ... 243
13. Posta dzīve dzērājam ... 262
14. Tuvi draugi (māju kustoņi un zvēri) ... 268
15. Mitoloģija ... 274
16. Dzīves veidi ... 279
17. Atjauta ... 283
18. Dažādas dziesmas ... 289
19. Jaunāko dziesmu paraugi ... 307
20. Latgaliešu dziesmas ... 331

LATVJU DAINAS

PAMATDZIESMAS DOC. L. BĒRZIŅA SAKOPOJUMĀ

II.

AUGOT

N. STRUNKES VĀKS UN VINJETES
ANŠA CĪRUĻA KRĀSAINAIS PIELIKUMS

RIGĀ, 1928
VALTERA UN RAPAS AKC. SAB. IZDEVUMS

Valtera un Rapas
akc. sab. grāmatspiestuve
Rīgā, Brīvības ielā 129/133

Ievadam.

1. Laimes pirts.

Aiz dārza dzidris ezeriņš
Un pirtiņa dūmainām sienām.
Pie teka rudpelēks akmentiņš,
Kā nolikts grūtājām dienām.
Rudpelēks akmins sieviņām,
Tur atdusēt gaitās grūtās.
Reiz katra no tautas māmiņām,
Reiz tava māte tur pūtās.
Tad matus vaļā raisijsi,
Tā Laimas pirtī gāja,
Bet Dieviņš sievas dvēseli
Kā vējā vēdināja.
Tu mīļā mātes dvēselīt,
Kaut tvīka tev un salka,
Tev maizes rauga bij nebaudīt
Un neredzēt ūdens malka!
Un nezināja teikt neviens,
Vai svece degs vai dzisīs,
Vai zaļais dzīves pavediens
Tev trūks, vai divkāršs risīs.
Tad Dievs tev deva pādīti,
Un visas nopūtas rima.
Dzimst stallī bērie kumeļi,
Virs gudrais pirtī dzima!

2. Kūmu godā.

Kas man miegu gulēt dos,
Kad es kūmās riedījos!
Villainītes jādarina,
Sidrabiņi jāspožina.
Kūmās braucot krustiem vien
Kumeliņi ceļu skrien,
Un kur viņus dzirda strauts,
Kāju cērtot dūņas jauc.
Bet kad brauciens birzī iet,
Pādei kārti meklējiet!
Kāds mums kociņs noderošs?
Cīkstīšs, līkstīšs, nelūztošs.

* * *

Jau kūmas kopā sarodas,
Gan dižās kūmas, gan nedižās.
Ja beņķos tās sēd, tad beņķi vai līkst.
Vai plānā mauru audzēt tā drīkst?
Nu pādīti rokas jo augstu ceļ,
Lai pāde godā un tikumā zeļ.
Un laimīgu augšanu novēlot,
Ar sauli, pret sauli didīt to prot.
Bet kūmas lai dietu cik vārīgi,
Tēvs, māte raugās jau pagreizi. —

* * *

Un vīri, ap galdu tie pulcējas:
Vai alus kannu trūkst krustūbās?
Kad pādei iesāk naudiņu vākt,
Tad gan pie galda ne katram tīk nākt!
Bet mātes, kam drosme lielāka,
Tās vīrus uz došanu skubina:
Nu metiet, tas tētiņam pirmdēliņš,
Vai kumeļu dārgu lai nepirktu viņš?
Tā pirmā meita ir māmiņai,
Gan dižnaudas vaiņags pienākas tai.
Savs eiduks nākas ir pavāram,
Jo goda kamzoļi nosvila tam.
Tad metiet! („Mēs, sieviņu nabaģes,
Cik vīriņi dod mums, tik metīsim mēs.“)
Ir došanā bēdas, bet smiedamies
Viens ciemiņš ir galdgalā nosēdies.
Tas — dižais kūms, pašapzinīgs,
Un ko viņš sniegs, ir vērdiņš līks. —

3. Jaunības rīts.

Mīļi ir kad tēva sētā
Māsa kopā aug ar brāli:
Kumeļš kamaniņas mētā,
Vizinoties tuvi, tāli.
Pavasarī, ievām ziedot,
Ceļā visur jāapstājas,
Ka var māsai ziedu piedot,
Lai tā daiļa darinājas.
Augumiņu, ziediem klāto,
Stalti, balti nēsā viņa!
Pajādamas tautas prāto:
„Šogad laba vasariņa.
Šogad laba vasariņa:
Ievas zied' līdz zemei pašai!“
Jaunā sirds, top mīksta viņa,
Dvešot ziedu dienas dvašai.

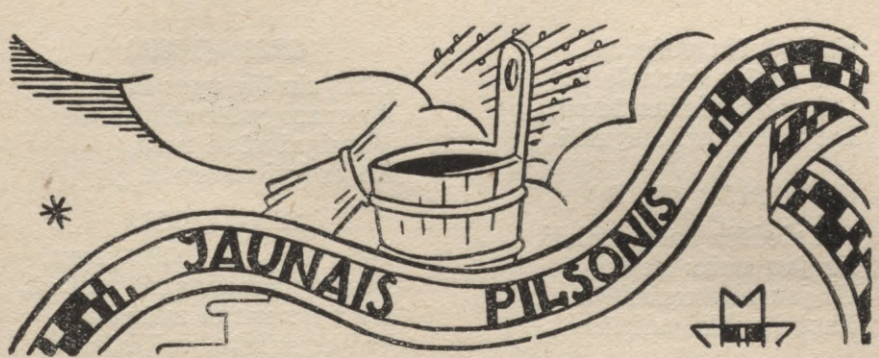

1. Grūtniecība.

2209. (1053.)

Vaicājiet jūs, māsiņas,
Ko raud mana līgaviņa?
Es vaicāju gana mīļi,
Viņa manim nesacīja.

2210. (1054.)

Paskatos, pasmejos
Pats uz savas līgaviņas:
Nezied vaira tie ziediņi,
Kas ziedēja bāliņos.

2211. (1055.)

Paldies Dievu Dieviņam,
Nu briedīga vasariņa:
Briest man rudzi, briest man mieži,
Briest man jauna līgaviņa.

2212. (1056.)

Luste, luste brālīšam,
Kad viļņo rudzu lauks;
Jo lustīgs bāleliņš,
Kad ražana līgaviņa.

2213. (1057.)

Pūta mana līgaviņa,
Pār pagalmu tecēdama:
Vai būs dēls, vai būs meita
Krūzainiem matiņiem.
Ja būs dēls, raušu mucu,
Ja būs meita, tai pusmucu.

2214. (1058.)

Mīļa Māŗa dusmas tura
Uz jaunām sieviņām,
Kam tās gāja pliku galvu,
Ar basām kājiņām.

2215. (1059.)

Paldies saku māmiņai
Par to vieglu dvēselīti:
Nesēdējse uz akmeni
Gŗūtajāsi dieniņās.

2216. (1060.)

Man apvilka mīļa Māŗa
Līdz zemīti zīda svārkus,
Lai ļautiņi neredzēja
Māŗas dotas dāvaniņas.

2217. (1061.)

Manim bija raiba josta
Deviņiem ielokiem.
Kad paspruka devītā,
Tad uz pirti: vai, vai, vai!

2218. (1062.)

Es sacīju tautiešam,
Lai mērc miežus ūdenī:
Jau jostiņu es palaidu
Devītā rakstiņā.

2219. (1063.)

Sāp sirsniņa, sāp galviņa,
Nevienam nesacīju;

Kad sāpēja vēderiņš,
Tad sacīju tautiešam:
Lai mērc miežus ūdenī,
Lai met vepri aizgaldā.

2220. (L. B.)

Lai ziedēja rudzi, mieži,
Es jau vairs neziedēšu,
Es jau sen noziedēju
Tautu galda galiņā.

2221. (1065.)

Vai, manu lielu prieku,
Ko es daudzi priecājos!
Pērn bij kāzas — trai rai rai!
Šogad pirtī — vai vai vai!

2222. (1066.)

Zīlīt' skrēja upes malu
Ar mazo grāmatiņu:
Māmiņai vēsti nesa,
Ka es ļoti nevesela.

2223. (1068.)

Jūdz, tautieti, bēru zirgu,
Brauc pie manas māmuļītes,
Lai redz mana māmuļīte,
Vai es mirstu, vai dzīvoju.

2224. (1069.)

Devu ziņu Laimiņai,
Devu ziņu māmiņai;
Papriekš Laima steigusies,
Kā vēl mana māmuļiņa.

2225. (1070.)

Vecā māt', vecā māt',
Kad brauksim baznīcā?
Šodien ir silta diena,
Nu nečīkst ragutiņas.

2. Radības.

2226. (1071.)

Vainaciņu valkādama,
Par Laimiņu nebēdāju;
Kad noņēma vainaciņu,
Lūdzu Laimes raudādama.

2227. (1072.)

Jauni puiši, jaunas meitas,
Mīļi Laimu lūdzaties;
Vecas sievas nebēdāja,
Tās ar Laimu saderēja.

2228. (1073.)

Jauni puiši, jaunas meitas,
Grieziet ceļu, kur iedami:
Brauc Dieviņis, brauc Laiminа,
Trūkstās Laimas kumeliņi.

2229. (1074.)

Slaukat, meitas, istabiņu
Vakariņa krēsliņā,
Lai Laimīte nepakrita,
Naksniņā staigādama.

2230. (1075.)

Jaunas sievas, jaunas meitas,
Ravējat pirtes taku;
Vecas sievas izravējšas,
Vecas bēdas izbēdājšas.

2231. (1076.)

Jaunas sievas, jaunas meitas,
Ravējat pirtes taku:
Kad Dēkliņa pirtē nāca,
Lai neķēra stērbelītes.

2232. (1077.)

Es atradu svētu Māru
Pirtes taku ravējam;
Nosasedzu villainīti,
Palīdzēju noravēt.

2233. (1078.)

Mīļa Māŗa apskaitās
Uz jaunām meitiņām:
Atrod pirti neslaucītu,
Pirtes taku neravētu.

2234. (1079.)

Mīļa Māŗa dusmas tur'
Uz jaunām sieviņām,
Kam neslauka pirtes taku,
Netur' šķīstu ūdentiņ'.

2235. (1080.)

Jaunas sievas, ko gaidat?
Puškojieti pirtas jumtu;
Tā Dieviņis jūs puškos
Ar dēliemi, ar meitām.

2236. (1081.)

Ziedo, mārša, ko ziedo,
Ziedo savu pirtes taku:
Te tu iesi pirtiņā
Gŗūtajās dieniņās.

2237. (1082.)

Es savai līgavai
Līdz pirtei tiltu taisu,
Lai kājiņa neslīdēja,
Laimes ceļu staigājot.

2238. (1083.)

Ruds pelēks akmentiņš
Pirtes taka maliņā:
Sieviņām apsēsties
Gŗūtajās dieniņās.

2239. (1085.)

Es redzēju, kaimiņos
Pusvakara pirti kūra:
Ja Dievs dos, Laime liks,
Tur būs man krusta bērns.

2240. (1087.)

Es negribu tautu dēlu
Līdza Māŗas pirtiņā:
Kad žēloja tautu dēls,
Tad Māriņa nežēloja.

2241. (1088.)

Nāc, tautieti, tu man līdz
Mīļas Māŗas pirtiņā:
Tev Laimiņa līdzi nāca
Cepurītes ēniņā.

2242. (1089.)

Velc, tautiet, savus svārkus,
Liec manā pagalvī,
Lai tie tavi svārki redz,
Ko redz mans augumiņš.

2243. (1090.)

Vai es viena mātes meita
Uz pirtiņu ceļu gāju:
I Laimiņa pakaļ gāja,
Plaši matus izlaiduse.

2244. (1091.)

Izpinosi gaŗus matus,
Gāju Laimes pirtiņā;
Dievs to zina, mīļa Laime,
Vai vairs nākšu saulītē.

2245. (1094.)

Pirtītēi ieiedama,
Devu labu vakariņu;
Dieviņš zina debesīs,
Nākš 'ārā, vai nenākšu.

2246. (1095.)

Pirtiņā ieiedama,
Cieti vēru pirtes durvis;
Zina Dievis, mīļa Māŗa,
Vai iziešu, neiziešu.

2247. (1096.)

Pirtiņā ieiedama,
Zelta sviedu gredzentiņu:
Ņem', Laimiņ, zelta ziedu,
Neņem' manu dvēselīti.

2248. (1097.)

Netīšām iesasēdu
Vecu sievu soliņā.
Še, Laimiņ, zelta nauda,
Vado manu augumiņu.

2249. (1098.)

Kas Māriņu mīļi lūdza,
Tam Māriņa basa tek;
Kas Māriņu dzedri lūdza,
Aun kājiņas domādama.

2250. (1099.)

Nāc, Laimiņa, kad es lūdzu,
Ir basām kājiņām;
Ausi kājas, kavēsies,
Gŗūt' manam mūžiņam.

2251. (1100.)

Nelaimīte kājas āva,
Dzīrās manim līdzi nākt;
Nāc, Laimiņ, tu man līdzi
Basajām kājiņām.

2252. (1101.)

Kur, Laimiņa, tu tecēsi,
Liepu slotu padusē?
„Vakar viena mātes meita
Gauži lūdza raudādama."

2253. (1102.)

Kur Māriņa basa tek
Par ābeļu līdumiņu?
Pie jaunām sieviņām
Gŗūtajās dieniņās.

2254. (1103.)

Basa Laime pārtecēja
Par ābeļu līdumiņu;
Es nevaru basa iet
Ne par sētas pagalmiņu.

2255. (1104.)

Kur tu teci, mīļa Māra,
Zīda svārkus pacēluse?
„Tur tecēja, kur vajdzēja,
Kam celiņu aizprasīji."

2256. (1105.)

Es redzēju melnu vistu,
Pirts jumtiņu laipojoti;
Tā nebija melna vista,
Tā sieviņu mīļa Laima.

2257. (1106.)

Mīļa Māŗa sieviņām
Trejus ziedus, pametuse:
Namāi meta liepas lapas,
Istabāi ievas ziedus,
Pirtes taku kaisījuse
Apentiņa lapiņām.

2258. (1107.)

Ne visiem mīļa Māŗa
Zīda klāja paladziņu;
Sieviņām vien paklāja
Gŗūtajās dieniņās.

2259. (1108.)

Mīļa Māŗa man apjoza
Trīs kārtiņas vaŗa jostas;
Ai, Māriņa, mīļa balta,
Kā es tādu panesīšu?
„Nes', meitiņa, ka varēji,
Kā nes' tava māmulīte."

2260. (1109.)

Laima vilka zaļu jostu
Deviņiem kamoļiem;
To apjoza sieviņām,
Laimas pirtī peŗoties.

2261. (1110.)

Riet', saulīte, vakarā,
Nenes līdzi atslēdziņu:
Daža laba mātes meita
Vakarā kājas āva.

2262. (1111.)

Bij man zelta atslēdziņa
Jostas pušķa galiņā;
Es atslēdzu tautiešam
Mīlamo valodiņu.

2263. (1113.)

Viena sieva pirtiņā,
Trīs Laimiņas aizdurvē.
Viena saka: iet iekšā!
Otra saka: neiet vis!
Trešā saka: iet iekšā,
Vārdot [vadot?] sievas augumiņu.

2264. (1114.)

Man pazuda līgaviņa
Pirmajāi miedziņā.
Es vaicāju mīļu Māŗu:
Vai tavā pirtiņā?

2265. (1115.)

Pirtī eimu, pirtī teku,
Pirtī mana līgaviņa,
Pirtī mana līgaviņa
Ar Māriņu spēlējās.

2266. (1116.)

Piertē eimu, piertē teku,
Piertē mana dzīvošana:
Piertē mana līgaviņa
Sēd matiņus izlaiduse.

2267. (1118.)

Steidzies Dēkla, steidzies Laima,
Pirtī mana līgaviņa,
Pirtī mana līgaviņa
Sēd matiņus izlaiduse,
Sēd matiņus izlaiduse,
Sviedru kreklis mugurā.

2268. (1119.)

Gauži raud tautu dēlis,
žēl par savu līgaviņ':
Redzēj, savu līgaviņ'
Gŗūtajās dieniņās.
Svētas Māŗas klēpītē
Sēdēj' matus izlaidusi, —
Sēdēj' matus izlaidusi,
Slaucīj' gaužas asariņas.

2269. (1120.)

Tautiets lūdza mīļu Māŗu,
Rokā maku turēdams:
Spēlēj' simtu dālderīšu,
Ne kā savu līgaviņu.

2270. (1121.)

Aiz durvīm klausījos,
Kas pirtēi žēli brēca:
Mīļa Māŗa brēcināja
Manu jaunu (al. Jauna vīra) līgaviņu.

2271. (1122.)

Gauži raud jauni vīri,
Gultas stabus turēdami:
Nu guļ mana līgaviņa
Div' saulītes starpiņā.

2272. (1123.)

Gauži raud tautu dēls,
Guļas stabus turēdams.
Vai es būšu, vai nebūšu
Tava jauna līgaviņa!

2273. (1124.)

Ko, tautieti, tu raudāji
Manā gultas maliņā?
Dievs ņems manu dvēselīti,
Tev būs cita mātes meita.

2274. (1125.)

Tautiets manim roku sniedza
Savāi gultas maliņāi.
Necelšos, nesniegš' roku,
Kam tu mani nežēloji,
Kam tu mani nežēloji
Gŗūtajās dieniņās.

2275. (1126.)

Nesakies, līgaviņa,
Mana lauzta aizkrāsnē;
Sakies pate pakrituse,
Skangalīšus lasīdama.

2276. (1127.)

Spoža zvaigzne notecēja
Pie līgavas nam' durvīm:
Tā nebija spoža zvaigzne,
Tā bērniņa dvēselīte.

2277. (1128.)

Nācu, nācu, vīriņ,
Sieviņ' tevi aicina;
Sieviņ' savu dvēselīt'
Tin baltāi nēzdaugāi.

2278. (1129.)

Tēvs dēlu ietina vadmalas deķī;
Māte meitu ietina raibītēs.

2279. (1130.)

Tini mani māmuliņa,
Baltajā vilnainē:
Kad uzaugšu liela meita,
Tad pūriņu darināšu.

2280. (1131.)

Dēlu māmiņ' i satina
Ar balto vilnainīti;
Mani tina palagos,
Es tautiņu malējiņa.

2281. (1132.)

Mīļa Māŗa dusmojās
Uz jaunāmi sieviņām:
Atraduse sievu ziedus
Kumeliņu pēdiņā.

2282. (1133.)

Anna ziedus pabēruse
Zem ļautiņu kājiņām.
Nāc, Laimiņa, ņem' slotiņu,
Slauki ziedus maliņā.

2283. (1134.)

Liec, vīriņ, cepurīti
Bērza celma galiņā:
Dievs tev deva, Dievs atņēma
Cepurītes valkātāju.

2284. (1135.)

Laima kāra šūpulīti,
Veļu māte noraisīja.
Kam, Laimiņ, kārtin kāri,
Kam darīji žēlabiņas!

2285. (1136.)

Vai, Māriņa, mīļa balta,
Ko es tevi sariebuse?
Kokam auga atvasītes,
Man neauga lolojumis.

2286. (1137.)

Trīs dieniņas vīriņš tek
Apkārt pirti raudādams.
Durvitiņas pavēruse,
Lēni, lēni parunāju:
Ej sētā, brūvē alu,
Taisi manu mūža namu.

2287. (1138.)

Iziedama Māŗai devu
Dzīparotu prievitiņu.
Ņem' par ziedu, mīļa Māŗa,
Pirmo pādes dāvāniņu.

2288. (1136.)

Došu došu Laimiņai,
Ko es biju solījuse:
Radībām vistu kaušu,
Krustabām sivēniņu.

2289. (1140.)

Es savai Laimiņai
Lielcekuļu vistu kāvu,
Ka tā man palīdzēja
Gŗūtajās dieniņās.

2290. (1141.)

Mīļa Māŗa man vaicāja,
Ko es došu pādītei:
„Vai dos' baltu avetiņu,
Vai vistiņu cekulīti?"
Došu baltu avetiņu,
Lai pādīte puškojās.

2291. (1142.)

Paldies saku mīļai Māŗai,
Paldies saku Dieviņam!
Nu ir mana līgaviņa
Istabāi atnākuse.

2292. (1143.)

Pusnaksniņu i izbēga
No gultiņas līgaviņa;
Līdz ar dienu, līdz ar sauli
Atnes jaunu malējiņu.

2293. (L. B.)

Māte nītas darināja,
Tēvs izkapti kaldināja. —
Velt māmiņa tavs darbiņis,
Tēvam siena pļāvējiņis.
Gaid māmiņa citu gadu
Tad dabosi audējiņu!

2294. (1144.)

Paldies Dievu Dieviņam,
Man rociņa labi gāja:
Ruden man dēli dzima,
Pavasar(i) kumeliņi.

2295. (1145.)

Priecājies, māmuļīte,
Nu tev prieki pārnākuši:
Stallēi baltas avitiņas,
Gultāi sagšu audējiņa.

2296. (1146.)

Dziedādama māmuliņa
Pār pagalmu pārtecēja.
Kā tai bija nedziedāt,
Divi prieki atraduse:
Stallī jaunu kumeliņu,
Apakš zaļa āboliņa;
Pirtī jaunu arājiņu
Apakš bērzu lapiņām.

2297. (1147.)

Kur tie dzima (auga) staltie vīri,
Kur bērie kumeliņi?
Pirtī dzima (auga) stalti vīri,
Stallī bēri kumeliņi.

2298. (1148.)

Stallī dzima kumeliņis
No dzeltēna auzu salma;
Pirtī dzima arājiņis
No slotiņu lapiņām.

2299. (1149.)

Kur tie dzima, stipri vīri,
Kur labie kumeliņi?
Pirtī dzima stipri vīri
Zem bērziņa lapiņām;
Stallī labi kumeliņi
Zem zaļā āboliņa.

2300. (1150.)

Vecā māt', vecā māt',
Steidzies galda galiņā!
Ko bij tevim Dieviņš devis,
Tumšu nakti staigājot?

2301. (1151.)

Vecā māt, vecā māt,
Kur tu ņēmi to bērniņ'?
Pirtī ņēmu palāvē,
Zem slotiņu lapiņām.

2302. (1152.)

Upīte tecēja pirts pakaļā,
Tur ķēru raudiņas, tur asarīšus!
Asarus ķerdams, noķēru raudiņu.

2303. (L. B.)

Mazs, mazs dīķītis
Pierts galē;
Ūdeni smeldams
Izsmēlu pādi.

2304. (1153.)

Lid', lidu, dīķīti, pierts pakaļā,
Ūdeni smeldama, iesmēlu pādi.

2305. (1154.)

Kas dūņas sajauca sudmaļu upē?
Jānītis sajauca, pādīti smeldams.

2306. (1155.)

Sīkas mazas pēdiņas upītes malā;
Te mani pādēni notekājši.

2307. (L. B.)

Kas dūņas sajauca
Mārgavas upē?
Jānītis sajauca
Pādīti smeldams.

2308. (L. B.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Mūs kundziņa istabā?
Mūs kundziņa preilenīte
Zelta kroņus cilināja.

2309. (L. B.)

Ne zināti nezināju
Kur pādīte gadījāse:
No Dieviņa nolaidās
Sudrabiņa ķēdītē.

2310. (1158.)

Es redzēju putna spalvu
Apakš mazas ābelītes;
Tā nebija putna spalva,
Tā bij maza meitenīte.

2311. (1159.)

Es atradu skaidienē
Mazu, mazu kukainīti;
Es ietinu palagā,
Izaudzēju arājiņu.

2312. (1160.)

Es atradu vabolīti
Mēslienā rotājot;
Satinos nēzdaugā,
Ienesos istabā.
Ja būs mani Dievs vēlējis,
Te būs mani krusta pāde.

2313. (1161.)

Es redzēju vaguliņu
Mēslienā rāpojot;
Saņēmām, satinām
Dārgajos lakatos.

2314. (1162.)

Es atradu vabolīti
Mēslienā rotājot;
Saņemsim autiņos,
Būs vakara kavēklīts.

2315. (1163.)

Es atradu mēslienē
Mazu, mazu bambalīti;
To es došu māmiņai
Par bērniņa auklējumu.

2316. (1164.)

Es atradu mēslienē
Mazu, mazu kukainīti;
Dēla māte tā sacīja:
I tis man piederēja.

2317. (1165.)

Es dabūju ganīdama
Silā mazu Pēterīti;
Uzņēmuse nobučoju,
Liek' adīkla vācelē.

2318. (1166.)

Ceļāi dabūju bērniņu mazu,
Ne tam krekliņa, ne lakatiņa.
Izauga dadzītis platām lapām,
Tur būs krekliņi, tur lakatiņi.

2319. (1168.)

Tēvs ar māti strīdējās,
Pirtei malku skaldīdami.
Tēvs sacīja: arājam!
Māte: govu slaucējai!

2320. (L. B.)

Tēvs ar māti sakāvās
Pirtē malku skaldīdami.
Tēvs grib siena pļāvējiņu,
Māte siena grābējiņu.

2321. (L. B.)

Tēvs ar māti ienaidē
Visu gaŗu vasariņu:
Tēvs grib siena pļāvējiņ',
Māte siena grābējiņ!

2322. (1169.)

Tēvs dēlu gaidīja, Dievs deva meitu;
Mātei palīgs, ne tēviņam.

2323. (1170.)

Mātei meitas, mātei meitas,
Tēvam lielas žēlabiņas:
Mātei govu slaucējiņas,
Tēvam maka raisītājas.

2324. (1171.)

Mīļa Māŗa priecājās,
Dzird meitiņas piedzimstam:
Kur meitiņas puškojās,
Tur pameta dzīves (= dzijas) galu.

2325. (1172.)

Ir kaķītis Dievu lūdza,
Meitiņai piedzimstot:
Ies meitiņa govu slaukt,
Dos ķipīti, jāizlaiza.

2326. (1173.)

Nosarūca lāču māte,
Meitiņai piedzimstot:
Būs tā meita, kad tā augs,
Puišiem ceļa negriezīs.

2327. (1174.)

Visas dienas man zināmas,
Trīs dieniņas nezināmas:
Dzimstamā, mirstamā,
Tautiņās ejamā.

2328. (L. B.)

Zināt man, ko zināt,
Triju dienu nezināt:
Kad piedzimu, kad nomiršu,
Kad aiziešu tautiņās.

2329. (1175.)

Es iesāku mazs bērniņš
Tumšu nakti ceļu iet.
Šķiŗ, Dieviņ, ceļu man,
Ārdi manu valodiņ'.

2330. (1176.)

Laime, laime tam dēlam (puišam),
Kas piedzima saulītē,
Tam Laimiņa grožus vija,
Sudrabā mērcēdama.

2331. (1177.)

Laime, laime tam dēlam,
Kas piedzima saulītē,
Bauro vērši tam aŗot,
Zviedz kumeļi ecējot.

2332. (1178.)

Laime, laime tam dēlam,
Kas piedzima saulītē,
Tam aug mieži, tam aug rudzi,
Tam aug bēri kumeliņi.

2333. (1179.)

Trim kārtām zīļu josta
Ap resno ozoliņ':
Tā pieder tam puišam,
Kas piedzima saulītē.

2334. (1180.)

Silta saule man dzemot,
Labs mūžiņš dzīvojot:
Eimu govu laidarā
Deviņām slauktuvēm.

2335. (1181.)

Launadzīte man māsiņa,
Tā piedzima launagā.
Dievs dod tai lielai augt,
Būs launaga nesējiņa.

2336. (1182.)

Launadzīte mūs' māsiņa,
Launagā piedzimuse;
Tai sajāja trejas tautas,
Visas trejas launagā.

2337. (1183.)

Es piedzimu svētrītāi,
Ļaudīm darbu nekavēju;
Mīļu Māŗu, to kavēju,
Tā netapa baznīcāi.

2338. (L. B.)

Sarkanbaltis mūs brālītis
Vasar dzimis saulītē;
Dulum mella tautu meita
Ziemu dzima ziemelē.

2339. (1184.)

Ko var ļaudis man darīt,
Ko manam kumeļam:
Pats es dzimu piektu rītu,
Kumeļš piektu vakariņu.

2340. (1185.)

Laime, laime tam dēlami,
Tas piedzima laimes dienu:
Viļņiem auga mieži, rudzi,
Bogām bēri kumeliņi.

2341. (1187.)

Līgsmu dienu es piedzimu
Savai baltai māmuļītei:
Laukāi dūdas, namāi bungas,
Istabāji stabulītes.

2342. (1188.)

Es piedzimu māmiņai,
Kad dziedāja lakstīgala:
Netrūkst dziesmu man dziedot,
Ne valodu runājot.

2343. (1189.)

Es piedzimu māmiņai
Pašā ziedu laiciņā,
Pati augu kā liepiņa,
Kā ieviņa noziedēju.

2344. (1190.)

Es piedzimu māmiņai
Vizbulīšu laiciņā;
Es izaugu māmiņai
Kā dzeltēnis vizbulītis.

2345. (1191.)

Līdza dzimu, līdza augu
Ar baltaju āboliņu,
Līdza viena nevarēju
Ar ābolu noziedēt.

2346. (1192.)

Es piedzimu māmiņai,
Rožu dārzu ravējot;
Man ietina māmuliņa
Vienā rožu lapiņā.

2347. (1193.)

Es piedzimu māmiņai
Laukāi rudzu rugājāi;
Kuŗas tautas mani grib,
Lai jāj rudzu rugājāi.

2348. (1194.)

Kālab manim balta galva?
Ziemu dzimis ziemelī.
Kālab manim daudz valodu?
Tirgus dienu kristījuši.

2349. (1195.)

Ko, dēliņi, tu dabūji,
Sebu dzimis māmiņai?
Visi tēva ozoliņi
Pirmajiem dēliņiem.

2350. (1196.)

Gaiša, gaiša uguns deg
Tumšajā kaktiņā:
Tur Laimiņa mūžu raksta
Mazajam bērniņam.

2351. (1197.)

Laima man viešņa nāca;
Kādu tai krēslu ceļu?
Baltas vilnas grozu cēlu,
Lai mūžiņu vieglu lika.

2352. (1199.)

Liec, Laimiņa, man mūžiņu
Ieviņā, liepiņā:
Kā liepai man izaugt,
Kā ievai noziedēt.

2353. (1200.)

Dēkle manu mūžu lēma,
Kalniņā stāvēdama.
Lem, Dēklīte, labu mūžu,
Lai es gauži neraudāju.

2354. (1201.)

Dēkla manu mūžu kāra,
Māte kāra šūpulīti.
Kar, Dēkliņa, tādu mūžu,
Ka uz tevi neraudāju.

2355. (1202.)

Laime, Laime, māte, māte,
Ko jūs abas domājiet?
Domājiet vienas domas,
Lieciet manim vieglu mūžu.

2356. (1203.)

Dēkla manim mūžu kāra,
Māte manim šūpulīti;
Kar, Dēklīte, vieglu mūžu,
Māte, vieglu šūpulīti.

2357. (1204.)

Šūpā māte, lolo māte,
Mūža mana nezināja;
Dēkle mūžu gan zināja,
Māmiņai nesacīja.

2358. (1205.)

Kaut Laimiņa tāda būtu,
Kā tā mana māmuliņa,
Es mūžiņu izprasītu,
Kādu pate gribēdama.

2359. (1206.)

Kad Laimiņa tāda būtu,
Kāda mana māmuliņa,
Nenogrieztu mūdiņā
Vienas gaužas asariņas.

2360. (1207.)

Liec, Laimiņ, man mūdiņu
Vieglu, vieglu, kuplu, kuplu:
Apenīša vieglumiņu,
Bērza slotas kuplumiņu.

2361. (1208.)

Šuj, Laimiņa man krēsliņu
Sudrabiņa sloksnītēm;
Pašuvusi noliec man
Labajāi vietiņā.

2362. (1209.)

Tais', Laimiņ, man vietiņu
No smalkāmi cisiņām;
Vari pate atagult
Savos zīda palagos.

2363. (1210.)

Tu, Laimiņa, laidējiņa,
Tu, mūdiņa licējiņa,
Kad neliki laba mūža,
Liec man ilgi nedzīvot.

2364. (1211.)

Liec, Laimiņ, man mūžiņu,
Kādu pate gribēdama;
Ja liec labu, tad liec ilgu,
Ja ne labu, tad liec īsu.

2365. (1212.)

Dievam diena aizgājusi
Ar Laimīti runājot:
Dievs solīja lētu mūžu,
Saule ilgu dzīvošanu.

2366. (1213.)

Kur Laimiņa kājas āva,
Tur palika tuteniņš.
Liec, Laimīt, labu mūžu,
Tad atdošu tuteniņu.

2367. (1214.)

Liec, Laimiņa, man mūžiņu,
Liec da vienu labumiņu,
Nedod manu augumiņu
Nevēkļami maldināt.

2368. (1215.)

Liec, Laimiņa, ja likdama,
Liec man lielu mūžu;
Neliec man mūžiņā
Treju durvu virināt.

2369. (1217.)

Es redzēju sav' laimiņu,
Niedra poru laipojam.
Laipo liegi, man' laimiņa,
Ne-iekrīti ūdenī.

2370. (1218.)

Dēkla, Dēkla, Laima, Laima,
Tu vienādi nedarīji:
Citam kāri vieglu mūžu,
Citu grūti rūdināji.

2371. (1219.)

Laime gāja ar Nelaimi
Pa vienāmi laipiņām;
Ej, Laimiņa, tu papriekšu,
Grūd Nelaimi ūdenī.

2372. (1220.)

Laima sēd kalniņā,
Nelaimīte lejiņā.
Svied, Laimiņa, Nelaimei
Ar akmeni mugurā.

2373. (1221.)

Trīskārt Laima jostu joza
Apkārt manu augumiņu:
Augi diža, stāv' godā,
Valkā zīļu vaiņadziņu.

2374. (1222.)

Es piedzimu bez naudiņas,
Bez gudrā padomiņa.
Dieviņš man naudu deva,
Laima gudru padomiņu.

2375. (1223.)

Palīdz', Dieviņ, palīdz Laima,
Man nabaga bērniņam
Izbrist dubļus, pamest laipas,
No Dieviņa labredzēt.

2376. (1224.)

Vienas mātes mēs bērniņi,
Ne visiem viena laime;
Ne tie visi mazgājās
Vienā laimes ūdenī.

2377. (1225.)

Kalna galā Dēkle raud,
Birst asaras lejiņāi:
Lejā dzima zeltainīte,
Kas vaiņagu kājām mīs.

2378. (1226.)

Svētas meitas, ne māsiņas,
Ko tik agri šķeterējiet?
Tev Dieviņis brāli deva,
Tam mūžiņu nolēmām;
Aptinām linu dzijas
Krustšķērsām rociņai,
Nolēmām cilināt
Spožu kaŗa zobentiņu,
Spožu kaŗa zobentiņu
Tēva zemi apsargāt.

2379. (1227.)

Neticēju māmuliņu
Sūru dienu redzējušu;
Nu es ticu māmuliņu,
Nu es pate ieraudzīju.

2380. (1228.)

Jūs māsiņas neziniet,
Kāda bija Laimes pirts?
I matiņi izsapina,
Laimes pirtī peŗoties.

2381. (1229.)

Sakās meitas grūt' esot,
Rudzu sieku samaļot;
Atradīs vēl grūtāki,
Kad ies Laimes pirtiņā.

2382. (1230.)

Labāk maļu pieci rīti
Pieci sieki rītiņā,
Ne kā vienu vakariņu
Laimes pirtī pērusies.

2383. (1231.)

Es neņemtu ievas ziedus
Ne savāi rociņā;
Es neņemtu sievu dienas
Ne savāi mūžiņā.

2384. (1232.)

Es neņemtu sievas dienas
Kad atrastu ceļmalā:
Dieviņš sievas dvēselīti
Nēzdogā vēcināja.

2385. (1233.)

Es neņemtu ievas ziedu
Ne savā rociņā:
Es negribu sieva būt,
Ne savā mūžiņā.

2386. (1234.)

Es meitiņa, jaun' būdama,
Sieviņām nesmējos:
No meitiņas sieva tapa,
No sieviņas māmulīte.

2387. (1235.)

Dieviņ, tavu padomiņu,
Laimiņ, tavu likumiņu!
Meita biju, sieva tiku,
No sieviņas māmuliņa.

2388. (1236.)

Sakās vīri piekusuši,
Rudzu riju izkūluši;
Kā sieviņas nepiekusa,
Laimes pirtī pērdamies.

2389. (1237.)

Jūs, vīriņi, neziniet,
Kādas dienas sieviņām:
Sieviņ's savu dvēselīti
Nēzdokāi vēcināja.

2390. (1238.)

Jūs, vīriņi, nezinat,
Kādas bija sievu dienas;
Kaut zinātu sievu dienas,
Stāvu lēktu ūdenī.

2391. (1240.)

Vīri, sievas nerājat
Gŗūtajās dieniņās;
Daža diena sieviņām
Neēdama, nedzeŗama.

2392. (1241.)

Tu, tautieti, nezināji
Manu sūru, gŗūtu dienu:
Visus tavus sētmalīšus
Tupu, rāpu nolodāju.

2393. (1242.)

Tu, tautiet, miegu guli,
Kādu miegu es gulēju:
Kā bitīte izlodāju
Visas tavas pasolītes.

2394. (1243.)

Ai, tautieti, tēva dēls,
Pie slieksnīša tev gulēt,
Kāpēc mani nicināji
Gŗūtajās dieniņās.

2395. (1244.)

Kas godīgs tēva dēls,
Godin' savu līgaviņu:
Paceļ krēslu, noaun kājas
Gŗūtajās dieniņās.

2396. (1245.)

Kas godīgs tēva dēls,
Godēj' savu līgaviņu;
Kas jau kāds negodīgs, —
Drīz sēdēja kaktiņā.

2397. (1246.)

Kas godīgs tēva dēls,
Paceļ krēslu līgavai:
Līgaviņa piekususe,
Laimes pirtī pērdamās.

2398. (1247.)

Kur, māsiņ, tavs spēciņš,
Tavs pirmais daiļumiņš?
Pirtiņā palāvē
Pa slotiņu lapiņām.

2399. (1248.)

Kur māsiņ, tev palika
Skaistumiņš, daiļumiņš?
Pie tautām aizceplē,
Mīkstajās cisiņās.

2400. (1249.)

Jauna gāju tautiņās,
Negribēju veca tapt;
Nāk Laimiņa, iesklidēju
Vecas sievas pēdiņāi.

2401. (1250.)

Gana jauna es apāvu
Mātes kurpes kājiņās;
Līdza Laima līdzināja
Ar vecām sieviņām.

2402. (1251.)

Sarkanota saule lēca,
Bāla tapa tecēdama;
Jauna gāju tautiņāsi,
Veca tapu dzīvodama.

2403. (1252.)

Tautiets mani jaunu ņēma,
Solīj' jaunu paglabāt;
Ij gadiņa negaidīja,
Kad par vecu pataisīja.

2404. (1253.)

Ai, tautieti, ai, tautieti,
Tava vaina, tava vaina:
Tu paņēmi mani jaunu,
Tu par vecu padarīji.

2405. (1255.)

Kas godīgs tēva dēls,
Ilgi jauna līgaviņa;
Kas bij kāds neveiklīts, —
Pirmajā gadiņā.

2406. (1256.)

Nu gulēšu, nu nāk miegs,
Viņu nakti negulēju:
Ar Laimiņu runādams
Viņu nakti sasēdēju.

Raudzibas.

2407. (1257.)

Jūdz', tautieti, kumeliņu,
Brauksim sērstu brāliņos:
Jau zīlīte vēsti riete,
Jauni radi brāliņos.

2408. (1258.)

Ļaudis teica — nezināju —
Jaunus radus brālīšam;
To vien labi nezināja,
Vai brāliņus vai māsiņa.

2409. (L. B.)

Saule vēsti atnesusi —
Jauni radi bāliņos;
Vai brālītis vai māsiņa,
To vēl labi nezināju.

2410. (1259.)

Man zīlīte vēsti nesa,
Jauni radi bāliņos;
Es nestilu negājusi,
Kviešu maizes nenesusi.

2411. (1260.)

Es nebūtu atnākuse
Uz bāliņu ciemoties,
Man zīlīte vēsti nesa,
Bāliņam jauni radi.

2412. (1261.)

Pirtičas, pirtičas!
Ej, māmiņa, kaimiņos;
Vai būs dēlus, vai būs meitas
Vecā māte atnesuse?

2413. (1262.)

Pērn atvesta vedekliņa,
Šogad nāca panāksnieki.
Vai jūs akli, neredzat,
Nu jānāk krustībās.

2414. (1263.)

Upīte tecēja, ziediņi bira;
Nāk mana tēvmāsa ar kukulīti.

2415. (1264.)

Es prieciņu nevarēju,
Brāļa duru daiedama,
Atraduse bāliņam
Jaunu kārtu šūpulīti.

2416. (1265.)

Es nebiju brāļos bijsi
Pērnajo bijumiņu;
Nu atnācu, nu atradu
Jaunu kārtu šupulīti.

2417. (1266.)

Es redzēju kaimiņos,
Sievas tek rindiņā:
Ja būs man Dievs vēlējis,
Es dabūšu krusta bērnu.

Pirtižas.

2418. (1267.)

Sieva sievu apraudzīja
Gŗūtajās dieniņās;
Suns vīriņu apraudzīja
Pie žagaru vezumiņa:
Vīriņš gula vaidēdams,
Suns astīti kustināja.

2419. (1268.)

Kas žagarus brīkšķināja
Pirtes ceļa maliņā?
Mīļā Māŗa brīkšķināja,
Pādei pirti kurināja.

2420. (1269.)

Baltā māsa pirti kūra
Baltajam bāliņam:
Liepu slotiņ' i sasēja,
Piena gariņ' i palēja.

2421. (1270.)

Kas tur vilks čaukstināja
Smalku bērzu birstiņā?
Krustutēvs, krustumāte
Krustmeitai slotu lauž.

2422. (1271.)

Kupli auga zemes bērze
Pirtes taka maliņā;
Kad es gāju pādi pērtu,
Tur tecēju slotas griezt.

2423. (1272.)

Mazs, mazs dīķītis pirts pakaļāi;
Tur teku pādei ūdeni smelt.

2424. (1273.)

Mazs, mazs bērziņš pirts pakaļāi;
Tur teku pādītei slotiņu griezt.

2425. (1274.)

Vai māmiņa, vai māmiņa,
Kādu slotu mani pēra!
Man vienai gŗūts mūžiņš
Par visām māsiņām.

2426. (1275.)

Man' māmiņa pirtī pēra,
Paltī smēla ūdentiņ'.
Vai, māmiņa, tev nebija
Tekošā upītē?

2427. (1276.)

Tā, māmiņa, tava vaina,
Kad es ļaužu valodās:
Kam mazgāji mani mazu
Neskaidrāi ūdenī.

2428. (1277.)

Man' māmiņa mazu pēra,
Planckā smēla ūdentiņu;
Es uzaugu ķeizeram
Karodziņa nesējiņš.

2429. (1278.)

Peries, mana nevārdīte;
Kas vārdiņu tev uzlika?
Māmuliņa neuzlika,
Mani mazu mazgādama.

2430. (1279.)

Ak tu Dieva nosodīts,
Ko moc' mazu dvēselīt'?
Uz akmeņa bērnu pēra,
Ūd'nē slotu slapināja.

2431. (1280.)

Ko tur pēra, ko tur pēra
Mīļas Māŗas pirtiņā?
Ilzi pēra mīļa Māŗa,
Veselības gribēdama.

2432. (1281.)

Paldies saku tētiņam
Par pirtiņas kūrumiņu!
Nu es varu šo naksniņu
Saldu miegu nogulēt.

Kristības.

Priekšdarbi.

2433. (1282.)

Vāķaties jūs, kūmiņas,
Pa visām maliņām,
Kā tēviņis jūs savāķa
Pa deviņi novadiņi.

2434. (1283.)

Viena kūma kalniņā,
Otra kūma lejiņā,
Man noplīsa šūtas kurpes,
Kūmu starpu staigājot.

2435. (1284.)

Tā tēviņa kalniņā
Treji vārti sudraboti:
Pa vieniem Dievs iebrauca,
Pa otriem mīļa Māŗa,
Pa trešiem es atbraucu
Pādi vest baznīcā.

2436. (1285.)

Sniedziņš sniga, putenēja,
Laukā manis kumeliņis.
Ej, Jānīti, mans pādīti,
Savāķ manu kumeliņu.

2437. (1286.)

Kas tur spīdi, kas tur mirdzi
Aiz tiem bērza krūmiņiem?
Kūms nesa krustdēliņu,
Zelta roze rociņā.

2438. (1287.)

Ā Dieviņu, ā Dieviņu,
Brālīts mani godināja:
Pirmo reizi kūmās lūdza,
Liek manāi vārdiņāi.
Kad es iešu tautiņās,
Es brālīti godināšu:
Es brālīti sēdināšu
Tautu galda galiņāi.

2439. (1289.)

Ceļu mēru, dubļus bridu,
Krustdēliņa pelnīdama:
Būs viņā saulītē
Man kājiņu āvējiņš.

2440. (1290.)

Kūma kūmu aicināja:
Nāc, kūmiņa, alus dzert;
Nāc, kūmiņa, alus dzert,
Nāc pādītes daudzināt.

2441. (1291.)

Kūma kūmu aicināja:
Nāc, kūmiņi, alus dzert!
Ieš', kūmiņ, neliegšos,
Mazgā baltus biķerīšus.

2442. (1292.)

Kūma kūmu aicināja:
Nāc, kūmiņa, alu dzert!
Tev tas alus, man tā kanna, —
Būs lustīga dzīvošana.

2443. (1293.)

Kūmās iet, neliegties,
Kūmās dārga mielastība;
Kūmu galdi norakstīti
Vanadziņu nadziņiem.

2444. (1294.)

Kūmām man ir ietin,
Kūmām mani aicināja;
Dārga bija kūmu starpa,
Es paliku negājuse.

2445. (1295.)

Kūmās gāju, neliedzos,
Sava brāļa bērniņam:
Tas man bija liels godiņš,
Kad pādīte pretīm tek.

2446. (1296.)

Sen bij kūmām kūmoties,
Sen pāde sēdēja sudraba krēslāi.

2447. (1297.)

Es nenāku šā vietā,
Kaut man vēsti nesūtītu:
Jau vakar, aizvakar
Kūmām vēsti atsūtīja.

2448. (1298.)

Kūmu dēļ, radu dēļ
Pār upīti laipu metu;
Es nemestu māršu dēļ,
Nei to savu bāleliņu.

2449. (1299.)

Komu dēļ, draugu dēļ
Pār upīti laipu metu,
Lai kājiņas neapmirka,
Tumšu nakti staigājot.

2450. (1300.)

Ai jel manu dižu radu,
Ik svētdienas kūmiņās!
Manas baltas villainītes
Sasavēla tūbiņā.

2451. (1301.)

Māsiņ' mani kūmām ņēma,
Vārda mana negribēja.
Kam, māsiņa, kūmām ņēmi,
Kad vārdiņa negribēji?

2452. (1302.)

Man putriņu vārījot,
Krīt dzirksteles klēpītē:
Tā saņēmu es pādīti
Negaidote, necerote.

2453. (1303.)

Tādam bija kūmās iet,
Kas varēja izlencēt;
Svēti bija kūmu taki,
Dārga pādes dvēselīte.

2454. (1304.)

Lasītus ļautiņus kūmām ņēmu,
Kas var uguni saujā nest.

2455. (1305.)

Labus vien, labus vien
Kūmiņās salūguši:
Ne no cita maizes ņēma,
Ne zirdziņu pavasar.

2456. (1305.)

Jemat mani pāžu vest,
Man šķiras, man vedas:
Ne jūk mana valodiņa,
Ne klūp manis kumeliņis.

2457. (1306.)

Negulēju to naksniņu,
Kad es gāju kūmiņās:
Puškoj' savas vilnanītes,
Baroj' savus kumeliņus;
Puškoj' savas vilnanītes
Sīku rožu dārziņā,
Baroj' savus kumeliņus
Balt'dābola kalniņā.

2458. (L. B.)

To naksniņu negulēju,
Kad es gāju kūmiņās
Puško savas villainītes,
Baŗo savu kumeliņu.

2459. (1308.)

Jūdzu zirgu, mēru kviešus
Kapināju izkaptītes:
Lai pādenis knašs puisītis,
Labs maizītes arājiņis.

2460. (1309.)

Kad kūmāsi rēdījosi,
Es darbiņa nedzievāju:
Sudrabiņus spožināju,
Villainītes balināju.

2461. (1310.)

Šorīt kūmas mazgājās,
Vairāk ledus, ne ūdeņa:
Lai manai pādītei
Vairāk zelta, ne sudraba.

2462. (1311.)

Es šķītos šodieniņ
Nesegt savu villainīšu;
Laime deva krusta meitu (dēlu),
Sedžu pašu labāko.

2463. (1312.)

Es šodien uzsasedzu
Lielu rakstu villainīti:
Lai aug mana krustmeitiņa
Lielu rakstu rakstītāja,
Lielu rakstu rakstītāja,
Grāmatiņas lasītāja.

2464. (1313.)

Es šodien izcilāju
Visas savas villainītes:
Lai aug manai krustmeitai
Baltas aitas kūtiņā.

2465. (1314.)

Kūmām iedama pussakšas sedzu,
Lai mana pādīte pusgadu staigā.

2466. (1315.)

Kūmās iedama duj' svārki vilku,
Zilu vilku viersūi, zaļu apakšāi.

2467. (1316.)

Kūmās iedama pakupli ģērbos,
Lai mana pādīte pakupli aug.

2468. (1317.)

Kūmām iedama trejādi ģērbos,
Lai manai pādītei trejādas avis:
Strupause, gaŗause, sprogainīte.

2469. (1318.)

Kūmiņām ģērbdamies,
Vilku kuplu kažociņu,
Lai manai pādītei
Kuplas auga avitiņas.

2470. (1319.)

Kūmām iešu, neliegšos,
Kažok' vilkšu mugurā:
Lai aug mans krusta bērns
Sprogainiem matiņiem.

2471. (1320.)

Negāju neskaista kūmiņās,
Ielēcu pūrā, izlēcu skaista,
Tad gāju brāļam kūmiņās.

2472. (1321.)

Šodieniņu apsaāvu
Vasku kurpes kājiņā:
Lai aug mana krustmeitiņa
Dzeltēniem matiņiem.

2473. (L. B.)

Kūmās iedama
Kurpītes āvu;
Lai auga pādīte
Kurpnieka dēlam.

2474. (L. B.)

Kūmās iedama
Kažoku vilku,
Lai aug pādei
Sprogaiņas aitas.

2475. (L. B.)

Kūmās iedama
Kažoku vilku,
Lai aug pādītei
Villainas aitas.

2476. (L. B.)

Kūmām iedama
Kažoku vilku,
Dievs dos pādei
Sprogains avs.

2477. (1322.)

Kūmās iedama netapināju,
Lai mana pādīte netapināja.

2478. (1323.)

Kūmām iedam dālderus miju;
Dievs dod pādam dukātus mīt.

2479. (1324.)

Kūmās iedama rozīti stādu,
Lai mana pādīte kā roze zied.

2480. (1325.)

Komām iedama puškaini pinu,
Lai mana pādīte kā puķe auga.

2481. (1326.)

Man ejot kūmiņās,
Skudra ceļu pārtecēja;
Dievs dod pādei tik gosniņu,
Cik skudriņu pūznītī.

2482. (1327.)

Celies agri, staļļa puisi,
Sukā krusta kumeliņu,
Lai varēji līdz pusdienas
Krusta pili izstaigāt.

2483. (1328.)

Es šķitos šodieniņ
Nejūgt laba kumeliņa;
Dieviņš deva krusta dēlu (meitu),
Aizsajūdzu dancotāju.

2484. (1329.)

Kūmām iedama trīs zirgi braucu;
Dievs devi pādei sešiem braukt,
Sešiem zirgiem, trīs ormaņiem!

2485. (L. B.)

Jūdz, brālīti, bēru zirgu
Vieglajāse kamanās,
Lai es savu krusta meitu
Viegli vedu baznīcā.

2486. (1330.)

Es savai pādītei
Oša loku liedināšu,
Oša loku liedināšu,
Vaska grožus risināšu.

2487. (1331.)

Ne kumeļa negrožoju,
Ka rociņas nemazgāju;
Kad rociņas nomazgāju,
Tad grožoju kumeliņu.

2488. (1332.)

Vakar bēri peldināju
Sudrabiņa rasiņā;
Šodien braucu baznīcā,
Pādei vārdu meklēdams.

2489. (1334.)

Raudi, raudi, bēri, bēri,
Tie labie kumeliņi,
Tie labie kumeliņi
Pādi vesti baznīcā.

2490. (1335.)

Es būt' gājis kūmiņās,
Man nav bēra kumeliņa;
Es izgāju mežmalā,
Pāŗa reizu nosaucos,
Man izveda briežu māte
Dullu bēru kumeliņu.

2491. (1337.)

Es kūmāmis jādīdamis,
Vaļām laidu kumeliņu;
Tec jel knaši, mana pāde,
Savāķ manu kumeliņu.

2492. (1338.)

Kam tie zirgi, kam tie rati
Pie māmiņas nama durvu?
Dieva zirgi, Laimes rati,
Pādes vest baznīcā.

2493. (1339.)

Neaudziet, līki kārkli,
Kūmu ceļa maliņā:
Stalti brauca kūmenieki,
Stalti tek kumeliņi.

Baznīcā braukšana un vārda došana.

2494. (1340.)

Celies, pādīte, actiņu mazgāt;
Dieviņš ienesa skaidr' ūdentiņu,
Mīļa Māŗa ienesa zeltītu dvieli.

2495. (1341.)

Šuj, māmiņa, man krekliņu
Deviņām vīlītēm;
Devītā vīlītē
Liec man gudru padomiņu.

2496. (1342.)

Sadomnīce, sagādnīce
Mana veca māmuliņa:
Man krekliņu pašuvusi
No deviņi gabaliņi

2497. (1343.)

Pirmajami bērniņami
Slēžu kreklu šūdināju;
Otrajam, trešajam
Ogļu maišels mugurāi.

2498. (1344.)

Krusta tēvs, krusta māte,
Vediet mani pie krustiņa!
Gribēj' mani tēvs, māmiņa
Bez vārdiņa audzināt.

2499. (1346.)

Krusta māt, krusta māt,
Izcel mani saulītē;
Dievs man dos lielai augt,
Es tev ogu palasīšu.

2500. (1347.)

Gana man māte mīļa,
Vēl jo mīļa krusta māte:
Tā pie krusta paturēja,
Tā vadīja tautiņās.

2501. (1348.)

Krusta mātei piederēja
Ar pādīti līdzā iet;
Kur atrada ievu ziedus,
Apturēja kumeliņu,
Appuškoja sav' pādīti
Ar ieviņas ziediņiem.

2502. (1349.)

Dod', māmiņa, villainīti,
Kur pādīti man ietīt;
Kūtris manis kumeliņis,
Nevar rikšus tecināt.

2503. (1350.)

Ai, lūdzama, vēja māte,
Valdi savas kalponītes,
Man jānese baznīcā
Maza, maza dvēselīte.

2504. (1351.)

Sniedziņš sniga, putenēja,
Es ar pādi baznīcā.
Ļaudīm greznu drānu žēl,
Man žēl pādes dvēselītes.

2505. (1353.)

Pulkiem gāj' sveši ļaudis,
Ko tie ved', ko neved'?
Viena maza dvēseliņ'
Apakš balt' villainiņ'.

2506. (1354.)

Teci rikšus, kumeliņu,
Auksts vējiņis gauži pūš;
Apakš raibas villainītes
Maza, maza dvēselīte.

2507. (1355.)

Ai, pādīte, sīka maza,
Ietecēja eglienā;
Iznes mana bērza rīksti,
Kumeliņu drīzināt.

2508. (1356.)

Es pādīti vizināju
Pa sklidenu ezeriņu:
Izkrīt mana kūmu nauda,
Baznīckunga kukulītis.

2509. (1357.)

Neraudies tu, celiņ,
Es tev būšu appuškot,
Es tev likšu vaŗa naudu
Ar sarkanu dzīpariņu.

2510. (1358.)

Ko, pādīte, nopūties
Uz manāmi rociņām?
Vai vārdiņis nepatika,
Vai es pati nesātāja?

2511. (1359.)

Trīs reizītes māmuliņa
Mani gauži raudināja:
Krustīdama, atšķirdama,
Tautiņās vadīdama.

2512. (1360.)

Es pādīti turēdama
Visu labu apcerēju,
Lai tā auga skaidra meita,
Visa darba darītāja.

2513. (L. B.)

Krusta tēvs, krusta māte,
Nesat mani pie krustiņa;
Man gribēja tēvs, māmiņa
Bez vārdiņa (krustiņa) audzināt.

2514. (1361.)

Krusta mātes vaine bij,
Ka pādīte nestaigāja:
Kam kājiņas neatlaida,
No krūstiņa atstādama.

Kūmas pārbrauc no baznīcas; mājenieki sagaida ar dziesmām.

2515. (1363.)

Gaidi, gaidi, māmulīte,
Pārbrauks tavi gaidāmie:
Pārbrauks meita ar vārdiņu,
Ar visāmi kūmiņāmi.

2516. (1364.)

Kas tur nāca no baznīcas?
Visi meži locījās.
Tā bērniņa vārdiņš nāca,
Ko šodien krustījām.

2517. (L. B.)

Ko pārveda, ko pārveda
No baznīcas pārbraucam,
Vai pārveda lellīti,
Vai lellītes auklētāju?

2518. (1365.)

Tec, Andrēj, atver vārtus,
Late braucu sētiņā;
Late braucu sētiņā
Ar savām kūmiņām.

2519. (1366.)

Kur, ļautiņi, jūs bijāt?
— Mēs bijām baznīcā,
Vienu mazu dvēselīti
Pie krustiņa zvērējām.

2520. (1367.)

Kur, ļautiņi, jūs bijāt?
Kur šodien staigājāt?
— Bijām Māras baznīcā,
Pādim vārdu meklējām.

2521. (1368.)

Kur, kūmiņas, jādījāt
Nosvīdušus kumeliņus?
— Bijām Dieva baznīcā,
Pādei vārdu meklējām.
Atradām pādei vārdu
Baznīckunga grāmatā
Devītāi lapiņā
Desmitāi pantiņā.

2522. (1369.)

Šorīt muti nomazgāju
Rakstītāja glāziņā:
Šorīt pādei vārdu jēmu
Rakstītāja grāmatā.

2523. (1370.)

Man šodien māmuliņa
Bez vārdiņa izstellēja;
Gan mēs tāļu staigājām,
Kamēr vārdu dabūjām.

2524. (1371.)

Krievēniņu, Leitēniņu
Iemetām ūdenī,
Savu baltu bāleniņu
Iecēlām laiviņā.

2525. (1372.)

Kur kūmiņas kavējās
Ka tik drīz nepārbrauc?
Aiz kalniņa kavējās,
Pādei vārdu meklēdamas.

2526. (L. B.)

Kas dūņas sajauca
Sudmalas upē?
Bērniņš sajauca
Vārdiņu smeldams.

2527. (1373.)

Kūmas pādi dalījās
Aiz kalniņa lejiņā;
Līdz kūmiņas naudu skaita,
Man pādīte kamanās.

2528. (1374.)

Saņemiet Kaču kūmu,
Miķelīti krustdēliņu!
— Kača kūma piedzēruse,
Miķelīti izmetuse.

2529. (1377.)

Sēd kūmiņas noskumušas,
Vai būs pāde izkrituse?
Ja būs pāde izkrituse,
Taps kūmiņas metinātas,
Taps kūmiņas metinātas
Ar veciem dālderiem.

2530. (1378.)

Ko, kūmiņas, darīsim?
Lapsa pādi pazaguse.
Metīsime simtu mārku,
Vadosim mūs' pādīti.

2531. (1379.)

Šķērsu kūmas aizskrējušas,
Nesatika mācītāja;
Grīslājā ieskrējušas,
Grīslā bērnu nokrustīja.

2532. (1380.)

Aij, Andrējs, dižais kūma,
Manu pādi nosaldēja!
Vai rocinu tev nebija
Kumeliņu budināt?

2533. (1381.)

Kuŗš kūmu kumelis pa priekšu skrēja,
Tam teku papriekši auziņas bērti.

2534. (1383.)

Kuŗas kūmas kumeliņš
Ar kājiņu krustu meta?
Tās kūmiņas kumeliņš,
Kā vārdā ielikām.

2535. (1384.)

Domājām, gudrojām,
Kas celiņu norakstījis:
Tā dēliņa kumeliņi,
Ko šodien kristījām.

2536. (1385.)

Pieci bēri kumeliņi
Pa aploku spēlējās;
Visi pieci piederēja
Mazajam bāliņam.

2537. (1390.)

Dievs gāja papriekšu kūmāmi namā,
Māriņa rotāja no pakalenes.

2538. (1391.)

Drīz gāju namā, drīz istabā;
Pus plāna namā, pus istabā:
Lai mana pādīte pusgada staigā,
Pusgada staigā, līdz gadam runā.

2539. (1393.)

Grieziet ceļu, grieziet ceļu
Mazajam Jānīšam!
Jānīts nāca istabā,
Liela vārda dabūjies.

3540. (1394.)

Neteikšu, neteikšu, kas lellei vārdā!
Šis vārdā, tas vārdā, — Miķelītis vārdā.

2541. (L. B.)

Neleikšu namē
Lellītes vārdu,
Istabē pateikšu
Māmiņas gultē;
Lellīti noveda
Līzīti pārveda.

2542. (1395.)

Citi bērni vaicāja, kas pādei vārdā.
Neteikšu namā, teiksu istabā,
Istabā, tur teikšu šūpoļa vietā. —
Pādīti aizveda, Jānīti pārveda.

2543. (1396.)

Maksājiet man, bērniņi,
Tad es teikšu lelles vārdu;
Es negribu lielas maksas:
Krēslu vien paceļam.

2544. (1400.)

Lellīti aiznesa, Jānīti atnesa;
Lellīti atstāje baznīcā,
Jānīti atnesa sētiņā.

2545. (1401.)

Paldies saku māmiņai,
Kas Jānīti vārdā lika:
Kad atnāca Jāņa diena.
Visi Jāni daudzināja.

2546. (1402.)

Paldies saku tai mātei,
Kas Jānīti vārdu lika:
Jāņam govis, Jāņam vērši,
Jāņam bēri kumeliņi.

2547. (1403.)

Paldies saku māmiņai,
Ka Ieviņu vārdu lika:
Kad atnāca pavasaris,
Visi līči balti zied.

2548. (1404.)

Lai Dievs soda tēv' ar māti,
Kas man Kārli vārdā lika:
Kuŗa vārna purā skrēja,
Tā tik Kārli daudzināja.

2549. (1405.)

Eima, kūmas, padancot
Istabiņas vidiņā:
Lai tas mūsu krusta bērns
Drīz tecēja kājiņām.

2550. (1407.)

Atjemiet savu bērnu,
Kas bijāt iedevuši;
Vai es kāda vaļeniece,
Jūsu bērnu auklētāja.

1251. (1408.)

Guli klusa, man' pādīte,
Nu tev nieka nekaitēs:
Šodien tevi baznīcā
Trīs eņģeļi suminā ja,
Trīs eņģeļi suminā ja,
Baznīckunga grāmatā.

2552. (1410.)

Dieviņš manim palīdzēja
To celiņu izstaigāt:
Pārved' savu krustu bērnu
Pie tēviņa, māmuliņas.

2553. (1411.)

Māsiņ' pādi iznēsāja
Apakš mēļas villainītes;
Bāliņš pādi izvadāja
Ar bēriemi kumeļiem.

2554. (1412.)

Šim pādīte, tam pādīte,
Man pādīte piederēja:
Es pādīti iznēsāju
Apakš baltu villainīšu.

2555. (1413.)

Audzi liels, krustdēliņ,
Aiztec mani, kur iedams:
Es šodien tevis dēļ
Pie krustiņa zvērējos.

2556. (1414.)

Nāc, māmiņa, nāc māmiņa,
Saņem mazu dāvaniņu:
Tu manai pādei dosi
Pirmo maizes riecentiņu.

2557. (1415.)

Stiep, Laimiņa, zīda jostu
Pāri visu istabiņu,
Nu māmiņa godu taisa
Pirmajam bērniņam.

2558. (1416.)

Svētī, Dievs, sāl' un maizi
Par to visu istabiņu,
Nu māmiņa godu dara
Pirmajami dēliņam.

2559. (1417.)

Skaistu rakstu i redzēju
Mazajā krūzītē:
Nu dēliņš godu taisa
Pirmajam bērniņam.

2560. (1418.)

Nule māte galdu klāja
Pirmajai meitiņai;
Man kājiņas piekusušas,
Visu dienu tekājot.

2561. (1419.)

Trīs reizītes māmuliņa
Manis dēļ galdu klāja:
Krustīdama, atšķirdama,
Tautiņās vadīdama.

2562. (1420.)

Godi mani, māmuliņa,
Div' reizītes mūžiņā:
Vienu mazu piedzimušu,
Otru lielu izaugušu.

2563. (1421.)

Balti bija kūmu galdi; —
Kur tie šķelti, kur nešķelti?
Vai tie šķelti saulītē,
Vai mēneša lēkumā?

2564. (1422.)

Dzeltans bija kūmu galds,
Kā ar vasku novaskots;
Bij vaskots, nevaskots, —
Vasar' plēsts saulītē.

2565. (1423.)

šādi galdi, tādi galdi
Komu galdu nepanāca:
Komu galdi vaskiem sisti,
Klāti baltiem linautiem.

2566. (1424.)

šādi galdi, tādi galdi
Komu galda nepanāca:
Komu galdi norakstīti
Vanadziņa nadziņiem.

2567. (1425.)

Galdam kājas nolīkušas
Ne ar zeltu sudrabiņu:
Ar maizīti nolīkušas,
Ar to Dieva dāvāniņu.

2568. (1426.)

Galdam kājas nolīkušas;
Kas tās līkas nolocīja?
To darīja tīra maize,
Mans brūvēts alutiņš.

2569. (1427.)

Kūmas, kūmas, pie galdiņa,
Lieki ļaudis maliņā!
Mēs, kūmiņas, maksāsim
Lieku ļaužu ēdumiņu.

2570. (1428.)

Oi, kūmiņas, oi, kūmiņas,
Vienu vietu, vienu vietu!
Kas vienai, tas visām
No baltās biķerītes.

2571. (1429.)

Sēdat, kūmas kūmu krēslos,
Kūmu krēsli norakstīti,
Kūmu krēsli norakstīti,
Vanadziņa nadziņiem.

2572. (1430.)

Sēdiet biezi, kūmiņas, nestājet starpas:
Lai auga pādītei raženi zobi.

2573. (1431.)

Visi komi, visi komi, —
Kur tā pate nesējiņa?
Nesējiņa aizkrāsnē
Circenīšus lupināja.

2574. (1432.)

Dariet labi, kam dariet,
Dariet labi nesējai:
Iedodieti nesējai
Nevārītu vistas kāju.

2575. (1433.)

Kūmas ēda, kūmas dzēra; —
Kur tā bērna ķērējiņa?
Tai vaj'dzēja vīna glāzi,
Cāļu gaļas kumosiņu.

2576. (1434.)

Ja tu laba, veca māte,
Nāc kūmiņu pulciņā;
Ja tu kāda neražana,
Pašaujies pabeņķē.

2577. (1437.)

Lūgtas kūmas, lūgtas kūmas,
Jola lūgta veca māte:
Kūmas lūgtas prieciņā,
Veca māte bēdiņās.

2578. (1438.)

Visas sievas aiz galdiņa,
Mana sēd aizceplē;
Mana sēd aizceplē,
Ar Laimiņu runādama.

2579. (1439.)

Ēdiet, kūmas, plācenīti,
Bērnu manu glabājat:
Es dzērāja sieva biju,
Es par bērnu nebēdāju.

2580. (1440.)

Ļaudis ēda, ļaudis dzēra,
Dievs aiz loga klausījās,
Dievs aiz loga klausījās,
Vai Dieviņu pieminēja.

2581. (1443.)

Kas rīb, kas brauza gar istabiņu?
Svēta Māra rībēja, svēta Māra brauzdēja.
Nāk, Māra, iekšā krustību dzert.

2582. (1444.)

Nāc, Māriņa, pate dzert
Maza bērna kristībās:
Tu pirmaja atnesēja,
Tu pirmaja šūpotāja.

2583. (1445.)

Mīļa Māŗa dusmojās,
Ka neņēmu pirtīžās.
Nāc, Māriņa, krustībās,
Sēdies galda galiņā.

2584. (1446.)

Kam, māmiņ, ne-ielūdzi
Čampu mīļi kūmībāsi?
Pate nāce ne-ielūgta,
Man nolēma nešķirību.

2585. (1447.)

Dod, Dieviņ, pādai kūmiņas laimi:
Draugam dot, ne draugu lūgt,
Ar vecu sēkliņu zemīti sēt.

2586. (1448.)

Dod', Dieviņ(i), kalnā kāpt,
Ne no kalna lejiņā;
Dod', Dieviņ(i) otram dot,
Ne no otra mīļi lūgt.

2587. (1449.)

Mīļā Laimīt', audzē bērniņ':
Lai tas skaists, kā ozols,
Lai tas stipris, kā varmāka,
Lai tas dara māmiņai
Visu mūžu labumiņu.

2588. (1450.)

Ko mēs laba uzdzersim
Tam jaunam pādēnam?
Miežu klēti, rudzu klēti,
Triju klēšu atslēdziņas.

2589. (1451.)

Ko mēs labu vēlēsam
Šam jaunam cilvēkam?
Simtiem govu, simtiem vēršu,
Simtiem Dieva palīdziņu.

2590. (1452.)

Ko mēs laba vēlēsim
Tai mazai pādītei?
Vēlēs zeltu vien turēt,
Sudrabiņu niecināt.

2591. (1453.)

Audzin', Dievis, to pādīti,
Ko šodien kristījām,
Tādu lielu, tādu gudru,
Kā vārdā ielikām.

2592. (1454.)

Audzi tāda, krusta meita,
Kā es pate krusta māte:
Gan gaŗuma, gan resnuma,
Gan ir gudra padomiņa.

2593. (1455.)

Audz, mana pādīte, audz manāi laimēi,
Jem' manu dabiņu, jem' tikumiņu.

2594. (1456.)

Audz, mana pādīte, audz laba tikuse,
Ņem' manus nadziņus, ņem' tikumiņu;

Tikušu vajaga šāi saulītē.
Aud sagšas, villaines, velēji balti.
Tikušas lūkoja bajāra dēli.

2595. (1458.)

Audzē, Dievs, krusta bērnu,
Kā es paša, krusta māte:
Ne kājiņa šķībi gāja,
Ne valoda misējās.

2596. (1460.)

Es pādei novēlu visas savas laimes;
Dievs deva pādei jo labu laimi.

2597. (1461.)

Audzi tādis krustdēliņis,
Kādi tavi bāleliņi:
Nij bārās, nij kāvās,
Nij bij kroga dzērējiņi.

2598. (1462.)

Neaudz tāds, krustdēliņ,
Kādi tavi krusta tēvi:
Visu krogu dzērājiņi,
Ceļa malu gulētāji.

2599. (1463.)

Ai, pādīte sīka, maza,
Tavu gudru padomiņu:
Sacerējse ar māmiņu
Tādu līgsmu vakariņu.

2600. (1466.)

Atnāca tētiņš, neklāja galdu,
Neklāja galdu, nelaida mucu;
Atnāca māmiņa, nu klāja galdu,
Nu klāja galdu, nu laida mucu.

2601. (1467.)

Es saku: māmiņa, vīnmedus, vīnmedus!
Nu tav krustīja mīlīmu dēlu (meitu).
Gan dziežu, gan dziežu, neprata māte;
Dod jali, Dieviņ, tēvam prast!

2602. (1468.)

Šķitu kupči atjājama
Ar dzeltenu kumeliņu:
Rauga māte attecēja
Ar apiņu vainadziņu.
Kur rāvi, kūmiņa, tos apinīšus?
— Daugavas malā tāi kārklienā;
Tur zīle dziedāja, tur lagstīgala,
Tur meitas, košajas, vaiņagus vija.

2603. (1470.)

Ļaudis ēda, ļaudis dzēra,
Es gulēju šūpulī;
Man bij cepta tā maizīte,
Man darīts alutiņš.

2604. (1471.)

Šodien kūmām dzeŗama diena;
Rītu sētā važojama.

2605. (1472.)

Paklausies tu, kūmiņa,
Ko es tev pasacīšu:
Rīta diena man dzeŗama
Līdz pašam vakaram;
Šī dieniņa man aizgāja,
Pādei vārdu meklējot.

2606. (L. B.)

Šī dieniņa man dzeŗama
Līdz pašame vakarāme,
Vakardiena, tā aizgāja
Pādei vārdu meklējot.

2607. (1474.)

Kūmām snauškām patekas dzert;
Labiem ļaudīm aluteņ dzert.

2608. (1475.)

Drīz, kūmiņas, paēdām,
Drīz maizīti glabājām:
Lai pādīte drīz staigā,
Drīz ņēmās valodā.

2609. (L. B.)

Ātri ēdu, ātri dzēŗu,
Ātri gāju sētiņā;
Lai tā mana dižpādīte
Neguļ ilgi šūpulī.

2610. (1476.)

Es saku: māmiņa, vāķ maizi zemē!
Sāks tavas kūmiņas otrreiz ēst.

2611. (1477.)

Paēduši, padzēruši,
Pateicam Dieviņam!
Dieva dota tā maizīte,
Māras austi galdautiņ'.

2612. (1478.)

Paēduši, padzēruši,
Pateicami Dieviņam;
Dieviņš arī godu grib
Par maizītes devumiņu.

2613. (1480.)

Paēduši, padzēruši,
Pateicam(i) Dieviņam;
I Dievam pa prātam
Mūsu jauka valodiņa.

2614. (1481.)

Paēduši, padzēruši,
Pateicāti Dieviņam
Par sālīti, par maizīti,
Par mīlīgu cienīšanu.

2615. (1482.)

Ēdat, kūmas, dzeŗat, kūmas,
Zobus vien nebadat:
Lai nesāp pādei zobi
Visu mūžu dzīvojot.

2616. (1483.)

Ēd', ēd', krusttēvis, noslauki muti:
Lai tavs krustdēls nesiekalāja.

2617. (1484.)

Diezgan meitu dancotāju,
Nava galda ņēmējiņu;
Viena veca māmuliņa,
Tā uzlika, tā noņēma.

Pādes dīdīšana.

2618. (1485.)

Nākat, kūmiņas, pūlītēs,
Negul pādīte, nedancināta.

2619. (1486.)

Nesēdi, krustmāte, kā beka birzē,
Ņem savu pādīti, ritini dietu.

2620. (1488.)

Kur mani kuplāji brūnāji svārki,
Kur savu pādīti ievicināšu?
Kur mana sudraba zvādzenu josta?
Lai šķind pādīti dancinājot.

2621. (1490.)

Kur mani zābaki, misiņa pieši?
Nu iešu plānāi ar savu pādi.

2622. (1491.)

Grozaties, zili svārki,
Nu jums vaļas grozīties;
Gan lādēi gulējāt,
Līdz Dieviņis pādi deva.

2623. (1494.)

Dod' māmiņa, manu tiesu,
Līdz saulīte nenogāja:
Laid man savu pādēnīti
Ar saulīti dancināt.

2624. (1496.)

Māmiņa mīļā, še tev naudiņa,
Dod' man pādīti padancināt.

2625. (1497.)

Tīstiesa, vīstiesa, pādīte mana,
Jau manas kājiņas dižļāti dižļā.

2626. (1499.)

Ai, veca māmiņa, sēdiesi gultā,
Sēdiesi gultā, ģērbj manu pādi,
Es iešu plānāi, jemšu pādi līdz.

2627. (1500.)

Nu, mīļa māmiņa, neturi dusmas,
Neliedzi pādītē sovāstu tīte.

2628. (1501.)

Es savu pādi raibā tinu:
Augs liela, būs gudra, būs rakstītāja.

2629. (1502.)

Es savai pādītei
Sudrabiņa jostu jožu:
Lai tā auga tieva gaŗa,
Smalk' audekla audējiņa.

2630. (L. B.)

Es uzliku pādītei
Galvā savu vainadziņu,
Kad izauga koša, liela,
Tur godāje valkādam.

2631. (1503.)

Nu manu pādīti lūkiem tina;
Kur manas bantes, kur prievītiņi?

2632. (1505.)

Ai, sānu kūmiņas, brauksim Rīgā,
Pirksim bērnam dzīparu jostu
Trīs ass gaŗu, olekti platu,
Lai tina bērniņu līdz kāju galam.

2633. (1506.)

Mazajam bērniņam
Goda krekli sadeguši.
Ai, mazais circenīt,
Kam tu līdi guntiņā!

2634. (1508.)

Neiešu, māmiņa, plānēi dancāt;
Paklāj raibīti, tad iešu dancāt.

2635. (1510.)

Lec, Dievis, papriekšu ar mīļu Māŗu,
Es lēkšu pakaļ ar savu pādi.

2636. (1511.)

Šķiraties rožu krūmi,
Es ar pādi cauri iešu;
Sudrabota man pādīte,
Zelta pati dīdītāja.

2637. (L. B.)

Kad es gāju dārziņā,
Līdzi ņēmu sav' pādīti,
Lai tā auga diža, liela,
Rožudārza stādītāja.

2638. (1515.)

Grieziet ceļu, grieziet ceļu,
Nu pādīte dieti gāja,
Nu pādīte dieti gāja,
Ar saviemi sulaiņiemi.

2639. (1519.)

Izcēlu liepiņu plāniņa vidū,
Lai mana pādīte kā liepa auga.

2640. (1521.)

Zīlīšu kaisīta tā istabiņa;
Dievs deva zīlīšu lasītāju.

2641. (1522.)

Zaļu sienu izkaisīju
Kūmiņās istabiņu;
Zaļu sienu pļāvējiņis
Gulēj' gultas maliņā.

2642. (L. B.)

Sieniņu kaisīju kūmistabā,
Augs liela meitiņa sieniņa
grābēja.

2643. (L. B.)

Izkaisīju kūm'istabu
Kuplajām magonēm,
Lai aug koša mūs māsiņa,
Kā kuplāja magonīte.

2644. (1523.)

Sidraba laistīta tā istabiņa,
Sklīd manas kājiņas pādīti
dīdot;
Lai sklīd pādītei darbi no ro-
kām,
Kā manas kājiņas pa sidra-
biņu.

2645. (1525.)

Maza kūmas iztabina,
Kā zaķīša lamatiņas.
Manāmais svārkamis [?] ne-
bija rūmes:
Pus svārku namā, pus istabā,
Vēl viens stūrītis aiz nama
durvīm.

2646. (1527.)

Ai, Māriņa, ai, kūmiņa,
Kam istabas neslaucīji!
Tavas kūmas satinās,
Kā vistiņas pakulās.

2647. (1528.)

Lai slīdēja nu pādīte
No rociņas rociņā:
Lai pādīte drīzi auga,
Drīzi rāva valodiņu.

2648. (1530.)

Paviegli iesāku pādīti vadāt:
Lai manai pādītei pavieglis
mūžis.

2649. (L. B.)

Ai, pādīte, ai pādīte,
Celies agri, auni kājas;
Būs mātei vieglas dienas,
Tēva kāju āvējiņa.

2650. (L. B.)

Audz, pādīte, veselīga
Tav nenieka nekaitēja,
Šodien tevi baznīcē
Eņģelīši sludinās:
Baznīckunga grāmatē
Devītē lappusē.

2651. (L. B.)

Audzen, Dieviņ, to pādīti,
Ko šodien krustījām
Biezām lūpām, platiem zobiem
Kā var kārkliņus lupināt.

2652. (1531.)

Pusplāna staigāju, pusdzie-
smas dziedāju:
Lai mana pādīte pusgada
staigā,
Pusgada staigā, pusgada
runā.

2653. (1533.)

Ar sauli, pret sauli pādīti
dīdu:
Lai mana pādīte kā saule
staigā.

2654. (1534.)

Es liegi, jo liegi pādīti dan-
cinu:
Dižu radu bērniņš, — galviņa
reiba.

2655. (1535.)

Es pādīti dīdīdama,
Augsti rokas cilināju;
Man pādīte diža rada,
Gribēj' augsti cilināta.

2656. (1536.)

Es, pādīti dīdīdama,
Augsti rokas cilināju:
Lai cilina Dēkle, Laima
Bagātosi ļautiņos.

2657. (1537.)

Es, pādīti dīdīdama,
Augstu rokas cilināju:
Lai tā auga muižu meita,
Muižu sliegšņu staigātāja.

2658. (1538.)

Es, pādīti dīdīdama,
Augstu rokas cilināju;
Lai tā auga skaidra meita,
Skaidra darba darītāja.

2659. (1539.)

Es, pādīti dīdīdama,
Augsti (-stu) rokas cilināju:
Lai pādīte drīz izauga,
Lai drīz ņēma valodiņu.

2660. (1541.)

Krusta mātes vaina bija,
Ka es liela neizaugu:
Kam tā mani zemu nesa,
Kam uz augšu necilāja.

2661. (1542.)

Es, pādīti izdīdījse,
Dārzā gāju rozes liet:
Lai pādīte tā izauga,
Kā rozītes dārziņā.

2662. (1543.)

Laimes māte nosēduse
Puķu dobes maliņā;
Dod' puķīti, māmulīte,
Steigšu pādi izgreznot.

2663. (1544.)

Es savai pādītei
Mētru pinu vainadziņu;
Visur auga zemes zāle,
Ne visur mētras auga.

2664. (1545.)

Kūmām iedama adatu dūros:
Lai mana pādīte kā adatiņa.

2665. (1546.)

Es, pādīti dīdīdama,
Zelta maucu gredzeniņu:
Lai tā auga, mana pāde,
Zelta naudas skaitītāja.

2666. (1547.)

Ar kājiņu pabīdīju
Naudas lādi pabeņķī;
Tur Andrēja naudas lāde,
Ko šodien kristījām.

2667. (1548.)

Es pādīti dancināju,
Priekšā sēju priekšautiņu:
Lai pādīte dzīvodama
Visu mūžu priekšiniece.

2668. (1549.)

Pādīti dancinu, kaplītis rokā:
Lai mana pādīte liels dravenieks.

2669. (1550.)

Pādīti dancinu, šautuve rokā:
Lai mana pādīte raib' audējiņa.

2670. (1551.)

Es, pādīti dīdīdama,
Maisu spēru pabeņķī:
Lai tā auga saimeniece,
Pilnu maisu bērējiņa.

2671. (1552.)

Es pādīti dancināju,
Kuli spēru pabeņķē:
Lai aug pāde vagarene,
Ne kulītes bāzējiņa.

2672. (1553.)

Es, pādīti dīdīdama,
Kuli sviežu pabeņķēi:
Lai tā auga muižu meita,
Lai tā kuli nenesāja.

2673. (1554.)

Es, pādīti dīdīdama,
Acis metu pabeņķē:
Lai mana pādīte kaunīga auga
No tēva, no mātes, no svešu ļaužu.

2674. (1558.)

Līkumu līkumiem aploku taisu,
Kur manai pādītei zirdziņu ganīt;
Vaŗa stabi, zelta sēta,
Sudrabiņa vārtiņiem.

2675. (1559.)

Es savu pādīti mīlīgi dīdu,
Abi roku apķērusi,
Pie krūtīm piespiedusi.

2676. (1560.)

Es māku pādīti vāciski dīdīt:
Brīžam rikšam, brīžam aulēkām.

2677. (1561.)

Ai, zelta Mārīte, nedusmojies,
Par jaunu iesāku kūmāsi ieti.
Dievs dod pādītei jo jaunai ieti!

2678. (1563.)

Skaties, skauģīti, caur žoga posmu,
Kur jauna meitiņa pādīti dīda.

2679. (1564.)

Ai, mīļā Māŗa, neturi dusmas,
Pie krusta nebiju, pādīti dīdu.

2680. (1565.)

Es savu pādīti gan viegli nešu,
Jau tēvs, jau māte pagreizi raugās.

2681. (1566.)

Ej, vecā māmiņa, sēdies krēslā,
Ņem' manu pādīti savās rokās.

2682. (1567.)

Sklid', sklid', pādīte, no manas rokas,
No manas rociņas nesējas rokās
— Būs mane vienai div' darbi darīt:
Būs pādi nesāte, būs lecināte?

2683. (1570.)

Kur likšu pādīti, izdīdījuse?
Vai došu tēvam, vai māmuļītei?
Nedošu tēvam ne māmuļītei,
Sviedīšu aizkrāsnes dubenā.

2684. (1571.)

Kur likšu pādīti, izdancinājse?
Vai došu tēvam, vai māmiņai?
Sviedīšu pādīti aizkrāsnē:
Lai mana pādīte kaunīga auga,
Kaunīga, godīga, kā krusta māte.

2685. (L. B.)

Ieliku pādīti
Kājgalē,
Lai mana pādīte
Kaunīga auga
No tēva, no mātes,
No visu ļaužu.

2686. (1573.)

Pādīte diža, pādīte maģa, —
Lai diža, lai maģa, nemēšu zemē.

2687. (1575.)

Kur likšu pādīti, izdancinājis?
Māmiņas gultā kājgalī,
Niedolu gultā, ābola cisās.

2688. (1576.)

Auklējam šādi tādi,
Atdodam māmiņai,
Atdodam māmiņai,
Mīkstajās rociņās.

2689. (1577.)

Slīdi, mana pādīte, no manu roku,
No manu roku māmiņas klēpī.

2690. (1578.)

Man' auklēja pieci, seši,
Vis' auklēja gumstīdami;
Auklē mani, māmuliņa,
Vieglajāmi rociņām.

2691. (1579.)

Jaunis tēvis, māmuļīte
Jaunas kūmas salūguši:
Nezināja kūmu dziesmu,
Ne pādīti daudzināt.

2692. (1580.)

Labāk būtu tu, puisīti,
Gulējs cūku midzenī,
Ne kā gājis komiņām
Labu ļaužu bērniņam.

2693. (1581.)

Dievs dod manim citu bērnu,
Šito kūmu vairs neņemšu:
Ēsti, dzerti gan mācēja,
Ne pādīti dancināt.

2694. (1582.)

Dievs nedeva tādas kūmas,
Kādas kūmas tam bērnam:
Izdzeŗ alu, apēd maizi,
Bērnam vārdu nezināja.

2695. (1583.)

Dievs dos bērnu citu gadu,
Neņemš' vaira šito kūmu:
Ni tie dzied, ni runā,
Pa kaktiem nošvīkstēja.

2696. (1585.)

Laukā, laukā dzesēties!
Kūmām, kūmām tērēties.

2697. (1586.)

Komi sēd, beņķi lūza,
Nātras auga sētmalā;
Eit', komiņi', minat nātras,
Lai aug maurs pagalmā.

2698. (1587.)

Minu, minu nātriņas, lai aug mauriņš,
Kur manai pādītei rotāties.

2699. (1588.)

Šķiliņu, vērdiņu plāniņu situ,
Kur mana pādīte rāpojās.

2700. (1590.)

Aij, kūmiņ, aij, kūmiņ,
Vecas tiesas nezaudē;
Ja nedeva cimdu, zeķu,
Dod jel siera gabaliņu.

2701. (1591.)

Dod', kūma, nēzdaugu, dod sieru līdz;
Neņemšu nēzdaugu bez laba siera.

2702. (1592.)

Mijat, kūmas, cimdiem, zeķēm,
Lai mija pādīte drīz valodiņu.

2703. (1593.)

Mūs, komus, šķiņķoja cimdiem, zeķēm;
Mēs, komi, šķiņķosim sudraba naudu.

2704. (1595.)

Ne velti pādīte dancot gāja,
Sīka sudraba gribēdama.

2705. (1596.)

Vasar' plēsti liepu galdi
Siltajā saulītē;
Tie būs labi kūmiņam
Zelta naudu žvadzināt.

2706. (1598.)

Krusta tēvi, krusta tēvi,
Jūs papriekšu, jūs papriekšu!
Jūs papriekšu, jūs papriekšu,
Jūs vārdiņa devējiņi.

2707. (1599.)

Ej, īstais krusta tēvs,
Sēsties galda galiņā:
Nu par manu augumiņu
Visupirms naudu deva.

2708. (1600.)

Kas par manu augumiņu
Visupirms naudu deva?
Krusta tēvs, krusta māte,
Tie pirmie naudu deva.

2709. (1601.)

Būt' mana pādīte plānā nākusi,
Es mestu dālderi plāniņa vidū.

2710. (1603.)

Neņem mani kūmiņās,
Nabadziņu dēvēdami;
Es savai pādītei
Zelta mestu gabaliņu.

2711. (1604.)

Vecā māt, vecā māt,
Sedzies baltu villainīti!
Vai tu gribi pazaudēt
Savu Dieva devumiņu.

2712. (1605.)

Vecā māte uzkāpuse
Ābelītes galiņā;
Uzkāpuse, pārplēsuse
Savu zīda priekšautiņu.
Metat, kūmas, kopā naudu,
Pirksim jaunu priekšautiņu.

2713. (1606.)

Pelni, pelni, vecā māte,
No manim denežiņas!
Māmulīte grūtredzēja,
Ko tu klātu tupēdama?
Ēdi gārdus kumosiņus,
Dzēri sūru brandeviņu.

2714. (1067.)

Skuju, skuju vecai mātei,
Ne baltaju kriņģelīšu!
Kam tā manu pādi pēra,
Pelcēi slotu slapināja.

2715. (1608.)

Kas taku nomina pa līdumiņu?
Anniņa nomina, Babiņu lūgdama,
Lai lūdz kūmās, liek viņas vārdā.

2716. (1609.)

Šorīt Marija aulekšus skrēja:
Gribēja pādīti savā vārdā.

2717. (1610.)

Trīs dieni Atiņš Anniņu lūdza:
Anniņ māsiņ, ņem' mani kūmās,
Ņem' mani kūmās, liec manā vārdā.

2718. (1611.)

Visu laiku tu, meitiņ,
Ar manīmi lamājies;
Vakar naidu saderēji,
Kominąsi lauzdamāsi.

2719. (1612.)

Es izgāju krusta pili,
Krusta bērnu meklēdama,
Krusta nauda saujiņā,
Krusta drēbes padusē.

2720. (1614.)

Ai, Ieviņa, ai kūmiņa,
Velcies melnus lindraciņus;
Negrib Dievis, mīļa Māra,
Pelēkiem staigājot.

2721. (1615.)

Nepatike Laimiņai,
Kūmām raibi nāzdaudziņi;
Tas patika Laimiņai,
Slēšu balti nāzdaudziņi.

2722. (1616.)

Man pādīte gadījās
Pašā darba laiciņā,
Es atnācu melnu kreklu,
Sapelējšu sudrabiņu.

2723. (1624.)

Ne Annas pašas tie skaistie lakati,
Es pate redzēju, no ciema nesa
Satupu, parāpu, lai suņi neredz.

2724. (1625.)

Komos mani aicināja,
Nava komu vainadziņa;
Kāpu komu vītolā,
Viju komu vainadziņu.

2725. (1626.)

Komos mani aicināja,
Nava komu lindraciņu;
Nesam strelles ustabā,
Aužam komu lindraciņus.

2726. (1627.)

Es jauna meitiņa kūmāsi gāju;
Ne man kurpīšu, ne sudrabiņa.

2727. (1628.)

Es slikta kūmiņa aiz sliktu kūmiņu:
Pastalas kājā, misiņa sakts.

2728. (1629.)

Kas tur balti velējās
Daugaviņas maliņā?
Ildze balti velējās,
Kūmiņās taisījās.

2729. (1630.)

Es biju kūmiņa, man melnas kājas,
Kam ziņas nedevi nedēļas vidū.

2730. (1633.)

Citi kūmas bajariņi,
Kas jems mani nabadziņu?
Ne man bēra kumeliņa,
Ne sudraba kabatā.

2731. (1634.)

Mikiņu platgalvi kūmās ņēme;
Kaut mani ņēmuši, man gluda galviņa.

2732. (1636.)

Jānīti zagli komiem ņēma:
Tas rāva plāceni par aizkuriņu.

2733. (1637.)

Kur tas mūsu jaunais svainis,
Ka neredz staigājam?
Vai pelītes nokodušas,
Midziņā ievilkušas.

2734. (1638.)

Ne tā lāga vārda pāde,
Ne tā lāga nesējiņa:
Vārda pāde aizkrāsnē,
Nesējiņa pabeņķē.

2735. (1639.)

Es to savu nešu māti
Mīļi vien uženāju:
Ezīšam mīksta āda,
To paliku pagalvē.

2736. (1641.)

Šņaukāsim mēs, kūmiņas,
Savu sūru tabaciņu,
Lai aug mūsu krustdēliņš
Tabaciņu šņaucējiņš.

2737. (1643.)

Ko darat, krusta tēvi,
Kad šūpuļa nekariet?
Vai pādīti atstāsat
Uz māmiņas rociņām?

2738. (1644.)

Es neiešu sētiņā,
Sava darba nedarījis:
Birzē līkstes nenocirtis,
Šūpuliņa nepiekāris.

2739. (1646.)

Kuŗš īstenis krusta tēvis,
Lai pakāra šūpulīti;
Kuŗ' īsteni krusta māte,
Lai klāj linu paladziņu.

2740. (1647.)

Jēkabami auklas vīt,
Tam aug gaŗi kaņepāji;
Līzei klāti paladziņu,
Tā māk smalki tecināt.

2741. (1648.)

Jānīšam līksti cirst,
Kārlīšam auklu vīt;
Kas īstā krusta māte,
Lai klāj baltu paladziņu.

2742. (1650.)

Ai, lūdzami, lieki ļaudis,
Palīdzit kūmiņām!
Tas malciņš, kumasiņš,
Kas visām kūmiņām.

2743. (1651.)

Mēs bijām liela pulka,
Mums palīgu nevajaga:
Divi auklu vijējiņi,
Div' šūpuļa šuvējiņi;
Kas tie citi atlikuši,
Tie kārtē braucējiņi.

2744. (1652.)

Dievs deva krustdēlu visnezināmu,
Ne man nazīša, ne īleniņa;
Pirksts man nazīts, pirksts īleniņš,
Pirksts man šūpuļa šuvējiņš.

2745. (1653.)

Es jums saku, krustu tēvi,
Ar cirv' kokus necērtiet;
Ar zāģīti zāģējiet,
Lai skaidiņas nelēkāja.

2746. (1656.)

Tālu Rīga, tālu Rīga,
Brauksim, kūmas, Klaipēdās!
Tur pādītei liedināsim
Sudrabiņa šūpulīti.

2747. (1657.)

Šķitu sauli patekam
Pie kūmiņa nama duru:
Svēta Māra pādītē
Lej sudraba šūpulīti.

2748. (1658.)

Pirmajam bērniņam
Kūmi kāre šūpulīti,
Jau otram, trešajam
Lai kaŗ tēvs, māmuliņa.

2749. (1659.)

Kas bijāt meža ļaudis,
Tie uz meža taisāties:
Trinat dūčus, ēvelītes,
Jūdzat labus kumeliņus.

2750. (1661.)

Trinam cirvi, trinam cirvi,
Meklējam galodiņas:
Nu jāiet mežiņā
Šūpoļam kārtes cirst.

2751. (1662.)

Kūmi, kūmi, jūdziet zirgus,
Brauksim mežā līksti cirst!
Vai mēs savu krustdēliņu
Sola virsū sviedīsim?

2752. (1663.)

Es šķitos krustdēlam
Tāļu braukt līksti cirst, —
Te jau pat uzaugusi
Istacıņas pakaļā.

2753. (1664.)

Iedēstīju, apravēju
Birzē zaļu ozoliņu:
Dievs man deva krusta bērnu,
Man līkstiņa sen zināma.

2754. (1665.)

Dod, Dieviņ, man pādīti,
Man līkstiņa sen zināma.
Es atradu ganīdama
Smuidru gaŗu ozoliņu.

2755. (1667.)

Cirtiet līkstu, krusta tēvi,
Sitiet grašu celm' galā;
Lai celmiņš nelapoja,
Iekams auga krusta bērns.

2756. (1668.)

Krusta tēvi, krusta mātes,
Purā līkstes necērtiet;
Cērtiet sila kalniņā,
Lai aug zaļas atvasītes.

2757. (1669.)

Es savai krustmeitai
Kalniņā līksti cirtu:
Lai aug smuidra, lai aug gaŗa,
Lai ārdava valodiņa.

2758. (1670.)

Es jums saku, krusta tēvi,
Purā kārtes necērtiet;
Cērtiet ceļa maliņā:
Lai ved jaunu tautiņās.

2759. (1671.)

Es tev lūdzu, krusta tēvs,
Purvā kārtes man necērt, —
Āriskā vietiņā,
Lai tā viegli līgojās.

2760. (1672.)

Tēva vaina, ne māmiņas,
Ka es liela neuzaugu:
Palejā līksti cirta,
Zemu kāra šūpulīti.

2761. (1674.)

Tēva vaina, ne māmiņas,
Robežnieki mani veda:
Kam man tēvs līksti cirta
Robežnieku tiesiņā.

2762. (1675.)

Tēviņš manim gŗūt' darīja
Par visiem bērniņiem:
Šūpulīša kārti cirta
Novadiņa maliņāi;
Atjāj tautas pār novadu,
Noņem manu vaiņadziņu.

2763. (1678.)

Pavaicāju māmiņai,
Kāda koka līksti cirst.
— Ja meitiņa, tad liepiņas,
Ja dēliņis, tad ozola.

2764. (1677.)

Es savam krustdēlam
Ozoliņa kārti cirtu:
Lai tas auga smuidris, gaŗš,
Kā tas āra ozoliņš.

2765. (1678.)

Tava vaina, krusta tēvs,
Kad es liela neizaugu:
Kam tu cirti elkšņa kārti,
Zemu kāri šūpulīti.

2766. (L. B.)

Tā, māmiņ', tava vaina,
Ka es liela dziedātāj',
Kam tu kāri šūpulīt'
Vālodzītes krūminē.

2767. (1679.)

Tava vaina, krusta tēvs,
Kad man barga valodiņa:
Kam tu cirti egles kārti
Pirmajā vakarā.

2768. (1680.)

Kas bijati meža sargi,
Mežu labi sargājāti:
Es savai pādītei
Zaļozola kārti cirtu.

2769. (1681.)

Sargājties, meža sargi,
Stipri vīri mežā brauca:
Asi cirvi, kalti rati,
Pakavoti kumeliņi.

2770. (1682.)

Sargājties, meža sargi,
Stipri vīri mežā brauca:
Dzelza svārki, vaŗa bikses,
Stīgām šūti zābaciņi.

2771. (1683.)

Braukdami, kūmiņas, pa zaļu birzīti,
Cērtam pādītei šūpuļa kārti.
Lai skrēja mežsargi pie joda, velna,
Pādītes labā man nava bailes.

2772. (1684.)

Es par tevi nebēdāju,
Kārzdabiešu meža sargs:
Es savam krustdēlam
Ozoliņa līksti cirtu.

2773. (1685.)

Rauj tev jupis, meža sargs,
Es par tevi nebēdāju;
Es nocirtu šūpļa kārti
Pašā dienas vidiņā.

2774. (1689.)

Meža sarga dvēselīte
Kūko egles galiņā;
Velnam devu riekstu sauju,
Tas pakāra mežasargu.

2775. (1690.)

Es nocirtu uz robežu
Deviņ' zaru ozoliņu;
Man nojūdza meža sargs
Deviņdanci kumeliņu.

2776. (1691.)

Piedodiet, meža sargi,
Man skādīte lēkusies:
Trīs kociņi pavēlēja,
Es nocirtu ceturto.

2777. (1692.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Viņā lauka maliņā?
Krusta tēvi kārti nesa,
Zelta pušķis galiņā.

2778. (1693.)

Jauni vien krusta tēvi,
Ar zariem kārti nesa;
Nav neviena vecākā,
Kas zariņus darināja.

2779. (1694.)

Ej ellē, krusta tēvs,
Ar to savu līku kārti!
Vai savam krustdēlam
Gribi līku muguriņu?

2780. (1695.)

Parād' man, krustu tēv,
Kur šūpoļa kārti cirti,
Lai es eimu apraudzīt,
Vai aug kuplas atvasītes.
Ja būs kuplas atvasītes,
Tad bagāta dzīvošana.

2781. (1696.)

Kaut zinātu to celiņu,
Kur šūpoļa kārti cirta,
Appuškotu to celiņu
Sarkaniemi dzīpariem.

2782. (1697.)

Nāc, parādi, saimniecin,
Kur kārsim šūpulīti?
Kalpa vīra bērniņš bija,
Tam nav savas istabiņas.

2783. (1698.)

Kar, māmiņa, šūpulīti,
Kar pie loga saulītē:
Lai es augu daiļa meita,
Daiļa darba darītāja.

2784. (1699.)

Kar, māmiņa, šūpulīti,
Kar pie loga saulītē:
Kā varēju raibes aust,
Šūpulī sēdēdama.

2785. (1700.)

Kar, māmiņa, šūpulīti,
Kar pie loga istabā:
Lai uzaugu rakstītāja,
Grāmatiņu lasītāja.

2786. (1701.)

Kar, māmiņa, šūpolīti,
Kar pie loga istabā:
Lai es augu sarkanbalta,
Arājiņa līgaviņa.

2787. (1702.)

Kar, māmiņa, šūpolīti,
Kar sudraba bērziņā;
Kur iedama, tecēdama,
Es bāliņu pašūpošu.

2788. (1704.)

Nekar man, māmuliņa,
Pie durviem šūpolīša;
Kar ustubas dibinā,
Lai es augu saimeniece.

2789. (L. B.)

Nekaŗate šūpulīti
Aŗamē(je) zemītē(je):
Ne tur auga mieži, rudzi,
Balandītes vien ziedēja.

2790. (L. B.)

Kar, māmiņa, šūpulīti
Kalniņē, vējiņē:
Kad navaid, kas šūpoja,
Lai šūpoja vēja māte.

2791. (1706.)

Dievs man deva mazu bērnu,
Es nevaru vazāties;
Mežā kāršu šūpolīti,
Lai šūpo vēja māte.

2792. (1708.)

Mīļa mana māmuliņa
Mīļi mani audzināja:
Tina linu palagos,
Liepā kāra šūpulīti.

2793. (1709.)

Kar, māmiņa, šūpulīti,
Kar liepā, ābelē;
No liepiņas ziedi bira,
No ābeles āboliņi.

2794. (1710.)

Māte mani mazu kūla
Ar vītola atvasīti:
Lai es augu tieva gaŗa,
Kā vītola atvasīte.

2795. (1712.)

Kālabad es, māmiņa,
Veca puiša līgaviņa?
Kam tēvs kāra šūpulīti
Vecā bērza galiņā.

2796. (1713.)

Tava vaina, māmuliņa,
Ka man mazs augumiņš:
Kam līkstiņu pušu lauzi,
Man kārdama šūpulīti.

2797. (1714.)

Tā, māmiņa, tava vaina,
Ka(d) es ilgi vaiņagā:
Kam tu kāri šūpulīti
Miglainai rītiņā.

2798. (1715.)

Kam, māmiņa, auklas viji,
Kam pakāri šūpulīti?
Es būt' liela uzaugusi
Bez šūpuļa šūpošanas.

2799. (1716.)

Kas briedim, kas lācim
Mežā kāra šūpulīti?
Lieli vīri uzauguši,
Nešūpoti, neloloti.

2800. (1717.)

Dievs man deva krusta bērnu
Pašā ziedu laiciņā;
Es noviju šūpulīti
Visādiem ziediņiem.

2801. (1718.)

Man pakāra brālelīši
Vizulīšu šūpolītes;
Skan podziņas, skan zīlītes,
Skan vizuļu šūpolītes.

2802. (1719.)

Dievs man deva krusta bērnu
Pašā ziedu laiciņā;
Magoniņu vietu taisu,
Rožu klāju paladziņu.

2803. (1720.)

Es savai krustmeitai
Āboliņa cisas liku:
Lai tā auga ṣmuidra, gaṛa,
Āboliņa pļāvējiņa.

2804. (1722.)

Es savam krustdēlam
Baltu klāju paladziņu:
Lai tas ilgi negulēja
Krija šūtā šūpolī.

2805. (1723.)

Man uzklāja krusta māte
Īsu, mazu paladziņu;
Kad pavilka galviņai,
Tad pietrūka kājiņām.

2806. (L. B.)

Neliec mani, māmuliņa,
Bez ziediņa šūpulī:
Liec maizīti, liec naudiņu,
Liec gudro padomiņu.

2807. (1727.)

Visupirms, māmulīte,
Liec akmeni šūpulī:
Kad skauģītis mani ķēra,
Lai saķēra akmentiņu.

2808. (1728.)

Vecā māt, vecā māt,
Liec akmeni šūpulī:
Akmenī visas paļas,
Ne manā krustdēlā (-meitā).

2809. (1729.)

Māte, mani lolodama,
Nazi dūra šūpulī:
Nebēdāju sīvu kungu,
Ne asaju zobentiņu.

2810. (1730.)

Ieliekam mazo bērnu
Liela bērna šūpulī:
Lai mazais drīz runāja,
Drīz staigāja kājiņām.

2811. (1731.)

Mana balta māmuļīte
Mani baltu audzināja:
Apvilkuse baltu kreklu,
Ieliek zelta šūpolī.

2812. (1733.)

Kungi sauca gudra vīra,
Kalniņā stāvēdami;
Nule kāra māmuliņa
Gudra vīra šūpulīti.

2813. (1736.)

Tava vaina, māmuliņa,
Kad es liela neizaugu:
Kam bitīti pieminēji,
Man' likdama šūpolī.

2814. (1740.)

Veci vīri, jauni puiši,
Šur nāciet pagastā!
Še ir mazs cilvēciņš
Pagastiņa ņēmājiņš.

2815. (1742.)

Metat naudu jauni puiši, —
Kam jūs naudu glabājat?
Ne jums kāzas, ne krustības,
Kur jūs naudu tērējat?

2816. (1743.)

Jauni vīri, bandenieki,
Pa veselam rubuļam;
Mēs sieviņas, nabadzītes,
Cik vīriņi mums iedeva.

2817. (1744.)

Metiet, kūmas, pādei naudu,
Metiet pādes māmiņai;
Tēvam naudas nemetiet,
Tas neredz gṛūtu dienu.

2818. (1745.)

Tētiņ, tētiņ, dālderi' mest!
Tu sauci rītā, tu vakarā:
Jānīti dēliņ, iepūt uguni,
Iepūt uguni, noaun kājas.

2819. (1746.)

Nāc, krusttēvi (NN), aplūko,
Vai ir vieglis šūpulīts;
Šūpodams, līgodams,
Ieliec zelta gabaliņu.

2820. (1747.)

Nāc, krusttēv (NN), paskaties,
Kas te gul šūpolī;
Te guļ tavs krustdēliņš,
Sudrabiņa gaidīdams.

2821. (L. B.)

Krusta tēvs, krusta māte,
Tie bij mani īsti radi;
Tie pirmie naudu deva
Dieva galda galiņā.

2822. (1748.)

Jānīt, krusttēv, dāledru mesti!
Kad es būtu krustu māte,
Trīs dālderu nežēlotu.

2823. (1753.)

Metati, metati, vajaga, vajaga!
Vajaga Mārei šūpuļa naudas.

2824. (1754.)

Metati, metati, vajaga, vajaga!
Vajaga pādei sudraba jostas.

2825. (1755.)

Kūmiņas, kūmiņas, vākaties!
Metīsim pādītei jostiņas naudu,
Tīsim pādīti līdz kāju galam.

2826. (1756.)

Metat, kūmiņas, vajaga, vajaga!
Vajaga pādei sudraba pirkt.

2827. (1758.)

Metat, kūmas, tai pādīti
Dižas naudas gabaliņu:
Tas māmiņai pirmdēliņis,
Lai pirk dārgu kumeliņu.

2828. (1759.)

Metati, metati, vajaga, vajaga!
Vajaga pādei novadu pirkt.

2829. (1760.)

Metiet, metiet, vajaga, vajaga
Mazajam bērniņam (jeb vārds) zobiņu naudas.

2830. (1764.)

Metiet, metiet, vajag, vajag!
Vajaga pādītei zobiņu naudas,
Lai zobi nelūza, garozas graužot.

2831. (1766.)

Kam, krusttēvi, naudu taupi,
Kad nedevi pādēnam,
Lai varēja pādēniņis
Zobeniņu kaldināt;
Zobeniņu kaldināt,
Ienaidniekus apkaŗot.

2832. (1767.)

Metiet, metiet, vajaga, vajaga!
Vajaga pādei ziepīšu naudas.

2833. (1770.)

Sametiet, sametiet
Pādītei ziepu naudu,
Lai pādīte negulēja
Melnos linu palagos.

2834. (1772.)

Vairāk auzu, vairāk auzu
Tekotim kumeļam;
Vairāk naudas, vairāk naudas
Gudrajam dēliņam!

2835. (1773.)

Laba nauda, laba nauda, —
Vēl vajaga, vēl vajaga!
Vēl vajaga sudrabiņa
Pie tā vaŗa gabaliņa.

2836. (1774.)

Sudrabiņa, sudrabiņa!
Vaŗa mums nevajag.
Vai mēs pilis būvēsim
Ar tiem vaŗa gabaliem?

2837. (1775.)

Metat zeltu, sudrabiņu,
Vaŗa tikai nemetat!
Gan jūs paši to zināt,
Kas būs vaŗa metējam:
Alvas acis, svina deguns,
Tie būs vaŗa metējam.

2838. (1777.)

Metat, kūmas, ko mezdami,
Vaŗa naudu nemetat:
Lai manai pādītei
Gŗūti nav dzīvojot.

2839. (1778.)

Pazinu krusttēvu devīgu dēliņu:
Ar visu saujiņu naudiņu mete.

2840. (1779.)

Šis deva vērdiņu, tad deva vērdiņu, —
Jurīts iemeta ar visu maciņu.

2841. (1780.)

Es pādes naudiņu nerēķināšu, —
Cik grābu, iemetu ar visu sauju.

2842. (1782.)

Bij naudiņa man krājama,
Bij pādīte cerējama;
Nu Dievs deva man pādīti,
Nu naudiņu patērēju.

2843. (1783.)

Es, pādīti gaidīdama,
Šķirbā naudu glabājos;
Nu Dievs deva pādēniņu, —
Peles naudu izvilkušas.

2844. (1786.)

Palīdziet Jānīšam
Naudas maku attaisīt;
Viņš būt metis, nav varējis
Naudas maku attaisīt.

2845. (1789.)

Bagātu Jūlīti kūmām ņēma,
Tā meta naudiņu netaupīdama;
Rubuli mezdama, uzmeta šķiliņu,
Tas pats pielipa pie pirksta, metot.

2846. (1790.)

Tas Jēpītis zirgu sola,
Kūmiņās lūgdamies;
Kad naudiņa tam jāmet,
Tad uzmeta kapeiciņu.

2847. (1792.)

Vakar Jānīts sarkans puisīts;
Nu nauda jāmet, nu sāk bālēt.

2848. (1795.)

Šķiliņģi, vērdiņi nabagu nauda;
Šķēpaini dālderi pādītes nauda.

2849. (1796.)

Pa durvīm, pa durvīm,
Piecu mārku metējiņ!
Dālderīša metējiņ,
Sēsties galda galiņā.

2850. (1797.)

Šķirbā naudu glabājos,
Krusta bērna gaidīdama,
Šķirbā nauda sapelēja,
Krusta bērnu nedabūju.

2851. (1798.)

Metat naudu, krusta tēvi,
Krusta mātes nemetat:
Krusta mātes kreklus šuva
Līdz kājiņu galiņam.

2852. (1800.)

Došu, došu pādītei,
Ko es biju solījuse:
Došu smalku linu kreklu,
Pilnu sauju sudrabiņa.

2853. (1801.)

Māsiņ' sola pādiņai
Appuškotu linu kreklu;
Tā solīja, tā iedeva,
Nebij žēli devušai.

2854. (1802.)

Solīj' man krista tēvs,
Ko solīja, neiedeva;
Krista māte nesolīja,
Tā iedeva linu kreklu.

2855. (1805.)

Iedevu pādei nešūtu kreklu;
Pats devu diedziņu, pats adatiņu,
Lai šuja pādīte, izrakstīdama.

2856. (1806.)

Es došu pādei nešūtu kreklu:
Lai mana pādīte šuvēja augu.

2857. (1807.)

Iedevu pādei nešūtu kreklu;
Es jau, kūmiņa, nemāku šūt.

2858. (1810.)

Krusta māte man solīja
Līdz kājāmi linu kreklu;
Gaļa mēle pasolot,
Īsas rokas iedodot.

2859. (1812.)

Krusta māte, krusta māte,
Kad tu manim kreklu dosi?
Tu nomirsi, es palikšu, —
Kā es tevi pieminēšu?

2860. (1813.)

Es pādīti nešūpoju
Uz plikiem žagariem:
Izmetusi cimdu pāri,
Tad pādīti pašūpoju.

2861. (1814.)

Še, pādīte, raibi cimdi,
Ej ar tēvu līdumā;
Ej ar tēvu līdumā,
Pelni zeltu, sudrabiņu.

2862. (1816.)

Ko mēs, kūmas, šķiņķosim
Savam jaunam krusta bērnam?
Rīgā pirksim zīda mices
Sudrabiņa spicītēm.

2863. (1817.)

Krusta māte jostu deva,
Vairāk diegu, ne dzīparu;
Ņemt es ņemšu, nevalkāšu,
Kāršu priedes galiņā.

2864. (1818.)

Rīb zemīte, čakst lapiņas,
Nu nāk mana krusta māte;
Balta sagša mugurā,
Vēl jo balta padusē.
— To es došu pādītei,
Kas manāji padusē.

2865. (1820.)

Jem', pādīte, tu par labu
Rīgāi pierktu nēzdaudziņu;
Kad tu iesi tautiņās,
Segšu baltu villainīti,
Segšu baltu villainīti,
Nosūnojšu dālderīti.

2866. (1821.)

Kauns nebija krusta mātei
Uzsegt linu paladziņu?
Kad es būtu krusta māte,
Es uzsegtu villainīti.

2867. (1822.)

Došu, došu pādītei,
Ko es biju solījuse:
Segšu baltu villainīti,
Meš' apaļu dālderīti.

2868. (1824.)

Glābies, pādīte, ar mazu tiesu.
Kad tu augsi diža meita,
Tad es tevi atcerēšu:
Došu goves, segšu sagšu,
Iešu līdzi tautiņās.

2869. (1825.)

Krusta māte, mātes māsa,
Pārved' mani pār upīti;
Pārvedīsi pār upīti,
Uzsedz baltu vilnainīti;
Uzsegusi vilnainīti,
Uzliec zīļu vainadziņu,
Uzlikusi vainadziņu,
Ieved' pati baznīcā.

2870. (1827.)

Es savai pādītei
Zīda svārkus šūdināju;
Sprīdi metu, ģuldi devu,
Pusdāldera olektī.

2871. (1828.)

Es savai pādītei
Zīda svārkus šūdināju,
Lai tā manim pretīm teka
Dižu zemes gabaliņu.

2872. (1829.)

Krusta māte man iedeva
Dancojamu lindraciņu:
Tīru zeltu sametuse,
Sidrabiņu ieauduse.

2873. (1832.)

Krusta māte, krusta māte,
Dzīpariņu, dzīpariņu!
Ja nedosi dzīpariņu,
Iedod' vilnas kodaļiņu.

2874. (1833.)

Krusta māte, tēva māsa,
Palīdz' pūru piedarīt;
Pate būsi tautiņās
Mana pūra dalītāja.

2875. (1834.)

Tec, pādīte, atveŗ vārtus,
Redz', kur nāk krusta tēvs;
Zirgu ved rociņā,
Cepurīte padusē.

2876. (1837.)

Ziedu došu pādīteje,
Mazs būs manis ziedutiņš:
Es tai došu avetiņu (kumeliņu)
Ar visiem radziņiem (apaušiem).

2877. (1838.)

Šķiņķo Dievis tev, pādīte, —
Maza mana šķiņķošana, —
Šķiņķo Dievs govis, vēršus,
Šķiņķo bērus kumeliņus!

2878. (1839.)

Grieta sola pādītei
Treša gada gotenīti;
Tā bij sieva, tai bij vārds,
Ko solīja, to iedeva.

2879. (1840.)

Krusta māte man šķiņķoja
Zilu govi platis ragis;
Ne tā ziemu stallī mita,
Ne vasaru laidarā;
Tur tā ziemu, tur vasaru
Baltābola kalniņā.

2880. (1841.)

Krusta tēvs, krusta māte,
Pērc man krusta kumeliņu:
Lai es aŗu, lai ecēju
Ar to krusta kumeliņu.

2881. (1842.)

Krusttēvs sola pādēnam
Pirkt apaļu kumeliņu;
Mīksta mēle pasolot,
Īsa roka iedodot.

2882. (1843.)

Krusttēvs (jeb: NN) sola pādītei
Triju gadu kumeliņu;
Kad pādīte zirgu prasa,
Raud, pavadu turēdams.

2883. (1844.)

Krusta tēvs man solīja
Apzeltītu ozoliņu;
Tev bij viena zara žēl,
Ne vēl visa ozoliņa.

2884. (1845.)

Kūmas naudu sametuši,
Nu metiet, liecinieki;
Nu metiet, liecinieki,
Par ēdumu, par dzērumu.

2885. (1846.)

Sānu kūmas, sānu kūmas,
Griežamies vienu vietu!
Ja kuŗam kā pietrūka,
Cits no cita tapinām.

2886. (1847.)

Metiet, kūmas, zelta naudu,
Metiet visi liecinieki:
To kanniņu kūmas dzēra,
To dzeŗ visi liecinieki.

2887. (1848.)

Nāc, kūmiņ, ņem' naudiņu,
I to pašu mazumiņu:
Vāji gadi, bargi kungi,
Nevar daudzi nopelnīt.

2888. (1850.)

Tā māmiņa priecājās:
Nu būs labas kurpes pirkt;
Vēl naudiņas nesameta,
Ko nopirkt pastaliņas.

2889. (1851.)

Pādei kreklis, mātei nauda, —
Kas pašami tēviņam?
Kas pašami tēviņam
Par šūpuļa kāruminu?

2890. (1851.)

Laižat mani aplūkot,
Vai ir vieglis šūpolīts;
Ja ir vieglis šūpolīts,
Tad laimīga dzīvošana.

2891. (1852.)

A(i), Dieviņi, a(i), Dieviņi,
Man pādīte sētiņā!
Istabiņu slaucīdama,
Šūpulīti palīgoju.

2892. (1853.)

Paldies saku māmiņai,
Sētā ņēma krusta māti:
Kad māmiņa nepatapa,
Pašūpoja krusta māte.

2893. (1854.)

Paldies devu māmiņai,
Kaimiņos krista māte:
Pēc guntiņas aiztecēju,
Krista māte pamieloja.

2894. (1855.)

Paldies saku māmiņai,
Jauna mana krusta māte:
Pie krustiņa paturēja,
Vēl aizveda tautiņās;
Aizvadījsi tautiņās,
Uzsedz baltu villainīti.

2895. (1856.)

Audzē, Dievs, krustdēliņu,
Tam es iešu vešanās;
Krustdēliņa līgaviņa
Segs man baltu villainīti.

2896. (1858.)

Ai, pādīt, ai, pādīt,
Negul' ilgi sūpulī;
Pin vīzītes, aun' kājiņas,
Aptec tēvu, māmuliņu.

2897. (L. B.)

Pādīt, mana jo pādīte,
Negul ilgi šūpulī:
Cel gāliņu, aun kājiņas,
Klausi tēvu māmuliņu.

2898. (1859.)

Guli, mana jo pādīte,
Kā ieliku šūpulī;
Neklausies ciema gaiļa,
Nemodini māmuļītes.

2899. (1861.)

Māsiņ', zelta drostaliņa,
Gul sudraba šūpulī;
Zelta kārte, vaŗa virve,
Sudrabotis šūpulīts.

2900. (1862.)

Šūpo mani, māmulīt,
Tai vieglā šūpolī:
Liepu līksta, linu striķis,
Doņu pīts šūpoliņš.

2901. (1863.)

Šūpojies, jauno brāli,
Vecā brāļa šūpulī!
Oša kārte, linu virves,
Sudrabiņa šūpulīts.

2902. (1865.)

Šūpulītis palīdzēja
Māmiņai audzināt:
Kur iedama, tecēdama,
Ieliek bērnu šūpulī.

2903. (1866.)

Šūpo, māte, auklē, māte,
Neba nieka bērniņš biju:
Lielu radu, labu ļaužu,
No godīgas māmulītes.

2904. (1867.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Mūsu kunga kambarī?
Mūsu kunga freilenīte
Gul vizuļu šūpulī.

2905. (1868.)

Aijā, aijā tas bērniņš,
Kamēr Dieviņš citu dos;
Kad Dieviņš citu dos,
To sviedīsim kājgalī.

2906. (1869.)

Šūpo mani, māmulīte,
Lai es augu, vai neaugu;
Kad es augšu, tad maksāšu
Par to labu lološanu:
Mātei pirkšu zīļu kurpes,
Tēvam caunu cepurīti.

2907. (1871.)

Šūpojies, bālēliņ,
Priedītē, eglītē;
Man' māmiņa izšūpoja
Kriju šūtu šūpulīti.

2908. (1872.)

Pilna Laimes istabiņa
Sīku mazu šūpulīšu;
Kad to vienu kustināja,
Tad tie visi līgojās.

2909. (1873.)

Auklēdama, māmuliņa,
Auklē mani krietnu vīru!
Tāpat tev diena gaisa,
I neveikli auklējot.

2910. (1874.)

Lolo mani, māmuliņa,
Neloloji netikušu;
Tu jau pate gan redzēji,
Kāds mūžiņis netiklam.

2911. (L. B.)

Lolo mani māmuliņa,
Dzied dziesmiņu šūpojoti,
Lai es augu dižа, liela,
Tautas dziesmu dziedātāja.

2912. (1875.)

Lolo mani, māmuliņa,
Nelolavi netikušu:
Netiklami diena gaŗa,
Ne vēl mūžu dzīvojot.

2913. (1876.)

Dod', Dieviņ, man uzaugt
Ar gudro padomiņu:
Prieka būtu māmiņai,
Jole prieka līgavai.

2914. (1877.)

Kumeliņš ceļu tek,
Ceļam gala nezināja;
Māte, dēlu auklēdama,
Padomiņa nezināja.

2915. (1878.)

Es savai māmiņai
Palīdzēt palīdzēj',
Palīdzēju šūpli kārt,
Bāleliņus audzināt.

2916. (1879.)

Guli, māte, dienas vidu,
Es šūpošu bāleliņu;
Es šūpošu bāleliņu,
Vaiņadziņu gribēdama.

2917. (1880.)

Kult iedama, malt iedama,
Bāleliņu pašūpoju:
Tur bij mana sārta josta,
Tur vizuļu vainadziņš.

2918. (1881.)

Pašūpoju, palīgoju
Savu zelta bāleliņu;
Kad tas manim liels izaugs,
Pirks man zelta gredzentiņu.

2919. (1882.)

Šūpojies, šūpulīt,
Audzē lielu bāleliņu;
Tur man būs linu kreklis,
Neaužams, nemetams.

2920. (L. B.)

Šūpojies(e), šūpulīti,
Audzen' lielu bāleniņu;
Paaugs brālis, jems līgavu,
Dos man spangu vainadziņu.

2921. (1883.)

Es miedziņu negulēju,
Sav' bāliņu šūpodama:
Māmiņ' man apsolīja
Graznas baltas villainītes.

2922. (1884.)

Šūpojies, šūpolīt,
Audzē lielu bāleliņu;
Bāleliņa līgaviņa
Segs man baltu villainīti.

2923. (1885.)

Šūpojies, šūpulīt,
Audzin' lielu bāleliņu;
Būs kungam kaŗa vīrs,
Māsām tautu rājējiņš.

2924. (1887.)

Augat, maģas atvašiņas,
Jele gana rīkstītēs;
Augat, maģi bāleliņi,
Jele tautu kaitināt.

2925. (1888.)

Kult iedama, malt iedama,
Bāleniņu pašūpoju;
Tas būs man tautiņās
Pirmais durvu vērējiņš.

2926. (1890.)

Laima gāja sētas malu,
Arklu nesa padusē;
Nāc, Laimiņa, šai sētā,
Še ir jauns arājiņš.

2927. (1891.)

Es redzēju Daugavā
Zelta arklu līgojam;
Sit, vilnīti, maliņā,
Te būs daiļis arājiņš.

2928. (1892.)

Birzis auga vērīdama,
Līdējiņa gaidīdama;
Audz, birstiņ, nevērij',
Aug ir tavi līdējiņi.

2929. (1893.)

Šūpojies, šūpulīti,
Audzē lielu bāleliņu,
Lai tek krietnis arājiņš
Mūsu kunga tīrumā.

2930. (1894.)

Šūpojies, šūpolīt,
Audzē lielu bāleliņu:
Kungam vīra vajadzēja,
Māmiņai arājiņa.

2931. (1895.)

Zirdziņā, dēliņā,
Tur māmiņai lieli prieki:
No zirdziņa īsi ceļi,
No dēliņa mīļi vārdi.

2932. (1897.)

Šūpojies, šūpulīt,
Audzē lielu bāleliņu;
Kungi gaida kaŗa vīra,
Tēvs, māmiņa arājiņa.

2933. (1898.)

Šūpojies, šūpulīti,
Audzın' lielu man' bāliņu;
Būs kungam kaŗa vīrs,
Mātei maizes devējiņš.

2934. (1899.)

Šūpojies, šūpulīt,
Audzē lielu bāleliņ';
Būs kungam darbenieks,
Ķeizaram kaŗa vīrs.

2935. (1900.)

Kaŗa vīris, kaŗa vīris
Mans jaunājis bāleliņs:
Šūpulēje gulēdamis,
Kaldin' kaŗa zobentiņu.

2936. (1901.)

Kundziņš saka: mana zeme!
Dieva zeme, ne kundziņa;
Māte sauca: mans dēliņš!
Kunga vīrs, ne māmiņas;
Kungam tiesas devējiņš,
Ne māmiņas žēlotājs.

2937. (1902.)

Raudādama māmuliņa
Man pakāra šūpulīti;
Vai redzēt paredzēja,
Kunga vergu paliekam.

2938. (1903.)

Kungam mana sūra vara,
Zemītei augumiņš;
Tik manai māmiņai
Šūpojums, auklējums.

2939. (1904.)

Šūpu, šūpu, šūpeliņ,
Lai aug diži bāleliņi;
Kungam bija stipri vīri,
Man bij stipri bāleliņi.

2940. (1905.)

Ozoliņis dzeiņa raud,
Dzeinīts raud vijējiņa:
Dzeinīts liepas zariņā,
Vijējiņš šūpulī.

2941. (1906.)

Ko tu gaidi, oša laiva,
Vītoliņa ēniņā?
— Ziemelīša vēju gaidu,
No māmiņas īrējiņa.

2942. (1907.)

Šūpo mani, māmuliņa,
Ne ilgam(i) tu šūposi;
Šūpos mani jūŗas viļņi
Rakstītā laiviņā.

2943. (L. B.)

Šūpo mani māmuliņa
Vālodzītes šūpulī;
Lai locīju valodiņu,
Kā locīja vālodzīte.

2944. (1908.)

Šūpo mani, māmuļīte,
Kad es gulu šūpulī;
Kad uzkāpšu kumeļā,
Šūpos mani kumeliņš.

2945. (L. B.)

Šūpo mani māmuliņa,
Šūpo mani gudru vīru;
Tāpat tevim diena gaisa
Netiklīti auklējot.

2946. (1909.)

Šūpo māte, auklē, māte,
Nemet mani ūdenī;
Ja pašai nevajaga,
Dod otram ganiņos.

2947. (1910.)

Šūpojies, šūpulīt,
Audzin' dižu bāleliņu;
Sen gaidīja tautu meita,
Vilnainītes savēruse.

2948. (1911.)

Mana veca māmuļīte,
Audzin' daiļus bāleliņus;
Pašas nāca ciema meitas,
Šautrām suņus mētādamas.

2949. (1913.)

Velēj' balši, daran' balši,
Māmiņ, manu arājiņu:
Man krekliņi kā gulbīši
Mana pūra dibenā.

2950. (1914.)

Zinu, zinu, bet neteicu
Savu maizes arājiņu;
Nu vēl māte šūpli kāra
Manam maizes arājam.

2951. (1915.)

Vis' arāji tīrumā,
Man' arāja vien nebij;
Man' arāja māmuliņa
Nu vēl kāra šūpolīti.

2952. (1917.)

Aizmigusi māmulīte
Zem dēliņa šūpulīša,
Vieglas dienas gribēdama
No dēliņa līgaviņas.

2953. (1918.)

Dēlu māte aizmiguse
Zem dēliņa šūpolīša,
Vilnainīti pelnīdama
No dēliņa līgaviņas.

2954. (1919.)

Ērkulītis ceļu tek,
Vērpējiņu meklēdams;
Tec, ērkuli, sētiņā,
Te atrasi vērpējiņu.

2955. (1920.)

Sudrabiņa šautuvīte
Uz ūdeņa līgojās;
Sit, vilnīti, maliņā,
Še būs daiļa audējiņa.

2956. (1922.)

Šūpo mani, māmuliņ,
Treju kriju šūpulī:
Lai es varu izdabāt
Treju kungu valodiņu.

2957. (1923.)

Šūpēj' mani tēvs, māmiņa,
Šūpēj' tēva māmuļīte;
Gribēj' mani drīz augam,
Drīz priekšā tecētāj'.

2958. (1924.)

Auklē mani, māmuliņa,
Vieglajām rociņām,
Tad es tevi aptecēšu
Vieglajām kājiņām.

2959. (1925.)

Maza, maza meitenīte
Mātei roku nosēdēja;
Dod, Dieviņ, lielai augt,
Maksās rokas sēdējumu.

2960. (1926.)

Es teciņi vien tecēju,
Kad māmiņa mani sauca;
Kā māmiņa tad tecēja,
Kad es brēcu šūpulē.

2961. (1927.)

Nava kauna meitiņai,
Mātei kājas noaujot:
Dažu nakti māte sēd
Pie meitiņas šūpulīša,
Pie meitiņas šūpulīša
Apautām kājiņām.

2962. (1928.)

Šūpojies, šūpulīti,
Audzē lielu to meitiņu:
Brāļam māsas vajadzēja,
Tautiņām līgaviņas.

2963. (1929.)

Šūpojies, šūpulīti,
Auklē lielu meitenīti:
Tautas gaida līgaviņas,
Tēvs, māmiņa malējiņas.

2964. (1930.)

Ziedi, maģa ābelīte,
Vasariņa ziedus gaida;
Audz, maģāja brāļa māsa,
Tautas gaida malējiņas.

2965. (1931.)

Kas grib tīra ūdentiņa,
Lai smeļ akas dibenā;
Kas grib jaunas līgaviņas,
Lai ņem bērnu šūpolī.

2966. (1933.)

Lūko mani, tautu dēl(i)s,
Kamēr maza meitenīte;
Augšu liela, tapšu gudra,
Tad tu mani nedabūsi.

2967. (1934.)

Maza, maza meitenīte
Mātei roku nogulēja;
Dieviņ, dodi lielai augt,
Svīdīs tautu kumeliņš.

2968. (1935.)

Rītu, rītu, ne šodien,
Būs tautām malējiņa:
Rokas vien vicināja,
Šūpulī gulēdama.

2969. (1936.)

Šūpo mani, māmuļīte,
Sudrabiņa šūpulī:
Kad es augšu, tad es būšu
Sudrabkaļa līgaviņa.

2970. (1937.)

Māsiņ', zelta drostaliņa,
Gul sudraba šūpulī;
Dod', tautieti, simtu mārku,
Ņem' ar visu šūpulīti.

2971. (1938.)

Līdz zemei šūpols līka,
Mātei meitu šūpojot;
Līdz zemei tautu dēls
Māmiņai klanījās.

2972. (1939.)

Šūpo mani, dēlu māte,
Savā dēla šūpolī:
Es būš' tava jaunaviņa,
Tava dēla līgaviņa.

2973. (1940.)

Tautiets lūdza meitu māti:
Audzē lielu dzeltainīti;
Kad būs liela izauguse,
Tad būs mana līgaviņa.

2974. (L. B.)

Audz mana pādiņa
Dižena, ražena,
Dižena ražena
Bajāri lūgs.

2975. (L. B.)

Šūpo egle to caunīti,
Tur būs mana cepurīte;
Auklē māte to meitiņu,
Tā būs mana līgaviņa.

2976. (1942.)

Maza, maza es gulēju
Šūpolīša dibenā,
Jau tautiņas māmiņai
Sola zelta gabaliņu.

2977. (L. B.)

Nepuško, māmuliņ,
Mani mazu tik raženu;
Neļaus tautas man paaugt,
Ne pūriņu pielocīt.

2978. (1943.)

Maza, maza es gulēju
Šūpulīša dibenā,
Jau tie tautu kumeliņi
Mauru mina pagalmā.

2979. (1944.)

Es gulēju šūpulī,
Tautiets zirgu kaldināja;
Pie sliegsnīša pierāpos,
Jau tautietis sētiņā.

2980. (1945.)

Pagaid' laika tu, puisīti,
Būs i tev līgaviņa:
Man' māsiņa šūpulī,
Gaidi lielas izaugot.

2981. (1946.)

Pieci, seši tēva dēli
Gaida mani uzaugam;
Vienam būšu, ne visiem,
Pa Laimītes vēlējumu.

2982. (1947.)

Ņem, puisīti, līgaviņu,
Ņegaid' manis izaugot;
I tas bija tēva dēls,
Kas ar mani līdzi auga.

2983. (1948.)

Ņem, nelieti, līgaviņu,
Ņegaid' mani izaugam;
Gan man vēl laika bija,
Gan Dievam labi ļauži.

2984. (1949.)

Labāk dēli arājiņi,
Nekā meitas malējiņas:
Dēli ara, dēli sēja,
Būs vedeklas malējiņas.

2985. (1951.)

Ko kokiem lapas dara?
Zemi vien trūdināja;
Ko mātei meitas dara?
Sirdi vien ēdināja.

2986. (1953.)

Raudādama māmulīte
Meitai kāra šūpulīti;
Dēlam kāra dziedādama,
Zināj' maizes dēvējiņu.

2987. (1954.)

Dziedādama māmuliņa
Dēlam kāra šūpulīti;
Man pakāra raudādama,
Zina tautu malējiņu.

2988. (L. B.)

Šūpuli kārdama
Dziesmiņu dziedu,
Lai māte nedzird
Bērniņu brēcam.

2989. (1955.)

Audzin', māte, meitas vien,
Met' dēliņus ūdenī:
Meitas tavas malējiņas,
Dēli kaŗa gājējiņi.

2990. (1956.)

Auklē meitu, māmuliņa,
Liec dēliņu šūpulī:
Drīzāk meita malti gāja,
Ne dēliņa līgaviņa.

2991. (1957.)

Šūpo, māte, to meitiņu,
Met' dēliņu ūdenī:
No meitiņas vieglas dienas,
No dēliņa asariņas.

2992. (1958.)

Audzin', māte, meitas vien,
Svied dēliņu ūdenī:
Augs dēliņis, būs sirdēsti,
Būs tev gaužas asariņas.

2993. (1959.)

Auklē māte pieci dēli,
Auklē pieci cirva pieši;
Auklē māte piecas meitas,
Auklē pieci mīļi vārdi.

2994. (1960.)

Nebēdāji, māmuliņa,
Meitas vieni lolodama:
Tu līgosi znotiņosi,
Kā bitīte ābolāji.

2995. (1961.)

Audzin', māte, meitas vien,
Met' dēliņus ūdenī:
No meitām znoti, radi,
No dēliem pušelnieki.

2996. (1962.)

Auklē meitu, māmuliņa,
Met' dēliņu šūpulī:
Dos dēliņš ļaunus vārdus,
Dos dēliņa līgaviņa.

2997. (1963.)

Kul, māmiņa, pirmo dēlu
Ar ābeļu rīkstītēm:
Pirmā dēla līgaviņa,
Tā tev ceļa negriezīs.

2998. (1964.)

Dziedādama māmuliņa
Dēlam kāra šūpolīti;
Raudādama maizes prasa
No dēliņa līgaviņas.

2999. (1965.)

Meitiņ' liela, meitiņ maza
Maksā zelta gabaliņu;
Puiši šķelmi nemaksāja
Zaļas auzu sēnaliņas.

3000. (1966.)

Tēvam dēli, tēvam dēli,
Tēvam sirmi kumeliņi;
Mātei meitas, mātei meitas,
Mātei baltas villainītes.

3001. (1967.)

Turi, tēvis, ceļa zirgus,
Turi ceļa gājējiņus;
Turi, māte, nīšu šķietes,
Turi sakšu audējiņas.

3002. (1968.)

Tēvam dēli, tēvam dēli,
Tēvs staigāja atspiedies;
Mātei meitas, mātei meitas,
Māte gāja sašļukuse.

3003. (1969.)

Tēvam dēli, tēvam dēli,
Tēvam beņķa gulētāji;
Mātei meitas, mātei meitas,
Mātei māļa malējiņas.

3004. (1970.)

Tēvam bija pieci dēli, —
Piecas rungas sētmalē;
Mātei bija piecas meitas, —
Pieci simti mīļu vārdu.

3005. (1971.)

Cik mātei meitu auga,
Tik aug baltu biķerīšu;
Cik tēvam dēlu auga,
Tik aug lagzdu krūmiņā.

3006. (1972.)

Maksā, Dievis, māmiņai,
Es māmiņai nemaksāju;
Es māmiņai nemaksāju;
Vienas naktis šūpojumu.

3007. (1973.)

Es savai māmiņai
Dienu, nakti ļaundarīju:
Nakti roku nogulēju,
Dienu ceļus nosēdēju.

3008. (1974.)

Gana pati māte zina,
Gṛūt' meitiņu audzināt:
Dažu nakti pārsēdēja
Pie meitiņas šūpulīša,
Pie meitiņas šūpulīša,
Apautāmi kājiņām.

3009. (1975.)

Man' māmiņa mīļ' auklēja,
Mīļi kāra šūpulīti:
Domā pate maldenāt,
Mani mīļi auklēdama.

3010. (1976.)

Mīļi mani māt' auklēja,
Pie mutītes dalikdama;
Zin Dieviņš, kam es būšu
Vieglas dienas devējiņa.

3011. (1977.)

Mīļi māte man' auklēja,
Mīļi kāra šūpulīti;
Aiz tā mīļa auklējuma
Vieglas dienas neredzēs.

3012. (1978.)

Auklē māte, šūpo māte,
Vieglas dienas gribēdama:
Kad piekusa kājas, rokas, —
Tā bij tava viegla diena.

3013. (1979.)

Tik manai māmiņai
Kā šūpoļa kārumiņš:
Uzaugdama kungos gāju,
Uzaugusi tautiņās.

3014. (1980.)

Augtin augu es, māmiņa,
Aug tevim viegla diena; —
Tai mātei viegla diena,
Kas dēliņus audzināja.

3015. (1981.)

Šūpo māte, auklē māte,
Vieglas dienas gribēdama;
Svešai mātei viegla diena,
Ne šūpojse, ne auklējse.

3016. (1982.)

Māmiņ, mana māmulīte,
Nu tu mana mūža māte;
Tā bij mana mūža māte,
Kas auklēja arājiņu.

3017. (1983.)

Meita mana, meita mana,
Kad gulēju šūpulī;
Kad tautām roku sniedza,
Nava vairs mana meita.

3018. (1984.)

Tā šūpoju, tā auklēju,
Kā tās citas māmiņas;
Nava manim vieglas dienas,
Kā citām māmiņām.

3019. (1985.)

Domas bija tam tēvam,
Kam aug meitas, kam aug dēli:
Kapli kalt, dzeņu vīt,
Kriju plēst, pūru šūt.

3020. (1988.)

Dzīvodama, māmuļiņa,
Bez padoma nedzīvo:
Liec meitiņu šūpulī,
Villainītes pūriņā.

3021. (1989.)

Dzīparot, madarot,
Negulēt tai mātei:
Viena meita šūpulī,
Otra ļaužu valodās.

3022. (1990.)

Bites dēļ dravinieki
Gaŗu dzēni ritināja;
Meitas dēļ māmulīte
Gaŗus auda audeklīšus.

3023. (1992.)

Bēda, bēda tev, māmiņa,
Vai es miru, vai dzīvoju:
Kad nomiru, gauži raudi,
Kad dzīvoju, daudz vajag.

3024. (1993.)

Māmulīte bēdājās,
Meitas vien lolodama;
Nebēdā, māmuļiņa,
Meitu laime gan bagāta.

3025. (1994.)

Guli miegu, māmuliņa,
Tu par mani nebēdā:
Pati savu augumiņu
Kā puķīti darināju.

3026. (1995.)

Guli miegu, māmuļiņa,
Ko par mani bēdājies?
Es pūriņu piedarīšu,
Ar kājiņu piemīdama.

3027. (1996.)

Guli miegu, māmulīte,
Ko par mani bēdājies?
Meitiņ' biju, ne puisītis,
Pate pūru piedarīju.

3028. (1997.)

Atsēsties, atpūties,
Mana veca māmuliņa;
Puisīts augu, nej meitiņa,
Man pūriņa nevajaga.

3029. (1998.)

Kas kaitēja ozolam?
Kā tas krita, tā gulēja;
Dievs žēloja liepas mūžu,
Liepai auga atvasītes.

3030. (2000.)

Dod, Dieviņu, jautru miegu
Maza bērna māmiņai;
Nakti nāca mīļa Māra
Mazu bērnu kaitināt.

3031. (2001.)

Maģa bērna māmulīte
Nakti miega negulēja:
Visi mazi vabolīši
Maģa bērna badītāji.

3032. (2002.)

Sargi, Dievis, vairi, Dievis,
Maza bērna māmuļiņ:
Es redzēju mellu odzi
Pa debesi zvērojam.

3033. (2003.)

Kad tam bija salapot,
Pura malas bērziņam?
Kad tai būs viegla diena,
Mazu bērnu māmiņai?

3034. (2004.)

Mazājām(i) bērziņam
Puslapiņas vien zaļoja;
Maza bērna māmuliņa
Pusmiedziņa vien gulēja.

3035. (2005.)

Sīkai bērnu māmiņai
Pusmiedziņu vien gulēt, —
Satīdama, iztīdama,
Ielikdama šūpulī.

3036. (2006.)

Pusrītiņa saule lied
Par ābola lapiņām;
Pusmiedziņa māte guļ,
Mani mazu šūpodama.

3037. (2007.)

Pate māte līksti lieca,
Pate kāra šūpulīti;
Kad izauga diža meita,
Tēvs tautām vēlētājs.

3038. (2008.)

Šorīt agri cēlušies
Alutiņa dzērējiņi:
Jau muciņa notecējse
Devitāi riņdiņāi.

3039. (2009.)

Šodien, dzēru, vakar dzēru
Maza bērna godiņā;
Dod, Dieviņi, veselību
Mazajamī bērniņam!

3040. (2010.)

Dievs dod prieku, veselību
Mazajam bērniņam;
Tas man deva alus dzert
Pašā siena laiciņā.

3041. (2011.)

Kur tas mans krusta bērns,
Kad nedeve paauklēt?
Vai rociņu man nebija,
Kad nevaru paauklēt.

3042. (2012.)

Man nebija šāi ciemā
Ne vārtiņu vērējiņa;
Dievs man deva krusta bērnu,
Nu būs vārtu vērējiņš.

3043. (2013.)

Kad pārgāju no baznīcas,
Ietin' māte cisiņā;
Pa trīs gadi ieraudzīju
Pādi vārtus atceļam.

3044. (2014.)

Pa gadu aizgāju pādīti raudzīt;
Atradu pādīti skaidiņas lasām.
Še, pāde, kukulis, tec istabā.

3045. (2015.)

Krusta māte alu dzēra,
Dzeramā, dzeņamā.
Dzer par labu, ne par ļaunu,
Uz pādītes veselību.
Liec krūzīti pie mutītes,
Lai tas alus iekšā tek.
Apgāž, apgāž, satek, satek!
Tek upe caur namu, caur istabiņu:
Tā tek mieži, rudzi tēviņa klētī.

3046. (2016.)

Nu jūs, kūmiņas, ēdušas, dzērušas,
Nu eita mājā darbiņu strādāt.
Vēl rītu, parītu būs ko sukāt:
Zobos gaļa, ķešās rauši,
Pudelē brandavīns.

3047. (2018.)

Svainīts mani projām raida,
Saka alus neesam.
Vēl muciņa pagrabā
Nosirmējšu muguriņu.

3048. (2019.)

Brālis mani mājā raida,
Saka alus nesām.
Brālīt, tava skopstumiņa!
Tek muciņa dziedādama.

3049. (2021.)

Māmiņ' mani projām raida,
Sak' muciņu netekam.
Tec, muciņa, dziedādama,
Vēl es dzeršu rītu dienu.

3050. (2022.)

Māsiņ' mani projām raida,
Nedod man kukulīti.
Nu es iešu šņaukādama
Pa visiem atmatiem.

3051. (2023.)

Iesim, kūmas, mēs projām,
Vilksim bērzu istabā:
Lai izauga mūs' pādīte
Zemes bērza kuplumiņu.

3052. (2024.)

Pildi, Dievis, to vietiņu,
Kur ēdēm, kur dzērēm;
Kā piepildi straujas upes,
Kā dziļos ezeriņus.

3053. (2025.)

Svētī, Dieviņ, to vietiņu,
Kur ēdām, kur dzērām;
Audzē, Dieviņ, divi vārpas
Viena salma galiņā.

3054. (2026.)

Ar Dieviņu sanācām,
Ar Dieviņu aiziesim;
Ar Dieviņu lai paliek
Šī krustību istabiņa.

3055. (2027.)

Pašūpoju, paauklēju,
Kuŗu mazu redzēdama;
Kad tie visi lieli augs,
Visi mani brālēliņi.

3056. (2028.)

Ai, kājiņas, ai, kājiņas,
Nu pa ceļu, nu pa ceļu!
Nu saulīte tāi vietā,
Kur vakar sanācām.

3057. (2029.)

Vecā māt, vecā māt,
Nestāv' ilgi šāi ciemā;
Pin vīzītes, aun kājiņas,
Ej citā ciemiņā.

3058. (2030.)

Jūdz, tautiet, sirmu zirgu,
Palaid savu veco māti; —
Linu krekli, ceļu josta,
Brandavīna butelīte.

3059. (2031.)

Glabāsam veco māti
Līdz citai reizītei;
Nedosam brandavīna,
Lai tā drīz nenomira.

3060. (2033.)

Nogrūdām vecu māti
No kalniņa lejiņā;
Kad atkal vajadzēs,
Tad vilksim kalniņā.

Atškirības.

3061. (2034.)

Protu, protu, redzu, redzu,
Nu šķirs mani māmuliņa:
Cepin' maizi, dara alu,
Aicin' viesus šķīrībās.

3062. (2036.)

Vakar vista cāļus šķīra,
Šodien mani māmuliņa;
Cāļi tek pulciņā,
Kur, māmiņa, es tecēšu?

3063. (2037.)

Šķīra mani māmuliņa
Div' reizītes mūžiņā:
Šķīra mani maz' esot,
Šķir tautām atdodama.

3064. (2038.)

Šķīra mani māmuliņa,
Pagalami neatšķīra;
Tad atšķīra pagalami,
Kad iedeve tautiņām.

3065. (2041.)

Kūma, kūma, mazgā katlu,
Man miltiņi kulītē:
Lai es savu krustu bērnu
Biezu putru ēdināju.

3066. (2042.)

Kūma, kūma, mazgā katlu,
Man miltiņi kabatā.
Kūma katlu izmazgājse, —
Man miltiņi izbiruši.

a) Aukļu un bērnu dziesmas.

3067. (2044.)

Ai, caunīte, vāverīte,
Kas tev kāra šūpulīti?
— Priede, egle man pakāra,
Vēja māte šūpotāja.

3068. (2045.)

Aijā, aijā, kaniķīt,
Rītā pārnāks vāveršnipis,
Kungam pili uztaisījs,
Pusnovada nopelnījs.

3069. (2046.)

Aijā, aijā, lāča bērns,
Kārklī kāra šūpolītes,
Atnāks lapsa, paņems bērnu
Ar visām šūpolēm.

3070. (2047.)

Eijā, eijā, mazbērniņš,
Kas, Dieviņ, tev kaitēja!
Tev vār' māte piena putru,
Man tie melni kāpostiņi.

3071. (2048.)

Aijā, aijā, Pāvuliņi,
Mačiņš gāja pagrabā;
Tur būs pieniņš, tur būs medi-
ņš,
Tur būs jauka valodiņa.

3072. (L. B.)

Kaŗ māmiņa, šūpulīti
Kalniņē, vējiņē;
Ja navaidi šūpotāj,
Lai šūpo vēja māt.

3073. (2049.)

Aijā, bērniņ, pūpās,
Kas tev rītā šūpās?
Atskrien aitiņ' baltām kājām,
Tā tev rītā šūpos.

3074. (2050.)

Eijā, kušā, mazie bērni, —
Lai lielie kājām iet;
Lai lielie kājām iet,
Un vecie braukšus brauc.

3075. (2051.)

Aijā, kušu, mazi bērni,
Kaķi putru apēduši.
Tā nebija kaķa vaina,
Tā bij paša aukļa vaina.

3076. (2052.)

Aijā, mani mazi bērni,
Kad jūs lieli uzaugsiet?
Kad jūs cūkas ganīsiet?
Kad jūs tēva klausīsiet?

3077. (2053.)

Aižu, aižu, tu bērniņ,
Kas tev' rītā šūpos?
Miega māmiņ' šūpos,
Manu mazu eņģelīt'.

3078. (2054.)

Atvelc(i), pelīte, bērnam(i) miedziņu
Caur klēti, caur namu, caur istabiņu,
Ieliec bērnam šūpuļa galā.

3079. (2056.)

Atvelc, pelīte, bērnam miedziņu
Caur lodziņu,. caur istabu,
Caur šūpuļa galdiņiem,
Caur šūpuļa galdiņiem,
Jānīšam actiņās.

3080. (2057.)

Atvelc, pelīte, dēliņam miedziņu
Pa to celiņu, kur incīts neredz;
Kad incīts redzēs, nokodīs galviņu.

3081. (2058.)

Buč, aitiņ, šķic, kaziņ,
Tav ganiņ' nevajdzē;
Tavs ganiņš šūplē gul
Basiņām kājiņām.

3082. (2059.)

Eicā, mazā vālodzīte,
Kam kāri pūpiņas eglienā?
Va tav kārtītes mājā nebija?
Va tavi bērniņi nenosala?

3083. (L. B.)

Šūpo mani, māmulīte,
Vālodzītes šūpulī,
Lai es loku valodiņu,
Kā locīja vālodzīte.

3084. (L. B.)

Šūpo mani, māmuliņ,
Lakstīgalas šūpolē,
Lai man ir tāds miedziņis
Tāda jautra valodiņ.

3085. (L. B.)

Šūpo mani, māmuliņ,
Baltā liepu šūpulī,
Lai es augu diža, liela,
Kā liepiņa līgojās.

3086. (L. B.)

Māte mani rātin rāja,
Ka es liela dziedātāja;
Kam tu liki lakstīgalu
Man šūpuļa pagalvī.

3087. (2060.)

Gudra bija vālodzīte,
Bērzā kāra šūpulīti,
Lai šūpoja, lai auklēja
Vēja māte, pie-iedama.

3088. (2061.)

Guli, guli, bāliņ, maigo miedziņ'!
Es tev adīšu raibos cimdiņus.

3089. (2062.)

Guli, guli, mazbērniņ,
Līdz pašam vakaram;
Tēvs ar māti Kuldīgā,
Lielie bērni cūkganos.

3090. (2063.)

Ī, ī, matiņ' lec, —
Kas to matus lecināj'?
Tas dižais šūpļa vējš,
Tas tos matus lecināj'.

3091. (2064.)

Incīti, kaķīti, atvelc miedziņu,
Ieliec šūpuļa galiņāi.

3092. (2066.)

Jau tas miega Ērmanīts
Ap Ancīti diņģējas.
Spiedies cieti, Ērmanīti,
Mēs Ancīti atdosim.

3093. (2067.)

Kas vilkam(i), kas lāčam(i)
Mežā kāra šūpulīti?
Priedes zari, egles zari,
Vēja māte šūpotāja.

3094. (2068.)

Kuši, guli, mazais bērniņ,
Atnāks māte vakarā;
Ja nenāks vakarā,
Atnāks rītu saulītē.

3095. (2069.)

Miedziņš bērnu kaitināja,
Uz sliegsnīša tupēdams;
Ņem, māmiņa, bērza rīksti,
Dzen miedziņu šūplītī.

3096. (2070.)

Migu, migu vien' ačiņu,
Drīz aizmigšu abas acis;
Kad aizmigšu abas acis,
Tad gulēšu saldu mieg'.

3097. (2071.)

Migu, migu vien' actiņa,
Līdz aizmiga abas divas;
Viena gauži miega pilna,
Otra pilna asariņu.

3098. (2072.)

Migu, migu vien' actiņa,
Migu otra arīdzan;
Vien' actiņa miega grib,
Otra baltas villainītes.

3099. (2073.)

Nāc mājā, māmulīt,
Visi bērni tevi gaida;
Cits raudāja šūpulī,
Cits aiz vārtiem mauriņā.

3100. (2074.)

Nevienami tā nebija,
Kā vālodzes bērniņam:
Cik vējiņis eglē pūta,
Tik eglīte šūpojās.

3101 (2076.)

Pelīt' brauc, vāģi čīkst,
Ar to miega vezumiņ';
Brauc, pelīte, istabā,
Liec šūpuļa galiņā.

3102. (2077.)

Brauc pelīte, čīkst vāģīši,
Ar to miega vezumiņu;
Tēvam sauju, mātei sauju,
Bērnam visu vezumiņu.

3103. (2078.)

Pele čīkst, pele raud,
Pelei rati saplīsuši,
Pelei rati saplīsuši,
Bērniem miegu vazājot.

3104. (2079.)

Šūpo, eglīte, vāveres bērnu,
Es pate šūpoju sav' bāleliņu.

3105. (2080.)

Šūpojam, auklējam
Tos mazos bāleliņ's.
Kad tie lieli uzaudzīs,
Tad būs kunga darbinieciņi.

3106. (2081.)

Šūpoju bērniņu, pelnīju maizīti;
Kas dos maizīti nepelnījam.

3107. (2082.)

Šūpāj' bērnu, dzēnāj' mušas
Pie šūpuļa sēdēdams;
Neģ' tas tēvs tev maizes dos,
Kam tas bērnis piederēja.

3108. (2083.)

Šūpoju, līgoju baloža bērniņu:
Es pats balodis zariņa galā.

3109. (2084.)

Šūžu, meitiņ, baltā kreklā;
Ciemmeit's slink's, melnā kreklā.

3110. (2085.)

Žū, žū, lāča lelle,
Basajām kājiņām,
Ne tev tēvs auklas vij,
Ne māmiņa vīzes pin.

3111 (2086.)

Žūžū, maģs bērns, kas tev kait,
Tev vāra biezputru, kas man dos?
Man būs katliņa padubenītes.

3112. (2087.)

Žūžū, žūžū, lāča lelle,
Kas tev kāra šūpulīt?
Man uzkāra tēvs māmiņa
Priežu baļķu istabā.

3113. (2088.)

Žūžu, žūžu, mazi bērni,
Kad jūs lieli izaugsiet?
Noģirst manas kājas, rokas,
Dien' un nakti šūpojot.

3114. (2089.)

Ziedi, ziedi, man' meitiņa,
Audzi, audzi, dēluliņ,
Būs mums siena grābējiņa,
Būs druviņas arājiņš.

3115. (L. B.)

Pele brauca, rati čīkst
Pilnu maisu miegu ved;
Šim saujiņa, tam saujiņa, —
Mazajam riekšaujiņa.

3116. (L. B.)

Pelīt brauca miegu vest
Ar skangala vāģīšiem;
Brauc, pelīte mūs' sētā
Pie mazā Pēterīša.

3117. (2090.)

Sešas peles miegu vilka
Mazajam bērniņam,
Trīs ievilka šūpulī,
Trīs gultiņas maliņā.

3118. (2091.)

Zīlīte, žubīte, kur tavi bērniņ'?
Kas viņus šūpo, kas viņus auklē?
Vējmāte šūpo, vējmāte auklē.

3119. (2092.)

Zīlīte žubīte, kur tavi bērniņi?
— Daugavas malā, ozola zarā.
Kas viņus šūpoja, kas viņus auklēja?
— Vēja māte šūpoja, vēja māte auklēja.

3120. (2094.)

Steidzies, mana māmuliņa,
No druviņas sētiņā,
Tavs dēliņš, mans brālītis
Gauži raud šūpulī.

3121. (2095.)

Vālodzīte Dievu lūdza,
Par kalniņu lidodama:
Dod vējam nelauzt zaru,
Man bērniņi šūpulī.

3122. (2096.)

Tēte, tēte, nāc mājā,
Nes bērnam kreņģelīt';
Memme, memme, nāc mājā,
Nes bērnam kukulīt'.

3123. (2097.)

Čī, čī, zīlīte, kur tavi bērniņi?
— Augstā kalnā, liepiņas galā.

3124. (2098.)

Čučat, guļat, lāča bērni,
Basajām kājiņām;
Ne jums tēvs auklas vija,
Ne māmiņa vīzes pina.

3125. (2100.)

Čučiet, guļiet, mazi bērni,
Kalēt lieli izaugsiet;
Gan jūs lieli izaugsiet
Gaŗajā dieniņā,
Gaŗajā dieniņā,
Siltajā saulītē.

3126. (2101.)

Čučiet, guļiet, mazie bērni,
Kamēr lieli izaugsiet;
Kad jūs lieli izaugsiet,
Tecēsiet kājiņām.

3127. (2102.)

Čučat, guļat, mazie bērniņi,
Lai tek lielie kājiņām.
Kad tie lielie uzauguši,
Tie būs miežu arājiņi.

3128. (2103.)

Aiju, aiju, mazie bērni,
Lai tek lielie kājiņām;
Maziem kājas piekusušas,
Lieliem kājas nepiekusa.

3129. (2104.)

Čučat, gulat, mazie bērni,
Lai tek lielie kājiņām,
Cūciņas ganīt, sprungulīšus lasīt,
Maziem bērniņiem putriņas vārīt.

3130. (2105.)

Čuči, guli, lāča bērns,
Plakanām kājiņām!
Tēvs aizgāja medus kopt,
Māte ogu palasīt.

3131. (L. B.)

Čuči, guli, mazs bērniņš,
Saldu, saldu miedziņu,
Pelīt nesa ūdentiņu,
Žagatiņa putru vāra.

3132. (2106.)

Čuči, guli, mazbērnin,
Es tecēšu puķu raut;
Es aijiņas izpuškošu
Visādāmi puķītēm,
Zilajāma, zaļajāma,
Sarkanāma rozītēm.

3133. (L. B.)

Čuči, guli, mazgāliņ,
Es tev vietu pataisīš!
Es tev vietu pataisīš,
Mīkstos dūnu spilvenos.

3134. (L. B.)

Čuči, guli, mazs bērniņš,
Kā pelīte midziņā,
Neklausies ciema gaiļus,
Nemodini māmuliņas.

3135. (2108.)

Čuči, guli, mazbērniņ!
Pārnāks māte vakarā;
Pārnākdama atnesīs
Baltas maizes kukulīti.

3136. (2109.)

Vēja māte skraidelēja
Gaŗ mūsēju namdurīm.
Ko, vējiņ, tu meklē
Gaŗ mūsēju namdurīm?
Tu grib' zagti bērnam miegu,
Viņa ācis pakavēt.

3137. (2111.)

Velc, pelīte, bērnam miegu,
Kā incītis neredzēja,
Caur ceplīti, caur namiņu,
Caur šūpuļa pagalviņu.

3138. (2112.)

Velc, pelīte, bērnam miegu,
Kur pincītis neredzēja,
Caur pakšķiem, caur šķirbām,
Cauri durvju pamatiem.
Savilkuse, sanesuse,
Ieliek bērnam pagalvī;
Ieliek bērnam pagalvī,
Ietek pate aliņā.

3139. (2113.)

Velc, pelīte, saldu miegu
Mazajam bērniņam;
Atvilkuse, atnesuse,
Liec šūpuļa pagalvī.

3140. (2114.)

Velc, pelīte, saldu miegu
Mazajam bērniņam;
Atvilkuse, atnesuse,
Liec šūpuļa galiņā.
Tinies pate pakulās,
Lai kaķīte ne-ierauga.

3141. (L. B.)

Velc pelīte, saldu miegu
Mazajam bērniņam;
Savilkuse, saņēmuse;
Lec šūpuļa pagalvī.

3142. (2116.)

Pele brauca, rati čīksta,
Ved miedziņu vezumā.
Ved, pelīte, saldu miegu,
Mazajami bērniņam;
Atveduse, atvilkuse,
Liec miedziņu pagalvē,
Liec miedziņu pagalvē,
Ielien pate kājgalī.

3143. (2118.)

Velc, pelīte, saldu miegu
Mazājam bērniņam,
Caur lodziņa šķirbiņām,
Klusītēm, lēnītēm,
Lai kaķīts nesadzird;
Kad kaķīts sadzirdēs,
Tad galviņu nokodīs.

3144. (L. B.)

Pele brauc, rati čīkst,
Miega veda vezumiņu;
Tam saujiņu, tam saujiņu,
Mazajam vezumiņš.

3145. (2120.)

Velc, pelīte, saldu miegu
Mazajam(i) bērniņam,
Caur ceplīti, caur krāsnīti,
Caur šūpuļa pagalvīti.

3146. (2121.)

Vidžu, vidžu, vālodzīte
Kārklā šūpli pakārusi;
Citi putni slinki bija,
Savus bērnus brēcināja.

3147. (2122.)

Vilu, valu, vālodzīte,
Kārklā kāru šūpolīti:
Ja es pate nevarēju,
Lai šūpoja vēja māte.

3148. (2123.)

Viļu, viļu, vālodzīte,
Kas tev kāra šūpulīti?
Pati viju, pati kāru,
Vēja māte šūpotāja.

3149. (2124.)

Kas sīkiemi putniņiem
Mežā kāra šūpulīti?
Priede, egle, tā pakāra,
Vēja māte šūpotāja.

3150. (2125.)

Viļu, vaļu, vālodzīte,
Kur pakāri šūpulīti?
— Aiz kalniņa lejiņā,
Kuplajā liepiņā.

3151. (2126.)

Cielava pelēķe pērnē spalvē;
Eijā, bērniņš, baltē kreklē.

3152. (2127.)

Citi putni savus bērnus
Pa zemīti vārdzināja;
Vālodzīte gudra sieva,
Kokā kāra šūpulīti.

3153. (2128.)

Citi putni savus bērnus
Cintiņāsi perināja;
Vālodzīte gudra sieva,
Tā pakāra šūpulīti.

3154. (2129.)

Eijā, bērniņš, mežā dabūts!
Kauns man tevi mājās nest,
Kauns man tevi mājās nest,
Grēks mežā pametot.

3155. (2130.)

Aijā, bērniņš, ganos dabūts,
Lielceļa malā, akmeņu čupā.
Kad būtu jēriņš, tad kautu zemē,
Cilvēka bērniņš, jānes mājā.

3156. (2131.)

Eiju, bērniņš, mežā pacelts,
Lūku krekliņš mugurā,
Lūku krekliņš mugurā,
Tāšu micīt' galviņā.

3157. (2132.)

Šūpojies, šūpolīti,
Audzē lielu bāleliņu!
Kungam vīra vajadzēja,
Māmiņai arājiņa.

Ko bērnam dzied.

3158. (2133.)

Sīkas, mazas man māsiņas
Kā auziņas tīrumā;
Kā jūs mazas vīžojat
Tautu dzirnus ritināt?

3159. (2134.)

Ai, mazie puisēniņi,
Kam jūs lieli neaugāt?
Vai jūs tādi drīkstēsiet
Meitu māti bildināt?

3160. (2135.)

Brāļu bērni, māsu bērni
Sēd vienā soliņā;
Kas ļautiņi nezināja,
Šķita vienas māmuliņas.

3161. (2136.)

Braucu, braucu pie krustmātes sērst;
Trīs dieniņas braucu, nedēļu sērsu.

3162. (2137.)

Dievs nolaida bumbul' zemē,
Bumbuls negrib zemē augt;
Dievs nolaida cilvēk' zemē,
Cilvēks negrib bumbuļ' raut;
Dievs nolaida spieķīt zemē,
Spieķīts negrib cilvēk' sist.
Dievs nolaida ugun' zemē,
Uguns negrib spieķīt' degt;
Dievs nolaida ūden' zemē,
Ūdens negrib guni dzēst;
Dievs nolaida vērsi zemē,
Vērsis negrib ūden' dzert!
Dievs nolaida slakter' zemē,
Slakters negrib vērsi kaut;
Dievs nolaida nāvi zemē,
Nāve grib to slakter' kaut,
Slakters grib to vērsi kaut,
Vērsis grib to ūden' dzert,
Ūdens grib to ugun' dzēst,
Uguns grib to spieķīt' degt,
Spieķīts grib to cilvēk' sist
Cilvēks grib to bumbul' raut,
Nu grib bumbuls zemē augt.

3163. (2138.)

Domājami, gādājami,
Kā puisīti smīdināt;
Pakārsim rācenīti
Deguniņa galiņā.

3164. (2139.)

Dop, dop, Rīgā!
Pādop mājā.
Siļķu muca mugurā,
Sāls pods padusē.

3165. (2140.)

Iesēju driķīšus upītes malā,
Tos man noēda tatāri.
Aizgāju tatārus ar cirvi cirst,
Aizskrēja tatāri par gaŗu mežu,
Iekrita cirvītis upītē.
Ne man cirvīša, ne tatāri,
Pats gāju mājās raudādams.

3166. (L. B.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Mūsu kunga kambarī? —
Tur guļ mūsu brālēliņš
Vizulīšu šūpulī.

3167. (2142.)

Es maza meitiņa, es māku rotāt,
Šurpu, turpu, pie tēva, pie mātes.

3168. (L. B.)

Palīdziet labi ļaudis
Brīnumam brīnīties:
Sausa malka man nedega,
Zaļa birze nelapoja.

3169. (2145.)

Jāju, jāju rāceņus zagt
Uz to muižas pagrabiņu;
Satiek' muižas vagariņu, —
Slipad, slipad, atpakaļ.

3170. (2146.)

Kaimiņiem lielas meitas,
Braukšus brauca baznīcā;
Mūsējiem mazmaziņas,
Kājiņām tipuļoja.

3171. (2147.)

Kalpu bērni, irbēniņi
Agri tek migliņā;
Saimenieka svētelīši
Ilgi tup ligzdiņā.

3172. (2148.)

Kam māmiņa tā auklēja,
Vienu lielu, otru mazu?
Lielākais mazākam
Ūdentiņa nepadeva.

3173. (2149.)

Kam tā meitiņa dzeltēniem matiņiem?
Māmiņas meitiņa, brālīša māsiņa.
Liepiņas lapiņ' tiltiņu grīda,
Tur brauca, tur jāja simts brālēniņu,
Pulks jāja puisīšu, pulks cepurīšu,
Pulks gāja meitiņu, pulks vainadziņu.
Es pati stāvēju kalēja smēdē,
Kaļš kalējs nokala pūr' atslēdziņu.

3174. (2150.)

Kas metīs manā maciņā,
Tas sēdēs zelta krēsliņā;
Kas nemetīs man maciņā,
Tas sēdēs mēslu čupiņā.

3175. (2151.)

Ķipīts ķērni nobadīja,
Ieliek ķipi cietumā;
Saka ķipa līgaviņa,
Lai tik gauži neraudāja.

3176. (L. B.)

Tilu, talu stabulīte,
Ko redzēju ganīdama?
Tilzā šāva, ezerā lādēj,
Ķipurs dancoja raibām biksēm.

3177. (2152.)

Ķipurs danco raibām biksēm
Šava kunga celiņā;
Piķiers lēkā raibā mežā
Savam kungam pakaļā.

3178. (2153.)

Knipele, kauliņi tiltiņu taisa,
Tur brauca kundziņš, tur madāmiņas.

3179. (2154.)

Krusta māte, krusta māte,
Kam tu mani aicināji?
Es pie tevis tecēdama
Ietecēju upītē.

3180. (2155.)

Kukažiņa ciemā gāja,
Līkažiņa pavadīja.
„Es tev lūdzu, Kukažiņ,
Atnes man kukulīša."

3181. (2156.)

Kundziņš mani kaŗā sūta,
Sesta gada puisēniņu.
Nevarēju bruņas nest,
Ne tērauda zobentiņu.

3182. (2158.)

Lielas māsas, mazas māsas,
Iesim jūŗas puķes plūkt.
Jūŗas puķes skaistas puķes,
Dzeltainiemi ziediņiem,
Dzeltainiemi ziediņiem,
Sarkaniem vidiņiem.

3183. (2160.)

Lieli vilki, mazi vilki: ī, ī!
Lieli vilki: ī!
Mazi vilki: ņigu, ņegu, ņigu, ņegu!

3184. (2161.)

Līzīt' sēž kamanās,
Es kamanu pakaļā;
Līzīt' grožus kustināja,
Es pātagu vīcināju.

3185. (2162.)

Lustējam, līgsmojam
Mēs, mazās zeltenītes!
Lielajām liela bēda:
Maz pūriņa dibinā.

3186. (2163.)

Māte gāj' uz klēti,
Es tecēju pakaļ;
Māt' iedeva pakul kodaļu,
Es atdevu vējam;
Vējš noauda zīda kleitu
Sudrabiņa lapiņām.

3187. (2164.)

Māte mani izsvieda caur pirtes logu;
Vējš mani šūpoja, balodis loloja.

3188. (2165.)

Man maza ķēvīte, ķēvīte bija,
Ar to ķēvīti žagaros braucu,
No tiem žagariem sētiņu pinu,
Sētiņu apkārt dārziņu taisu,
Es tai dārziņā rozītes sēju,
No tām rozītēm kronīti viju,
Ar to kronīti baznīcā gāju,
Es tanī baznīcā Dieviņu lūdzu.

3189. (2166.)

Mans tēvs Dubur-Dāvus,
Mana māte Dubur-Līze,
Es pats mazs putniņš
Spicu stāvu deguntiņu.

3190. (2167.)

Maza maza meitenīte,
Kā putriņas vērpelīte:
Kad piesita, tad skanēja
Par visāmi maliņāmi.

3191. (2168.)

Maza, maza meitenīte
Tek pa ceļu raudādama.
Ciema puiši bālēniņi,
Ieņemieti kamanās.

3192. (2169.)

Maza, maza meitenīte
Tek pa ceļu raudādama.
Saņemat, bālēliņi,
Būs telīšu ganītāja,
Būs telīšu ganītāja,
Raibu cimdu adītāja.

3193. (2170.)

Maza, maza meitiņa audekla meta,
Mazs, mazs puisītis lūkojās.

3194. (2171.)

Maza meita es būdama
Nekam lieti nederēju;
Kad uzaugu, tad derēju
Ir pašam labajam.

3195. (2172.)

Bij manai māsiņai
Rieksta kaula dzirnaviņas;
Staltam tēva dēliņam
No pelēka akmentiņa.

3196. (2173.)

Mazajām meitiņām
Vējiņš matus plivināja;
Vai tādēļ plivināja,
Maza bēda galviņā.

3197. (2174.)

Mazs, mazs vīriņš, pavāja ķēvīte, —
Vai tu tādu niredzēji?
Redzēju gan,
Iebrauca mežā žagaros.

3198. (2175.)

Mūsu tēvs viņpus Cēs',
Vadžus tēš, siekstus plēš,
Pelnī bērniem dienišķu maizīti.

3199. (2176.)

Ne mušiņas bērniņš biju,
Nenoslīku pieniņā;
Lielu ļaužu, gudra tēva,
No godīgas māmuļiņas.

3200. (2177.)

Nopirku māmiņai kliņģerus, veģus.
Atrašu gārdus, apēšu pats.

3201. (2178.)

Pie bāliņa sērsti gāju,
Vīzītē raušus cepu.
Sķic, incīt, līkastīt,
Apēd manu ceļa maizi.

3202. (2179.)

Pērngad es pazaudēju
Savu zīļu vaiņadziņu;
Šogad to ieraudzīju
Pa istabu rāpojot.

3203. (2180.)

Pilu, pilu, dūciņas, ragutiņas spēlē,
Ķipars danco raibām biksām.

3204. (2181.)

Saimenieka bērniņiem
Ar kuprīti muguriņa:
Kalpu bērni pārsituši,
Kam maizītes nedevuši.

3205. (2182.)

Saimenieka bērniņiem
Visiem pliki vēderiņi:
Kalpu bērni noplēsuši,
Pavaldziņu prasīdami.

3206. (2183.)

Saimenieka bērniņiem
Visiem pliki vēderiņi:
Kalpa bērni noplēsuši,
Savas daļas prasīdami.

3207. (2184.)

Ziedi, ziedi, ziedu pļava,
Dzeltēniemi ziediņiem;
Audzi, audzi, brāļa māsa,
Dzeltēniemi matiņiem.

3208. (2185.)

Zili melni dūmi kūp
Aiz tā meža gabaliņa;
Maza, maza meita raud
Aiz tā meža gabaliņa.

3209. (2186.)

Sitam, kaunam mazos ežus,
Metam podā, vārījam;
Tēvam gaļa, mātei gaļa,
Bērniem sula bļodiņā,
Kaķam ciskas aizkrāsnē,
Kučam kauli pagaldē;
Peic, pavāram par pieri!
Peic, pavāram par pieri!

3210. (2187.)

Sitami plaukstiņas, dos māma cicīša;
Ja nedos cicīša, tad dos putriņu;
Ja nedos putriņas, tad dos žagariņu
Pa okstiņu, pač, pač, pač!

3211. (2188.)

Suns sita bungas,
Kaŗa vīri spēlēja,
Ķipars dancoja
Raibām biksām.

3212. (2189.)

Tā jāj kungi, tā vagares,
Tā jāj paši darbenieki,
Auzu maizes pieēduši,
Teļa putras pastrēbuši.

3213. (2190.)

Tēte Rīgā, memme Bauskā,
Es pats mājās, biksas kājās.

3214. (2191.)

Tētiņ, memmiņ, kad būšu liela?
Rociņas, kājiņas kā bērza pūpiņas.

3215. (2192.)

Tēvs ar māti aiz ūdeņa,
Bērni kalna galiņā;
Ziņģē tēvs, ziņģē māte,
Ziņģē bērni pakaļā.

3216. (2193.)

Tēvs mūs', māte mūs',
Visi mazi bērni mūs';
Lielais Ansis, tas nav mūs',
Tam pašami siev' un bērni.

3217. (2194.)

Trinu, trinu tuteniņu,
Lāčam kaklis jānogriež.
Tēvam gaļa, mātei zupa,
Kungam āda kažokam.

3218. (2195.)

Čij, čij, zīlīte, kur tavi bērniņi?
— Viņpus Daugavas ozola zarā.
Kas viņus šūpo, kas viņus auklē?
— Vēja māte šūpo, vēja māte auklē, —
Juk, juk, juk, juk!

3219. (2196.)

Tūlu, tūlu, tallalā,
Rītu braukšu Dobelē,
Rītu braukšu Dobelē,
Pirkšu smukas pūra lādes;
Pirkšu lielas, pirkšu mazas,
Izdalīšu meitiņām.
Kas būs liela, tai došu mazu,
Kas būs maza, tai došu lielu.

3220. (2197.)

Tur ziedēja zelta ziedi
Viņā lazda krūmiņā;
Ej, bāliņ, pārnes vienu
Mazajai māsiņai.

3221. (2198.)

Vienami tēvami deviņi dēli,
Tie visi deviņi amata brāļi:
Trīs sita bungas, trīs stabulēja,
Trīs vilka tīkliņu gar jūŗas malu.

3222. (2199.)

Viešņa nāce, kukuli nese;
Atrada gardu, apēda pati.

3223. (2200.)

Vecais tēvs iet uz mežu,
Pameta bērnus pakaļā.
Kuš, kuš, bērniņi, neraudiet,
Dievs dos rudzīšus, cepsim maizīti;
Cūciņ mūsu arājiņš,
Cīrulītis ecētājs.

3224. (2201.)

Vecais tēvs bullu bārdu
Nelaiž bērnu baznīcā;
Cik iet bērni baznīcā,
Tik ar bullu mugurā.

3225. (2202.)

Vecais tēvs bullu bārdu
Nelaiž bērnu baznīcā;
Kamēr vecais pupas bradā,
Tikmēr bērni baznīcā.

3226. (2203.)

Vecais tēvs sirmu bārzdu
Nelaiž bērnus baznīcā;
Jaunais tēvs, tam nav bārzdas,
Tas laiž bērnus baznīcā.

3227. (2204.)

Vecam tēvam plata bārda,
Nelaiž bērnus baznīcā,
Lai nedzird Dieva vārdus,
Lai grēkos neiekrīt.

3228. (2205.)

Vecais tēvs sirmu bārzdu
Nelaiž bērnu baznīcā;
Piesienam veco tēvu,
Eima, bērni, baznīcā.

3229. (2206.)

Vecais tēvs uz aku sēž,
Pupu kūlis mugurā;
Es prasīju saujiņu,
Viņš iedeva riekužiņu.

3230. (2207.)

Visi mani bērniņi vāciski runā:
Maizīte — brūtīte, kaņotīte — leperīte,
Nazītis meserītis, purt, suni, ārā.

3231. (2208.)

Cepu, cepu kukuli, ko braukt ciemā;
Atradu gardu, apēdu pats.

3232. (2209.)

Cepu, cepu kukulīti, izcepu gardu,
Izcepu gardu, apēdu mīkstumu,
Nonesu krusttēvam garozu vien.
Krusttēvs mani izvadīja
Ar degošu pagalīti.

3233. (2210.)

Cepu, cepu kukulīti,
Citu dižu, citu mazu;
Tas dižājis dižajam,
Tas mazājis mazajam.

3234. (2211.)

Cepu, cepu kukulīti,
Citu lielu, citu mazu:
Atnāks mani bāleliņi,
Citi lieli, citi mazi.

3235. (2212.)

Cepu, cepu kukuļus, citus lielus, citus mazus.
Brauksim brāļos, dosim bērniem,
Kuŗš mazāks, tam mazāku,
Kuŗš lielāks, tam lielāku.
Ja tie bērni neēdīs, ēdīsim paši —
Ņem, ņem, ņem!

3236. (2213.)

Cepu, cepu sīļa gaļu;
Vai es tevi viens ēdīšu?
Došu kunga sulaiņam,
Došu govu moderei.

3237. (2214.)

Čabu, čabu, kājiņas, ciemā teku;
Vinteļu, vanteļu, mājās nāku.

3238. (2215.)

Citi bērni manu bērnu
Celiņā satikuši,
Labu nazi izvilkuši,
Tutenīti iedevuši.

3239. (2216.)

Viebil, dībil, trigum, tragum.
Sastik, mastik, kūlik, vēlik,
Šķebero, vebero, tilab, tipts.

3240. (2217.)

Pirmo dienu rudzus kūla,
Otru dienu bīdelēja,
Trešdien maizīt' žūrēja,
Ceturtdien beķerēja,
Piektdien cepli kurināja,
Sestdien cepli iestellēja,
Svētdien bērni baznīcā.
Silta maize kulītē.

3241. (L. B.)

Kaķīti, Lūsīti,
Pērc kumeliņu;
Neiesi kājām
Pelīšu medīt.

3242. (2219.)

Āzīti, bucīti, kur liki bārdiņu?
— Pārdevu Krievam par piecu mārku.

3243.(2220.)

Āzīti, Miķelīti,
Kur tu ņēmi bārdiņu?
— Krievs iedeva bārdiņu.
Ko tev laba bārda dara?
— Bārda man zemi slauka,
Āboltiņu graužot.

3244. (2225.)

Briedis nakti pārgulēja
Žagatiņas ligzdiņā.
Bij tādam bajāram
Pie nabaga mājas ņemt!

3245. (2226.)

Briedis pūta vaŗa tauri,
Kalniņāja stāvēdams:
Briežam bērni Vāczemēja
Dzeltēnos kamzoļos.

3246. (2227.)

Trīs jaunas meitiņas veda buku dancot.
Viena tura ragu, otra raga galu,
Trešā kāpa mugurā, lai tik labi lec.

3247. (2228.)

Ezīšam, ezīšam, —
Ežam bērni nosaluši;
Sametam pa grašam,
Nopirksam ezeniņus.

3248. (2231.)

A, b, c, d,
Kaķis lece smēdē,
Sviesta maize zobos;
Bērni skrēja nopakaļ, —
Ne drupač' nedabūj'.

3249. (2232.)

A, b, c, d,
Kaķis skrien pa sniegu,
Pele tam pakaļ.
Tec, kaķīt, atpakaļ,
Ķeŗ to pelīt rokā:
Tev būs gaļa brokastiem,
Man būs āda zābakiem.

3250. (2233.)

Apskaitās mans runcītis,
Piejozās zobentiņu;
Kreima ķērna aizkrāsnē,
To gribēja pušu cirst.

3251. (2234.)

Brauc, kaķīti, Rīdziņā
Ar to peļu vezumiņu;
Atved man divi siļķes,
Baltas maizes kukulīti.

3252. (2235.)

Es pārvedu runcīšam
No Torlavas līgaviņu.
Visa Dieva zeme rīb,
Runcīšam dancojot.

3253. (2236.)

Inčam runčam pelēki audi,
Zīlei žūbei rakstītas zeķes.

3254. (2237.)

Incīšam kaķīšam
Pilna peļu vācelīte;
Jaunajām meitiņām
Pilns pūriņš dzīpariņu.

3255. (2238.)

Incītei kaķītei
Atjāj pieci precinieki.
Nu, nu, inci, pa, pa, inci,
Vai būs pieci skārtelīši?

3256. (2239.)

Incīti kaķīti, aunies kājiņas,
Rītu būs salniņa, brauksim mežā.

3257. (2240.)

Incīti kaķīti, pīsim vīzītes,
Pīsim vīzītes, ausim kājiņas:
Rītu būs svētdiena, brauksim ciemā.
Tu iesi namā, es istabā;
Tevi suņi saries, mani brāļi saņems.

3258. (2242.)

Incīti kaķīti, pirc kumeliņu,
Neiesi kājām pelīšu ķert.

3259. (2243.)

Incīti kaķīti, plucini vilniņu,
Rītu būs salniņa, sals tev kājiņas.

3260. (2244.)

Incīti kaķīti, tec peļu medīt,
Šūsim bērniem peļu kažociņus.

3261. (2245.)

Kaķīts brauca bazārcā,
Platu galvu, basu kāju.
Kas kaķam kājas āva,
Kas galviņu izsukāja.

3262. (2246.)

Kaķis kurmi spīdzināja,
Aukliņā piesiedams:
Vai būs laba šī vasara?
Vai būs labi kvieši, rudzi?
Vai būs labi mieži, auzas?
Vai būs labas dzeltanītes?

3263. (2247.)

Kaķīts kurmi dancināja,
Siksniņā turēdams.
Kad zinātu kurma radi,
Kaķim labi neklātos.

3264. (2248.)

Kaķīts kurmi dancināja,
Siksniņā turēdams.
Paga, paga tu, kaķīti,
Lai paauga kurma bērni.

3265. (2249.)

Es kurmīti dancināju,
Siksniņāje turēdams,
Kam tas manu miežu lauku
Kā ar arklu izvandīja.

3266. (2250.)

Kaķis kurmi nosukāja,
Pats aizbēga Vāczemē.
Vai tie kungi nemeklēja
Veca zemes arājiņa?

3267. (2251.)

Kaķīts, peļu junkuriņš,
Brauc uz Rīgu sievas ņemt;
Nu ir vaļa pelītēm
Astes griezt gredzenā.

3268. (2253.)

Kaķīts skaņi gavilēja,
Kaņipēs tupēdams:
Ne vienā dieniņā
Tādi meži saauguši.

3269. (2254.)

Kaķis tup pelnos, pātaga rokā,
Sūt' mazus bērniņus skaidiņas lasīt.
Incīti mīļo, kur mēs iesim
Plikiem stilbiem, basām kājām.

3270. (2256.)

Kaķīts vilnu plucināja,
Aizkrāsnē tupēdams;
Kaķīšam piecas meitas,
Piecu sagšu vajadzēja.

3271. (2257.)

Kaķīšam daudz naudiņas,
Tas nopirka jumpraviņu.
Jumpraviņa malti gāja,
Pats sēdēja aizkrāsnē.

3272. (2258.)

Kaķīšam bērns nomira
Ziemas svētku vakarā;
Visi meži miglu meta
Aiz kaķīša asarām.

3273. (2259.)

Kic, kaķi, peļot, negaidi vakara!
Tavs, tēvs nomira, pelītes ķerdams.

3274. (2260.)

Kic, kaķīti, peļu ķert,
Iesim paši vāverot!
Kaķis nesa divas peles,
Mēs pustrešas vāverītes.

3275. (2261.)

Ko, runcīti, tu domāji,
Uz akmeņa tupēdams?
— Es domāju Rīgā braukt,
Peles kŗaut vezumā.

3276. (2262.)

Ko tie manim labu dara,
Pieci, kaķi, kaķēniņi?
Skalus vien grabināja,
Aizkrāsnē gulēdami.

3277. (2263.)

Kur, kaķīti, kavējies,
Ceturtdien darbos brauci?
— Nebaries, stārastiņ,
Kurmīšam kāzas dzēru.

3278. (2265.)

Nevienam tā nerīb,
Kā kaķam dancojot:
Kaķam cirvis, kaķam kaplis,
Kaķam nauda mugurā.

3279. (2266.)

Nevienam tā nerīb,
Kā kaķam dancojot:
Kaķīšam zelta pieši,
Sidrabiņa zābaciņi.

3280. (2267.)

Ņurru, ņurru, sakodu peles,
Šakŗāvu vezmē, novedu Rīgē.
Būs kungiem gārda gaļa,
Būs tiem mīksti cepetīši;
No tām peļu ādiņām
Preilenēm kažociņi.

3281. (2268.)

Runčiņ, bunčiņ, mazgā kājas,
Rītu kaķei kāzas būs;
Ja tu kājas nemazgāsi,
Tad kāzās tu netiksi.

3282. (2270.)

Runci, runci, lādē plinti!
Peles bērni ķīvējās.

3283. (2271.)

Runci, runci, vāri putru,
Pārbrauks tavi mežnieki
Nolijuši, nosaluši,
Nosvīduši kumeliņi.

3284. (L. B.)

Runci, runci, vāri putru,
Pārnāks tavi darbenieki.
Nebūs putra izvārīta,
Bungās tavu muguriņu.

3285. (2273.)

Šam naudiņa, tam naudiņa,
Kaķam naudas zutenīte:
Skanējās, žvadzējās,
No ceplīša nolēcot.

3286. (2274.)

Šķic, runcīti, puc, runcīti,
Ār' no manas istabiņas!
— Pēc tu lūgsi raudādams:
Nāc, runcīti, atpakaļ.

3287. (2275.)

Šļūcati, vērpati, kaķīšu meitiņas,
Lai neguļ runcīši bez paladziņa.

3288. (2276.)

Šļūcu, šļūcu, vērpu vērpu
Kaķīšam paladziņu:
Kaķīts bija liela rada,
Bez palaga negulēja.

3289. (2277.)

Suns ar kaķi aizkrāsnē
Lieli, ilgi strīdējās:
Kaķīts saka: man mūriņš,
Sunīts saka: aizdurvīte.

3290. (2278.)

Auču, auču, viču, viču!
Man deviņi kumeliņi;
Trīs es jāju, trīs es braucu,
Trīs pakaļ tecināju.

3291. (2279.)

Jāju, jāju kunga zirgu,
Kad tas krītīs, kungs dos citu,
Lielu bēru strupu asti.

3292. (2280.)

Jūdziet manim zelta loku,
Jūdziet sirmu kumeliņu,
Lai es braucu pār Daugavu
Pie citiem lielmaņiem.

3293. (2281.)

Tprū, tprū, ķēvīte, arklē jūdzama!
Būs bērniem čičas, pupas,
Būs apaļi rācentiņi.

3294. (2282.)

Čīku, čīku, grabu, grabu, —
Kas pa mežu brikšķināja?
Raiba kuņa ragus taisa,
Savus bērnus vizināt.

3295. (2283.)

Ai, lācīti, platkājīti,
Vai tev vien mežs pieder?
Ņemšu savus kuceniņus,
Iesim mežu izdalīt.

3296. (2284.)

Lāci, lāci, ķeterkāji,
Kam meloji vakarāi?
Mūs' brālīši strēlenieki,
Novilks tavu kažociņu.

3297. (2285.)

Lāci, lāci, ķeterkāji,
Kam tu nāci mūs' mežāi?
Mums bij tādis egļu mežis,
Piebierst tavis kažociņis.

3298. (2287.)

Lācis kāpa ozolā,
Bite koda kājiņā.
Vai, bitīte, nepazini
Sava veca dravenieka?

3299. (2289.)

Lācīts kāpa ozolā,
Sakās kunga dravenieks.
Kur tev dzeins, kur vācela,
Kur, lācīti, medu liksi?

3300. (2290.)

Lācīts ēda manas auzas,
Savas auzas dēvēdams.
Iesim, lāci, pie kundziņa,
Katram auzas piederēs.

3301. (2291.)

Vilciņš saka uz lācīša:
Kur, lācīti, medu ņēmi?
— Es uzkāpu ozolā,
Jaunu puišu dējumā.

3302. (2292.)

Vilkam liels brīnumiņš,
Lapsai zīžu kažociņš.
— Kas tev kaiš, jēru zagli?
Tas man mātes nopelnīts.

3303. (2293.)

Pūt, pele, uguni, lec pate pelnos,
Lai saka māmiņa meitiņu pūšam.

3304. (2295.)

Dūmi kūp kārkliņos, —
Kas tos dūmus kūpināja?
Zaķīts dara alutiņu,
Grib dēlam sievu ņemt.

3305. (2297.)

Es iejūdzu raibu zaķi
Rakstītās kamanās;
Lec zaķītis cilpu, cilpu,
Kamaniņas knipu, knapu.

3306. (2299.)

Es iejūdzu raibu zaķi
Rakstītāsi kamanās.
Rīgas kungi man vaicāja:
Cik tas zaķis tev maksāja?
— Pieci sieki sīkas naudas,
Sesto zelta gabaliņu.

3307. (2300.)

Es nopirku stulbu zaķi,
Brauc' uz Rīgu ziņģēdams.
Rīges kungi brīnījās:
Kur tu tādu zirgu ņēmi?
— Rīgē pirku, naudu devu,
Vāczemēja kaldināju.

3308. (2301.)

Grozi acis, garausīti,
Mana tēva kulītē,
Kam tu gāji asnu ēst
Mana tēva druviņā.

3309. (2302.)

Kāpēc raudi, maziņais?
Zaķīts tevi sabaidīja.
Nāks, nāks medinieks,
šaus, šaus zaķīti,
šaus, šaus zaķīti
Par bērniņa baidīšanu.

3310. (2303.)

Kas to teica, tas meloja,
Ka zaķim sirms zirdziņš.
— Es to teicu, nemeloju,
Es redzēju sedlojam.

3311. (2304.)

Ko tu, zaķi, pukājies
Mana tēva tīrumā?
Iznāks mana tēva suņi,
Novilks tavu kožociņu.

3312. (2305.)

Jānīts gāja zaķi ķert
Uz to lielo bērzu birzi.
Pārnāk Jānīts raudādams,
Zaķīts pieri izbadījis.

3313. (2306.)

Zaķīšam nabagam
Treji bērni vasarā:
Pirmie zērzņi, otrie kūla,
Tie trešie rudza ziedi.

3314. (L. B.)

Zaķīšam trīs dēliņi,
Visi lieli amatnieki:
Jānīts pūta, Pēters kala,
Jēkabs ogles dedzināja.

3315. (2308.)

Zaķīt, zaķīt, baltļipīt,
Tādu tavu melošanu!
Tev lūpiņas pārsprāgušas,
Melu ziņas nēsājot.

3316. (L. B.)

Zaķis aŗa līdumā,
žagatiņa brīnējās;
Ko brīnies, žagatiņa,
Tā vīram jāstrādā.

3317. (2310.)

Zaķīts gāja sūdzēties
Uz Dieviņu tētīti:
Sak', Dieviņ tētīti,
Kāda zaķam dzīvīte, —
Auzas braukt, pasiles grauzt!

3318. (2311.)

Zaķīts kliedza, zaķīts brēca,
Saķam muiža nodegusi:
Zaķīšam sadegusi
Smalku kārklu istabiņa.

3319. (2312.)

Zaķīts kliedza, zaķīts brēca,
Zaķam muiža nodeguse:
Zaķīšam sadeguši
Paši goda kamzolīši.

3320. (2313.)

Zaķīts lēca par tīrumu
Septiņiem gabaliem:
Divi ausis, četras kājas,
Septīt' ļipa pakaļā.

3321. (2314.)

Zaķīts līda līduminu
Visgarēm Daugaviņu;
Ir vēzītis pukšķināja,
Sav' arklīti taisīdams.

3322. (2315.)

Zaķīts raud raudādams,
Kur būs ņemt līgaviņu?
Ņem, zaķīti, līgaviņu
No vāveres meitiņām.

3323. (2316.)

Zaķīts sauca vāverīti
Pie krūmiņa riekstus malt,
Pie krūmiņa riekstus malt,
Uz čiekura atsēsties.

3324. (2317.)

Zinu, zinu, bet neteikšu,
Kur baltais zaķis gul:
Aiz upītes kalniņā
Sīkā kārklu krūmiņā.

3325. (2318.)

Tauri, lauri, litaurīti,
Kam gulēji saulītē?
Saule lēca, rasa bira,
Suņi pēdu nepazina.

3326. (2319.)

Teters ņēma irbes meitu,
Zaķīts jāja panāksnos,
Zaķīts jāja panāksnos
Ar sidraba sedliņiem.

3327. (2320.)

Tup', zaķīti, tīrumā
Uz pelēka akmentiņa,
Sagaidīsi vilku pulku,
Vilki tevi saplēsīs.

3328. (2323.)

Aiz kalniņa dūmi kūp, —
Kas tos dūmus kūpināja?
Seskis dara alutiņu,
Tas tos dūmus kūpināja.

3329. (2324.)

Aiz kalniņa dūmi kūp,
Seskis dara alutiņu;
Piecas mucas stipra alus,
Seija kŗāca kŗācamā.

3330. (2325.)

Aiz kalniņa dūmi kūp,
Seskis dara alutiņu.
Pieci graudi, sešas mucas,
Kas par brangu alutiņu!

3331. (2326.)

Lai bij nauda, kam bij nauda,
Seskam nauda vēl vairāk;
Seskis gāja par laipiņu,
Nauda vieni žvakšķējās.

3332. (2328.)

Seskis alu tecināja,
Caur zemīti dūmi kūp;
Salts kā ledus, gards kā medus,
Ak tu Dieva dāvaniņa!

3333. (2330.)

Sesciņam laba dzīve,
Kā vienami kundziņam:
Zemītē alu dara,
Caur zemīti dūmi kūp.

3334. (2331.)

Au, ču, ču, sila vāverīte!
Kas tevi no sila izlecināja?
Mani brāļi medenieki izlecināja.

3335. (2332.)

Ej gulēt, vāverīte,
Nesnaudusi vakarā;
Rītā agri cēlusies,
Notek sila gabaliņu.

3336. (2334.)

Gudra bija vāverīte,
Gudri bērnus audzināja:
Pati brida dziļus dubļus,
Bērnus laipu laipināja.

3337. (2335.)

Vāverīte gudra sieva,
Gudri bērnus audzināja:
Pate guļ siliņā,
Bērni sila maliņā.

3338. (2336.)

Gudra sila vāverīte,
Gudri bērnus audzināja:
Pate ēda ciekuriņus,
Bērni alkšņu pumpuriņus.

3339. (2337.)

Gudra bija vāverīte,
Gudri bērnus audzināja:
Starp priedītes, starp eglītes,
Lai caunītis neredzēja.

3340. (2338.)

Krustām, šķērsām vāverīte
Pār celiņu pārtecēja;
Pakaļ skrēja medenieki
Ar sudraba sunīšiem.

3341. (2339.)

Maza bija, bet ražena
Diža meža vāverīte.
Asti viene parādīja
Medinieka sunīšiem.

3342. (2340.)

Mudīga, mudīga sila vāverīte,
Ne suņi panāca, ne medenieki.

3343. (2341.)

Pieci pirksti vāverei,
Pieci zelta gredzentiņi;
Lec zariņu no zariņa,
Kaitin' manu bālēliņu.

3344. (2342.)

Skopa, skopa vāverīte,
Otras māsas nemieloja;
Pūriņā sapelēja
Kodoliņu plācenīts.

3345. (2343.)

Tec pa ceļu, vāverīt,
Nava pēdu dzinējiņu,
Rītu snigs balti sniegi,
Tad būs pēdu dzinējiņi.

3346. (2344.)

Trīs kundziņi, trīs sulaiņi
Šāva vienu vāverīti;
Vēl tā pate uzkliboja
Šmīdras egles galiņā.

3347. (2345.)

Viču, vaču vālūdzīte
Ar meitām istabā;
Jauni puiši vanadziņi
Aiz lodziņa klausījās.

3348. (2346.)

Vāverei pieci pirksti,
Pieci zelta gredzentiņi;
Lec priedē, lec eglē,
Zeltu vien birdināja.

3349. (2347.)

Vāverīte kuplastīte
Ar meitām danci veda;
Ar puišiem vien neveda,
Kam tie auga strēlenieki.

3350. (2348.)

Vāverīte kuplastīte
Jaunus puišus kaitināja:
Lec priedē, lec eglē,
Lec kuplāi ozolā.

3351. (2349.)

Vāverīte malti gāja,
Sesku sūta druviņā;
Samaluse, izcepuse,
Panāk sesku celiņā.

3352. (2350.)

Vāverīte noderēja
Ar caunīti skrieties iet.
Vāverīte sētā skrēja,
Caunīt' sila biezumā.

3353. (2351.)

Vāverīte purvu brida
Sarkanāmi kājiņām;
Es nevaru purva brist,
Baltas zeķes kājiņā.

3354. (2352.)

Vāverīte sukā vilnu
Sausas egles galiņā;
Šim sprodziņa, tam sprodziņa,
Man ar visu kodeliņu.

3355. (2353.)

Triku, traku vāverīte
Ar meitāmi maltuvē;
Kad ieraugi bisenieku,
Skrien pa logu siliņā.

3356. (2351.)

Vakars nāce, vāverīt,
Kad tu tiksi siliņā?
Vai gribēji šo naktiņ
Uz cintiņas pārgulēt?

3357. (2355.)

Vakars nāca, vāverīte,
Steidzies egles galiņā!
Gaŗa būs šī naksniņa
Zem eglītes pārgulēt.

3358. (2356.)

Vakars nāca, vāverīte,
Steidzies egles galiņā;
Ja nevari pasteigties,
Gul eglītes zariņā.

3359. (2357.)

Vakars nāca, vāverīte,
Steidziés egles galiņā!
— Laba būs šī naksniņa
Pie celmiņa pārgulēt.

3360. (2358.)

Cipu, capu, vāverīte
Ar ezīti riņķi grieza;
Kamēr ezis riņķi grieza,
Vāver' koka galiņā.

3361. (2359.)

Citi jūdza sirmus bērus,
Es aizjūdzu vāverīti,
Es aizjūdzu vāverīti
Rakstītās kamanās.

3362. (2360.)

Adat, meitas, ko adat,
Vilkam zeķes noadat!
Vilkam kājas nosalušas,
Sila malu tekājot.

3363. (2361.)

Ai, ai, aijaja,
Es braucīšu siliņā!
Es redzēju vilkam ragus,
Zaķam zaļu cepurīt'.

3364. (2362.)

Vai, Dieviņi, vai, Dieviņi,
Vilkam liela tēva zeme:
Visi krūmi, pļavas stūri,
Vis' vilkam piederēja.

3365. (2363.)

Ai, vilciņ, ai, vilciņ,
Tu bij' Dieva darbenieks;
Ni tev māte kulē lika,
Ni ielika cibiņā.

3366. (2364.)

Oi, vilciņ, oi vilciņ,
Tu izaugi nerājams!
Dienu ganus klīdzināji,
Nakti suņus kaucināji.

3367. (2365.)

Vai, vilciņi, vai vilciņi,
Tu jau biji nekristīts,
Kurš vien tevi ieraudzīja,
Visi tevi ulināja.

3368. (2366.)

Ar vilciņu artu gāju
Celmainā līdumā.
Velc, vilciņi, raudādams,
Kam nokodi kumeliņu.

3369. (2367.)

Ar vilciņu mežā braucu,
Lielu kļāvu vezumiņu.
Velc, vilciņ, raudādams,
Kam apēdi kumeliņu.

3370. (2368.)

Ar vilciņu Rīgā braucu,
Ar pelēci pavados.
Velc, vilciņ, raudādams,
Kam apēdi pelēcīti.

3371. (2369.)

Ar vilciņu Rīgā braucu,
Tēvam pirkti tabaciņas.
Nopirk' siļķes, nopirk' sāli,
Nopirk tēvam tabaciņu.

3372. (2370.)

Ar vilciņu Rīgā braucu,
Tēvam pirkt tabaciņu.
Nosprāgst vilks, salūzt ragus,
Izput tēva tabaciņš.

3373. (2371.)

Ar vilciņu Rīgā braucu,
Tēvam pirkti tabaciņu,
Tēvam pirku tabaciņu,
Mātei saldu cukuriņu.
Ēd, māmiņa, cukuriņu,
Tētiņam tītīdama.

3374. (2372.)

Ar vilciņu Rīgā braucu,
Tēvam pirkt tabaciņu.
Vilciņš kauca, vilciņš brēca:
Kaut pārtrūktu dzeņaukstīte.

3375. (2373.)

Ar vilciņu Rīgā braucu,
Tēvam vedu tabaciņu.
Velc, vilciņi, raudādams,
Kam apēdi kumeliņu.

3376. (2374.)

Kas vilkam miežus sēja,
Kas stādīja apenīšus?
Ik vakarus gavilēja
Smalkā priežu siliņā.

3377. (2375.)

Gani kliedza, gani sauca:
Vilks noslīka Daugavā!
Piecieš kungi labu vīru,
Ne vēl tādu jēru zagli.

3378. (2377.)

Kur, vilciņi, čunčināji,
Kaulu pieši kājiņā?
Uz rumbiņu, uz rumbiņu,
Pie tiem rumbas zvejniekiem.

3379. (2378.)

Kur, vilciņi, tu tecēji,
Kaula pieši kājiņās?
— Uz jūŗmalu, uz jūŗmalu,
Zvejniekiem tiesas spriest:
Trīs zvejnieki saplēsās,
Uz to vienu reņģes galvu.

3380. (2379.)

Kur, vilciņ, tu tecēsi
Ar tiem kaula nadziņiem?
— Tek' uz Rīgu sūdzēties,
Suņi manu ādu plēsa.

3381. (2380.)

Meitiņas māsiņas, aunietisi kājiņas,
Būs jums šovakar lēcienīši:
Vilciņš aizveda lapsiņas meitiņu,
Sila malas trīcēja dancojot.
Gan bija koklīšu, gan stabulīšu,
Gan bija meitiņu dancotāju.

3382. (2381.)

Pieci vilki danci veda
Ap to lielu siena kaudzi;
Citam aste kā kodeļa,
Citam ausis kā lemeši.

3383. (2382.)

Pieci vilki danci veda
Ap to lielu siena kaudzi;
Kaut būt' kungi zinājuši,
Tur būt' laba muižas vieta.

3384. (2383.)

Pieci vilki vilku vilka,
Otri pieci brīnējās,
Otri pieci brīnējās,
Kā tie pieci stīvējās.

3385. (2384.)

Pieci vilki vilku vilka
Pa slidenu ezariņu;
Divi kalti, trīs nekalti,
Visi līdza stīvējās.

3386. (2387.)

Pieci vilki vilku vilka
Pa slidošu ledutiņu;
Visi pieci vienis prātis,
Visi astes kustināja.

3387. (2388.)

Skaiti, vilks, pātarus!
Es, tēvs, nemāku.
Kazuļi, jēruļi,
Tie mani pātari.

3388. (2389.)

Vilka māte gauži raud,
Nemāk bērni stabulēt;
Lācīšam div' dēliņi,
Abi labi dravinieki.

3389. (2390.)

Vilka māte, nabadzīte,
Božītiesi božījās:
Izstellējse savus bērnus
Bez cimdiņu medībā.

3390. (2391.)

Vilkam labi, vilkam labi,
Vilkam liela tēva zeme;
Zaķīšam, nabagam,
Ar uguni nosviluse.

3391. (2392.)

Vilks ar lapsu strīdējās
Augsta kalna galiņā:
Vilkam kaula kažociņš,
Lapsai zīda salubīte.

3392. (2393.)

Vilciņš alu padarīja,
Lapsa dedza brandavīnu:
Tie gribēja šoruden
Savus bērnus godināt.

3393. (2395.)

Vilciņš būdu darināja
Biezajā eglājā;
Kad atnāks miglas rīts,
Jēriem braukt ormaņos.

3394. (2396.)

Vilciņš dancoja, sila mala trīcēja:
Vilciņš paņēmis lapsiņas meitu.

3395. (2397.)

Vilciņam kāzas bija
Pašē lapu laiciņē;
Pieci vilki panākstē,
Lācis galda galiņē.

3396. (2398.)

Vilciņš kliedze, vilciņš brēce,
Vilkam bērni nosaluši.
Kur nu būs jēru zagļi,
Aitu bērnu rājējiņi?

3397. (2399.)

Vilciņš misas pasmeķējis,
Visus purvus izdancojis;
Kaut dabūtu alutiņu,
Kokiem saknes izspārdītu.

3398. (2400.)

Torķis (vilks) sēd aiz vārtiem,
Gaida drilli (kazu) izietam;
Pavaicāja sētlāpim (kaķim),
Kur gulēja aldermaņi (suņi).

3399. (2401.)

Vilks dara aliņu niedrājā,
Aicina ganiņu aliņa dzert.
— Neiešu, vilciņi, aliņu dzert.
Kam manas kaziņas aiztramdīji.

3400. (2402.)

Gudra caunīt' i bijusi,
Gudri bērnus audzējusi:
Kad kājiņas apāvusi,
Tad ielaida siliņā.

3401. (2403.)

Caune auda audekliņu
Zaļajāi priedītē,
Zīda nīts, zelta šķiets,
Sudrabiņa atspolīte.

3402. (2404.)

Caune auda audekliņu
Sausas egles galiņā;
Atskrēj vēja vanadziņš,
Sajauc caunes audekliņu.

3403. (2405.)

Caune guļ kārkliņos,
Zelta kurpes kājiņās;
Jauni puiši bandenieki,
Nava tādu zābaciņu.

3404. (2406.)

Caune mežu izdevuse,
Vāverīte nopierkuse;
Izdzierduse lūšu māte,
Sit plaukstiņu plaukstiņāi.

3405. (2407.)

Caune mete audekliņ'
Gaŗas egles galiņā:
Atjāj Dieva div' dēliņi,
Sajauc caunes audekliņ'.

3406. (2408.)

Cauna meta audekliņu
Pa sīkāmi priedītēm;
Sajāj caunas medinieki,
Sajauc caunas audekliņu.

3407. (2409.)

Caune meta audekliņu
Sausas egles galiņā;
Skrien bitīte, sit spārniņus,
Sajauc caunes audekliņu.

3408. (2410.)

Caune meta audekliņu
Sausas egles galiņā;
Vāverīte uzgājusi
Sajauc caunes audekliņu.

3409. (2411.)

Caune meta audekliņu
Staiga purva maliņā;
Kas godīgs tēva dēls,
Saņem caunes audekliņu.

3410. (3412.)

Caune silu pārdevuse,
Vāverīte atpirkuse;
I šodien caunes bērni
Ar vāveri ienaidā.

3411. (2413.)

Caune silu pārdevuse,
Vāverīte atpirkuse.
Šodien tek caunes bērni
Sila malu, raudāmi.

3412. (2414.)

Caune vilka audekliņu
Visgaŗām sila malu;
Liela pulka irbu nāca,
Sajauc caunes audekliņu.

3413. (2415.)

Cauna vilka audeklīti
Visgaŗām sila malai.
Velc, caunīt, manu tiesu
Jel celmiņa galiņā.

3414. (2416.)

Caunītei pieci pirksti,
Pieci zelta gredzeniņi;
Tie nobira skanēdami
Pa zariņu zariņiem.

3415. (2418.)

Jūgsim cūciņu silītē,
Brauksim Rīgas pilītē.
Rīgas kungi brīnēsies,
Kādi viesi še atbrauca.

3416. (2420.)

Cūka taisa čabuliņas,
Jākāp zīļu ozolā;
Ikām cūka čabas taisa,
Jau zīlītes nobirušas.

3417. (2421.)

Cūka cepe kukulīti,
Sakās braukt ciemiņā.
— Kādu velnu viešņa nāk
Ar tik gaŗu deguniņu!

3418. (2422.)

Cūciņa ceļu tek,
Sivēniņi ceļa malu
Austiņas kustināja,
Kājiņas čabināja.

3419. (2423.)

Cūku man seglojiet,
Jūdziet kazu kamanās,
Lai es braucu uz Maskavu,
Uz citiem lielmaņiem.

3420. (2424.)

Apgāzās baložam
Dīķī kviešu vezumiņš;
Trīs birkavi, seši podi,
Tas baloža vezumiņš.

3421. (2425.)

Balodītis ūzu prasa,
Ozolā tupēdams;
Kur es ņemšu, balodīt,
Man nav ūzu nesātāja.

3422. (2426.)

Cīrulīti, balodīti,
Kas tavā guziņā?
Kviešu praudi, siņupītes,
Sarkanās vabolītes.

3423. (2427.)

Dūku, dūku, balodīti,
Manā griķu druviņā;
Kad es iešu griķu pļaut,
Nocirtīšu deguntiņu.

3424. (2428.)

Izpucēju balodīti,
Kam celiņa nerādīja;
Man satrūka zelta groži,
Apkārt Bausku važojot.

3425. (2429.)

Kur tu brauksi, balodīti,
Ar tiem vaska spārniņiem?
Braukš' uz Rīgu, pārdoš' linus,
Pirkšu zelta gredzeniņu.

3426. (2430.)

Mana tēva ozolā
Pieci simti balodīšu.
Lādēj' plinti līdz galam,
Nošauj' visus balodīšus.
Uz tā viena šāvieniņa
Trīs dieniņas birtin bira,
Trīs dieniņas birtin bira,
Līdz nobira balodīši.

3427. (2431.)

Pūru, puspūru olu dēj
Mana sieva, balodīte!
— Vai tu ņūc, vai neņūc,
Driķos tevi nelaidīšu.

3428. (2432.)

Pūti, pūti, balodīti,
Ne tu manu bēdu pūti:
Pats tu pūti savu bēdu,
Savus bērnus baŗodams.

3429. (2433.)

Pūti, pūti, balodīti,
Tava sieva nevesela,
Kam tā gāja zirņu zagt
Otra vīra draviņā.

3430. (2434.)

Čuči, zelta balodīti,
Cukuriņa būdiņā!
Citi putni savus bērnus
Pa krūmiem izkaisījši.

3431. (2435.)

Ļaudis muļķi, kaisa zierņus,
Es bij gudra, salasīju
Sarkanajā kulītē.

3432. (2436.)

Kamēr māte viesi vada,
Tikmēr bērni gaļu cep!
Iztek tauki ugunī,
Vidžu, vidžu, čirrks!

3433. (2437.)

Kuko augsti, dzeguzīte,
Laid balstiņu līdz zemei!
Augšā tevi Dieviņš dzird,
Zemē mani bālēnīši.

3434. (2438.)

Kūko birzē, dzeguzīte,
Neba ilgi tu kūkosi:
Atnāks Jānīts, Pēterīts,
Ies' projāmi kūkodama.

3435. (2439.)

Kuko, kuko, dzeguzīte,
Tu kukoji, es raudāju;
Tu kukoji birzītē,
Es raud' birzes maliņā.

3436. (2440.)

Kuko, manu dzeguzīti,
Es pretī atkukošu,
Es pretī atkukošu,
Kā savai māsiņai.

3437. (2441.)

Kuko, mana dzeguzīte,
Ziedošā ābelē,
Lai zied tavi spārnu gali,
Kā ābeles balti ziedi.

3438. (2442.)

Kuko, mana dzeguzīte,
Zelta laipu laipodama;
Kad pārlūza zelta laipa,
Kuko niedres galiņā.

3439. (2443.)

Kuko, zelta dzeguzīte,
Nekukosi rītvakar:
Nošaus tevi rītvakar
Jūŗas malas zvejnieciņi.

3440. (2444.)

Kuko, zelta dzeguzīte,
Sudrabiņa ozolā,
Kam atstāji zaļu birzi
Daugaviņas maliņā.

3441. (2445.)

Kukodama, dzeguzīte
Pras' ganam kukulīša
Vai tu traka, dzeguzīte,
Tā ganam pašam nav.

3442. (2446.)

Kūkodama, dzeguzīte
Prasa man kukulīša.
Kur es ņemšu kukulīti,
Man vēl nava arājiņa;
Vēl manam arājam
Māmuliņa kājas āva.

3443. (2447.)

Nekuko, dzeguzīte,
Aŗamā zemītē!
Ganiņš tev šautru svieda,
Arājiņš velēniņu.

3444. (2448.)

Nekuko, dzeguzīte,
Aŗamā zemītē!
Kuko purva maliņā,
Kur neaŗa bāleliņi.

3445. (2449.)

Nekuko, dzeguzīte,
Mana tēva ozolā;
Skrej pār jūŗu kukodama,
Kuko niedres galiņā.

3446. (2450.)

Nekuko, dzeguzīte,
Ziedošā ābelē;
Ja tev nava cita koka,
Kuko niedras galiņā.

3447. (2451.)

Ko, dzērvīte, tu klaigā,
Tīru puru bradādama?
— Man nokrita zelta piesis,
Ar ķīvīti dancojot.

3448. (2452.)

Dzenīšām raibi svārki,
Tam skrodeŗa nevajag;
Dzērvītei gaŗas kājas,
Tai tiltiņa nevajaga.

3449. (2453.)

Visi putni skaisti dzied,
Dzenis vien nedziedāja;
Kādu jodu tas dziedās,
Prauli vien vēderā.

3450. (2454.)

Vai, ezera gaigaliņa,
Tavu skaistu cekuliņu!
Kur tu ņēmi, kas tev deva,
Ūdens virsu līgojot.

3451. (2455.)

Atskrien jūŗas gaigaliņa,
Apzeltīti spārnu gali;
Iesameta Daugavā,
Aizsadega Daugaviņa.

3452. (2456.)

Ko dara, ko dara gaigalu bērni?
Cits sēd zeltā, cits sudrabā,
Cits rauda basām kājiņām.

3453. (2457.)

Ar gailīti Rīgā braucu,
Div' auziņas vezumā;
Rīgas kungi brīnījās:
Tāds zirdzinis, tāds vezumis.

3454. (2458.)

Ar gailīti Rīgā braucu
Div zirdziņu vezumiņu.
Ar to smagu vezumiņu
Ne radiņi nepazina.

3455. (2359.)

Ar gailīti Rīgā braucu,
Trīs zirnīši vezumā.
Kamēr pats māju prasu,
Apēd zirgs vezumiņu.

3456. (2460.)

Ar gailīti Rīgā braucu,
Trīs zirnīši vezumā;
Rīgas kungi brīnījās,
Kas par lielu vezumiņu.

3457. (2461.)

Ar gailīti Rīgā braucu,
Trīs zirnīši vezumā.
Rīgas kungi man vaicāja,
Kur es tādu zirgu ņēmu.
Rīgā pirku, naudu devu,
Vidzemēi audzināju.

3458. (2462.)

Ar gailīti Rīgā brauču,
Trīs zirnīši vezumā.
Rīgas kungi priekšā nāce,
Siekiem naudu mērīdami.

3459. (2463.)

Ar gailīti Rīgā braucu,
Trīs zirnīši vezumā;
Tāpat arī mājās tiku,
Kā tie citi ceļa vīri.

3460. (2464.)

Ar gailīti Rīgā braucu,
Trīs zirnīši vezumā;
Tāpat mani māte gaida,
Kā i citu ceļa vīru.

3461. (2465.)

Dziedi, dziedi tu, gailīti,
Ar to kaula deguniņu!
Dziedādams nopelnīji
Kaņepīšu vācelīti.

3462. (2466.)

Gailis vistu mīļi tur'
Par visiem putniņiem;
Dabon miezi mēslienāi,
Sauc vistiņu raudādams.

3463. (2467.)

Gailīts brauca kaņepēs
Ar sudraba vāģīšiem,
Vista sēd vāģīšos,
Cekuliņu grozīdama.

3464. (2468.)

Gailīts gāja ar vistiņu
Sev vietiņas meklēties;
Vista nesa paladziņu,
Gailīts vārtu atslēdziņu.

3465. (2469.)

Gailīts saka uz vistiņu:
Brauksim miežu tīrumā;
Divi sirmi kumeliņi,
Četri vaska skritulīši,
Zelta groži, vaļa pīcka,
Sudrabiņa iemauktiņi.

3466. (L. B.)

Runā vista ar gailīti,
Kur naksniņu gulēsim?
Īs kājiņas, dziļš sniedziņš,
Tāli salma gubezītes.

3467. (2471.)

Gailīts saka uz vistiņas:
Līdīsim kaņepēs;
Rītu būs lietus diena,
Nevar tālu vazāties.

3468. (2472.)

Gailīts tek pa priekšiņu,
Kaņepītes bārstīdams;
Vistiņ, tek no pakaļas,
Kaņepītes lasīdama.

3469. (2473.)

Kas kait gaiļam nedziedāti,
Rītā auzas, vakarā,
Kas nabaga teteram,
Sīki bērza pumpurīši.

3470. (2474.)

Kur tecēji tu, gailīti,
Spalvaiņām kājiņām?
— Es tecēju ciemiņos,
Sav' māsiņu apraudzīt.

3471. (2475.)

Vista, vista, adi cimdus,
Gailis taisa ragaviņas;
Rītu būs dziļš sniedziņš,
Tad brauksim Liepājā.

3472. (2477.)

Cibu, cabu, cābulīti,
Ielaid mani istabā,
Es tev došu baltu vistu,
Ar visiem cālīšiem.

3473. (2478.)

Cibu, cabu, cābulīti,
Ielaid mani istabā,
Es tev vērpšu tavus linus,
Tavu linu pakuliņas.

3474. (2479.)

Cibu, cabu, cabulīti,
Ko tu vedi vezumā?
— Sievu vedu, bērnus vedu,
Pats tecēju kājiņām.

3475. (2480.)

Grieza grieza rudzīšos,
Paipaliņa kārkliņos:
Griezai rudzi piederēja,
Paipalai smalki kārkli.

3476. (2481.)

Grieza grieza rudzīšos,
Paipaliņa maliņā;
Grieza griez: briestiet, rudzi!
Paipaliņa: pūt, pelavas.

3477. (2482.)

Grieze griež rudzīšos,
Paipaliņa papardēs;
Grieze griež tīrus rudzus,
Paipaliņa papardītes.

3478. (2483.)

Grieze grieza rudzīšos,
Paipaliņa pļaviņā:
Grieze grieza maizes klaipu,
Paipaliņa siena vālu.

3479. (2484.)

Grieze grieza rudzīšos,
Paipaliņa pļaviņā.
Aiziet grieze no rudziem,
Paipaliņa no pļaviņas.

3480. (2485.)

Bijus' ir, bijus, ir
Gulbīšam māmuliņa:
Šūpulīti vien atradu
Ezeriņa maliņā.

3481. (2486.)

Kas gulbīti baltu taisa,
Ka ne jūŗas ūdentiņš?
Kas bērniņus lietā lika,
Ka ne tēvs, māmuliņa?

3482. (2487.)

Irbe tek lejiņā
Zeltainām kājiņām.
Ko tai bij netecēt,
Zelta kārkli lejiņā.

3483. (2488.)

Piederēt piederēja
Irbes meita teteram:
Tā mācēja maizi cept
No bērziņa pumpuriem.

3484. (2490.)

Ķīvīts mani kaitināja
Aiz upītes līciņā;
Kad es skriešu, tad noņemšu
Ķīvīšam cepurīti.

3485. (2491.)

Ķikotam gaŗas kājas,
Apkārt tek ezariņu;
Man piekusa div' bērīši,
Pēc ķikota dzenoties.

3486. (2492.)

Ķikutiņš alu dara
Kumeliņa pēdiņā;
Krupīts nesa ūdentiņu
Salīkušu muguriņu.

3487. (2494.)

Ak tu, krupju lakstīgala,
Tavu jauku dziedāšanu!
Man māmiņa maizes deva,
Es tik grazni nevarēju.

3488. (2495.)

Ak tu, krupja lakstīgala,
Tavu jauku dziedāšanu!
Man pazuda raibalīte,
Tavu dziesmu klausoties.

3489. (2496.)

Ak tu, zelta lakstīgala,
Nelaidies rāvienā,
Visi tavi spārnu gali
Zeltītām lāsītēm.

3490. (2497.)

Es pazinu to putniņu,
Kas dzied vēlu vakarā:
Tā daiļā lakstīgala
Dzeltēniemi spārniņiem.
Ai, mīļā lakstīgala,
Dziedi visu vasariņu!
Kas tev kaiti nedziedāti
Zaļajāi birzītē.

3491. (2498.)

Kur dziedāji, lakstīgala,
Kad es tevi neredzēju?
— Kuplajāi bērziņāi,
Zemajāi zariņāi.

3492. (2499.)

Lakstīgala ciemāi brauca,
Strazdiņš vārtu vērējiņš;
Strazdiņš vārtus neatvēra,
Atveŗ lauka cīrulītis.

3493. (2500.)

Visi putni skaisti dzied,
Lakstīgala nedziedāja;
Lakstīgala aizmiguse
Smalkā lazdu krūmiņā.

3494. (2501.)

Kur bi, kur bi? — Tirgū,
tirgū.
Ko pirk', ko pirk'? — Zirgu,
zirgu.
Cik nodev', cik nodev'? —
Ort', ort', ort'.
Kāds bi, kāds bi? — Klibs,
klibs, klibs.

3495. (2502.)

Kur brauksiet, medņa bērni,
Vāģīšos sasēduši?
— Brauksim priežu siliņā,
Smalkajās priedītēs.

3496. (2503.)

Visi ļaudis to zināja,
Ka mednītis burināja;
Cielaviņa, lakstīgala,
Tās bij dziesmu dziedātājas.

3497. (2504.)

Duju, duju, paipaliņa,
Smalku kārklu krūmiņā;
Ko tai bija nedujāt.
Pilna māga kukainīšu.

3498. (2505.)

Kūko pūce, lello mednis;
Mana tēva ozolā;
Dievs dod man vīram tapt,
Tu noskriesi putēdama.

3499. (2506.)

Kur, pūcīt, trikšķināsi,
Ar tiem skalu vāģīšiem?
— Braukš' uz Rīgu tiesāties.
Zēni mani plucināja.

3500. (2507.)

Pūce brauca Vāczemēi
Ar baloža māmulīti.
Kur jemsim citu pūci,
Kur baloža māmulīti?

3501. (2508.)

Pūce, pūce, peleķīte,
Citus putnus nicināja;
Pate Dieva sodījama,
Platu galvu vazājās.

3502. (2509.)

Tu, pūcīte, platactiņa,
Ko tie tavi bērni dara?
— Mani bērni kājas aun,
Jāt cāļiem panākstos.

3503. (2510.)

Pupucīte pupu prasa,
Ozolā tupēdama.
Kur es ņemšu, pupucīt,
Man nav pupu arājiņa.

3504. (2511.)

Ai, skaistaja raudavīte,
Kam tu bridi rāvājāi;
Kā nu nāksi kalniņāi
Rāvainām kājiņām?

3505. (2512.)

Daugavā dūmi kūp, —
Kas tos dūmus kūpinā j'?
Rauduvīte pirti kūra,
Savus bērnus pērdinā j'.

3506. (2513.)

Dūmi kūp ezerā, —
Kas tos dūmus kūpināja?
Raudavīte pirti kūra
Gaigalīša dēliņam.

3507. (2514.)

Pārpeldēja pār Daugavu
Pelēkā raudaviņa,
Ne tai mirka zelta spārni,
Ne sudraba cekuliņš.

3508. (2515.)

Raudevīte, zilgalvīte,
Vij ūdeņa vainadziņu;
Zila bija tava galva,
Zils ūdeņa vainadziņš.

3509. (2516.)

Žagatiņa kāzas dzēra
Vidū jūŗas uz akmiņa;
Es gribēju kāzās iet,
Vilks apēda kažociņu.

3510. (1517.)

Žagatiņa pirti kūra,
Savu vīru gaidīdama;
Zīda kreklis padusē,
Zelta slota rociņā.

3511. (2518.)

Žagatiņa putru vāra,
Pelīt' nesa ūdentiņu.
Teci pate, žagatiņa,
Pelīt' ceļa nezināja,
Pelīt' ceļa nezināja,
Kur aciņa lejiņā.

3512. (2519.)

Sī, sī, zīlīte, kur tavs tēvs?
Kur tavs tēvs, kur tava māte?
— Skambinu kapos apakš līka bērza.

3513. (2520.)

Zīle, žūbe raušus cepa,
Lepnus viesus gaidīdama:
Atjāj zaķis, sarkanbārdis,
Sila segli mugurā.

3514. (2521.)

Sī, sī, zīlīt! Zīle cepa pīrag',
Ar sarkan' bārzdiņ' izskrēja zaķītis,
Ar kaulu sedlīt' un lūšu piešiem;
Kaņepu kauliņus par iemauktiņu;
Vistiņas spārniņus par mētelīt';
Kaķīša astiņa par zobiniņ'.

3515. (2522.)

Zīl' ar strazdu mācījās
Sausas egles galiņā;
Zīle strazdu izmācīja
Igauniski trallināt.

3516. (2523.)

Zīle saka: čī, čī!
Lakstīgala: triku, triku!
Zīle saka: tautas nāk;
Lakstīgala: brālēliņi.

3517. (2524.)

Zīle mani aicināja
Kaņepēs šūpoties.
Ai, zīlīte, ai žūbīte,
Pušu lūza kaņepīte.

3518. (2525.)

Zīle žūbi aicināja:
Nāc, māsiņa, kaņepēs!
— Es jau biju vakardien,
Tik ar šautru nenosita.

3519. (2526.)

Zīle žūbi aicināja
Pār Daugavu riekstu šķīt.
Atskrien žūbe raudādama,
Jau riekstiņi nobiruši.

3520. (L. B.)

Zīlīte, žūbīte audekli meta
Mūs māsiņa — audējiņa.

3521. (2527.)

Zīlīte žūbīte audeklu meta,
Atskrēja vanags, samudžināja.

3522. (2528.)

Zīlīte žūbīte, tā mana māsiņa,
Tā skaisti dziedāja upītes malā.

3523. (2529.)

Zīlītei, žūbītei
Melnums astes galiņā.
Nesmejat, citi putni,
Ka jums ar tā nenotiek.

3524. (2530.)

Čī, čī, zīlīte, kur tavi bērniņi?
— Tīruma galā akmeņu krastā.

3525. (2531.)

Sniedze kliedza, sniedze švilpa,
Pura gailis kladzenāja;
Pura gailis kladzenāja,
Sniedzei meitu noņemdams.

3526. (2532.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod zosu ganiņam;
Zosis kliedza ezerā,
Es raudāju maliņā.

3527. (2535.)

Apapā, trallalā!
Strazdam daiļa līgaviņa:
Strazdiņš ņēma dzeņa meitu
Dēļ tā raiba kažociņa.

3528. (2536.)

Dziediet nu, strazda bērni,
Nu nedzied lakstīgala;
Lakstīgala nedziedāja,
Sējas laika gaidīdama.

3529. (2537.)

Igauniski strazdiņš dzied
Rīgas torņa galiņā;
I es gribu mācīties
Igaunisku valodiņu.

3530. (2538.)

Melni strazdi, puspelēki,
Kur jūs nakti gulējāt?
Purviņā uz cintiņas
Zem bērziņa žagariņa.

3531. (2539.)

Melni strazdi, puspelēki,
Kur šo nakti gulēsat?
— Šai ciemā smalka birzs,
Tur šo nakti gulēsim.

3532. (2540.)

Opu, opu, Pāvulēņ,
Strazdiņš jēme līgaviņ';
Visa zeme ziediņos,
Visi koki lapiņās.

3533. (2541.)

Padziedat, strazda bērni,
Nu nedzied lakstīgala;
Lakstīgala aizmiguse
Smalkā lazdu krūmiņā.

3534. (2542.)

Pūtin pūta, dūcin dūca
Melnais strazds ar balodi;
Sapūtuši, sadūkuši
Lielu vēju, aukstu laiku.

3535. (2543.)

Strazdiņš jāja pieguļā
Ar pelēku mētelīti;
Ne pa vārtiem neizjāja,
Iejāj zelta ozolā.

3536. (2544.)

Viņ' ļauds ēd olas,
Viņ' ļauds ēd gaļu,
Kas man dos, kas man dos!
Ni katla kārs,
Ni guns kūrs,
Pietic's pietic's kā citi vīri.

3537. (2545.)

Ai, ai, zvirbuli, kad jemsi sievu?
Rudeni, rudeni pa miežu laiku.

3538. (2547.)

Zvirbuls kāzas sataisīja
Un daudz gastu saprasīja.
Visi putni saskrēja,
Strada vien nebija.

3539. (2548.)

Kas tur čaukst, kas tur čaukst
Aiz tā miežu līdumiņa?
Teterītis vīzes pina,
Vedīs irbi baznīcā.

3540. (2549.)

Rubenīts bungas sita
Zaļa bērza virsunē,
Pumpurīšus kaisīdams
Sīkajiem putniņiem.

3541. (2550.)

Rubenīts rubenēja
Zaļa bērza virsunē,
Pumpurīšu nedodams
Sīkajiem putniņiem.

3542. (2551.)

Rubenīts rubināja
Pura bērza galiņā:
Aicināja savus radus
Pie bērziņa pumpuriem.

3543. (2552.)

Rubi, rubi, rubenīti,
Purva bērza galiņā;
Gan tu rītu rubināsi
Mana tēva tarbiņā.

3544. (2553.)

Rubu, rubu, tetrīti,
Tava sieva nomiruse.
Nava tiesa, nava tiesa,
Vakar ēda pumpurīšus.

3545. (2554.)

Rubu, rubu, teterīti,
Tava sieva nomirusi.
Ņemsi citu, nebūs tāda,
Pakaļ bērni netecēs.

3546. (2555.)

Teterīti, rubenīti,
Glabā savu līgaviņu!
Es redzēju strēlenieku
Gar mežmalu staigājam.

3547. (2556.)

Visi putni skaišķi dzied,
Ūbelīte rūcin rūca,
Ūbelīte rūcin rūca,
Tij dziedāt nemācēja.

3548. (2557.)

Visi putni šai zemē,
Vālodzītes vien nevaid;
Tad vēl nāca vālodzīte,
Kad lapoja ozoliņi.

3549. (2558.)

Palaid mani, vārniņa,
Paskaitīšu pātariņus:
Zilis tavis kuzulinis,
Pelēks tavis mētelītis.
Kas var tādu nopelnīt,
Tas var tādu nēsāt?

3550. (2560.)

Es apkalu vanadziņu,
Aizsūtīju Vāczemē;
Vāczemnieki brīnojās,
Vidzem's putni bruņas nes.

3551. (2561.)

Stalti brauca vanadziņš
Sniedzes meitas kamanās;
Apsagāza kamaniņas
Siļa dēla tīrumā.

3552. (2562.)

Trīcēt trīc tas kociņš, —
Kas kociņa galiņā?
Sudrabots vanadziņš
Timerēt timerēja.

3553. (2563.)

Atskrien vēja vanaģels,
Sapliķē balodīti;
To vajaga bezkauņam,
Kam arāja sēklu lasa.

3554. (2564.)

Paldies saku vanagam,
Kas balodi izpucēja,
Kam tas manus zierņus lasa,
Manu druvu retu taisa.

3555. (2565.)

Čuči guli, balodīti,
Čukuriņa būdiņā;
Visu dienu vanadziņis
Apkārt tevi lidināja.

3556. (2566.)

Čuči guli, balodīti,
Cukuriņa būdiņā;
Atskrej rītu vanadziņš,
Nokož manu balodīti.

3557. (2567.)

Aij, vanagi, vanadziņ,
Kam tik augstu lidināj'?
Irbu māte paslēpās
Smalkajā krūmiņā.

3558. (2568.)

Es redzēju irbju pulku
Aiz kalniņa rotājam;
Dod, Dieviņ, miglas rītu,
Uzlaidīšu vanadziņu.

3559. (2569.)

Nosakliedza vanadziņis
Dziļa meža maliņā,
Izbaidīja irbju pulku
No brālīša rudzu lauka.

3560. (2570.)

Nosakliedza vanadziņš
Staiga purva maliņā;
Sasatrūka irbu draudze,
Aiz kalniņa gulējuse.

3561. (2571.)

Redz, kur skaisti piedienēja
Irbes meita vanagam:
Irbes meita kurpītēs,
Vanadziņis zābakos.

3562. (2572.)

Trīs irbītes purināja
Avotiņa maliņā;
Purin', irbe nepurini,
Viena būsi vanagam.

3563. (2573.)

Vanags jēma pūces meitu,
Lūdza ierbi panākstos.
Neiet ierbe, nelaiž meitu,
Ar vanagu ienaidāi:
Kam vanagis miglas rītu
Ierbes bērnus kliedināja.

3564. (2574.)

Pūce liela mediniece,
Nava svārku mugurā:
Vanagami pieci dēli,
Visiem lūša kažociņi.

3565. (2575.)

Pūce, pūce lielcekule,
Pacel krēslu vanagam:
Vanagami gari spārni,
Piekūst dienu lidinot.

3566. (2576.)

Pūce, pūce platacīte,
Pacel krēslu vanagam;
Ja tu krēslu nepacelsi,
Noplūks tavu cekuliņu.

3567. (2577.)

Pūce, pūce platu galvu,
Pacel krēslu vanagam,
Lai apsēde vaņadziņis
Ar saviemi bērniņiem.

3568. (2878.)

Pūce, pūce, platu galvu,
Pacel krēslu vanagam;
Vanags tevi palīdzēs
Gṛūtajās dieniņās.

3569. (2579.)

Vanadziņš brīnījās,
Pūcei auga skaisti bērni.
— Kas tev bēda, vistu zagli,
Kāda māte, tādi bērni.

3570. (2580.)

Žagatiņa žadzināja,
Grib vanaga sieva būt;
Īsi spārni, gaṛa aste,
Nevar līdzi lidināt.

3571. (2581.)

Zīle liela pareģone,
Savas nāves neparedz:
Spalvas vien noputēja,
Vanagam nospeṛama.

3572. (3582.)

Skaisti dzied zaļa zīle
Sausas egles galiņā;
Vai tu dziedi, vai nedziedi,
Noknābs tevi vanadziņš.

3573. (2583.)

Ai, vanag, vanadziņ,
Kam tik augstu lidināji?
Kam tu skrēji pār upīti
Uz manām vistiņām?

3574. (2584.)

Eita, bērni, skatīties,
Ko tas vistas kladzināja.
Vanags sēd ozolā
Dzeltēniem zābakiem.

3575. (2585.)

Gailīts brauca kaṇepēs
Ar sidraba vāģīšiem;
Vanags sēd ozolā
Zaļas acis grozīdams.

3576. (2586.)

Ik kuṛam, ik kuṛam
Ira savs rājējiņš:
Baltajām vistiņām
Pelēkais vanadziņš.

3577. (2587.)

Zemu, zemu lidināja
Baltu vistu vanadziņš;
Baltas vistas gudras bija,
Satecēja kaṇepēs.

3578. (2588.)

Dzeltanā cielaviņa,
Netup' ceļa maliņā;
Vanagam asi nagi,
Noraus tavu cekuliņu.

3579. (2589.)

Lai bij nagi, kam bij nagi,
Vanagam asi nagi:
Tas noķēra cielaviņu
Vidū gaisa lidojot.

3580. (2590.)

Sargies, lauka cielaviņa,
Šaus tev' Zviedru vanadziņš,
Šaus tev' Zviedru vanadziņš
Ar tiem vaska cimdiņiem.

3581. (2591.)

Trīs dzeltenas cielaviņas
Patiltē peldējās;
Trīs pelēki vanadziņi
Tilta viersu lidinās.

3582. (2592.)

Dzeltenā cielaviņa
Uz ezera velējās:
Zīda krekli, zelta vāle,
Sudrabiņa velētava.

3583. (2593.)

Cielava balgāle, daudz tavu bērniņu?
— Divi gul, divi kuļ, divi brauc mežā.

3584. (2594.)

Cielaviņa gudra sieva
Gudri bērnus audzināja:
Apakš tilta, virs ūdeņa,
Lai ganiņi nedabū.

3585. (2595.)

Cielaviņa kāzas dzēra
Vidū jūŗas saliņā.
Es ar būtu kāzās gājis,
Kaut būt tādas kamaniņas.

3586. (2596.)

Cielaviņa ligzdu taisa
Brāļa staļļa galiņā.
Taisi, taisi, cielaviņa,
Samīs brāļa kumeliņi.

3587. (2597.)

Cīrulītis augsti dzied
Par visiem putniņiem;
Dievam gudris padomiņš
Par visiem ļautiņiem.

3588. (2598.)

Augstu dzied cīrulītis
Pār visiem putniņiem;
Augsta Dieva valdīšana
Pār visiem ķēniņiem.

3589. (2599.)

Guli, guli, cīrulīt,
Papārdītes krūmiņā,
Lai saulīte neredzēja
Tavu daiļu cekulīti.

3590. (2600.)

Izdzirdu cīruli pavasar dziedot;
Izdevu kažoku, tik nenosalu.

3591. (2601.)

Kā tur bija, tā tur bija
Cīrulīša kāziņās:
Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā.

3592. (2602.)

Kā tur dzēra, kā tur dzēra
Cīrulīša kāziņās:
Cits ar cibu, cits ar vāku,
Cits ar savu cepurīti.

3593. (2603.)

Kas kaitēja cīrulim,
Ka galviņu šķībi nesa?
Vakar dzēra, šodien dzēra
Cielaviņas kāziņās.

3594. (2604.)

Kas tur bija, kas nebija
Cielaviņas kāziņās?
Cīrulītis iztecēja
Saplūkātu cekuliņu.

3595. (2605.)

Ķizu, ķizu, cīruļam,
Porāi dzert nedabūja:
Citi putni aku raka,
Tu staigāji lellodams.

3596. (2606.)

Kur tu dzēri, cīrulīt,
Ka tik skaisti gavilē?
— Šodien dzēru, vakar dzēru
Žagatiņas krodziņā;
Vakar dzēru rudzu sieku,
Šodien ciri paģirām.

3597. (2607.)

Kur tu dzēri, cīrulīt,
Ka tik skaņi gavilē?
— Aiz upītes līcītī,
Pašā Dieva dārziņā.

3598. (2608.)

Kur tu dzēri, cīrulīti,
Ka tik skaņi gavilēji?
— Cielaviņas kāziņās
Ar sudraba biķerīti.

3599. (2609.)

Kur tu dzēri, cīrulīti,
Ka tik skaņi gavilēji?
— Vakar dzēru, šodien dzēru
Cielaviņas godībās.

3600. (2610.)

Kur tu dzēri, cīrulīti,
Ka tik skaņi gavilēji?
— Vakar dzēru, šodien reiba,
Cielaviņas kāziņās.

3601. (2611.)

Cīruli, vīruli, kad ņemsi sievu?
— Pavasar, pavasar,
cielavas meitu.

3602. (2612.)

Cīruli, vīruli, kad ņemsi sievu?
— Rudeni, rudeni par miežu laiku,
Cielavas meitu ar gudru galvu.

3603. (2614.)

Cīrulis gribēja alutiņu brūvēt,
Divi mieži kumeļa pēdā.
Atskrej runcis, noķeŗ cīruli,
Paliek alutiņš nebrūvēts.

3604. (2615.)

Cīrulīti, mazputniņ,
Ko redzēji debesīs?
— Es redzēju debesīs
Dul' un bērus kumeliņus;
Dul' un bērus kumeliņus, —
Uz akmeni auzas ēda.

3605. (2616.)

Cīrulīti, mazputniņi,
Ko redzēji debesīs?
— Redzēj, Dievu spēlējot,
Eņģelīšus dancojot.

3606. (2617.)

Cīruliņ, mazputniņ,
Ko redzēji debesīs?
— Redzēj' pili nodegam,
Redzēj' citu uztaisam.

3607. (2618.)

Cīrulīti, mazputniņi,
Neej strazdu pulciņā,
Strazdiņami pulks bērniņu,
Noplūks tavu cekulīti.

3608. (2620.)

Cīrulīti, mazputniņ,
Negul' ceļa maliņā;
Rītu brauks lieli kungi,
Samīs tevi kājiņām.

3609. (2621.)

Cīrulīti, mazputniņi,
Negul' ceļa maliņā;
Tur brauc kungi, tur stārastas,
Tevi līdzi aizvedīs.

3610. (2622.)

Cīrulīti, mazputniņ,
Negul' ceļa maliņā;
Tur jāj kungi, tur stārasti,
Sūtīs tevi malku cirst.

3611. (L. B.)

Žagatiņa, žagatiņa,
Grib vanaga sieva būt;
Īsi spārni, gaŗa aste,
Nevar līdzi lidināt.

3612. (2627.)

Cīrulīti, mazputniņ,
Negul' ceļa maliņā;
Rītā brauks lieli kungi,
Ieņems tevi karietē;
Ieņems tevi karietē,
Aizvedīs uz Vāczemi.
Tur tev dos pupas malt,
Vaŗa bungas rībināt;
Nei tu māki pupu malt,
Nei to bungu rībināt.
— Vai, Dieviņ, mīļ' Dieviņ,
Kad nu kļūtu atpakaļ,
Kad nu kļūtu atpakaļ
Savā tēvu zemītē!
Tēvam auga rudzi, mieži,
Stallē daiļi kumeliņi,
Stallē daiļi kumeliņi,
Ciemā daiļa līgaviņa.

3613. (2628.)

Cīrulīti mazputnini,
Netup' ceļa maliņā,
Tur jās kungi, tur stārastas,
Saņems tevi rociņā;
Saņēmuši rociņā,
Ielīks tevi cietumā;
Ielikuši cietumā,
Tad liks tevim malku cirst;
Kad tu malku izcirtīsi,
Tad liks tevim ogles dzēst;
Kad tu ogles izdzēsīsi,
Tad liks tevim bruņas kalt;
Kad tu bruņas izkalīsi,
Tad liks tevim karā iet.
Tur tu iesi, tur paliksi
Pa zobiņa galiņam.

3614. (2630.)

Cīrulīti, cīrulīti,
Pavasaŗa dziedātājs!
Vai tu ledū neiesali,
Cinie ziemu gulādams?

3615. (2631.)

Cīrulītis alu dara, —
Kādus viesus tas gaidīja?
Gaida savus bālēnīšus,
Appogātus vanadziņus.

3616. (2632.)

Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā;
Es tecēju misas dzert,
Viņš ar kausu mugurā.

3617. (2634.)

Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā.
Lieli kungi brīnējāsi,
Kā var tādu padarīt.

3618. (2635.)

Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā;
Līdz cīrulis rauga tek,
Tikām zīle izdzēruse.

3619. (2636.)

Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā;
No pustreša miežu grauda
Pusdevītas alus mucas.

3620. (2637.)

Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā;
Trīs miezīši, sešas mucas
Salda, garda alutiņa.

3621. (2638.)

Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā;
Pieci mieži, div' apeņi, —
Kas par saldu alutiņu!
Sadzērās trīs kundziņi,
Treju kungu sulainīši.

3622. (2640.)

Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā;
Tur dzeŗ kungi, tur bajāri,
Zeme rīb dancojot.

3623. (2642.)

Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā;
Visi putni piedzēruši
No cīruļa alutiņa.

3624. (2643.)

Cīrulītis alu dara
Ogu pora maliņē;
Atskrej bite strēliniece,
Sasit alus ķīvenīti.

3625. (2645.)

Cīrulīts, mazputniņš,
Augstu skrēja dziedādams,
Augstu skrēja dziedādams,
Zemē sveikdams vasariņu.

3626. (2646.)

Cīrulīts, mazputniņš,
Augsti skrēja dziedādams:
Dievam nesa grāmatiņu,
Lai dod siltu vasariņu.

3627. (2647.)

Cīrulīts, mazputniņš,
Pret saulīti lidinās:
Dievam nesa grāmatiņu,
Saules meita nomiruse.

3628. (2648.)

Cīrulīts, mazputniņš,
Tas miedziņa negulēja;
Tas cēlēs rītā agri,
Tas lustīgi padziedāja.

3629. (2649.)

Cīrulīts rītā agri
Ar sieviņu druviņā;
Zvirbulītis ar sieviņu
Pa paspārni čubinās.

3630. (2650.)

Dancoja irbīte, divi pieši kājās;
Gaigales dēlam zābaki kājās.

3631. (2651.)

Dieviņš skaita grāmatā,
Vai bij visi meža putni.
Ūpis bija, āpšis bija,
Sarkankrūša vien nebija,
Sarkankrūša vien nebija,
Baltvēderes vāverītes.

3632. (2652.)

Diža putna bērniņš biju,
Dižas manas kājas, rokas:
Pats gulēju siliņāi,
Kājas sila maliņāi.

3633. (2653.)

Dziedi, dziedi, putēniņi,
Nāci, nāci tīrumā;
Kad neiesi tīrumā,
Nebūs silta vasariņa.

3634. (2654.)

Dziedi, dziedi, putēniņi,
Nāci, nāci, vasariņa!
Jau ziemiņa kājas āva
Uz pelēka akmentiņa.

3635. (2655.)

Ekur skaiški čakins dzied
Ar to sila māmuliņu;
Čakiņami raibi svārki,
Slokai zīda vainadzins.

3636. (2656.)

Es redzēju jūriņā
Svešus putnus lidojam:
Zelta spārni, zelta knābis,
Sudrabots cekuliņš.

3637. (2657.)

Gan zināja meža māte,
Kas katram piederēja:
Lāčam sieksta, briežam blīgzna,
Zaķam sīki žagariņi.

3638. (2658.)

Gulbīts pūta, dzērve kliedza
Dziļezara maliņā.
Gulbīts pūta dziļezara,
Dzērve siltu vasariņu.

3639. (2659.)

Katris savu, katris savu
Vakarā žūžināja:
Irbe savu irbēniņu,
Sloka savu slokēniņu.

3640. (2660.)

Irbe, sloka, rauduvīte
Nosaplūca matiņiem:
Viena grib klajumiņa,
Otra dziļa ezeriņa.

3641. (2661.)

Kas kait man nedzīvot
Diža meža maliņā?
Pieci brieži man aŗami,
Sešas stirnas ecējamas.

3642. (2663.)

Kas kait manim nedzīvot
Diža meža maliņā?
Pieci brieži man aŗami,
Sešas lapsas ecējamas;
Lai stāv tēva kumeliņš
Sēklu vest tīrumā.

3643. (2664.)

Kas kait man nedzīvot
Liela meža maliņā?
Pieci brieži man aṛot,
Sešas stirnas ecējot;
Lieli pulki sīku putnu,
Tie plosīja velēniņas.

3644. (2665.)

Kas kait manim nedzīvot
Liela meža maliņā?
Pieci brieži man aṛami,
Sešas stirnas ecējamas;
Vilciņš vagu vagotājs,
Lapsa vagu metējiņa;
Zaķis kūla kankalīšus,
Asariņas slaucīdams.

3645. (2667.)

Kas kait man nedzīvot
Diž' mež' maliņēi?
Zaķīts man skrīverīts,
Laps' grāmat' nesējiņ'.

3646. (2668.)

Kas kait man nedzīvot
Diža meža maliņā?
Pieci brieži man aṛami,
Četras stirnas ecējamas,
Sesku raidu celiņā,
Vāverīti sudmalās.

3647. (2669.)

Klusiņām klausījos,
Ko solīja meža māte:
Priedei sagšu, eglei sagšu,
Paeglei villainīti.

3648. (2670.)

Klusi, klusi meži šņāca,
Nedzird putnu čirkstinām;
Vai tik maz dziedātāju?
Vai dieniņu nesaprot?

3649. (2671.)

Kur braucat, sīki putni,
Vāģīšos sasēduši?
Mēs brauksim tai zemē
Kur būs silta vasariņa,

3650. (2672.)

Kuŗš putniņš agri ceļas,
Agri slauka deguntiņu;
Kuŗš putniņš sebu ceļas,
Tas astīti rubināja.

3651. (2673.)

Labrīt, labrīt, meža māte,
Ko tie tavi putni dara?
— Zaķis līda līdumiņu,
Lapsa pirti kurināja,
Dzenis kala tipu, tapu,
Raibi svārki mugurā.

3652. (2674.)

Lieli putni, mazi putni,
Visi brauca žagaros;
Mazajam putniņam
Apsagāza vezumiņš.

3653. (2675.)

Meža māte putnus sauca,
Kalniņā stāvēdama:
Ierbe — Grieta, sloka — Maija,
Teterīga — Madaliņa.

Meža tēvs savus sauca,
Lielu tauri taurēdams:
Sīlis — Pieča, dzenis — Jurka,
Sikspārnītis — Bērtulīts.

3654. (2676.)

Nāciet visi sīki putni,
Kad es ņemšu līgaviņu;
Strazda vien nelaidiet,
Tas dauzīja biķerītes.

3655. (2677.)

Padziedi, putniņ, pavīteŗo;
Ielec krūmā, tā tava muiža.

3656. (2678.)

Padziedi, putniņ, pavīteŗo,
Viss tavs lolojums manāji rokā.

3657. (2679.)

Putēniņš piena prasa,
Pa laipiņu tecēdams.
Ko, darīji, putēniņ,
Savu govu neganījs?

3658. (2680.)

Putniņš raudāja, galviņa sāpēja.
Kam gāji, putniņ, apiņu dārzā
Apiņu ziediņus nolasīt?
Vāvere raudāja, vēders sāpēja.
Kam ēdi, vāverīt, čiekuru daudz?

3659. (2681.)

Putniņš sēdi zariņā,
Zara kanna rociņā:
Šogad laba vasariņa
Aiz visām vasarām.

3660. (2682.)

Sanāciet, lauku putni,
Meža putnu viesībās:
Dzeņam alus, dzilnai medus,
Strazdam sūrs brandaviņš.

3661. (2683.)

Žagatiņa, gaŗastīte,
Tā celiņa slaucītāja;
Cielaviņa mātes meita,
Tā tiltiņa taisītāja.

3662. (2684.)

Šo rītiņu miglu rīts,
Meža putni kāzas dzēra:
Cielaviņa meitu veda
Žagatiņas dēliņam.

3663. (2687.)

Sīli, sīli, būs tev tiesa,
Kam siliņu dedzināji:
Rubenīša gaspažai
Vaska kurpes sadegušas.

3664. (2688.)

Pēterīti bālēliņi,
Kam siliņu dedzināji?
Kur odziņas lasīsim,
Kur telītes ganīsim?

3665. (2689.)

Simt mazi putniņi jūŗmalē,
Ko tie tur dara jūŗmalē?
Citi grazni dziedāja, citi gavilēja,
Citi gauži raudāja kalniņa malā.

3666. (2690.)

Sloka dzina paipaliņu
Gaŗām visu pura malu.
Ak, tu traka gaŗdegune,
Sējas putnu dzenādama.

3667. (2691.)

Vakar bija balta diena,
Šodien putni kāzojās:
Teters ņēma irbes meitu
Zaķīts lēca panāksnos.

3668. (L. B.)

Čigu, čagu zaķīts leca
No krūmiņa krūmiņā;
Tā aizgāja čigāniņi,
No ciemiņa ciemiņā.

3669. (2693.)

Visas manas goda drēbes
Meža putnu mugurā:
Sīlim sagša, dzenim raibe,
Žagatai mēlenīte.

3670. (2694.)

Visi putni kāzas dzēra
Pavasaŗa laicinā;
Pavasari sulas tek,
Nevajaga alutiņa.

3671. (2695.)

Cielaviņa kāzas dzēra
Daugaviņas maliņā;
Citi putni saskrējuši,
Biķerīti apgāzuši.

3672. (2696.)

Cīrulīša meitu veda
Lakstīgalas dēliņam.
Žagatiņa gauži raud,
Ka neņēma vedējos.
Vai tā kāda vedējiņa
Mazajiem putniņiem?

3673. (2697.)

Tīšam gāju mežmalā,
Putnu dziesmas klausīties:
Zīle dzied, žūbe vilka,
Lakstīgala vizināja.

3674. (2698.)

Trīs putniņi koši dzied
Zaļā meža galiņāi:
Raibais dzenis, balodītis,
Mana sirds kā magonīte.

3675. (2699.)

Trīs putniņi skaisti dzied
Ķeizar' dārza maliņā:
Viena zīle, otra žūbe,
Trešā pati ķeizariene.

3676. (2700.)

Trīs putniņi sīki čirkst
Smalkā lagzdu krūmiņā;
Trīs meitiņas sīki dzied
Skaistā bērzu birstiņā.

3677. (2701.)

Trīs putniņi grazni dzied
Viņā lauka maliņē;
Tie duj gāja pannu, pannu,
Tas trešais rebu, rebu.

3678. (2703.)

Ķīsis brauca pa Daugavu
Rakstītām kamanām;
Kas to ķīsi nepazina,
Cerēj' lielu muižinieku.

3679. (2704.)

Ķīsīts brauca pār ezeru
Rakstītām kamanām;
Asarītis zirgu dzina,
Raudiņ' tura kamaniņas.

3680. (2705.)

Ķīsīts brauca pār ezeru
Rakstītām kamanām;
Rakstat, bērni, kaŗotītes,
Sagaidāt — ķīselīti.

3681. (2706.)

Ķīsīts sauca, ķīsīts brēca,
Daugavāje gulēdams;
Aužam, brāļi, ķīšu tīklu,
Velkam ķīsi maliņā.

3682. (2707.)

Ķīsīts sauca, ķīsīts brēca,
Ezerā gulēdams.
Kā nesauca, kā nebrēca:
Ķīšam sieva noslīkuse.

3683. (2708.)

Rītā agri, rītā agri
Uz ezeru ķīšu kaut!
Ja nāk vēzis, dod par ļipu,
Lai skrien upes dibenā.

3684. (2709.)

Guli, guli, līdaciņa,
Ezeriņa maliņā,
Ikām mani bāleliņi
Žeberkliņu kaldināja.

3685. (2710.)

Lielais vēzis mazo kūla,
Kam sajauca ūdentiņu;
Lielā paša vaina bija,
Kam ļipiņu kustināja.

3686. (2711.)

Simtiņš aiz kalna sīkaju putnu
Norēja vēžīti upītes malā.
Ķizi, ķizi, vēzīti, to vajaga,
Kam to upīti dūņām jauci.

3687. (2712.)

Trīsdesmit seši putni
Knābāj' vēzi jūrmalā;
Gan vēzītis pūkšķināja,
Āmuriņu kaldināja.

3688. (2713.)

Trīsdesmit seši putni
Vēzi kūla jūŗmalā;
Ikkuŗam putniņam
Vaŗa pīcka rociņā.

3689. (2714.)

Trīsdesmit seši putni
Vēzi kūla jūrmalā:
Kam tas ļipu kustināja,
Kam sajauca ūdentiņu.

3690. (2715.)

Vēzi, vēzi, sukā galvu,
Sargi savu cekuliņu!
Jau vakar līdaciņa
Ledu vien brikšināja.

3691. (2716.)

Vēzi, vēzi, sukā galvu,
Liec kronīti galviņā!
Līdaciņas kumeliņi
Iemauktiņus žvadzināja.

3692. (2718.)

Maza, maza bambulīte,
Mēļi svārki mugurā;
Man bij tēvis, māmulīte,
Man nebija mēļu svārku.

3693. (2719.)

Blusa kūla circenīti,
Pa pelniemi vārtīdama.
Būs tādam gānekļam
Tādu putnu vārdzināt!

3694. (2720.)

Blusa kūla circenīti,
Pie matiem turēdama:
Blusa, sieva, maltu gāja,
Circens bērnu neauklēja.

3695. (2721.)

Blusiņ kūla circenīti,
Pie cepures turēdama,
Kam circenis sakapē
Blusai zīda mētelīti.

3696. (2722.)

Dziedi, dziedi, circenīti,
Nu ir silta istabiņa;
Rītā salta istabiņa,
Tad dziesmīte sajukuse.

3697. (2723.)

Eita, bērni, skatīties,
Kādi joki aizkrāsnī:
Blusa kūla circenīti,
Aiz cekula turēdama.

3698. (2724.)

Es redzēju plāniņā
Duj' raženi dancojam:
Circeņam samta svārki,
Blusai zīda mētelītis.

3699. (2725.)

Kas dziedāja aizkrāsnē,
Kas dzied durvu stenderē?
Circens dzied aizkrāsnē,
Blusa durvu stenderē.

3700. (2726.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Istabiņas dibinā?
Blusa zīda mētelī,
Circens kaula zābakos.

3701. (2727.)

Nāciet, bērni, skatīties,
Kādi ērmi aizkrāsnē:
Circens veda vedekliņu,
Blusa lēca panākšņos.

3702. (2728.)

Nāciet, bērni, skatīties,
Kādi ērmi aizkrāsnē:
Circens veda vedekliņu,
Blusa lēca panākšņos;
Circeņam brūni svārki,
Blusai melna villainīte.

3703. (2729.)

Circenim kāzas dzēra,
Blusa lēca vedībās.
Circenītis augstu lēca
Viksētiem zābakiem,
Blusa lēca vēl augstāku
Melna zīda salubīti.

3704. (2730.)

Circenīša vedekliņa,
Aizkrāsnī jostas auž.
Ai, circeņa vedekliņa,
Tavu skaistu dzīpuriņu!

3705. (2731.)

Circenīši skaisti dzied,
Krāsnē galvas sadūruši;
Kaķenīce lavījās,
Kā var vienu saņukāt.

3706. (2732.)

Circenītis kāzas dzēra,
Blusa lēca parādos;
Lec uz loga, lec uz vadža,
Lec atkal aizkrāsnē.

3707. (2733.)

Circenītis sievu veda
No aizkrāsnes kambarī;
Blusa jāja panākstos,
Līdz griestiem lēkādama.

3708. (2734.)

Circenītis sievu ved
No pirtiņas istabā;
Blusa lēca panākstos:
Būs man cimdi, būs zeķītes.

3709. (2735.)

Circens dziedāja stab' galiņā,
Atskrēja mušiņa ar zobeniņu,
Sacirta circeni trīs gabaliem.

3710. (2736.)

Circens ņēma līgaviņu,
Blusa lēca panākstos.
Ak tu traka, meža kaza,
Tavu vieglu dancošanu.

3711. (2737.)

Circens veda līgaviņu
No aizkrāšņa kambarī;
Blusa jāja vedībās
Melnu zīda mētelīti.
Pārnāk blusa raudādama,
Mētelītis saplosīts.

3712. (2728.)

Circens veda vedakliņu,
Blusa lēca panākšņos;
Ij es būtu līdzi lēcis,
Man lindraki sadeguši.

3713. (2739.)

Circens veda vedakliņu,
Blusa lēca panākšņos.
Cikko blusa nenorija
Circenīša vedakliņu.

3714. (2740.)

Circens veda vedekliņu
No istabas kambarī;
Blusa lēca panāksnos
Melnajiem lindrakiem.

3715. (2741.)

Ŗūci, ŗūci, dundurīti; —
Kur tas ŗūca, kur neŗūca?
Voi tas ŗūca cinītī,
Voi ozola saknītē?

3716. (2742.)

Kukaini, ragaini, tev grezni svārki,
Ne tādi kungam, ne ķēniņam.

3717. (2743.)

Ubadziņi bizenēja
Pavasaŗa saulītē,
Kulitiņas sakāruši
Ozoliņa zariņos.

3718. (2744.)

Ods nokrita no ozola
Uz ozola saknītēm;
No tā oda kritumiņa,
Visa zeme norībēja.

3719. (2745.)

Kas tur kliedza, kas tur sauca
Viņu pusi Daugavai?
Odam kāja nodegusi
Pieguļnieku guntiņā.

3720. (2746.)

Nosavēru ganīdama,
Kas kavās patiltē:
Dundurs sita savu tēvu,
Odiņš savu māmuliņu.

3721. (2747.)

Odiņš sita savu tēvu,
Dundurs savu māmuliņu;
Man būt' gauži noraudāt,
Aiz smiekļiem nevarēju.

3722. (2747.)

Odiņš kūla masaliņu,
Pie kociņa piesiedams.
Apdomā, grēcenieks,
Cik tā visa nesējiņa.

3723. (2750.)

Visas pļavas aiz upītes
Pilnas zīda pavedienu:
Zirneklītis sagšas auda
Mūsiņām, māsiņām,

3724. (2751.)

Dziedi, dziedi, sisainīti,
Ne tev tēva, ne māmiņas:
Sirgs nospēra tavu tēvu,
Zoses māte māmulīti.

3725. (2752.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Viņā meža maliņā?
Tārpiņš vērpa zīda diegu
Zeltītā ratiņā.

3726. (2753.)

Putniņ, tauriņ, mācies peldēt,
Tavs tēvs namu dara ūdeņa
vidū.

3727. (2754.)

Ābelei zelta ziedi,
Ziedēj' purva lejiņā.
Kad tev bija zelta ziedi,
Kam neziedi kalniņā?

3728. (2755.)

Pūt, ziemeli, nelaid salnas,
Laid ābeli noziedēti,
Laid ābeli noziedēti,
Līdz baltaju āboltiņu.

3729. (2756.)

Ziedi, balta ābelīte,
Es paklāju villainītes,
Lai birst tavi balti ziedi
Uz manām villainēm.

3730. (2757.)

Ziedi, ziedi, ābelīte,
Kas kaiš tevim neziedēt;
Nekait tevim rīta salnas,
Ne ziemeļa auksti vēji.

3731. (2758.)

Viņpus upes melni alkšņi
Sudrabiņa lapiņām.
Ej, brālīti, nolauziesi,
Nes mazai māsiņai.

3732. (2759.)

Drebi, drebi, apšu lapa,
Kas jel tevi drebināja?
Vēja māte drebināja,
Apakš tevi stāvēdama.

3733. (2760.)

Ai, zaļā bērza birze,
Tavu skaistu augumiņu!
Papriekš zaļa, pēc dzeltena
Kā viens vasku ritenīts.

3734. (2761.)

Ai, zaļāja ataudziņa,
Kā es tevi sen taupīju!
Ne rīksītes nenogriežu,
Brāļam govis ganīdama.

3735. (2762.)

Ai, zaļāja birstaliņa,
Ko uz mani žēli raudi?
Zaru vien nolauzos,
Svētu rītu ganīdama.

3736. (2763.)

Bērziņš mani aicināja:
Nāc, meitiņa, zaru griezt;
Griez, meitiņa, zaru zarus,
Negriez pašu virsūnīti.

3737. (2764.)

Bērziņš mani aicināja:
Nāc, meitiņa, slotas griezt;
Griez, meitiņa, zarus manus,
Galotnīti vien negriez,
Lai palika galotnīte
Vējiņam vēdināt.

3738. (2765.)

Bērziņš meitas aicināja:
Nākat, meitas, slotas griezt;
Griežat, meitas, pazarītes,
Negriežat galotnītes,
Lai paliek galotnīte,
Kur putnam uzmesties.

3739. (2766.)

Bērziņš meitas aicināja:
Nāc, meitiņa, zaru griezt;
Griez, meitiņa, ko griezdama,
Nenogriez galotnītes,
Lai paliek galotnīte
Dieva dēlam puškoties.

3740. (2767.)

Es atradu ganu meitu
Ar bērziņu baŗamies:
Bērziņš lika zaru lauzt,
Viņa lauza virsūnīti.

3741. (2768.)

Es izgāju zaļu birzi,
Ne lapiņas nenorāvu;
Vējš norāva vienu lapu,
Saulīt' gaužī noraudāja.

3742. (2769.)

Kas, bērzini, tev apsedza
Tādu zaļu villainīti?
— Man apsedza silta saule,
Pavasaŗas lietutiņš.

3743. (2770.)

Kas, bērziņ, tev' audzēja,
Kas tik kuplu darināja?
— Zeme resnu audzināja,
Dieviņš kuplu darināja.

3744. (2771.)

Lauz, māsiņa, ko lauzdama,
Nelauz bērza galotnīti;
Bērziņam daudz zariņi,
Visi raud galotnītes.

3745. (2772.)

Tievu, tievu rīksti griežu,
Kuplu, kuplu cekuliņu,
Lai aug muns augumiņš
Krūzotiem matiņiem.

3746. (2773.)

Dzīrās ieva ar ābeli
Ziedēt vienu baltumiņu;
Jau ievai balti ziedi,
Ābelīte pumpuros.

3747. (2774.)

Iev' ar lazdu lielījās
Abas baltas noziedēt;
Ieva balta noziedēja,
Lazdai kaunu padarīja.

3748. (2775.)

Ieva zied ar ābeli
Vienā dārzā stūrītē;
Ievai bija balti ziedi,
Ābelei sudrabiņa.

3749. (2776.)

Lazd' ar ievu noziedēja
Daugaviņas maliņā:
Lazda vaŗa pakaŗiem,
Ieva zelta vizuļiem.

3750. (2777.)

Trīs puķītes skaisti zied
Ķezberīšu dārziņā:
Viena ieva, otr' ābele,
Trešā pate ķezberīte.

3751. (2778.)

Visi kociņ' i sacīja:
Atiet ieva līkažiņa.
Jūs bijat taisni koki,
Kam jūs balti neziedat?

3752. (2779.)

Jūs, māsiņas, neziniet,
Kad lazdiņas pārziedēja:
Lazdas zied gavēnī
Sarkaniem ziediņiem.

3753. (2780.)

Ne zīlīte, ne žubīte
Lazdu lieca krūmiņā:
Pate lazdiņ' i nolīka
Sīkajiemi riekstiņiem.

3754. (2781.)

Ozoliņis apsasmēja
Lazdai lielu līkumiņu.
Jūs bijāt taisni koki,
Kādēļ krūmu nerietat?

3755. (2782.)

Šādi ziedi, tādi ziedi,
Lazdas ziedu nevinnēja:
Lazdiņš zieda gavēnī,
Saltajā mēnesī.

3756. (2783.)

Visi koki taisni auga,
Lagzdiņš auga līkumaiņš:
Lagzdiņam daudz bērniņi,
Visiem kaula kažociņi.

3757. (2784.)

Es nelaužu liepas zaru,
Ne ieviņas baltu ziedu:
Lai uzaugu kā liepiņa,
Kā ieviņa noziedēju.

3758. (2785.)

Liepa zied, liepa zied
Baltajiem ziediņiem;
Stādīsim liepu mežu
Apkārt mūsu pagalmiņu.

3759. (2786.)

Ai, kuplaji ozoliņi,
Laba tev šī vasara:
Zīlītēm, lapiņām
Nevar zaru kustināt.

3760. (2787.)

Ai, ozoli, ozoliņi,
Tavu lielu resnumiņu!
Trīs dieniņas irbe teka,
Nevarēja aptecēti.

3761. (2788.)

Ai, resnais ozoliņš,
Kā es tevi piecietīšu!
Kad saulīte, pakrēsliņš,
Kad vējiņš, aizvējiņš.

3762. (2789.)

Brīdin', puisi, ko brīdin',
Ozoliņa nebrīdini,
Ozolam bieza miza,
Trim kārtām zelta josta.

3763. (2790.)

Liela vētra lielījās
Ozolam zarus lauzt.
Stāvi stili, ozoliņ,
Laid vējiņu caur zariem.

3764. (2791.)

Ozoliņi, zemzarīti,
Kam tu augi lejiņā?
Meitas tavus zarus lauza,
Kalniņā stāvēdamas.

3765. (2792.)

Ozolīti, zemzarīti,
Kam tu augi lejiņā?
Meitas tavus zarus lauza,
Cūkas tavas saknes raka.

3766. (2793.)

Ozolīti, zemzarīti,
Kam tu augi lejiņā?
Puiši tavas kājas mina,
Meitas tavus zarus lauza.

3767. (2795.)

Ozoliņu, zemzarīti,
Kam tu augi pakalnāi?
Cūkas, zīles lasīdamas,
Tev saknītes izrakušas.

3768. (2796.)

Ozoliņi, zemzarīti,
Kam tu augi lejiņā?
Pāri tev bites skrēja,
Gaŗam jāja dravinieki.

3769. (2798.)

Ozoliņ, zemzarīt,
Kam tu augi ceļmalā?
Ritens tavas saknes grauž,
Saule zarus vītinā.

3770. (2799.)

Ozoliņis lielījās
Saulei saknes nerādīt;
Vētra lauza ozoliņu,
Saule sakni balināja.

3771. (2800.)

Ozoliņš gauži raud,
Zīles bira upītē;
Tā ozola paša vaina,
Kam aug upes maliņā.

3772. (2801.)

Vēja māte lielījās
Ozolam galu lauzt;
Ozoliņis gudris vīrs,
Līdz zemīti locījās.

3773. (2802.)

Visi koki salapoja,
Ozoliņis nelapoja;
Tad ozola lapas plauka,
Kad atnāca lagstīgala.

3774. (2803.)

Aiz upītes kalniņā
Rindām auga ozoliņi;
Pretīm auga liepu rinda,
Kas ozolus kaitināja.

3775. (2804.)

Dižens auga ozoliņš
Mālaiņā kalniņā;
Pretīm auga kupla liepa,
Kas ozolu kaitināja.

3776. (2805.)

Ozoliņš ar egliņu
Aug vienē rindiņē;
Pretīm auga liepu rinda,
Kas ozolu kaitinēja.

3777. (2806.)

Vīzīgs auga ozoliņš
Vīzīgā kalniņā;
Jo vīzīga liepa auga,
Kas ozolu kaitināja.

3778. (2808.)

Osi, osi, ko tu gaidi?
Citi koki salapoja,
Citi koki salapoja
Sudrabiņa lapiņām.

3779. (2809.)

Vai, priedīte, vai eglīte,
Tavu daiļu augmiņu!
Man māmiņa lolotāja,
Es tik daiļa neuzaugu.

3780. (2810.)

Ai, priedīte, ai eglīte,
Tavu daiļu augumiņu!
Vai bij ziema, vai vasara,
Zaļi svārki mugurā.

3781. (2813.)

Ai, priedīte, ai priedīte,
Kur tik skaistu rotu ņēmi?
Vai bij ziema, vai vasara,
Zaļi svārki mugurā.

3782. (2814.)

Lai bagāta, kas bagāta,
Priede, egle, tā bagāta
Lai bij ziema, lai vasara,
Zaļi svārki mugurā.

3783. (2815.)

Lai lielās, kas lielās,
Priede, egle, tā lielās:
Lai bagāta, kas bagāta,
Es bagāta mātes meita,
Vai ziemiņa, vai vasara,
Zaļi svārki mugurā.

3784. (2816.)

Priede, priede, egle, egle,
Sen tu mani kaitināji:
Vai bij ziema, vai vasara,
Zaļi svārki mugurā.

3785. (2818.)

Priedes koks, egles koks,
Abi vienu daiļumiņu:
Ziemu skujas nenosala,
Vasarāi nenokalta.

3786. (2819.)

Sila priede gauži raud,
Kumeliņis saknes brida.
Tā priedītes pašas vaina,
Kam aug ceļa maliņā.

3787. (2820.)

Visi koki žēli raud,
Vasariņi noejot;
Priede, egle vien neraud,
Tai palika zaļi svārki.

3788. (2821.)

Visi koki nomu deva,
Priede, egle vien nedeva;
Priede, egle, tā bagāta,
Tā nodeva pavasar'.

3789. (2822.)

Visi tiesas nodevuši,
Divi vien nedevuši:
Pried' ar egli neatdeva,
Tā skujiņas nenobira.

3790. (2823.)

Bērziņam balti svārki,
Ošam zaļas vadmaliņas,
Ozolam zemzaram
Trim kārtām zīda josta.

3791. (2824.)

Ošiņam brūni svārki,
Bērzam balti kamzoliņi,
Paegļam skujas bira,
Gaujas malu dancojot.

3792. (2825.)

Ozoliņš gan gribēja
Sīku zaru, platu lapu;
Bērziņam sīki zari,
Kļaviņam platas lapas.

3793. (2826.)

Pried' ar egli lielījāsi
Abas kāpti kalniņāi;
Paeglīti nabadzīti,
To nogrūda lejiņāi.

3794. (2827.)

Es uzkāpu kalniņā
Meža balsis klausīties:
Oši, kļavi gavilēja,
Vītoliņi čivināja.

3795. (2828.)

Zirnīts, pupiņa, tā laba labiņa;
Kaņepe ragana, tā saka mātei.

3796. (2829.)

Es aizgāju odziņās
Ar mazo bāleliņu;
Kur odziņu ieraudzīju,
To rādīju brāliņam.

3797. (2830.)

Gana riekstu lazdienā,
Gan āboļu ābelē;
Gan ir manu bālēliņu
Riekst', āboļu šķinējiņu.

3798. (2831.)

Nākat, mani mīļi bērni,
Man āboļi kabatā;
Atnāk mani mīļi bērni,
Man āboļi izkrituši.

3799. (2832.)

Šķiņu riekstus, lasu ogas,
Dod, mazam brālīšam,
Lai tas mani pieminēja
Līdz devītu vasariņu.

3800. (2833.)

Zinu, zinu, kas tur gaida
Aiz upītes pakalnē:
Sarkanos lasītājus,
Neskaitāmas zemenītes.

3801. (2835.)

Es izgāju sēņu bierzi
Ar kaķītes korpītēm,
Nolūkoju sēņu meitu
Peku kunga dēlinam.

3802. (2836.)

Kad bij man lielai augt,
Kad pūriņu piedarīt?
Piektdien dzimu, sestdien augu,
Svētdien jāja precenieki.

3803. (2837.)

Kāda vīra sieva biju,
Kāda bērnu māmuliņa?
Piektdien dzimu, sestdien augu,
Svētdien jāja precenieki.

3804. (2839.)

Kas kait sēņu māmiņai,
Tai meitiņas drīz uzauga:
Piektdien dzima, pussvēt auga,
Svētdien jāja precinieki.

3805. (2840.)

Peka gāja gulēt;
Vilne raudāja,
Kā būs gulēt
Pie tādas gubenes.

3806. (2841.)

To jums saku, bekotāji,
Rītos ilgi neguļat:
Vāverīte agri ceļas,
Tā tās bekas nolasīs.

3807. (2842.)

Vilnīts — kundziņš,
Bērzlapa — gaspažiņa,
Rudmiesēte —
Kalponīte.

3808. (2843.)

Ai, baltajis āboltiņis,
Neaudz ceļa maliņā!
Jās gaŗami bajāriņi,
Ar pātagu izkapās.

3809. (2844.)

Sarkanais ābuliņis,
Trejus svārkus šūdināja:
Vieni zili, otri zaļi,
Trešie tādi iedzelteni.

3810. (2845.)

Ceļa malas dāboliņš
Kājiņāmi saminams:
Tur tek dienu, tur tek nakti
Dzelžiem kalti kumeliņi.

3811. (2846.)

Ceļa malas āboliņ,
Kam ziediņu nedarini?
Ko bij man darināt,
Visi mina kājiņām.

3812. (2847.)

Kaņepīte, gaŗaudzīte,
Gaŗa auga vasarā;
I es augu dažu dienu,
Es tik gaŗa neizaugu.

3813. (2848.)

Kaņepīte, gaŗaudzīte,
Tā izauga vasarā;
Man' māsiņa neizauga
Par deviņas vasariņas.

3814. (2849.)

Aizeji, lietiņi, rūkdamis, kaukdamis,
Atnāci, saulīte, līgodama!

3815. (2850.)

Aizej, lietiņ, rūkdams, kaukdams,
Atnāc, saulīte, spiguļodama!
Viņpus jūŗas melni ļaudis,
Ūdens glāzīte vērdiņu maksā,
Rāvā kreklus izmazgāja,
Rāvā muti nomazgāja.

3816. (2851.)

Aizej, lietiņ, rūkdams, kaukdams,
Uz tiem melniem Jgauņiem;
Atnāc, saulīt, līgodama,
Uz tiem baltiem Latviešiem.
Igauņiem melnas drēbes,
Tiem lietiņa vajadzēja;
Latviešiem baltas drēbes,
Tiem lietiņa nevajaga.

3817. (2852.)

Līstiet, lieti, labi lieti,
Lai es augu laba liela;
Lai es tieku māmiņai
Simtu govu baŗotāja.

3818. (2853.)

Lij, lietiņ, bij, lietiņ,
Lai es drīzi liela augu:
Būs manai māmiņai
Da drīzāk viegla diena.

3819. (2854.)

Līsti, lietus, līsti, lietus, lai augu balta,
Lai augu tik balta, kā linu sauja.

3820. (3855.)

Liji, liji, lietutiņis,
Lai es arī balta augu,
Lai es arī balta augu,
Kā mērena muižiniece.

3821. (2856.)

Līsti, līsti, lietutiņi,
Lai es arī balta augu,
Lai es arī balta augu,
Līdz citām māsiņām.

3822. (2857.)

Līsti, līsti, lietutiņi,
Lai es labi balta augu;
Bajāriņi savas meitas
Ar sudrabu baltināja.

3823. (2858.)

Līsti, līsti, lietutiņi,
Lai es labi balta augu;
Lai es labi balta augu,
Ciema puišus kaitināt.

3824. (2760.)

Līsti, līsti, lietutiņi,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Amatnieka līgaviņa.

3825. (2861.)

Liji, liji, lietutiņ, lai augu liela,
Lai mani māmiņa pie vīra pieved.

3826. (2862.)

Sudrabiņa lietus lija
Zemes bērza kalniņā,
Lai izauga lielas lapas,
Lai varēja slotas griezt.

3827. (2863.)

Sniega māte, sniega māte,
Purin' savus spilveniņus,
Lai nāk sniegi virs zemītes,
Kā bāliņi mežā brauc.

3828. (2864.)

Miglas māte dambi dara
Līdz ozola galiņam:
Līgojiesi, ozoliņi,
Lai netapa galiņā.

3829. (2865.)

Visi purvi vakarāja
Miglu laida pasaulē;
Lec, saulīte, šorīt agri,
Noņem migli vaiņadziņu.

3830. (2866.)

Ej gulēt, vēja māte,
Sausas egles galiņā!
Vai tev galva nesāpēja,
Dien' un nakti aurodam?

3831. (2867.)

Pūti, pūti, vēja māte,
Remdējies vakarā!
Jau tu pūti visu dienu,
Visus mežus locīdama.

3832. (2869.)

Uguntiņas dzirkstelīte
Saujiņā glabājama;
Kad palaidu vējiņā.
Dažu labu raudināja.

3833. (2870.)

Kam tu nāci, ziemelīti,
Ar vasaru cīnīties!
Kaut mēs būtu redzējuši,
Mēs būt' tevi aizdzinuši,
Mēs būt' tevi aizdzinuši,
Ar rozīšu ziediņiem,
Ar rozīšu ziediņiem,
Ar zaļām lapiņām.

3834. (2871.)

Koši, koši, jauki, jauki,
Kad Dievs deva vasariņu:
Dzied putniņi, dzied ganiņi,
Daiļi jāja pieguļnieki.

3835. (2872.)

Nāc nākdama, vasariņa,
Kur tik ilgi kavējies?
Tevis gaida atnākot,
Manis lielu uzaugot.

3836. (2873.)

Nāci, nāci, vasariņa,
Jau ziemiņa kājas aun,
Jau ziemiņa kājas aun,
Uz akmeņa sēdēdama.

3837. (2874.)

Ziema nāk, ne vasara,
Nezied vaira purenīši.
Ziema kāva vasariņu
Ar sudraba zobeniņu.

3838. (2875.)

Ziema nāca raudādama,
Cimdu, zeķu prasīdama.
Nāc nākdama, vasariņa,
Visi bērni tevi gaida.

3839. (2876.)

Ziema nāce raudādama,
Cimdu, zeķu gribēdama;
Nāc, vasara, smaidīdama,
Zaļu sagšu uzseguse.

3840. (2877.)

Ziema nāce raudādama,
Vasariņa dziedādama.
Ziemas vārti aizsavēra,
Vasariņas atsavēra.

3841. (2878.)

Ziemu sniga sniedziņš,
Vasaru lietiņš,
Rudeni aukstais
Vējiņš pūš.

3842. (2879.)

Sniegi nāca griezdamies,
Putni prom aizsteidzās:
Pavasaru sniegs nokusa,
Putni nāca dziedādami.

3843. (2880.)

Tekat, bērni, lūkoties,
Vasariņa ziemu kaun.
Ziemai vārtus aizverat,
Vasarai atverat.

Dziesmas bērnu kopjot.

3844. (2881.)

Vai Dievi, galva sāp,
Vai, Dievi, vēderīts!
Galva sāp: gulēt gribu;
Vēders sāp: ēst gribēju.

3845. (2882.)

Atdodiet, citi bērni,
Manu tiesu vakariņu,
Es vakar apsagulu,
Vakariņu neēduse.

3846. (2883.)

Bērni raud asarām,
Ko ēdīs vakarā:
Tēvs ar māti bārdamies
Piena spanni apgāzuši.

3847. (2884.)

Bērniņi, bērniņi, mirsim badu:
Tēvs gul ceplī kā rudzu maiss,
Māte dzeŗ krogā, micīti kuldama.

3848. (2885.)

Dod, māmiņa, azaidiņu,
Negribēšu launadziņu;
Dod, māmiņa, launadziņu,
Negribēšu vakariņas;
Dod, māmiņa, vakariņas,
Negulēšu neēduse.

3849. (2886.)

Dod, māmiņa, suvēnam,
Dod savām meitiņām:
Suvēnam garda gaļa,
Meita daiļa audējiņa.

3850. (2888.)

Ēdat, bērni, knāpojat,
Paša tēva domas būs:
Pārdos vecu kažociņu,
Nopirks rudzu puspūrīti.

3851. (2889.)

Ēdat, bērni, šņakājat,
Tēvs pārdeva kažociņu,
Tēvs pārdeva kažociņu,
Māte baltu villainīti.

3852. (2890.)

Ēdiet, bērni, šņakājiet,
Tēvs pārdeva kažociņu:
Tēvam nauda maciņā,
Rīgā rudzi spīķerī.

3853. (2891.)

Ēdiet, bērni, šņapājiet,
Tēvs pārdeva kažociņu;
Ja Dieviņš palīdzēs,
Par nedēļu nošņapās.

3854. (2892.)

Ēstu grib, dzertu grib
Mans mazais vēderiņš;
Vai ar dziesmu piedziedāšu
Savu mazu vēderiņu?

3855. (2893.)

Ēsti man gribējās,
Māte maizes man nedeva;
Tā sacija, nedodama:
Ko, bērniņi, darījāt?
Vai bijāt rijas kult,
Vai mālīšu ritināt?

3856. (2894.)

Ēsti man gribējās,
Māte maizes man nedeva;
Tā sacīja, nedodama:
Mazi brāļi arājiņi.

3857. (2895.)

Ēsti man gribējās,
Māte maizes man nedeva;
Tā sacīja, nedodama:
Meklē pate arājiņ'!

3858. (2896.)

Ēsti man gribējās,
Māte maizes man nedeva;
Tā sacīja, nedodama:
Zaļi rudzi tīrumā.

3859. (2897.)

Eit' gulēt, mazi bērni,
Vakariņas neēduši,
Zīle žube aiznesuse
Kambarīša atslēdziņu.

3860. (2898.)

Izvāri, māmiņa, kunkuļu
putru,
Bērniņi apsirga vēdera sērgā.

3861. (2899.)

Kapu, kapu, kāpostiņi,
Bērni raud neēduši;
Cita saime paēdusi,
Aizgājusi druviņā.

3862. (2900.)

Ko, bērniņi, ēdīsim,
Rītā agri cēlušies?
Tēva sētas kaņepītes
Zvirbulīši noēduši.

3863. (2901.)

Nu lustīgi, mani bērni,
Jēcis ņēma līgaviņu;
Bērniem sula, bērniem gaļa,
Jēcim jauna līgaviņa.

3864. (2902.)

Opapā, trallalā,
Nu ir maiz' pagalam!
Pārnāks tēvs no darbēm,
Pārnesīs skritel' maiz's.

3865. (2903.)

Raudāj' tēvs, raudāj' māte,
Raudāj' bērni pakaļā:
Ko bij tiem neraudāt,
Kad mājā maizes nav.

3866. (2904.)

Sakermenč divi reizes!
Būs bērniem badu mirt?
Rīgā rudzi spīķerī,
Sētā ceplis puškurē.

3867. (2905.)

Sieva raud, bērni kauc,
Bez putraimu kāpostiņi;
Neraud, sieva, nekauc, bērni,
Rīgā pilni spīķerīši.

3868. (2906.)

Sieva raud, bērni kauc,
Bez putraimu kāpostiņi;
Vīriņš skaisti gavilēja
Kroga galda galiņā.

3869. (2907.)

Sen vajdzēja launadziņa,
Kaut būt' laba devējiņa,
Jau saulīte patecēse
Launadziņa laiciņā.

3870. (2908.)

Sīki, mazi man bērniņi,
Kā tam purva strazdiņam;
Skrienu dienu, skrienu nakti,
Nevar bērnu pabaŗot.

3871. (2910.)

Tekam lieli, tekam mazi,
Māte sauca launagā;
Laižam vēršus niedrājā,
Kumeliņus ābolā.

3872. (2911.)

Vēders sāp, vēders sāp,
Vēderzāļu gribēdams;
Dod, māmiņ, sviest' ar maizi,
Tad vēders nesāpēs.

3873. (2912.)

Visi saka, visi saka:
Taisiet cisas, eit' gulēt!
Tā vārdiņa nesacīja:
Ēdiet, bērni, vakariņas!

3874. (2913.)

Aijā, bērni, rītā svētki!
Šodien cepsim baltu maizi.

3875. (2914.)

Atej tēta, kliņģeŗiem,
Memma siltiem pīragiem!

3876. (2915.)

Bagāta maizīte glauž manu galviņu;
Māmiņa gan glaud, vējš purināja.

3877. (2916.)

Kumelītis, pedelītis
Apgāž veģu vezumiņu;
Eita, bērni, ņemat veģus,
Cik jūs paši gribēdami.

3878. (2917.)

Maizīt', mana bagātība,
Plācenītis pelnu rušķis:
Maize bērnu baŗotāja,
Plācens viesu mielotājs.

3879. (2918.)

Maizīt, manu bagāto,
Plācenīti nabadziņ!
Maizīt' ēžu ik dieniņas,
Plācenīti svētdienām.

3880. (2919.)

Plācenītis raudājās,
Ar plaukstām plaukstājams;
Kā maizīte neraudāja,
Ar dūrēm dūrējama.

3881. (2920.)

Sargiesi, maizīte, nu tevi griezīs,
Izvilka māmiņa gaŗo tutenu.

3882. (2921.)

Smuks apaļš kukulīš,
Vien vain vidiņē:
Virsē pūŗ, ap(ak)šē pūŗ,
Vidē auz sēnaliņ.

3883. (2922.)

Stiepies gaŗa, plēties plata,
Mana kriķu karāšiņa,
Lai es varu pamielot
Ūzainīti, biksainīti.

3884. (2923.)

Cep, māmiņa, kukulīti,
Citu lielu, citu mazu:
Zēni gāja uz meitām,
Citi lieli, citi mazi.

3885. (2925.)

Do, māmiņa, man mazai
Pienu ēst, pienu dzert,
Lai es augu balta meita
Līdz to pienu kungulīt'.

3886. (2926.)

Ej, māmiņ, govu slaukt,
Dod man pienu nodzerties,
Lai es augu balta meita
Par brīnumu ļautiņiem.

3887. (2927.)

Mana balta māmuliņa,
Ielej pienu bļodiņā,
Es tev iešu kultu, maltu,
I telīšu paganītu.

3888. (2928.)

Mana mīļa māmulīte,
Ielej pienu bļodiņā,
Lai es augu sarkanbalta
Vagarīša dēliņam.

3889. (2929.)

Mana balta māmulīte
Mani baltu audzināja:
Pienu ēdu, pienu dzēru,
Pienā muti nomazgāju.

3890. (2930.)

Meitu dēļ, māmuliņ,
Kāpostiņu nevārīj',
Ielej pienu bļodiņā,
Lai meitiņas skaistas aug.

3891. (2931.)

Rieti, rieti, rietaļiņa,
Dod man pilnu slauktuvīti,
Mazi mani bālēliņi,
Baltas putras ēdājiņi.

3892. (2932.)

Tu, māmiņ, nezināji,
Kā meitiņas baltas aug:
Lej pieniņu bļodiņā,
Tad meitiņas baltas aug.

3893. (2933.)

Bērni, bērni, kur kaŗotes,
Ķērni nesa istabā?
Kad to ķērni kustinās,
Būs i sviesta, i paniju.

3894. (2934.)

Dod, māmiņa, ko dodama,
Sviesta nuciņ' i dod man;
Es tev būšu labs dēliņš,
Tev maizītes devējiņš.

3895. (2935.)

Kop, kop, sviestiņ!
Siltmaizīte krāsnī,
Siltmaizīte krāsnī,
Tā tevi gaidīja.

3896. (2936.)

Kup, kup sviestiņ,
Kaudzīte galā!
Rīt nāks māmiņa
Mieloties.

3897. (2937.)

Miltiņi, miltiņi, zirnīši, zirnīši,
Pupiņas, pupiņas, tupulīši, tupulīši.
Pa lielam gabalam, gabalam!

3898. (2938.)

Baŗo mani, māmuliņa,
Ar tiem putras biezumiem;
Augšu liela būšu stipra,
Puišiem ceļa negriezīšu.

3899. (2939.)

Baŗo mani, māmuliņa,
Ar tiem putras biezumiem,
Lai es augu zema, resna,
Kā varēju puišus veikt.

3900. (2940.)

Bieza putra bērnus dīda,
Auzas dīda kumeliņu;
Kumeļš stāvu slaistījās,
Bērni rāpu vazājās.

3901. (2941.)

Biezu putru bērniem vāru,
Auzas devu kumeļam:
Bieza putra bērnus dīda,
Auzas dīda kumeliņu.

3902. (2942.)

Bieza putra, pļepenīca,
Māca bērnus lamāties.

3903. (2943.)

Bieza putra, plepenīca,
Nāc ar mani kapāties,
Vai es tevi apēdīšu,
Vai tu mani pārvarēsi.

3904. (2944.)

Bērni, bērni, aunat kājas,
Taisat līkas kaŗotītes:
Māte, putru izvārījse,
Ielej liepas dobumā.

3905. (2946.)

Būs putriņa bērniņiem,
Vai būs šķīsta, vai būs bieza:
Es dzirdēju māmuliņu
Namā katlu skandinot.

3906. (2947.)

Māte savas meitas kūla,
Pa pelniem vazādama:
Kam tās ēda bērna putru,
Kam puišiem mutes deva.

3907. (2948.)

Man bij viena zila kaza,
Tā man deva pulka piena,
Tā man deva pulka piena,
Ik vakaru pusslaucenes;
Dod, māmiņa, smalku miltu,
Lai es kazas putru vāru.

3908. (2949.)

Nāciet, bērni, klausaties,
Kā dzied putra kambarī:
Pieniņš dzied, šķīstums velk,
Putraimiņi trikšināja.

3909. (2950.)

Pēter brāli, pugavica,
Padod mātei pavārnīcu,
Ja nedosi pavārnīcu,
Baltu putru nedabūsi.

3910. (2951.)

Putra, kājas apāvusi,
Pie bērniem sērstu iet;
Pagaid', putra, pagaid', putra,
Bērni tevi apēdīs.

3911. (2952.)

Putra mani radīja, kāposti pestīja,
Gaļa mani iecēla lielā godā.

3912. (2953.)

Putru vāra sveša māte
I rītā, vakarā;
Gana pilns vēderiņš,
Sakaltuse muguriņa.

3913. (2954.)

Riku, riku, ķīseli, ar nazi griežamu,
Ar nazi griežamu, ar cirvi cērtamu!
Ar kaltu kumeļu pa virsu jājamu!

3914. (2955.)

Salda mana skābputriņa
Kā kaimiņa medutiņš,
Kā vīns, kā medus,
Kā zemeņu oga!

3915. (2956.)

Salu, salu, man' putriņ,
Kā kaimiņa medutiņš!
Kaimiņš gāja bišu lauzt,
Es putriņu salināt.

3916. (2957.)

Ziņģē, ziņģē, griķu putra,
Tai vajag kazu piena;
Kurš bērniņš nevesels,
Vesels tika pastrēbdams.

3917. (2958.)

Tēvs ar māti sabārās,
Es pie putras kambarī;
Lai tā putra, kur tā putra,
Kur tie piena kunkuliši!

3918. (2959.)

Vār', māmiņa, biezu putru,
Lai aug dēliem biezas krūtis,
Lai varēja cīnīties
Ar milžiem, varoņiem.

3919. (2961.)

Vār', māmiņa, piena putru,
Lai meitiņas baltas aug;
Puisēniem rezgaļiem
Vāri pura ūdenī.

3920. (2962.)

Vāri, māte, piena putru,
Lai meitiņas baltas aug;
Puisēniem apsildat
Vakarējus kāpostiņus.

3921. (2963.)

Vār', māmiņa, piena putru,
Lai meitiņas daiļas aug;
Puišiem vāri kāpostiņus,
Lai tie auga gaŗi, resni.

3922. (2964.)

Vāri, māte, teļa putru,
Dod man teļa biezumiņus;
Kad es augšu, vīris būšu,
Lācim ceļu negriezīšu.

3923. (2965.)

Vāru, vāru putru,
Pieci milti katlā.
Ko došu kalpam,
Ko kalpa bērniem?

3924. (2966.)

Vir, vir, putriņa,
Izvir gardi!
Nedošu kalpam,
Ne kalpa bērnam.
Izcepšu cepeti
Skalgana galā,
To došu kalpam,
To kalpa bērnam.

3925. (2967.)

Vir, viru, putriņa,
Trīs milti katlā;
Nedošu kalpam,
Ne kalpa bērnam.
Atnāks vecais
Trimzaru zobiem,
Tam došu putriņu
Pasmeķēt.

3926. (2968.)

Visi mani bālēliņi
Putriņā noslīkuši;
Mani vienu atstājuši
Putras baļļas maliņā.

3927. (2969.)

Ai, klučkas biezas,
Bet piedegušas!
Kamēr māte govis slauca,
Tikām klučkas ķempītē.

3928. (2970.)

Kartupīt, kartupīt,
Kā mēs tevi ēdīsim?
Pie ceplīša gozēsim,
Ar sviestiņu ēdīsim.

3929. (2971.)

Kas greznī, kas greznī,
Spures vien, spures vien;
Tupulī brālītī,
Tur gārdais kumosiņš.

3930. (2872.)

Man māmiņa izvārīja
Launagāi rācentiņus;
Kazu pienu pielējusi
Pie launaga rāceņiem.

3931. (2973.)

Tupenīša meitu veda
Kāpostiņa dēliņam;
Visi mazi tupenīši
Iet māsai panākšņos.

3932. (2974.)

Tupenīši, rācenīši
Ievēlās Daugavā;
Mazi bērni noraudāja,
Vēderiņus kasīdami.

3933. (2975.)

Tupenīti, tupenīti,
Kā līdīsi vēderā?
Ne tev škura nomizota,
Ne ķildiņas iztīrītas.

3934. (2976.)

Tupi, tupi, tupenīt, —
Kas tev tupu tupināja?
Kas tev tupu tupināja,
Tas ij tevi apēdīs.

3935. (2977.)

Paēduši, padzēruši,
Pateiciet Dieviņam
Par pieniņu, par sviestiņu,
Par baltoi saules maiz'.

3936. (2978.)

Paldies dievu dieviņam,
Nu piebrieda vēderiņš!

3937. (2979.)

Paldies saku Dieviņam,
Nu paēdu brokastiņu!
Lai Dievs līdz rociņām
Launadziņu nopelnīt.

3938. (2980.)

Gludaņ' bij tam galviņ',
Kam māmiņ' glaudantiņ';
Sapūras' tam galviņ',
Kam nebija glaudantiņ'.

3939. (2981.)

Dievs lai redz tēvu, māti,
Kas man tādu audzināja:
Ni mācēju kāju aut,
Ni galviņas izsukāt.

3940. (2982.)

Kauna, kauna tev, meitiņ,
Nesukāti tev matiņi!
Ir irbīte ceļu tek,
Izsukājse cekuliņu.

3941. (2983.)

Kaunies, kaunies tu, meitiņa,
Tev galviņa nesukāta!
Kā saglauda cielaviņa
Savu gludu cekuliņu.

3942. (2984.)

Sukā, māte, man galviņu,
Met matiņus ugunī,
Lai putniņi neievilka
Čīkstošā kociņā.

3943. (2985.)

Visas bija man māsiņas
Gluženim matinim,
Viena pate izpūruse, —
To vedīšu brammaņam.

3944. (2986.)

Cielaviņa galvu glauda
Ezeriņa maliņā;
Man saglauda māmuliņa
Istabiņas dibinā.

3945. (2987.)

Jauni oši, ozoliņi
Zilīm ziedīm noziedēja;
Māte mani nomazgāja
Tekošā upītēi.

3946. (2988.)

Mana balta māmuliņa,
Lej man pienu muldiņā:
Lai man auga balta bārzda,
Lai sauc meitas muižinieku.

3947. (L. B.)

Māmiņ mani audzināja
Kā rozīti dārziņāi,
Kā puķīti, kā rozīti,
Kā Vāczemes magonīti.

3948. (2989.)

Mani mīļa māmuliņa
Mazgā piena muldiņā,
Lai es augu sarkanbalta,
Kā puķīte dārziņā.

3949. (2990.)

Musti, Musti, mazgā muti,
Bieza putra vācelē;
Ja tu mutes nemazgāsi,
Biezas putras nedabūsi.

3950. (2991.)

Roka roku mazgājās, —
Kas mutīti nomazgās?
Tām pašām rociņām
I mutīte jāmazgā.

3951. (2994.)

Vai, bērniņi, man' bērniņi,
Visiem kaili vēderiņi;
Pavasaŗa saulītē
Kā strazdiņi vičenāja.

3952. (2995.)

Apauniet man kājiņas,
Ielaidiet celiņā,
Tad sakiet manu vainu,
Ja maizītes nedabūju.

3953. (2999.)

Bērni, mani kovārnīši,
Visiem pliki vēderiņi;
Kad atnāca svēta diena,
Visiem cauņu cepurītes.

3954. (2998.)

Bērni, mani kosvārnīši,
Visiem pliki vēderiņi;
Kad atlēks priedes, egles,
Visiem šūšu kažociņus.

3955. (2997.)

Bērni, mani kosalani,
Visiem pliki vēderiņi;
Paldies ciema ļautiņiem,
Ka tie mani nezasmēja.

3956. (2999.)

Es māmiņa kā liepiņa,
Man bērniņi kā mušiņas,
Man bērniņi kā mušiņas,
Visiem pliki vēderiņi.

3957. (3000.)

Es maza meitiņa, man arī banda:
Pušpūra prievītu, vērpele gradzenu.

3958. (3001.)

Es maza meitiņa, man zili svārki,
Sudraba saktiņa kā mēnestiņis.

3959. (3002.)

Es piedzimu goda bērns
No veciem ļautiņiem;
Šūniet man goda kreklu
No veciem maisiņiem.

3960. (3003.)

Es uzaugu pie māmiņas,
Kā mazā preilenīt':
Baltās diegu zeķītēs,
Sarkanās kurpītēs.

3961. (3004.)

Kālabadi tev, māsiņa,
Bērniem pliki vēderiņi?
Vai liniņi tav neauga,
Vai vārpstīte netecēja?

3962. (L. B.)

Māte mani audzināja
Kā balto linu sauju,
Izaudzina, izlolo, —
Dod tautām niecināt.

3963. (3005.)

Mana balta māmuļīte
Mani balti audzināja:
Apvilkusi baltu kreklu,
Pacēlusi saulītē.

3964. (3006.)

Maģa, maģa liepiņa, zeltītas lapas;
Maģa, maģa meitiņa, balta villainīte.

3965. (3007.)

Maza, maza meitenīte
Sēž ābeļu dārziņā;
Melnas kurpes, baltas zeķes,
Sarkans rožu vainadziņš.

3966. (3008.)

Maza, maza meitenīte
Tek pa ceļu dziedādama;
Pupas ziedu lindraciņi,
Auzu skaru villainīte.

3967. (3009.)

Maza, maza meitenīte
Tek pa ceļu dziedādama;
Skaista balta villainīte,
Sarkans rožu vainadziņš.

3968. (3010.)

Mazajai māsiņai
Divi zelta gredzentiņi:
Viens bij zelta lapiņām,
Otrs dimanta burbuļiem.

3969. (3011.)

Mazajai māsiņai
Riņķī grieztis vainadziņis;
Lielajāmi kaldināju
No sīkaja sudrabiņa.

3970. (3012.)

Mazajām māsiņām
Skaisti šauri vainadziņi;
Lielajām lieli plati
Kā micītes galviņā.

3971. (3013.)

Pirmajam dēliņam
Slēžu kreklu šūdināju;
Jau otram, trešajam
Pakulām rubināju.

3972. (3014.)

Ubags mans tētīts bija,
Ubadzīte māmuliņa;
Dievs dod man bērniņam
Zelta jostu e apjozt!

3973. (3015.)

Upapā, trallalā!
Mūs' māsiņa zābakos;
Atnāks tautas, pajems viņu,
Paliks man zābaciņi.

3974. (3016.)

Cib, cib, vistiņ, kaņipu dārzā,
Nu māte man deva kaņipu
kreklu.

3975. (3017.)

Bija man, bija man
Trīs lietiņas glabājamas:
I guntiņa, atslēdziņa,
I bērniņš šūpulī.

3976. (3019.)

Es savai māmiņai
Kā sirsniņa azotē,
Kā sirsniņa azotē,
Kā puķīte dārziņā.

3977. (3020.)

Vakar dzima kumeliņš,
Šodien tek kājiņām;
Cilvēciņš ļaužu bērns
Gadu rāpu vazājās.

3978. (3021.)

Es to savu viendēlīti
Uz rociņu vien auklēju,
Lai tā mana vedekliņa
Skārdiem sakšu darināja.

3979. (3022.)

Es uzaugu pie māmiņas,
Kā mazā mamzelīt',
Dūju spalvu ķisiņos,
Drellī austos palagos.

3980. (3023.)

Man' māmiņa tā auklēja,
Kā saulīte zirņu ziedu,
Ietīdama, iztīdama
Baltos linu palagos.

3981. (3024.)

Māte mani maz' auklēja,
Raibi klāja šūpulī;
Kaut zinājsi neveikļam,
Ne snātnītes neieklātu.

3982. (3025.)

Mana mīļa māmuļiņa
Mani mīļi audzināja:
Pate māte dubļus brida,
Mani nesa rociņā.

3983. (3026.)

Mīl kungiem zelta nauda,
Mīl akmeņa istabiņa;
Tā mīlēja māmiņai
Katrai savs auklējums.

3984. (3027.)

Palīdz man tu, Dieviņ,
Maza bērna paglabāt
No guntiņas, no ūdeņa,
No dūmojas istabiņas.

3985. (3028.)

Smalki pūta sila priede,
Smalku lietu gaidīdama;
Smalka mana māmuliņa,
Smalki mani audzināja.

3986. (3029.)

Aust gaismiņa, lej saulīte,
Tas pirmais gaišumiņš;
Labrītiņ! Dievs palīdz!
Tā pirmā valodiņa.

3987. (3030.)

Dievam devu labu rītu,
Dievam labu vakariņu;
Dieviņam pa prātam,
Ka mēs viņu daudzinām.

3988. (3031.)

Dievam devu labu rītu,
Dievam labu vakariņu;
Dievpalīgu i gribēju,
Kur iedamis, tecēdamis.

3989. (3032.)

Rītiņā celdamās,
Pirmo Dievu pieminēju;
Dieviņš man palīdzēja
Šāi visā dieniņā.

3990. (3033.)

Bērniņ, tavu trakumiņu,
No celmiņa gremzdu gaida,
No celmiņa gremzdu gaida,
No dzedziedas rācenīšu!

3991. (3034.)

Laba mana māmuliņa,
Labi mani mācījusi:
Ne sunīša kājām spert,
Ne guntiņas pagalītes.

3992. (3035.)

Mākulīti Dieviņš māca,
Nemākuli māmuliņa;
Nemākuli nevarēja
I māmiņa izmācīt.

3993. (3036.)

Aij nu tā-i, nu vaļiņa,
Nu neredzi batuškiņa!
Kad redzētu batuškiņa,
Tad neļautu tās vaļiņas.

3994. (3038.)

Bērni mani, bērni mani,
Es bērniem māmuliņa;
Suņi mani, suņi mani,
Es suņiem saiminiece.

3995. (3039.)

Iegādāju, atgādāju,
Aiz ko mani māte kūla:
Cālīšam ac' izdūru,
Lai neredz putraimiņa.

3996. (3040.)

Kādēļ, tēvaini, kur lauzi rīksti?
Sudraba birzē, bērziņa galā.

3997. (3041.)

Kāpēc mani māmuļiņa
Nepatiesi ienīdēj'?
Citi bērni klaipu plēsa,
Mani kūla nepaties'.

3998. (3042.)

Māte gāja bērnus pērt, —
Bērni nāca raudādami;
Ļaunu dienu pamanījši,
Šatecēja aizkrāsnē.

3999. (3043.)

Nošauš mani māmuļīte,
Iesviež nātres krūmiņā;
Kad izaugu liela meita,
Kā nātrīte dzilināju.

4000. (3044.)

Paldies saku nadziņam,
Mutei gardi kumosiņi;
Nedod Dievs, kad pienāktu,
Tad muguru oderētu.

4001. (L. B.)

Māte mani mazu pēra
Ar vītola žagariņu,
Lai es augu tik lokaņa
Kā vītola žagariņš.

4002. (L. B.)

Maģu mani māmuliņa
Liepu slotu appērusi,
Kā no liepu lūku plēsa,
Tā no manis valodiņ's.

4003. (3046.)

Šaut, māmiņa, pirmo dēlu
Ar ērcēšu rīkstītēm,
Tad drīkstēsi redzināt
Pirmā dēla līgaviņu.

4004. (3048.)

Tēviņš mani kult gribēja,
Pātadziņu mudžināja;
Dievs remdē tēva dusmas,
Kar pātagu vadzīti.

4005. (3049.)

Vecā māt, vecā māt,
Sivēns tavu pīpi grauž,
Kam tu mani mazu kūli
Ar to sila čakārnīti.

4006. (3050.)

Gauži raud skolas bērni,
Grāmatā vērdamies:
Grāmatā smalki raksti,
Nevar drīzi izlasīt.

4007. (3051.)

Grāmatiņa, grāmatiņa,
Ko tu man laba dari?
Ne tu devi baltas putras,
Ne maizītes man paēst.

4008. (3052.)

Grāmatiņa, grāmatiņa,
Skrien tu elles dibenā!
Tevis dēļ mani kūla
I rītosi, vakaros.

4009. (3053.)

Ai, bērniņi, ai, bērniņi,
Glabājiet tēvu savu!
I bitītes savu tēvu
Vilcin vilka ozolā.

4010. (3054.)

Vai, bērniņi, vai bērniņi,
Kam tēviņa neklausat!
Tētiņš brēca, tētiņš sauca,
Kā putniņš lidināja.

4011. (L. B.)

Bērziņ, tavu kuplumiņu
Līdz pašai zemītei,
Māmiņ, tavu labumiņu
Līdz pašam vecumam.

4012. (3055.)

Ai, bērniņi, ai, bērniņi,
Klausat tēvu, māmuliņu!
Mūžam saule, debesīs,
Ne mūžam tēvs, māmiņa.

4013. (3056.)

Vai, bērniņi, grēcinieki,
Klausait tēva, māmuliņas!
Vai no Dieva grēki nāca,
Nāk no tēva, māmuliņas.

4014. (3057.)

Ai, bērniņi, nebāziet,
Māmuļiņas pasolē!
Nāk viestiņi nākamo,
Vaicā jūsu māmuļiņas.

4015. (3058.)

A, kauniņis, a godiņis,
Abi līdza piederēja:
Kas kauniņu bijājās,
Tas godiņu paturēja.

4016. (3059.)

Aizmirsās, aizmirsās,
Mātei roku nebučota;
Kuŗu dienu māt' aizmirsa,
Man' klēpī neņēmuse?

4017. (3060.)

Bij man biju bijāties,
Bij kauniņa kaunēties:
Savas mātes bijāties,
Svešas mātes kaunēties.

4018. (3061.)

Bij odziņas, kad ziedēja,
Kad jālasa, tad nevaid;
Bij bērniņi, kad auklēja,
Kad jāsūta, tad nevaid.

4019. (3062.)

Dēli, meitas, jauņavītes,
Klausat vecu māmuļīti;
Neiet labi tāi sētēi,
Kur vecākus neklausīja.

4020. (3063.)

Drīz es gāju, drīz tecēju,
Kur māmiņa man raidīja,
Kā māmiņa tad tecēja,
Kad raudāju šūpulī.

4021. (3064.)

Dzied, gailīti, vienu reizi,
Gana reizes dziedājuma;
Sauc, māmiņa, vienu reizi,
Gana reizes saukumiņa.

4022. (3065.)

Es meitiņa, jaun' būdama,
Klausu jaunu, klausu vecu;
Jaunu, vecu klausīdama,
Topu pate sūtītāja.

4023. (3066.)

Es meitiņa, jau' būdama,
Neklausīju māmuļīti;
Nula tik atjēdzos,
Kad māmiņas vairs nebija:
Kā paliku, tā atradu
Sav' adīkļa vācelīti.

4024. (3067.)

Gan pazinu to meitiņu,
Kuŗa tēva klausījusi:
Līdz zemei brūni svārki,
Līdz jostai sudrabiņis.

4025. (3068.)

Ir pie Dieva tāds kociņš,
Kas zied zelta ziediņiem;
Ir pie mātes tāds bērniņš,
Kas klausīja viena vārda.

4026. (3069.)

Kāda koka tā laiviņa,
Tā iet visu neirama?
Kādu ļaužu tas bērniņš,
Tas iet visu nesūtāms?

4027. (3070.)

Kas vecā vārda klausa,
Pilnu cepli maizes cepa;
Kas vecā neklausīja,
Pa pelniem rušināja.

4028. (3071.)

Kaunam bija kaunēties,
Māmaliņas bijāties:
Kaunam laista šī saulīte,
Bijāšanai māmaliņa.

4029. (3072.)

Kūla mani meža putni,
Kula lauka cielaviņa;
Vai tādēļ putni kūla,
Ka es tēva neklausīju?

4030. (3073.)

Kuŗa meita māti klausa,
Tai māmiņa pūru dara;
Kuŗa māti neklausīja,
Lai dar' pate raudādama.

4031. (3074.)

Kuŗa meita māti klausa,
Tai māmiņa pūru dara;
Kuŗa māti neklausīja,
Tai iesēja pauniņā.

4032. (3075.)

Kuŗa meita tēvu klausa,
Pillas krūtis sudrabiņa;
Kuŗa klausa ciema puišus,
Pillas acis asaraiņu.

4033. (3076.)

Kuŗa meita tēva klausa,
Pilni pirksti gredzentiņu;
Kuŗa meita neklausīja,
Piln' mugura žagariņu.

4034. (3077.)

Kuŗš putniņš agri skrēja,
Agri slauka deguntiņu;
Kuŗš bērniņis mātei klausa,
Agri ēda brokastiņu.

4035. (3078.)

Labi, labi tam puišam,
Kas māmiņas prātu dar':
Tam nebūs jāmeklē
Siev' svešē novadē.

4036. (3079.)

Māte mani labi māca,
Kaut es mātes klausījuse;
Es atrastu mātes vārdus,
Kā vilnaines pūriņā.

4037. (3080.)

Māte mani mīļi sauca,
Es likos nedzirdot;
Būt māmiņa nu saukusi,
Es būt mīļi atbildējsi.

4038. (3081.)

Ne visiem bērniņiem
Tēva laipu izlaipot;
Tam laipot tēva laipu,
Kas tēviņa vārdu klausa.

4039. (3082.)

Pa vārtiem iztecēj'
Negrožotis kumeliņis;
Tā izgāja meitas slava,
Ka māmiņu neklausīja.

4040. (3083.)

Raud māmiņa viena gauži,
Raud ar otru runādama:
Diezgan bērnu auklējusi,
Nav solīša gājējiņa.

4041. (3084.)

Tēviņš mane vārdu teica,
Es tēviņu neklausīju;
Nu atronu tēva vārdus
Kā cierīti vadzītēi.

4042. (3085.)

Tēva tēva laipas mestas,
Bērnu bērni laipojās:
Tie bērniņi laipojās,
Kas klaus' tēva, māmuliņas.

4043. (3086.)

Tēvu tēvu laipas mestas,
Bērnu bērni laipotāji;
Tā, bērniņi, laipojiet,
Kā pietika mūžiņam.

4044. (3087.)

To puisīti suņi rēja,
Kas tēviņu neklausīja;
To meitiņu tautas mīl,
Kas klausīja māmuļīti.

Dzīve tēva māja.

4045. (3088.)
Dievs, dod man tā dzīvot,
Kā dzīvoja veci ļaudis:
Pusdienā pirti kūra,
Ar saulīti nopērās.

4046. (3089.)
Dievs, dod man tā dzīvot,
Kā dzīvoja veci ļaudis:
Vecu rudzu maizi ēst,
Jaunai klāstu pataisīt.

4047. (3090.)
Dod, Dieviņi, tā nomirt,
Kā nomira tēvs, māmiņa:
Tēvs klonā kuldams mira,
Māte maizi mīcīdama.

4048. (3091.)
Dod, Dieviņ, tādu laimi,
Kā tiem mūsu vecākiem:
Pilna klēts rudzu, miežu,
Stallī bēri kumeliņi.

4049. (3093.)
Es darīju savu namu
Tēva nama galiņā;
Kad kundziņis tiesu prasa,
Parādīju tēva namu.

4050. (3094.)
Kas kait man nedzīvot,
Tēvs baroja kumeliņu:
Dievis zina, kā tad būs,
Kad pašam jābaro.

4051. (3095.)
Kas kaitēja dēliņam
Pie tēviņa nedzīvot?
Salocītu grožu ņēma,
Nosukātu kumeliņu.

4052. (3096.)
Laba tēva dēliņš biju,
Laba vien gribējās:
Labu jūgt, labu braukt,
Labu, skaistu vizināt.

4053. (3097.)
Laikā man tēva svārki,
Laikā tēva kažociņš;
Nava tēva padomiņa
Ne vienā vietiņā.

4054. (3098.)
Nauda, nauda tev, dēliņ,
Vai naudiņas vien vajag?
Vajag rudzu, vajag miežu,
Vajag laba padomiņa.

4055. (3099.)
Nava man, nava man,
Kā man bija tēva laiku:
Nezied vairs āboliņš
Uz pelēka akmentiņa.

4056. (3100.)
Sēdu tēva krēsliņā,
Liku tēva cepurīti;
Liela tēva cepurīte,
Trūkst man tēva padomiņa.

4057. (3101.)

Tētīt, manu tēvainīti,
Sēsim lielu rudzu lauku;
Tev izaugs tīri rudzi,
Man būs jauna līgaviņa.

4058. (3102.)

Tēva pirktu kumeliņu
Rudzzālē ēdināju,
Mātes austas villainītes
Saulītē balināju.

4059. (3104.)

Tēva, tēva es meitiņa
Līdz Mārām, Miķeļiem;
Atnāks Māras, Miķelīši,
Būšu tēva, vai nebūšu?

4060. (3105.)

Tēva, tēva es meitiņa,
Līdz pūriņu pielocīšu;
Kad pūriņu pielocīšu,
Būšu tēva, vai nebūšu?

4061. (3107.)

Tēva, tēva es meitiņa
No mazām dieniņām;
Kad uzaugu, tad iedeva
Tautietim niecināt.

4062. (3109.)

Tēva tēvu es redzēju;
Sava tēva neredzēju;
Kau' redzējis savu tēvu,
Bērtu naudu gubiņā.

4063. (L. B.)

Laikā man mātes svārki,
Laikā mātes villainītes;
Ne vienāje vietiņā
Mātes darbu nepazinu.

4064. (3111.)

Velku tēva kažociņu,
Nav manā mēriņā;
Sēžu tēva krēsliņā,
Nav man tēva padomiņa.

4065. (3112.)

Vecajami tētiņam
Veci rudzi klētiņā;
Vai tādēļ veci rudzi,
Ka iet agri tīrumā.

4066. (3113.)

Es nolauzu tēvam cirvi,
Nedrīkstēju mājās iet;
Kad es būtu meža kaķis,
Es gulētu mežiņā.

4067. (3114.)

Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Nu kuls tēvs, māmuliņa:
Es izmiju tēva zirgu,
Mātes vestu līgaviņu.

4068. (3116.)

Vai, māmī, vai, māmī,
Ziņģis, trallis tavs dēliņš!
Piedzērs miega negulēja,
Nedzērs darba nestrādāja.

4069. (3117.)

Vai, māmiņa, vai, māmiņa,
Vāciets auga tavs dēliņš.
Kur, māmiņa, mēs ņemsim
Vāciešam līgaviņu?

4070. (3118.)

Braucu, braucu, nežēloju
Tēva pirktu kumelin';
Došu naudu, pirkšu pats,
Tad braucīšu žēlodams.

4071. (3119.)

Es māmiņai viens dēliņš,
Visu ļaužu vaidinieks,
Es nokalu zobeniņu
No bitītes dzeloniņas.

4072. (3120.)

Iztērēju tēva naudu
Pa vienam vērdiņam:
Pirku zirgu, zobentiņu,
Pirku rudzu malējiņu.

4073. (3121.)

Jājam, brāļi, bracājam
Tēv' audzētus kumeliņus;
Zin Dieviņis, kā jāsim,
Kad mēs paši audzēsim.

4074. (3122.)

Kas tev teica, māmuļīte,
Ka es māku lielīties?
Ūdens laivu lecināja,
Es lecinu kumeliņu.

4075. (3123.)

Māte, māte, rāj dēliņu,
Dēliņš grib savas vaļas:
Tiltā loka kumeliņu,
Ceļā kuļ ļaudaviņu.

4076. (3124.)

Māte, māte, rāj dēliņu,
Tavs dēliņis nebēdnieks:
Tiltā groza kumeliņu,
Vārtos lauza zobentiņu.

4077. (3125.)

Māte, māte, rāj dēliņu,
Tiltā lauza kumeliņu;
Ja dēliņa nenorāsi,
Pieciet laba kumeliņa.

4078. (1326.)

Māte, māte, rāj tu dēlu,
Rāj tu dēla valodiņu;
Tava dēla valodiņa
Stāv līdz asu zobentiņu.

4079. (3128.)

Māte, māte, valdi dēlu,
Tavs dēliņis delverītis,
Salauzīja tilta kokus,
Kumeliņu tramdīdams.

4080. (3130.)

Valdi, māte, sav' dēliņu,
Tavs dēliņš delveriņš:
Tavs dēliņš manas meitas
Ik vakara kaitināja.

4081. (3131.)

Māte, māte, valdi dēlu,
Ved dēlam līgaviņu,
Lai tas vairs nevalkā
Ciema meitu gredzeniņu.

4082. (3132.)

Māte, māte, vaļo dēlu,
Tas dēliņš vaļojams:
Izdzen govis, pārdzen zirgus,
Pie meitām pelūdē.

4083. (3135.)

Pate ēdu, otram devu,
Tēva maizi netaupīju,
Tēvs man savas rudzu klētis
Nedos līdzi tautiņās.

4084. (3136.)

Pieci, seši tēvam dēli,
Skujas ēda kumeliņi;
Es mātei viena meita,
Govis ganu ābolā.

4085. (3137.)

Piecas, sešas mātei meitas,
Viens mātei ratenīts,
Ir tas pats aizkrāsnē
Aizpērno iecēlumu.

4086. (3140.)

Kul, māmiņa, ja tu gribi,
Trīsreiz mani dieniņā,
Uz puišiem man prātiņš,
Uz baltām vilnainēm.

4087. (3141.)

Skalam ģeld tā priedīte,
Ne istabas pamatam;
Spēlmanīši tie dēliņi,
Ne maizītes arājiņi.

4088. (L. B.)

Tēva, tēva es dēliņš,
Nav man tēva padomiņa;
Iztērē tēva naudu,
Pārdod tēva kumeliņu.

4089. (3143.)

Tēva, tēva tu, dēliņis,
Tev nav tēva padomiņa,
Tev nav tēva padomiņa,
Pašaudzēta kumeliņa.

4090. (3144.)

Tēva, tēva tu, dēliņ,
Ne tev tēva padomiņš;
Tēviņš gāja sila malu,
Dzenīt' nesa mugurā.

4091. (3145.)

Tēvina, tēvina, snauž tavi dēli,
Kam mazus ar rīksti nebudināji;
Būt' jēmis rīksti, būt' budinājis.

4092. (3146.)

Citu reizu, tēva laiku,
Naudu bēru avotā;
Kaut man būtu tā naudiņa,
Nu es bērtu maciņā;
Es nopirktu Rīgas pili
Ar visiem Vāciešiem.

4093. (3147.)

Ai, vecā vecainīte,
Aug tevī rudzi, mieži:
Ai, vecā māmuliņa,
Gudra biji padomam.

4094. (3148.)

Ai, vecā vecainīte,
Aug tev daiļis dāboliņš;
Ai, vecā māmulīte,
Aug tev daiļas malējiņas.

4095. (3149.)

Ai, caunīte, vāverīte,
Steidzies egles galiņā;
Vecums nāca, māmuliņ,
Kas bērniņus lietā liks?

4096. (3150.)

Redz, kur māte, tā ir māte,
To varēja māti saukt:
Izauklējse savus bērnus,
Nu auklēja vedeklai.

4097. (3151.)

Aiz upītes saule lēca,
Aiz kalniņa norietēja;
Pie māmiņas meitas auga,
Pie arāja novecēja.

4098. (3152.)

Atsapūti, māmuļiņ,
Nu meitiņas malējiņas;
Gan tu būsi vedeklām
Rīta māļu malējiņa.

4099. (L. B.)

Es savai māmiņai
Maz darīju labumiņu:
Uzaugdama kungos gāju,
Izaugusi — tautiņās.

4100. (3153.)

Atsēdies, atpūties,
Mana veca māmuliņa,
Gan tu biji piekususi,
Mani mazu auklēdama.

4101. (3154.)

Augsti, saulīt, i līgo,
Augsti tev jālīgo;
Ilgi, māmiņ, tu dzīvo,
Ilgi tev jādzīvo.

4102. (3156.)

Bij man gaŗa tā dieniņa,
Kad saulīti neredzēju;
Vēl gaŗāka tā dieniņa,
Kad māmiņas neredzēju.

4103. (L. B.)

Lai bij grūti, kam bij grūti,
Grūt vecaje māmiņai;
Tā miedziņa negulēja,
Kad dēliņu audzināja.

4104. (L. B.)

Ai dēliņi, ai dēliņi,
Turi mīļu sav' māmiņu,
Kā māmiņa tev mīlēja,
Kad gulēji šūpulī.

4105. (3157.)

Darba, darba tai mātei
Ar dēliem, ar meitām:
Meitas prasa lielu pūru,
Dēli lielu novadiņu.

4106. (3158.)

Darbos gāju, grūt redzēju,
Bet neteicu māmiņai,
Lai tā visu nezināja,
Lai tā žēli neraudāja.

4107. (3159.)

Daudz dzirdēju, daudz redzēju,
Maz sacīju māmiņai,
Maz sacīju māmiņai,
Lai neceļ ienaidiņa.

4108. (L. B.)

Dedzu sveci, dedzu skalu
Tumša mana istabiņa·
Ienāk mana māmuliņa —
Gaiša mana istabiņa.

4109. (3161.)

Domādama vien staigāju
Šādu garu vasariņu:
Kā atstāšu sav' māmiņu,
Kā klausīšu svešu māti.

4110. (3162.)

Domiņās vien turēju
Savu vecu māmuliņu,
Kur iedama, atiedama,
Māmuliņu ieraudzīju.

4111. (3163.)

Dzērve kliedz, meita raud
Tīrelīša maliņā:
Dzērve kliedz, kājas sala,
Meita raud māmuliņas.

4112. (3164.)

Gana dziedu, gana raudu,
Nedzird manis māmuliņa:
Tāļu pļava bāliņam,
Šķūnī nakti pārgulēju.

4113. (3165.)

Iet saulīte zemumā,
Iet māmiņa vecumā,
Vēl es teku tecēdama
Pie māmiņas padomiņa.

4114. (3166.)

Iešu, iešu tautiņās,
Neieš tālu no mājiņas
Ka es varu ganīdama
Māmuliņu apraudzīt.

4115. (3167.)

Ēna laba, ēna laba,
Kas ēnāi maizi dos?
Māte laba, māte laba,
Kas mūžam māti dos?

4116. (3168.)

Ej druvā, druvaļiņa,
Es paliku sētiņā,
Es paliku sētiņā,
Māmuliņas aptecēt.

4117. (3170.)

Es mātei viena meita,
Ciemā nakti negulēju;
Kas mātei kājas āva,
Kas gultiņu pataisīja?

4118. (3171.)

Es neiešu tautiņās,
Līdz brālītis sievu ņems,
Lai netrūkst māmiņai
Mūžam jaunas audējiņas.

4119. (3172.)

Es neiešu tautiņās,
žēl man tēva, māmuļiņas;
Rīgā pirku sirmus zirgus,
Mājā vežu arājiņu.

4120. (3173.)

Es savai māmiņai
Atslēdziņu glabātāja;
Situ roku pie skoteles,
Lai skanēja atslēdziņas.

4121. (3174.)

Es savai māmiņai
Liepu lapu tiltu grīžu;
Ka pietrūka liepu lapu,
Klāju baltu villainīti.

4122. (3175.)

Es savai māmiņai
Magoniņu vietu taisu,
Magoniņu vietu taisu,
Rožu klāju paladziņu.

4123. (3176.)

Gaidīdama, māmuliņa
Tās dieniņas sagaidīja:
No dēliņa arājiņa,
No meitiņas malējiņas.

4124. (3177.)

Gauži raud māmuļiņa,
Darbos mani vadīdama.
Neraud gauži, māmuļiņa,
No darbiem es pāriešu,
No darbiem es pāriešu,
No tautām nepāriešu.

4125. (3178.)

Guldi mani, māmuliņa,
Savā gultas maliņā,
Nav vairs tāļu tā dieniņa,
Kad tu gauži noraudāsi.

4126. (3179.)

Ik vakara lakstīgala
Sit bērziņa krūmiņā;
Ik vakara māmuļiņa
Gaida mani atejot.

4127. (3181.)

Kad dzirdētu sav' māmiņu
Caur sieniņu runājam,
Es satītu valodiņu
Baltajā vilnainē.

4128. (3182.)

Kad varētu ganīdama
Ar māmiņu satikties,
Tad mums būtu īsa diena,
Būt' mums jaukas valodiņas.

4129. (3183.)

Kādēļ mana māmuliņa
Bez varītes palikusi?
Ikkatram bērniņam
Savu daļu iedevusi.

4130. (3184.)

Kādēļ mana māmuliņa
Nedižana palikusi?
Atdevusi bērniņiem
Visu savu diženumu.

4131. (3185.)

Kādi bija tie ļautiņi,
Vergam tura māmuliņu;
Es to savu māmuliņu
Padomam vien turēju.

4132. (3186.)

Kam der lieti veca zeme,
Kam vecā māmuliņa?
Liniem laba veca zeme,
Padomam māmuliņa.

4133. (L. B.)

Ko, bērniņi, mēs darītu
Bez māmiņas palikuši?
Ne mums rīta cēlējiņš,
Ne padoma devējiņš.
Gailīts rītu cēlējiņš,
Dievs padoma devējiņš.

4134. (3187.)

Kas, māmiņa, tev sacīja,
Mani gauži raudājušu?
Vai zīlīte dziedājuse,
Vai ļautiņi runājuši?

4135. (3188.)

Kas māmiņ, tev pateica,
Ka es gāju raudādama?
Kuŗi vēji tev atpūta
Manas gaužas asariņas?

4136. (3189.)

Kas var baltu izvelēt
Pelēko villainīti?
Kas var jaunu padarīt
Manu vecu māmuliņu?

4137. (3190.)

Kaut ieviņa vēl ziedejse,
Vecābele zarojuse!
Kaut tā mana māmuļiņa
Otru mūžu dzīvojuse!

4138. (3191.)

Kaut tā mana māmuļiņa
Otru mūžu dzīvojuse,
Es tai kārtu šūpulīti
No liepiņu lapiņām.

4139. (3192.)

Ko, māmiņa, tu redzēji,
Istabā sēdēdama?
— Es redzēju dažu labu
Gaŗu ceļu staigājot.

4140. (3193.)

Kur, puisīti, tu būt' ņēmis
Savu gudru padomiņu,
Ja nebūtu māmuliņa
Tevi gudri audzējuse?

4141. (3194.)

Kur veiklīga māmuliņa,
Tur ir laba mājas dzīve;
Kur jau kāda neveiklīte,
Guļ darbiņi aizkrāsnī.

4142. (3195.)

Labi mani māte māca,
Kā pašai izdarīt:
Ciemā ilgi nedzīvot,
Sētā bargi nerunāt.

4143. (3196.)

Lai bagāta, kas bagāta,
Tā māmiņa, tā bagāta:
Seši dēli arājiņi,
Septīt' meita malējiņa.

4144. (3197.)

Lai baras, kas baras,
Es ar māti nesabāru,
Es ar māti nesabāru,
Man jāiet tautiņās.

4145. (3199.)

Lēni, lēni bērziņš auga,
Lēni lapas darināja;
Lēni augu pie māmiņas,
Gudru ņēmu padomiņu.

4146. (3200.)

Lēni, lēni ozols auga,
Lēni lapas darināja;
Gŗūti augu pie māmiņas,
Lēni lasu padomiņu.

4147. (3201.)

Lēņi, lēņi dūmi kāpj
Pār namiņa jumta galu:
Veca mana māmuliņa,
Azaidiņa vārītāja.

4148. (3202.)

Ļaudīm veca māmulīte
Panīkuse baŗojama;
Kaut man būtu māmulīte
Jel padoma devējiņa.

4149. (3203.)

Māmiņai labu daru,
Visu mūžu dzīvojot:
Viņa mani mazu kopa,
Viņa mazu audzināja.

4150. (3204.)

Māte, mana māmuliņa,
Ne tā mana mūža māte;
Tā būs mana mūža māte,
Kas auklēja arājiņu.

4151. (3205.)

Maldan' mani, māmulīte,
Cik ilg' pate gribēdama;
Diezgan laika tautiņām,
Visu mūžu maldināti.

4152. (3206.)

Man māmiņa piesacīja,
Ciemā daudzi nerunāt,
Ciemā daudzi nerunāt,
Valodiņas nebārstīt.

4153. (3207.)

Mana balta māmuliņa,
Kā es tevi klusināšu?
Ne tu rimsti azotēi,
Ne klēpī auklējama.

4154. (3208.)

Mīl kungam zelta nauda,
Mīl akmeņa istabiņa;
Tā mīlēja meitiņām
Sava veca māmuliņa.

4155. (3209.)

Mīlu, mīlu znotiņam,
Vēl tik mīļi nemīlēju;
Meitiņai, tai mīlēju
Kā sirsniņa azotē.

4156. (3210.)

Mirku, mirku rasiņāi,
Vēl iekritu ūdenēi,
Būt māmiņa redzējuse,
Asarāmi nevarēja.

4157. (3211.)

Ne dzīvot nedzīvo,
Ja raženi nedzīvo:
Negrib mana māmulīt
Neraženu dzīvojam.

4158. (3212.)

Ne visām liepiņām
Līdz zemei lapas auga;
Ne visām māmiņām
Ir vienāds padomiņš.

4159. (3213.)

Nelaiž mani māmuļīte
Ne ganiņu pavadīt:
Teica mani tievu, smalku
Smildziņās pazūdam.

4160. (3214.)

Nevienam es nesaku
Savu lielu žēlabiņu,
Māmiņai, tai pasaku,
Tā nesaka nevienam.

4161. (3215.)

Neviens putnis tā nedūc,
Kā dūc meža balodīts;
Neviens mani tā nemīl,
Kā mīl mani tēvs, māmiņa.

4162. (3216.)

No saknītes lazdiņš zied
Sarkaniem ziediņiem;
No sirsniņas es mīlēju
Savu baltu māmuliņu.

4163. (3217.)

Nošņaucosi tabaciņu,
Kad nevaid alutiņa;
Norunāju ar māmiņu,
Kad nevaid līgaviņas.

4164. (3218.)

Padomam vien turēju
Savu vecu māmuļiņu;
Ja nebija cita laba,
Jel padoma devējiņa.

4165. (3219.)

Padomam vien turēju
Savu vecu māmuliņu;
Kad pietrūka padomiņa,
No māmiņas pavaicāju.

4166. (3221.)

Padomam vien turēju,
Savu vecu māmuliņu;
Lai darīju, ko darīju,
Tai prasīju padomiņa.

4167. (3222.)

Pie kauliņa garda gaļa,
Pie māmiņas viegla dzīve.

4168. (3223.)

Pie māmiņas es uzaugu
Kā rozīte ziedēdama,
Ar puķīti rotājos,
Saulītē sildījos.

4169. (3224.)

Piekūst irbe tecēdama,
Rauduvīte peldēdama;
Kā māmiņa nepiekuse
Vien' iedama druviņā?

4170. (3225.)

Piekūst irbe tecēdama,
Rauduvīte peldēdama;
Piekūst mana māmuliņa,
Dēlus, meitas lolojot.

4171. (3226.)

Pin, māmiņa, zīļu krēslu,
Cel vasaru saulītēi;
Tur tu pate apsēdīsi,
Ar znotiem runādama.

4172. (3227.)

Raudāt raudu ik dieniņas,
Kuŗu dienu neraudāju!
To dieniņu neraudāju,
Kad aizgāju pie māmiņas.

4173. (3228.)

Redz' saulīti noietam,
Redz' no rītu uzlēcam,
Neredz' savas māmulītes,
Kā tā gul', kā cēlās.

4174. (3230.)

Sagaid mani, māmulīte,
Šovakar sētiņāi,
Pacel krēslu, lai es sēdu,
Nojem manas villainītes.

4175. (3231.)

Sak' ozolu cietu koku,
Vējiņš loka virsaunīti;
Man patiesi cieta sirds,
Es piecietu māmuļiņas.

4176. (3232.)

Saulīt', mana māmuļīte,
Abas vienu baltumiņu;
Paskatos saulītē,
Raugu savu māmuļīti.

4177. (3233.)

Saulīt', mana māmuļīte,
Abas vienu labumiņu:
Saulīt' mana sildītāja,
Māmiņ' mana žēlotāja.

4178. (3234.)

Saulīt' silta, māmiņ' jauka,
Abas vienu labumiņu:
No saulītes silti rītu,
No māmiņas mīļi vārdi.

4179. (L. B.)

Saulīt silta, māmiņ' jauka,
Abas vienu mīļumiņu;
Saulīt silta sildīties,
Māmiņ' jauki parunāt.

4180. (3237.)

Saulīt' silta, saulīt' spoža,
Nav tik mīļa, kā māmiņa;
Saulītē sildījos,
Pie māmiņas remdējos.

4181. (3238.)

Sauca mani aiz upītes,
Vai sauc mana māmuļīte?
Kad zinātu māmuļīti,
Peldu laistu kumeliņu.

4182. (3240.)

Šķitu zīlīt' i dziedot
Istabiņas dibenā:
Mana pati māmuliņa,
Ar jauko valodiņu.

4183. (3241.)

Sēdies, mana māmuliņa,
Zemajā krēsliņā:
Zema tava sēdēšana,
Augsta tava valodiņa.

4184. (3242.)

Silta brāļa istabiņa,
Ij kurēta, nekurēta;
Jauka mātes valodiņa,
Ij runāta, nerunāta.

4185. (L. B.)

Silta mana istabiņa,
Bērza malkas kurināta;
Vēl siltāka, vēl jaukāka,
Kad māmiņa istabā.

4186. (3244.)

Silti laiki salti laiki
Ar māmiņas vilnanīt';
Īsi ceļi gaŗi ceļi
Ar nasko kumeliņu.

4187. (3245.)

Ceļu krēslu pie krēsliņa,
Lai sēd mana māmuliņa:
Mātei kājas piekusušas,
Visu dienu tekājot.

4188. (3246.)

Skrien, bitīte, tāi zemē,
Kur man tēvs, māmuliņa,
Atnes man mīļu vārdu,
Zem spārniņa pasitusi.

4189. (3247.)

Skrej, putniņ, mežu malu
Ar mazo grāmatiņ',
Aiznes manai māmiņai
Simtu labu vakariņ'.

4190. (3248.)

Smilgā rasa tā nestāv,
Kā stāvēja ābolā;
Tēvam bērni tā nemīl,
Kā mīlēja māmiņai.

4191. (3249.)

Spīdi spoži, mēnestiņi,
Par atmatu atmatām,
Ik vakara es tecēju
Pie tās savas māmulītes.

4192. (3250.)

Tam pašam vecam būt,
Kas māmiņu vecu sauc:
Mātei galva apputejse,
Driķu miltus sijājot.

4193. (3251.)

Tautās iešu, līdza vešu
Savu vecu māmulīti,
Neatstāšu brālīšos
Māršiņām niecināt.

4194. (3253.)

Tek saulīte vakarā,
Iet māmiņa vecumā;
Steidziet, bērni, jautājiet
No māmiņas padomiņu.

4195. (3254.)

Tek upīte viču, viču,
Manis līdza aicināja;
Tec, upīte, viena pate,
Manis rauda māmuļīte.

4196. (3255.)

Ai, saulīte, nebrien dubļu,
Gana dubļu bridējiņu;
Ai, māmiņa, neej malt,
Gana meitu malējiņu.

4197. (3256.)

To celiņu rītā gāju,
To celiņu vakarā;
Tās māmiņas rītā saucu,
Tās atkal vakarā.

4198. (3257.)

Vai domā, māmuliņa,
Ka man tevis žēl nebija?
Cik es tevi iedomāju,
Tik es gauži noraudāju.

4199. (3258.)

Ļaudis labu nevēlēja,
Vēl' māmiņa, tu man labu,
Ļaudis labu nevēlēja, —
Ņātras krūmu mežmalā.

4200. (3259.)

Viegli minu rītiņā,
Lēni durvis virināju,
Lai gul mana māmuļīte
Vakarēju gulumiņu.

4201. (3260.)

Velē baltu, ko velē,
Mātes kreklu izvelē:
Māte viesu mielotāja,
Pie galdiņa sēdētāja.

4202. (3261.)

Vērpu vilnas kodeliņu,
Ar māmiņu runādama;
Mīksta vilnas kodeliņa,
Jauka mātes valodiņa.

4203. (3262.)

Veca mana māmuļīte,
Bet raženi turējās:
Brūvē alu, cep maizīti,
Slauka namu, istabiņu.

4204. (L. B.)

Veca mana māmuliņ'
Par visām sieviņām;
Sēd galviņu nodūruse
Kā vārpiņa druviņē.

4205. (3264.)

Veca mana māmaļiņa,
Kā vecā vecainīte;
Vecainē rudzi auga,
Kas no manas māmuļiņas?

4206. (3265.)

Veca mana māmulīte,
Laiks tai bija vecai būt:
Dēlu dēli arājiņi,
Meitu meitas malējiņas.

4207. (3266.)

Veca mana māmuliņa,
Nespēj ganu pavadīt;
Vēl tu būsi vedeklai
Rīta māļa malējiņa.

4208. (3267.)

Veca mana māmuliņa,
Smiltīs pēdu nepazina;
Mauriņā vien pazina
Rīta rasas birumiņu.

4209. (3268.)

Visu celiņ' i nogāju,
Ar māmiņu runādama,
Tad i vēl nesacīju
Visa sava labumiņa.

4210. (3269.)

Celies, mana māmuliņa,
Necelies vaidēdama,
Ne es tevi malti cēlu,
Pasprēd' tievu dzīpariņu.

4211. (3270.)

Citi ļaudis to vien teica,
Ka man vāja māmulīte;
Es meitiņa kā liepiņa,
Kopju vāju māmulīti.

4212. (3271.)

Cits ar naudu lielījās,
Cits ar savu māmuliņu;
Kam naudiņa, tas bagāts,
Kam māmiņa, tam slavīte.

4213. (3272.)

Nebar mani, māmuliņa,
Pagalmā stāvēdama;
Bar labāk ustabā,
Lai ļautiņi nedzirdēja.

4214. (L. B.)

Kam, lietiņi, smalki liji,
Kam rasiņu padarīji?
Kam, māmiņa, mani rāji,
Kam kauniņu padarīji?

4215. (3273.)

Es mātei viena meita,
Es lielā, es mazā:
Es lielā darbiņā,
Es mazā ustabā.

4216. (3274.)

Dod, Dieviņi, tautām jāt,
Lai es varu līdzi jāt:
Es nevaru vairs iztapt
Priekš tās vecas māmulītes.

4217. (3275.)

Grūta mana dzīvošana,
Dievs žēlo nomirušus:
Tētiņš mani nemīlēja,
Māmuliņa nicināja.

4218. (2276.)

Kāda Dieva es nelūdzu,
Kāda Dieva palīdziņa,
Mana paša māmuliņa
Mūžam laba nevēlēja.

4219. (3278.)

Kam, māmiņa, man' auklēji,
Kad es lieti nederēju?
Būt' metusi jūriņāi,
Es būt' jūras gaigaliņa.

4220. (3279.)

Kam, māmiņa, man' auklēji,
Kad es tev nemīlēju?
Kam ar kāju nenospēri,
Neiemeti ūdenī?

4221. (3280.)

Kam, māmiņa, tad nerāji,
Kad es biju rāšanā?
Ko, māmiņa, nu darīsi,
Nu rīkstīti pušu laužu.

4222. (3281.)

Kur, māmiņa, mani liksi,
Kad es lieti nederēju?
Uzvelc man baltu kreklu,
Cel aiz loga saulītē,
Lai saņem tie ļautiņi,
Kam vajag cūkganiņa.

4223. (3282.)

Kur sīva bitīte, salds medutiņis;
Kur dzedra māmiņa, tikušas meitas.

4224. (3283.)

Laimei sūdzu raudādama,
Ka man barga māmuliņa;
Man Laimiņa atbildēja:
Vēl bargāka sveša māte.

4225. (3284.)

Ļaužu, ļaužu es bērniņš
Par māmiņas rājumiņu;
Būtu ļaužu, vai nebūtu,
Būt' māmiņa nerājuse?

4226. (3285.)

Lietā būšu es, māmiņa,
Ja tu mani lietā liksi:
Apvilkusi baltu kreklu,
Izcel mani saulītē.

4227. (3286.)

Māmulīte mani sauca:
Meitiņ mana, nelietīte!
Pagaid', mana māmulīte,
Būšu lieta, kad uzaugšu.

4228. (3287.)

Māte, mani auklēdama,
Vēl vārnām, žagatām;
Es uzaugu kundziņam
Atslēdziņu nēsātāja.

4229. (3288.)

Māte mani gauži rāja,
Izrājusi, niecināja.
Kam, māmiņa, gauži rāji,
Kad gribēji niecināt?

4230. (3289.)

Man' māmiņa izauklēja,
Nelietīti domādama;
Es izaugu māmiņai
Pats maizītes devējiņš.

4231. (3290.)

Man' nerāja māmuliņa,
Vienu meitu dēvēdama;
Rāj, māmiņ, neraug vienas,
Māc' labam darbiņam.

4232. (3291.)

Nerāj mani, māmulīt,
Es nav tava norājama;
Ņem dēlam līgaviņu,
Rāj apkārt staigādama.

4233. (3292.)

Nerāj mani, māmuliņa,
Lai es augu nenorāta;
Gan būs man tautiņās
Diži, mazi rājējiņi.

4234. (3294.)

Nevar vaira laivas irt,
Izsīkusi Daugaviņa;
Nevar vaira tautas rāt
Par māmiņas rājumiņu.

4235. (3295.)

Neviens putnis tā nedūc,
Kā dūc meža balodītis;
Neviens mani tā nerāj,
Kā rāj mani māmulīte.

4236. (3296.)

Nīdēj' mani tēvs, māmiņa,
Nīd bāliņa līgaviņa;
Nīdēdama es iekāpšu
Tautu dēla kamanās.

4237. (3297.)

Nīdī, nīdī, māmulīte,
Gan tu mani iznīdēsi,
Gan tu mani iznīdēsi,
Pate gauži noraudāsi.

4238. (3298.)

Pūta, pūta rīta vējš,
Nu padeva ziemeļam;
Rāja, rāja tēvs, māmiņa,
Nu padeva tautiņām.

4239. (3299.)

Rāj, māmiņa, bar, māmiņa,
Gan tu mani nožēlāsi:
Ne tev cita meita bija,
Ne atvedi vedekliņas.

4240. (3300.)

Kam, māmiņa, mani rāji,
Kas no tava rājumiņa?
Tikpat tautas otrreiz rāja
Pa savam prātiņam.

4241. (3302.)

Saule, saule, nebrien dubļus,
Diezgan dubļu bridējiņu;
Māte, māte, nerāj meitas,
Diezgan meitu rājējiņu.

4242. (3303.)

Šorīt agri saule lēca
Pa visiem rītiņiem;
Šorīt sīva māmulīte
Pa visām reiziņām.

4243. (3304.)

Tec, saulīte, nebrien dubļu,
Gan ir dubļu bridējiņu;
Ai, māmiņa, nevēl' ļauna,
Gan ir ļauna vēlētāju.

4244. (3305.)

Vai, māmiņa, tavas meitas
Vakarēju gulējumu:
Krēsli, beņķi necelēti,
Istabiņa neslaucīta,
Istabiņa neslaucīta,
Mēslu čupa pabeņķē.

4245. (3306.)

Drīzi mani drīzināja
Savis tēvis, māmuliņa;
Viņi drīzi drīzināja,
Es izlēņi darināju.

4246. (3307.)

Es māmiņai viena meita,
Krējumiņa laizītāja;
Kuŗš puisītis mani ņems,
Lai kar ķērni vadzītī.

4247. (3308.)

Es māmiņai viena meita,
Lētumā uzaugusi,
Kuŗš puisītis mani jēma,
Lai jem līdza kalponīti.

4248. (3310.)

Es māmiņai viena meita,
Es darīju, ko gribēju:
Pienu ēžu, pienu dzēru,
Pienā muti nomazgāju.

4249. (3311.)

Es māmiņai viena meita,
Visa laba gribētāja:
Ik rītiņus pien' ar maizi,
Uz palaga kājas āvu.

4250. (3312.)

Es redzēju tāi ciemā
Māti jaunu, meitu vecu:
Māte ganu vadītāja,
Meita viesu mielotāja.

4251. (3313.)

Kur, māmiņa, tavas meitas,
Pate slauki istabiņu?
— Manas meitas kambarī,
Raksta zīda nēzdodziņu.
— Nava tiesa, tavas meitas
Vakarēju gulumiņu.

4252. (3314.)

Laiska mana māte bija,
Laisk' es meita pakaļā;
Dod, Dieviņ, man atrast
Vēl laiskāku vīra māti.

4253. (3317.)

Māte savu meitu sauc,
Kā vistiņa tekādama;
Meita gāja kā runcītis
Vecas mātes aizkrāsnē.

4254. (3318.)

Pērnvasaru māmiņai
Spītēdama vien dzīvoju;
Māmiņai spītēdama,
Pat' sevim saspītēju.

4255. (3319.)

Pilns stallīts man aitiņu,
Vilku laižu tīrumā;
Piln' ustaba man meitiņu,
Pate slauku ustabiņu.

4256. (3320.)

Še meitas vecākas, ne pate māte:
Še māte meitām krēsliņu cēla.

4257. (3321.)

Tā māmiņas vaina bija,
Ka es augu netikuse:
Kam tā ņēma kalponīti,
Mani lēti audzināja.

4258. (3322.)

Tā, māmiņa, tava vaina,
Ka es slinka, maģtikuse:
Kam tu pate dubļus bridi,
Manı slinku audzināji.

4259. (3323.)

Tā puķīte dūņu smaku,
Kas aug viena ezera;
Tā meitiņa netikuse,
Kas aug viena māmiņai.

4260. (3334.)

Viena pate mātes meita,
Laba vien gribētāja:
Baltas putras ēdājiņa,
Runkainīšu nēsātāja.

4261. (3325.)

Ej, tētiņ, baļo zirgus,
Dēli veci, piekusuši,
Dēli veci, piekusuši,
Tēvu mazu baļodami.

4262. (3326.)

Es ar savu bālēliņu
Ne runāt nerunāju:
Kam tas ņēma bargu sievu,
Kam māmiņu raudināja.

4263. (3327.)

Es pats savu māmuliņu
No durvīm nobīdīju;
Man izauga kapiņā
Krūtīs zaļš ozoliņis.

4264. (3328.)

Es tev saku, bālēliņ,
Rāj tu savu līgaviņu!
Aiz ko mana māmuliņa
Ik vakara gauži raud?

4265. (3329.)

Es tev saku, man' bāliņ,
Valdi savu līgaviņu;
Nevēl savu māmulīti
Ērķelēs sēdināt,
Ērķelēs sēdināt,
Asarām mircināt.

4266. (3330.)

Kas no brieža liela raga,
Ka nedzird taurējot;
Kas no mātes auklējuma,
Ka neredz vieglas dienas.

4267. (3331.)

Kas, tēviņi, tev kaitēja,
Tev dēliņi kalējiņi?
Dreijādami zārku taisa,
Zelta krustu liedināja.

4268. (3332.)

Kulti, malti es negāju,
Tēvu, māti turēdams;
Sūtīš' tēvu piedarbā,
Māmuliņu maltuvā.

4269. (3333.)

Māte dēlu audzināja
Kā ziloji balodīti;
Izaudzēja mellu kraukli,
Kas actiņas izknābāja.

4270. (3334.)

Māte, dēlu auklēdama,
Šķitās pili mūrējot;
Dēliņš sirdi audzināja
Kā aso zobentiņu.

4271. (3335.)

Dziedādama māmuliņa
Dēlam kāra šūpolīti;
Raudādama maizes prasa
No dēliņa līgaviņas.

4272. (3336.)

Māte, dēlu lolodama,
Šķita pili būvējot;
Kad pārveda līgaviņu:
Prač, par kalnu māmuliņa!

4273. (L. B.)

Tā turēšu vīra māti
Kā pats savu māmulīti;
Kur iedama, tecēdama,
Došu dūri mugurā.

4274. (3337.)

Mātei ķeša noplīsusi,
Bērniem maizi glabājot;
Bērniem ķeša noplīsusi,
Atslēdziņas glabājot.

4275. (3338.)

Maza, maza man galviņa,
Pilna gudra padomiņa:
Ārā dzinu tēv' ar māti,
Mājās ņēmu arājiņu.

4276. (L. B.)

Nelaimīga tā māmiņa,
Kuŗai auga daudz bērniņi;
Kamēr mazi, klēpi spieda,
Kad izauga, sirdi lauza.

4277. (3339.)

Piecu dēlu māmuliņa
Pirtī ēda launadziņu;
Viendēliņa māmuliņa
Pie galdiņa istabā.

4278. (L. B.)

Reta, reta tā sētiņa,
Kur pie vārta vītoliņš;
Reta, reta tā jaunava,
Kas mātei vietu taisa.

4279. (3341.)

Reti, reti tie kociņi,
Kas aug ceļa maliņā;
Reti, reti tie dēliņi,
Kas mātei maizi deva.

4280. (3342.)

Savu tēvu, māmuliņu,
Silītē vizināju,
Kam tie mani nemācīja
Ragaviņas pataisīt.

4281. (3343.)

Savu vecu māmiņu
Ganos raidīšu.
Došu vilnas ērkulīti,
Lai vērpj stāvu stāvēdama.

4282. (3345.)

Vecais tēvs avis gana,
Čab lapiņas staigājot.
Arte, arte, vecais tēvis,
Ne lapiņas čabināt.

4283. (3346.)

Ai, bērniņi, ai, bērniņi,
Glabāj't tēvu, māmuliņu!
Jūs Laimiņa izkaisīja,
Tēvs, māmiņa salasīja.

4284. (3347.)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Vaidēt vaid māmuliņa:
Viena meita šūpulī,
Otra ļaužu valodās.

4285. (3348.)

Vai, Dieviņu, nepieder
Ar māmiņu rājoties;
Šķir, Dieviņi, zaļu mauri,
Glabāj' manu augumiņu.

4286. (3349.)

Aiju, manu cietu sirdi,
Vai bij koka, vai akmeņa:
Vakar bija div' bāliņi,
Es māmiņas nevaicāju.

4287. (3350.)

Apsadzisa man guntiņa,
Atsagula māmuliņa.
Pirma guntiņu iepūtu,
Tad piecēlu māmuliņu.

4288. (3353.)

Grūti šņāca tā priedīte,
Kam nav jauni atvasiņi;
Gauži raud tā māmiņa,
Kam nav dēli arājiņi.

4289. (3354.)

Īss man bija garš celiņš
Ar to labu kumeliņu;
Silt' man bija auksta diena
Ar to mātes villainīti.

4290. (3356.)

Ni no piena pavaldziņa,
Ni no dēla mīļu vārdu;
No sviestiņa pavaldziņš,
No znotiņa mīļi vārdi.

4291. (3357.)

Kāpēc mani māte kūla,
Kāpēc mani raudināja?
Vai kājīnas tai neāvu,
Vai vietiņas netaisīju?
Vai tā bija nodomājsi
Projām dzīt tautiņās.

4292. (L. B.)

Kas meitiņu lietā lika,
Ka ne tēvs, māmuļiņa?
Kas gulbīti baltu taisa,
Ka ne jūŗas ūdentiņš?

4293. (3360.)

Ko kliedziet, gulbeniņi,
Gan ir dziļi ezeriņi?
Ko raudiet jūs, bērniņi,
Dzīvs ir tēvs, māmuliņa.

4294. (3361.)

Es redzēju melnu odzi
Vidū gaisu zvērojam.
Sargi, Dievs, vairi, Dievs,
Mazu bērnu māmulīti.

4295. (3362.)

Līka liepa, līks ozols,
Tie bij labi šūpoties;
Vecs tēviņis, māmuļīte,
Tie bij labi padomnieki.

4296. (3363.)

Māte, māte, rāj dēliņu,
Dēliņš grib savas vaļas:
Dēliņš grib ciema meitas,
Ciema meita gredzentiņa.

4297. (3364.)

Māte mani mazu sauca:
Runga, runga, rezgalīte!
Es uzaugu liela meita
Kā Vāczemes magonīte.

4298. (3366.)

Mazi bērni, maza bēda,
Lieli bērni, liela bēda:
Mazi bērni maizes prasa,
Lieli bērni sudrabiņa.

4299. (3367.)

Pati māte līksti cirta,
Pati kāra šūpolīti;
Kad izaugu diža meita,
Tēvs tautām vēlētājs.

4300. (3369.)

Priedes, egles tāi mežā,
Nav neviena ozoliņa;
Tai mātei meitas vien,
Nava maizes arājiņa.

4301. (3370.)

Saulīt, silta palīgo,
Kaut vakara cēlieniņu;
Māmiņ, mīļi parunā,
Kaut mūžiņa galiņā.

4302. (3371.)

Šodien, māte, lieta diena,
Sedz' pelēku vilainīti;
Vai tev mani žēl nebija,
Ka es gāju raudādama.

4303. (3372.)

Skaista augu, balta augu,
Ne savai māmiņai:
Tautiņām raganām
Rīta māļa malējiņa.

4304. (3373.)

Tēva, tēva tu, dēliņ,
Nav tev tēva padomiņa.
Meitas jāja pieguļā,
Kumeliņus locīdamas.

4305. (3374.)

Tēva tēvu es redzēju,
Sava tēva neredzēju.
Es gribēju naudu sēt,
Viņš sacīja nedīgstot.

4306. (3375.)

Tu, māmiņ, nezināj'
Kur dēlam guļas viet':
Vai mērāi, vai kaŗāi,
Vai dziļāi ūdenēi.

4307. (3376.)

Viendēlīts, viendēlīts,
Kas viendēļa nezināja?
Tēvs bij auklu vijējiņš,
Māte vīžu pinējiņa.

Brāļi un māsas.

4308. (3377.)

Ai, Dieviņ, ai, Laimiņ,
Kur man citi bālēliņi?
Neba manis vienas dēļ
Māte kāra šūpolīti.

4309. (3378.)

Ai, māmiņa, ai, māmiņa,
Kur man citi bālēliņi?
Vai līkstīte tev nolūza,
Mani vienu šūpojot?

4310. (3379.)

Es diedziņu šķeterēju,
Man nebija dzīpariņa
Es puškoju tautu dēlu,
Man nebija bālēliņa.

4311. (3380.)

Gauži dziedu, dziedādama,
Gauži raudu, raudādama,
Kam Laimiņa nelikusi
Viena īsta bālēliņa?

4312. (3381.)

Īstu brāļu man nebija,
Nozarīši necerēja.
Cerējiet, nozarīši,
Lai slavīte nepazuda.

4313. (3382.)

Kad Dieviņis man būt' devis
Jele vienu bālēliņu!
Kad es iešu tautiņāsi,
Kas cels mani kumeļā?

4314. (3383.)

Kaut man būtu āra siena
Jele viena gabaniņa;
Kaut man būtu īsta brāļa
Kā adatas lielumiņ'.

4315. (3384.)

Ko, Dieviņ, man darīt,
Ne man brāļa, ne māsiņas?
Vai Dieviņš pavēlējis
Tautu dēlu vien mīlēt?

4316. (3385.)

Mirst mērā, kauj kaŗā
Manus baltus bālēliņus.
Viena pate palikuse,
Kā eglīte izdzenīta.

4317. (3386.)

Oši, kļavi, ozoliņi
Krūmiņiem saauguši;
Man' Laimiņa audzējuse
Bez neviena bālēliņa.

4318. (3387.)

Tās var lielas lielīties,
Kam ir lieli bālēliņi;
Es nevaru lielīties,
Ne man lielu, ne man mazu.

4319. (3388.)

Ceļa malas āboliņš
Deviņām lapiņām;
Kuŗa laime mani laida
Bez neviena bālēliņa?

4320. (3389.)

Mazi mani bālēliņi,
Kā tie sila ciekuriņi.
Sapūst sila ciekuriņi,
Izaug mani bālēliņi.

4321. (3390.)

Mazi mani bāleliņi,
Lai tie visi lieli auga!
Būs dažam vainagam
Gulēt pūra dibinā.

4322. (3391.)

Mazu manu bālēliņu,
Kur es tevi mazu likšu?
Kad es iešu tautiņās,
Uz pūriņu sēdināšu.

4323. (3392.)

Pilli staļļi sirmu zirgu,
Pilli vadži iemauktiņu,
Pilla tēva istabiņa
Sīku mazu bālēliņu.

4324. (3393.)

Silta mana istabiņa,
Liepu malku kurināta;
Maģi mani bālēliņi,
Liepu malkas vedējiņi.

4325. (3394.)

Deviņ' oši, deviņ' kļavi,
Deviņ' brāļi cirtējiņi,
Es desmita brāļu māsa
Žagariņu lasītāja.

4326. (L. B.)

Cielaviņu tiltu tek,
Tilta grodus skaitīdama;
Es nevaru izskaitīt
Savus baltus bālēliņus.

4327. (3395.)

Es izkāpu kalniņā,
Izskaitīju bērzam zarus.
Tik bērzam sīku zaru,
Tik i manu bālēliņu.

4328. (3396.)

Kupla, kupla tā sētiņa,
Kam pie vārtu ozoliņš;
Tā slavena mātes meita,
Kam ir daudz brālēliņu.

4329. (L. B.)

Ozols auga uz akmeņa
Deviņiem žuburiem;
Es uzaugu pie māsiņas;
Deviņiem bāliņiem.

4330. (3397.)

Man deviņi rožu dārzi,
Devītā saule lēce;
Man deviņi bālēniņi,
Devīts kunga kaŗavīrs.

4331. (L. B.)

Pūt, vējiņi, cik tev tika,
Es vītola ēniņē;
Runā ļaudis cik jums tika,
Es savos brālīšos.

4332. (3398.)

Ne par vienu nebēdāju
Ne par naga mellumiņ':
Man deviņi bālēliņi,
Būs maizītes devējiņ'.

4333. (3399.)

Ozols auga uz akmiņa
Deviņiem žuburiem;
Es uzaugu pie māmiņas
Deviņiem bāliņiem.

4334. (3400.)

Pieci simti, seši simti, —
Simtiņš manu bālēliņu.
Tūkstošam atsacīju,
Simtiņā stāvēdama.

4335. (3401.)

Tecēj' tautu kumeliņi
Deviņiem celiņiem:
Viena pati es māsiņa,
Man deviņi bālēliņi.

4336. (3402.)

Ai, veco bālēliņ,
Tev bij man tēvam būt:
Tev bij man pūru kalt,
Tev aizvest tautiņās.

4337. (3403.)

Ai, vecais bālēliņ,
Tev bij man tēvam būt:
Tev bij man zirgu pirkt,
Tev atvest līgaviņu.

4338. (3405.)

Ei, vecais bālēliņi,
Tev bij man tēvam būt:
Tev bij mani tautām dot,
Tev tautām atbildēt.

4339. (3408.)

Ai, vecaju bālēliņu,
Tev bij manam tēvam būt:
Tev bij rāt, tev žēlot,
Tev piedot padomiņa.

4340. (3409.)

Kaŗavīrs, kaŗavīrs
No jaunā bālēliņa:
Ne tas grieza otram ceļu,
Ne vārdiņu atsacīja.

4341. (3410.)

Klaus', māsiņ, manu vārdu,
Mūžam kauna neredzēsi:
Pacel krēslu, noaun kājas
Vecajam bāliņam.

4342. (3411.)

Ko var kungi man darīt,
Ko vecais bāleliņš?
Savu birzi es nolīdu,
Sav' aizjūdzu kumeliņu.

4343. (3412.)

Mazajam liniņam,
Tam ir sīksta pakuliņa;
Mazajam bāliņam,
Tam ir gudris padomiņš.

4344. (3413.)

Neliekat, jauni brāļi,
Vecu brāli novārtā:
Ņems kundziņis grāmatiņu,
Šauks vecaju bālēliņu.

4345. (3414.)

Pie vecā bālēliņa
Kā pie tēva turējos:
Vecajam bāliņam
Tēva dots padomiņš.

4346. (3415.)

Vecais brālis mežu ložņa,
Nocērt zaļu ozoliņu;
Jaunais brālis kā kundziņis
Sēd kumeļa mugurā.

4347. (L. B.)

Brālīts prasa brālīšam,
Kādu jūgšu kumeliņu?
Jūdz' brālīti kāds tev tika,
Visi tavi kumeliņi!
Ja pelēka diena ausa,
Jūdz' pelēku kumeliņu;
Ja sarkana saule lēca,
Jūdz' sarkanu kumeliņu.

4348. (3416.)

Vecais brālis sievu kūla,
Es rādīju uguntiņu:
Ir es arī mācījos
Vecā brāļa amatā.

4349. (3417.)

Vecajam bāliņam
Veci rudzi klētiņā;
Kas jaunam rudzus dos,
Nūle līda līdumiņus.

4350. (3418.)

Vecajami bāliņami
Veci rudzi, veci mieži.
Vai tādēļ veci bija,
Kad jūdz agri kumeliņu.

4351. (3419.)

Vecākā brāļa klausu,
Vecākās vedekliņas;
Jaunajam bāliņam
Pašam jauna līgaviņa.

4352. (3420.)

Vecākie bālēliņi
Izdēj zaļos ozoliņus,
A pastaram man atstāj
Sauskaulīšus klaudzināt.

4353. (3421.)

Apapā, tililī!
Man bagāti bālēliņi:
Divas klētis rudzu, miežu,
Trešā tīra sudrabiņa.

4354. (3422.)

Bāliņ, bāliņ, netec kājām,
Kumeļš stallī baltām kājām,
Zobins klētī sidraba ragā,
Cepure vadzī pieciem puškiem.

4355. (L. B.)

Ej, manu brālīti,
Žēlīgu Dievu!
Lai skauģis raugās
Caur sētas posmu.

4356. (3423.)

Bij manam bāliņam,
Bij naudiņa, bij gražiņa,
Ko ar gražu nogražoja,
To ar naudu nomaksāja.

4357. (3424.)

Dievam devu to slavīti,
Man bagāti bālēliņi:
Maizītē bagātība,
Ne zeltā, sudrabā.

4358. (3425.)

Ekur vīri, ko padara,
Mani balti bālēliņi:
Izdēj greizu ozoliņu,
Kumeļāi sēdēdami.

4359. (3426.)

Es pazinu sav' brālīti
I tumsā atjājot:
Skanējās zelta pieši,
No kumeļa nolecot.

4360. (3427.)

Gana man, gana man,
Kā jau man gana nav?
Gana man tīru rudzu,
Gan māsiņu malējiņu.

4361. (3428.)

Gudri mani bālēliņi,
Gudri lieli, gudri mazi;
Pats mazais vēl gudrāks,
No ābola dzeini vija.

4362. (3430.)

Kādu skalu man vajaga?
Sveces vien dedzināju;
Kādu kungu man vajaga?
Kungi mani bālēliņi.

4363. (3431.)

Kas varēja zaļāks būt
Par rudzāles zaļumiņu?
Kas varēja lielāks būt
Par māsiņas bālēliņu!

4364. (3432.)

Lai bij lepni, kas bij lepni,
Lepni mani bālēliņi:
Ar cimdiemi roku sniedza,
Ar zobenu vārtus cēla.

4365. (3433.)

Tā nebrauca lieli kungi,
Kā brauc mani bālēliņi:
Priežu rumbas, ritenīši,
Sasprādzēti kumeliņi.

4366. (3434.)

Mans brālītis kā kundziņis,
Dzeltainiemi matiņiem,
Tas nejāja svētu rītu
Bez tērauda zobentiņa.

4367. (3435.)

Mans brālītis lepni jāja
Pa visāme tautiņām;
Dažai tautu meitiņai
Sāp sirsniņa, birst asaras.

4368. (3436.)

Man uzauga div' brālīši,
Simtai tādu nedabūsi, —
Uz jāšanu, uz braukšanu,
Uz kumeļa baŗošanu.

4369. (3438.)

Nedod, Dievs, tādu kungu,
Kādi mani bālēliņi:
Kumeļā sēdēdami,
Cilpu meta ozolā.

4370. (3439.)

Nevienai māsiņai
Nava tādu bālēliņu:
Tādi mani bāleliņi
Kā Vāczemes ozoliņi.

4371. (L. B.)

Sēd, brālīti, kur tev tika
Savā tēva istabā,
Sēd krēslā, sēd beņķī,
Sēdi galda galiņā.

4372. (3440.)

Sēd krēslā, bālēliņ,
Kas tev liedz nesēdēt?
Vai nebij rudzi, mieži,
Labi, stalti kumeliņi?

4373. (3441.)

Skali deg sveču vīz',
Sveču vis nevajag;
Kungi mani bālēliņi,
Kungu vis nevajag.

4374. (3442.)

Tādi mani bālēliņi
Kā mēreni muiženieki;
Nedrīkst kung' vārdu sauķt,
Ne vagar' bildināt.

4375. (3443.)

Tādu zirgu kundziņš jāj[illegible],
Tādu mani bālēliņi;
Zobeniņu vien nejoza,
Kungam kaunu nedarīja.

4376. (3444.)

Tik kungam zelta naudas,
Cik akmiņu istabā;
Tik manam bāliņam
Tēva bēru kumeliņu.

4377. (3445.)

Ūdri, bebri Daugavā
Ledu vien brukšķināja;
Mans jaunais bālēliņš
Saujā naudu žvadzināja.

4378. (3446.)

Viens pats man bālēliņš,
Kā Vāczemes ozoliņš;
Citai pieci, citai seši,
Mana viena nepanāk.

4379. (3447.)

Citas meitas lielījās
Ar deviņi bālēliņi;
Man bij viens, bet dižens
Kā Vāczemes ozoliņš.

4380. (3448.)

Allaž, brāļi, dzīvojam,
Lai palika, kam palika,
Vai palika kundziņam,
Vai vecam brālīšam.

4381. (3449.)

Balti bērzi, melni elkšņi
Cits pret citu locījās;
Mani balti bālēliņi
Cits pret citu klanījās.

4382. (3450.)

Bālēliņi, bālēliņi,
Kā tie sila balodīši;
Ļaudīm lieli brīnumiņi,
Ka mēs mīļi dzīvojam.

4383. (3451.)

Divi vien mēs bāliņi,
Abi vienu lielumiņu.
Pirksim vienus brūnus svārkus,
Abi līdzi valkāsim.

4384. (3452.)

Divi vien mēs bāliņi,
Abi vienu lielumiņu.
Velkam vienus brūnus svārkus,
Jožam vienu zobeniņu.

4385. (3453.)

Dzīvojiet paši skaišķi,
Mani balti bālēliņi;
Lai dzīvoja, kā gribēja,
Savadātas tautu meitas.

4386. (3454.)

Dzīvosim mēs, brālīti,
Kā tie ciema balodīši.
Vēl' man labu, es tev arī,
Tad būs mīļa dzīvošan'.
Ko mēs abi dabūsim,
Kad mēs ļaunu vēlēsim?

4387. (3455.)

Mēs bijām div' bāliņi,
Abi vienu lielumiņu,
Vienu ceļu staigājām,
Vienas domas domājām.

4388. (3456.)

Mēs bijāmi div' brāliņi,
Abi vienu lielumiņu.
Vilksim abi brūnus svārkus,
Iesim pāri Daugavai.

4389. (3457.)

Mēs bijām div' brālīši,
Bet mēs mīļi dzīvojām:
Liekam vienu cepurīti
Katris reizi galviņāi,
Maucam vienus zābaciņus
Katris reizi kājiņāi.

4390. (3458.)

Mēs bijām duj' brālīši,
Turam vienu kumeliņi;
Jāsim katris svētu rītu
Līgaviņas lūkoties.

4391. (3459.)

Tā brālīši, dzīvojām,
Tā ražani piederēja:
Pieci, seši druvā gāja,
Viens kungam tiesu deva.

4392. (3460.)

Tā jau mēs dzīvojām,
Div' baltie bālēliņi:
Tava sieva vietu taisa,
Mana klāja paladziņu.

4393. (3463.)

Es nocirstu bālēliņu,
Ar aso zoles tiņu,
Ciku vien iegādāju,
Kas māmiņai maizes dos?

4394. (3465.)

Nekaiš nieka nevienam
Brāļu starpas līdzināt.
Brāļi paši bārušies,
Paši labi saderēja.

4395. (3466.)

Pieci, seši strazda bērni
Gul vienā ligzdiņā,
Mēs bijām duj' brālīši,
Katram sava istabiņa.

4396. (3467.)

Suņi rēja, vilki kauca,
Bārās mani bālēliņi;
Tādi suņi, tādi vilki,
Tādi mani bālēliņi.

4397. (3468.)

Ak tu, manu bālēliņu,
Tavu jauku valodiņu!
Dzirdu tevi runājam,
Trūkstos, miegu gulējusi.

4398. (3469.)

Apkārt kalnu saule tek,
Sudrabiņu sijādama;
Brāļi man namu dara
Zelta kalna galiņā.

4399. (3470.)

Bālēliņš tiltu taisa
No ozola ziediņiem;
Dievis zina, bālēliņ,
Kuŗu ceļu es aiziešu.

4400. (3471.)

Baŗojam mēs, māsiņas,
Brālēliņa kumeliņu,
Lai tas daiļi vizināja
Iz baznīcu tautiņās.

4401. (3472.)

Brālīts man klēti dara
Baltābola kalniņā;
Citas meitas dubļus brida,
Es brien' baltu āboliņu.

4402. (3473.)

Bāliņš mani kultu cēla,
Mārša maltu aicināja;
Labāk kulti, ne kā malti,
Nesariebšu bāliņam.

4403. (3474.)

Brālīts taisa augstu klēti,
Vēl augstāku pažobeli:
Tur staigāja mūs' māsiņa
Žuburainu vaiņadziņu.

4404. (3475.)

Daiļa meita laivu īra
Pār ezeru dziedādama:
Sajutusi sav' bāliņu,
Sav' maizītes arājiņu.

4405. (3476.)

Divi ceļi, bālēliņ,
Kuŗu iet, kur' atstāt?
Ej, māsiņ, to celiņu,
Kas no kalna lejiņā.

4406. (3477.)

Divi ceļi, bālēliņ,
Kuŗu ceļu man bij iet?
Ej, māsiņa, to celiņu,
Kur rasiņa nobiruse.

4407. (3478.)

Dzeniet agri, ciema gani,
Notrauciet rīta rasu,
Lai jāj manis bālēliņš,
Lai kājiņas nesamirka.

4408. (3479.)

Iesim, brāļi mēs uz priekšu
Rīta rasu slaucīdam',
Lai nākdamas mūs' māsiņas
Rīta rasu neredzēt'.

4409. (3480.)

Ej gulēt, bālēliņ,
Es baŗošu kumeliņu;
Kundziņš dzina, tev jāiet,
Vai dieniņa, vai naksniņa.

4410. (3481.)

Es ar savu bālēliņu
Ilgi naida neturēju:
Naminā sasabāru,
Istabāi saderēju.

4411. (3482.)

Es bāliņa nenicinu,
Ūdens malku dzērusēs:
Bāliņš man maizes deva,
Bāliņš lielu audzināja.

4412. (3483.)

Es brālīša kumeliņu
Rokā vedu pieguļā;
Kur baltais ābolinis,
Pavadā ēdināju.

4413. (3484.)

Es brālīša kumeliņu
Uz raibīti ēdināju;
Par raibīti nebēdāju,
Ražens brāļa kumeliņš.

4414. (3486.)

Es brālša valdītāja,
Līdz brālītis sievu jēma;
Es neļāvu krogāi iet,
Brammēt savu kumeliņu.

4415. (3487.)

Es neietu no bāliņa,
Ar valdziņu novedama;
Egles durvis, glāžu logi,
Tie bij viegli virināt.

4416. (3488.)

Es savai māsiņai
Liepu koka milnu taisu,
Lai rociņas neiegrauž,
Ik rītiņa ritinot.

4417. (L. B.)

Pieci brāļi, viena māsa,
To mēs dārgi mielosim:
Divi pirks zelta kroni,
Trīs sudraba gredzentiņus.

4418. (3489.)

Es savai māsiņai
Zāģu dēļu klēti taisu,
Lai vējiņš cauri pūta,
Lai pūriņš nepelēja.

4419. (3490.)

Es savam bāliņam
Dābuliņa vietu taisu,
Dābuliņa vietu taisu,
Rožu klāju paladziņu.

4420. (3491.)

Es savam bāliņam
Pusciemata turētāja:
Otarnīca, darbenīca,
Kunga rijas kūlējiņa.

4421. (3492.)

Es savos bāliņosi
Ilgas dusmas neturēju:
Vienu vārdu ļaunu teicu,
Otru labu atbildēju.

4422. (3493.)

Es sacīju bāliņiem:
Brūnu svārku nenesāt,
Nesāt gaŗu naudas maku,
Braukāt resnu kumeliņu.

4423. (3494.)

Gana balti liepas galdi,
Vēl es baltus balināju:
Gan es augu gan slavena,
Vēl bāliņi slavināja.

4424. (3495.)

Ir brāļam laba māsa
Par visām māsiņām:
Man pie vārtu aiztecēja,
Man nojūdza kumeliņu.

4425. (3496.)

Jo dziedāju, jo skanēja
Liela meža maliņā;
Jo es augu, jo mīlēju
Baltajam bāliņam.

4426. (L. B.)

Vai, māsiņa, vai māsiņa,
Kā es tevi aizmirsīšu?
Tu man gāji druviņā
Nesūtama, neraidama.

4427. (3497.)

Kad man būtu līgaviņa
Kā māsiņa zeltainīte,
Kas tecētu naktsvidū
Uz avotu ūdentiņa.

4428. (3498.)

Ka man tāda līgaviņa,
Kā māsiņa dzeltānīte!
Man bij tādi kājas auti,
Kā ļaudīm goda krekli.

4429. (L. B.)

Vai māsiņa, vai māsiņa,
Kad tu būtu tautu meita;
Tu būt mana līgaviņa
Pēc prātam izauguse.

4430. (3499.)

Kad man tāda līgaviņam,
Kā māsiņa dzeltainīte,
Ne es vilktu melna krekla,
Ne dubļainu kāju autu.

4431. (3500.)

Ka man tāds arājiņš,
Kā jaunais bālēliņš,
Es neriestu mūžiņā
Vienas gaužas asariņas.

4432. (3501.)

Kam, bāliņi, audzināji
Zaļu birzi sētmalī?
Māsiņām audzināju,
Kur gulēt dienvidiņu.

4433. (3502.)

Kas godiņu godinātu,
Kas slavīti sludinātu,
Kam māsiņas neaugušas
Baltajam bāliņam.

4434. (3503.)

Kaut man tāds arājiņš,
Kā jaunais bālēliņš,
Ik dieniņas es valkātu
Smalku baltu linu kreklu.

4435. (3504.)

Klaus', māsiņ, mana vārda,
Ej manā druviņā,
Es tev būšu līdzināt
Tautu galda galiņā.

4436. (3506.)

Lai māsiņa gana liela,
Kaunies maza bālēliņa:
Bāliņš līda istabā,
Celies, krēslu sēdējusi.

4437. (3507.)

Lai smejās, kas gribēja,
Es ar svešu nerunāju;
Es runāju ar bāliņu,
Ar bāliņa līgaviņu.

4438. (3508.)

Līdz es tapu pie žodziņa,
Tūliņ man ēna bija;
Līdz sastapu bālēliņu,
Tūlin jauka valodiņa.

4439. (3509.)

Lietiņš māsiņ' i nolija
Lielajā līdumā;
Žēl palika brāliņam,
Kam nejūdza kumeliņu.

4440. (3510.)

Māsa viena, māsa otra,
Kuŗai devu ļaunu vārdu?
Abas krekliņ' i velēja,
Abas sauca bālēliņu.

4441. (3511.)

Māsiņ, skaista izauguse,
Kur man bija tevi likt?
Žēl man tevi tautām dot,
Grēks pašam maldināt.

4442. (3512.)

Māsiņai zirgu devu,
Pats tecēju kājiņām:
Labāk manas kājas mirka,
Ne māsiņas ielociņi.

4443. (3515.)

Mēnesīts zvaigznes skaita,
Vai ir visas vakarā;
Māsiņ' skaita bālēliņus,
Vai ir visi vakarā.

4444. (3514.)

Mēs bijām div' māsiņas,
Divi mūsu bālēliņi;
Kad atnāca svēta diena,
Katra savu puškojām.

4445. (L. B.)

Mani mīļi bālēliņ'
Mani mīļi audzināj':
Ne zināju kunga riju,
Nedz kundziņa laidariņu.

4446. (3516.)

Mirdzēt mirdz ezeriņš
Sīkajām raudiņām;
Tā mirdzēja brāļa sēta
Mazajām māsiņām.

4447. (3517.)

Mirdzēt mirdz jūriņā
Simtu mazu raudaviņu;
Tā mirdzēja brāļa sēta,
Māsiņām staigājot.

4448. (3518.)

Ne ar vienu nevedās
Mana jauka valodiņa;
Ar bāliņu vien vedās,
Ar bāliņa līgaviņu.

4449. (3519.)

Nepūtieti ziemas vēji,
Gana vēju pūtējiņu;
Nerājati, bālēliņi,
Gana tautu rājējiņu.

4450. (3520.)

No saknītes lazda zied
Līdz pašai virsonei;
No sirsniņas māsa mīl
Baltajam bāliņam.

4451. (3521.)

Ozoliņš zīļu raud,
Kas ozola paša raud?
Māsa raud bālēliņa,
Kas māsiņas pašas raud?

4452. (3522.)

Pār puriem, pār mežiem
Uz saviem brāliņiem;
Uz tautām es neietu
Ne pa liepu lapiņām.

4453. (3523.)

Palīdzēju māsiņai,
Ko varēju palīdzēt:
Devu savu kumeliņu
Rožu dārzu noecēt.

4454. (3524.)

Piecas egles, piecas priedes,
Visas vienu gaŗumiņu;
Pieci brāļi, piecas māsas,
Visiem viens padomiņš.

4455. (3525.)

Piecas, sešas mēs māsiņas,
Viens pats mūsu bālēliņš;
Uz tā paša skatāmies,
Kā uz zaļa ozoliņa.

4456. (3526.)

Pušu kožu kodoliņu,
Pusi devu brāliņam;
Man brāliņis pusi deva
No tā liela tīrumiņa.

4457. (3527.)

Raudādama nostāvēju
Liela ceļa maliņā:
Redzu savu brālēliņu
Gaŗu ceļu aizejot.

4458. (L. B.)

Es ar savu bālēliņu
Apkārt braucu rožu pili:
Apstājies, bālēliņ,
Pērc man rožu vaiņadziņu.

4459. (3528.)

Redz, kur koši piederēja,
Brālīts māsu vizināja;
Piebrauc vienu ievas krūmu,
Appuškoja kumeliņu.

4460. (L. B.)

Smilga auga atmatā,
Es savos brālīšos;
Smilga nesa rīta rasu,
Es brālīšu sudrabiņ'.

4461. (3529.)

Saucin sauca aiz upītes,
Vai sauc mani bālēliņi:
Pāri brist dziļš ūdens,
Apkārt liels līkumiņš.

4462. (3530.)

Saucin sauca aiz upītes,
Vai sauc tautas, vai bāliņi?
Ja sauc tautas, celšu laivu,
Ja bāliņi, kumeliņu.

4463. (3531.)

Žēl bitīt', to ziediņ',
Ko nonese kamenīts;
Žēl māsiņ' tā bāliņ',
Kur uzauga vienu viet'.

4464. (3532.)

Šogad līgsma, citu gadu,
Baltajos bāliņos;
Tāi trešā gadiņā
Še es līgsmu neturēšu.

4465. (3533.)

Sēd, māsiņa, kamanās,
Es tev viegli vizināšu;
Kā paņēmu tautu meitu,
Tad es gauži noraudāju.

4466. (L. B.)

Tikām brāļa es māsiņa,
Līdz pajēma līgaviņu;
Kad pajēma līgaviņu:
Ej projām, ciema sieva!

4467. (3534.)

Zirgu zviedzošu pazinu,
Bālēliņu runājot;
Kā man bija nepazīt
Vienas mātes auklējuma?

4468. (3535.)

Spodra saulīt' i lēkdama,
Jo spodrāka rietēdama;
Līgsma māsiņ i augdama,
Jo līgsmāka dzīvodama.

4469. (3536.)

Strauja, strauja upe tek,
Jo tā strauja, jo olaiņa;
Maza, maza man māsiņa,
Lai tā maza, bet tikuse.

4470. (3537.)

Tec, upīte, gana strauji,
Sit putiņas maliņā;
Audz, māsiņa, gana liela,
Kaunies maza bālēliņa.

4471. (3538.)

To skaliņu dedzināju,
Kuris man gaiši deg;
To bāliņu zadināju,
Kuŗam jauka valodiņa.

4472. (3539.)

Trīs gadiņus es puškoju
Sava brāļa istabiņu:
Vienu gadu ar skujām,
Otru gadu ar kalvām,
Tāi trešā gadiņā
Ar rozēm, magonēm.

4473. (3540.)

Trīs māsiņas dzeini nesa
Ap resno ozoliņu,
Ir tad vēl nepanāca
Viena maza bālēliņa.

4474. (L. B.)

Visi maģi avotiņi
Vakarāje miglu laida;
Visi maģi bālēliņi
Mīļu tura sav' māsiņu.

4475. (3541.)

Tu, bāliņ, gan domāji,
Ka man tevis žēl nevaid;
Cik es tevi iedomāju,
Tik es gauži noraudāju.

4476. (L. B.)

Šūn, māsiņa, man krekliņu
Deviņām vīlītēm,
Devītā vīlītē
Iešūn gudru padomiņu.

4477. (3542.)

Tu, māsiņ, rakstītāja,
Norakst' manu nēzdodziņu,
Kur es acis noslaucīšu,
Pēc tevim raudādams.

4478. (3543.)

Uz bāliņa raudzījosi,
Kā uz zaļa ozoliņa,
Kur tas savu kāju spēra,
Kādu laida valodiņu.

4479. (3544.)

Viena pate magonīte
Kliņģerīšu dārziņā;
Viena pate es māsiņa
Bālēliņu sētiņā.

4480. (L. B.)

Pret sauli izcēlu zīļotu krēslu,
Sav mīļu brālīti gaidīdams.

4481. (3545.)

Viens pats man bālēliņš,
Kā tas rīta auseklīts;
To saņēmu, to pavadu
Ar jauko valodiņu.

4482. (3547.)

Cerē bite ozoliņu
I purviņa maliņā;
Cerē māsa bālēliņu
I tautās aizgājuse.

4483. (L. B.)

Uš, cūciņ, neružen
Apaļajē kalniņē;
Tur guļ brāļi dravenieki,
Tur māsiņas rakstītājas.

4484. (3548.)

Ai, bāliņi, ai, bāliņi,
Vai es tava kalponīte?
Nosvērdams linus devi,
Gadiem pirki villainīti.

4485. (L. B.)

Ai, brālīti, ai, brālīti,
Vai es tava kalponīte?
Tu man devi linu podu
Ūdenī mērcēdams.

4486. (3550.)

Aizmirsās, aizmirsās
Brāļa auti nevelēti;
Aizmirsās bāliņam
Rīgā zīļu vaiņadziņš.

4487. (3551.)

Brāļi mani bajāriņi,
Es māsiņa nabadzīte:
Brāļi manim kronu kala
No tērauda pakaviņa.

4488. (3552.)

Brāļi, manu linu podu
Ar svariem nesveriet;
Gribu labu pavalkāt,
Labu likt pūriņā.

4489. (L. B.)

Brālīts mani māsu sauca,
Ne gredzena nenopirka;
Kāda rada tautu meita,
Tai nopirka sudrabiņu?

4490. (3554.)

Brālis mani māsu sauca,
Vai ļaudīm piedzirdot;
Nav' manā rociņā
Brāļu pirkta gredzeniņa.

4491. (3555.)

Brālīš' man mazajam
Ķēžu jostu kaldināja;
Būt' brālīši nokaluši,
Nu pieder valkājam.

4492. (3556.)

Druvā man saule lēca,
Druvā saule norietēja,
I tad vēl bāliņam
Dārga mēļu villainīte.

4493. (L. B.)

Gāju dienu, gāju nakti
Pie brālīša dzīvojot;
Brālīts saka aizejot:
Nekā laba nedarīja.

4494. (3557.)

Es savam bāliņam
Lielu kaunu padarīju:
Es aizsēdu aiz galdiņa
Ar vītola vainadziņu.

4495. (3558.)

Es savam brāliņam
Pate kaunu padarīju:
Stiebru jostu apsajožu,
Mētru liku vainadziņu.

4496. (3559.)

Es vidū, es vidū
Ar vītola vainadziņu,
Visapkārti bālēliņi
Caunotām cepurēm.
Protiet kaunu, bālēliņi,
Pērkat rožu vainadziņu.

4497. (3560.)

Es vīzītes nodarīju,
Bāliņš auklas nenovija;
Tas nebija mans kauniņš,
Tas bij mana bālēliņa.

4498. (3562.)

Gana gāju, gan tecēju,
Gan klausīju bālēliņu,
Tāpat sedzu, raudādama,
Nelocītas villainītes.

4499. (3563.)

Dievs nedod tādus skauģus,
Kādi mani bālēliņi:
Tēvs man deva linu zemi,
Brāļi auzas apsējuši.

4500. (3564.)

Ko jūs mun iedevāt,
Bagātie bālēliņi?
Baltu vistu iedevāt,
To apēda vanadziņš.

4501. (3565.)

Laba biju bāliņam,
Kad iedama druviņā;
Kad prasīju gājumiņu,
Tad paliku naidenīca.

4502. (3567.)

Man bāliņš linus deva,
Linu šķiedras skaitīdams;
Kam, bāliņ, neskaitīji,
Cik solīšu vasarā?

4503. (3568.)

Piemiņām, pasakām
Māsa auga bāliņos:
No tāsīm kreklu šuva,
No astriem cimdus ada.

4504. (3570.)

Zābakoti, zābakoti
Mani balti bālēliņi;
Es vidūi, es vidūi
Ar tām kārkla vīzītēm.

4505. (3571.)

Saka mani bāliņos
Cala jostiņ' valkājot;
Diega jostiņ' i valkāju,
Žagariņu vainadziņu.

4506. (3572.)

Šo vasaru bāliņami
Par patenci vien dzīvoju;
Citu gadu nedzīvošu
Ne par zeltu sudrabiņu.

4507. (3573.)

Tēva lini, mātes lini,
Kur, bāliņi, mani lini?
— Tur, māsiņa, tavi lini
Tautu dēla tīrumā.

4508. (3576.)

Ak, tu manu bālēliņ,
Kam tu man tā darīji?
Rikšus laidi kumeliņu,
Pamet' mani celiņā.

4509. (3577.)

Asarīti, bālēliņu,
Nedzer manu asariņu,
Gan ir man tautiņās
Asariņu dzērējiņi.

4510. (3578.)

Brāļi māsu maisā bāza,
Sliktu māsu dēvēdami;
Bāziet, brāļi, ja gribat,
Galvu ārā atstājat.

4511. (3579.)

Brāļi, maizes neliedziet
Tai vienai māsiņai.
Ir māsai maize auga,
Tautās maizes arājiņš.

4512. (3580.)

Brālis liels, es mazāka,
Es par brāli nebēdāju;
Ne man brālis maizi deva,
Ne mazāku audzināja.

4513. (3581.)

Bāliņš maizes man nedeva,
Ka es arti nemākot.
Es redzēšu, bālēliņ,
Vai ars tava līgaviņa.

4514. (3582.)

Bāliņš saka uz māsiņu:
Ko māsiņa labu dara?
Gan, bāliņi, atradīsi,
Ko būs laba darījusi.

4515. (3583.)

Darbos vien, darbos vien,
Kas manā gājumā?
Brālim labi, māršai labi,
Man tas dubļu bridumiņš.

4516. (3584.)

Dari, dari, bālēliņ,
Gan es tev atdarīšu:
Aiz vārtiem krēslu celšu,
Tur es tevi sēdināšu.

4517. (3585.)

Dari, dari, bālēliņi,
Gan es tevim atdarīšu:
Atstāš' tavu līgaviņu
Vienu pašu druviņāi.

4518. (3586.)

Dari, dari, bālēliņ,
Gan es tev atdarīšu:
Es aiziešu tautiņās
Pašā darba laiciņā;
Ņemš' telīti, ņemš' aitiņu,
Ņemš' māsiņu ganītāju.

4519. (3587.)

Dari, dari, bālēliņi,
Gan es tevim atdarīšu,
Gan es tavu kumeliņu
Pie baznīcas palaidīšu.

4520. (3588.)

Dari, dari, bāleliņi,
Gan es tev atdarīšu,
Gan es tev atdarīšu
Tautu galda galiņā:
Citiem kāršu linu dvieli,
Tev pakulu skārtelīti.

4521. (3589.)

Dari, dari, bālēliņu,
Gan es tev atdārīšu:
Saticīšu celinā,
Grūdīš' ceļa malinā.

4522. (3590.)

Dari, dari, bālēliņ,
Gan es tevim atdarīšu:
Tev krekliņa nevēlēšu,
Kumeliņa nesedlošu.

4523. (3591.)

Dari, dari, bālēliņ,
Pacietīšu, ko darīji,
Pacietīšu, ko darīji,
Atdarīšu dzīvodama.

4524. (L. B.)

Es sariebu brālīšam
Pašā sienu laiciņā;
Pļavā dūru grābeklīti,
Kāpu tautu kumeļā.

4525. (3592.)

Delverīt, bālēliņ,
Nevar, tevi novaldīt.
Nedod, Dievs, mūdiņā
Tāda mana arājiņa.

4526. (3593.)

Dod, Dieviņ, man zirdziņu,
Dod, Laimiņ, arājiņu;
Es būt' badu nomiruse
No bāliņa arumiņa.

4527. (3594.)

Ēdu pate, dev' otram,
Brāļa maizes netaupīju:
Tikpat mani bālēliņi
Pa vārtiem pavadīja.

4528. (L. B.)

Maģa, maģa ābelīte
Pieci zelta āboliņi,
Div' es devu brālīšame,
Trīs es pate paturēju.

4529. (3595.)

Eita, brāļi, lūkojiet,
Kur jūs tādu dabūsiet,
Kas neēda, kas nedzēra,
Kas miedziņa negulēja.
Vējš neēda, vējš nedzēra,
Ūdens miega negulēja.

4530. (3596.)

Es negribu to darīt
Nej Krievam, nej Leišam,
Ko man dara brālēliņi,
Īstajai māsiņai.

4531. (L. B.)

Brāļi māsu izdevuši
Par sarkanu āboliņu;
Suņi, suņi, ne brālīši,
Nav ābola redzējuši.

4532. (3597.)

Es nevaru, bālēliņi,
Tavu prātu izdarīt;
Tu var' ņemt līgaviņu,
Lai es iemu tautiņās.

4533. (3598.)

Es nevaru to darīt,
Ko bāliņa līgaviņa;
Kaut es gan piekususe,
Es vārdiņu atsacīju.

4534. (3599.)

Es savam bāliņam
Vienas dienas saimeniece:
Ēžu, pate, dev' otram,
Vēl iebāžu skotelē.

4535. (3600.)

Gan ūdeņa tai purvā,
Nožuvuši kārklu gali;
Gan bagāti tie brālīši,
Pavārgusi tā māsiņa.

4536. (3601.)

Kā bij manim vairāk iet,
Kā klausīt bāliņam?
Druvāi manim saule lēca,
Druvāi saule nolīgoja.

4537. (3602.)

Kas, akmini, tevi kala
Šīkajā sudrabā?
Kas, māsiņa, tevi teica?
Pāši brāļi niecināja.

4538. (3603.)

Kas no rudzu gaŗumiņa,
Ja nevaid briedumiņa?
Kas no brāļu lielas slavas,
Ja māsiņas necerēja?

4539. (3605.)

Kulies pate, kunga rija,
Ja nevaid kūlejiņu;
Teicies pate, brāļu māsa,
Ja nevaid teicējiņa.

4540. (3606.)

Kungam vaļa vīru rāt,
Vīram savu līgaviņu;
Tās vaļiņas vien nebij,
Bāliņam māsu rāt.

4541. (3607.)

Kur bij man nu noiet,
Kur dieniņu pakavēt?
Viens pats man bālēliņš,
Tam bij dārga valodiņa.

4542. (3608.)

Laba biju labināma,
Niecināma nederēju,
Niecināma nederēju
Ne īstam brālītim.

4543. (3609.)

Mūžam sila papardīte
Skaistu ziedu neziedēja;
Mūžam māsa no bāliņa
Laba vārda nedzirdēja.

4544. (3610.)

Nežēloju brāļa maizes,
Ēžu pati, dev' otram:
Pūru vedu tautiņās,
Ne bāliņa rudzu klēti.

4545. (3611.)

Nīdi, nīdi tu bāliņi,
Gan tu mani iznīdēsi.
Iesi pats, ņems kalponi,
Nebūs mana gājumiņa.

4546. (3612.)

Paēdu pupiņas pie bāliņa;
Gribēju maizītes, nedrīkstu
prasīt.

4547. (3613.)

Retum reti tie zirnīši,
Kas ar zelta ziediem zied;
Retum reti tie bāliņi,
Kas māsiņas mīļi tur'.

4548. (3614.)

Svešs svešam tā nedara,
Kā bālins man darīja:
Svešs svešam laipu met,
Bāliņš grūda ūdenī.

4549. (3615.)

Tumsā gāju, neredzēju,
Kājām ceļu tautstīdama,
Tomēr saka bālēliņi,
Nekā laba nedarot.

4550. (3616.)

Vai dēļ kunga grūta darba
Man bēdīgi jādzīvo?
Vai dēļ barga bālēliņa
Jauna gāju tautiņās?

4551. (3617.)

Viens bāliņš, div' bāliņi,
Vairāk, māmiņ, nevajaga;
Jr to pašu Dievs un gan,
Kaut ar godu dzīvojuši.

4552. (3618.)

Citi brāļi māsu teica,
Kādi brāļi mani teica?
Mani teica darbi mani,
Man' ērdava valodiņa.

4553. (3619.)

Gulbīts skrien par ezeru
Ar baltiem svārciņiem;
Man māsiņu pilna sēta,
Man krekliņi nemazgāti.

4554. (3620.)

Kalab manis kumeliņis
Vakarēju jūgumiņu?
Netikušas man māsiņas,
Nenojūdza kumeliņu.

4555. (3621.)

Kliba bija mūs' māsina
Visu gaŗu vasarinu;
Klibodama izkliboja
Baltābola pļāvumiņu.

4556. (3622.)

Velc, bāliņ, baltu kreklu,
Met melno ezerā,
Ja māsiņa nevelēja,
Lai velēja raudevīte.

4557. (3623.)

Ai, māsiņ, ai, māsiņ,
Vēl mēs divi bārsamies,
Kam tu viena paturēji
Mātes austas villainītes.

4558. (3624.)

Barga biju, neliedzos,
Pret citām māsiņām:
Es citām māsiņām
Villānīšu nodevēja.

4559. (3625.)

Div' upītes blakām tek,
Viena otru laistījās;
Div' māsiņas kopā auga,
Viena otru puškojās.

4560. (3626.)

Divas vien mēs māsiņas,
Abas vienu gaŗumiņu.
Pirksim vienus brūnus svārkus,
Abas vienus valkāsim.

4561. (3627.)

Divas vien mēs māsiņas,
Kur mēs mīļi dzīvojam!
Krustiem auga zelta zāle,
Kur mēs abas staigājām.

4562. (3628.)

Divas vien mēs māsiņas,
Mums trešās nevajaga,
Mums trešās nevajaga,
Ienaidiņa cēlējiņas.

4563. (3630.)

Ej iedama, vecā māsa,
Ko tik ilgi tūļojies?
Es nevaru tevis dēļ
Sevis daiļi darināt.

4564. (3631.)

Māsiņ, mana jaunākā,
Nemin mani kājiņām?
Ja šķīras, ja veicas,
Ej papriekšu tautiņās.

4565. (3632.)

Mēs bijām div' māsiņas,
Abas vienu augumiņu,
Abas divas valkājām
Vienu zīļu vainadziņu.

4566. (3633.)

Mēs bijām div' māsiņas,
Abas vienu gaŗumiņu.
Vilkām abas brūnus svārkus,
Sedzām mēļas villainītes.

4567. (3634.)

Mēs bijām div' māsiņas,
Bet mēs gauži rājāmies:
Viena grib, otra grib
Mātes austas villainītes.

4568. (3636.)

Mēs bijām div' māsiņas,
Vienu reizi rājāmies.
Tev jo daudz, man jo maz
Mātes baltu villainīšu;
Tev lādīte vāku spēra,
Man mazajā pusītē.

4569. (3637.)

Mēs bijām trīs māsiņas,
Tās duj' mani neieredz;
Mēs gājām par laipiņu,
Iegrūž mani upītēi.

4570. (3638.)

Mēs bijām trīs māsiņas,
Trīs laipiņas laipojām.
Vidējai māsiņai
Laipa grima dibenā.

4571. (3639.)

Saderam mēs māsiņas,
Mūsu lopi nesader:
Mūsu zirgi, mūsu govis
Kājiņām mīdījās.

4572. (3641.)

Tu, māsiņa dižākā,
Nerāj mani mazāko,
Tu dzīvoji dižu darbu,
Es mātei kājas āvu.

4573. (3642.)

Bisenieki, medenieki
Mani balti bālēliņi:
Putras katlu izbisēja,
Biezumiņu meklēdami.

4574. (3643.)

Brāļi, mani brālīši, es brāļu māsa;
Kā liepa līgoju brālīšu vidūi.

4575. (L. B.)

Brāļi, mani brālīši
Es brāļa māsa
Brāļi mani sērst aicina,
Māršiņ čuža nevēlēja.

4576. (3644.)

Brāļi mani lieli vīri,
Es māsiņa mazākā;
Cel, Laimīt, augstu krēslu,
Lai es sēž' līdz bāliņ'.

4577. (3645.)

Iesim abi, bālēliņ,
Lietas koku mežiņā:
Tev vajag arklam balsta,
Man pūram dibeniņa.

4578. (3646.)

Eit', māsiņas, kur iedamas,
Kur jūs mani atrasīt?
Baltāi rožu kalniņāi,
Apakš rožu lapiņām.

4579. (3647.)

Es piekusu, vairs nevaru,
Savu brāli meklēdama;
Rokā nesu ķēžu jostu,
Rokā vaŗa vainadziņu.

4580. (3648.)

Gana man šā auguma,
Gana šā padomiņa,
Lai aug mani citi brāļi,
Jo lielāki, jo gudrāki.

4581. (3649.)

Godam sedzu sudrabiņu,
Ne savam siltumam;
Godam mani bālēliņi,
Ne maizītes devējiņi.

4582. (3650.)

Kāp, māsiņa, tu kalnā,
Kalnā tavi bālēliņi,
Kalnā tavi bālēliņi,
Vizulīšus kaldināja.

4583. (3651.)

Kas tur brida pār upīti,
Kas tās niedras kustināja?
Tas jau bija mans brālītis
Ar tām pāva actiņām.

4584. (3652.)

Ko, bāliņ, bēdājies
Tu par mantas mazumiņu?
Pras' māsiņu, pasacīs,
Kur bij ņemti padomiņu.

4585. (3653.)

Ko daram pieci brāļi
Šādu gaŗu vasariņu?
Uzcērtam dēļu klēti,
Piebeŗam miežu rudzu.

4586. (3654.)

Kur es iešu, kur palikšu,
Tik neveikla uzauguse!
Ne es mīlu tautiņām,
Ne saviem bāliņiem.

4587. (3655.)

Kur ošiem lapas bira,
Tur aug kupli ķimeniņi;
Kur slaveni brālēliņi,
Tur māsiņas slinkas auga.

4588. (3656.)

Liepas vien tāi mežā,
Nav neviena ozoliņa;
Māsas vien tāi ciemā,
Nav neviena bālēliņa.

4589. (3657.)

Leiti, Leiti, Leitiņā
Manu baltu brālēliņ!
Vai tādēļ Leitis bija,
Kad tam leišu cepurīte?

4590. (3658.)

Lūdzu Dievu dziedādama,
Lai bagāts bālēliņš;
Dieviņš manim palīdzēja
Bez bagāta bālēliņa.

4591. (3659.)

Māsiņ' mana aiz ūdeņa,
Otr' ūdeņa maliņā;
Līdz vienai laivu dzinu,
Līdz otrai kumeliņu.

4592. (3660.)

Maza, maza man galviņa,
Bet jo gudris padomiņš:
Vecākais bālēliņš
Man prasīja padomiņu.

4593. (3661.)

Maza, maza man' māsiņa,
Kā tā lauka cielaviņa;
Nav gaismiņa izauguse
Tek pa lauku dziedādama.

4594. (3662.)

Mīl kungam zelta nauda,
Mīl akmeņa istabiņa;
Mīl manam bāliņam
Tīras maizes gabaliņš.

4595. (3663.)

Ne upīte vien tek strauji,
Strauji tek i ezeriņš;
Ne māsiņa vien dzied skaisti,
Skaisti dzied i bālēliņš.

4596. (3664.)

Nelielies, bālēliņ,
Otra vīra matu plūkt,
Lieli savu līgaviņu
Tīru rudzu maldināt.

4597. (3365.)

Pušku dēļ bālēliņi,
Ne-ir laivu ezerā,
Skaisti tev piederēja
Nepuškota cepurīte.

4598. (3666.)

Tec, upīt, neviļņo,
Lai viļņo ezerīts;
Ej, māsiņ, nerunā,
Lai runā bālulīts.

4599. (3668.)

Kliedziet, brāļi māsiņai,
Māsa brien ezerāi:
Apmiglojis ezeriņis,
Šķiet māsiņa griķu druvu.

4600. (3669.)

Vai, ļautiņi, redzējat
Man' bāliņu celiņā?
Sirmi zirgi, brūni svārki,
Zirņu ziedu cepurīte.

4601. (3670.)

No valodas vien pazinu,
Kas nav manis bālēliņš:
Pieci vārdi gludi gāja,
Sestais nāca skabargains.

4602. (3671.)

Vai tik vien saule spīd,
Kā pa logu istabā?
Vai tik vien labu ļaužu,
Kā mēs divi bālēliņi?

4603. (3672.)

Vai celiņa man nebija,
Ceļmaliņu ij ejot?
Vai bāliņu man nebija,
Svešus ļaudis bildinot?

4604. (3673.)

Viena biju vienēnāma,
Viena daudzi nebēdāju:
Vienu vārdu izsacīju,
Maksā pieci bālēliņi.

4605. (3675.)

Viena pate man māsiņa
Rīgā brauca baznīcā.
Rīgā zviedza kumeliņis,
Kurzemē atskanēja.

4606. (3676.)

Caur sētiņu upe teki
Zaļajāmi zīlītēm.
Ej, brālīti, salasīt
Mazajai māsiņai.

Ģimenes īpašums.

4607. (3677.)

Ai tu mana brāļa sēta,
Tik cēlā vietiņā?
Pa pagalmu staigādama,
Redzu tautu tīrumiņus.

4608. (3678.)

Ai, mazais zemnieciņ,
Tavu skaistu dzīvošanu:
Stikla durvis, vara vārti,
Kā lielam muižniekam.

4609. (3679.)

Ai, tēva zemīte, tavu jaukumiņu!
Smildziņa ziedēja sudraba ziedus!

4610. (3680.)

Apaļš puisis es uzaugu,
Apaļš mans kumeliņš,
Apaļ' mana tēva zeme
Kā viens vaska ritenīts.

4611. (3681.)

Astriem jumta istabiņa
Augsta kalna galiņā,
Svētu rītu saule lēca,
Ik svētdienas mirdzināja.

4612. (3682.)

Daiļa sēta arājami
Pašā kalna galiņā:
Visapkārti liepu koki,
Vidū ziedi ābelītes.

4613. (3684.)

Es uzaugu pie bāliņa,
Kā pie laba muižnieciņa:
Dēļ' ustaba, glāžu logi,
Sveces vien dedzināju.

4614. (3685.)

Kāp kalnā, bālēliņ;
Kalnā laba dzīvošana;
Kalnā muižu būvēsim,
Lejā govju laidarīti.

4615. (3686.)

Kam tā baznīca upītes malā?
Tā mūsu bāliņa jaun' istabiņa;
Tur sēd māsiņas rakstīdamas.

4616. (3687.)

Kam tā sēta pretīm kalna,
Astra jumtu istabiņa?
Tā bāliņa sēta bija
Par Laimiņas likumiņu.

4617. (3688.)

Kam tā sēta uz tā kalna,
Astriem jumta istabiņa?
Tur saulīte mirgu meta
Miglainā rītiņā.

4618. (3689.)

Kam tie tādi klaji lauki,
Kam tie kupli ozoliņi?
Tie bāliņa klaji lauki,
Kunga kupli ozoliņi.

4619. (3690.)

Kas kait man nedzīvot
Ezeriņa maliņā:
Bite līda ozolā,
Līdeciņa vēterī.

4620. (3691.)

Kas kait man nedzīvot
Gaujas līča maliņā:
Ziemu braucu kamanām,
Pavasari laiviņā.

4621. (3692.)

Kas kait man nedzīvot
Ozoliņa muižiņā!
Visapkārt oši, kļavi,
Vidū saule vizināja.

4622. (3695.)

Kas kait manim nedzīvoti
Jaun'ozolu muižiņā:
Caur muižiņu upe tek,
Pa upīti sudrabiņis.

4623. (3696.)

Kas kaiš kungam nedzīvot
Ozolkalna muižiņā?
Skanēdama nauda bira
Caur ozola lapiņām.

4624. (3697.)

Kas kaitēja bajāram
Kalniņā nedzīvot:
Visi kalni, visas lejas,
Visi nesa sudrabiņu.

4625. (3698.)

Kas kaitēja bajāram
Aiz Ventiņas nedzīvot:
Vējiņš vēta rudzus, miežus,
Ūdens dzirnas ritinā.

4626. (3699.)

Kas kaitēja man dzīvot
Apaļā kalniņā:
Visapkārt saule tek,
Sudrabiņu sijādama.

4627. (1701.)

Kas kaitēja nedzīvot
Ierastā vietiņā?
Uz kalniņa tīra maize,
Lejā skaidris ūdentiņš.

4628. (3702.)

Ko pie tēva es darīšu?
Tēvam mazis novadiņš:
Es aplaidu svētu rītu
Visapkārt ganīdama.

4629. (3703.)

Kungu, kungu tā muižiņa,
Ne tā manu bālēliņu:
Ik vakaru satecēja
Deviņiem celiņiem.

4630. (3704.)

Kuplis auga ozoliņš
Pie bāliņa namdurīm.
Strazdiņš sēd galiņā,
Lakstīgala pazarēs.

4631. (3705.)

Mazas bija man mājiņas,
Div'-trejādi vaŗa vārti:
Pa vieniem saule lēca,
Pa otriem mēnesīts,
Pa trešiem mājā braucu
Ar dzeltēnu kumeliņu.

4632. (3706.)

Maza, maza man muižiņa,
Visapkārti ievas zied,
Visapkārti ievas zied,
Vidūi maza ābelīte.

4633. (3707.)

Mazs bij tēva novadiņis,
Bet diženi turējās:
Visi mazi kadeģīši
Zied sudraba ziediņiem.

4634. (3708.)

Muižiņ, mana muižiņa,
Āriskā vietiņā!
Citi kungi dubļus brida,
Es brien zaļu dāboliņu.

4635. (3709.)

Ne es labi nezināju,
Kas dzīvoja šāi sētā;
Vai Dieviņis še dzīvoja,
Vai bagāti bālēliņi:
Visi mieti pie mietiņa
Sudrabiņa lapiņām.

4636. (3710.)

Nevienam tā nebij,
Kā manam bāliņam:
Vītoliņi pie vārtiem
Sidrabiņa lapiņām.

4637. (3711.)

Nevienam tā nebija,
Kā manam tētiņam:
Visa sēta sudrabota,
Vārti zelta spordzītēm.

4638. (3712.)

Nevienam tā nebija,
Kā manam tēviņam:
Visapkārt dzelzu žogis,
Nevar skauģis pāri tapt.

4639. (3713.)

Nevienam tā nebija,
Kā manam bāliņam:
Stikla durvis, vaŗa vārti,
Veŗas paši, neveŗami.

4640. (3714.)

Nevienam tāda dārza,
Kā manam bāliņam:
Dzelza sēta, vaŗa vārti,
Sidrabiņa atslēdziņa.

4641. (3715.)

Ozoliņu klēti cirta,
Vaŗa lika pamatiņas.
Šķitās mans brālēliņš
Saules mūžu nodzīvot.

(4642. (3716.)

Pašam labi tev, brālīti,
Tavi lieli tīri lauki,
Tavi lieli tīri lauki,
Tava jauna līgaviņa,
Tava jauna līgaviņa,
Tavi bēri kumeliņi.

4643. (3717.)

Retam tāda dzīvoklīte,
Kā manam brālītim:
Kalnā ievas balti zied,
Lejā strauja upe tek.
Kalnā teku puškoties,
Lejā balti mazgāties.

4644. (3719.)

Simtiņš auga ozoliņu
Priekš bāliņa nama duru;
Ja vēl būtu otris simts,
Ne sētiņas neredzētu.

4645. (3720.)

Sidrabiņa upe tek
Gaŗām manu glāžu logu;
Tur es savus sārtus vaigus
Ik rītiņa nomazgāju.

4646. (3721.)

Sudrabota upe tek
Gar brālīša nama durvu;
Tur es muti nomazgāju,
No pieguļas pārjādams.

4647. (3722.)

Sudrabota upe tek
Caur bāliņa zirgu stalli;
Tur bāliņa zirgi dzēra,
Tur māsiņa velējās.

4648. (L. B.)

Tā bij mana brāļa sēta,
Kur deviņi vītoliņi;
Cauri gāju caur astoņ,
Devītajā puškojos.

4649. (3724.)

Tais', bāliņ, augstu namu,
Taisi treju nama durvu.
Pa vienām gaisma ausa,
Pa otrām saule lēca,
Pa trešām durvtiņām
Mēnesnīca ritināja.

4650. (3725.)

To vietiņu gan zināju,
Kur piedzimu, kur uzaugu;
Tās vietiņas nezināju,
Kur mūžiņu nodzīvošu.

4651. (3727.)

Uzaugdama neredzēju
Brāļam tādu istabiņu:
Dzelza duris, vaŗa grīda,
Sudrabiņa griestu gali.

4652. (3728.)

Vaļa, vaļa, mana vaļa,
Ko tā vaļa nedarīja:
Vaļa dara savu namu
Brāļa nama pakaļā.

4653. (3729.)

Visi upes līkumiņi
Man vienam piederēja;
Citā sēju miežus, rudzus,
Citā stādu apinīšus.

Mantošana.

4654. (3730.)

Atdod, tēvis, dēlam daļu,
Grib dēliņš sievu ņemt;
Atdod vienus kaltus ratus,
Četri bēri kumeliņi.

4655. (3731.)

Atdod, tēvi, manu tiesu,
Neba manim daudz vajag:
Vienu sieku sīkas naudas,
Ābolainu kumeliņu.

4656. (3732.)

Bija man, bija man
Triju tēvu bagātība:
Koka bikses, kriju svārki,
Driķu salmu cepurīte.

4657. (L. B.)

Tēvs dēlam apsolīj
Ar bitēm ozoliņ';
Tev bij viena zara žēl,
Ne vēl visa ozoliņ'.

4658. (3733.)

Bāliņos dzīvodama,
Daudz zemītes neturēju:
Zem pūriņa, zem krēsliņa,
Zem savām kājiņām.

4659. (3735.)

Druvā man saule lēca,
Druvā saule notecēja:
Es cerēju dzīvodama
Tēvu zemi paturēt.

4660. (3736.)

Iet bij man gājējai,
Es nevaru lielīties;
Lai lielās bālēliņi,
Kam pieder tēva ciems.

4661. (3737.)

Es ar savu veco brāli
Nevar' mantas izdalīt:
Pieci pāri vecu vīžu,
Seši lūku ritentiņi.

4662. (L. B.)

Es pirmā mātes meita,
Es pastara līgaviņ';
Man pirmai mātes pūrs,
Pastaram tēva zirgi.

4663. (3739.)

Es mātei viena meita,
Es lielā, es mazā:
Man pirmai mātes pūrs,
Man lielās, man mazās.

4664. (3740.)

Es mātei viena meita,
Es pa dēlu, es pa meitu:
Man pieder mātes pūrs,
Tēva bēri kumeliņi.

4665. (3741.)

Es mātei viena meita,
Kā saulīte debesīs.
Paliek mātes brūni brunči,
Banšojās villainītes.

4666. (3742.)

Es mātei viena meita,
Man vajaga liela pūra:
Man vajaga divsimt kreklu,
Trijdeviņu paladziņu.

4667. (3743.)

Es mātei viena meita,
Pavēnēi uzauguse:
Man vienai mātes pūrs,
Mātes baltas villainītes.

4668. (3744.)

Es neturu tēvu zemes
Ne kalnā, ne lejā;
Es tur' mātes villainītes,
Vai rakstītas, nerakstītas.

4669. (3745.)

Es teciņus vien tecēju,
Tēva zemes gribēdama;
Bāliņam tēva zeme,
I lēnām staigājot.

4670. (3746.)

Kādi kungi bālēliņi,
Tēva zemi turēdami?
Vai māsiņa grēciniece,
Pa pasauli staigādama.

4671. (3747.)

Klausi tēva, bālēliņ,
Es klausīšu māmuliņas:
Tev pieder tēva zeme,
Man māmiņas vilnainītes.

4672. (3748.)

Kungam bija kungam būt,
Dēliņam arājam;
Kundziņš pili paturēja,
Dēliņš tēva novadiņu.

4673. (3749.)

Kur vasaru saule tek,
Tur tek ziemu mēnesnīca;
Kur, māsiņa, mēs augām,
Tur dzīvo tautu meita.

4674. (3750.)

Man pieder tēva zeme
Ar visiem stūrīšiem:
Es dienēju tēva darbus
Ar visām svētdienām.

4675. (3751.)

Mans tēvs, mans tēvs,
Ko tu savai meitai vēli?
Pilnu pūru linu kreklu,
Kūtī govis raibaliņas.

4676. (L. B.)

Tēva, tēva es meitiņa,
Vairāk tēva ne māmiņas;
Vairāk tēva sudrabiņa,
Ne māmiņas villainīšu.

4677. (3752.)

Pieder man še augot,
Nepieder dzīvojot;
Pieder man nolīgot
Cit' āriņu maliņā.

4678. (3753.)

Pieci dēli tam tēvam,
Pieci simti ozoliņu:
Ikvienam dēliņam
Pa simtam ozoliņu.

4679. (3754.)

Pirmajam, pēdējam,
Tiem pieder tēva zeme;
Vidējam, lētaudžam
Pašam vaļa meklēties.

4680. (3755.)

Tādu tiesu kungi sprieda,
Tādu mani bālēliņi:
Tai māsai tēvu zeme,
Kam neviena bālēliņa.

4681. (3756.)

Tētīt, manu tēvainīti,
Cik tu man tās mantas dosi?
Divus vecus kažociņus,
Un pusotra kamzolīša.

4682. (3757.)

Tētīt, manu tēvainīti,
Cik tu man tās naudas dosi?
Trīsdesmit sīkās došu,
Sešdesmit veselās.

4683. (3758.)

Tēva dotu, mātes dotu
Sasasēju nastiņā;
Savu Dieva devumiņu
Vezumā nepavedu.

4684. (3759.)

Tēvs dēlam muižu vēl,
Ko, māmiņ, man vēlēsi?
— Es, meitiņ, tev vēlēju
Savas baltas vilnanītes.

4685. (3760.)

Tēvs dēlam muižu vēl,
Ko māmiņa man vēlēja?
Tukšu pūru, gaŗu ceļu,
To māmiņa man vēlēja.

4686. (3761.)

Tēvs dēlam nevēlēja
Salāpīta kažociņa;
Kā māmiņa meitai vēl
Savas baltas villainītes.

4687. (L. B.)

Tēvs dēlam bandu dzina
Kur, māmiņa, mana banda
Tā meitiņa tava banda,
Kas tavā pūriņā.

4688. (L. B.)

Es cilāju mātes pūru
Brāļi žēli raudzījās;
Še, brālīti, mātes pūrs,
Dod man tēva novadiņu.

4689. (3763.)

Tev, tēviņi, sirma galva,
Ko tu man laba vēli?
Tev, dēliņ, mans namiņis,
Dēlēm jumta istabiņa.

4690. (3764.)

Tev, tētīt, sirma bārzda,
Ko tu man atvēlēji?
Tev, dēliņ, mans namiņš,
Mani lieli tīrumiņi,
Mani lieli tīrumiņi,
Mani bēri kumeliņi.

4691. (L. B.)

Kam, tēviņi, tu atstāji
Savu lopu laidariņu? —
Vecākam dēliņam,
Lai piemina dzīvojot.

4692. (3765.)

Vedeklām, vedeklām
Šie lielie tīrumiņi;
Tik manām māsiņām
Kā varītes laidumiņš.

4693. (3766.)

Viena biju, viena pate
Es savai māmiņai.
Vienai man mātes pūrs,
Vienai tēva novadiņš.

4694. (3767.)

Citkārtēja tēva laime
Nu mana rociņā:
Bauro vērši man aŗami,
Zviedz kumeļi ecējami.

4695. (3768.)

Apaļš brāļa novadiņš,
Kā viens vaska rituliņš.
Paši kungi izdalīja,
Daudz gabalu gribēdami.

4696. (3769.)

Apaļš tēva novadiņš,
Kā viens vaska rituliņis;
Kad dabūja bālēliņi,
Stūŗu stūŗus izdalīja.

4697. (3773.)

Bite, bite, māsa, māsa,
Tās nerieba bāliņam:
Bite druvas nesliedēja,
Māsa zemes nedalīja.

4698. (3775.)

Bite, bite, meita, meita,
Tās nerieba nevienam:
Bite augstu kociņā,
Meita tāļu tautiņās.

4699. (3776.)

Daliet tautas, tēva zemi,
Kamēr augu bāliņos;
Dalīsiet, kad noiešu,
Sacīsati manu vainu.

4700. (3777.)

Dzīvojam, bālēliņi,
Rājam savas līgaviņas,
Lai palika mūs' laikam
Tēva zeme nedalīta.

4701. (3778.)

Ietaliņ, ietaliņ,
Brāļi dala tēva zemi;
Tekam abi šņoru grieztu,
Lai paliek nedalīta.

4702. (3779.)

Es nebiju pie bāliņa
Aizpērno bijumiņu.
Nu atradu divu maizes,
Šņorēm tēva tīrumiņus.

4703. (3780.)

Ko, bāliņi, baŗaties
Ap to vienu ozoliņu?
I šodien lietiņš lija,
Auga citi ozoliņi.

4704. (3781.)

Ko, bāliņ, darīsim?
Pārvesim ozoliņu;
Ņemam ciri, šķeļam pušu, —
Tev pusīte, man pusīte.

4705. (3782.)

Ko, gulbīši, dūdojiet?
Gana dziļš ezeriņš;
Ko, bāliņi, baŗaties?
Gana liela tēva zeme.

4706. (3783.)

Ko, māsiņas, baŗaties,
Kādas zemes jums jādala?
Lai baŗās bālēliņi,
Tiem jādala tēvu zeme.

4707. (3784.)

Ko, māsiņas, baŗamies,
Ko zemīšu dalījām?
Mūs Laimiņa izdalīja
Malu kuŗu tautiņās.

4708. (3785.)

Labāk būtu bālēliņi
Vienu vietu dzīvojuši,
Ne kā tēva tīrumiņus
Šņorītēm dalījuši.

4709. (3786.)

Nāc, māsiņa, dziedāsim, —
Vai mēs kādas naidinieces?
Lai naidoja bālēliņi,
Tiem jādala tēva zeme.

4710. (3787.)

Pamazām, pamazām,
Vecākais bālēliņ!
Gana laika, gana laika
Tēvu zemi dalīties.

4711. (3788.)

Pieci, seši tēva dēli
Zemi dala raudādami;
Es tēvam viens dēliņš,
Pie galdiņa naudu skaitu.

4712. (3789.)

Sabārās div' ietaļas,
Izšķīrās bālēliņi.
Ko, ietaļas, jūs dalāt?
Brāļi dala tēva zemi.

4713. (3790.)

Sirsniņ mana paciešam,
Redz' brālīti nokaujam
Vidē lauka uz ežiņas,
Tēva zemi dalīdams.

4714. (3791.)

Stūŗu, stūŗu tēva zeme,
Rakstiem mātes villainītes.
Cik stūrīšu, tik bāliņu,
Cik rakstiņu, tik māsiņu.

4715. (3792.)

Tēvs, dēliņu audzēdams,
Izaudzēja pušelnieku;
Māte veda vedekliņu,
Atsaveda ietaliņu.

4716. (3793.)

Uz ežām mani kāva,
Tēva zemi dalīdami.
Vaiju, manu resnu kaklu,
Nepārtika zobentīts.

4717. (3794.)

Uz ežiņas galvu liku,
Sargāj' savu tēvu zemi;
Labāk manu galvu ņēma,
Ne kā manu tēvu zemi.

4718. (3795.)

Cērtu cirvi ozolā,
Tēvu zemi dalīdams.
Ozolam skaida lēca,
Man birst gaužas asariņas.

4719. (3796.)

Ai, bāliņi, man' bāliņi,
Tu paliki novārtā:
Ne tev kalpa, kalponītes,
Ne godīgas līgaviņas.

4720. (3797.)

Ar godiņu man atstāt
Sava tēva novadiņu:
Nespēj vairs tēva bēri,
Neklaus' jauni bālēliņi.

4721. (3798.)

Aŗam, brāļi, ecējam
Visas purvu purvmalītes,
Tāpat kungi tiesas prasa,
Būt' ne vagas nedzinuši.

4722. (3799.)

Bija man vīram būt,
Ne meitai vaiņagā,
Es neļautu tēva zemi
Irbītēm purināt.

4723. (3800.)

Bijām, brāļi, saauguši,
Tādēļ gudri dzīvojam,
Kur ņēmām to naudiņu,
Ko devām kundziņam.

4724. (3801.)

Būt' Dieviņš mani laidis
Labāk puisi, ne meitiņu,
Nebūt' mana tēva zeme
Atmatā gulējuse.

4725. (3802.)

Dievs to zina, kam par labu
Mans agrais cēluminš:
Zaķam labs cilpu mest,
Vanagam lidināt.

4726. (3803.)

Gaŗām gāju raudādamis
Sava tēva novadiņu:
Dzirdēj' Leišus sladzījam,
Ne brālīšus runājam.

4727. (3804.)

Gudrājam caunīt' dzīt,
Aķilam vāverīt';
Gudram tēvu dēliņam
Tēva zemi paturēt.

4728. (3805.)

Guli, guli, tēva dēls,
Saule lēca kājgalā;
Gulēs tava tēva zeme
Pieci gadi vecainē.

4729. (L. B.)

Kādēļ mani bālēliņi
Tik nabagi palikuši?
Kungi prasa lielu tiesu,
Smilgas auga druviņā.

4730. (3807.)

Kalnā kāpu raudzīties,
Kas ar manu tēva zemi,
Vai aŗ kungi, vai bāliņi,
Vai irbīte purināja.

4731. (3809.)

Kalpos, kalpos tu, puisīti,
Nevaldīsi tēva ciema:
Es atradu staļļa durvis
Vakarēju vērumiņu.

4732. (3810.)

Kauns, kauns, ķēniņam,
Leišam cauņu cepurīte;
Vairāk kauna bāliņam,
Māsa tura tēva zemi!

4733. (3811.)

Ķizu, ķizu vanagam,
Zīle dzied kaņepēs;
Ķizu, ķizu brālīšam,
Māsa tura tēva zemi.

4734. (3812.)

Ne nu labu vien valkāju,
Tēva zemi turēdams:
Kažociņu lāpīdams,
Ielāpiņus lasīdams.

4735. (3813.)

Pa vārtiem, pa vārtiem,
Vecākais bālēliņ!
Es gudrāks, taupīgāks,
Es turēšu tēva zemi.

4736. (3814.)

Prātiņš man zirgu pirkt,
Prātiņš ņemt līgaviņu;
Tā prātiņa vien nebija,
Tēva zemi paturēt.

4737. (3815.)

Protošam, mākošam,
Tam turēt tēva zemi;
Neprašam, nemākuļam
Otra durvis virināt.

4738. (3816.)

Rubenīts rubenāja
Mana tēva zemītē.
Rubeņam spostu sēju,
Pats turēju tēva zemi.

4739. (3817.)

Stāvi, manis kumeliņis,
Papardīšu streijiņām;
Dzīvā, manu bālēliņu,
Sava tēva sētiņāi.

4740. (3818.)

Tā, brālīši, dzīvojot,
Mēs godā neiesim;
Mēs smieklā ieliksim
Savu tēva novadiņu.

4741. (3820.)

Tā dzerdami mēs, brālīši,
Mēs godā neiesim,
Tā mēs savu tēva zemi
Drīz citam atdosim.

4742. (3821.)

Tēvam devu ļaunus vārdus
Par to sliktu novadiņu:
Kungi prasa lielu tiesu,
Niedres auga laukmalā.

4743. (3822.)

Tu, tēviņi knaburīti,
Kam izdevi tēva zemi?
Tik es badu nenomiru,
Novadiņu vadodama.

4744. (3823.)

Turi, nelga, kad paņēmi,
Mana tēva tīrumiņu;
Dievs dod mani vīram būt,
Gan tu vairs neturēsi.

4745. (3824.)

Visiem labi, visiem labi
Mana tēva zemītē:
Zaķam labi cilpu mest,
Rubeņam rubināt.

4746. (3825.)

Visiem labi, visiem labi
Mana tēva zemītē:
Citiem labi birzi sēt,
Citiem dēt ozoliņu.

4747. (3826.)

Dzeniet, gani, kur dzīdami,
Purvā, gani, nedzeniet!
Lai stāvēj' purva zāle
Iegātņiem siena pļaut.

4748. (3827.)

Dzeniet, gani, kur dzīdami,
Purā vien nedzeniet:
Purs pieder iegātņam,
Tam nav tēva tīrumiņa.

4749. (3829.)

Dzenat, gani, kur dzenat,
Purvā vien nedzenat:
Tur kalpam tēva zeme
Ar visām drusciņām.

4750. (3830.)

Dzeniet, gani, kur dzīdami,
Purā, gani nedzeniet:
Tur kalpam rudzi, mieži,
Tur lielie tīrumiņi.

4751. (3831.)

Dzīvojieti, bāleliņi,
Es dzīvoti palīdzēšu:
Rigāi pirkšu kumeliņu,
Sētāi jemšu arājiņu.

4752. (3832.)

Eita, puiši, iegātņos,
Iegātņam laba dzīve:
Kalnā vārti ieejot,
Lejā vārti izejot.

4753. (3833.)

Eita, puiši, iegātņos,
Iegātņiem laba dzīve:
Purva zeme tiem arot,
Aizkrāsnē dzīvošana.

4754. (3834.)

Eita, puiši, iegātņos,
Iegātņos laba dzīve:
Vietu taisa pie durvēm,
Ne istabas dibinā.

4755. (3828.)

Es nedevu cielavām
Tēvu zemes purināt;
Ņēmu pate iegātnīti,
Purināju tēvu zemi.

4756. (3835.)

Es neņemtu iegātnīša
Sava tēva zemītē,
Kad redzētu bālēliņu
Šūpolēji līgojam.

4757. (3836.)

Labāk būtu māmuliņa
Grūt' akmeni ievēluse,
Ne savā meitiņā
Iegātnīti ieņēmuse.

4758. (3837.)

Lai es iešu, kur es iešu,
Iegātņos es neiešu;
Iegātņam tāda tiesa,
Kā elkšņam purvmalā.

4760. (3838.)

Tā sacīja kļavas lapa
Ūdenī iekrizdama:
Tādas dienas iegātņam,
Kā šinī ūdenī.

Radi.

4760. (3839.)

Ai, Dieviņ, ai Dieviņ,
Kur man citi bālēliņi?
Cits Krievos, cits Leišos,
Cits dziļāi Vāczemē.

4761. (3840.)

Ai, radiņi, man' radiņi,
Pa pasauli izklīduši:
Cits Rīgā, Jelgavā,
Cits dižā Dobelē.

4762. (3841.)

Es gribēju Leišu zemi
Zilu guni dedzināt;
Tikai vien iegādāju,
Māsa Leišu robežās.

4763. (3842.)

Kalnā devu sav' māsiņu,
Lejā ņēmu līgaviņu.
Brauc' kalnā, brauc lejā,
Ber auziņas kumeļam.

4764. (3843.)

Ko bij man tam darīt,
Kas jau bija padarīts:
Krievu kaltas dzirnaviņas,
Leišu meita malējiņa.

4765. (3844.)

Krievam devu sav' māsiņu,
Pats paņēmu Leišu meitu.
Gāj' Krievos, gāj Leišos,
Visur man znoti, radi.

4766. (3845.)

Krievi, Krievi, Leiši, Leiši
Mani balti bālēliņi:
Cits Krievos, cits Leišos,
Cits dziļāi Vāczemē.

4767. (3846.)

Lai man radi, kas man radi,
Viņkurmnieši, tie man radi,
Viņkurmnieši, tie man radi,
Riņķotiem kažokiem.

4768. (3847.)

Lai nāk Krievi, lai nāk Leiši,
Es to daudzi nebēdāju:
Krievos man īsta māsa,
Leišos īsti bālēliņi.

4769. (3848.)

Līdza vedu, kurp iedama,
Savu mazu māsiciņu,
Rādīdama baliņiem,
Lai iet radi biezumā.

4770. (3849.)

Mani radi, mani draugi,
Neviens manis nepazina,
Es dzīvoju tāļu, tāļu,
Svešā zemes gabalā.

4771. (3850.)

Oši, kļavi, ozoliņi,
Koks kociņa galiņā;
Brāļu bērni, māsu bērni,
Rads radiņa galiņā.

4772. (3851.)

Radi, mani lieli radi
Pa maliņu maliņām.
Es būt' kaŗu sacēluse,
Būt' vienā vietiņā.

4773. (3852.)

Šim radiņi, tam radiņi,
Man radiņu vien nevaid;
Mani radi jūrmalē
Gaŗajos kažokos.

4774. (3853.)

Šitie radi pāriedami,
Priedei zarus nolauzuši.
Ja priedei zari augs,
Tad tie radi kopā ies.

4775. (3854.)

Visiem znoti šāi zemē,
Man bij znoti Kurzemē,
Riņķētiem kažokiem,
Sprādzētiem zābakiem.

4776. (3855.)

Bildiniet, bālēliņi,
Jel gaŗām paiedami;
Es māsiņa pavārgusi,
Nedrīkst' jūsu bildināt.

4777. (3856.)

Brāļi mani bajāriņi,
Es māsiņa nabadzīte;
Gaŗām gāju raudādama,
Nedrīkstēju bildināt.

4778. (L. B.)

Brāļi, mani bajāriņ',
Es māsiņa, nabadzīt';
Ielaiž mani tautiņās,
Kā oliņu ūdenī.

4779. (3857.)

Brāļi mani brammanīši,
Zābakos sienu pļāva;
Es māsiņa gaŗām gāju,
Nedrīkstēju bildināt.

4780. (3859.)

Brāļi mani brasmanīši,
Zābakoti sienu pļāva;
Es māsiņa, nabadzīte,
Gaŗām gāju raudādama.

4781. (3860.)

Brāļi mani braukainīši,
Sienu pļāva zābakos;
Es māsiņa, nabadzīte,
Gaŗām iet nedrīkstēju.

4782. (3861.)

Brāļi mani nemīlēja,
Kad es tāda nabadzīte.
Mīlat mani jūs, brālīši,
Gan Dieviņis man līdzēs.

4783. (3862.)

Brāļi manim tik bagāti,
Ar tiem zīžu mēteļiem;
Es māsiņa, nabadzīte,
Paskanāju krekliņā.

4784. (3863.)

Brāļi saka: māsa nāk,
Aizveŗam nama durvis!
— Gaŗām iešu, bālēliņ,
Ne tavā namiņā.

4785. (3864.)

Brāļi saka: māsa nāk,
Aizveŗam nama durvs!
— Veriet, brāļi, neveriet,
Vidā iešu, ne gaŗām,
Vidā iešu, ne gaŗām,
Pie tas savas māmuliņas.

4786. (3865.)

Visi mani lieli ceļi
Zaļu mauru aizauguši;
Visi mani lieli radi
Svešinieki palikuši.

4787. (3866.)

Dieva lūdzu dzīvodama,
Ne bagātu bālēliņu;
Dieviņš man palīdzēja,
Ne bagāti bālēliņi.

4788. (3867.)

Diži radi, bajāriņi,
Stūma mani lejiņā;
Dieviņš ņēma pie rociņas,
Veda mani kalniņā.

4789. (3868.)

Div' ozoli, viena sakne,
Katram savi zari bija;
Viena māte, divi dēli,
Katram sava laime bija.

4790. (3869.)

Es bij liels un bagāts,
Savus radus nepadzinu;
Div' pār' vīžu kulītē,
Vēl sloksnīte padusē.

4791. (3870.)

Māsiņ, mana jaunākā,
Tevi sauca vecāko:
To tev dara grūts mūžiņis,
To gaužās asariņas.

4792. (3871.)

Es nabags apjēmos
Dižu radu līgaviņu;
Diži radi sērsti nāca,
Maģ manā rociņā.

4793. (3872.)

Es to daudzi nebēdāju,
Kad man radi necienīja,
Es dzīvošu, kā redzēšu,
Ar svešiem ļautiņiem.

4794. (3873.)

Gaŗām gāja bālēliņi,
Vāju māsu dēvēdami.
Nāc iekšā, bālēliņ,
Ar rutkiem pamielošu.

4795. (3874.)

Gaŗām gāju brāļa sētu,
Kā lapiņa drebēdama:
To darīja brāļa suņi,
Bargas māršas istabā.

4796. (3876.)

Gaŗām sētu brāļi jāja,
Vāju māsu dēvēdami.
Vājajai māsiņai
Par arodu rudzi bira.

4797. (3877.)

Īsto brāli labīdema,
Tik n'apslīku ūdenī,
Būtu nozar' bālēliņi
Man laipiņas nemetuši.

4798. (3878.)

Kad galdiņis līdzi stāv,
Tad man brāļi, tad māsiņas;
Kad palūza galdam kāja, —
Ne man brāļi, ne māsiņas.

4799. (3879.)

Kas no kungu augstu zirgu,
Tukšu ratu nepavilka;
Kas no manu lielu radu,
Neiet mani aicināmi.

4800. (3880.)

Kaujatiesi, plēšatiesi,
Bagātie bāleliņi!
Es māsiņa skatījos
Pie lodziņa sēdēdama.

4801. (3882.)

Mātes radi vilki bija,
Tēva radi bālēliņi:
Tēva radi vizināja,
Man tautās izejot;
Mātes radi izlamāja,
Pa vārtiem izbraucot.

4802. (3883.)

Mīlēt man sav' radiņu,
Lai bagāts, lai nabags;
Kas radiņu nemīlēs,
Tam Dieviņš nelīdzēs.

4803. (3884.)

Miķelīti, tēva brāli,
Kam tu gāji rutku zagt?
Mēs bijām liela rada,
Mēs tā kauna negribam.

4804. (3885.)

Pavārguse ceļu gāju,
Sēdos ceļa maliņā;
Nemīlēju Dieviņam,
Ne saviem bāliņiem.

4805. (3887.)

Radi, mani lieli radi,
Uz radiemi sērsti gāju.
Kā burkānu man saņēma,
Kā lupstāju pavadīja.

4806. (3888.)

Sitāties, kaujaties,
Bagātie bālēliņi,
Dodat man nabagam
Jele vienu belzeniņu.

4807. (3889.)

Suņi, suņi tēva radi,
Mātes radi bālēliņi:
Mātes radi tiltu taisa,
Tēva radi izārdīja.

4808. (3891.)

Suņi, suni tēva radi,
Mātes radi bālēliņi:
Tēva radi man' iegrūda
No laipiņas ūdenī;
Mātes radi guni kūra:
Nāc, māsiņa, sildīties.

4809. (3894.)

Suņi, suni tēva radi,
Mātes radi bālēliņi:
Tēva radi šautriem svieda,
Mātes radi pamieloja.

4810. (3895.)

Tēva radi, diži radi, —
Tram, tram, tram!
Mātes radi, mazi radi, —
Čim, čim, čim!

4811. (3896.)

Tev maizīte, man' maizīte,
Tu ar mani nerunā;
Dod, Dieviņ, man maizīti, —
Nāc, māsiņ, es runē.

4812. (3897.)

Tec gaŗām, kumeliņu,
Netec vairs tāi ciemā!
Agrāk bija znoti, radi,
Nu lielā ienaidā.

4813. (3898.)

Tec, upīte, gana strauja,
Nemet lielu līkumiņ';
Ej, māsiņa, gan bagāta,
Bildin' savus bālēliņus.

4814. (3899.)

Vārgu mani kungi sauca,
Vārgu savi bālēliņi.
Vai tādēļ vārga biju,
Ka vārgam iedevāt.

4815. (3900.)

Vai tādēļ ne villiņa,
Ka tā bija nobariņa?
Vai tādēļ ne māsiņa,
Ka tā bija nabadzīte?

4816. (3901.)

Viena koka tās lapiņas,
Ne vienā zariņā;
Vienas mātes tie bērniņi,
Ne vienā prātiņā.

4817. (3902.)

Vienas mātes mēs bērniņi,
Ne visiem viena laime:
Citam zelts, sudrabiņš,
Citam gaužas asariņas.

4818. (3903.)

Viens ciemiņis, div' kociņi,
Katram savi zari auga;
Viena māte, div' dēliņi,
Katram savis padomiņis.

4819. (3904.)

Citi brāļi, citas māsas
Sudrabiņa laiviņā;
I es biju tās māmiņas, —
Ozoliņa laiviņā.

4820. (3905.)

Mana mīļa māmulīte,
Kam tik laiku tu nomiri?
Ne pūriņa piedarīji,
Ne aizlaidi tautiņās.

4821. (3906.)

Agri māmiņ' i pagula
Zem zaļo velēniņu;
Tur pagula mīļi vārdi,
Tur gudrais padomiņš.

4822. (L. B.)

Pilna zāle rasu bija,
Kad saulīte nogājuse;
Pilnas acis asariņu,
Kad māmiņa nomiruse.

4823. (3907.)

Āriskam bērziņam
Daudzi sīku žagariņu;
Bārēnīšu bērniņam
Daudzi gaužu asariņu.

4824. (3908.)

Ai, auziņ, badskariņ,
Tavu asu sēnaliņ'!
Ai, svešā māmaļiņ,
Tavu bargu valodiņ'!

4825. (3909.)

Bārenīte, tavas dienas,
Tavas gaudas asariņas!
Kur nokrita asariņa,
Tur pavērta sudrabiņ'.

4826. (3911.)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Barga sveša māmuļiņa:
Ar zobiem guni šķīla,
Pār pagalmu tecēdama.

4827. (3912.)

Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Kā tu mani neredzēji,
Kad es kritu bārenīte
Asariņu paltītē!

4828. (3914.)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Ko tu esi man nolicis:
Mazai mira tēvs, māmiņa,
Jaunai mira arājiņš.

4829. (3915.)

Ai, Dieviņ, ko darīšu,
Bārenīte palikusi!
Ni man tēva, ni māmiņas,
Ni īsto bālēliņu.

4830. (3916.)

Ai Dieviņi, ko darīšu,
Grūts mūžiņš man dzīvot:
Vai bij rītis, vai vakaris,
Asariņas vien ritēja.

4831. (3917.)

Vai, Dieviņ žēlīgais,
Nežēlīgi padarīji!
Ka pajēmi tēv' ar māti,
Pajem mani bārenīti.

4832. (3918.)

Ai, Dieviņ, cik man grūt'
Bez māmiņas dzīvojot!
Visiem biju sariebuse,
Visiem maizi apēduse.

4833. (3919.)

Ai, grūtās dzirnaviņas,
Vai es jūsu nepavilku?
Ai, svešā māmuliņa,
Vai es tevi neklausīju?

4834. (3920.)

Ai, māmiņ, ai māmiņ,
I es biju tavs bērniņš:
Ap tevim skaidas lasu,
Ap tevim rušināju.

4835. (3921.)

Ai, tu manu grūtu mūžu,
Kā es tevi nodzīvošu?
Sviedriem kreklu izvelēju,
Asarās paladziņu.

4836. (3922.)

Aiju, manu grūtu mūžu,
Kā es tevi nodzīvošu!
Guldamies sviedrus slauku,
Celdamies asariņas.

4837. (3923.)

Ai, tu manu sūru mūžu,
Kā es tevi nodzīvošu!
Ik rītiņa, ik vakara
Vaigi mirka asarās.

4838. (3924.)

Ai, priedīt, ai, eglīt,
Tev neauga atvasītes;
Ai bārene, bārenīte,
Tu nedzirdi laba vārda.

4839. (3926.)

Ei, svešā māmuliņa,
Kā tev vēli vajadzēja?
Vai es tevi neapteku
I rītāi, vakarā?

4840. (3927.)

Ai svešā māmuliņa,
Nebar mani dzīvojot!
Nāks tautiņas, dos godiņu
Kā īstai māmiņai.

4840. (3928.)

Ei, svešā māmuliņa,
Nedar grūti bāreņam!
Dieviņš tavu dvēselīti
Sēra guni dedzinās.

4842. (3929.)

Ai, svešā māmuliņa,
Nedar pāri grūtdieņam!
Grūtdieņīša asariņas
Krīt Dievam klēpītī.

4843. (3930.)

Aiz avota saule lēca,
Zelta starus laistīdama;
Bārenīte asaroja
Svešas mātes pajumtē.

4844. (3931.)

Sveša māte mani sauca:
Viņa, viņa, kur palika?
Ai, svešā māmuliņa,
Vai vārdiņa nezināji?

4845. (3932.)

Aiz ko manim sirds sāpēja,
Aiz ko vaigi nobālēja?
Sirds sāpēja — mātes žēl,
Vaigi bāl asarām.

4846. (3934.)

Aiz ko mani sārti vaigi
Jau tik drīz nobāloja?
Asarām nobāloja,
Grūtu mūžu dzīvojot.

4847. (3935.)

Aiziet saule aiz kokiem,
Es palieku pakrēslī;
Nomirst mana māmulīte,
Es paliku bārenīte.

4848. (3936.)

Aiziet saule vakarā,
Nomirst mana māmuliņa;
Saulīt' balta gan uzlēca,
Māmulīte neatnāca.

4849. (3937.)

Apdziest mana uguntiņa,
Nomierst mana māmuļīte;
Ciemāi teku uguntiņas, —
Kur tecēšu māmuļītes?

4850. (3938.)

Dzisa, dzisa uguntiņa,
Zuda, zuda māmuliņa;
Uguntiņu gan uzpūšu,
Māmuliņu nedabūju.

4851. (3939.)

Apsagāza vācelīte,
Iztecēja kamoltiņi;
Tā tecēja tie bērniņi,
Kam nav tēva, māmuliņas.

4852. (3940.)

Apkārt kalnu saule tek,
Gaŗas dienas gribēdama;
Man dieniņa gana gaŗa
Ar svešo māmuliņu.

4853. (3941.)

Drīz apniku lietus gaisu,
Drīz ar svešu māmuliņu;
Neapniku saules gaisu,
Ne ar savu māmuliņu.

4854. (3942.)

Apsēdosi, nopūtosi
Pie ziedošas ābelītes;
Birst ābelei balti ziedi,
Birst man gaužas asariņas.

4855. (3943.)

Apsēdos, noraudos
Retējuma kalniņā,
Lai rit manas asariņas
Retējuma saknītēs.

4856. (3945.)

Apsēdos raudādama
Tēva kapa maliņāi.
Te gul manis mīļš tētītis,
Mans maizītes devējiņis.

4857. (3946.)

Apses lapa nodrebēja,
Lielu vēju redzēdama;
Bārenīte nodrebēja,
Bargus vārdus dzirdēdama.

4858. (3947.)

Ar raudām atsagulu,
Ar raudām piesacēlu:
Ne man tēva tīrumiņa,
Ne māmiņas padomiņa.

4859. (3948.)

Asa, asa pura zāle,
Aiz asuma neziedēja;
Barga, barga sveša māte,
Aiz barguma nerunāja.

4860. (3950.)

Asa, asa pura zāle,
Vēl asāka izkaptiņa;
Barga, barga sav' māmiņa,
Vēl bargāka sveša māte.

4861. (3951.)

Asariņu upe tek,
Kas to pilnu pieraudāja?
Bārenīši pieraudāja,
Gar kapiem staigādami.

4862. (3952.)

Asariņu upe tek,
Kas to pilnu pieraudāja?
Raud sērdieņi, raud atraiši,
Raud nabaga darbenieki.

4863. (3953.)

Asariņu upe tek
No kalniņa lejiņā:
Stāv deviņas bārenītes
Kalniņā raudādamas.

4864. (L. B.)

Bārenītes sasēdušas
Straujas upes maliņā:
Gaida savu māmuliņu
Ar upīti attekam.

4865. (3954.)

Atsabēdzi, bārenīte,
Istabiņas dibenā,
Svešā māte šautri nesa
Zem baltās vilnainītes.

4866. (3955.)

Atsasēdu raudādama
Straujas upes maliņā.
Upīte tā netek,
Kā tek manas asariņas.

4867. (3956.)

Atsēdos raudādama
Straujas upes maliņā,
Lai iztek kā upīte,
Kas man gauži raudināja.

4868. (3957.)

Atsasēdu raudādama
Straujupītes maliņā.
Straujupīte, tecēdama,
Aiznes manas asariņas.

4869. (3959.)

Atsēdos raudādama
Uz pelēka akmentiņa,
Lai nogula kā akmens,
Kas man gauži raudināja.

4870. (3961.)

Māmiņ, mani auklējuse,
Godā vis nelikuse;
Liec godā, sveša māte,
Tev būs visi mīļi vārdi.

4871. (3962.)

Auksta diena, silt' man bija
Ar māmiņas paladziņu;
Silta diena, aukst' man bija
Svešas mātes villainē.

4872. (3963.)

Bārenīte bēdājās,
Gŗūta dzīve pasaulē:
Sveša māte kultin kūla,
Kāju spēra pabeņķē.

4873. (3964.)

Bārenīte es būdama,
Ganos gāju dziedādama:
Māmiņ man, nomirstot,
Piesacīja neraudāt.

4874. (3966.)

Bārenīte gauži raud
Zilas jūŗas maliņā,
Gaida savu laimes dienu
Pār jūŗiņu atnākot.

4875. (3968.)

Balta vista olu dēja,
Pelēkā izperēja;
Sava māmiņ' i auklēja,
Sveša māte maldināja.

4876. (3969.)

Bīsties grēku, sveša māte,
Neraudini bārenīti,
Bārenītes asariņas
Maksā zelta gabaliņu.

4877. (3971.)

Būtu manas māmuliņas
Jel pakrēslis istabā,
Nebūt' mani sveši ļaudis
Bārenītes pasaukuši.

4878. (3972.)

Dieva dēļ es pasauču
Svešu māti māmuliņu:
Ne tā kāra šūpulīša,
Ne mazai maizes deva.

4879. (3973.)

Dievs bij man novēlējs
Sērdienim vien dzīvot:
Mazam mira māmuliņa,
Nu akala arējiš.

4880. (3974.)

Dievs dod manim veselību,
Man mazami bērniņam,
Ne man bija tēva, mātes,
Ne īstā bālēliņa.

4881. (3977.)

Dievs, nedodi tā raudāt,
Kā raudāju uzaugdama:
Div' upītes strauji tek
Manu žēlu asariņu.

4882. (3978.)

Divas vien mēs māsiņas,
Abas divas bārenītes;
Kur mēs abas sēdējām,
Tur asaru upe tek.

4883. (3879.)

Div' sērdieni sasēduši
Vienā laivas radziņā:
Viena raud, otra raud,
Pilna laiva asariņu.

4884. (3981.)

Div' upītes satecēja,
Viena otru laistījās;
Div' sērdienes satikušas,
Viena otru žēlojās.

4885. (3982.)

Domāt vien izdomāju,
Gādāt vien izgādāju,
Kā dzīvošu bez māmiņas,
Ar māmiņu iesākusi.

4886. (3983.)

Drebi, drebi, apšu lapa,
Bez vējiņa vakarā;
Tā drebēja dēla māte,
Padēliņu auklēdama.

4887. (3984.)

Trīs reizītes aptecēju
Ap ezeru raudādama:
Baltu puķi ezerā
Šķitu savu māmuliņu.

4888. (3986.)

Dziedi, dziedi tu, gailīti,
Tev galviņa nesāpēja;
Man galviņa daudz sāpēja,
Daudz raudāju māmuļītes.

4889. (3988.)

Dziedi, gailīt, vai nedziedi,
Nebūs gaismas vakarā;
Raudi, bērniņ, vai neraudi,
Nava mātes istabā.

4890. (3989.)

Dzirdēt bij, ne redzēt,
Kāda sveša māmuliņa:
Uz darbiņa rātin rāja,
Valodiņu nicinava.

4891. (L. B.)

Skaisti dzied lakstīgala
Smalkajos bērziņos,
Vēl jo skaisti bārenīte
Zaļajās ganībās.

4892. (3990.)

Eimam, meitas, klausīties,
Kā dziedāja sērdienīši:
Guģodami, sērodami,
No māmiņas vien dziedāja.

4893. (3991.)

Elle, elle kunga rija,
Otra sveša māmuliņa:
Kunga rija sviedrus dzēra,
Sveša māte asariņas.

4894. (3992.)

Es ar biju sērdienīte,
Es līdzēju sērdienei:
Kad dziedāja, līdz dziedāju,
Kad raudāja, līdz raudāju.

4895. (3993.)

Es ar savu mātes māsu
Celiņā satikos;
Tādi paši mīļi vārdi,
Kā manai māmiņai.

4896. (3994.)

Es dziedāju, es lelloju,
Neviens pretī nelelloja;
Kad būt' mana māmuliņa,
Tā pretī atellotu.

4897. (3995.)

Es dziedātu rītā agri,
Kad galviņa nesāpētu,
Kad nebūtu sveša māte
Ar ķipīti sasituse.

4898. (3996.)

Es iesēju raibu rozi
Mātes kapa galiņā;
Ik rtiņus, ik vakarus
Asarām nolaistīju.

4899. (3997.)

Es gribēju sievu kult,
Nav kociņa līdumā;
Kad gribēju bārenīti,
Koks kociņa galiņā.

4900. (3998.)

Es iztapu māmiņai,
Šūpulēi gulēdama;
Svešai mātei neiztapu,
Kā ritenis tecēdama.

4901. (3999.)

Es lustīga, es vēlīga,
Svešas mātes audzināta;
Gan zināma sveša māte,
Nav padoma devējiņa.

4902. (4001.)

Es tik grūti nenopūstu,
Grūtas nāca nopūtiņas;
Es tik gauži neraudātu,
Gaudas bira asariņas.

4903. (4002.)

Es nedevu cūciņām
Smilšu kalna rušināt:
Tur guļ mana māmuliņa,
Villainīšu audējiņa.

4904. (4003.)

Es neļaušu irbītēm
To kalniņu purināt:
Tur gul mans tēvs, māmiņa
Tanī smilšu kalniņā.

4905. (4004.)

Es pazinu sērdienīti
Visāi meitu pulciņāi:
Balta drāna rociņāi,
Tek asaras slaucīdama.

4906. (4005.)

No tālienes es pazinu,
Sērdienītes gājumiņu:
Sīki zoļi, dziļas pēdas,
Pilnas gaužu asariņu.

4907. (4006.)

Es redzēju jūriņāi
Div' sarkani rožu krūmi;
Tie nebija rožu krūmi,
Tās sērdieņa asariņas.

4908. (4007.)

Es redzēju sav' māmiņu
Aiz ziliem debešiem.
Tais', Dieviņ, zelta trepes,
Lai es varu apraudzīt.

4909. (4008.)

Es sakūru skalu guni
Liela ceļa maliņā,
Lai sildāsi tie bērniņi,
Kam nav tēva māmuliņas.

4910. (4009.)

Es savai māmiņai
Visu darbu darītāja;
Svešai mātei nemācēju
I sunīša pabaŗot.

4911. (4011.)

Gaisma nāca līgodama,
Kā bitīte ābolā;
Ai, Dieviņ, kaut redzētu
Sav' māmiņu atnākam!

4912. (4012.)

Gana mīļi es pasauču
Svešas mātes māmuliņas;
Ne tik mīļi atsasauce,
Kā tā mana māmuliņa.

4913. (4013.)

Gan pazinu pura bērzu
Āra bērzu vidiņā;
Gan pazinu bārenīti
Mātes meitu pulciņā.

4914. (4014.)

Gana silta šī dieniņa,
Nava tāda, kā vakar;
Gana mīļa sveša māte,
Nava tāda, kā māmiņa.

4915. (4016.)

Ganiņam gaŗa diena,
Kad saulīti neredzēja;
Bāriņam gaŗš mūžiņš,
Bez māmiņas dzīvojot.

4916. (4017.)

Ganīt ganu raibas govis,
Ne tās man piederēja;
Svešai mātei raibas govis,
Man rasiņas bridumiņš.

4917. (4018.)

Ganos gāju dziedādama,
Mājās nācu raudādama:
Sveša māte vārtus vēra,
Rīkstu sauja rociņā.

4918. (4020.)

Guli, mana māmuliņa,
Vaska smilšu kalniņā!
Nedzirdēji lielu vēju,
Ne bērniņu gaudojot.

4919. (4021.)

Gaŗām gāju kapu kalnu,
Gaŗām gāju raudādams:
Te gul mana māmuliņa,
Pirmā maizes devējiņa.

4920. (4022.)

Gaudojiet, stipri vēji,
Par maniem gŗūtumiem!
Ak, Dieviņi, ņem tu mani,
Aiznes miera vietiņā.

4921. (4023.)

Gauži kokles noskanēja,
Vēl gaužāki stabulīte;
Gauži tēva noraudāju,
Vēl gaužāki māmuliņas.

4922. (4024.)

Gauži lūdzu māmuliņu,
Lai nebāra sērdienīti;
Dievs paklausa sērdieniša
Asarotu lūgumiņu.

4923. (4025.)

Gauži raud bārenīte
Sūrajām asarām.
Sūras manas asariņas,
Kā apsītes atvasītes.

4924. (4026.)

Gauži raud purva zāle,
Kājiņām saminama;
Gauži raud tie bērniņi,
Kam nav tēva, māmuliņas.

4925. (4027.)

Gauži raud sirmi zirgi,
No lejiņas kalniņā;
Gauži raud bārenīši,
Svešas mātes klausīdami.

4926. (4028.)

Gauži zviedza kumeliņi,
Smilšu kalnu tekādami;
Gauži rauda tās meitiņas,
Kam nav tēva, ne māmiņas.

4927. (4029.)

Godāj, Dieviņ, tos ļautiņus,
Kas godāja bārenīti;
Ne tai tēva, ne māmiņas,
Kas godiņu darināja.

4928. (4030.)

Grezni dzieda zelta zīle
Zaļas niedres galiņā;
Gauži rauda bārenīte
Mātes meitu pulciņā.

4929. (4031.)

Grūti bija grūtnienim,
Vēl jo grūti sērdienim:
Grūtdienim tēvs nomira,
Sērdienim māmuļīte.

4930. (4032.)

Grūt' bij man grūtdienim
Grūtajā vietiņā,
Grūt' augot, grūt' dzīvot,
Grūt' mūžiņu nodzīvot.

4931. (4033.)

Grūt' bij man kalnā kāpt,
Grūt' no kalna lejiņā;
Grūt' bij man dzīvojot
Ar svešo māmuliņu.

4932. (4034.)

Grūti man, grūti man
Virs zemītes staigājot;
Kā zemei grūt nebija
Zem manām kājiņām!

4933. (4035.)

Grūši pūta raibuliņa,
Nava jaukas vasariņas;
Gauži raud bārenīte,
Nava tēva, māmuliņas.

4934. (4036.)

Grūti pūta sila priede,
Smalka lietus pielijusi;
Gauži raud tie bērniņi,
Kam nav tēva, māmuliņas.

4935. (4037.)

Gulbis kliedza ezerā,
Es ezera maliņāi;
Gulbis savus bērnus kliedza,
Es kliedz savu māmuļīti.

4936. (4039.)

Gulēt gāju neēdusi,
Ne vietiņu taisījusi:
To man dara grūta dzīva,
Bez māmiņas dzīvojot.

4937. (4040.)

Guli, guli, sveša māte,
Smalkā linu palagā:
To tev dara viegli soļi,
Sērdieniņa asariņas.

4938. (4043.)

Ik dieniņas raudāt raudu,
Vai es tautu raudas raudu?
Raudu savas māmuliņas,
Villainīšu audējiņas.

4939. (4044.)

Ik es gāju gar kapiem,
Ik es gauži noraudāju:
še gul man tēvs, māmiņa,
še padoma devējiņi.

4940. (4045.)

Ik vakara lakstīgala
Bērzu birzi tricināja;
Gauži raud pēc māmiņas.
Ir rītiņa bārenīte

4941. (4046.)

Ik vakaru lagzdīgala
Sit purviņa maliņā:
Ik vakaru svešā māte
Bārenīti raudināja.

4942. (4047.)

Ikkatram ganiņam
Sava māte vārtus vēra;
Man atvēra sveša māte,
Rīkšu sauja rociņā.

4943. (4048.)

Izlasīju smilšu kalnu
Pa viename graudiņam,
To vietiņu meklēdama,
Kur gul mana māmulīte.

4944. (4049.)

Jau es biju bārenīte,
Vēl paliku atraitnīte.
Kaut es būtu zinājusi,
Kuŗu ceļu Laima iet,
Es sēdētu raudādama
Tā celiņa maliņā.

4945. (4051.)

Kā būs man neraudāt,
Sveša māte gauži rāj;
Kokam cirta, skaid's atlēca,
Birst man gaužas asariņas.

4946. (4052.)

Kad es daudzi nedomāju,
Tad es gauži neraudāju;
Kad es daudzi sadomāju,
Pašas bira asariņas.

4947. (4055.)

Kam, Dieviņi, mani devi,
Kad mātei nevajaga!
Svešai mātei ganos gāju
Ar basām kājiņām.

4948. (4058.)

Kam tu augi, pura bērzi,
Āra bērzu krūmiņā?
Ka tu nāci, bārenīte,
Mātes meitu pulciņā?

4949. (4059.)

Kam tu augi, zelta roze,
Diža ceļa maliņā?
Kam tu augi, sērdienīte,
Bajāriņa sētiņā?

4950. (4062.)

Kas kaitiņas, kas bēdiņas
Dziļezara raudavai!
Man kaitiņa, man bēdiņa,
Man svešā māmuliņa.

4951. (4063.)

Kas dziedāja rītāi agri,
Kas bez saules vakarāi?
Bārainīte rītāi agri,
Tā bez saules vakarāi.

4952. (4064.)

Kas to saka, tas melo,
Ka bez mātes laba dzīve;
Kuŗa katra tā dieniņa,
Kad es gauži neraudāju?

4953. (4065.)

Kaut es būtu mātes vārdus
Caur zemīti dzirdējuse,
Es ietītu valodiņu
Baltajā villainē.

4954. (4066.)

Kaut māmiņa mani mazu
Ūdenī iemetuse,
Nebūt liela uzauguse,
Nebūt vārgu redzējuse.

4955. (4067.)

Kaut zinātu to kalniņu,
Kur gul mana māmuļīte,
Es apsistu to kalniņu
Ar ozola dēlītēm.

4956. (4068.)

Kaut zinātu to kalniņu,
Kur guļ mana māmulīte,
Es neļautu tā kalniņa
Cūciņām rušināt.

4957. (4070.)

Kaut zinātu to kapsētu,
Kur guļ tēvs, māmaļiņa,
Es kapsētu appuškotu
Sarkanām rozītēm.

4958. (4071.)

Kaut tās manas asariņas
Saujiņā sabirušas,
Parādītu māmiņai
Svešas mātes mīļus vārdus.

4959. (4072.)

Ko bij' ļaunu nodarījis,
Dieviņš jēme māmuliņu,
Dieviņš jēme māmuliņu,
Man atstāja bārenīti,
Man atstāja bārenīti,
Svešu ļaužu pulciņā.

4960. (4073.)

Ko, brālīti, tu raudāji,
Vai tev arī mātes žēl?
— Es, māsiņa, tevi raudu,
Tu paliksi sērdienīte.

4961. (4074.)

Ko daraite, bāra bērni,
Pie akmiņa sēdēdami?
Kūr' uguni, silda gaisu,
Slauka gaužas asariņas.

4962. (4075.)

Ko, māsiņas, darīsim
Bārenītes palikušas?
Ķersimies rociņās,
Lēksim visas upītē.

4963. (4076.)

Ko sērdiene sērojās,
Ko gaudulis gaudojās?
Gaudulimi tēvs nomira,
Sērdieneī māmuliņa.

4964. (4077.)

Ko, sērdiene, sērojies,
Uz akmini sēdēdama?
— Lai palieka sērumiņis
Rudējami akmiņam.

4965. (4078.)

Kūkoj, āra dzeguzīte,
Zemajā puriņā;
Tu kūkoji, es raudāju,
Abi divi bārenīši.

4966. (4079.)

Kūko, sila dzeguzīte,
Tu kūkoji, es raudāju:
Tev pietrūka zaļa koka,
Man pietrūka māmuliņas.

4967. (4080.)

Kuko, mana dzeguzīte,
Tu kukoji, es raudāju:
Tev pietrūka skaņa koka,
Man gaužo asariņu.

4968. (4083.)

Kungos gāju dziedādama,
Sētā gāju raudādama;
Kungos radu grūtu darbu,
Mājās bargu svešu māti.

4969. (4084.)

Kur es iešu, bālēniņ,
Bārenīte palikusi?
Ej, māsiņa, to celiņu,
Kur iet citi bārenīši.

4970. (4085.)

Kur es iešu, kur ne iešu,
Viena pate palikuse?
Laidīšos ezerā
Raudavīšu pulciņā.

4971. (4086.)

Kur es iešu, kur palikšu
Ar māmiņas bēdiņām?
Ielaižos jūriņā
Raudaviņu pulciņā;
Tur nošāva bisnieciņš,
Par raudavu domādams.

4972. (4087.)

Kur es iešu, kur palikšu
Bez neviena bālēliņa?
Apuž zemes tēvs, māmiņa,
Kaŗā balti bālēliņi.

4973. (4090.)

Kuŗa pļava bez ābola,
Kuŗa meita bez māmiņas?
Puru pļava bez ābola,
Bārenīte bez māmiņas.

4974. (4091.)

Laba būtu auzu maize,
Kam ne gaŗa sēnaliņa;
Laba būtu sveša māte,
Kam ne barga valodiņa.

4975. (4092.)

Labāk man aukla trūka,
Ne kā plīsa pastaliņa;
Labāk man tēvs nomira,
Ne kā mira māmuliņa.

4976. (4093.)

Labāk man priede, egle,
Ne kā sveša māmuļiņa;
Zem priedītes, zem eglītes
Kā zem mātes vilnanītes.

4977. (4094.)

Labāk man tēvs nomira,
Ne kā mana māmuliņa:
Tēvs paņēma jaunu sievu,
Es mūžam bārenīte.

4978. (4095.)

Labāk man tēvs nomira,
Ne kā mīļa māmuliņa;
Pusmūžiņu tēvu raudu,
Visu mūžu māmuliņu.

4979. (4096.)

Labāk mans tēvs nomira,
Ne kā mana māte mira;
Tēvs nomira — pusbāriņa,
Māte mira — viss bāriņš.

4980. (4099.)

Labi bija labiešam
I lijot, i sniegot;
Man ne bija labas dienas
I baltā saulītē.

4981. (4100.)

Lai bij grūt, kam bij grūt,
Grūt nabaga sērdieņam:
Dzīvodama sviedrus slauka,
Domādama asariņas.

4982. (4102.)

Laima, laima tam bērnami,
Kas uzauga pie māmiņas:
Neredzēja tik daudz rīkstu,
Neizlēja asariņu.

4983. (4103.)

Laižiet man rozes sēt
Kapsētiņas maliņā:
Tur guļ man tēvs, māmiņa,
Tur īstie bālēliņi.

4984. (4104.)

Es nabaga sērdienītis,
Man nevaid bālēliņu;
Oši, kļavas, ozoliņi,
Tie ir mani bālēliņi.

4985. (4105.)

Ļautiņiem māmulīte
Ņicin bija apnikusi;
Kaut man būtu māmulīte
Jel svētā dieniņā!

4986. (4106.)

Liepu lapu ceļu klāju,
Māmuliņas gaidīdama;
Vējš aizpūta liepu lapas,
Māmuliņas nesagaidu.

4987. (4107.)

Lietus lija, nenoliju,
Kā nomirku rasiņā;
Māte rāja, nenorāja,
Kā norāja sveša māte.

4988. (4109.)

Ai, māmiņa, ai, māmiņa,
Lietus lija saulītē!
— Tas nebija lietutiņš,
Tās bāriņu asariņas.

4989. (4110.)

Līdz ar sauli aizsalaida
Mana veca māmuleņa.
Saucin saucu, nedzirdēja,
Pakaļ teku, nepanācu.

4990. (4111.)

Līst', lietiņi, vienu dienu,
Nelīst' visu vasariņu;
Bet bārdama, sveša māte,
Kam tik daudzi rūdināji.

4991. (4112.)

Lūgšus lūdzu māmiņai,
Lai nerāja sērdienīti;
Sērdienīte Dievam gauda,
Asariņas slaucīdama.

4992. (4113.)

Lūza priede, lūza egle,
Abi lūza lejiņā;
Mira tēvs, mira māte
Abi mira pavasari.

4993. (4115.)

Māmiņ, mana mīļvārdīt
Guļ zem zaļu velēniņu.
Tur pagula mīļi vārdi,
Tur jaukā valodiņa.

4994. (4117.)

Vista cāļus pametusi,
Pamet mani māmuliņa;
Cāļi tek pulciņā,
Kur, māmiņ, viena iešu?

4995. (4118.)

Māte mani rīkstēm kūla,
Es tik gauži neraudāju;
Sveša māte vārdiem bāra,
Birst man gaužas asariņas.

4996. (4119.)

Manim bija viena alga,
Mirstu šodien, mirstu rītu;
Mirstu šodien, mirstu rītu,
Neviens manis neraudāja.

4997. (4120.)

Mana balta māmuļīte,
Nevietā tu apgūli:
Pāri tevi gani dzina,
Pāri jāja pieguļā.

4998. (4121.)

Man' māmiņa mīļ' auklēja,
Pie mutītes pielikdama;
Sveša māte maldināja,
Ar kājiņu pasperdama.

4999. (4122.)

Maza biju, neredzēju,
Kur palika māmuļīte;
Kad uzaugu, tad atradu
Apakš zaļa velēniņa.

5000. (4123.)

Mēļi zied linu druva
Par visām druviņām;
Sēri dzied sērdienīte
Par visām meitiņām.

5001. (4124.)

Mēŗu māte, kapu māte,
Iedod kapu atslēdziņas.
Lai es slēdzu kapu vārtus,
Lai ar māti parunāju.

5002. (4125.)

Mirst man tēvs, mirst man māte
Tai vienāja gadiņā;
Trīs gadiņi tēvu raudu,
Visu mūžu māmuliņu.

5003. (4126.)

Nāc nākdama, laimes diena,
Slauki manas asariņas,
Sveša māte gŗūt darīja,
Gauži mani raudināja.

5004. (4127.)

Nav man tēva, nav māmiņas,
Nav ar' mīļa tautu dēla,
Nav ar' mīļa tautu dēla,
Kas man dzīvi saldināja.

5005. (4128.)

Nav saulīte nogājusi,
Rasa zāles galiņā;
Nav māmiņa nomirusi,
Jau bērniņi bārenīši.

5006. (4129.)

Ne daudz ir to eglīšu
Melnajām skujiņām;
Ne daudz ir to bērniņu,
Kam ir tēvs, māmuliņ'.

5007. (4130.)

Ne ik rītus saule lēca
Sarkaniem stariņiem;
Ne ik dienas sveša māte
Ar manim laba bija.

5008. (4131.)

Ne man tēva, ne māmiņas,
Kam sūdzēšu grūtumiņu?
Slauku savas asariņas
Villainītes stūrītī.

5009. (4132.)

Ne no saknes lazdas zied
Sarkaniem ziediņiem,
Ne no sirds es mīlēju
Svešajai māmiņai.

5010. (4133.)

Ne tie visi pora bērzi,
Kur' aug pora maliņā;
Ne tās visas bārenītes,
Kam nav tēva, māmuliņas.

5011. (4134.)

Ne visām irbītēm
Spārnu gali pazeltīti;
Ne visiem bērniņiem
Savi tēvs, māmuļiņa.

5012. (4135.)

Nedod', Dieviņ, lietam līt,
Mircināt sērdieniņ',
Sērdienītis pats nomirka
Gaužajās asarās.

5013. (4136.)

Nedod', Dievis, tik sērdieni,
Kā es biju sērdienītis:
Mazam man tēvs nomira,
Jaunajam māmuliņa.

5014. (4137.)

Nedod', Dieviņ, tik sērdienu,
Kā es biju sērdienīte:
Sērs no tēva, sērs no mātes,
Sērs no īsta bālēliņa.

5015. (4138.)

Teku dienu, teku nakti,
Sveši māti neietapu;
Ai īstai māmiņai
Iztop', skaidas salasot.

5016. (4139.)

Nekūko, dzeguzīt,
Nedar man žēlabiņas:
Dzirdu tevi kūkojot,
Domāj' savu māmuliņu.

5017. (4140.)

Nekūko, dzeguzīte,
Uz manām žēlabām;
Gana manim žēli bija
Ir bez tavas kūkošanas.

5018. (4142.)

Nelīdz brēkti, ne raudāti,
Sav' māmiņu nedabūsi.
Tav' māmiņa kalniņē,
Virsē pulke dievzemītes.

5019. (4143.)

Ņem, Dieviņ, mani mazu,
Tāļu tēvs, māmuļiņa,
Nepamet svešai mātei
Mani mazu rūdināt!

5020. (4144.)

Ņem, Dieviņis, pirmāk bērnus,
Pēc ņem tēvu, māmulīti,
Nepalieci svešai mātei
Kājām spert, matus plūkt.

5021. (4145.)

Ne tik vien sērdienīšu,
Ka es biju sērdienīte:
Kad saietu pulciņā,
Ne zemīte nepanestu.

5022. (4147.)

Neredzēti neredzēju
Paparkstītes noziedam;
Neredzēti neredzēju
Vieglu dienu bārenei.

5023. (4150.)

Es gan zinu, kā iztiku
Svešajai māmiņai:
Stāvēdama kājas āvu,
Tecēdama jostu jožu.

5024. (4151.)

Nevar Dievs, nevar velns
Svešai mātei izdarīt;
Sav māmiņai es iztiku,
Istabā sēdēdama.

5025. (4153.)

Nevienam nesacīju
Savu lielu žēlabiņu,
Vējiņam vien sacīju,
Tas iepūta ūdenī.

5026. (4154.)

Neviens gauži tā nerauda,
Kā raud gauži sērdienīte:
Visa zemes zāle mirka
Sērdienītes asarās.

5027. (4155.)

Neviens mani neredzēja,
Kur es gāju raudādama,
Asariņas vien pazina
Virs baltās villainiņas.

4028. (4156.)

Ar ļaudīm nosasmēju,
Maliņē noraudāju.
Neviens mani neredzēja,
Kur es gauži noraudāju;
Piedurknīte vien redzēja,
Kur asaras noslaucīju.

5029. (4157.)

Neviens mani neredzēja,
Ka es žēli noraudāju;
Sveša māte, tā redzēja,
Tai jau manis žēl nebija.

5030. (4158.)

Neviens mani neredzēja
Kur es gauži noraudāju;
To vietiņu vien pazina
Kur es biju stāvējusi,
Kur es biju stāvējusi,
Kur birušas asariņas.

5031. (4159.)

Neviens putnis tā nedzied,
Kā kuko dzeguziņ';
Neviens gauži tā neraud,
Kā raud gauži sērdienīts.

5032. (4161.)

Nīdi, nīdi, sveša māte,
Gan tu mani iznīdēsi.
Es maizīti drīz dabūšu,
Tu raudāsi dažu dienu.

5033. (4163.)

Nīdi nīdi, sveša māte,
Gan tu mani iznīdēsi.
No rītiņa celdamās,
Neras' manu gājumiņu:
Būs tev gojas neizslauktas,
Istabiņa neslaucīta.

5034. (4164.)

No acīm vien pazinu,
Kuŗa bija sērdienīte:
Pillas acis asariņu,
Iesarkani vaigu gali.

5035. (4167.)

Pazīt bija pora egli
Melnajām skujiņām;
Pazīt bija bārenīti,
Pilnas acis asariņu.

5036. (4168.)

Patur pate, sveša māte,
Ko tu manim ļaunu vēli,
Liec pūriņa dibenā,
Krāj savām meitiņām.

5037. (4169.)

Pieminēsi, sveša māte,
Manu labu darījumu:
Ne tev tāda meit' izaugs,
Ne atvezsi vedekliņas.

5038. (4170.)

Pēra mani sveša māte
Ar ābeles žagariņu.
Dievs sod' tevi, māmuliņa,
Kam tu lauzi ābelīti.

5039. (4171.)

Pelēkā villainīte,
Vai es tevi nevelēju?
Ei, svešā māmuliņa,
Vai es tevi neklausīju?

5040. (4172.)

Priede, egle kalniņā,
Paeglīte lejiņā;
Mātes bērni pie māmiņas,
Pabērnīši maliņā.

5041. (4173.)

Priedes duris, egles duris,
Tās ir vieglas virināt;
Kalponītes, bārenītes,
Tās nedzird mīļu vārdu.

5042. (4174.)

Priedes durvis, egles durvis,
Tās bij viegli virināt;
Draugu bērni, pabērnīši,
Tie bij lēti maldināt.

5043. (4176.)

Priežu dur's, egļu dur's,
Tie bij viegli atveŗam';
Sērdieniņi, gŗūtdieniņi,
Tie bij viegli audzinām'.

5044. (4177.)

Priedes vien tāi mežē,
Nav neviena ozoliņa;
Mātes meitas tāi mājē,
Nav nevienas sērdienītes.

5045. (4179.)

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu,
Necel viļņus ezerāi:
Bārenīšu laiva nāk
Par ezeru līgodama.

5046. (4180.)

Pūt, vējiņ, els, vējiņ,
Tev galviņa nesāpēja;
Man galviņ' i sāpēja,
Daudz bēdiņu redzējuse.

5047. (4181.)

Pūt, vējiņi, kŗāc vējiņi,
Tev galviņa nesāpēja;
Man galviņa daudz sāpēja,
Daudz raudāju māmuļiņas.

5048. (4182.)

Puķe auga bez sirdēsta
Mana brāļa dārziņā,
Es izaugu sirdēstos,
Svešas mātes audzināta.

5049. (4183.)

Purā auga purenīte,
Otenīte maliņā;
Mātes bērni pie māmiņas,
Pabērniņi maliņā.

5050. (4185.)

Putniņš savu bērnu raud,
Es raud' savas māmuliņas.
Tev, putniņ, daži bērni,
Man tik viena māmuliņa.

5051. (4186.)

Rāja mani māmulīte,
Izrājuse, nožēloja;
Rāja mani sveša māte,
Izrājuse, niecināja.

5052. (4187.)

Rāmi, rāmi vējiņš pūta,
Man matiņus purināja:
Man' māmiņa nomiruse,
Nav matiņus sapinuse.

5053. (4188.)

Apsēdos, noraudos
Liela ceļa maliņā.
Liels celiņš tā nerit,
Kā rit manas asaras.

5054. (4189.)

Raudādama kāju spēru
Par zaļo velēniņu:
Tur guļ mana māmuliņa,
Mīļu vārdu devējiņa.

5055. (4191.)

Raudāj' dienu, raudāj nakti,
Ko raudāju raudādama?
Neizcēlu tēv', māmiņu,
Ne īstenu bālēliņu.

5056. (4192.)

Raudāt raudu ik dieniņas,
Kuŗu dienu neraudāju?
Viena pate mātei meita
Bārenīte palikuse.

5057. (4193.)

Raudi, bērniņ, vai neraudi,
Nava mātes istabā;
Sveša māte istabā,
Rīkšu sauja rociņā.

5058. (4195.)

Redzu sauli uzlecot,
Redz' aiz meža aizejot;
Sav' māmiņas neredzēju,
Kad tā gūla, kad cēlās.

5059. (4196.)

Ogas, ogas, rieksti, rieksti
Liela ceļa maliņā;
Ne tās ogas, ne tie rieksti,
Tās bāriņu asariņas.

5060. (4197.)

Reta bija to siliņ'
Kas ziedēj' baltu ziedu;
Reti bija to māliņ'
Kas sērdien' māsu sauca.

5061. (4198.)

Retam tāda sava māte,
Kāda man sveša māte:
Daiedama palīdzēja,
Noiedama pamācīja.

5062. (4200.)

Ritēt rit rīta rasa
Pa ozola lapiņām:
Tā rit manas asariņas
Par balto villainīti.

5063. (4201.)

Roka roku mazgājās,
Kas, mutīte, tev' mazgās?
Māsa māsu žēlojās,
Kas, bārene, tev' žēlos?

5064. (4202.)

Sāp rociņa, sāp galviņa,
Nav māmiņas pasacīt;
Svešai mātei pasacīju,
Tā vairāk niecināja.

5065. (4203.)

Saiminiece, raganiņa
Mana mūža kārējiņa.
Tev pašaje meitas bija,
Kar savām meitiņām.

5066. (4204.)

Sak saulīte noiedama:
Nu, ļautiņi, svēts vakars!
Sak' māmiņa nomirdama:
Nu bērniņi bārenīši!

5067. (4205.)

Sakuŗat kūlā guni,
Sadžirstat pagalītes,
Lai sildās tie bērniņi,
Kam nav tēva māmuliņas.

5068. (4206.)

Sala man rokas, kājas,
Kā nesala saltumā?
Raudu tēvu, raud' māmiņas,
Kā neraudu žēlabās.

5069. (4207.)

Sala manim rokas, kājas,
Kur bij iet sildīties?
Svešā tēva istabā,
Svešās mātes namiņā.

5070. (4208.)

Sala man rokas, kājas,
Nav māmiņas žēlotājas;
Sveša māte žēlotāja,
Par manim nebēdāja.

5071. (4211.)

Zaļa zāle gauži raud,
Kājiņām nominama;
Gauži raud bārenīte
Svešu ļaužu rociņā.

5072. (4212.)

Salda, salda brūklenīte,
Vēl saldāka zemenīte;
Laba, laba sveša māte,
Vēl labāka māmuliņa.

5073. (4213.)

Salasīju saujiņā
Savas gaudas asariņas,
Parādīju māmiņai
Svešas mātes mīļus vārdus.

5074. (4214.)

Saprot' mani, sveša māte,
Kad dziļē gavilēju:
Īsi sāku, gaļi vilku,
Kā gaudot nogaudoju.

5075. (4215.)

Sasalt man saltumā,
Nelaiž manis istabā;
Sveša māte stāv pie durvu,
Skuju rīkste rociņā.

5076. (4216.)

Sasēduši bārenīši
Norietnīšu kalniņā;
Norietņiem ziedi bira,
Bāriņiem asariņas.

5077. (4217.)

Satekām, bārenīši,
Norietnīšu kalniņā,
Noslaukam asariņas
Ar norietņu lapiņām.

5078. (4218.)

Saule, saule i šodien,
Nava tāda, kā vakar;
Māte, māte sveša māte,
Nava sava māmuliņa.

5079. (4219.)

Saule, saule, zeme, zeme,
Ko ar mani naidojies!
Dievs noņēma tēv' ar māti,
Kaļā balti bālēliņ'.

5080. (4221.)

Saule, saule, zeme, zeme,
Ko ar mani naidojies!
Pērn paņēmi mīļu tēvu,
Šogad īstu māmuliņu.

5081. (4222.)

Saule, saule, zeme, zeme,
Tā ar mani ienaidā:
Paslēpusi tēv' ar māti,
Atstāj mani bārenīti.

5082. (4223.)

Saule spīd, lietutiņš
Rasināt rasināja.
Tās bārīšu asariņas,
Svešas mātes liedinātas.

5083. (4225.)

Sauca mani sveša māte,
Pagalmā(i) stāvēdama;
Vējiņš pūta, nedzirdēju,
Asarām neredzēju.

5084. (4226.)

Saucin sauca aiz upītes,
Vai sauc mani māmuliņa?
Lieli vēji balsu nesa,
Raudādama nedzirdēju.

5085. (4227.)

Še rugāji, te rugāji,
Visa zeme rugājos;
Še bāreņi, te bāreņi,
Visa zeme bāreņos.

5086. (4228.)

Žēli man, nevarēju
Uz sērdieni raudzīties.
Sērdienīte man' māsiņa
Ābolā kājas āva,
Ābolā kājas āva,
Rasā muti nomazgāja.

5087. (4229.)

Šī bārene, tā bārene,
Es patiesi bārenīte:
Ne man tēva, ne māmiņas,
Ne īstā bālēliņa.

5088. (4230.)

Šī bārene, tā bārene,
Es patiesi bārenīte:
Tēvs, māmiņa zem velēnas,
Aiz jūriņas bālēliņš.

5089. (4231.)

Šī bāraine, tā bāraine,
Es patiesi bārenīte:
Viens pats īstis bālēliņis,
Tas pats diena ķeizaram.

5090. (4232.)

Šis celiņš, tas celiņš,
Nava mana ejamā;
Šī māmiņa, tā māmiņa,
Nava manas māmuliņas.

5091. (4233.)

Šķir, Dieviņ, ceļu manu,
Ārdi manu valodiņu,
Nu es biju iestājuse
Svešas mātes vārgu iet.

5092. (4234.)

Šķitu gulbjus totojot
Viņā lauka galiņā:
Toto divi bārenītes,
Viena otru vadīdama.

5093. (4235.)

Šķitu savu māmuliņu
Madarās aizgājušu.
Nu atradu, ganīdama,
Zem zaļām velēnām.

5094. (4237.)

Šodien bija zelta lietus,
Sudrabiņa lāsītēm;
Tas nebija zelta lietus, —
Bārenīša asariņas.

5095. (4238.)

Šodien saule mākuļoja,
Rītā būs lietus diena;
Šodien barga sveša māte,
Rītā mani raudenās.

5096. (4239.)

Šorīt agri saule lēca,
Agri lēca raudādama;
Šorīt agri es atradu
Sērdienīti nosalušu.

5097. (4240.)

Šūpojos, auklējos,
Kupla koka galiņā,
Gan es biju redzējuse,
Kā šūpoja māmuliņa.

5098. (4242.)

Sērdienīte sērojās
Uz pelēka akmentiņa,
Lai paliek sēras dienas
Pelēkam akmenim.

5099. (4243.)

Sēdos ceļa maliņē,
Gaidu savu māmuļīti.
Izsēdējse, nesagaidu,
Eim' mājās raudādama.

5100. (4246.)

Citus ganus māte gaida,
Kāda māte mani gaida?
Mani gaida sveša māte,
Rīkstju sauju rociņāi.

5101. (4247.)

Ši mājēs, manas gojes,
Voi ir laiks, voi ne laiks!
Sveša māte vārtus veŗ,
Rīkšu sauja rociņē.

5102. (4249.)

Silta saule āriņās,
Būt ilgāk ganījusi;
Mīļi vārdi no māmiņas
Būt ilgāk dzīvojusi.

5103. (4250.)

Silt' man bij saulītē,
Godam sedzu villainīti;
Sveša māte, ne māmiņa,
Godam saucu māmuliņu.

5104. (4251.)

Simtu reiz es apteku
Apkārt kapu raudādam';
Te gul mani tēvs, māmiņ
Tāi kapiņa dibinā.

5105. (4252.)

Sita mani, kāva mani,
Kā ozolu ceļmalā.
Vai man bija koka sirds,
Tēraudiņa dvēselīte.

5106. (4254.)

Sitiet mani, kauniet mani,
Metiet mani ūdenī,
Ne man tēva, ne māmiņas,
Kas raud gauži pakaļā.

5107. (4256.)

Situ koku pie kociņa,
Lai tek saule vakarā;
Teicu vārdu pie vārdiņa,
Celies, mana māmuļiņa.

5108. (4258.)

Skaisti dzied lakstīgala
Atvasīšu krūmiņā;
Gauži raud tie bērniņi,
Kam nav tēva, māmuliņas.

5109. (4259.)

Skaisti zied kapu ziedi
Visādiem ziediņiem;
Gauži raud bārenīte
Visādām balstiņām.

5110. (4260.)

Skater' sedzu kā villeni,
Nav villenes siltumiņu;
Sveša māte, ne māmiņa,
Nav māmiņas mīļu vārdu.

5111. (4261.)

Smilga auga dzedziedā,
Zelta rasa galiņā.
Tur tecēja bārenīte
Ik rītiņa mazgāties.

5112. (4263.)

Sodīj' mani sveša māte
Guldamies, celdamies.
Sodīj', Dieva nosodāma,
Sodīj' savu auklējumu.

5113. (4264.)

Solīt sola sveša māte,
Iesolījse neiedeva;
Mana īsta māmulīte,
Tā iedeva nesolījse.

5114. (4266.)

Spirdzin', Dieviņ, to zālīti,
Kas novīta saulītē;
Palīdz', Dievis, tai meitai,
Kam nevaid māmulītes.

5115. (4267.)

Stabu radze gauži raud
Miglainā rītiņā;
Gauži raud bārenīte,
Svešas mātes maldināta.

5116. (4268.)

Strauji tek tā upīte,
Kam akmeņi dibinā;
Gauži raudi tie bērniņi,
Kam nav tēva māmuliņas.

5117. (4269.)

Sudrabotis gailis dzied
Viņa kalna galiņā;
Es nabaga sērdienīte,
Man nav vaļas klausīties.

5118. (4270.)

Sūt' ar labu, sveša māte,
Drīzi gāju, drīz atnācu;
Sūt' ar skarbu valodiņu,
Stundu stāvu domādama.

5119. (4271.)

Sūti, sūti, sveša māte,
Vai sūtīt nedrīkstēji?
Vai tādēļ nedrīkstēji,
Ka nebiji auklējusi?

5120. (4272.)

Sviežu šautru ābelē,
Skrien āboļi šurpu, turpu;
Nomirst tēvs, māmuliņa,
Aiziet bērni šurpu, turpu.

5121. (4274.)

Sveša māte, dūmu taure,
Nedzer manas asariņas!
Ja tu gribi, nodzeries
Purvā rāva ūdentiņa.

5122. (4275.)

Sveša māte labu teica
Visu savu auklējumu;
Ir es arī laba būtu,
Būt' man sava māmuliņa.

5123. (4276.)

Sveša māte man augot,
Sveša māte dzīvojot,
Jau es biju ieradusi
Svešas mātes valodiņu.

5124. (4277.)

Sveša māte mani dzina
No rītiņa rasiņā;
Uz vakaru sav' bērniņu
Siltajā saulītē.

5125. (4278.)

Sveša māte man' pārsvieda
Par sētiņu nātrienā.
Nebēdā, sveša māte,
Sviedīs citi tavus bērnus.

5126. (4279.)

Sveša māte mani rāja,
Viņu rāja ļauna diena;
Tā sacīja ļauna diena:
Kam tu rāji bārenīti!

5127. (4280.)

Sveša māte mani raida
Pie ābeles slotu griezt,
Cerēj' mani tādu muļķu,
Ka ābeli nepazītu.

5128. (4281.)

Sveša māte man' raidīja:
Ej ellē, ej purā!
Ej papriekšu, sveša māte,
Es to ceļu neiznāju.

5129. (4284.)

Sveša māte mani sūta
Ezerā puķu plūkt.
Kam bij man puķu plūkt,
Es bij pate kā puķīte.

5138. (4285.)

Sveša māte mani sūta
Pie ābeles rīkstes griezt.
Ej tu pate, sveša māte,
Ābelē pakārties.

5131. (4288.)

Sveša māte mani sūta
Pie ābeles slotu griezt;
Labāk griežu purva bērzus,
Ne ābeles baltus ziedus.

5132. (4289.)

Sveša māte mani sūta
Pie liepiņas slotu lauzt.
Kā bij man liepu lauzt,
Es bij pate kā liepiņa.

5133. (4290.)

Sveša māte man' sūtīja
Uz ābeli slotu lauzt.
Lauz tu pate ābelē,
Es lauzīšu bērziņos.

5134. (4291.)

Sveša māte mūžu lika,
Šķiet Laimiņu nelikušu;
Man Laimiņa nolikusi
Pirmajā dieniņā.

5135. (4293.)

Sveša māte, ne māmiņa,
Ziemu raida sienu pļaut.
Kur var ziemu sienu pļaut,
Kur vasaru ledu lauzt?

5136. (4294.)

Sveša māte, pieiedama,
Dzirnas laida grūtumā,
Dzirnas laida grūtumāi,
Villainīti īsumā.

5137. (4295.)

Sveša māte piekususe,
Sūtīdama, stellēdama;
Kā māmiņa nepiekusa,
Šūpodama, auklēdama.

5139. (4296.)

Sveša māte pliķi cirta
Man mazai, uzaugot.
Gan tev Dievs atdarīs
Manu pāri darījumu.

5138. (4297.)

Sveša māte, raganiņa
Vārdā mani nepasauca:
Māj ar roku, speŗ ar kāju,
Pa pagalmu tecēdama.

5140. (4298.)

Sveša māte savu meitu
Uz dzirnavu audzināja.
Tekam abi mēs, māsiņ,
Pagrūžam padzirnē.

5141. (4299.)

Sveša māte vārtus vēra,
Rīkšu sauja rociņā;
Būtu mana mīļa māte,
Tā ar mani parunātu.

5142. (4300.)

Sveša māte, ne māmiņa,
Kā zarota ābelīte;
Es savai māmiņai
Kā sirsniņa azotē.

5143. (4301.)

Sveša māte, cēlusies,
Viegli durvis virināja,
Šķita mani, bārenīti,
Maigu miedziņ' i guļot.

5144. (4302.)

Svešai mātei nemācēju
Kājas autu izmazgāt;
Savai mīļai māmiņai
Nāmetiņu mazgātāja.

5145. (4303.)

Tā meitiņa sērdienīte,
Tai mīlīga valodiņa,
Raudādama vien vaicāja
Mātes, īstu bālēliņu.

5146. (4304.)

Tā sacīja oša skaida,
Ūdenī gulēdama:
Tādas dienas bāreņam,
Kādas man ūdenī.

5147. (4305.)

Tā staigāju staigu purvu,
Kā kājiņas neapmirka;
Tā klausīju svešas mātes,
Kā paļiņas nedabūju.

5148. (4306.)

Tālu, tālu saule tek,
Vēl tālāku māmulīte:
Es saulīti gan redzēju,
Māmulīti neredzēju.

5149. (4307.)

Tāpat tek sirmi zirgi,
Kā bērie kumeliņi;
Tāda pate mātes meita,
Kā ir es bārenīte.

5150. (4308.)

Te bij saule, te aizgāja
Aiz melniem debešiem;
Te bij tēvs, te māmiņa,
Te paliku bārenīte.

5151. (4309.)

Tekam visi bāreniņi
Saulrietenu kalniņā;
Citam nava sava tēva,
Citam savas māmuliņas.

5152. (4310.)

Tev, liepiņa, platas lapas,
Apsedz mani rasiņā;
Tev, māmiņa, mīļi vārdi,
Noglaud' mani bārenīti.

5153. (4311.)

Tec, irbiņ, šķir papāržus,
Meklē savu guļas vietu;
Ne man vaid māmuliņas,
Ne gultiņas taisītājas.

5154. (4312.)

Teci, teci, avotiņi,
Bārenītes kambarī!
Viņa muti nomazgāja
Gaužajās asarās.

5155. (4313.)

Teci, teci, straujupīte,
Burbulīšus mētādama:
Tā tecēja sērdienīte,
Asariņas slaucīdama.

5156. (4315.)

Tik lapoja ozoliņis
Degošā līdumā,
Tik dzirdēt pamātei
No pabērņa mīļu vārdu.

5157. (4316.)

To vien saka mātes meitas:
Sērdienēm lēt' dzīvot!
Gan tu iesi, brisi dubļus,
Ras' sērdienes labumiņu.

5158. (4317.)

Trīci, trīci, apšu lapa,
Vējiņš tevi drebināja;
Raudi, raudi, bārenīte,
Ļaudis tevi rūdināja.

5159. (4318.)

Tu māsiņa, es brālītis,
Abi divi bārenīši:
Tev, māsiņ, tēvs nomira,
Man nomira māmuļiņa.

5160. (4344.)

Vai, Dieviņ, ko darīšu,
Nu es esu bārenīte!
Pasavēru saulītē,
Kā savā māmiņā.

5161. (4342.)

Citim slima sveša māt',
Man patiesi laba bij,
Man patiesi laba bij,
Man nav savas māmuļiņ's.

5162. (4341.)

Cirtu, cirtu akminiņ',
Maza skaidiņ ir atlēce;
Maza mana atjautiņ'
Pret svešo māmuliņ'.

5163. (4340.)

Cirtu cirvi akmenī,
Maza skaidiņ' i atlēca;
Tik atlēca mīļu vārdu
No svešās māmuliņas.

5164. (4339.)

Ceplīts manis tēvis bija,
Abra mana māmuliņa:
Ceplīts mani sasildīja,
Abra mani pabaroja.

5165. (4338.)

Ceļatiesi, sērdienīši,
Jau saulīte patecejse,
Asariņas nožuvušas,
Nakti miegu gulēdam.

5166. (4337.)

Visi vēji ruden auksti,
Visi silti pavasar;
Visi mīļi mātes vārdi,
Visi bargi svešas mātes.

5167. (4336.)

Visi saka, visi saka:
Tava vaina, tava vaina!
Vai tādēļ mana vaina,
Kad nemāku atbildēt?

5168. (4335.)

Visi mani žēlotāji
Guļ zem zaļu velēniņ;
Es pacēlu velēniņu:
Ceļātiesi, žēlotāji.

5169. (4334.)

Visi gani priecājās,
Es tik viena nevarēju:
Kā lai es priecājos,
Kad nomira māmuliņa!

5170. (4331.)

Vecākē man' māsiņ,
Teic, kur man' māmuliņ'.
Tu dziedē, gavilē,
Es staigē raudēdams.

5171. (4330.)

Vēja lauzta tā priedīte,
Tie skaliņi gaiši deg;
Bārenīte tā meitiņa,
Dievs palīdz dzīvojot.

5172. (4329.)

Vai tā visa purva zāle,
Kas aug purva maliņā?
Vai tās visas bārenītes,
Kas pie svešas māmuliņas?

5173. (4327.)

Vai pelēkas villainītes
Velēdama izvelēšu,
Vai es savu grūtu mūžu
Raudādama pieraudāšu?

5174. (4326.)

Vai, ļautiņi, redzējat,
Bij man tēvs, māmuliņa?
Šūpulīti vien atradu,
Kur es maza šūpojos.

5175. (4324.)

Vai, ļautiņi, redzējat,
Bij man tēvs, māmulīte?
Ne vējiņi man' atpūta,
Ne ūdeņi atlīgoja.

5176. (4323.)

Vairāk smilgu dzedziedā,
Ne zaļā ābolā;
Vairāk meitu bārenīšu,
Ne ar tēvu, māmuliņu.

5177. (4322.)

Vairāk klausu svešu māti,
Ne kā savu māmuliņu;
Vairāk dzirdu ļaunu vārdu,
Kā no savas māmuliņas.

5178. (4321.)

Uz kalniņa, uz cinīša,
Tur mirdzēja zelta rasa;
Tā nebija zelta rasa,
Tās bārīša asariņas.

5179. (4320.)

Upītē nomazgāju
Savas gaudas asariņas,
Lai notek kā upīte,
Kas man' gauži raudināja.

5180. (4368.)

Neraud' gauži, man' māsiņa,
Ne tu viena bārenīte;
Saulītei viena meita,
I tā pate bārenīte.

5181. (4367.)

Mauc, saulīte, zīda cimdus,
Vakarā noiedama,
Kā varēji rītā agri
Bārenīšus sveicināt.

5182. (4366.)

Lec, saulīte, rītā agri,
Spīd' pa logu istabā:
Bārenīte sagšas loka
Tumsajā kaktiņā.

5183. (4364.)

Lec, saulīte, rītā agri,
Nedar' žēli bāriņam;
Bāriņš muti nomazgāja
Gaužajās asarās.

5184. (4363.)

Lec, saulīte, rītā agri,
Meža galus puškodama;
Noej laiku vakarā,
Sērdienīšus žēlodama.

5185. (4362.)

Lec, saulīte, rītā agri,
Lec pa logu istabā:
Bārenīši sasēduši
Tumšajā kaktiņā.

5186. (4361.)

Lec, saulīte, kur lēkdama,
Lec pa logu istabā,
Tur sēdēja bārenīši
Basajām kājiņām.

5187. (4360.)

Kur tecēji, mēnestiņi,
Ar to zvaigžņu pudurīti?
— Teku, ceļu rādīdams
Sērdieņiem naksniņā.

5188. (4358.)

Kur, saulīte, kavējies,
Ka tu agri neuzlēci?
— Aiz kalniņa kavējos,
Bārenīti sildīdama.

5189. (4356.)

Kur mēs divas bārenītes
Savas kājas sildīsim?
Siltajā saulītē
Baltajā ābolā.

5190. (L. B.)

Ne man tēva, ne māmiņas,
Kam stāstīšu grūtumiņu;
Slauku savas asariņas
Villainītes stūrītē.

5191. (4354.)

Kam saulīte žēli raud,
Vakarāi noiedama?
Tās sērdieņu asariņas,
Kas rit žēli vakarā.

5192. (4353.)

Kam, saulīte, kam, zemīte,
Jūs man pāri darījat?
Saulīt' tēvam nespīdēja,
Zeme sedza māmuliņu.

5193. (4351.)

Bārenīte gauži raud,
No rītiņa cēlusies;
Saulīt', balta tecēdama
Asariņu skaitītāja.

5194. (4350.)

Bārenīšu laiva gāja
Pa jūriņu, līgodama.
I saulīte Dievu lūdza,
Kad tik tiktu maliņā.

5195. (4349.)

Atsaveries tu, saulīte,
Kas tevim pakaļā:
Simtiem tek bārenīši
Basajām kājiņām.

5196. (4347.)

Apkārt kalnu saule tek,
Gaŗu dienu kavēdama;
Aiz kalniņu nosaluši
Sīki mazi sērdienīši.

5197. (4346.)

Ai, saulīte, mīļā, baltā,
Sērdienīšu māmuļiņa,
Kājas, rokas sasildīja,
Valodiņas vien nebija.

5198. (4345.)

Ai, saulīt, māmuliņ,
Ko bij man še dzīvot?
Vairāk ļaužu rājējiņu,
Ne padoma devējiņu.

5199. (4319.)

Upe tek skanēdama,
Es tecēju raudādama;
Upei gulta dziļumā,
Man nevaida seklumā.

5200. (4369.)

Pavaicāju saulītei,
Ko dar' mana māmuļiņa.
— Dzijas tina, sagšas auda,
Gaida tevi noejam.

5201. (4370.)

Ej, saulīte, apraudzīte,
Ko dar' mana māmulīte.
— Zelta slotu ceļu slauka,
Gaid' meitiņu pārnākam.

5202. (4371.)

Atsavēru saules logu,
Pasavēru saulītē:
Gana silta, gana jauka,
Valodiņas vien nevaid.

5203. (4373.)

Puķīt', mana krusta māte,
Saulīt', mana īsta māte,
Puķīt' mani kavāja,
Saulīt' mani sildīja.

5204. (4376.)

Sak' saulīte uzlēkdama:
Kas raud gauži istabā?
— Gauži raud tie bērniņi,
Vakar mira māmuliņa.

5205. (4377.)

Sak' saulīte uzlēkdama:
Mazgā muti, bārenīte!
Jau, saulīte, nomazgāju
Gaudajās asarās.

5206. (4378.)

Saule kaisa sudrabiņu
Celmainā līdumā
Bārenīte salasīja
Raibaļiņas ganīdama.

5207. (4379.)

Dziesmiņās, saulītē
Bārenīšu ramavīte:
Dziesmiņās remdējās,
Saulītē kaltējās.

5208. (4380.)

Saule, saule, zeme, zeme,
Kam tu līdza nedarīji!
Citam viegli, citam grūti,
Citam dzelzu rokas, kājas.

5209. (4381.)

Saule, saule, zeme, zeme,
Tā ar mani ienaidā:
Paslēpusi tēv' ar' māti,
Es paliku bārainīte.

5210. (4382.)

Saulīt, balta laizdamās,
Nenes līdze atslēdziņu:
Daudzi raud bārenīšu,
Saulītē vērdamies.

5211. (4383.)

Saulīt, balta māmuliņa,
Es nevaru še dzīvot:
Visi mani rājējiņi,
Nav neviena žēlotāja.

5212. (4384.)

Saulīt, Dievu noiedama,
Pagaid' mani, ko es sak':
Nes manai māmiņai
Simtu labu vakariņ'!

5213. (4385.)

Saule, gaisu tecēdama,
Divi sagšas darināja.
Man, saulīte, vienu sagšu,
Es nabaga bārenīte.

5214. (4386.)

Saulīt' lasa rasas lāses
Skreitelīšu lapiņās;
Tās nebija rasas lāses,
Tās bāriņu asariņas.

5215. (4388.)

Saulīt' mana māmuliņa,
Man nebija māmuliņas.
Tikpat silta, tikpat jauka,
Valodiņas vien nebija.

5216. (4389.)

Saulīt', mana māmuliņa,
Pār Daugavu roku deva:
Nij tai mirka zīda kleita,
Nij sudraba ielociņi.

5217. (4390.)

Saulīt, spoža noiedama,
Atskaties atpakaļ,
Kur palika tie bērniņi,
Kam nav tēva, māmulītes.

5218. (4391.)

Saulītē atsēdos,
Kā māmiņas klēpītē;
Būt' tai bijis valodiņas.
Vēl mīļāka kā māmiņa.

5219. (4393.)

Saulītē sēdēdama,
Raudu savas māmuliņas.
Sak' saulīte tecēdama:
Es būš' tava māmuliņa.

5220. (4394.)

Sildi mani, silta saule,
Man nebija sildītāja;
Žēlo mani, Dievs, Laimiņa,
Man nebija žēlotāja.

5221. (4395.)

Teci gaiši, mēnestiņi,
Gaŗām manu glāžu logu,
Es nabaga bārenīte,
Man nav skalu plēsējiņa.

5222. (4400.)

Tec, saulīte, rītā agri,
Bārenīšus priecināt:
Bārenīši gauži raud,
Tumšu nakti staigādami.

5223. (4401.)

Tec, saulīte, vakarā,
Mani mazu žēlodama,
Ne man tēva, ne māmiņas,
Ne to balto brālēliņu.

5224. (4402.)

Tec, saulīte, vakarēja,
Žēlo mani sērdienīti;
Tu žēloji dažu labu,
Dažu labu sērdienīti.

5225. (4403.)

To neviens nezināja,
Kur raudāja bārenīte;
Saulīt vien to zināja,
Mani mazu sildīdama.

5226. (4404.)

Ai, Dieviņi, augstu saule,
Kad vakara sagaidīšu?
Sveša māte, ne māmiņa,
Maz iedeva launadziņa.

5227. (4405.)

Audziet, rutki, rācenīši,
Audziet, balti kāpostiņi,
Tiem nevar sveša māte
Lieku likt pelaviņu.

5228. (4406.)

Brokastiņas launagā,
Launadziņu vakarā, —
Būt' māmiņa tā devuse,
Nebūt' liela izauguse.

5229. (4407.)

Brokastiņu vajadzēja,
Kaut māmiņa devējiņa;
Sveša māte devējiņa,
Tā par mani nebēdāja.

5230. (4408.)

Dod, Dieviņ, ko dodams
Dod jel drīzi vakariņu!
Sveša māte, ne māmiņa,
Maz maizītes iedevuse.

5231. (4409.)

Ej, bārīti, cūkganos,
Pelni savu garoziņu,
Ne tev tēva, ne tev mātes,
Kas tev svešs maizi dos?

5232. (4411.)

Gan dziedāju, gavilēju,
Neviens mani nedzirdēja:
Kaut dzirdētu māmuļīte,
Tā iznestu launadziņu.

5233. (4412.)

Ganiņam visi vēji,
Neba visi kumosiņi.
Kas bij laba saimeniece,
Tā pataupa ganiņam;
Kas bij kāda bada kāse,
Tai pašai nepietika.

5234. (4413.)

Gŗūti, gŗūti bez māmiņas,
Bez maizītes vēl gŗūtāki:
Bez māmiņas sadzīvoju,
Bez maizītes nevarēju.

5235. (4414.)

Jau saulīte, jau saulīte
Uz vakaru ritināja,
Jau man ēst gribējās,
Nav māmiņas devējiņas.

5236. (4415.)

Jūs, ļautiņi, nezinat,
Kāda man dzīvošana:
Rītā rutki, vakarā,
Launagā rudzu putra.

5237. (4416.)

Kas bārenei ēsti ļāve,
Cik vēders gribējās:
Iesmeļ zupu šķīviņē,
Nogriež plānu riecentiņu.

5238. (4417.)

Launadziņa vajadzēja,
Ka būt' laba devējiņa;
Jau saulīte ielīgoja
Launadziņa laiciņā.

5239. (4419.)

Lec, saulīte, rītā agri,
Dod' maizītes bāriņam,
Bāriņš muti nomazgāja
Gaužajās asarās.

5240. (4420.)

Māmiņ mana, nomirdama,
Sajoz manu vēderiņu:
Daudz ļautiņu sūtītāju,
Maz maizītes devējiņu.

5241. (4421.)

Māte, māte, dod man maizes,
Es ar' biju tavs bērniņš,
Es ar tavas kājas āvu,
Apkārt tevi rušināju.

5242. (4422.)

Nedod, Dievs, svešu māti
Pabērnos ievedamu:
Trīsreiz pate paēduse,
Pabērnīši neēduši.

5243. (4424.)

Zīlīt' cepu, zīlīt' vāru,
Pušmuc' tauku tecināju,
Lai nāk visi bāra bērni,
Kam bij sausa garozin'.

5244. (4426.)

Sūra, sūra sveša māte,
Sūri mani ēdināja:
Jau bij sūra rutku šķēle,
Vēl uzbēra sinepītes.

5245. (4427.)

Sveša māte bāriņam
Ar nodaļu maizi deva:
Sešas dienas nedēļāi,
Sešus maizes gabaliņus.

5246. (4428.)

Sveša māte bārenim
Bārdamās maizi deva;
Sak' paldies bārenīt,
Gana gŗūši pelnījusi.

5247. (4429.)

Sveša māte bārenei
Pār uguni maizi deva.
Tec apkārt, bārenīte,
Lai rociņa nesadeg.

5248. (4430.)

Sveša māte ieraduse
Azaidiņu vilcināt,
Azaidiņu launagāi,
Launadziņu vakarāi.

5249. (4431.)

Sveša māte klēti slēdza,
Man maizītes nedodama.
Aizslēdz vārtus, sveša māte,
Lai neeimu druviņā.

5250. (4432.)

Sveša māte maizi deva,
Caur ugen' caurdodam'.
Ēd tu pate, sveša māt,
Nededzan man's nag's.

5251. (4433.)

Sveša māte maizi grieza,
Pie pirkstiņ' mērodam'.
Būt' māmiņa tā devuse,
Nebūt' liela izauguse.

5252. (4434.)

Sveša māte maizi grieza,
Pie pirkstiņa mērodama;
Kad būt' mana paša māte,
Griezt' man pilnu riecentiņu.

5253. (4437.)

Sveša māte man solīja
Biezu putru vakarā.
Nebij šķīstas, nebij biezas,
Nebij šādas, nebij tādas.

5254. (4438.)

Sveša māte man solīja
Ir launagu, palaunagu.
Ne launaga, palaunaga,
Jau saulīte vakarā.

5255. (4439.)

Sveša māte man solīja
Siltu maizi brokastam;
Sava māte jau atnesa
Pusbrokasta saulītē.

5256. (4440.)

Sveša māte man solīja
Siltu maizi launagā.
Ne man siltas, ne man
aukstas,
Ne pelnaiņas garoziņas.

5257. (4442.)

Sveša māte paēduse,
Tad vēl mani atminēja;
Kad es biju nosaluse,
Tad vēl sedza villainīti.

5258. (4444.)

Svešmāte, svešmāte,
Launaga, launaga!
Kas man šī diena
Bez launadziņa.

5259. (4445.)

Saka mani sveša māte,
Daudz ēdam, maig' guļam.
Daudzi ēdu, neēdusi,
Maigi guļu, negulējsi.

5260. (4446.)

Sveša māte man' sacīja
Daudz ēdot, daudz dzerot;
Manas pašas māmuliņa
Saujiņā pabaroja.

5261. (4447.)

Svešai mātei maizes žēl,
Man varītes jāžēlo;
Maize auga tīrumā,
Man varīte neizauga.

5262. (4448.)

Svešajai māmiņai
Silta maize azotē;
Būt' manai māmiņai,
Sen būt' man iedevuse.

5263. (4449.)

Tā sacīja svešais tēvs,
Tā svešā māmuliņa:
Maizīt' mana apēdama,
Darbiņš mans nedarīts.

5264. (4450.)

Tavu lielu labumiņu,
Kas saimnieku bērniņam:
Līdz brokastu izgulējis,
Sviesta maize brokastī.

5265. (4451.)

Tec, saulīte, vakarēja,
Dod man laika vakariņ',
Sveša māte man nedeve
Priekš saulītes vakariņ'.

5266. (4453.)

Riet, saulīte, rietēdama,
Žēlo mani bārenīti:
Sveša māte, ne māmiņa,
Maz maizītes iedevuse.

5267. (4454.)

Tīšām govis guldināju
Pašē kalna galiņē,
Kam nidevi sveša māte
Sviest' ar maizi brokastē.

Augums, apģērbs un rota.

5268. (4455.)

Apsagula māmuliņa
Visu mūžu diendusā;
Pašai lika avis cirpt,
Pašai sagšas audināt.

5269. (4456.)

Agri māmiņ' i pagula
Zem zaļo velēniņu;
Tur pagula mīļi vārdi,
Tur baltās vilnainītes.

5270. (4457.)

Ai, bāraine, bārainīte,
Tavu daiļu villainīšu:
Visapkārti sīki raksti,
Vidū saule ritināja.

5271. (4648.)

Zemenīte salda oga
Par visām odziņām;
Sērdienīte laba meita
Par visām meitiņām.

5272. (L. B.)

Birzē dzied lakstīgala
Tāli, tāli noskanēja,
Tā skanēja tautiņās
Sērdienītes tikumiņš.

5273. (4458.)

Ai, bārene, bārenīte,
Kas tev' daiļu darināja?
— Mīļi vārdi, viegli soļi,
Tie man daiļu darināja.

5274. (4459.)

Ai, bārene, bārenīte,
Kas tev' daiļu darināja?
— Pirksti, pirksti, nagi, nagi,
Tie man daiļu darināja.

5275. (4460.)

Daila bija sērdienīte,
Kas to dailu dailināja?
Kājas, rokas, mazs miedziņiš,
Tie to dailu dailināja.

5276. (4461.)

Ai, bārene, bārenīte,
Tavu dārgu augumiņu!
Trīsreiz bēri nosvīdēju,
Gala vārdu nedabūju.

5277. (4462.)

Ai, bārene, bārenīte,
Tavu daiļu augumiņu?
Ni tev tēva, ni māmiņas,
Kas tev' daiļi audzināja?

5278. (4463.)

Ai, bārene, bārenīte,
Tavu daiļu vainadziņu!
Trīsreiz bēru salocīju
Maltuvītes galiņā.

5279. (4464.)

Ai, daiļā bārenīte,
Tavu dārgu vaiņadziņu!
Jau manim piektā reize,
Kumeliņu seglojot.

5280. (4465.)

Vai, eglīte skujainīte,
Tev sarkani skuju gali;
Vai, meitiņa sērdienīte,
Tev sarkani vaigu gali.

5281. (4466.)

Ai, meitiņ, bārenīt,
Smagas tavas vilnainītes,
Kam rakstīji, ganīdama,
Uz akmeņa sēdēdama.

5282. (4467.)

Ai, svešā māmuliņa,
Līdzin' manus sedzeniņus,
Man' īstā māmuliņa
Guļ zam zaļa velēniņa.

5283. (4468.)

Ak, tu skuķi, bāra bērns,
Tavu daiļu augumiņu!
Man nenāca nakti miegs,
Uz tevim domājot.

5284. (4470.)

Ak, cik koši noziedēja
Papuvītes magonītes;
Ak, cik koši novalkāja
Sērdienīte vainadziņu.

5285. (4471.)

Apsasedza bārenīte
Loņāi dotu villainīti,
Vairāk gaudu asariņu,
Ne sarkana dzīpariņa.

5286. (4472.)

Audzi, audzi, pura bērzs,
Apaļāmi lapiņām;
Audzi, audzi, sērdienīte,
Apaļiemi vaidziņiem.

5287. (4473.)

Augat, visas atmatiņas,
Dzeltēnām puķītēm,
Daudz meitiņu sērdienīšu,
Puķēm pina vaiņadziņu.

5288. (4474.)

Bagāts tēvs savu meitu
Sudrabā kaldināja;
Noņems mani bārenīti
Ij bez zelta, sudrabiņa.

5289. (4475.)

Ne tā mana balta mute
Ūdenī nomazgāta:
Ik rītiņu nomazgāju
Gaudajās asarās.

5290. (4476.)

Bāriņam plata galva,
Kā tam meža apiņam;
Ne ir tēva, ne māmiņas,
Kam to gludu gludināt.

5291. (4477.)

Bārenīte apsasedze
Ielokainu vilnainīti;
Mātes meita brīnējās,
Kas tai tādu darināja.

5292. (4479.)

Bārenīte man' māsiņa,
Kam galviņas nesukāji?
Cīrulīts pērkli taisa
Tavu matu galiņā.

5293. (L. B.)

Bārenīt, bārenīt,
Tev galviņa nesukāta
Treju rītu migla stāv
Tavu matu galiņos.

5294. (4481.)

Bārenīte man' māsiņa,
Ne bārenes villainīte:
Četri stūŗi villainei,
Visi četri sudraboti.

5295. (4482.)

Bārenīte nabadzīte,
Gŗūti pelna villainīti:
Stāvēdama kājas āva,
Tecēdama jostu joza.

5296. (L. B.)

Sērdienīte, nabadzīte,
Gŗūti pelna villainīt's;
Dzīvodama sviedrus slauka
Tecēdama asariņas.

5297. (4485.)

Bārenīte nabadzīte,
Gŗūti pelna villainītes:
Vienu roku dzirnas grieza,
Otru slauka asariņas.

5298. (4486.)

Bārenīte nabadzīte,
Gŗūti pelna villainīti:
Visi gultas paladziņi
Asarām nomirkuši.

5299. (4487.)

Bārenīte pate biju,
Bārenīte vilnainīte:
Ne rakstīta, ne locīta,
Ne tik balta izvelēta.

5300. (4488.)

Bārenīte pate biju,
Bārenītes villainītes:
Cita īsa, cita gaŗa,
Cita balti nevelēta.

5301. (4489.)

Bārenīte tā meitiņa,
Ne bārenes sedzenītes:
Pušk', ieloki zemi slauka,
Vilni met staigājot.

5302. (4490.)

Bārenītes bērniņš biju,
Bet jau smuka meitenīte,
Sarkaniem vaidziņiem,
Dzeltēniem matiņiem.

5303. (4491.)

Bārīts gāja baznīcā,
Asariņas slaucīdams.
Kas kājiņas tam apāva,
Kas galviņu noglaudīja!

5304. (4492.)

Bajārs jāja sirmu zirgu,
Pie ausīmi turēdams;
Es nabaga sērdienītis,
Man bij zelta iemauktiņi.

5305. (4493.)

Bajāriņa duj meitiņas
Stūma mani ūdenī,
Kam es līdza puškojos
Ar bajāra meitiņām.

5306. (4494.)

Balta, balta ieva zied,
Vēl baltāka ābelīte;
Skaista, skaista mātes meita,
Vēl skaistāka bārenīte.

5307. (4495.)

Balti ziedi zemenei,
Vēl jo balti brūklenei;
Balta bija mātes meita,
Vēl jo balta sērdienīte.

5308. (4497.)

Balta, balta tā ābele,
Kas dārziņa vidiņāi,
Vēl baltāka tā ābele,
Kas dārziņa stūrītēi;
Skaista, skaista mātes meita,
Vēl skaistāka bārenīte.

5309. (4498.)

Balta bija mātes meita,
Vēl jo balta sērdienīte:
Sērdienei balti vaigi
Asarām nomirkuši.

5310. (4499.)

Balta eimu, balta teku
Citu meitu pulciņā;
Vai tādēļ melna iešu
Kad es biju sērdienīte?

5311. (4502.)

Balta zied ābelīte
Dižupītes maliņāi;
Tā ziedēja sērdienīte,
Pie tautām māsēdama.

5312. (4503.)

Balta zied ābelīte
Par visiem kociņiem;
Balta gāja sērdienīte
Par visām meitiņām.

5313. (4504.)

Ieviņai balti ziedi
Līdz zemei nolīkuši;
Balta teku sērdienīte
Pret bajāra meitiņām.

5314. (4505.)

Balta zied ābelīte
Papuvītes maliņā;
Tā nebija ābelīte,
Tā sērdienes villainīte.

5315. (4506.)

Balta zied driķu druva
Aiz visām druviņām;
Skaista auga bārenīte
Par visām meitiņām.

5316. (4509.)

Balti bija ievas ziedi,
Sarkanbalti ābelītes;
Balta bija mātes meita,
Sarkanbalta sērdienīte.

5317. (4510.)

Būt' man bijse māmuliņa,
Kā citām meitiņām,
Es būt' liepas kuplumiņu,
Ābel's ziedu baltumiņu.

5318. (4511.)

Nebūt' man māmulīte
Tik mazai nomiruse,
Es būt liepas kuplumiņu,
Magonītes graznumiņu.

5319. (4512.)

Skaistas, skaistas magonītes,
Jo skaistākas jorģenītes;
Skaistas, skaistas mātes meitas,
Jo skaistākas bārenītes.

5320. (4513.)

Daiļa priede siliņā,
Jo daiļāka maliņā;
Daiļa auga mātes meita,
Jo daiļāka bārenīte.

5321. (4514.)

Daiļi zieda rudzu puķe
Rudzu ežas maliņā;
Es ziedētu vēl daiļāki,
Kad man būtu māmulīte.

5322. (4515.)

Divi šmīdri ozoliņi
Pašā ceļa maliņā;
Divi jaunas sērdienītes
No viņiem zarus lauza,
No viņiem zarus lauza,
Puškot savu vainadziņu.

5323. (4516.)

Dzeltān' ir kļava lapa,
I dzeltāsi nevārīta;
Skaista auga bārenīte
I bez tēva māmuliņas.

5324. (4517.)

Dūnaiņāi poriņāi
Noziedēja skaistas puķes.
Tur savija bārenīte
Jāņu nakti vainadziņu.

5325. (4518.)

Ieraudzījis vien, pazinu,
Kuŗa meita bārenīte:
Bāli vaigi izraudāti,
Bez ieloka vilnanīte.

5326. (4520.)

Ieraudzījis vien, pazinu,
Kuŗa meita bārenīte:
Ne tik balta vilnainīte,
Ne tik kupli ielociņi.

5327. (4522.)

Ievas ziedi, ābel's ziedi
Lazdas ziedu nepanāca;
Daža laba mātes meita
Bārenītes nepanāca.

5328. (4523.)

Es bārītes nepazinu
Mātes meitu pulciņā:
Vēl sārtāks vainadziņš,
Vēl baltākas villainītes.

5329. (4524.)

Es nabaga bāra bērns,
Es jau lepni nenesos:
Pusīt vilku zīda drēbu,
Pusīt' smalka sudrabiņa.

5330. (4525.)

Es nabaga sērdienīte
Pogalīšu poru bridu;
Izbried' pora maliņā,
Man pogaļu villainīte.

5331. (4526.)

Es nabaga sērdienīte,
Zelta zaru vainadziņš.
Brīnās kungi, brīnās ļaudis,
Kur sērdiene tādu ņēma.
Rīgā pirka, naudu deva,
Vāczemē kaldināja.

5332. (4527.)

Es pazinu bārenīti
I lielā pulciņā:
Sarkans rožu vainadziņš,
Pilnas acis asariņu.

5333. (4528.)

Es pazinu bārenīti
Lielā meitu pulciņā:
Gluda galva, baltas kājas,
Sarkans rožu vainadziņš.

5334. (4529.)

Es pazinu bārenīti
Lielā meitu pulciņā:
Sīkis mazis augumiņis,
Lēna, sēra valodiņa.

5335. (4531.)

Kur tecēsi, sērdienīte,
Pilnas acis asariņu,
Pilnas acis asariņu,
Pilnas krūtis sudrabiņu.

5336. (4532.)

Es uzaugu sērdienīte
Ar vītola vainadziņu;
Nu es būšu bajāram
Pate maizes devējiņa.

5337. (4533.)

Gan mācēja vītoliņis
Pakalnā grozīties;
Gan mācēja sērdienīte
Pēc bajāra puškoties.

5338. (4534.)

Gan pazinu to meitiņu,
Kas bez tēva, māmuļītes:
Plika galva, basas kājas,
Nobālējši vaigu gali.
Sēri dzima, sēri auga,
Sēri nesa vainadziņu.

5339. (4535.)

Gan pazinu to sētiņu,
Kur bērniņi bārenīši:
Visi ceļi notekāti
Basajām kājiņām.

5340. (4536.)

Gan pazinu to celiņu,
Kur gājusē bārenīte:
Basas kājas, slapjs celiņš,
Kur birušas asariņas.

5341. (4537.)

Gaŗa priede lielījāsi
Līdz smalkāmi eglītēm;
Bārenīte puškojāsi
Līdz bajāra meitiņām.

5342. (4538.)

Gauži raud bārenīte,
Pie pūriņa stāvēdama:
Nav nevienas pūriņā
Ielokainas villainītes.

5343. (4539.)

Gauži raud sērdienīte,
Pūra vāku paceluse:
Atrod baltas villainītes
Ar diedziņu appuškotas.

5344. (4540.)

Žēli raud sērdienīte,
Pūra vāku atvērusi:
Sveša māte ielikusi
Nepuškotu villainīti.

5345. (4541.)

Grezni aug lauku puķe
Arājiņa zemītē;
Grezni aug sērdienīte,
Kalpa vīra līgaviņa.

5346. (4542.)

Grib man' glīši ģērbjamies,
Grib raženi staigājam.
Kur es ņēmu, kas man deva,
Man nevaid māmuliņas?
Mana veca māmuliņa
Gul apakš velēniņa.

5347. (4544.)

Gŗūti kāpu pret kalniņu
Graznu rāvu magonīti;
Gŗūti augu sērdienīte,
Bet ražani puškojos.

5348. (4545.)

Iries pate, oša laiva,
Tev nevaid īrējiņa;
Puškojies sērdienīte,
Tev nevaid puškotāja.

5349. (4546.)

Izpūrusi man galviņa,
Melns krekliņš mugurā:
Man nevaid māmulītes,
Kas mazgāja, kas sukāja.

5350. (4547.)

Kā bij man neraudāt,
Gauda lēce asariņa:
Kam bij man gŗūti iet,
Vienu segt villainīti!

5351. (4548.)

Kad man būtu āra siena
Jele viena gabaniņa!
Kad man būtu mātes austa
Jele viena villānīte!

5352. (4549.)

Kad man būtu savis tēvs,
Sava īsta māmuliņa,
I man būtu daila rota,
Iznesīga valodiņa.

5353. (4550.)

Kād' es pate bārenīte,
Tādu viju vainadziņu:
Lielo rožu, sārto puķu,
Sarkano magonīšu.

5354. (4551.)

Kalponei bārenei
Trīs gredzeni pirkstiņā,
Saimenieka meitiņai
Ne redzēt neredzēja.

5355. (4552.)

Kam bij tēvs, māmuliņa,
Tam kauliņa vainadziņš;
Nei man tēva, nei māmiņas.
Nei kauliņa vainadziņa.

5356. (4554.)

Kam, māmiņa, rozes sēji,
Nav rozīša valkātājas?
Sēj, māmiņ, magonītes,
Bāra bērns valkātājs.

5357. (4555.)

Kam, māsiņ, tu puškoji
Savas baltas vilnainītes?
— Tas, brālīt, mans godiņis,
Ka es biju sērdienīte.

5358. (4556.)

Kas laipiņu nolaipoja
Basajām kājiņām?
Tie bērniņi nolaipoja,
Kam nav tēva māmulītes.

5359. (4557.)

Kas, māsiņ, tev uzklāja
Smalku linu paladziņu?
Tava mīļa māmuliņa
Guļ pa zaļu velēniņu.

5360. (4558.)

Kas man deva bāriņam
Dārgu drēbju gabaiņu?
Lab' snātnīte, vilnainīte,
Asarām nopelnīta.

5361. (4560.)

Kas man deva bārenei
Dārgu drēbes gabaliņu?
Ne man tēva pircējiņa,
Ne māmiņas audējiņas.

5362. (4562.)

Kas man deva bārenei
Dārgas drēbes gabaliņu?
Tēvs nomira, maz atstāja,
Kur māmiņa viena jēma?

5363. (4563.)

Kas man deve bārīšam
Labu drēbes gabaliņu?
Tēvs, māmiņa devējiņi
Guļ baltās smiltiņās.

5364. (4565.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Viņā lauka galiņā?
Tautu meita sērdienīte
Žaudē savu sudrabiņu.

5365. (4566.)

Kas visām sērdienēm
Botēi pirka vaiņadziņu?
Rudzu puķes, ēršķu ziedi,
Tie sērdienes vaiņadziņis.

5366. (4567.)

Kas celiņu notekāja
Ar basāmi kājiņām?
Sērdienīte notekāja,
Māmulīti meklēdama.

5367. (4568.)

Kas celiņu norakstīja
Basajām kājiņām?
Sērdienītis norakstīja,
Tam nav vīžu pinējiņa.

5368. (4570.)

Kad tā mana māmuliņa
Būt' ilgāk dzīvojusi,
Būt' kuplāki sedzeniņi,
Diženāks arājiņš.

5369. (4571.)

Ķīsīts brauca pa ezeru
Rakstītām kamanām;
Skaista auga bārenīte,
Ezeriņa maliņā.

5370. (4572.)

Kupla liepa kalniņā,
Jo kuplāka lejiņā;
Daiļa auga mātes meita,
Jo daiļāka bārenīte.

5471. (4576.)

Kur tu ņēmi, sērdienīte,
Tik raženas villainītes?
Tās man deva grūts darbiņš,
Manas gaužas asariņas.

5372. (4577.)

Kur tu jēmi, sērdienīte,
Tik raženu vainadziņu?
Tautas tevi nolūkoja,
Bajāriņa dēvēdamas.

5373. (4578.)

Kur tu teki, sērdienīte,
Ar nobaru villainīti?
— Man nevaid māmulītes,
Kas man baltas balināja.

5374. (4579.)

Kur tu teci, bārenīte,
Dzelteniem matiņiem,
Tur spīdēja spoža saule
Dzelteniem stariņiem.

5375. (L. B.)

Labas manas diegu josta,
Labs bērziņa vainadziņš;
Kas gan man, bārenei,
Vizulīšus kaldināja?

5376. (4581.)

Līgojies, lauka puķe,
Pret tām dārza magonēm;
Puškojies, sērdienīte,
Pret bagātu mātes meitu.

5377. (4582.)

Līst', lietiņ, margodams,
Margo manas vilnānītes,
Man nebija māmuliņas,
Vilnānīšu margotājas.

5378. (4583.)

Līst', lietiņ, margodamis,
Mazgā manas villainītes;
Sveša māte darbos dzina,
Nebij vaļas izmazgāt.

5379. (4584.)

Māmiņ' mana nomiruse,
Slavīt' mana pazuduse;
Ne slavīte vien pazuda,
Pazūd kupli sedzeniņi.

5380. (4585.)

Māmiņ' mani maz' atstāja,
Zudu rudzu rugājā;
Kad māmiņa nu redzētu,
Kāda meita es uzaugu:
Ziedēj' rozes, zied magones
Manu vaigu galiņos.

5381. (4587.)

Māmuliņa nomirusi,
Man lietā nelikusi:
Ne audusi villainītes,
Ne devusi tautiņās.

5382. (4589.)

Māte mani maz' atstāja
Kā ozola zīlenīti;
Kad es augu, tad es briedu
Kā ozola žagariņš.

5383. (4591.)

Māte mani pametuse
Ne cinīša lielumā;
Kaut māmiņa nu redzētu,
Nu es kunga arājiņš.

5384. (4592.)

Māte mani maz' atstāja,
Kāju aut nemācēju;
Kaut māmiņa nu redzētu,
Kad es gāju tautiņās.

5385. (4596.)

Māte mani, nomirdama,
Pamet ceļļa mēriņā;
Kad māmiņa nu redzētu
Manu daiļu augumiņu.

5386. (4598.)

Māt' puškoja savas meitas,
Dievs puškoja sērdienīti;
Mātes meitas zili mellas,
Sērdienīte sudrabota.

5387. (4599.)

Mātes meitas puškojās
Ābelīšu dārziņāi;
Gaŗām teka sērdienīte
Asariņas slaucīdama.

5388. (4600.)

Maļam smalki rudzu maizi,
Būs tautām bīdelēta;
Aptaisām bārenīti,
Būs tautām mātes meita.

5389. (4601.)

Man bez tēva, māmuliņas
Augt lielam, diženam,
Svešas mātes dubļus brist,
Kungam rijas kuldināt.

5390. (4602.)

Bārenītes villainītes
Cita īsa, cita gaŗa:
Nava savas māmuļiņas,
Kas tās līdzi līdzināja.

5391. (4605.)

Mazam mira man māmiņa,
Atstāj' mani sērdienīti
Svešu ļaužu dubļus brist
Basajām kājiņām.

5392. (4606.)

Nabadziņa bērniņš biju,
Bajāriņa kalponīte;
Dievs, dod man nopelnīt
No bajāra villainīti.

5393. (4607.)

Nava kuplis tas bērziņš,
Kas aug ceļa maliņā;
Nava daiļa tā meitiņa,
Ko pamāte derināja.

5394. (4609.)

Nebūt' mana māmulīte
Tik maģai nomiruse,
Nebūt' manas villainītes
Nepušķotas palikušas.

5395. (4610.)

Nepūšati auksti vēji,
Man nebija villainītes,
Plānu deva sveša māte
Bez ieloku paladziņu.

5396. (4611.)

Nevienai, nevienai saimnieku meitai,
Kā man nabaga kalponei:
Rakstītas zeķītes, kurpītes kājā,
Balta villaine, raibi lindraciņi.

5397. (4612.)

Nevienam es neteicu,
Kas ozola dobumā:
Bitīt' pina zelta kroni
Sērdieņam, gŗūtdieņam.

5398. (4613.)

No tālienes es pazinu,
Kuŗa bija sērdienīte:
Pilnas acis asariņu,
Pubulaiņa villainīte.

5399. (4614.)

Es pazinu bārenīti
Mātes meitu pulciņā:
Plika galva, basas kājas,
Pilnas acis asariņu.

5400. (4615.)

No tālienes es pazinu
Sērdienīša villainītes:
Visi stūŗi izrakstīti,
Vidū gaužas asariņas.

5401. (4616.)

No tālienes jau pazinu,
Kuŗa meita sērdienīte:
No vaiņaga zīles bira,
No acīm asariņas.

5402. (4617.)

No tālienes es pazinu
Bārenītes bridumiņu:
Basas kājas, dziļas pēdas,
Pilnas gaudu asariņu.

5403. (4618.)

Pūš vējiņi rāmi, rāmi
Vītoliņu lapiņās:
Dieviņš lēja zelta kroni
Tiem nabaga sērdieņiem.

5404. (4619.)

Purvā audzis tas bērziņš,
Gana kupli žagariņi;
Bārenīte tā meitiņa,
Gana kuplas sedzenītes.

5405. (4620.)

Purvā audzis tas bērziņš,
Nava kuplu žagariņu;
Bārenīte tā meitiņa,
Nava kuplu vilnainīšu.

5406. (4621.)

Puškojies, sērdienīte,
Kādu ziedu dabūdama:
Silu ziedus, rāvu puķes,
Sarkanāju āboliņu.

5407. (L. B.)

Puškojies, sērdienīte,
Nu tev vaļas pušķoties:
Nu ziedēja zemes zāle,
Krūmi, mētras, magonītes.

5408. (4623.)

Putniņam kažociņš,
Man bij mizu mēteliņš;
Pie priedītes atspiedosi,
Pie cinīša atguļosi.

5409. (4624.)

Raudādama bārenīte
Raksta baltu vilainīti;
Vairāk gaudu asariņu,
Ne Rīdziņas dzīpariņu.

5410. (4625.)

Raudādama es apsedzu
Nepuškotu villainīti.
Ne vakar tā dieniņa,
Kad nomira puškotāja.

5411. (4626.)

Raudādama kāju spēru
Par zaļo velēniņu:
Tur guļ mana māmuļiņa,
Villānīšu audējiņa.

5412. (4627.)

Redz, kur koši ieva zied
Ar ābeli kalniņā:
Ieva bija mātes meita,
Ābelīte sērdienīte.

5413. (4628.)

Rīga trīc, Rīga trīc,
Kas to Rīgu trīcināja?
Sērdienei kroni kala
Deviņiem žuburiem.

5414. (4629.)

Rūtenīte, samtenīte,
Abas zied dārziņā:
Rūtenīte mātes meita,
Samtenīte bārenīte.

5415. (4630.)

Salda, salda brūklenīte,
Vēl saldāka zemenīte;
Skaista, skaista mātes meita,
Vēl skaistāka bārenīte.

5416. (4631.)

Sausa priede līgojās
Pret zaļām eglītēm;
Bārenīte puškojās
Līdz bajāra meitiņām.

5417. (4632.)

Sauciet mani sērdienīti,
Nesauciet nabadziņu:
Man veselas kājas, rokas,
Tēva, mātes vien nebij.

5418. (4633.)

Šķiet', vējiņš vēcināja
Laukā sārtu magonīti:
Tā nabaga sērdienīte
Ar pogaļu villainīti.

5419. (4634.)

Šorīt bija liela salna,
Es basām kājiņām;
Būt' māmiņa redzējuse,
Tā būt' gauži raudājuse.

5420. (4635.)

Ziedi, ziedi, lauka puķe,
Mani ziedi nobālējši;
Kaut man būtu tēvs, māmiņa,
Es staigātu jo ražena.

5421. (4636.)

Ziema nāce, ne vasara,
Nātni auti kājiņā:
Ne tā mana māmuliņa,
Ne zeķīšu devējiņa.

5422. (4637.)

Sēj, māmiņa, man rozītes,
Bārenei magonītes,
Lai es augu kā rozīte,
Bārenīte kā magone.

5423. (4638.)

Sēra, sēra sērdienīte,
Sēri pina vainadziņu;
Bij manami brālītim
Sēru rozu atmatiņa.

5424. (4640.)

Sērdienīte, man' māsiņa,
Kam galviņu nesukāji?
Vai tu gaidi savu māti,
Sav' galviņas sukātāju?

5425. (4641.)

Sērdienīte, man' māsiņa,
Ko lasīji lejiņā?
— Es, bāliņ, puķes lasu,
Puķes pinu vainagā.

5426. (4642.)

Sērdienīte, man' māsiņa,
Segsim sēras villainītes:
Segsim baltas, mēļiem griestas,
Man nevaid zilumiņu.

5427. (4643.)

Sērdienīte porēi brida,
Sēru sagša mugurā:
Gana kupla, gana balta,
Pilla gaužu asariņu.

5428. (4645.)

Sērdienīte žēli raud,
Villainītes puškodama:
Trūkst tai viena dzīpariņa,
Nav māmiņa devējiņa.

5429. (4646.)

Sērdienīte tā meitiņa,
To paņēmu mīlēdams.
Ne tai bija pirkti svārki,
Ne lielā sudrabiņa;
Nu tai pirkšu pirktus svārkus,
Nu sudrabu kaldināšu.

5430. (4647.)

Sēri dzimu, sēri augu,
Sēri nesu vaiņadziņu.
Dievs dod man godā tapt
Ar to sēru vaiņadziņu.

5431. (4649.)

Sīka maza ābeltiņa
Liela ceļa maliņā;
Sīka maza es paliku,
Svešas mātes klausīdama.

5432. (4650.)

Siltus autus, mīkstus autus
Man māmiņa kājās deva;
Nu māmiņa nomirusi,
Nav neviena devējiņa.

5433. (4651.)

Skaista priede, skaista egle,
Paeglīte vēl skaistāka;
Skaista māte, skaista meita,
Bārenīte vēl skaistāka:
Mātes meitai melni svārki,
Bārenei pazeltīti.

5434. (4652.)

Skaista puķe dārzā auga,
Vēl jo skaista laukmalē;
Skaista bija mātes meita,
Vēl jo skaista sērdienīte.

5435. (4654.)

Skaista puķīt' i ziedēja
Uz pelēka akmentiņa.
Tur savija bārenīte
Vedamo' vainadziņu.

5436. (4655.)

Skaistas ogas cērmūkšai,
Jo skaistākas jirbenei;
Skaistas bija mātes meitas,
Jo skaistākas bārenītes.

5437. (4656.)

Smuka bija mātes meita,
Vēl jo smuka sērdienīte:
Sērdienei zīda kleita,
Vaska kurpes kājiņā.

5438. (4657.)

Snīdra priede, snīdra egle,
Snīdra bērza galotnīte;
Snīdra bija mātes meita,
Vēl jo snīdra bārenīte.

5439. (4658.)

Sudrabiņa gailis dzied
Zeltupītes maliņā,
Lai ceļas sērdienīte
Puškot savas vilnanītes.

5440. (4659.)

Sveša māte bārenei
Sviedin svieda villainīti.
Saņem mīļi, bārenīte,
Zinies gṛūši pelnījuse.

5441. (4660.)

Sveša māte gauži raud,
Man svārciņus mērodama;
Kā es gauži neraudāju,
Priekš tevim tecēdama.

5442. (4661.)

Sveša māte man solīja
Gaṛu, baltu villainīti;
Gaṛa mēle pasolīt,
Īsa roka iedodot.

5443. (4662.)

Sveša māte pušķus skaita,
Man dodama villainīti;
Kā es soļus neskaitīju,
Priekš tevim tecēdama.

5444. (4663.)

Tādas vien bārenītes,
Kā lasīt salasītas;
Tādas vien vilnānītes
Kā migliņa, kā rasiņa.

5445. (4664.)

Tautu meita, bārenīte,
Tavu daiļu augumiņu!
Cik dažam puisīšam
Birst asaras raugoties.

5446. (4665.)

Tēva bērni, mātes bērni,
Man bāṛam nesmejat!
Jums dod tēvs, māmuliņ',
Kas man dos bārīšam?

5447. (4666.)

Tec teciņus, sērdienīte,
Tava tiesa gan zināma:
Pakuliņu kreklus deva,
Pakājīšu villanītes.

5448. (4667.)

Trīs dieniņas saraudāju
Tēva kapa maliņā:
Te guļ mani dārgi svārki,
Te dižie sudrabiņi.

5449. (4668.)

Tumsā teku vakarā
Basajām kājiņām;
Sili manas kājas bada,
Priežu sili vaiņadziņu.

5450. (4669.)

Valkāj' pate, sveša māte,
Manu sūru pelnījumu.
Kad tu dotu, es nejemtu
Ne viņā saulītē.

5451. (4670.)

Uš, cūciņa, nerušini
Tāi kalniņa maliņā:
Tur gul mana māmulīte,
Cimdu, zeķu adītāja.

5452. (4671.)

Vai, ļautiņi, redzējāt
Bārenīti staigājot?
Liberziedu vainadziņš,
Zelt' ieloku vilnānīte.

5453. (4672.)

Vai tādēļ melna iešu,
Ka es biju sērdienīte?
Iešu balta kā gaigala,
Kā saulīte līgojās.

5454. ((4677.)

Viena pati sērdienīte
Mātes meitu pulciņā;
Tai vizēja vainadzinis
Kā viens zelta gabalinis.

5455. (4678.)

Vēja lauzta tā eglīte
Dzeltenāmi skujiņām;
Bārainīte tā meitiņa,
Kuŗai bāli vaigu gali.

5456. (4681.)

Viršņu kalnu ganīdama,
Viršņu viju vainadziņu.
Kas visām bārenēm
Vizulīšus kaldināja?

5457. (4682.)

Visapkārti ievas zied,
Vidē balta ābelīte;
Visapkārti mātes meitas,
Vidē balta sērdienīte.

5458. (4683.)

Visi mine purva zālı,
Lai tā grime dibinā;
Visi manu augumiņu
Šādi tādi niecināja.

5459. (4684.)

Visi saka, visi saka,
Ka es laba nevalkāju.
Kur es ņēmu, kas man deva,
Ikām man Dieviņš deva.

5460. (4686.)

Cielaviņa gludgalviņa,
Tev ir gluda, man ir gluda;
Tev glaudīja māmuliņa,
Man bērziņa žagariņš.

5461. (4687.)

Celies agri, bārenīte,
Pelnij baltu vilnainīti,
Lai gulēja mātes meita,
Tai iedeva nepelnītu.

Mācība, darbs, tikums, slava.

5462. (4688.)

Agri, agri dūmi kūp
Bārenītes namiņā.
Ne tai tēva, ne māmiņas,
Kas to agri skubināja?

5463. (4689.)

Agri, agri māte cēla,
Jo agrāki sveša māte.
Māte cēla pūra šūt,
Sveša māte māļa malt.

5464. (4690.)

Ai, svešā māmuliņa,
Apsa-pate-domājies:
Vai rociņas dzelžiem kaltas,
Vai varīte naudu pirkta?

5465. (4691.)

Ar apdomu man dzīvot,
Man nevaid māmulītes:
Migliņāi, rasiņāi
Nesegt baltu villainīti.

5466. (4692.)

Aust', gaismiņa, ja auzdama,
Lec, saulīte, ja lēkdama,
Tikpat mani sveša māte
I tumsā maldināja.

5467. (4693.)

Bārenīte, man' māsiņa,
Met miedziņu maliņā,
Ja gribēji ļaužu būt,
Bez māmiņas dzīvodama.

5468. (4694.)

Bārenīte, man' māsiņa,
Tin miedziņu palagā;
Ni tev tēva, ni māmiņas,
Kas tev' agri skubināja.

5469. (4696.)

Bārenīte snātenīte
Rīta rasas bridējiņa;
Mātes meita vilnainīte
Istabāi sēdētāja.

5470. (4697.)

Bajārs savas meitas teica,
Kas teiks mani sērdienīti?
Mana paša rokas, kājas,
Tās teic manu tikumiņu.

5471. (4698.)

Lai iedama, kur iedama,
Darba dēļ neraudāju;
To vien gauži noraudāju,
Barga sveša māmuliņa.

5472. (4699.)

Daža laba rudzu guba
Auzu gubas nevērtēja;
Daža laba mātes meita
Kalponītes nevērtēja.

5473. (4700.)

Drūmi šņāca sila priede,
Smalka lietus pielijuse;
Gauži raud bārenīši,
Svešas mātes maldināti.

5474. (L. B.)

Gŗūta priede, gŗūta egle
Smalka lieta pielijus',
Gŗūta vest bārenīte
Asariņu piemirkus'.

5475. (4701.)

Dzied', gailīti, velc, gailīti
Ar to kaulu deguniņu,
Lai ceļas tie bērniņi,
Kam nav tēva, māmuliņas.

5476. (4702.)

Es meitiņa bārenīte
Visu darbu darītāja;
Mātes meita miegulīte
Žīgot dienu nožīgo.

5477. (4703.)

Gaida mani sveša māte
No darbiem pārējam:
Drēbju baļļu piemērkusi,
Rudzu riju piesērusi.

5478. (4704.)

Gan pazinu tās māsiņas,
Kas bez mātes uzaugušas:
Lēni durvis virināja,
Mīļi sauca svešu māti.

5479. (4705.)

Gŗūt' bij man sērdienei
Gŗūt' darbos, gŗūt' mājās:
Darbos man sīvi kungi,
Mājās gŗūtas dzirnaviņas.

5480. (4706.)

Gŗūši bija man augot,
Atkal gŗūši dzīvojot:
Jau to manu augumiņu
Gŗūši vien maldināja.

5481. (4707.)

Gudram bija man dzīvot,
Man nebij māmuļiņas;
Sen gulēja man māmiņa
Baltā smilkšu kalniņā.

5182. (4708.)

Gulēt, gulēt, māmiņas meitas!
Kas mani sērdieni gulēt laidīs?
Man vieta taisāma, uguns raušama,
Mani suņi dzenami pa durvi laukā.

5483. (4709.)

Iries pati, liepu laiva,
Tev nevaid īrejiņa;
Mācies pati, sērdienīte,
Tev nevaid mācītāja.

5484. (4711.)

Ka man būtu savis tēvs,
Sava veca māmuliņa,
I man būtu klaji ceļi,
Izārdena valodiņa.

5485. (4714.)

Kas kait irbei netecēt,
Rauduvīte rasu brida?
Kas nekait mātes meiti,
Sērdienīte dubļus brida.

5486. (4715.)

Kas kaņepes šķiedru teica,
Kas sērdienes tikumiņu?
Liniņam šķiedru teica,
Mātes meitai tikumiņu.

5487. (4716.)

Kas mācīja bārenīti
Glītajami darbiņam?
Viena māca bērza rīkste,
Otra sveša māmuliņa.

5488. (4717.)

Kas pateica mani gaišu,
Kas žēloja piekusušu!
Ne man tēva teicējiņa,
Ne māmiņas žēlotājas.

5489. (4718.)

Kas redzēja vītolam
Baltus ziedus noziedam?
Kas redzēja sērdienīti
Netikušu uzaugam?

5490. (4719.)

Kas cerēja to meitiņu
Bez māmiņas uzaugam?
Jautris miegs, ražans darbs,
Kā māmiņas meitiņai.

5491. (4720.)

Ko, bērniņi, darīsim,
Bez tēviņa palikuši?
Celsim agri, gulsim sebu,
Jemsim paši padomiņu.

5492. (4722.)

Ko, māsiņas, darīsim,
Bārenītes palikušas?
Mātes austa nemākam
Pūriņā ielocīt.

5493. (4723.)

Ko, māsiņas, darīsim,
Bārenītes palikušas?
Ņemsim gudru padomiņu,
Klausīsim svešas mātes.

5494. (4724.)

Kulies pate, kunga rija,
Tev nebija kūlējiņa;
Skubenies, bārenīte,
Tev nebija māmuliņas.

5495. (4725.)

Kur, bērniņi, jūs iesiet,
Bez vecāku palikuši?
Kur ņemsiet gudru vārdu,
Labu, gudru padomiņu?

5496. (4727.)

Kur es iešu, kur tecēšu,
Kam vaicāšu padomiņu?
Nei man tēva, nei man mātes,
Nei īstena bālēliņa.

5497. (4729.)

Kur, gailīti, tu tecēsi
No rītiņa agrumā?
— Teku celt sērdienīti,
Kam nav mātes cēlējiņas.

4598. (4730.)

Kur celtos ūdentiņš,
Kad nelītu lietutiņš?
Kur bajāri saimi ņemtu,
Kad neaugtu sērdienīši?

5499. (4733.)

Lēni, lēni dūmi kūp
Bārenīšu naminā:
Tiem nebija māmuliņas,
Kas tos drīzi drīzināja.

5500. (4734.)

Lēni, lēni ozols auga,
Lēni lapas darināja;
Es uzaugu bez māmiņas,
Lēni lasu padomiņu.

5501. (4735.)

Lepna meita, ne bagāta,
Kas ar otru nerunāja;
Es nabaga bārenīte
Ceļā otru bildināju.

5502. (4736.)

Lokies pate, sausa egle,
Ne vējiņš tevi loka;
Skubinies, bārenīte,
Ne māmiņa skubināja.

5503. (4738.)

Māmiņ' mana nomiruse,
Slavīt' mana pazuduse;
Kaut māmiņa dzīvojuse,
I slavīte nepazustu.

5504. (4740.)

Māmiņ' mana nomiruse,
Slavīt' mana pazuduse.
Slavīt' ronu dzīvojot,
Māmulītes neatrodu.

5505. (4741.)

Māmiņ' manu i pasauktu,
Kaut i mana nebijuse,
Kas rītā agri cēla,
Kas darbiņu pasacīja.

5506. (4742.)

Māte māca savus bērnus,
Kas mācīja bārenīti?
Dieviņš māca bārenīti
Visādam darbiņam.

5507. (4743.)

Māte savas meitas teica,
Kas teiks mani sērdienīti?
Manas pašas kājas, rokas,
Tie teic tautu dēliņam.

5508. (4744.)

Māte teica sav' meitiņu,
Sieku mala rītiņā;
Kas teic mani bārenīti,
Es pūriņu ritināju?

5509. (4745.)

Mātes meita laipas meta
Baltas kājas vairīdama;
Sērdienīte dubļus brida
Grib darbiņu pastrādāt.

5510. (4746.)

Mācies pati, sērdienīte,
Tev nevaid mācītājas:
Tev māmiņa apgulusi
Baltā smilšu kalniņā.

5511. (4747.)

Maldin' viegli, sveša māte,
Dieva dotu malējiņu,
Ne tu biji auklējuse,
Ne kāruse šūpulīša.

5512. (4748.)

Man māmiņa piesacīja,
I mirdama, dzīvodama:
Klaus', meitiņa, jauna, veca,
Nes ar godu vainadziņu.

5513. (4749.)

Man māmiņa piesacīja,
Mūža ceļu aiziedama:
Klausi mīļi svešas mātes,
Bārenīte palikuse.

5514. (4750.)

Man māmiņa piesacīja,
Nomirdama, atstādama:
Audz, meitiņa, dar' pūriņu,
Nes ar godu vaiņadziņu.

5515. (4751.)

Man' māsiņa sērdienīte
Uz rociņu nosnaudās,
Gribēdama līdza tapt
Līdz māmiņas meitiņām.

5516. (4752.)

Maza, maza es iesāku
Kunga durvis virināt.
Viegli vēru kunga durvis,
Gaudas bira asariņas.

5517. (L. B.)

Miega dēļ es raudāju,
Kad māmiņa mani cēla;
Nu celtosi, neraudātu,
Neceļ vairsi māmuliņa.

5518. (4754.)

Ne miegam, slinkumam,
Ne katram neļāvos;
Neļāvos sveši māti
Bez vainiņas nicināt.

5519. (4757.)

Piekūst irbe tecēdama,
Rauduvīte peldēdama,
Vai es viena nepiekusu,
Svešas mātes klausīdama?

5520. (4759.)

Priede, egle kalnāi auga,
Paeglīši lejiņāi;
Sērdienīte dubļus brida,
Mātes meita istabā.

5521. (4760.)

Priedi, egli vēji loka,
Kas paegli lejiņā?
Visi teica mātes meitu,
Kas teiks mani sērdienīti!

5522. (4761.)

Rotaliņa rotas raud,
Pie klētiņas sēdēdama;
Es raudāju māmuliņas,
Padomiņa devējiņas.

5523. (4762.)

Sīki bērza žagariņi
Paši pūta, paši dega;
Drauga bērni bārenīši
Paši tek nesūtami.

5524. (4763.)

Zinu, zinu, nesacīju,
Māku, māku nedarīju,
Lai mācīja sveša māte
Pa savam prātiņam.

5525. (4764.)

Sirmi zirgi, baltskarīši,
Tie bij darba kumeliņi;
Sērdienītes, kalponītes,
Tās bij kungu klausītājas.

5526.

Bēri, bēri, rauži, rauži
Tie tikuši kumeliņi.
Sērdienītes, kalponītes
Tās tikušas līgaviņas.

5527. (4765.)

Stirniņ' sila lēcējiņa,
Nav pieniņa devējiņa;
Sveša māte rājējiņa,
Nav padoma devējiņa.

5528. (4766.)

Strādīg' bija tā meitiņa,
Kam nebija māmuliņas;
Kam bij' sava māmuliņa,
Tai pūriņu piedarīja.

5529. (4767.)

Sūru dieniņ' i redzēju,
Kamēr kļuvu malējiņa:
Sveša māte kājām spēra,
Viena malti neiedama.

5530. (L. B.)

Sveša māte pieiedama
Dzirnas laida grūtumā;
Dzirnas laida grūtumā,
Villainīti īsumā.

5531. (4768.)

Sveša māte agri cēle,
Vieglu darbu solīdama:
Uzlikuse rudzu sieku,
Ar ūdeni salējuse.

5532. (4769.)
Sveša māte bārenīti
Ganos dzina pieguļā.
Ganos gāju ziņģēdama,
Pieguļā raudādama.

5533. (4771.)
Tā sacīja man' māmiņa,
Par kalniņu aiziedama:
Tā, bērniņi, dzīvojiet,
Kā ļautiņi nesasmej.

5534. (4772.)
Tēvu manu nomirušu,
Slavīt manu pazudušu!
Cel, Dieviņi, galvu manu,
Lai es pate nepazudu.

5535. (4773.)
Vēji loka sila priedi,
Kas ļocīja pora egli?
Māte māca savu meitu,
Kas mācīja bārenīti?

5536. (4774.)
Visas meitas darbu dara,
Visas rāda māmiņai;
Es darīju, — kam rādīšu?
Man nevaidi māmuliņas.

5537. (4775.)
Visi mani rājējiņi,
Nav padoma devējiņi;
Mans padoma devējiņš
Sen gulēja smiltiņās.

5538. (4776.)
Visi teica bajāriņu,
Kas teiks mani sērdienīti?
Mana paša tikumiņš,
Tas teic mani sērdienīti.

5539. (4777.)
Citas meitas man vaicāja,
Kā dzīvoju bez māmiņas.
Gudra galva, čaklas kājas,
Tā bij mana māmulīte.

Valodas, paļas, nicināšana.

5540. (4778.)
Ābelīte vēja lauzta,
Neminiet kājiņām;
Bārenīte tā meitiņa,
Neņemiet valodās.

5541. (4779.)
Āriskam bērziņam
Daudzi sīku žagariņu;
Bārenīšu bērniņam
Daudzi lieku valodiņu.

5542. (4780.)
Vai, Dieviņ, ko darīšu,
Visi mina kājiņām!
Ņem, Dieviņ, tu labos
Žem savām rociņām.

5543. (4781.)
Ai, ļautiņi, ai, ļautiņi,
Pura zāles neminat!
Ai, ļautiņi, ai, ļautiņi,
Bārenītes nepeļat!

5544. (4783.)
Ai, ļautiņi, ļaužu bērnu
Kājiņām neminiet!
Tāpat bija tēvs, māmiņa
Rociņām auklējuši.

5545. (4787.)
Ai, ļautiņi, neņemiet
Bārenīti valodās,
Gan asaru bārenei
Ir bez jūsu valodām.

5546. (4785.)
Apāvos baltas kājas,
Melnas tika staigājot;
Labu ļaužu bērniņš biju,
Slikts paliku niecināms.

5547. (4786.)
Augat, bērza atvasiņas,
Jele bērna rīkstītēm;
Augat, mazi sērdienīši,
Jele ļaužu valodām.

5548. (4787.)

Bērziņš trauca kļava lapas,
Notrauc savas pazarītes;
Sveša māte mani pēla,
Nopeļ savu auklējumu.

5549. (4788.)

Ienīsto suņi rēja,
Iemesto vilnis nesa;
Tā i mani grūtdienīti,
Visi ļaudis niecināja.

5550. (4789.)

Es gan zinu, stipri vīri
Nemīs mani kājiņām;
I man' bija māmuliņa
Rociņām auklējuse.

5551. (4790.)

Es ļaudīm rīta rasa,
Es migliņa vakarā;
Manī ļaudis kājas āva,
Manī rokas nomazgāja.

5552. (4791.)

Es nabaga sērdienīte
Nevienam nederēju;
Ne tēvam nederēju,
Kad nomira māmulīte.

5553. (4792.)

Es tev teicu, mans brālīti,
Nevaināji sērdienīti:
Sērdienīte gauži gauda,
Slauka žēlas asariņas.

5554. (4793.)

Kad Dieviņis to darītu,
Ko man ļauni ļaudis dara,
Sen būt' manu augumiņu
Melnu zemi apbēruši.

5555. (4794.)

Kāds neauga lauka koks,
Vēji viņu purināja;
Kāds nebija bārenīts,
Ļaudis viņu aprunāja.

5556. (4795.)

Kam tie auga gaŗi meži,
Ne saulei — pakrēslim?
Kam es augu bārenīte,
Ne ļaudiem — valodai?

5557. (4796.)

Kas nemina to zālīti,
Kas aug ceļa maliņā;
Kas nerāja to bērniņu,
Kam nav savas māmuliņas.

5558. (L. B.)

Kas zirnīša nenošķina
Liela ceļa maliņā?
Kas bāriņa neraudina
Bez māmiņas dzīvojot.

5559. (4798.)

Ko tie pūstu lieli vēji,
Ka nebūtu gaŗu mežu;
Ko runātu labi ļaudis,
Ka nebūtu bārenīšu.

5560. (4800.)

Kur iedama, sveša māte
Mani nesa kukuļam.
Nes, māmiņa, maizes klaipu,
Nenes mana augumiņa.

5561. (4801.)

Kur iedama, sveša māte
Sietu nese padusē;
Kuŗu ciemu daiedama,
Sijā manu augumiņu.

5562. (4804.)

Kur es iešu, kur palikšu,
Neviens mani neierauga!
Pie eglītes piestājosi,
Ir tā mani nostu dzina.

5563. (4805.)

Kur ņemt' gulbis, ko peldēt,
Ja nelītu lietutiņš?
Kur ņemt ļaudis, ko runāt,
Ja nebūtu sērdienītes?

5564. (L. B.)

Kur vakara migla nāca
Ne no purva avotiņa;
Kur ņem ļaudis valodiņas,
Ne no manis sērdienīša?

5565. (4807.)

Kuŗu dienu nedziedāju,
Kuŗu gauži neraudāju?
Kuŗu dienu sveša māte
Uz manim nerunāja?

5566. (4808.)

Labi ļaudis kājām spēra,
Es iekritu smiltienā.
Min, Dieviņ, pats labo
Ar savām kājiņām.

5567. (4809.)

Labi ļaudis, neņemat
Sērdienīti valodās;
Sērdienīte Dievam gauda,
Saujā slauka asariņas.

5568. (4812.)

Lai bij gŗūti, kam bij gŗūti,
Bārenītei gŗūti bija:
šādi tādi sila seski
Bārenīti raudināja.

5569. (4813.)

Lauz zariņu pie zariņa,
Galotnīti nelaužat;
Sērdieņam gŗūtdieņam,
Tam valodas netaisat.

5570. (4814.)

Lielu koku rasa bira
Mazajos kociņos;
Lielu ļaužu valodiņas
Bāriņos, atraitnēs.

5571. (L. B.)

Līdzat, līdzat, labi ļaudis
Nedar pāri sērdieņam;
Kā saulīte līdzi dara,
Visu zemi nolīzdama?

5572. (L. B.)

Tas no Dieva grēku pelna,
Kas sērdieni nicināja;
Sērdienīte Dievam gauda,
Saujā nesa asariņas.

5573. (4818.)

Mana vaina rītā bija,
Mana vaina vakarā;
Vai tādēļ mana vaina,
Ka es biju bārenīte?

5574. (4820.)

Niecin' bite sila priedi,
Niecin' vēra ozoliņu;
Tā niecina sveša māte
Drauga bērna gājumiņu.

5575. (4822.)

Nesmejat jūs, ļautiņi,
Kad es esmu bārenīte;
Godam dzimu, godam augu,
Godam mūžu nodzīvošu.

5576. (4823.)

Nesasmēju bārenei,
Ar māmiņu dzīvodama;
Saule kalnu neaptek,
Kad es pate bārenīte.

5577. (4825.)

Nesasmēju bārenei,
Kādu dienu redzēdama;
Dieviņš zina, pate jauna,
Kā lecas dzīvojot.

5578. (4826.)

Nevajaga, nevajaga
Purva bērzu darināt;
Nevajaga, nevajaga
Bārenītes raudināt.

5579. (4827.)

Peļat, peļat jūs, ļautiņi,
Nu jums vaļa nopaļāt:
Nedzird vairs tēvs, māmiņa
Baltā smilšu kalniņā.

5580. (4828.)

Peldi, peldi, meldru zāle,
Dziļajā ūdenī;
Tā peldēja bārenīte
Pa tām ļaužu valodām.

5581. (4829.)

Pūš vējiņis, kāds pūzdamis,
Vairāk pūta ziemelītis;
Vaino ļaudis, ko vaino,
Sērdienīšus vien vaino.

5582. (4830.)

Saka mani niknu, bargu,
Ka es daudz nerunāju.
Man māmiņa, nomirdama,
Maz runāt pavēlēja.

5583. (4831.)

Sērdienītes vainaciņis
No ļautiņu valodām,
Ne tas mirka rasiņē,
Ne bālēja saulītē.

5584. (4832.)

Sveša māte mani sauce:
Nāc nākdama, vārguliņ!
Dod, Dieviņ, liec, Laimiņ,
Vārgu tavu auklējumu.

5585. (4834.)

Sveša māte, sieta mēle,
Sijāj' manu augumiņu.
Sijādama, vētīdama,
Griezies pate sēnalām!

5586. (4835.)

Sveša māte, sveša māte,
Kam tu mani niecinēji?
Gan tev Dievs atdarīs,
Kad tu pate nezināsi.

5587. (4838.)

Sveša māte ciemā gāja,
Sietu nesa padusē,
Tur sijāja, tur vētīja
Manu daiļu augumiņu.

5588. (L. B.)

Tikpat man bāreņam,
Vai es raudu, vai es dziedu;
Šī zemīte man jāmiņ,
Savs mūžiņš jādzīvo.

5589. (4840.)

Tik ļaudīm valodiņu,
Ka ap mani bārenīti;
Pietrūks manis bārenītes,
Trūks ļaudīm valodiņu.

5590. (4841.)

Vēl', Dieviņ, tu man labu,
Ļaud's man laba nevēlēja,
Ļaud's man laba nevēlēja,
Ēs nabaga sērdienīte.

5591. (L. B.)

Visi mina pura zāli,
Lai tā grimtu dibenā;
Visi rāj sērdienīti,
Lai tā liela neizaugtu.

5592. (4850.)

Cel, Dieviņ, pēlājam
Nezināmas nelaimītes,
Kas man cēla bārenei
Nezināmas valodiņas.

5593. (4851.)

Ceļmalā dāboliņu
Neminati kājiņām;
Ai, ļautiņi, neņemati
Bārenīti valodās.

5594. (4853.)

Cik kājiņas nenositu
Celmaiņā līdumā?
Cik paļiņas nedabūju,
Svešas mātes klausīdama.

Pūrs; mantība.

5595. (4855.)

Ai, tautiņas, neprasiet
No bārenes liela pūra;
Bārenītes pūriņā
Puse gaudu asariņu.

5596. (4856.)

Nejēdzīgs tautu dēls,
Man prasīja bagātības.
Mazai man tēvs nomira,
Kur māmiņa viena ņēma?

5597. (4857.)

Bagātā mātes meita
Pūru nesa azotē;
Es nabaga bārenīte, —
Div' bērīši ritināja.

5598. (4859.)

Bārenīte es augdama,
Ne bārene dzīvodama:
Kūtī gāju govu slaukt
Deviņām slaucenēm.

5599. (4860.)

Bārenīte lielījās
Sev pūriņu piedarīt;
Pusei baltas villanītes,
Pusei gaudas asariņas.

5600. (4861.)

Bārenīte, man' māsiņa,
Kad tu pūru piedarīsi?
— Rītā agri, vakarā,
Kad guļ sveša māmuliņa.

5601. (4862.)

Bārenīte, man' māsiņa,
Met miedziņu maliņā,
Bij tev nakti, ne dieniņu,
Sev pūriņu piedarīt.

5602. (4864.)

Bārenīte man' māsiņa
Cimdā naudu skandināja,
Cimdā naudu skandināja,
Saujā bira asariņas.

5603. (4865.)

Bārenīte pūru šuva,
Mēnesī raudzīdama.
Kādi raksti mēnesī,
Tādi raksti pūriņā.

5604. (4866.)

Bārenīte pūru šuva,
Mēnesī sēdēdama.
Zīdu vērpa, smalki šuva
Lielajiemi rakstiņiem.

5605. (4867.)

Bārenīte pūru šuva,
Ņiedres skalus aizdeguse.
Širmi zirgi, zaļi loki,
Tie pūriņu kustināja.

5606. (4868.)

Bārenīša pūriņā
Visi raibi gabaliņi:
Kuŗš rakstīts, nerakstīts,
Asarām salaistīts.

5607. (4869.)

Bārenītes pūriņā
Trīs sudraba biķerīši:
Vienā vīns, otrā medus,
Trešā gaudas asariņas.

5608. (4870.)

Bārenītes pūriņam
Klētī grīda ielīkusi.
Mātes meita brīnījās,
Kur tā tādu piedarījsi,
Nij tai bija aitu kūts,
Nij māmiņas darītājas.

5609. (4871.)

Bārenītis pats es biju,
Bārēn' ņēmu līgaviņu;
Ne bārenei mātes pūra,
Ne man tēva tīrumiņa.

5610. (L. B.)

Saimnieka meitiņām
Gailīts pūru vizināj;
Man nabaga sērdienīti
Nevelk bēri kumeliņi.

5611. (4873.)

Bajāriņa meitiņāmi
Lini zied puriņā;
Es nabaga sērdienīte,
Man zied baltas villainītes.

5612. (4875.)

Bajāriņš pūru loca,
Istabā sēdēdams;
Es nabaga sērdienīte,
Pa celiņu tecēdama.

5613. (4877.)

Es aizmirsu, nerunāju
Ar tautieša māmulīti:
Jūs dāvanas negaidat,
Es nabaga sērdienīte.

5614. (4879.)

Es māmiņas neredzēju,
Vai bij liela, vai bij maza;
Puriņā vien atradu
Gaŗas baltas villainītes.

5615. (4880.)

Es māmiņa viena meita,
Māte pūru pielocīja;
Sērdienīte, nabadzīte
Loka pate raudādama.

5616. (4881.)

Es nabagu bērn' bij',
Man nabagu laim' bij:
Simtām nāk gojus, vēršus,
Simtām bērus kumeliņus.

5617. (4882.)

Es nabaga sērdienīte,
Man bajāris parādā
Pieci podi zelta naudas,
Vaska pītu vācelīti.

5618. (L. B.)

Circenītis čirkstināja
Aizkrāsnī tupēdams;
Sērdienīte smalki vērpa
Pie skaliņa sēdēdama.

5619. (L. B.)

Lec, saulīte, rītā agri,
Spīd pa logu istabā;
Bārenīte jostas auda,
Tumšajā kaktiņā.

5620. (4884.)

Gaiši dega uguntiņa
Tumšajā kaktiņā:
Peļamā bārenīte
Loka savas villainītes.

5621. (4885.)

Grieziet ceļu, bagātie,
Bārenītes pūru ved:
Ved pūriņu, dzen telītes,
Jāj deviņi bālēliņi.

5622. (L. B.)

Grieziet ceļu, grieziet ceļu,
Bāriņš veda līgaviņu:
Pilnu ceļu lopu dzina,
Pazeltītu pūru veda.

5623. (4888.)

Guli, guli, bārenīte,
Kas pūriņu darinās?
Lai gulēja mātes meita,
Tai māmiņa darināja.

5624. (4889.)

Guli, guli, mātes meita,
Tev pūriņš piedarīts;
Kas darīs bārenei,
Kad es pate nedarīšu?

5625. (4891.)

Jūs, tautiņas, pūra dēļ
Kumeliņa nejūdziet;
Kas pūriņu tai darīja?
Nava savas māmuliņas.

5626. (4892.)

Kā nav kauna tev, tautieti,
Man pūriņa vaicājot?
Man mazai māte mira, —
Kas pūriņu darināja?

5627. (4893.)

Kad es ņemšu līgaviņu,
Tad es ņemšu sērdienīti:
Sērdienīte sav' pūriņu
Līdz malāmi piepildīja.

5628. (4894.)

Kas bāram pūru dara,
Kas telītes audzināja?
Dieviņš pūru darināja,
Māŗa govis audzināja.

5629. (4896.)

Kaunu, kaunu padarīju
Bajāriņa meitiņām;
Bajāriņa meitiņām
Dzelžiem pūru kaldināja,
Es nabaga sērdienīte,
Man sudraba eņģītēm.

5630. (4897.)

Ko tie dūmi bēri vilka
Pret kalniņu rēgodami?
Sērdieniņa pūru veda,
Div' sudraba biķeriem.

5631.

Ko tie tautu bēri velk
Pret kalniņu stāvēdami:
Sērdienītes pūru velk
Pret kalniņu dusēdami.

5632. (4899.)

Ko tie tautu sirmi zirgi
Smagi vilka kalniņā?
Sērdienītes pūru veda,
Asarām pielocītu.

5633. (4900.)

Labāk man tēvs nomira,
Ne kā mana māmuļīte:
Svešs tēviņš linus sēja,
Māte loka pūriņāi.

5634. (4901.)

Līcin līka vaŗa tilts,
Bārenīti pārvedot:
Dzina govis, dzina vēršus,
Pazeltītu pūru veda.

5635. (4902.)

Mātes meita nezināja,
Kā sērdiene pūru loka.
Vienu roku dzijas velk,
Otru slauka asariņas.

5636. (4903.)

Nabadziņa bārīšam
Šķērsu teki kumeliņi;
Bagātie brīnījās,
Kas tam tādu nobaŗoja.

5637. (4904.)

Nākat, ļaudis, skatīties,
Kur sērdienes pūru ved:
Kalti rati, sirmi zirgi,
Velk pret kalnu tusēdami.

5638. (4905.)

Nava kupla tā liepiņa,
Kas aug ceļa maliņā;
Nav bagāta tā meitiņa,
Ko pamāte audzināja.

5639. (4906.)

Neva man, neva man,
Kā citām māsiņām:
Neva man pūra kalta,
Nav vizuļu vainadziņa.

5640. (4907.)

Ne labāi dieniņāi
Bārenīte pūru dara,
Migliņāi, rasiņāi,
Dūmojāi istabā.

5641. (4908.)

Ne labāmi dieniņām
Es pūriņu piedarīju:
Tumšajāi kaktiņāi,
Svešas mātes pakrēslī.

5642. (4909.)

Pateiciet, dieverīši,
Bārainītes gabaliņus;
Vairāk gaužu asariņu,
Ni sarkanu dzīpariņu.

5643. (4910.)

Nedod Dievs tādas dienas,
Kādas dienas bārītei:
Bez maizītes ganos dzina,
Bez pūriņa tautiņās.

5644. (4911.)

Ņem, bāliņ, ko ņemdams,
Sērdienīti vien neņem:
Sērdienei smags pūriņš,
Pilns gaužām asarām.

5645. (4913.)

Neskaties, mātes meita,
Bārenītes pūriņā,
Bārenītes pūriņā
Puse gaužu asariņu.

5466. (4914.)

Neskatati, sveši ļaudis,
Pēc bārines liela pūra:
Ne tai tēva devējiņa,
Ne brāliņa pircējiņa.

5647. (4915.)

Nesmejies, mātes meita,
Bārenītes pūriņam:
Pakuliņu paladziņi,
Pakājīšu villainītes.

5648. (4916.)

No tālienes es pazinu,
Kur sērdienes pūru veda:
Rāmi nāca melni zirgi,
Noskumuši bālēliņi.

5649. (4917.)

No tālienes es pazinu,
Kur ved tautas sērdienīti:
Sērdienītes pūru veda
Ar deviņi kumeliņi.

5650. (4918.)

Ozolam bieza miza,
Lēni lapas darināja;
Bārenīte grūti auga,
Daiļu pūru darināja.

5651. (4920.)

Par gabalu jau redzēju,
Kur bārenes pūru veda:
Pūra vāki izrakstīti
Gaužajām asarām.

5652. (4922.)

Pateiciet, dieverīši,
Par bāraines gabaliņu;
Cik bēdiņu, tik asaru,
Tik gabalu pūriņā.

5653. (4923.)

Pie svainīša tā uzaugu,
Kā pie tēva, māmuliņas:
Svainis man linus deva,
Māsa pūru darināja.

5654. (4924.)

Pūra dēļ zagt neiešu,
Kad nevaru pielocīt;
Lai zog mana ļauna diena,
Kas paņēma māmuļīti.

5655. (4928.)

Pūrā liku raudādama
Baltas vilnas kodaliņu;
Bij aitiņas, bij vilniņa,
Nav māmiņas, kas darīja.

5656. (4929.)

Pūru manu negaidat,
Ne telīšu pakaļā:
Kas bāram pūru deva,
Kas telītes audzināja?

5657. (4930.)

Pupu sieki, zirņu sieki
Mātes meitas pūru loca;
Es nabaga sērdienīš,
Man jālok' raudādam.

5658. (4931.)

Radu pūriņ' i atvāstu,
Vilnanītes izcilātas.
Kas to vāze, kas cilāja,
Nava manas māmuliņas?

5659. (4932.)

Raugātiesi, bālēliņi,
Kur aizveda bārenīti;
Līktin līka vaŗa tilti,
Kad pūriņu pāri veda.

5660. (4933.)

Šī devītā vasariņā,
Ka paliku bārenīte;
Neieliku pūriņā
Ne devīta gabaliņa.

5661. (4934.)

Šim tiesiņa, tam tiesiņa,
Kur, māmiņa, man tiesiņa?
Man tiesiņa aizgājuse
Līdz ar manu māmulīti.

5662. (4935.)

Šūti krekli, nerakstīti,
Bārenītes pūriņā;
Sēti mieži, neecēti,
Kalpa puiša tīrumā.

5663. (4936.)

Sērdienīte nabadzīte
Niedŗu pūru darināja;
Kur tautām vēja zirgi,
Niedŗu pūru vizināt?

5664. (4937.)

Sērdienīte nabadzīte
Sēru pūru pielocīja:
Div' kārtiņas cimdu lika,
Trešu gaudu asariņu.

5665. (4938.)

Sērdienīte tā māsiņa,
Paladziņu pūru loka;
Tai nevaid māmuļītes,
Villainīšu devējiņas.

5666. (4940.)

Sirmi zirgi birzē tek
Basajām kājiņām.
Sērdienīte pūru loka
Mēnestiņa gaišumā.

5667. (4841.)

Skataties, skauģa ļaudis,
Kur ved tautas bārenīti:
Simtiņš nāca raibu govu,
Simtiņš bēru kumeliņu.

5668. (4942.)

Strūdzenieku bālēliņi,
Pavedieti man' pūriņu:
Ne man tēva, ne man mātes,
Ne jaunā bālēliņa.

5669. (4943.)

Sveša māte man iedeva
Strupu ļipu telēniņu.
Dievs dos man pilnu kūti
No tā viena strupļipīša.

5670. (4944.)

Tautas, pūra neprasat,
Es nabaga sērdienīte;
Ja gribat dižu pūru,
Tad ņemat bajāreni.

5671. (4945.)

Tīk jums, tautas, ņemat mani,
Pūru manu neraugat;
Sērdienīte darbos gāju,
Kas pūriņu darināja?

5672. (4946.)

Tīrat ceļu, bruģējat,
Nu bārītes manta nāk:
Pulkiem dzina govis, vēršus,
Vezmiem veda sidrabinu.

5673. (4947.)

To jūs, tautas, neraugait,
Ka es esmu sērdienīte;
Tāpat man pilns pūriņš,
Kā māmiņas meitiņai.

5674. (4948.)

Trīs dižanas rozes zied
Uz bārenes pūra vāka.
Gudrajam, lēnajam,
Tam būs tādu bildināt.

5675. (4949.)
Trīs deviņas rozes zied
Uz bārīša pūra vāka;
Trīs deviņi tēva dēli
Uz bārīša lūkojās.

5676. (4952.)
Vairāk būtu, vairāk būtu,
Kaut man sava māmuliņa,
Vairāk būtu cimdu, zeķu,
Vairāk būtu vilnainīšu.

5677. (4953.)
Vai tādēļ zemu saule,
Kad aiz kalna aiztecēja?
Vai tādēļ bez pūriņa,
Kad paliku bārenīte?

5678. (4954.)
Visi kalni, pakalnīši
Mātes meitas pūru dara;
Kas nabaga bārenim? —
Uz vienāmi rociņām.

5679. (4955.)
Visi mana pūra gaida,
Vīra tēvs vie negaid';
Vīra tēvs tā sacīj':
Kas bārīša pūriņā!

5680. (4956.)
Visi tek raudzīties
Bārenītes pūriņā,
Bārenītes pūriņā
Daudzi skaistu raudzēklīšu.

Bāriņi un Laima.

5681. (4957.)
A, Dieviņi, a, Dieviņi,
Cēlusēs, cēlusēs,
Cēlusēs Dēkla, Laima,
Sērdienīti godināt.

5682. (4958.)
Ai, bārīte, bārenīte,
Nelej gaudas asarinas,
Ir šodien tava Laime
Vēra vārtus tautiņām.

5683. (4959.)
Ai, Dieviņ, ai, Laimiņ,
Kam tu man tā darīji:
Citi bērni saulītē,
Es saulītes pakrēslī.

5684. (4960.)
Vai, Dieviņi, vai Laimiņa,
Kur liks' manas asariņas!
Tā nebija viena diena,
Kur es gauži neraudāju.

5685. (4961.)
Ai, Laimiņ, laidējiņ,
Pate apsadomājies!
Kad liec gŗūti uzaugot,
Liec jel viegli dzīvojot.

5686. (4962.)
Ai, Laimiņ, licējiņ,
Kā tu man nolikuse:
Man, augot bārenei,
Būt atraitņa līgavai.

5687. (4963.)
Ai, svešā māmuliņa,
Vai tu mana Laime biji?
Kā tu zini manu mūžu,
Kā es tava nezināju?

5688. (4964.)
Ai, svešā māmuliņa,
Vai tu mana Laime biji?
Pie Dieviņa zirgi mani,
Pie Laimiņas arājiņš.

5689. (4966.)
Aiz kalniņa dūmi kūp,
Kas tos dūmus kūpināja?
Mīļa Māŗa pirti kuŗ,
Kur sērdieņi mazgājās.

5690. (4967.)
Ak, Dieviņ, redz tu mani,
Man nav viena redzetāja,
Apakš zemes man' māmiņa,
Aiz ūdeņa bālēliņš.

5691. (4968.)

Apraug mani tu, Laimiņ,
I rītā, vakarā,
Jau tu pate labi zini,
Ne māmiņa mani rauga.

5692. (4969.)

Apskaitās mīļa Māra,
Ka sērdiene melna gāja.
„Kad, Māriņa, mazgāšos,
Svešu māti klausīdama?"
— Mazgājies, sērdienīte,
Jele svētu vakariņu.

5693. (4970.)

Bārenīšu asariņas
Ik rītiņa miglu met;
Dieviņš visas tās salasa
Sudrabiņa laiviņā.

5694. (4971.)

Bārenīte bēdājās,
Kas bāreni lietā liks.
Nebēdā, bārenīte,
Laime tevi lietā liks.

5695. (4973.)

Bārenīte uzaugdama
Sūras dienas redzējusi,
Domā Dievs, gādā Laima,
Labu mūžu dzīvojot.

5696. (4974.)

Bārenīte, man' māsiņa,
Neriet' gaudu asariņu,
Tev Laimiņa krēslu cēla,
Labi ļaud's zadināja.

5697. (4975.)

Bāriņš kāpa debesīs
Pa ozola zariņiem,
Pavaicāti Dieviņam,
Kur palika tēvs, māmiņa.

5698. (4977.)

Dieva dēli tiltu taisa,
Vaļa grodus pāri lika;
Pāri brauca bārainīte,
Kā saulīte mirdzēdama.

5699. (4979.)

Dieviņš jāja, Māra brauca
Sērdieņiem panākstos.
Dieviņš deva bērus zirgus,
Māra raibas raibelītes.

5700. (4980.)

Dod, Dieviņ, bāriņam
Dievu rast celiņā,
Dievu rast celiņā,
Laimi ceļa galiņā.

5701. (4981.)

Dod, Dieviņ, man padomu,
Man nevaida devējiņa:
Mans padoma devējiņis
Guļ zem zaļu velēniņu.

5702. (4982.)

Dūmi kūp ezarā;
Kas tos dūmus kūpināja?
Dieviņš kūra uguntiņu,
Bāra bērnus sildīdams.

5703. (4983.)

Iesim visi sērdienīši
Pie Dieviņa raudādami:
Citam trūka tēvs, māmiņa,
Citam īsti bālēliņi.

5704. (4985.)

Ej, Dieviņ, ej Laimiņ,
Bārenīša godiņā.
Dievs tēvs, Laima māte,
Dieva dēli bālēliņi.

5705. (4986.)

Es augdama sērdienīte,
Necerēju godā tapt;
Man Dieviņis krēslu cēla
Bajāriņa sētiņā.

5706. (4990.)

Es lustīga, es vēlīga,
Svešas mātes audzināta;
Dod Dieviņ, mīļa Māra
Tik lustīgu arājiņu.

5707. (L. B.)

Nedomāj', necerēj',
Ko Dieviņš man vēlēj?
Pirmāk biju sērdienīte,
Nu bajāra līgaviņa.

5708. (4995.)

Es savai Laimiņai
Raudādama žēlojos,
Kam tā mani tik jauniņu
Bēdiņās pametuse.

5709. (4998.)

Gaiši spīd uguntiņa
Mīļas Laimas istabā:
Mīļa Laima sērdienei
Liek sudrabu vaiņadziņu:

5710. (4999.)

Gauži raud bārenīte,
Zelta bira asariņas;
Dieva dēli, lasīdami,
Kaŗ kumeļa iemauktos.

5711. (5000.)

Gauži raud tie bērniņi,
Kam nav tēva, māmuliņas.
Cel, Dieviņ, lielu vēju,
Nes žēlabas māmiņai.

5712. (5002.)

Kam tie zirgi, kam tie rati
Pie istabas duraviņu?
Dieva zirgi, Laimes rati,
Bārenītes vedējiņi.

5713. (5003.)

Kas bārenes kājas āva,
Kas galviņu sasukāja?
Svēta Māra kājas āva,
Laima galvu sasukāja.

5714. (5004.)

Kas bāreni godināja,
Kas bāreni slavināja?
Dieviņš godu godināja,
Laimīt' slavu slavināja.

5715. (5005.)

Iesim, meitas, lūkoties,
Kas aiz kalna džindžināja:
Dieviņš cēla sērdienīti
Bajāriņa kumeļā.

5716. (5006.)

Kas gulbīti baltu dara,
Kas bārīti ļaužu liek?
Ūdens gulbi baltu dara,
Dievs bārīti ļaužu liek.

5717. (5007.)

Kas šķind, kas žvadz aploka galā?
Dēklīte dancina sērdienīti,
Vaŗa kurpes kājā, žvārguļu josta.

5718. (5008.)

Ko, Dieviņ, tu domāji,
Man' atstāt sērdienīti?
Dodi man, vēli man
Labu laimi tautiņās.

5719. (5010.)

Kur, Dieviņ, tu tecēsi
Pilnu šauju āmariņu?
— Tautas veda bārenīti,
Nekaustīti kumeliņi.

5720. (5011.)

Kur iedama, tecēdama,
Pamācīju bārenīti;
Māci, Dievs, māci Laime,
Nu es pate bārenīte.

5721. (5012.)

Kur tecēja mīļa Māŗa,
Zīda svārkus pacēluse?
Nu tik veda sērdienīti,
Tai tecēja lones dot.

5722. (5013.)

Kur tecēsi, mīļa Māŗa,
Ar to klēpi villainīšu?
— Aiz kalniņa nosaluši
Simtiem mazi sērdienīši.

5723. (5014.)

Kur tecēji, mīļa Māŗa,
Goves saite rociņā?
— Tai meitai govi dot,
Kam nav māte devējiņa.

5724. (L. B.)

Kur tecēji, mīļā Māŗa,
Pilnu sauju dzīpariņu?
Sērdienīte saderēta,
Nerakstītas villainītes.

5725. (5017.)

Kur tu teci, svēta Māre,
Ašu šauja rociņā?
— Tautas veda bārenīti,
Liepu galdi nemazgāti.

5726. (L. B.)

Steidzies, Dēkle, steidzies, Laima,
Nu ved tautas sērdienīti;
Steidzies, Dēkla, vārtus vērt,
Laima segt villainīti.

5727. (5020.)

Labs labam krēslu cēla,
Kas man cēla bāreņam?
Man pacēla mīļa Māre
Savas meitas šuvumiņu.

2728. (5021.)

Dižs dižam krēslu cēla,
Kas pacēla sērdienim?
Dieviņš cēla sērdienim, —
Sēd visā mūžiņā.

5729. (5023.)

Laime man galdu klāja,
Es nabaga sērdienīte;
Dieviņš man klāt stāvēja,
Kad pie galda piesēdos.

5730. (5024.)

Laime mana gauži raud,
Pie baznīcas stāvēdama:
Redzēj' mani bārenīti
Ar atraitni laulājot.

5731. (5028.)

Laima sveci dedzināja
Pašā ceļa maliņā:
Tumsā veda sērdienīti,
Lai neklūp kumeliņš.

5732. (5029.)

Laim' uz Laimas vaicājās:
Kur dosim bārenīti?
— Dosim maizes vietiņā,
Lai neraudi dzīvojot.

5733. (5031.)

Līdz', Dieviņ, līdz', Dieviņ,
Man nabaga sērdieņam:
Līdz', Dieviņ, dubļus brist,
Panest ļaužu valodiņ's.

5734. (5038.)

Man vaicāja mīļa Māŗa
Ar'i daudz bārenīšu.
Ne zemīte nepanestu,
Būt vienāi vietiņā.

5735. (5041.)

Nāc, Dievini, mīļa Māŗa,
Sērdienīša godiņos;
Tie dižāji bajārini,
Tie bij lepni, tie nenāca.

5736. (5043.)

Neaugat, līki koki,
Liela ceļa maliņāi,
Gaŗām brauca sērdienīte,
Mīļa Māŗa vadītāja.

5737. (5044.)

Nekliedziet, gulbja bērni,
Gana dziļi ezeriņi;
Neraudat, bārenīši,
Jūsu tēvs debesīs.

5738. (5046.)

Nesūroju, neguģoju,
Ne es viena sērdienīte:
Slīktin slīka Māras zeme,
Sērdienīšu staigājot.

5739. (5047.)

Es nesaku nevienam
Savu lielu žēlabiņu,
Laimiņai vien pasaku,
Tā otram nesacīja.

5740. (5048.)

No tālienes es pazinu,
Kur ved tautas sērdienīti:
Pakaļ nāca mīļa Māra,
Dzīpariņus mētādama.

5741. (5049.)

Nosvīdusi Laima brauca,
Nosvīduši kumeliņ',
Man nabaga bārīšam
Rūmes vietu meklēdam'.

5742. (5050.)

Pati Laimiņ' i locīja
Bārenei villainīti;
Divi puškus selta lika,
Trešu lika sidrabiņ'.

5743. (5051.)

Pilna Dieva ustabiņa
Bārenīšu piegājuse;
Gribēj' Dieva ustabiņu
Asarām slīcināt.

5744. (5052.)

Pūš, vējiņ, rāmi, rāmi,
Māŗa nāca par Daugavu:
Pilna laiva sērdienīšu,
Pilna sauja asariņu.

5745. (5054.)

Rads radiņu godināja,
Kas godina sērdienīti?
Mīļa Māŗa, goda sieva,
Tā godina sērdienīti.

5746. (5059.)

Žēlo mani, mīļš Dieviņ,
Man nevaid žēlotāja!
Visi mani žēlotāji
Guļ zem zaļas velēniņas.

5747. (5060.)

Šķiratiesi, melli meži,
Ārdatiesi, posta sēti,
Dieviņš jāja, Laime brauca
Sērdienei panākstos.

5748. (5063.)

Bārenīte tā meitiņa,
Sakārnīšu guni kūra.
Gādā, Dievs, gādā, Laime,
Tai malciņas cirtējiņu.

5749. (5064.)

Skataties jūs, ļautiņi,
Kur aizveda bārenīti:
Dieva zirgi, Laimas rati,
Pati Laima vedējiņa.

5750. (5065.)

Skataties, skauģa ļaudis,
Kur ved tautas grūtdienīti.
Sirmi zirgi, melni puški,
Laime sēd vedējos.

5751. (5067.)

Tautu dēl, tautu dēl,
Neraudini bārenītes!
Rītu nāks mīļa Laime,
Ko tu tai atbildēsi?
Laimītei jāizskaita
Bārainītes asariņas.

5751. (L. B.)

Tec, Laimīte, tu pa priekšu,
Es tavās pēdiņās;
Man nav savas māmuliņas,
Kas laimīti novēlēja.

5753. (5070.)

Trīs reizītes Laima sauca,
Kalniņā stāvēdama:
Nāc ārā, bārenīt,
No tām ļaužu valodām!

5754. (5071.)

Vilks norēja bārenīti
Liela ceļa maļiņā.
Gauži Laima noraudāja,
To vietiņu daiedama.

5755. (5072.)

Visi labi pie Dieviņa,
Bārenīte pie Māriņas.
Dziržu Dievu jautājot:
Kur palika bārenīte?

5756. (5073.)

Visi ļaudis brīnījās
Par to manu tikumiņu.
Ko jūs, ļaudis brīnaties,
Dieviņš mani audzināja.

Lūkošanās, precības, kāzas un dzīve tautās.

5757. (5074.)

Ai, bārene, bārenīte,
Tavu dārgu vainadziņu:
Tā man bija piektā reize,
Kumeliņu seglojot.

5758. (5075.)

Ai, nabaga bārenīte,
Būt' es tevi sen zinājis,
Es nebūtu pēc bagātas
Seglojs savu kumeliņu.

5759. (5076.)

Ak, tu daiļa bārenīte,
Tavu dārgu augumiņu!
Trīsreiz sirmi nosvīdēju,
Gala vārda nedabūju.

5760. (5077.)

Apaļš tautu kumeliņis,
No krustiņa rasa bira;
Kā būs man sērdienei
Tam sēdēt mugurāi.

5761. (5078.)

Apkārt kalnu saule tek,
Gaŗas dienas gribēdama;
Ar līkumu tautas jāja
Man bāriņa bērniņam.

5762. (5079.)

Atstājies, tēva dēls,
No maniemi bārenītes!
Tev bij pieši, tev zābaki,
Man pakulu snātenīte.

5763. (5080.)

Bagātā brāļa māsa
Ilgi sēd vaiņagā;
Es, nabaga bārenīte, —
Neļauj pūra piedarīt.

5764. (5081.)

Bagātais tēva dēls
Tīšām ņēma bārenīti,
Lai varēja rūdināt,
Sudrabiņa prasīdams.

5765. (5082.)

Bagāts ņēma bagāto,
Bagātības gribēdams;
Es paņēmu bārenīti,
Darbiņā raudzīdams.

5766. (5084.)

Bārenīt, bārenīt,
Jem bāreni līgaviņu,
Laikam Dievs palīdzēs,
Ar bāreni lab' dzīvot.

5767. (5085.)

Bārenīte tā meitiņa,
Kājām tek baznīcā.
Saki tiesu, būsi mana,
Ņemš' savās kamanās.

5768. (5086.)

Bārenītis pats es biju,
Bāri ņēmu līgaviņu,
Lai nevar dzīvodami
Viens otraja nicināt.

5769. (5088.)

Balti bērzi puriņā,
Labi ļaudis istabā;
Viena pati bārenīte,
Tā bij mana līgaviņa.

5770. (5089.)

Dedz, skaliņi nomalīti,
Kad es tevi dedzināju;
Nāc, meitiņa, bārenīte,
Kad es tevi bildināju.

5771. (5090.)

Dienu alkšņi pumpuroja,
Nakti bērzi vizuļoja;
Mātes meitu dienu ved,
Nakti ved bāreniņu.

5772. (5092.)

Dievs, dod labu miglas rītu,
Kad pārveda sērdieniņu,
Lai tas tāli neredzēja,
Lai tas gauži neraudāja.

5773. (5093.)

Domā Dievs, gādā Dievs
Bāriņam labu ļaužu;
Kuŗam tēvs, māmuliņa,
Lai tam kāda gadījās.

5774. (5094.)

Dzied', zīlīte, zariņā,
Dzied uz savas dvēselītes!
Jau es biju bārenīte,
Vēl tu dziedi pie atraitņa.

5775. (5095.)

Dūmi, bēri, baltskariņi,
Tie teicami kumeliņi,
Tie izveda šorudeni
To nabaga sērdienīti.

5776. (5096.)

Ēd, gosniņa, zaļu zāli,
Nemeklē āboliņu;
Ņem, brālīti, sērdienīti,
Nemeklē mātes meitu.

5777. (5097.)

Ej, māmiņa, atcel vārtus,
Tev trijādi viesi nāce:
Nāk tautiņas, ved sērdieni,
Mīļš Dieviņš pakaļ nāce.

5778. (5098.)

Es bārenis tautas dēls,
Man bārene līgaviņa;
Lai Dieviņš palīdzēja
Bāreņiem dzīvojot.

5779. (5100.)

Es izvilku liepas koku
No rāvaiņa ūdentiņa:
Es izņēmu sērdienīti
No ļautiņu valodām.

5780. (5101.)

Es mātei viena meita,
Es nabaga sērdienīte;
Bajārs man gaŗām gāja,
Ar kājiņu sveicināja.

5781. (5102.)

Es nabaga sērdienīte
Ganu ceļa maliņā.
Gaŗām jāja tautu dēlis,
Noņem manu vaiņadziņu,
Noņem manu vaiņadziņu,
Uzliek smilgas galiņā.

5782. (5103.)

Es ne-ietu sērdienīte
Pie bajāra tēva dēla.
Ik rītiņus, vakariņus:
Man sērdiene līgaviņa.

5783. (5106.)

Es neteicu tēva dēlu,
Nevainoju sērdienīti,
Es nezinu, kur man būs
Mans maizītes arājiņš.

5784. (5107.)

Es paņēmu bārenīti,
Darbiņā raudzīdams,
Man naudiņa, man mantība,
Man mīlīga dzīvošana.

5785. (5108.)

Ecējiet, ecējiet,
Linu zeme ne-ecēta;
Precējiet, precējiet,
Bārenīte neprecēta.

5786. (5109.)

Gādā, Dievis, gādā, Laima,
Man nabaga bārenei
Labus zirgus, lab' arāju,
Labi lielus tīrumiņus.

5787. (5110.)

Gaŗām gāju pūru lauku,
Rudzu lauku meklēdams;
Gaŗām gāju mātes meitu,
Sērdienīti lūkodams.

5788. (5111.)

Gaŗām jāja tautu dēls,
Neredz mani sērdienīti.
Gan tu lūgsi Dievu pēc,
Kaut dabūtu sērdienīti.

5789. (5112.)

Gauži daud bārenīte,
Ar tautām noiedama.
Kādu tēvu, māmuliņu
Tu atstāji pakaļā?

5790. (5113.)

Gauži raud bārenīte,
Pie vārtiem stāvēdama:
Tēvs, māmiņa zem zemēm,
Brāļi goda nedarīja.

5791. (5114.)

Grib bāliņš sievu ņemt,
Nevar meitu sataujāt.
Ņem, bāliņ, bārenīti,
Ņetaujā mātes meitas:
Bārenīte uzaugdama,
Visu darbu ieradusi,
Ieradusi riju kult,
I mālīti ritināt.

5792. (5115.)

Gŗūti pļauti kviešu maize,
Viegli nesti kabatā;
Gŗūti ņemti gŗūtdienīti,
Viegli celti kamanās.

5793. (5118.)

Gulot glaudu sav' galviņu
Pie pelēka akmentiņa;
Pāri pūta auksti vēji,
Gaŗām jāja lepnas tautas.

5794. (5120.)

Jau es slapja nomirkusi,
Vēl man' stumj ūdenī;
Jau es pati bārenīte,
Vēl atraitņa līgaviņa.

5795. (5121.)

Jo baltaja ieva ziede,
Jo melnajas ogas auga;
Jo es biju sērdienīte,
Jo man dailas tautas jāja.

5796. (5123.)

Kad tu biji ozoliņis,
Kam tu augi lejiņā?
Kad tu biji tēva dēls,
Kam tu ņēmi bārenīti?

5797. (5124.)

Kāda koka tā laiviņa,
Tek a manu kumeliņu?
Kāda ļaužu tā meitiņa,
Sēd pie mana bālēliņa?
Oša koka tā laiviņa,
Sērdienīte tā meitiņa.

5798. (5125.)

Kāds tu biji, bālēliņi,
Tādu ņemi līgaviņu;
Ja tu biji pats sērdienis,
Ņem sērdieni līgaviņu.

5799. (5126.)

Kājām tautas atnākušas,
Bārenīti dēvēdamas.
Lai bārene, ja bārene,
Jūdziet labu kumeliņu.

5800. (5127.)

Kālabadi, kālabadi
Zālāts auga ezerā?
Kalabadi sērdienīte
Aug bajāra līgaviņa?

5801. (5128.)

Kalnā teku raudzīties,
Kā ved tautas bārenīti.
Tāpat ved bārenīti,
Kā bagātu mātes meitu.

5802. (5130.)

Kam, tautieti, purvā bridi
Man pakaļ, bārenei?
Vai nebija sausa ceļa,
Vai bagātas mātes meitas?

5803. (5131.)

Kam tu augi, balta puķe,
Purvienā, rāvienā?
Kam tu gāji, sērdienīte,
Pie netikļa tēva dēla?

5804. (5132.)

Kam tu augi, pura bērzs,
Āra bērza vietiņā?
Kam tu nāci, bārenīte,
Lielajos dieveros?

5805. (5133.)

Kas iemauktus činčināja
Viņa meža maliņā?
Bajārs veda sērdienīti
Pa deviņi novadiņi.

5806. (5134.)

Kas cerēja sērdieņam
Tik lustīgus bālēliņus?
Ar zobeni vārtus vēra,
Stāvu dīda kumeliņu.

5807. (5135.)

Ko, Dieviņi, tev sariebu,
Ka tu manim grūt darīji?
Jau uzaugu pie pamātes,
Vēl ieveda pabērnos.

5808. (5136.)

Ko tie tautu melli zirgi
Pret kalniņu grūti velk?
Sērdieniņa vaiņadziņš
Pills ar ļaužu valodām.

5809. (5137.)

Ko, upīte, tu darīji?
Strautiņš tek dziedādams;
Ko darīji, mātes meita?
Sērdienīti tautās veda.

5810. (5138.)

Koši zied papuvīte
Dzelteniem ziediņiem;
Kā tā koši neziedēs,
Pāri vesta sērdienīte.

5811. (5139.)

Kuris Dievs bārenīti
Tik slavenu slavināja?
Tai sajāja treju tautu
Vienu vārtu vērumiņu.

5812. (5143.)

Labāk dzēru mieža alu,
Ne kā rudzu brandavīnu;
Labāk ņēmu bārenīti
Ne kā laisku mātes meitu.

5813. (5144.)

Labi, labi Dieviņš dara,
No lāčauzas tīru maizi;
Labi, labi Dieviņš dara,
No bāraines saiminieci.

5814. (5145.)

Labis manis kumeliņis,
Bez iemauktu ceļu tek;
Gudra mana līgaviņa,
Bez māmiņas izaugusi.

5815. (5147.)

Lai es biju bārenīte,
Lai man viena villainīte,
Ne no krēsla necēlos,
Sliktu ļaužu bildināma.

5816. (5149.)

Ļaudīm lieli brīnumiņi,
Liepa auga tīrumā;
Vēl lielāki brīnumiņi,
Bagāts bāri bildināja.

5817. (5150.)

Lieli vēji nolauzuši
Pura bērza galotnīti;
Lielas tautas noņēmušas
Bārenītes vaiņadziņu.

5818. (5151.)

Ej ārā, bārenīte,
Tautas tevi raudzījās.
Sirmajam kumeļam
Līdz zemei zīda puški.

5819. (5152.)

Līgodamis vējš nolauza
Purva bērza galotnīti;
Mīlēdamis es pajēmu
To nabaga sērdienīti.

5820. (5153.)

Lūgšus lūdzu bāliņam,
Ņem bārīti līgaviņu;
Bārītei Dievs palīdz,
Laimi dod dzīvojot.

5821. (5154.)

Man sajāja precenieki
Zaļiem zīda mēteļiem;
Kur bij man bārenei
Zaļa zīda veltes ņemt?

5822. (5155.)

Mazai man tēvs nomira,
Mazai mira māmuliņa,
Nebij mani kas pamāca,
Kad es gāju tautiņās.

5823. (5157.)

Nākat, ļaudis, skatīties,
Kur ved tautas bārenīti:
Līdz zemei zīda pušķi,
Drebēt dreb kumeliņš.

5824. (5158.)

Nebēdā, sērdienīte,
Ka brālīti nevēlēšu;
Mans brālīts grūtdienītis,
Grib sērdieni līgaviņu.

5825. (5159.)

Nedod, Dievs, staigna purva
Bridējam kumeļam;
Nedod, Dievs, sliktu ļaužu
Labajam bāreņam.

5826. (5160.)

Nedrebiesi, liela apse,
Maza vēja drebināma;
Nebīsties, sērdienīte,
Lepnu tautu bildināta.

5827. (5161.)

Nejājiet, lepnas tautas,
Es nabaga sērdienīte;
Kur es ņemšu kreklus segt
Deviņiem dieveriem.

5828. (5162.)

Ņem, bagāts, bagāto,
Liec naudiņu pie naudiņas,
Neņem manis bārenītes,
Nedzeŗ manu asariņu.

5829. (5163.)

Ņem, tautieti, drīz tu mani,
Neļauj ilgi man vārgot,
Svešs tētiņš, sveša māte
Kā zarota ābelīte.

5830. (5165.)

Ņemtin ņemšu, ņemtin ņemšu
To meitiņu sērdienīti:
žēl man tapa raugoties,
Ka tā dziļi dubļus brida.

5831. (5167.)

Nepieder auzu milti
Kviešu miltu pabārkšiem;
Nepieder bārenīte
Tēva dēla līgaviņa.

5832. (5169.)

Nenāciet, salti laiki,
Plānas manas vinainītes;
Nenāciet, tautu dēli,
Es bez tēva, māmuļiņas.

5833. (5171.)

Nepūšat, auksti vēji,
Smalki lini kalniņā;
Nejājat, lepnas tautas,
Šī meitiņa sērdienīte.

5834. (5178.)

No tālienes es pazinu,
Kur ved tautas sērdienīti:
Rāmi tek kumeliņi,
Koši dzied vedējiņi.

5835. (5181.)

Pabērniņi, pabērniņi,
Bēgat laiku pagultē:
Atvedīs svešu māti
Ar visiemi žagariem.

5836. (5182.)

Pretī teku dziedādama,
Šķiet' māmiņu atvedot.
Pamāt' veda, ne māmiņu,
Rīkšu bunte padusē.

5837. (5183.)

Pāri, pāri, rīta gaisma
Par to zemes gabaliņu;
Cauri, cauri, sveši ļaudis,
Man pamāte ustabā.

5838. (5184.)

Pāri pūta lieli vēji
Smalkajiem krūmiņiem;
Gaŗām jāja grezni tautas
Man nabaga bārīšam.

5839. (5185.)

Paklausies, bajāriņ,
Nu sērdiena meitu veda:
Aiz kalniņa raudiņš zviedz,
Lieknē pūta stabulītes.

5840. (5186.)

Pakuliņu man snātnīte,
Pakājiņu vilnānīte;
Ir tas būs tēva dēls,
Kas man tādu bildināja.

5841. (5187.)

Pasaņēmu bārenīti,
Izsamešu vecainē;
Kad man Dievs palīdzēs,
Es otram maizi došu.

5842. (5190.)

Es uzaugu pie pamātes,
Aizved mani pabērnos.
Tā nedaru pabērnim,
Kā pamāte man darīja.

5843. (5191.)

Piecas šķilas alkšņa malkas,
Puspūr' auzu nevētītu,
To man deva sveša māte,
Kad es gāju tautiņās.

5844. (5192.)

Pilni purvi baltu bērzu,
Piln' istaba dzeltanīšu;
Viena pate bārenīte,
Tā būs mana līgaviņa.

5845. (5193.)

Pried' ar egli gauži rauda,
Ka paegle puškojās;
Tā raudāja mātes meita,
Redz sērdieni aizvedam.

5846. (5194.)

Pusrītiņa saule lēca
Pura bērza galiņā;
Pusvasaras tautas jāja
Sērdienītes lūkoties.

5847. (5195.)

Puti, puti, Daugaviņa,
Sarkanām putiņām:
Vakar veda sērdienīti,
Sarkans rožu vaiņadziņš.

5848. (5196.)

Redz, kā koši noziedēja
Papuvītes ābelīte;
Redz, kā koši novalkāja
Sērdienīte vaiņadziņu.

5849. (5199.)

Redz, kur saldis alutiņis
No pagāzas ūdentiņa;
Redz, kur mīļa dzīvošana
Abi bija sērdienīši.

5850. (5200.)

Kas par siltu gulēšanu
Ar nobara villainīti!
Kas par mīļu dzīvošanu
Ar nabaga sērdienīti!

5851. (5201.)

Riekšavām zvaigznes meta
Sidrabiņu noriņā:
Tur aizveda bārenīti
Pusnaktī tautiņās.

5852. (5202.)

Rej sunīši, raud bērniņi,
Redz pamāti pārvedot.
Neraudieti jūs, bērniņi,
Neba mātes vaļa būs,
Būs tēvami pātadziņa,
Kas pamāti savaldīs.

5853. (5203.)

Reti, reti tie siliņi,
Kas baltiem ziediem zied;
Reti, reti tie puisīši,
Kas precēja bārenītes.

5854. (5204.)

Saimenieka meitiņām
Kājām gāja precenieki;
Es nabaga kalponīte,
Man jāj kaltu kumeliņu.

5855. (5206.)

Sak' saulīti netekam
Miglojāi rītiņāi;
Sak' tautiņas nejājam,
Kad es augu sērdienīte.
Tek saulīte vizēdama,
Jāj tautiņas dziedādamas.

5856. (5207.)

Saka tautas uz tautām:
Precēsim bārenīti,
Bārenīte ieradusi
Gŗūtajiemi darbiņiem.

5857. (5209.)

Šodien veda sērdienīti
Ar jaunām pastalām:
Tai nebija tēva, mātes,
Kas kurpītes pataisīja.

5858. (5210.)

Ziedi koši, rāvas puķe,
Appuškošu cepurīti
Audz tikuse, sērdienīte,
Būsi mana līgaviņa.

5859. (5211.)

Sēju auzas līdumā,
Vai tās auga, vai neauga;
Bārenīti bildināju,
Vai tā nāca, vai nenāca.

5860. (5213.)

Sērdienīte man' māsiņa,
Tev laimiņa gadījās:
Div' tautiņas pārnovadus,
Trešais pašu novadā.

5861. (5214.)

Sērdienīte tā māsiņa,
Jāsim, brāļi, panākstos,
Metīsim dalderīšus,
Cits citam tītīdami.

5862. (5215.)

Sērdienīte tā māsiņa,
Jāsim, brāļi, panākstos,
Dzersim tādu uzdziriņu,
Kā māsiņa pieminēs.

5863. (5216.)

Sērdienīte tā meitiņa,
To es ņemšu mīlēdams,
Ne tai vaid pirktu svārku,
Ne lielā sudrabiņa.

5864. (5217.)

Sērdienītis gaudojās,
Kur būs ņemti līgaviņu.
Ņem, sērdieni, sērdienīti,
Ne bagātu mātes meitu.

5865. (5218.)

Sērdiens auga tautu dēls,
Ne tam tēva, ne māmiņas;
Viņa sedlu villainīte
Ar diedziņu appuškota.

5866. (5219.)

Zemenei visa zeme,
Dzērvenei sūneklīts;
Mātes meitas visi puiši,
Kalponei arājiņš.

5867. (5220.)

Kas man deva labu zemi,
Kas bagātu mātes meitu!
Sila zeme man aṛama,
Sērdienīte lūkojama.

5868. (5221.)

Simtu jūdžu tautas jāja
Bārenītes meklēdami:
Ne tai tēva, ne māmiņas,
To var droši maldināt.

5869. (5222.)

Zirgs zirgā, loks lokā
Tālinām tautiņām:
Bārenīti vadājot
No tām ļaužu valodām.

5870. (5223.)

Sirmi, bēri kumeliņi,
Tie teicami kumeliņi;
Sērdienītes, kalponītes,
Tās teicamas līgaviņas.

5871. (5226.)

Spīdi gaiši, mēnestiņi,
Par visām atmatām;
Nakti veda sērdienīti,
Tai nebija sudrabiņa.

5872. (5227.)

Stāvat, tautas, aiz vārtiem,
Nava vietas pagalmā;
Bārenīte jostas auda
Trejdeviņi dzīpariņ.

5873. (5228.)

Sudrabota zīle dzieda
Vārtu stabu galiņā,
Redz sērdieni ievedama
Bajāriņa sētiņā.

5874. (5229.)

Sveša māte mani pēla,
Pie vārtiņu stāvēdama:
Jāja tautas, neraudzīja
Svešas mātes pēlumiņu.

5875. (5230.)

Svīda zirgi, lūza rati
Tālajām tautiņām,
Kaļš izveda bārenīti
No gaudām asarām.

5876. (5231.)

Tā sacīja sveši ļaudis,
Kumeliņu seglodami:
Bārenīte tā meitiņa,
Tās mēs lēti dabūsim.

5877. (5232.)

Tāpat tek sirmi zirgi,
Kā bērie kumeliņi;
Tāpat veda bārenīti,
Kā bagātu mātes meitu.

5878. (5233.)

Tautas veda bārenīti,
Visus mežus puškodami:
Priedei sagša, eglei sagša,
Paeglītei vilnanīte.

5879. (5234.)

Tēvs, māmiņa man vēlēja
Sērdienīti lūkoties:
Sērdienei košs darbiņš,
Koša, rāma valodiņa.

5880. (5236.)

Tēvs, māmiņa nevēlēja,
Sērdienīti man pārvest.
Pasraugies, tēvs, māmiņa,
Kāds darbiņš sērdienei.

5881. (5237.)

Tekat, bērni, vārtus vērt,
Tēvam veda līgaviņu,
Tēvam veda līgaviņu,
Bērniem gaužas asariņas.

5882. (5238.)

Tec ārā, bārenīte,
Tev sajāja precenieki:
Zīda deķi, zelta segli,
Sudrabiņa iemauktiņi.

5883. (5240.)

Tec, upīte, negriezies
Niedoliņa krūmiņā;
Ej, māsiņa, neliedzies,
Sērdienīts tautu dēls.

5884. (4241.)

Tīši tautas sajūguši
Melnus vien kumeliņus,
Šķita mani bārenīti
Melna suņa vilnainīti.

5885. (5242.)

Traucu raut magonīti,
Lai rozīte noziedēja;
Traucu ņemt sērdienīti,
Lai pagaida mātes meita.

5886. (5243.)

Puri, puri, apšu lapa,
Lēnajā vējiņā;
Tā purēja sērdienīte,
Bajāram bildinot.

5887. (5244.)

Tu, tautieti, liela rada,
Es nabaga bārenīte;
Tu var' mani raudināt,
Kuŗu dienu gribēdams.

5888. (5245.)

Upē laipu nemetat,
Ne dziļā ezerā;
Bāra bērnu nevedat
Lielajos dieveŗos:
Kur bārītis kreklus ņems,
Dot lieliem dieveŗiem?

5889. (5246.)

Vadaties nu, māsiņas,
Cita citu tautiņās,
Ne jums tēva, ne māmiņas,
Ne jums īsta bālēliņa.

5890. (5247.)

Vai pats Dievs izslavēja
Tik slavenu bārenīti:
Šitā pate piektā reize,
Kumeliņu seglojam.

5891. (5248.)

Vai tādēļ augstu saule,
Kad aiz zaļa ozoliņa?
Vai tādēļ kalpa sieva,
Kad paliku bārenīte.

5892. (5249.)

Vedat, tautas, sērdienīti,
Bet jūs viņu godājat:
Paceļat zīda krēslu,
Noņemat vaiņadziņu.

5893. (5250.)

Visas tautu ceļmalītes
Zied sudraba ziediņiem:
Šodien veda sērdienīti
Pie maizītes arājiņa.

5894. (5251.)

Visas upes klusu teka,
Strautiņš teka dziedādams;
Visas meitas klusu veda,
Sērdienīti raudādamu.

5895. (5252.)

Visi lasa bērzlapītes,
Kas to raus, rudmiesīti?
Visi ņēma mātes meitas,
Kas ņems mani sērdienīti?

5896. (5253.)

Visi mani bālēliņi
Ņem bagātas līgaviņas;
Es apņēmu sērdienīti,
Lai Dieviņis man līdzēja.

5897. (5255.)

Visi cēla mātes meitu,
Kas cels mani sērdienīti?
Dieviņš mani pats iecēla
Bajāriņa kamanās.

5898. (5257.)

Cieši, tautas, sajūdzati
Bārenītes kumeliņu:
Bārenīte smagi vest,
Pilna gaudu asariņu.

5899. (5258.)

Cieti, brāļi, sedlojat
Sērdienītes kumeliņu:
Sērdienītes kumeliņis
Dziļ' asaru peļķi brida.

5900. (5260.)

Ai, Dieviņi, ai, Dieviņi,
Par meitiņu viegla dzīve!
Dzīvo bites vieglumiņu,
Ābeļziedu baltumiņu.

5901. (5261.)

Vai, mans jaunums,
Vai, vieglumiņš!
Es lēkšus pārlēcu
Pār Daugaviņu.

5902. (5263.)

Gana viegli es staigāju,
Man zemīte rībēt rīb;
Gan lustīgi es dzīvoju,
Man sirsniņa raudāt raud.

5903. (5264.)

Kas kait man nedzīvot
Apaļai meitiņai!
Kur aizgāju, tur dzīvoju
Kur pakritu, tur gulēju.

5904. (5265.)

Kas kait man nedzīvot
Apaļai meitiņai!
Ne kundziņi tiesu prasa,
Ne bērniņi garoziņas.

5905. (5266.)

Kas kait man nedzīvot
Apaļai meitiņai!
Ne man vīra, ne man bērnu,
Pat' apaļa baŗojos.

5906. (5267.)

Kas kait man nedzīvot,
Vainaciņa nevalkāt?
Lai stāv mani brūni mati
Zem vizuļu vainaciņa.

5907. (5268.)

Kas kaiš man nedzīvot,
Vaiņadziņa nevalkāt?
Vēl varēju pāŗa gadu
Ciema puišus kairināt.

5908. (5269.)

Kas kait man veselam,
Lustīgam nedzīvot;
Kas kait man mākušam
Nemākušu pamācīt.

5909. (5270.)

Kas kaitēja ozolam,
Kas jaunam puisēnam!
Ozols auga bez atvases,
Jauns puisēns bez sirdsēstu.

5910. (5271.)

Kas kaitēja puisēniem
Lustīgiem nedzīvot!
Līčos auga mieži, rudzi,
Stallī bēri kumeliņi.

5911. (5272.)

Kas man tika tik jaunam
Tik bēdīgi dzīvojot?
Gan atnāca tās dieniņas,
Kad bēdīgi jādzīvo.

5912. (5273.)

Kas pielēca man jaunam
Tik bēdīgi dzīvojot?
Lustīgam, vēlīgam
Mīt bēdiņas kājiņām.

5913. (5274.)

Kur meitiņas, kur māsiņas,
Tur es arī gadījos;
Kur meitiņas, kur māsiņas,
Tur lustīga dzīvošana.

5914. (5275.)

Kur vasaru saule lēca,
Tur lec ziemu mēnestiņš;
Kur meitiņas pulkiem gāja,
Tur rozītes uzziedēja.

5915. (5276.)

Luste, luste jaunajam,
Kāda luste vecajam?
Vecajam tāda luste
Kā suņam gubenī.

5916. (5278.)

Luste, luste jaunajam,
Kāda luste vecajam?
Tik vien lustes vecajam,
Kad uzkāpa krāsmalā.

5917. (5279.)

Luste mana, laba luste,
Nev pēdēja vasariņa!
Vēl es citu vasariņu
Dažu labu kaitināšu.

5918. (5280.)

Lustīt mana, vēlīt mana,
Kur bij man tevi likt?
Vai uz galvas uzstādīt,
Vai zem kājām samīdīt?

5919. (5281.)

Ne vienam es neteicu
Jaunu meitu dzīvošanu;
Smalku, sīku vietu taisa,
Rožu klāja paladziņu.

5920. (5282.)

Nedod, Dievs, man bēdiņu,
Es nemāku bēdāties;
Dod, Dieviņ, vistai bēdas,
Tā mācēja bēdāties.

5921. (5283.)

Nedod, Dievs, man bēdiņu,
Es nemāku bēdāties;
Vēja mātei vien pasaki,
Lai iepūta ūdenī.

5922. (5284.)

Nesēroju, neguģoju,
Kad man nieka nekaitēja;
Sērodama, guģodama
Drīz Dieviņu kaitināju.

5923. (5285.)

Netīšām es iegāju
Jaunu meitu istabā.
Zīlēm plāni pakaisīti,
Pakaroti griestu gali.

5924. (5286.)

No Laimiņas pavaicāju,
Kam labāka dzīvošana?
— Meitiņām māsiņām,
Tām labāka dzīvošana.

5925. (5287.)

Nu es jauna, nu lustīga,
Nu vēlīgi padzīvoju;
Dieviņš zina, mūžiņā
Kādi ļaudis gadījās.

5926. (5288.)

Paldievs devu Laimiņai,
Kā priecīgu mani laida;
Ja lustīgas nelaidīšu,
Nomirtum bēdiņās.

5927. (5289.)

Prātiņ, manu lustīgo,
Kur man bija tevi likt?
Vārdu saku, meži skan,
Soli speŗu, zeme rīb.

5928. (5290.)

Vienreiz ieva, ne divreiz
Vasarā noziedēja;
Vienreiz meita, ne divreiz,
It lustīgi padzīvoju.

5929. (5291.)

Vilkam laba gūrēšana,
Nij tam vāģu, nij ragavu;
Meitām laba dzīvošana,
Kungi tiesas neprasīja.

5930. (5292.)

Vilkam labi, vilkam labi,
Ne tam vāģu, ne ragavu;
Puišam labi, puišam labi,
Ne tam sievas, ne bērniņu.

Augums.

5931. (5294.)

Vai, vai, tautu meita,
Tavu smuidru augumiņu!
Tu ar savu augumiņu
Puišiem dari traku galvu.

5932. (5295.)

Liec, Laimiņ, nelikuse
Man tik mazu augumiņu:
Visi mani matu gali
Rasiņā mazgājās.

5933. (5296.)

Vai, māsiņ, vai, māsiņ,
Kur tu tāda strupa augi?
Tēvs, brāliņis gaŗi vīri,
Tu kā cepļa stumburīts.

5934. (5297.)

Aiz ko man līkas kājas,
Aiz ko kupris mugurā?
Man pārsita vecais brāls,
Līdumā ecējot.

5935. (L. B.)

Aiz ko man līkas kājas,
Aiz ko kupris mugurā?
To man dara kunga rijas,
Kunga lieli tīrumiņi.

5936. (5298.)

Aiz ko sīka, aiz ko maza,
Aiz ko liela neizaugu?
Teicās māte ielikusi
Sīkolīšu šūpulī.

5937. (5299.)

Audziet, mani bālēliņi,
Ozoliņa garumiņu;
Man' auguma neraugat,
Es tautiņu malejiņa.

5938. (5300.)

Augu tieva, augu gaŗa,
Līdz bāliņa neizaugu;
Kaut izaugtu līdz bāliņa,
Tad turētu tēva zemi.

5939. (5301.)

Bij man smuidris augumiņš,
Bij rotiņa darināta;
Labi ļaudis pa malām
Piešus vien balināja.

5940. (5302.)

Brāļi mani kā ozoli,
Es māsiņa sīkaliņa;
Vai tādēļ sīkaliņa,
Ka sidraba nesējiņa.

5941. (5304.)

Brāļi mani lieli vīri,
Es māsiņa sīka, maza,
Es māsiņa sīka, maza,
Sīku rakstu rakstītāja.

5942. (5305.)

Daiļa mana rota bija,
Smuidris mans augumiņš.
Rotu pati darināju,
Laima smuidru augumiņu.

5943. (5306.)

Dievinš manu augumiņu
Visai gaŗu audzināja,
Es apliku lindraciņus
Kā stumbiena galinā.

5944. (5307.)

Dēli auga kā ozoli
Augsta kalna galiņā;
Meitenītes lejiņā
Kā niedrītes šūpojās.

5945. (5308.)

Diža, cēla, smuidra liepa,
Kad tai lapas izplaukušas;
Vēl cēlāka tautu meita,
Kad tai gadu divdesmit.

5946. (5309.)

Divas vien mēs māsiņas,
Abas vienu augumiņu.
Pirc, māmiņa, zīda kleitu,
To mēs abas valkāsim.

5947. (5310.)

Es apāvu baltas kājas
Avotiņa lejiņē,
Lai nekādi nelietīši
Neredz manu augumiņu.

5948. (5311.)

Es domāju gaŗa augt,
Gaŗu griezu villainīti;
Pēc pašai žēl nācās,
Pusciņš mirka rāviņā.

5949. (L. B.)

Manis maģis augumiņis
Dažam žēli padarīja:
Kad es gāju, zeme rīb,
Akmens šķīla uguntiņu.

5950. (5312.)

Es izaugu liela meita
Līdz mežiņa galiņiem;
Kad uzliku vaiņaciņu,
Pāri meža galiņiem.

5951. (L. B.)

Līdz mežieme es izaugu,
Pāri stāv vaiņadzīš;
Dod, Dieviņi, vaŗa šķēres,
Mežiem galus līdzināt.

5952. (5314.)

Es izaugu šmuidra, gaŗa,
Brāļam kauna darīdama;
Viens solītis, div' solīši
Pār bāliņa pagalmiņu.

5953. (5315.)

Es izaugu tieva gaŗa
Uz trejām robežām;
Ziedēj' mans augumiņš
Par deviņ' kungu valst'.

5954. (5316.)

Es māmiņai smīdris augu,
Daiļis manis kumeliņš.
Jūdzi tek tautu meita
Pakaļ mani, raudādama.

5955. (5317.)

Es, puķīt, tevis dēļ
Šonakt miegu negulēju.
Šmīdra, gaŗa, koša, balta,
Ražans linšu vaiņadzinis.

5956. (5318.)

Es snīdra, es gaŗa,
Es laba loka,
Es lēkšus pārlēcu
Par Daugaviņu.

5957. (5319.)

Es uzaugu liela meita
No tās mazas māmuļītes:
Tecēdama birzi loku,
Stāvēdama zvaigznes skaitu.

5958. (5320.)

Es cerēju diža augt,
Es uzaugu dupurīts:
Šķiŗaties, smīdri ļaudis,
Lai dupuris grozījās.

5959. (5321.)

Gana man šā auguma,
Gan šā paša veiklumiņa;
Lai aug manas citas māsas,
Lai ņem manu veiklumiņu.

5960. (5322.)

Gana man šā auguma,
Gana šā tikumiņa,
Apkaliet, bālēliņi,
Sīkajo sudrabiņu.

5961. (5323.)

Godājiet, bālēliņi,
Manu mazu augumiņu:
Šūniet man augstas kurpes,
Pirciet augstu vaiņadziņu.

5962. (5324.)

Godam dzimu, godam augu,
Godam gribu padzīvot;
Godam manis augumiņš,
Vai ir liels, vai ir mazs.

5963. (5325.)

Godam man linu krekli,
Godam linu paladziņi;
Godā manis augumiņš,
Vai bij liels, vai bij mazs.

5964. ((L. B.)

Lustīgs bija tautu dēls,
Ka es tāda sīka, maza;
Tālu radu, mazs kumeļš,
Es būš viegla vizināt.

5965. (5329.)

Kā ziernītis mans tēvinis,
Kā pupina māmulīte;
Ekur stalti zēni aug
No tās mazas māmulītes!

5966. (5330.)

Kā varēju, tā dzīvoju
Ar to maģu augumiņu:
Ar pakāpu dzirnas griezu,
Stāvu audu audekliņu.

5967. (5331.)

Kālab diža neuzaugu,
Paliek' maza pumpurīte?
Pērkat, brāļi, novadiņu,
Pumpurītei grozīties.

5968. (5332.)

Kniepē mani, māmuliņa,
Ar smalkām kniepītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Kā Vāczemes kaņapīte.

5969. (L. B.)

Knopē mani, māmuliņa,
Sudrabiņa kņopītēm,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Bandenieka līgaviņa.

5970. (5333.)

Ko bij man tam darīt,
Mazs bij manis augumiņš:
Kur ļaudīm kājas mirka,
Tur mirkst man villainītes.

5971. (5334.)

Ko lielais labu dara
Preti mani mazāko?
To smalkumu i samalu,
To baltumu izvelēju.

5972. (5335.)

Labāk augu zema, resna,
Ne kā augu tieva, gaŗa:
Tievu, gaŗu vējiņš loka
Par pagalmu staigājot.

5973. (5336.)

Māte auda platas sagšas,
Cerēj' mani diž' augam;
Villainīte zemi slauka,
Māte slauka asariņas.

5974. (5337.)

Man's māmiņa neielaida
Dzīpuriņu klētiņā:
Redzēj' mani gaŗ' augamu,
Gaŗus puškus puškojam.

5975. (5338.)

Mans mazaiš augumins
Ne pa vienu nebēdāja,
Ne pa kungu, ne pa darbu,
Ne pa ļaužu valodām.

5976. (5339.)

Maza biju, balta gāju
Bālēliņa druviņā.
Vai tādēļ melna iešu,
Ka man mazs augumiņš?

5977. (5340.)

Maziņš mans augumiņš,
Dobra mana valodiņa;
Mazajam cilvēkam
Pieder dobra valodiņa.

5978. (5341.)

Maziņš mans augumiņš,
Ēdra mana valodiņa.
Šķiŗ, Dieviņi, man celiņu,
Ēdru manu valodiņu.

5979. (5342.)

Maziņš mans augumiņš,
Prāva mana valodiņa;
Valodiņa palīdzēja
Mazajam augumam.

5980. (5343.)

Meitas man kungam gauda,
Nezināju kālabad.
Tālabadu kungam gauda,
Ka man maģis augumiņis.

5981. (L. B.)

Es meitiņa sīka maza,
Es pa puisi nebēdāj';
Staigā puišus brāķēdam',
Kā kaņepes lauzīdam'.

5982. (5344.)

Niedres gaŗumu izaugu,
Magonītes daiļumiņu;
Es varēju tautu dēlu
Ir dzirdot nicināt.

5983. (5345.)

Ņem mani, tautieti,
Neraugi mazu:
Cels mani kurpītes,
Cels vaiņadziņis.

5984. (5346.)

Neniecan', māmuliņ,
Manu mazu augumiņ':
Tā dižam, tā mazam
Zemē darbs, ne augš'.

5985. (5347.)

Piemiņai es uzaugu
Savai vecai māmiņai:
Slīkst zemīte staigājot,
Skan debeši runājot.

5986. (L. B.)

Šnorē mani, māmuliņ,
Sudrabiņa šnoriņiem:
Lai es augu tiev un gaŗa,
Bandenieka līgaviņ.

5987. (5349.)

Sīka man i rotiņa,
Sīk' es pati nesājiņa.
Manis Dievs, mana Laime
Pa manīm darināja.

5988. (5351.)

Sīka, maza man māsiņa,
Vai bitītei radu bija?
Viena šauja sudrabiņa,
I tā paša nepanesa.

5989. (5352.)

Sīkas, mazas man māsiņas,
Kā auziņas saaugušas;
Apkārt galdu sasēdušas,
Kā bītītes vīvināja.

5990. (5353.)

Sīkas, mazas man māsiņas,
Kā auziņas saaugušas.
Citai pirku pa zīlītei,
Citai visu vaiņadziņu.

5991. (5354.)

Sīkum', manu sīkumiņu,
Un vēl otru, mazumiņu!
Ziemu sniega nepabridu,
Vasar' zaļa dāboliņa.

5992. (5355.)

Skaista, slaika tā priedīte,
Kaut es arī tāda būtu!
Būt' man spēks strādājot,
Būtu solis tekājot.

5993. (5357.)

Smieklā, ļaudis, nelieciet,
Ka man mazs augumiņš;
Es ar savu augumiņu
Sen pieviju vijamo.

5994. (5358.)

Es izaugu smuidra, gaŗa
Līdz ar savu bālēliņu;
Spīdēj' mans vaiņadziņš
Līdz ar brāļa cepurīti.

5995. (5359.)

Smuidra auga tā liepiņa
Lielupītes maliņā;
Vēl smuidrāka tā meitiņa,
Māmuliņas audzināta.

5996. (L. B.)

Ai, priedīte, ai, eglīte,
Tavu daiļu augumiņ',
Man māmiņa maizi deva,
Es tik daiļa neizaugu.

5997. (5360.)

Smuidra, gaŗa es uzaugu
Uz novada robežām.
Novadnieku puisēniem
Sirdi vien ēdināju.

5998. (5361.)

Smuidra, gaŗa uzauguse, —
Kas man gaŗu audzināja?
Laime gaŗu audzināja,
Māte kuplu darināja.

5999. (5362.)

Smīdras priedes mežē auga,
Vēl smīdrākas laukmalē;
Smīdri puiši pārnovad',
Smīdri pašu novadē.

6000. (5363.)

Tā, bāliņ, tava vaina,
Ka es liela neuzaugu:
Kam tu mani agri cēli,
Guldīj' savu ļaudaviņu.

6001. (5364.)

Tā, māmiņ, tava vaina,
Ka es liela neizaugu:
Kam tu mani agri cēli,
Aukstu rasu bridināji.

6002. (5365.)

Tik es raudu uz Laimiņas,
Tik uz savas māmuliņas:
Laimiņ' lika gaŗ' augumu,
Māmiņ' īsas vilnainītes.

6003. (5366.)

Visas meitas man apsmēja,
Ka man mazs augumiņš.
Vai meitiņas manis dēļ
Nav pūriņa piedarīj'šas?

6004. (5367.)

Visi ļaudis tā sacīja,
Ka es liela neaugot.
Es uzaugu tieva, gaŗa,
Tad vēl briedu resnumā.

6005. (L. B.)

Lai man tika, kur man tika,
Kurzemē man patika,
Tur aug meitas kā liepiņas,
Tur aug puiši kā ozoli.

6006. (5368.)

Citas māsas kā liepiņas,
Kā ozoli brālēliņi.
Vai man vienu māmuliņa
Sīku, mazu auklējusi?

6007. (5369.)

Ailu, ailu, māmulīte,
Tu man' daiļu audzināji!
Pieci, seši tēva dēli
Kumeliņus kaldināja,
Kumeliņus kaldināja
Mani jāte lūkoties.

6008. (5371.)

Ai, daiļaja ciema meita,
Dailis tavis auguminis!
Dailis tavis auguminis,
Prieks man tevi uzskatīt.

6009. (5372.)

Ai, Dieviņi, es nezinu,
Kādēļ puiši mani mīl;
Ne es biju augstas kārtas,
Ne bagāta tēva meita.
Tādēļ puiši mani mīl,
Dēļ tā skaista augumiņa.

6010. (5373.)

Ak, tu meža ābelīte,
Tavu skaistu āboliņu!
Vai, pirtnieka māmuliņa,
Tavu skaistu dzeltainīti.

6011. (5374.)

Aiz kalniņa noziedēja
Trīs diženas magonītes;
Ciemiņā nodzīvoja
Trīs diženas mātes meitas.

6012. (5375.)

Aiz upītes balta meita, —
Kas to baltu balināja?
Vai tu pate balta augi,
Vai upīte balināja?

6013. (5376.)

Aug man divi bālēliņi
Zireņ' ziedu baltumiņu,
Zireņ' ziedu baltumiņu,
Zobeniņa asumiņu.

6014. (5377.)

Augu balta, augu gaŗa,
Sarkans rožu vainadziņis;
Tautu dēlu dvēselīte
Kā oglīte kvēlojās.

6015. (5378.)

Augu liepas kuplumiņu,
Magonīšu daiļumiņu,
Tad varēju tautas dēlus
Simtu jūdžu kaitināt.

6016. (5379.)

Augu liepas kuplumiņu,
Magoniņas daiļumiņu,
Tautām dusmas darīdama,
Māmiņai žēlabiņas.

6017. (5380.)

Augu niedres gaŗumiņu,
Magonītes daiļumiņu,
Lai varētu niecināt
Patīkamu tēva dēlu.

6018. (5382.)

Augu niedres gaŗumiņu,
Magonītes graznumiņu,
Vēl nebiju tautiešam
Pēc prātiņa uzauguse.

6019. (5383.)

Augums ira, māmuliņa, —
Vai auguma vien būs gana?
Vajadzēs augumam
Piecu baltu villainīšu.

6020. (5384.)

Balti bija miežu milti,
Ko līdz balti, — sēnalaiņi;
Smukas, baltas bajār' meitas,
Ko līdz baltas, — netikušas.

6021. (5385.)

Baltu āvu, baltu sedzu,
Balts ir mans augumiņš;
Sazilējši, samelnējši
Sudrabiņa nesējiņi.

6022. (5386.)

Baltu sēju paladziņu,
Lai saulīte vaigu n'ēda;
Nava vairs tiki skaisti
Saules ēsti vaigu gali.

6023. (5388.)

Bērziņ, tavu kuplumiņu
Līdz pašai zemītei;
Māsiņ, tavu daiļumiņu
Līdz pašam vecumam.

6024. (5389.)

Bērziņam platas lapas,
Zemei labas, ne bērzam;
Tautām labis, ne mātei,
Mans raženis augumiņis.

6025. (5390.)

Bērziņš auga uz akmiņa
Apaļām lapiņām;
Bāliņam māsas auga
Apaļiem vaidziņiem.

6026. (5391.)

Brāļi mani kā ozoli,
Māršas manas kā liepiņas,
Es jau pate brāļu māsa
Kā rozīte dārziņā.

6027. (5392.)

Brāļi mani kā pureņi,
Es māsiņa kā magona;
Kā magona iesēdos
Pureniņu vidiņā.

6028. (5393.)

Brīnumiemi roze zied,
Brīnumiemi magonīte,
Par brīnumu es izaugu
Skaista meita māmiņai.

6029. (L. B.)

Ceļu gāju dziedādama,
Kā cielava rakstīdam',
Tiem puišiem tītīdama,
Kam nebija līgaviņ'.

6030. (5394.)

Daiļa biju mātes meita,
Daiļa gāju nāburgos.
Nāburdziņu dēliņiem
Sirdis vien kaitināju.

6031. (5395.)

Diženās, raženās,
Abas gāja vienu vietu.
Kam, Laimiņa, mani laidi
Nediženu, neraženu?

6032. (5396.)

Div' priedītes silāi auga,
Abas vienu gaŗumiņu;
Div' meitiņas ciemāi auga,
Abas vienu daiļumiņu.

6033. (5397.)

Dod, Laimiņa, tā ziedēt,
Kā zied lazda gavēnie:
Nej plūc meitas, nej ēd tārpi
Tai ziediņu vēsumā.

6034. (5399.)

Ekur kupli ozoliņi
No zemītes izauguši;
Ekur daiļi bālēliņi
No tās vecas māmuliņas.

6035. (5400.)

Parād' man, bālēliņ,
Kuŗa tava līgaviņa.
— Aiz upītes līcītī
Tā bij mana līgaviņa:
Melnas kurpes, baltas zeķes,
Sarkans rožu vainadziņš.

6036. (5401.)

Ekur viena daiļa meita
Sēd ābeļu dārziņā,
Zaļus cimdus adīdama,
Villainītes rakstīdama.

6037. (5402.)

Es bij laba, es dižana
Bandenieka līgaviņa:
Gaŗi mati, balti vaigi,
Sarkans zīļu vainadziņš.

6038. (5403.)

Es bij meita stalt' augusi,
Man bij kronis galviņā,
Man bij kronis galviņā,
Spožas kurpes kājiņās.

6039. (5404.)

Es meitiņa tīra zelta,
Man matiņi dimantiņa,
Visas manas uzacītes
Zied kā kunga rožu dārzs.

6040. (5405.)

Es mātei viena meita,
Es tā visu skaistākā.
Jauni kungi, veci kungi,
Visi manis iemīlēja.

6041. (5406.)

Es mātei viena meita,
Kā puķīte izauguse:
Pienu ēdu, pienu dzēru,
Pienā muti nomazgāju.

6042. (5407.)

Es mātei viena meita,
Kā Vāczemes magonīte;
No rozēm kurpes šuva,
Magonēm vilināti.

6043. (5408.)

Es mātei viena meita,
Kā Vāczemes cielaviņa:
Gludu galvu, baltu muti,
Sarkan' rožu vaiņaciņu.

6044. (5409.)

Es meitiņa kā puķīte,
Kā Vāczemes maganiņa;
Kā puķīte es izaugu,
Kā magana noziedēju.

6045. (5411.)

Es mātei viena meita
Kā zīlīte ozolā;
Pakaļ man puiši skrēj,
Kājas, rokas lauzīdami.

6046. (5412.)

Es meitiņa kā puķīte,
Kā Vāczemes magonīte.
Uz man visi puiši krita,
Kā tie vēja vanadziņi.

6047. (5413.)

Es meitiņa kā puķīte,
Sarkans rožu vaiņadziņš.
Lai saskābtu ciema puiši,
Ka tie manis neredzēja.

6048. (L. B.)

Es meitiņa kā puķīte,
Kā Vāczemes magonīt',
Uz manīm puiši krīt
Kā uz ogu vācelīt'.

6049. (5416.)

Es mutīti nomazgāju
Āboliņa rasiņā,
Lai zied mani vaigu gali,
Kā sarkanis āboliņš.

6050. (5417.)

Es pateicu Laimiņai,
I savai māmiņai:
Laime skaistu audzināja,
Mamma kuplu darināja.

6051. (5418.)

Gan pazinu to meitiņu,
Kas pie mātes izaugusi:
Sārti vaigi, melnas acis,
Šķiltin šķīla valodiņu.

6052. (5419.)

Godājiesi, augumiņ,
Es tev būšu palīdzēt:
Nes ar godu zīda rotu,
Pirkšu atkal sidrabiņa.

6053. (5420.)

Godājies, augumiņ,
Es tev gribu palīdzēt,
Lai slavīte noslavēja
Pa visām maliņām.

6054. (5422.)

Izaug rozes, magonīte
Smalkajāmi lapiņām;
Izaug daiļas tautu meitas,
Kā rozītes dārziņā.

6055. (5424.)

Kālabad miezītim
Balti milti, daudz sēnalu?
Kālabad bajāram
Daiļas meitas netikušas?

6056. (5425.)

Kam Dieviņis mani vienu
Neraženu audzināja?
Ne tautiņas mani mīla,
Ne ieredza bālēliņi.

6057. (5426.)

Ko līdz mani balti vaigi,
Sarkans rožu vainadzinis,
Netiklītis tēva dēlis
Man' asaru dzērējinis.

6058. (5427.)

Ko līdz mani gaŗi mati,
Ievu ziedu piebiruši?
Ko līdz mani balti vaigi,
Asarām izmirkuši?

6059. (5428.)

Kur tik daiļas meitas auga,
Kā tāi Drogas novadā?
Lai tā diža, lai tā maza,
Stotām šūti rinduciņi.

6060. (5429.)

Vai tik vien saldas ogas,
Kā vienāi kalniņā?
Vai tik vien daiļas meitas,
Kā Ēdoles novadā?

6061. (5431.)

Kur tu augi, melnacīte,
Ka es tevis neredzēju?
— Aiz Gaujiņas līcītē,
Mazajā ciemiņā.

6062. (5432.)

Kur tu augi, melnacīte,
Kad es tevi neredzēju?
Jau tās tavas melnas acis
Dažu puisi kairināja.

6063. (5433.)

Kur tu augi ozoliņ,
Kad es tevi neredzēju?
Es izdzinu ganīdama
Visus tautu tīrumiņus.

6064. (5434.)

Kur tu augi, skaistā meita,
Ka es tevi neredzēju?
Sasatiku pie vārtiņu,
Labrītiņu padodams.

6065. (5436.)

Kur tu augi, smuka meita,
Ka es tevi neredzēju?
— Es uzaugu pie māmiņas
Sarkan' rožu dārziņā.

6066. (5437.)

Kur tu augi, daiļš puisīti,
Ka es tevis neredzēju?
Vai tu augi jūriņā
Zaļas niedres galiņā?
— Es uzaugu uz akmeņa
Zilas jūŗas maliņā.

6067. (5439.)

Lai dižena, kas dižena,
Mātes meita, tā dižena;
Tēva dēli, purenīši,
Tie pacēla cepurīti.

6068. (5440.)

Lai snieg sniegi, lai līst līti,
Rītu iešu baznīcā;
Nežēloju zīda drēbu,
Godāj' savu augumiņu.

6069. (5441.)

Līdz pusīti es ielēcu
Sarkanās rozītēs:
Lai zied mani vaigu gali,
Kā sarkani rožu ziedi.

6070. (5442.)
Māte mani audzināja
Kā liepiņu dārziņā,
Lai es augu smuka, slaika,
Kā rozīte ziedēdama.

6071. (5443.)
Man bij viens bālēnītis
Kā ezera gaigalītis;
Ir to pašu meitas ķēra
Kā to vēja vanadziņu.

6072. (5444.)
Man meitiņas baltas auga
Kā baltie rācenīši:
Ik rītiņa mazgājās
Baltas kazas pieniņā.

6073. (5445.)
Man sarkani vaigu gali
Līdzi rožu lapiņām.
Tam vēl bij tēvam būt,
Kas man savu dēlu deva.

6074. (5446.)
Meitiņ, tavu daiļumiņu
Līdz pašam vecumam!
Tevis dēļ jauni puiši
Mazgā muti, ķemmē matus.

6075. (5447.)
N. N. māte savu meitu
Kā puķīti audzināja,
Kā puķīti, kā rozīti,
Kā sarkanu magonīti.

6076. (5449.)
Nē, puisīti, tevis dēļ
Es meitiņa skaista augu:
Pie maizītes es uzaugu,
Laime skaistu darināja.

6077. (5450.)
Ne visiem vītoliem
Līdz zemītes zari līkst;
Ne visiem ļautiņiem
Patīk manis augumiņš.

6078. (5451.)
Nekur bija skaidrs ūdens,
Kā vienāi avotā;
Nekur bija daiļas meitas,
Kā Ēdoles novadā.

6079. (5452.)
Nu vēl gribu meita būt,
Nu vēl meitas vārdu nest,
Nu vēl rozīt' i pazieda
Mana vaiga galiņā.

6080. (L. B.)
Ozols auga kalniņē
Dreijātām lapiņām;
Tā gribēja tēva dēli
Dreijāt savus augumiņus.

6081. (5454.)
Palaid mani, māmuliņa,
Brūklenīšu palasīt,
Lai es augu tik sarkana,
Kā sarkana brūklenīte.

6082. (5455.)
Paldies saku Dieviņam,
Kas man' daiļu audzinājs:
Vesal's manas kājas, rokas,
Dižans, skaistis augumiņš.

6083. (5456.)
Paldies saku māmiņai
Kas man dailu audzējuse:
Roze zied ar magonu
Manā vaigu galiņā.

6084. (5457.)
Paldies saku māmiņai
Par to gaŗu deguniņu:
Kad es kritu no kumeļa,
Uz deguna atdūros.

6085. (5459.)
Pieder man balti vaigi,
Sarkans rožu vainadziņš. —
Rožu lapas novītušas,
Balti vaigi noraudāti.

6086. (5460.)

Reti, reti tie siliņi
Ar baltiem ziediņiem:
Reta, reta mātes meita
Sarkaniem vaidziņiem.

6087. (5461.)

Rozes zied dārziņā
Sarkaniem ziediņiem;
Meitas sēd istabā
Sarkaniem vaidziņiem.

6088. (5462.)

Rozes zied, magonītes
Manu vaigu galiņos.
Dažu labu tēva dēlu
Tās rozītes karināja.

6089. (5463.)

Rudzu puķe smuka auga,
Daiļu ziedu noziedēja;
Vēl daiļāki es ziedētu,
Kaut bagāts tēvs, māmiņa.

6090. (5464.)

Sarkanbalti man vaidziņi
Līdz ar rožu lapiņām.
Tam vajaga zēnam būt,
Kas drīkst mani bildināt.

6091. (5465.)

Saulť, sārta uzlēkdama,
Paliek bāla, tecēdama;
Meitiņ', sārta uzaugdama,
Paliek bāla, dzīvodama.

6092. (5466.)

žēl dažam, ne vienam.
Par to manu augumiņu:
Redz raženi staigājam,
Ar godiņu dzīvojam.

6093. (5467.)

Ziedēj' mani balti vaigi
Sarkanām lāsītēm.
Dažam tēva dēliņam
Birst asaras raugoties.

6094. (5468.)

Sīku seju man' māsiņa,
Smalku rakstu villainītes;
Villainītes izauduse
Pa savam sejiņam.

6095. (5469.)

Skaista irbe siliņā
Cekuliņu darināja;
Skaista meita ciemiņā
Pierīt' vien balināja.

6096. (5470.)

Skaistas, skaistas puķes auga
Dūnotā purvājā;
Skaistas, skaistas zeltenītes
Mazajā ciemiņā.

6097. (5471.)

Skaista rozīt' i ziedēja
Manā vaigu galiņā.
Tautiešam dvēselīte
Kā guntiņa kvēlojās.

6098. (5472.)

Skaista, skaista tā rozīte,
Kas zied kalna galiņā;
Vēl skaistāka tā meitiņa,
Kas rozīt' iestādīja.

6099. (5473.)

Skaista, skaista tu, meitiņa,
Par visāmi meitiņām;
Tevis dēļi jauni puiši
Raudādami vien staigāja.

6100. (5475.)

Smuka, daiļa es izaugu
Bandinieka līgaviņa:
Smuidra, gaŗa, baltu seju,
Dzeltāniem matiņiem.

6101. (5477.)

Smuka meita, skaista meita
Avotāi mazgājās,
Pate saules spožumā,
Drēbes sniega baltumā.

6102. (5478.)

Smuka, smuka tā meitiņa,
Tā kā jūŗas cielaviņa,
Staigāj' ciema pagalmā
Sīkrozītes lasīdama.

6103. (L. B.)

Smuki, melli man matiņi,
Pilli riekstu čaumaliņ';
Sarkan balta man mutīte,
Jaunu puišu nobučota.

6104. (L. B.)

Sarkanbalta man mutīte
Jaunu puišu nobučota;
Smuki, melli man matiņi
Briežu, lāču nolaizīti.

6105. (5480.)

Smuks puisītis, daiļa rota,
Iznesīga valodiņa,
Piesit piesi pie zābaka,
Lec kumeļa mugurā.

6106. (5481.)

Smuks puisītis, sārti vaigi,
Iet pa ceļu raudādams,
Līdz zemīti brūni svārki,
Turku jēra cepurīte.

6107. (5482.)

Tā meitiņa kā puķīte
Pie māmiņas uzaugusi:
Jauka pati uzskatīt,
Jo jaukāka valodiņa.

6108. (5483.)

Tādi mani bālēliņi
Kā Vāczemes ozoliņi,
Es jau pati brāļu māsa
Kā Vāczemes magonīte.

6109. (5484.)

Tīšām gāju pār novadu,
Tīšām tautu kaitināju,
Zināj' savu drošu prātu,
Savu skaistu augumiņu.

6110. (5485.)

Tec, upīte, gana strauja,
Nemet liela līkumiņa;
Audz, māsiņa, gana skaista,
Nemin cita kājiņām.

6111. (5486.)

Trīs dižanas sārtas rozes
Kalniņā noziedēja;
Trīs dižani tēva dēli
Rasiņā mazgājās.

6112. (5487.)

Trīs meitiņas mazgājās
Baltā rožu dārziņā.
Tās bij daiļas uzaugušas,
Visas vienu gaŗumiņu,
Visas vienu gaŗumiņu,
Visas vienu smukumiņu.

6113. (5488.)

Trīs priedītes siliņā,
Visas vienu gaŗumiņu;
Trīs meitiņas māmiņai,
Visas vienu daiļumiņu.

6114. (5489.)

Vainadziņu darināju,
Kādu pati gribēdama;
Augumiņu nevarēju
Par Laimiņas laidumiņu.

6115. (5490.)

Viena pate brūklenīte
Tāļu spīdi kalniņā;
Viena pate daiļa meita,
Tāļu tika daudzināta.

6116. (5491.)

Viena pate mātei meita,
Saulē laist nedrīkstēja,
Saulē laist nedrīkstēja,
Lai vaidziņu nenoēd.

6117. (5492.)

Velēj' baltu paladziņu,
Vai bij linu, vai pakulu;
Godēj' savu augumiņu,
Vai bij liels, vai bij mazs.

6118. (5493.)
Visapkārt diena aust,
Vidū saule ritināja;
Visapkārt ķēžu josta,
Vidū mans augumiņš.

6119. (5494.)
Visi ļaudis to vien teica,
Ka man veca māmulīte;
Es meitiņa kā liepīte
No tās vecas māmulītes.

6120. (5495.)
Vismazā tērcītē
Visskaistās ievas zied;
Vismazā cieminā
Visskaistās zeltenītes.

6121. (5496.)
Auga man gaŗi mati,
Auga barga valodiņa.
Pate glaužu gaŗus matus,
Tautas bargu valodiņu.

6122. (5497.)
Auga man gaŗi mati,
Auga gudris padomīts.
Pate glaužu gaŗus matus,
Tautas gudru padomiņu.

6123. (5498.)
Augat, mani gaŗi mati,
Vizbuļos griezdamies;
No Vāczemes puiši nāca,
Manu matu lūkoties.

6124. (5499.)
Augat, mani gaŗi mati,
Vizuļos cirsdamies.
Tie būs labi naidu celt,
Kad es iešu tautiņās.

6125. (5500.)
Bāliņos dzīvodama
Kuplus matus audzināju:
Viena pati matu bize
Deviņiem žuburiem.

6126. (5501.)
Dižajam ozolami
Zelta zīle galiņā;
Mazajami brālītimi
Apzeltīti matu gali.

6127. (5502.)
Dzeguzīt, dzeguzīt,
Atdod meitām suseklīt',
Rītu būs svēta diena,
Meitām galva jāsukā.

6128. (5503.)
Dzeltān' bija man galviņa,
Sudrabota matu bize.
Ir dažam, ne vienam,
Mīlēj' mans augumiņš.

6129. (5504.)
Dzeltān' bija man galviņa,
Ūdens zīļu vaiņadziņš.
Sāp sirsniņa, deg actiņas
Tautiešam, raugoties.

6130. (5505.)
Dzeltān' i man matiņi,
Sarkans rožu vaiņadziņš.
I derēt piederēja
Māršu vidu līgojot.

6131. (5506.)
Dzeltān ir man matiņi,
Sarkans rožu vainadziņš.
Tas lai mani bildināja,
Kam ābeļu kumeliņš.

6132. (5507.)
Gluda, gluda man galviņa,
Ūdens zīļu vainadziņš.
Skrien, puisīti, lauz galviņu,
Rokā mani nedabūji.

6133. (5508.)
Dzeltān' samta man matiņi,
Sarkans rožu vaiņadziņš.
Tādiem nieka puisīšiem
Ne virsū neskatos.

6134. (L. B.)
Sudraboti man matiņ,
Zeltlapiņas vaiņadziņš;
Tam vaidzē puišam būt,
Kas nāk mani bildināt.

6135. (5509.)
Sidraboti man matiņi,
Zelta viju vaiņadziņu.
Vai tādēļ man atjāja
No Vāczemes precinieki?

6136. (5510.)
Dzeltēn' zīda man matiņi,
Sarkans zīļu vainadziņš.
Kas bij kāds saimenieks,
Nedrīkst manis bildināt.

6137. (5511.)
Iedzeltāni man matiņi,
Zaļa zīda matu pīņa.
Vajag gudra tautu dēla,
Lai var gudri maldināt.

6138. (5512.)
Iedzeltēni man matiņi,
Ūdens zīļu vainadziņš;
Tautiešam acis dega,
Kā raibam vanagam.

6139. (5513.)
Es, māmiņa, puišu dēļ
Gludas galvas nesukāju,
Tikai vien izsukāju,
Rudzu rogu pielīdušu.

6140. (5514.)
Es meitiņa kā liepiņa,
Dzeltēn' samta matiņiem,
Sarkan' rožu vainadziņu
Deviņām lapiņām.

6141. (5515.)
Gludu galvu i saglaužu,
Cieti spiežu vainadziņu:
Es nedevu vējiņam
Savu matu purināt.

6142. (5516.)
Gludu glaužu sev galviņu,
Pērļu liku vainadziņu.
Ne pilīte nestāvēja
Manā matu galiņā.

6143. (5517.)
Gludu, gludu galvu glaužu,
Vītin viju vainadziņu.
To dēliņu karināju,
Kam nebija līgaviņas.

6144. (5518.)
Kad es biju jauna meita,
Man slotiņas nevajdzēja:
Norāvuse bizei galu,
Izslaucīju istabiņu.

6145. (5519.)
Ko tie man labu dara,
Tie dzeltēni, gaŗi mati?
Nekā laba nedarīja,
Pie auguma piederēja.

6146. (5520.)
Mati, mani krepainīši,
Ap to zīļu vainadziņu.
Saka tautas raudzīdamas:
Kas to krepu bildinās.

6147. (5521.)
Melna zīda man matiņi,
Zaļa zīda matpīnītes;
Es gaidīju tautu dēlu,
Zelta seglu jājējiņu.

6148. (L. B.)
Koši melni man matiņi,
Sarkan zīda mapentiņš;
Tam vajaga puišam būt,
Kas var mani bildināt.

6149. (5523.)
Sudraboti man matiņi,
Zelta lapu vaiņadziņš.
Tam bij arī puišam būt,
Kas drīkst mani bildināt.

6150. (5524.)

Melna samta man matiņi,
Zaļa zīda matauklīte.
Vajag gudra tēva dēla,
Kas noņēma vainadziņu.

6151. (5527.)

Melni samta man matiņi,
Zaļa zīda matpīnīši;
Vēl jo skaisti piederēja
Sarkans zīļu vaiņadziņš.

6152. (5528.)

Pats audzēju līgaviņu
Dzeltāniem matiņiem,
Pats nopirku Vāczemē
Ūdens zīļu vainadziņu.

6153. (5529.)

Pin, māmiņa, man matiņus
Baltajā bantītē;
Tur stāvēja puiša sirds
Manā matu galiņā.

6154. (5530.)

Pinu, pinu, viju, viju,
Pie bērziņa stāvēdama:
Zeltu pinu pīnītē,
Sudrabiņu vijiņā.

6155. (5533.)

Ziedi, ziedi, ziedu pļava
Dzeltāniem ziediņiem;
Audzi, audzi, brāļu māsa,
Dzeltāniem matiņiem.

6156. (5534.)

Zelta griezti man matiņi,
Sidrabiņa vaiņadziņš.
Būs māmiņa, kas man dos
Savu dēlu arājiņu.

6157. (5535.)

Zelta griezti man matiņi,
Sudrabiņa vainadziņš.
Dažs gan bija nodomājis,
Nedrīkstēja bildināt.

6158. (5536.)

Zelta griezti man matiņi,
Sudrabiņa vainadziņš.
Tam dēlam lūkoties,
Kas sudraba jostu joza.

6159. (5537.)

Skaistas meitas nezināja,
Kā i sevi izdarīt:
Sukā galvas, skrūzē matus,
Grieza bizas gredzenā.
Tāpat dara pakaļā
Diženie tēva dēli:
Pirka elji, mazgā galvu,
Lai matiņi spīguļo.

6160. (5538.)

Smuka, smuka tā eglīte
Smalkajām skujiņām;
Smuka, smuka tā meitiņa
Dzeltainiemi matiņiem.

6161. (L. B.)

Man uzauga gaŗi lini
Dzeltēnām poļiņām;
Es meitiņa kā liepiņa,
Dzeltēniem matiņiem.

6162. (5539.)

Sudrabiņa man matiņi,
Zelta liku vainadziņu.
Tā bij traka dēlu māte,
Kas man savu dēlu liedza.

6163. (5540.)

Sidraboti man matiņi,
Zelta viju vainadziņu.
Kur tā tāda māte būs,
Kas man savu dēlu dos?

6164. (5541.)

Sidrabiņa man matiņi,
Zelta viju vainadziņu,
Tādiem štātes puisīšiem
No tālienes lūkoties.

6165. (5542.)

Trīs zīdiņus matos pinu,
Abi gali sudraboti.
Tai bij arī mātei būt,
Kas man savu dēlu dod.

6166. (5543.)

Vaski, vaski man matiņi,
Zelta kronis galviņā.
Ciema puiši, bālēliņi
Acis vien plīvināja.

Apģērbs un rota.

6167. (5573.)

Ak, Dievī, ak, Dievī,
Būt' es bijse muižas meita!
Es valkātu pirktus brunčus
Zaļām zīžu bantītēm.

6168. (5574.)

Ai, trinīta lindraciņ,
Rīt es tevi dedzināšu:
Kuŗš puisītis mani grib,
Negrib manu lindraciņu.

6169. (5575.)

Aiz ko mana māmuliņa
Ar ļaudiem nerunāja?
Zina manas villainītes
Ziediņiem locījusi.

6170. (5576.)

Aitiņ' manu, vilniņ' tavu,
Māmiņ tavu darījumu!
Kā ābeli sagšu sedzu,
Kā magoni vilnainīti.

6171. (L. B.)

Aud, māmiņ, villainīti
Sit dvielīti galiņā;
Kad es iešu tautiņās,
Kur asaras noslaucīšu.

6172. (5577.)

Apāvos baltas kājas
Pie melniem lindrakiem;
Mīl Dievam, žēl ļaudīm,
Redz man' skaisti staigājot.

6173. (5578.)

Apāvos baltas kājas
Pie melniem lindrakiem;
Jauni puiši no pakaļas
Zobus vien klabināja.

6174. (5579.)

Augat man, labi lini,
Augat, baltas avitiņas,
Lai es varu puškoties
Līdz bajāra meitiņām.

6175. (5580.)

Auzas, auzas, palīdziet
Kumeļam dubļu brist;
Brāļi, brāļi, palīdziet
Māsiņai sudrabiņ'.

6176. (5581.)

Bagāts tēvs savu meitu
Sudrabā kaldināja.
Sudrabiņš vien vizēja,
Pate graša nemaksāja.

6177. (5583.)

Balta, balta tā puķīte,
Ziedēdama ielejā;
Bija balta nebūdama,
Vēl baltāks priekšautiņš.

6178. (5584.)

Balta bija mātes meita,
Kas to baltu balināja?
Tēva rudzi, tēva mieži,
Mātes zirņu vācelīte.

6179. (L. B.)

Balta gāja mātes meit',
Kas to baltu balināj'?
Mātes kājas, mātes rokas,
Mātes labs likumiņš.

6180. (L. B.)

Mans brālīts kā kundziņis
Dzeltēniem matiņiem;
Tautu meita kā žīdene,
Ar melniem uzačiem.

6181. (5585.)

Balta ieva kalniņā,
Vēl baltāka lejiņā;
Baltu sedžu villainīti,
Vēl baltāka pūriņā.

6182. (5586.)

Balta gāja mātes meita
Kā baltā ābelīte.
Kā tā balta nestaigās,
Trīs meitiņas velētājas.

6183. (5587.)

Balta gāju ganiņos,
Balta ganus pavadīt.
Kur jūs mani redzējāt
Zilu, melnu staigājot?

6184. (5588.)

Balta mana vilnainīte,
Sarkaniem rakstiņiem;
Sarkans mans vainadziņš,
Sudrabiņa lapiņām.

6185. (5589.)

Balta puķe ezerā
Ziedus vien purināja;
Brāļu māsa bāliņos
Rotu vien darināja.

6186. (5591.)

Balta zied kalniņā, —
Vai bij ieva, vai ābele?
Ne bij ieva, ne ābele,
Tā bij liela brāļu māsa.

6187. (5592.)

Baltas gāja tās meitiņas,
Kas uzauag upmalā:
Baltu vilka, baltu sedze,
Mellu mērce upītē.

6188. (5594.)

Bija man, bija man,
Vēl vairāki vajadzēja:
Bija man linu krekli,
Vajag baltas villainītes.

6189. (5595.)

Bija man, bija man,
Vēl vajaga, vēl vajaga:
Bija man zīļu rota,
Vēl vajaga sudrabiņa.

6190. (5596.)

Bij saktiņas, bij krellītes, —
Ne kam lieti nederēja;
Ni man saktu, ni man kreļļu,
Es bij pati vēlīgā.

6191. (5597.)

Bite, bite man māsiņa,
Ābulā kājas āva,
Ābulā kājas āva,
Rasā muti mazgājās.

6192. (5598.)

Brāļi, brāļi, pērkat zeltu,
Es sudrabu nevalkāšu:
Sudrabs vilka gŗūtu svaru,
Gŗūt manam mūžiņam.

6193. (5599.)

Brāļi mani, brakalaiņi,
Visi lūšu kažokos;
Es māsiņa, krellainīte
Sidrabiņa zābakos.

6194. (5601.)

Brāļu māsa sētiņā
Kā saulīte istabā;
Nebij zelta, nej sudraba,
Tik baltās vallainītes.

6195. (5602.)

Brīnumiem, pasakām
Aug māsiņa bāliņos:
Liepu lapu villainīte,
Zītar' ziedu vainaciņš.

6196. (5603.)

Darin' daiļi, māmuliņa,
Ne tu ilgi darināji:
Šo ziemiņu, vasariņu,
Līdz citam rudeņam.

6197. (5604.)

Dievam tika, ļaudīm žēl,
Ka man raibi mugurā.
To man dara avju stallis,
Manas pašas tikumiņš.

6198. (5605.)

Dievam tika, ļaudīm žēl,
Ka raženi es staigāju.
Augs liniņi, vērpšu smalki,
Vēl staigāšu jo raženi.

6199. (5606.)

Dīkļo, dākļo
Par ustabiņu,
Kam brāļi nepirka
Vizuļa kroņa,
Vizuļa kroņa,
Zvārguļu jostas.
Vizuļa kronis
Spīdēt spīdēja,
Zvārguļa josta
Skanēt skanēja.

6200. (5607.)

Dod, Dieviņ, dzīvojot,
Kad nebija uzaugot,
Kad nevilku uzaugot
Linu krekla mugurā.

6201. (5608.)

Dod, māmiņa, man vairāk,
Man vairāk vajadzēja;
Tik vajaga brāliņam
Cik krekliņu mugurā.

6202. (5610.)

Dzeltainā cielaviņa
Augstu nesa cekuliņu;
Tā es ar', tā es ar',
Bāliņos dzīvodama.

6203. (5611.)

Iemu, iemu, teku, teku,
Kur māmiņa mani sūta,
Mēļu rotu pelnīdama,
Vizuļotu vainadziņu.

6204. (5612.)

Ekur meitu meitenītes,
Aplam tādu nedabūs;
Visām brunči šņorēm vērti,
Visām zīļu vainadziņi.

6205. (5613.)

Es ar savu māmuliņu
Vienreiz gluži sabāros:
Jau man rudas vilnainītes,
Vēl mazgāja rāvienā.

6206. (5614.)

Es bagāta mātes meita,
Piecas runkas lindrakiem.
Pieci puiši, pusbaznīcas
Uz man's vienas raudzījās.

6207. (L. B.)

Ai māmiņa, ai māmiņa,
Aud man kuplu lindraciņu,
Kad aiziešu tautiņās,
Lai man auga kupli lini.

6208. (5616.)

Es bij' puisis, man bij nauda,
Es par naudu nebēdāju:
Dārgu pirku cepurīti,
Viegli liku galviņā.

6209. (5617.)

Es bij puika, man bij nauda,
Es par naudu nebēdāju:
Sievai pirku zīda kleiti,
Sev sidraba zābaciņus.

6210. (5618.)

Es deviņu brāļu māsa
Sīkajāi sudrabāi,
Pate sēdu sudrabā,
Vainags zelta lapiņām.

6211. (5619.)

Es izvīlu māmiņai
Visas baltas vilnanītes,
Mīkstas cisas taisīdama,
Pagalvīti bāzīdama.

6212. (5620.)
Es mātei pirmā meita,
Pirmā māļa malejiņa;
Man palika brūni brunči,
Ar bantēm vilnainīte.

6213. (5621.)
Es mātei viena meita,
Es raženi turējos:
Līdz zemīti brūni svārki,
Sārkans rožu vainadziņš.

6214. (5622.)
Es māmiņai viena meita,
Visa laba gribētāja:
Gribēj' laba pavalkāt,
Lab' ielikt pūriņā.

6215. (5623.)
Es māmiņai viena meita,
Visa laba gribētāja:
Līdz zemīti brunčus velku,
Līdz jostiņu sidrabiņu.

6216. (5624.)
Es mātei viena meita,
Visa laba gribētāja:
Priekšā gribu priekšautiņu,
Pakaļā matauklīņu.

6217. (5625.)
Es nabaga bērns bij',
Man bajār' laim' bij:
Tāpat svārk' plān' slauk',
Kā bajār' meitiņām.

6218. (5626.)
Es nabaga bērniņš biju,
Tāpat gāju, kā bajārs,
Tāpat sēdzu sudrabiņu
Kā bajāra meitiņām.

6219. (5627.)
Es nabaga māsa biju,
Man nabaga bālēliņi:
Ne man korpe māsiņē,
Ne zābaka brālīšam.

6220. (5628.)
Es nebiju lepnu ļaužu,
Es tik lepni nenešos,
Es nesedžu div' saktiņu
Savā krekla vīlītē.

6221. (5629.)
Es nebiju tik bagāta,
Kā tās citas mātes meitas;
Viduškiju ļaužu bērns,
Viduškiju rotu nešu.

6222. (5630.)
Es samalu smalku mālu
Par visām māsiņām;
Man uzsedze māmuliņa
Rupāko villainīti.

6223. (5631.)
Skanēdama pārtecēju
Par bāliņa pagalmiņu:
Skan zīlītes, skan pērlītes,
Skan vizuļu vainadziņš.

6224. (5632.)
Es uzaugu pie māmiņas
Kā mazā preilenīte,
Baltās diegu zeķītēs,
Sarkanās kurpītēs.

6225. (5633.)
Es uzvilku treju brunču,
Apsagriežu ritenie;
Divi manas pašas austi,
Treši manas māmuliņas.

6226. (5634.)
Gādājiet, bālēliņi,
Nav man tēva gādātāja,
Gādājiet brūnus svārkus
Pie baltās vilnainītes.

6227. (5635.)
Galviņ' mana nepanesa
Dzeltano vizulīšu:
Rīgā pirka div' brāliņi,
Viens otram spītēdami.

6228. (5636.)

Gan pazinu purva bērzu
Vilnotām lapiņām;
Gan pazinu mātes meitu,
Tai kuplāki sedzieniņi.

6229. (5637.)

Gan pazinu to meitiņu,
Kuŗa tēvu klausījusi:
Līdz zemei brūni svārki,
Līdz jostai sudrabiņš.

6230. (5638.)

Godam mana zīļu rota,
Godam zīļu vainadziņš,
Godam to izvalkāt,
Bāliņos dzīvojot.

6231. (5639.)

Grib puisītis daiļi iet,
Nav tam zelta zābaciņu;
Ūdriņš gul kārklienāi,
Tam ir zelta zābaciņi.

6232. (5640.)

Grib siliņis tā ziedēt,
Kā zied manas villainītes.
Kur silam tādi ziedi,
Kur sarkani dzīpariņi?

6233. (5641.)

Gŗūtas manas villainītes,
Ozoliņa gŗūtumā:
Visi stūŗi pielocīti
Tēva vecu dālderīšu.

6234. (5642.)

Gŗūti kāpu kalniņā,
Daiļu rāvu āboliņu;
Pie māmiņas gŗūti bija,
Daiļi sevi darināju.

6235. (5643.)

Gulbis savas baltas spalvas
Ezerāi nomazgāja;
Bajārs savas daiļas meitas
Sudrabāi kaldināja.

6236. (5644.)

Kā zinātu, ka vasara,
Kad puķītes neziedētu?
Kā zinātu, ka meitiņa,
Kad tā daiļi nestaigātu.

6237. (5645.)

Kad es biju bandenieks,
Man bij piecas cepuriņas:
Div' caunenes, div' seseles,
Balta jēra plikcepure.

6238. (5646.)

Kad es biju jauna meita,
Es dažādi lepojos:
Es uzšuvu tādus lamžus,
Piecas ļipas pakaļā.

6239. (5648.)

Kāda kuŗa diena bija,
Tādu sedzu villanīti:
Saules dienu baltu sedzu,
Lietus dienu pelēko.

6240. (5649.)

Kājās man baltas zeķes,
Rokās zelta gredzentiņi;
Tautiešam acis deg
Kā raibam vanagam.

6241. (5650.)

Kas kait puišam nedzīvot,
Puišam cauna cepurīte,
Puišam cauna cepurīte,
Krunkotaiņi zābaciņi.

6242. (5651.)

Kas man deva to rotiņu,
Kas citām meitiņām?
Kas man deva to vaļiņu,
To rotiņu darināt?

6243. (5652.)

Kas citam par to kait,
Ka man svārki zemi slauka?
Man pašam baltas aitas,
Māmiņ' svārku audējiņa.

6244. (5653.)

Ķēdēm kalu ozoliņu, —
Šķind bitīte laipodama;
Māsai pirku sudrabiņu, —
Žēl tautām skatoties.

6245. (5654.)

Knipu knapu man kurpīte
Deviņiem dibeniem.
Tur es viņas novalkāšu,
Treju māsu panākšos.

6246. (5655.)

Ko es biju sariebusi
Savai baltai māmiņai,
Ka tā manas villainītes
Baltu diegu appuškoja?

6247. (5656.)

Ko līdz puisim brūni svārki,
Kad nav laba tikumiņa,
Kad piedzēris krīt dubļos,
Brammē savu kumeliņu.

6248. (5657.)

Ko nu tēva pieminēt,
Nav man tēva pirkumiņa;
Māmuliņu pieminēju,
Cik segdama lakatiņu.

6249. (5658.)

Ko pelnīji, mūs' māsiņa,
Ilgus gadus dzīvodama?
Es pelnīju slēšu kreklu,
Divi zelta gredzeniņus.

6250. (5659.)

Kupla mana brūna kleita,
Sarkans rožu vainadziņš.
To man pirka lepni svaiņi,
To bagāti bālēliņi.

6251. (5660.)

Kupli bija ābelīte
Baltus ziedus izlaiduse;
Vēl jo kupli mātes meitas
Vilnainītes sasegušas.

6252. (5661.)

Kupli mani brunči bija,
Sarkans rožu vainadziņš.
Zēni kājas nodauzīja,
Man pakaļ dzīdamies.

6253. (5662.)

Kur, puisi, raugies?
Šurp, puisi, raugies!
Bija mans augums
Trijādu rotu:
Bij zīļota, bij pērļota,
Bij sudraba matpiniņš.

6254. (5664.)

Labāk man vīze plīsa,
Ne kā man aukla trūka:
Pati vīžu pinējiņa, —
Nava auklu vījējiņa.

6255. (5665.)

Ļaudis mani lepnu teica,
Redz raženi staigājam,
Redz raženi staigājam,
Redz raženus bālēliņus.

6256. (56666.)

Ļaudis mani lepnu sauca,
Redz ražanu staigājam.
To man dara linu druva,
Mana paša tikumiņš.

6257. (5667.)

Ļaudis mani lepnu teica,
Redz raženi staigājam.
Celšos agri, vērpšu smalki,
Vēl staigāšu jo raženi.

6258. (5668.)

Ļaudis mani slinku teica,
Šlinkus manus bālēliņus.
Kaut man tiktu, es varētu
Sudrabiņa jostu jost.

6259. (5669.)

Lepnis bija mans brālīts,
Vēl lepnāka es māsiņa:
Brāļam bija santa kurpes,
Man bij zīža villanīte.

6260. (5670.)

Linu, linu, ne pakulu
Šie deviņi gabaliņi;
Cauņu, cauņu, ne vāveru,
Bāliņ, tava cepurīte.

6261. (5671.)

Māmiņai glāžu kurpes,
Šķiļ uguni staigājot;
Man sudraba zābaciņi,
Es sudraba valkātāja.

6262. (5672.)

Māsiņ, greznu nenesāji,
Pie brālīša dzievādama!
Aties tev tā dieniņa,
Kad tev greznu vajadzēs.

6263. (5673.)

Māte man pašuvuse
Izliecamu lindraciņu.
Skrej, puisīti, lauz degunu,
Rokā manis nedabūsi.

6264. (5675.)

Man bij viena villainīte
Ozoliņa smagumā;
Vēl dzīrās bālēliņi
Stūŗos kalt sudrabiņu.

6265. (5676.)

Man, māmiņa, linu kreklu,
Brālītim pakuliņu.
Brālītim linu krekli
Tautu meitas pūriņā.

6266. (5677.)

Man nebija sudrabiņa
Ne vērdiņa dižumiņa.
Vai tādēļ es nebūšu
Bandinieka līgaviņa?

6267. (5678.)

Man pazuda ķēdes josta,
Pa silīti tecēdam.
To, bitiņa, tu atrod',
Sila ziedus lasīdam.

6268. (5679.)

Man zemīte līgojās,
Ar bāliņu runājot:
Bāliņam zelta josta,
Man sudraba vaiņadziņš.

6269. (5681.)

Mana balta villanīte
Drauga bērnu mugurā.
Gŗūt bij man pašai iet,
Žēl baltās villanītes.

6270. (5682.)

Manas baltas villainītes
Dzīpariņu nepanesa;
Vēl brālīši lielījās,
Zeltiem stūŗus kaldināt.

6271. (5683.)

Mans bāliņš Rīgā brauca,
Es tam devu zīļu grožu;
Viņš, no Rīgas pārbraukdams,
Man atveda zīļu rotu.

6272. (5684.)

Mazs bij Raņķu novadiņš,
Bet raženi turējās:
Puišiem cauņu cepurītes,
Meitām zīžu vainadziņi.

6273. (5685.)

Mēļu vilku, mēļu sedzu,
Man māmiņa mēļotāja.
Kur sēdēju, kur stāvēju,
Tur nobira mēļu ziedi.

6274. (5686.)

Mēs bijām div' māsiņas
Kā ūdens raudaviņas,
Mums kreklini sniega balti,
Šķiet saulīti atspīdēt.

6275. (5687.)

Tautu dēlis man vaicāja,
Daudz gabalu lindrukam.
Citam pieci, citam seši,
Šim deviņi gabaliņi.

6276. (5688.)

Meitu dēļ es izdevu
Savu labu kumeliņu:
Citai pierku ķēdes josti,
Citai zelta gredzeniņu.
Pats savai māsiņai
Nepierk' dižu sudrabiņu.

6277. (5689.)

Melni brunči, balts priekš-
auts, —
Ekur meita kā jumprava!

6278. (5690.)

Mūsu meitas kaunējās
Darbos iet pastalām,
Tās apāva, tās apvilka
Peļu ādu zābaciņus.

6279. (5691.)

Mūsu meitas lielījās
Paš' austiem uzvalkiem.
Es dzirdēju, es redzēju,
No žīdiņa nopirkam.

6280. (5692.)

Nav visām irbītēm
Apzeltīti spārnu gali;
Nav visām meitiņām
Mātes austas villainītes.

6281. (5694.)

Nekait nieka nevienam,
Ka man svārki zemi slauka.
Skroderīša meita biju,
Vēverīša līgaviņa,
Mana paša tikumiņis
Liek raženu mugurā.

6282. (5695.)

Nekur nav tādu meitu,
Kā tāi mūsu zemītē:
Ik vakara vietu taisa,
Uzklāj baltu paladziņu;
Ik sestdienas pirti kūre,
Ik sestdienas balti krekli.

6283. (5696.)

Nevar galvas pagrozīt
Aiz lieliem vizuļiem.
To darīja div' bāliņi,
Viens otrā lūkodami.

6284. (5697.)

Nopin vīzes bālēliņ,
Pa manai kājiņai,
Es tev kreklu šūdināšu
Pa tavam augumam.

6285. (5698.)

Palaiž mani māmuļiņa,
Ij es pati palaižos:
Divreiz vilku linu kreklu
Ar to vienu velējumu.

6286. (5699.)

Paldievs saku māmiņai
Par to labu rinduciņu:
Zīd' ar zeltu sametusi,
Sudrabiņu atradusi.
Cits puisītis mani mīl,
Cits mīl manu rinduciņu.

6287. (5700.)

Paši brāļi sav' māsiņu
Celtin cēla lielumā:
Augstas kurpes šūdināja,
Platu pirka vaiņadziņu.

6288. (5701.)

Piecas dienas ar pusdienu
Uz baznīcu taisījos;
Pieci puiši, pusbaznīcas
Uz manim skatījās.

6289. (5702.)

Pieci brāļi, viena māsa,
To mēs dārgi dārdzinām:
Trīs pirkām zelta jostu,
Div' sudraba gredzeniņu.

6290. (5703.)

Piecu brāļu māsa biju,
Piecas sedzu villainītes,
Lai spīdēja stūrīšos
Piecu brāļu sudrabiņš.

6291. (5704.)

Pelēkā villainīte,
Kur es tevi izgodēju?
Migliņāi, rasiņā,
Tur es tevi izgodēju.

6292. (5705.)

Pirkat man, bālēliņi,
Neba man daudz vajaga:
Līdz zemīti brūnus svārkus,
Līdz jostiņu sudrabiņu.

6293. (5706.)

Pirc, brālīt, lakatiņu,
Tava nauda nezudīs;
Ja zudīs tava nauda,
Es jau pate nezudīšu.

6294. (5707.)

Brālīts manim kurpes šuva
Ar sudraba podziņām,
Lai varēju tautu dēlu
Ar kājiņu kaitināt.

6295. (5708.)

Pirc, brālīti, platu jostu,
Lai māsiņa tieva aug.
Kā niedrīte līgojās
Tautu dēlu druviņā.

6296. (5709.)

Pērc, bāliņi, samta kurpes,
Es adīšu zīda zeķes,
Lei ļautiņi neapsmēja
Mani tāļu tautiņās.

6297. (5710.)

Pirc, bāliņi, zelta kurpes,
Es darīšu zīda zeķes,
Ka varēju tautu dēlu
Ar kājiņu sveicināt.

6298. (5711.)

Pirc, meitiņa, ko tu gribi,
Kas pašai patīkās:
Trīs vērdiņi matu bante,
Kapeiciņu prievītīts.

6299. (5712.)

Plīst, plīst kurpītes,
Māte dos citas.
Kad nedos māte,
Dos bāluliņš.

6300. (5715.)

Puiši mani nepazina,
Es no mežu iztecēju,
Sīku zīļu vaiņadziņu,
Stīgām šūtu villainīti.

6301. (5717.)

Puisīt šķelmi, tu bij šķelmis,
Tev bij šķelma valodiņa:
Kur tās tavas šūtas kurpes,
Solītie gredzeniņi?

6302. (5718.)

Pupiņai raibi ziedi,
Man raibāka villainīte.
Kas, pupiņa, tev raiboja,
Man raiboja māmuliņa.

6303. (5719.)

Puško, māmiņa,
Es viena meita,
Kā tās puško,
Kam piecas, sešas.

6304. (5720.)

Puško mani, māmuļīte,
Nepuško bālēliņu:
Pārvezsim brālītim
Tautu meitu puškotāju.

6305. (5721.)

Rīgā pirku priekšautiņu,
Jelgavā šūdināju,
Jelgavā šūdināju,
Ar dimanta rakstiņiem.

6306. (5722.)

Čaukstēt čaukst, neskanēja,
Tēva vaina, ne māmiņas:
Māte auda vilnanītes,
Tēvs nepirka sudrabiņa.

6307. (5724.)

Rota, rota, skaista rota, —
Kas tev skaistu darināja?
To darīja veikli pirksti,
Pate daiļa nesējiņa.

6308. (5725.)

Rotaliņa rotas raud,
Klēts priekšā sēdēdama.
Nej māmiņa rotas deva,
Nej dod klēts atslēdziņas.

6309. (5726.)

Es saimnieka meita biju,
Gāju ganu izvadīt.
Man kurpītes kripu, krapu,
Jostu gali spīguļoja.

6310. (5728.)

Sarkans mans vaiņadziņš,
Melna samta man kleitiņa.
Uz manim puiši krita,
Kā uz siltu medus maizi.

6311. (5730.)

Žēl bij man, māmaliņ,
Ka man Ievas nekristīji:
Ieviņai balti ziedi,
Man ir baltas villanītes.

6312. (L. B.)

Ievas ziedos, māmuliņa,
Velē manas villainītes;
Lai zied manas villainītes,
Kā ieviņas līcītī.

6313. (5732.)

Žēlumiem nevarēju
Uz māsiņas raudzīties:
Tā staigāja melnu kreklu,
Noputējšu vainadziņu.

6314. (5733.)

Šī meitiņa, tā meitiņa
Baltajām zeķītēm;
Tām bij aitas baltu vilnu,
Baltajām kājiņām.

6315. (5734.)

Šuv man kurpes, kurpenieki,
Zīda diegu rakstīdamis:
Visi ļaudis mani sauca
Zeltenīša līgaviņu.

6316. (5736.)

Ziedi, ziedi, āra pļava,
Zied', māsiņa, brāliņos!
Ziediem pļava nolīkuse,
Ielokiem brāļu māsa.

6317. (5737.)

Zeltis man nepieder,
Sudrabiņa nevalkāju;
Pieder mēļu villainīte, —
Tās māmiņa man nedeva.

6318. (5738.)

Zīlītei, žubītei
Pabeŗam linsēkliņu;
Jaunajāmi māsiņām
Pa saujiņai sidrabiņa.

6319. (5739.)

Zini, zini, māmuļīte,
Ko vajaga meitiņām:
Melnu kurpju, baltu zeķu,
Spožu zīļu vaiņadziņu.

6320. (5740.)

Zirgs zirgā, loks lokā,
Vis' uz Rīgu aiztecēja.
Tie atveda mūs' meitām
Visu Rīgas sudrabiņu.

6321. (5741.)

Skaistu puķīt' i norāvu,
Vēl skaistāka dārziņā;
Baltu sedžu vilnanīti,
Vēl baltāka pūriņā.

6322. (5742.)

Skaistu raibīt' i redzēju
Māmaliņas pūriņā.
Vai ir tev, māmaliņa,
Tik dižena nesējiņa?

6323. (5743.)

Skaistums, mans skaistumiņš,
Kas to skaistu darināja?
Māte veca, nevarēja,
Paša maza, nemācēju.

6324. (5744.)

Skanēt skan man maļot,
Skanēt skan velējot:
Zīles skan man maļot,
Gredzeniņi velējot.

6325. (5745.)

Smilga auga atmatā,
Es savos brālīšos;
Smilga rasu nepanesa,
Es brālīšu sudrabiņu.

6326. (5746.)

Strauja, strauja tā upīte,
Kam akmeņi dibenā;
Stalta, stalta tā māsiņa,
Kam bagāti bālēliņi.

6327. (5748.)

Sudrabota irbe skrēja
Par kundziņa tīrumiem;
Pati irbe sudrabota,
Spārnu gali apzeltīti.

6328. (5749.)

Sunīts rēja, gailīts dzied,
Zaglīts mātes klētiņā:
Mātes pašas meita bija,
Mātei zaga villainītes.

6329. (5750.)

Svēt' Mār' man iedev'
Mell' zīd' nēzdodziņ',
Lai es sien' gāliņē,
Kad es iet tautiņās.

6330. (5751.)

Tam puišam brūni svārki,
Tam kliboja kumeliņš;
Man pelēki mātes austi,
Man dancoja kumeliņš.

6331. (5753.)

Tēva, tēva es meitiņa,
Mātes daudz nebēdāju:
Tēvs man pirka pirktus svārkus,
Saujā naudu turēdams.

6332. (5755.)

Tīrumnieku puisēniņ,
Nesmej meža meitiņām:
Gaŗa zāle, liela rasa, —
Augstu nesa lindraciņus.

6333. (5756.)

Tu, tautiet, es, tautiet,
Uz tās vienas zeltenītes;
Tu pirc pērles, es gredzenu,
Tad būs smuka zeltenīte.

6334. (5757.)

Uz robežu dzīvodama,
Trejād' rotu darināju;
Kur' maliņu pagriezosi,
Tās rotiņu i nēsāju.

6335. (5758.)

Vairāk raudu es par tēvu,
Ne kā savas māmuliņas:
Māte auda, kā rībēja,
Tēvs nopirka, kā skanēja.

6336. (5760.)

Vanadziņi, vanadziņi
Mani balti bālēliņi!
Vai tādēļ vanadziņi,
Ka pelēki mētelīši?

6337. (5761.)

Viena biju vientulīte
Es savai māmiņai;
Tā man deve, tā nedeve
Tās baltās vilnainītes.

6338. (5762.)

Velc, brālīti, trejus svārkus,
Tev trejādas audējiņas:
Auž māmiņa, auž līgava,
Auž bitīte ozolā.

6339. (5765.)

Cita māte rotas raud,
Cita raud nesējiņas;
Kuŗai mātei rota bija,
Tai nebija nesējiņas.

6340. (5767.)

Es to savu vainadziņu
Skaistu vien darināju:
Divi liku zelta pušķi,
Trešo sīka sudrabiņa.

6341. (5769.)

Ailu, manu vaiņadziņu,
Rudajām zīlītēm!
Bierst tautām asariņas,
Uz manim raugoties.

6342. (5770.)

Ai, meitenītes,
Ai, dzeltenītes,
Kur šķināt sarkanrozes?
Kur pināt vainadziņu?
— Muskavā šķināms,
Ruskavā pināms
Danckavā nodancojām.

6343. (5771.)

Ai, zaļā bērzu birze,
Tavu skaistu vaiņadziņu!
Man bāliņis Rīgā pirka,
Vēl tik skaista nenopirka.

6344. (5772.)

Aiz Daugavas gaŗi kārkli
Dzeltēniem ziediņiem.
Kaut varētu pāri tikt,
Nodarītu vaiņadziņu.

6345. (5774.)

Aiz Daugavas melni meži
Dzeltēniem ziediņiem.
Pārceliet, bālēliņi,
Lai es viju vainadziņu.

6346. (5775.)

Aiz Daugavas ozoliņi
Rindiņā saauguši;
Man vienai caurejot,
Zars norāva vainadziņu.

6347. (5776.)

Aiz Daugavas rožu dārzi
Baltā smilšu kalniņāi;
Pārceliet, bālēliņi,
Lai es viju vainadziņu.

6348. (5777.)

Aiz ko man brāļi pirka
Vizuļotu vainadziņu?
Druvā man saulē lēca,
Druvā saule norietēja.

6349. (5778.)

Aiz upītes ganīdama,
Kārklos kāru vainadziņu.
Vai tie akli ciema puiši,
Ka tie manis neredzēja.

6350. (5780.)

Aiz upītes melni elkšņi,
Zemzarīši ozoliņi.
Cauri gāju, nenorāva
Manu zīļu vainadziņu.

6351. (5781.)

Aiz upītes sienu pļāvu,
Liepā kāru vainadziņu.
Kas gribēja man's redzēt,
Lai redz manu vainadziņu.

6352. (5782.)

Aiz upītes zelta birze
Dimantiņa lapiņām,
Tur meitiņas kroņus pina,
Tur puisīšus kaitināja.

6353. (5783.)

Aiz vakara, vakariņa
Nesaviju vainadziņa.
Aiz vakara nesaviju,
Vai aiz sava netikuma?

6354. (5784.)

Ak, tu Dievs, nu es būšu
Dravenieka līgaviņa:
Man bitīte iesameta
Vainadziņa cekulā.

6355. (5785.)
Apkārt gāju bērziņami,
Bērza lapas skaitīdama;
Cik lapiņu bērziņāi,
Tik lapiņu vaiņakā.

6356. (5786.)
Apkārt griezu, tad valkāju
Savu zīļu vaiņadziņu,
Kad netiku tāi vietā,
Kur domāju uzaugdama.

6357. (5787.)
Aug liepiņa kalniņā,
Platas lapas galiņā;
Es uzaugu pie māmiņas,
Galvā zelta vainadziņš

6358. (5788.)
Autiņš man piedzemot,
Autiņš man nomirstot;
Tik to zīļu vainadziņu
Kā ciemot paciemoju.

6359. (5789.)
Barga tēva meita biju,
Bargu viju vaiņadziņu:
No ērkšķiem, no dadžiem,
No paegļu zariņiem.

6360. (5766.)
Ai, jaunā vasariņa,
Kādu vīšu vainadziņu?
Lazdiņai skaisti ziedi,
Tā ziedēja gavēnī.

6361. (5790.)
Baltābola pļavu bridu,
Rokā nesu vaiņadziņu,
Lai rasiņa neiebira
Manā zīļu vaiņagā.

6362. (L. B.)
Baltābolu pļavu bridu,
Rokai nesu vaiņadziņ';
Lai tie mani neierauga
Baltābola pļāvējiņi.

6363. (5792.)
Bērziņš auga uz akmeni
Zeltītām lapiņām;
Tur es kāru vainadziņu,
No druviņas pāriedama.

6364. (5793.)
Bērziņš auga ceļmalā
Trinītāmi lapiņām;
Ir es savu vaiņadziņu
Trim kārtām darināju.

6365. (5794.)
Bērziņš lapas darināja,
Es darinu vainadziņu;
Bērzam lapas šo vasaru,
Man vainags uzaugot.

6466. (5795.)
Bērziņš lapas darināja,
Lapu lapas galiņā;
Es vainagu darināju,
Zīli zīles galiņā.

6367. (5796.)
Beidzamās rozes sēju,
Beidzamās magoniņas;
Beidzamo vainadziņu
Bālīts pirka raudādams.

6368. (5797.)
Beidzamās rozes sēju,
Beidzamās magonītes:
Beidzamo vasariņu
Valkāj' rožu vainadziņu.

6369. (5798.)
Bērzauniešu meita biju,
Bērza viju vainaciņu;
Lai tās pašas Mārsnenietes
Priežu skuju darināja.

6370. (5799.)
Bij manā galviņā
Triju rindu vaiņadziņi;
Vienu ņēmu, otru liku,
Trešo tautas kaitināju.

6371. (5800.)

Bij manāi vainagā
Trīs diženi cekuliņi:
Vīna putas, alus putas,
Brandavīna dzirkstelītes.

6372. (5801.)

Bite, bite, meita, meita,
Tās nerieba nevienam:
Bite stāv ābulā,
Meita zīļu vaiņagā.

6373. (5802.)

Bite spārnus šķindināja
Gaŗām manu vainadziņu:
Gribēj' mani ieprecēt
Dravenieka dēliņam.

6374. (5803.)

Brāļa birzi izstaigāju,
Rokā nesu vainadziņu,
Lai tie mani nenobira
Brāļa pirkti vizulīši.

6375. (5804.)

Brāļi, brāļi, taisiet spostas
Pelēkiem vanagiem:
Cik saviju rožu kroni,
Tik nospēra vanadziņš.

6376. (L. B.)

Vanadziņš lidinās
Gribēj manu vainadziņ;
Lidin augstu, lidin zemu,
Vainadziņ, nedabos,
Es nedošu vainadziņ
Vanagami lidināt.

6377. (5805.)

Brāļi māsu aizslēguši
Pētersīļu dārziņā;
Pētersīļi nobiruši,
Nobirst māsas vaiņadziņš.

6378. (5806.)

Brāļi man kroni kala,
Redz raženu izaugam.
Tik tie mani neiedeva
Muiženieka dēliņam.

6379. (5807.)

Brāļi man kronu pierka,
Es nav krona valkātāja.
Lai valkāja muižu meitas,
Tās negāja druviņāi.

6380. (5808.)

Brāļi man kroni pirka,
Sudrabā mērcēdami,
Lai spīdēja, lai mirdzēja,
Kā sudraba gabaliņš.

6381. (5809.)

Brālis kala vaiņadziņu,
Uz meitām lūkodams.
Kali zelta vaiņadziņu,
Kal sudrabiņa gredzentiņu.

6382. (5810.)

Bāliņam pavaicāju,
Kādu vīt vainadziņu.
— Vij, māsiņ, sarkan' rožu,
Tāds tev labi piederēs.

6383. (5811.)

Brīžam sēju rozes manas,
Pa brīžam mar-rozītes;
Brīžam tautas kaitināju
Ar mar-rožu vaiņadziņu.

6384. (5812.)

Būt' bij man to zināt,
Ka neveiklis manis gaida,
Es būt' savu vainadziņu
Priežu skuju darinājsi.

6385. (5813.)

Daiļa meiča kroņus pina
Visiem puķu ziediņiem:
Zilas puķes, baltas puķes
Tā iepina vaiņagā;
Pašā kroņa viducī
Tā iepina baltābolu.

6386. (5814.)

Daugaviet brālēliņ,
Ko atnesi māsiņai?
Daugaviešu vaiņadziņu,
To atnesu māsiņai.

6387. (5816.)

Dedzi gaiša, uguntiņa,
Tu dzisīsi šovakar;
Spīdi, manu vaiņaciņu,
Tev' noņems šoruden.

6388. (5817.)

Dienas vidu, man' māsiņa,
Sargā savu vainadziņu:
Dienas vidū karsta saule,
Novīst puķu vainadziņš.

6389. (5818.)

Dievs, dod manim šoruden
Dabūt šķiedru galvas autu,
Nu jau man apnikuši
Tie zeltīti vizulīši.

6390. (5819.)

Diezgan man šo vasaru
Ar to vienu vaiņadziņu;
Tā ar vienu tēva dēlu
Diezgan man mūžiņā.

6391. (5820.)

Divi, divi sabārās
Rīgāi bodes dibanāi :
Tautiets pirka sleiša mici,
Bāliņš zīļu vaineciņu.

6392. (5821.)

Droša tēva meita biju,
Droši nesu vainadziņu;
Cauri gāju puišu baru,
Galvā zīda vainadziņš.

6393. (5822.)

Dzeltāns mans vainadziņš
Kā dzeltāna bērza lapa.
Jo dzeltēja, jo valkāju,
Tautām sirdi ēdināju.

6394. (5823.)

Dzīrās tautas šoruden
Vītēt manu vainadziņu;
Es pakāru kaŗamo
Dzeltānos vizulīšus.

6395. (5824.)

Ievu ziedu kroni pinu,
Zaķu pekas vaiņadziņu.
Kad atnāca ciema puiši,
Abus divus novalkāju.

6396. (5825.)

Eima, meitas, apšajā,
Vijam apšu vainadziņus;
Zelta nauda tā neskan,
Kā skan apšu vainadziņi.

6397. (5826.)

Eita, meitas, kad iedamas,
N'eita sebu vakarā:
Vakars nāca, miglu laida,
Rasa krita vaiņagā.

6398. (5827.)

Es ar savu bālēliņu
Apkārt rožu pili braucu.
Ej iekšā, bālēliņ,
Pērc man rožu vainadziņu.

6399. (5828.)

Es atradu ganīdama
Vecas mātes vainaciņu;
Ne rokāi nepajēmu,
Lai es veca nepalieku.

6400. (5829.)

Es atradu tautu meitu,
Bodēi pierka vaiņadziņu.
Pērc raženu, dod naudiņu,
Būs manām māsiņām.

6401. (5830.)

Es, bāliņi, mātes meita,
Es tik lepna nenesos:
Sudrabiņa man matiņi,
Zelta viju vainadziņu.

6402. (5831.)

Es deviņu brāļu māsa,
Man deviņi vainadziņi:
Trīs bij zīļu, trīs kauliņu,
Trīs dzeltānu vizulīšu.

6403. (5833.)

Es gribēju šo rudeni
Ozol' lapu kroni pīt,
Lai noņēma cit' rudeni
Kā ozols tēva dēls.

6404. (5834.)

Es izgāju jūŗmalīti,
Skaistu ziedu meklēdama,
Skaistu ziedu meklēdama,
Skaistu vīt vainadziņu.

6405. (5835.)

Es jums saku, lieciet mieru
Manam zīļu vainagam
Nu vēl gribu meita būt,
Nu vēl sevi derināt.

6406. (5836.)

Es lazdai riekstu rāvu,
Lazda manu vainadziņu;
Še, lazdiņa, tavi rieksti,
Atdod manu vainadziņu.

6407. (5837.)

Es, māsiņ, tev piesaku,
Nevij apšu vainadziņa:
Trīsēs tava valodiņa,
Ar tautām runājot.

6408. (L. B.)

Es neietu migliņāi,
Ne no rīta rasiņāi;
Man dzelones vainadziņš,
Bišu spārna villainīte.

6409. (5841.)

Es neietu savu laiku
Uz nāburgu ugunī:
Man pašai uguntiņš
Vaiņadziņa cekulā.

6410. (5842.)

Es noviju ganīdama
Biškrēsliņu vaiņadziņu;
Kad grib tautas, lai ņem mani,
Biškrēslītes lūkodami.

6411. (5843.)

Es noviju ganīdama
Dedestiņu vainadziņu.
Kad bij saule, tad vizēja,
Kad migliņa, tad mirdzēja.

6412. (5845.)

Es noviju ganīdama
Rasenīšu vainadziņu;
Grib tautietis zadināt,
Aiz rasiņas nevarēja.

6413. (5846.)

Es noviju ganīdama
Rasenīšu vainaciņu;
Kad uzliku galviņā,
Rasināt rasināja.

6414. (L. B.)

Šuju savu vainadziņu
Deviņām rindiņām,
Lai tek tautu kumeliņi
Deviņiem celiņiem.

6415. (5848.)

Es noviju vaiņadziņu
No akmeņa lapiņām,
Nij tas vīta saulītē,
Nij siltā istabā.

6416. (5849.)

Es noviju vainadziņu
No apiņu lapiņām.
Vaicā kungi, vaicā ļaudis,
Kur es tādu kaldināju.

6417. (5854.)

Es noviju vainadziņu
No zemeņu ziediņiem;
Kad uzliku galviņā,
Atspīd visa pasaulīte.

6418. (5855.)

Es noviju vainadziņu
Zirņu ziedu, pupu ziedu;
Zirņu ziedu ganīdama,
Pupu ziedu ravēdama.

6419. (L. B.)

Ai pupiņa, melnacīte,
Tavu košu vainadziņu!
Es bij meita, man nebija,
Tik dižana vainadziņa.

6420. (5856.)

Es noviju vainadziņu
Šādu puķu, tādu puķu:
Ievas ziedu, ābels ziedu,
Dzeltaino kliņģerīšu.

6421. (5857.)

Es noviju vainadziņu
Simtu puķu trīsdesmit.
Kas uz reizi atminēs,
Lai ņem manu vainadziņu.

6422. (5858.)

Es noviju vainedziņu
Trijādiemi ziediņiem:
Pupu ziedi, zirņu ziedi,
Sarkanajis āboliņis.

6423. (5859.)

Es noviju vaiņadziņu
Visādām lapiņām;
Ziedēj' mans vaiņadziņš
Visādiem ziediņiem.

6424. (5860.)

Es noviju vainadziņu
Visādiemi ziediņiem;
Ievas ziedu vien neliku,
Lai galviņa nesāpēja.

6425. (5861.)

Es pakāru vaiņadziņu
Ozoliņu kalniņā;
Kalnā saule spoži spīd,
Vēl spožāki vaiņadziņš.

6426. (5862.)

Es pazinu to meitiņu
Kas puisīšus nicināja:
Sārti vaigi, gaŗi mati,
Greizi stāv vainadziņš.

6427. (5863.)

Es pacēlu siliņā
Zelta lapu vaiņadziņu.
To Māriņa man nopina,
Zināj' mani nederētu.

6428. (5864.)

Es priekš savas māmuļītes
Nojēmos vaiņadziņu;
Ieraudzīju dēlu māti,
Cieti spiedu galviņā.

6429. (5865.)

Es puišiem vasarā
Dažu smieklu padarīju:
Aizpušķoju vaiņadziņu
Ar ozola lapiņām.

6430. (5866.)

Es redzēju to meitiņu,
Bodē pirka vaiņadziņ';
Viņa mani neredzēja,
Es nopirku balt' autiņu.

6431. (5867.)

Es savai līgavai
Mazai pirku vainadziņu;
Griez' galviņu, kur griezdama,
No vaiņaga vien pazinu.

6432. (5868.)

Es savam bāliņam
Pat' audzēju līgaviņu;
Dienu katra nesājām
Vienu zīļu vainadziņu.

6433. (5870.)

Es staigāju brāliņos
Vītoliņa pakrēšļos,
Lai tas man nenovīta,
Sarkans rožu vainaciņš.

6434. (5871.)

Es tā sava vainadziņa
Visai gauži neraudātu:
Kad man likti, kad valkāti,
Vai svētdienas rītiņā?

6435. (5872.)

Es tev lūdzu, bālēliņi,
Nelaidiesi krodziņāi,
Neliec manu vainadziņu
Alus glāzes dibenā.

6436. (5873.)

Es tev lūdzu, bālēliņ,
Nesēj linu ceļmalā:
Kur iedama, tautu meita
Linu viju vaiņadziņu.

6437. (5874.)

Es tev lūdzu, bālēliņ,
Šaun nāburgu vanadziņu:
Ik rītiņa lidināja
Uz tā mana vaiņadziņa.

6438. (L. B.)

Dzied, meitiņ, apskate,
Kas tup egles galiņā;
Vanags egles galiņā,
Tīko tavu vaiņadziņ.

6439. (5875.)

Es tev lūdzu, māmulīte,
Dod man' meitu pulciņā;
Ne bij sen man noņēma
Sīku zīļu vainadziņu.

6440. (5876.)

Es tev saku, man' māsiņa,
Ar tautām nespēlē;
Ar tautām spēlēdama,
Pazaudēsi vainadziņu.

6441. (5877.)

Tautiets savu cepurīti
Vecu vien purināja;
Es to savu vaiņaciņu
Jaunu vien darināju.

6442. (5878.)

Es to savu vaiņadziņu
Spodru vien darināju,
Zināmos valkādama,
Šī beidzama vasariņa.

6443. (5879.)

Es to savu vainadziņu
Trejtrejādi darināju:
No rītiņa rožu viju,
Uz pusdienu magonīšu,
Uz to pašu vakariņu
No tām vasku kliņģerēm.

6444. (5880.)

Es to savu vainadziņu
Uz cekula darināju;
Citas meitas, rata rumbas,
Uz ausīm brucināja.

6445. (L. B.)

Spīdi, manu vainadziņi,
Caur deviņu glāžu logu;
Sak' tautiņas caurjādamas:
Tai sētē saule leca.

6446. (5884.)

Gāju puķes lasīdama,
Ne ar puisi runādama;
Puisim blēža valodiņa,
Man puķīšu vaiņadziņš.

6447. (5885.)

Gana laika māmiņai
Tautu dēlu znotu saukt,
Vēl manāja galviņā
Ziedēt zied vaiņadziņš.

6448. (5886.)

Gani, gani, tautu meita,
Mana brāļa pļaviņā;
Es pateikšu brālītim,
Noņems tavu vainadziņu.

6449. (5887.)

Gani, gani, tautu meita,
Mana brāļa pļaviņā;
Ķīlām ņemšu vaiņadziņu,
Vezšu pašu bāliņam.

6450. (5888.)

Gani, gani, tautu meita,
Pa manām ganībām;
Gan tu gauži noraudāsi
Savu zīļu vainadziņu.

6451. (5890.)

Gani govis, bālēliņ,
Lai es viju vainadziņu:
Skaisti zied pureniņi
Avotiņa maliņā.

6452. (5891.)

Gani govis, bālēliņ,
Lai es viju vainadziņu;
Tev būs govu ganījums,
Man vainaga pinumiņš.

6453. (5892.)

Ganīdama noganīju
Tautu dēla rudzu lauku;
Tautiets man ķīlam ņēma
Sīku zīļu vainadziņu.

6454. (5893.)

Ganos dzinu, galvu tinu,
Liepāi kāru vainadziņu;
Kuŗš, ļautiņi, redzējāt,
Nesakat māmiņai.

6455. (5894.)

Ganos gāju, galvu tinu,
Liepā kāru vainadziņu.
Trīs gadiņus tā liepiņa
Zelta ziedus noziedēja.

6456. (5895.)

Ganos gāju, gāli tinu,
Sētā liku vainadziņu,
Lai ļautiņi nezināja,
Vai meitiņa, vai sieviņa.

6457. (5896.)

Gaŗām gāju dziedādama
Medenieka sētiņai.
Dzīrās man kroni raut,
Ne vizuļa nenorāva.

6458. (5897.)

Gaŗām gāju lielu krogu,
Rokā nesu vainadziņu;
Iekšā mani bālēliņi
Ar naudiņu lielījās.

6459. (5899.)

Gaŗām gāju lielu ciemu,
Rokā nesu vainadziņu,
Lai tā mani nepazina,
Liela ciema dēlu māte.

6460. (5900.)

Gaŗām gāju Koknesei
Rokā nesu vainadziņu:
Nav neviena ozoliņa,
Kur pakārti vainadziņu.

6461. (5901.)

Gaŗām gāju tam ciemam,
Rokā nesu vainadziņu:
Liels gaŗais tēva dēls,
Tas pēc manis lūkojās.

6462. (5902.)

Gaŗām krogu pa celiņu,
Iekšā ieti nedrīkstēju:
Iekšā puiši spēlmanīši,
Noņems manu vainadziņu.

6463. (5903.)

Glabā gudri, tautu meita,
Savu linšu vainadziņu;
Vēl gudrāki valkādama
Manu zelta gredzentiņu.

6464. (5904.)

Gludu, gludu galvu glaudu,
Vītin viju vainadziņu;
Sasaproti, māmuliņa,
Nedod jaunas tautiņās.

6465. (5905.)

Govis ganot i norāva
Žagars manu vainadziņu.
Žagariņa vainu devu, —
Sen tautieša rociņā.

6466. (5906.)

Grieze grieza rudzu lauku,
Tautiets manu vainadziņu.
Griez, tautieti, dadžu lapu,
Negriez manu vainadziņu.

6467. (5907.)

Gribēj' manu vainedziņu
Kaimiņos ielīgot;
Ceļ, Dieviņ, lielu vēju,
Dzen vainagu tālumā.

6468. (5908.)

Gudra tēva meita biju,
Gudri nešu vainadziņu:
Ne pierē, pakausī,
Pašā galvas vidiņā.

6469. (5909.)

Gudra tēva meita biju,
Gudri viju vainadziņu:
No rozēm, magonēm,
No tām vaska kliņģerēm.

6470. (5910.)

Ik rītiņa zelta rasa
Bālēliņa pagalmā;
Kur iedama, tecēdama,
Noskaloju vainadziņu.

6471. (5911.)

Ik vakarus tautas jāja
Uz to manu rožu dārzu;
Es vidū stāvēdama,
Viju rožu vainaciņu.

6472. (5912.)

Ilgi sēd ilgsēdīte,
Ilgi vija vainadziņu.
Ilgsēdītes vainadziņš
Kā austriņa vizināja.

6473. (5914.)

Izskaitiet, jauni puiši,
Cik zvaigznīšu debesēs;
Cik zvaigznīšu debesēs,
Tik meitiņu vainakā.

6474. (5915.)

Ja tu gudris tautu dēls,
Skaiti zīles vaiņagā,
Kā es dzijas izskaitīju
Tik platā audeklā.

6475. (5916.)

Jau dižens vainadziņš,
Vēl diženu darināju;
Dižens mani bildināja,
Vēl diženu lūkojos.

6476. (5917.)

Jau es daiļa meita biju,
Dārgu kroni kaldināju;
Dievis zina, kur Laimiņa
Zīda aubi šūdināja.

6477. (5918.)

Jau manam vaiņagam
Puse zīļu nobirusi;
Kau' ij otra nobirusi,
Vēl neiešu šoruden.

6478. (5919.)

Jau manam vaiņagam
Pus' vizuļu nobiruši;
Lai nobirst otra puse,
Kad nav laba ņēmējiņa.

6479. (5920.)

Jauna, jauna es meitiņa,
Man sudraba vainadziņš;
Jauni, jauni ciema puiši
Gribēj' mani bildināt.

6480. (5921.)

Jaunas meitas kroņus pina
No rozīšu lapiņām;
Jauni puiši raudzījās
Caur rozīšu lapiņām.

6481. (5822.)

Jumpraviņa kroni raksta,
Mēnesī vērdamās;
Kādi raksti mēnesī,
Tād' jumpravas kronītī.

6482. (5925.)

Kad audzīšu, tad redzēšu,
Kādas puķes kronī pīšu:
Vai pīš' rozes, vai magones,
Vai zaļos dievkociņus.

6483. (5926.)

Kad es biju jauna meita,
Man Dieviņš palīdzēja:
Vakarā rozes sēju,
Rītā viju vainadziņu.

6484. (5927.)

Kad es gāju ganiņos,
Vaiņag' kāru krūmiņā;
Jauni puiši gaŗām jāja,
Cepurītes paceldami.

6485. (5928.)

Kāda pate meita biju,
Tādu viju vainadziņu:
Lielu rožu, samta puķu,
Sarkano magonīšu.

6486. (5929.)

Kādi ziedi vasarā,
Tādi man vainagā:
Zirņu ziedi, pupu ziedi,
Pelēkie rudzu ziedi.

6487. (5930.)

Kādi ziedi vasarā,
Tādu viju vainadziņu;
Ābel's ziedu vien neviju,
Tie raud gauži valkājot.

6488. (5931.)

Kārtām šuvu vaiņadziņu,
Burdītēmi darināju;
Trīs vasaras tautu dēlu
Asarām raudināju.

6489. (5933.)

Kālab es nevarēju
Sīku rožu kroni nest,
Dārzā man sīkas rozes,
Tautiets rožu sējējiņš.

6490. (L. B.)

Pieci brāļi, viena māsa,
Pērk vaiņagu raudādami,
Kā māsiņa neraudāja,
Piecus kreklus mazgādama.

6491. (5934.)

Kam deviņi bālēliņi,
Valkāj' vaŗa vaiņadziņu;
Man tas viens bālēliņš,
Es valkāju sudrabiņa.

6492. (L. B.)

Mans brālītis man nopirka,
Ar valodu vaiņadziņu;
Kad es pati nerunāju,
Runā manis vaiņadziņš.

6493. (5936.)

Kas gulbīti baltu dara,
Ne jūriņas ūdentiņš?
Kas puisīti godā ceļ,
Ne meitiņas vainadziņš.

6494. (L. B.)

Tu, puišel, knēvelīt,
Nesmej' meitu vainadziņ;
Kas jel tevi vīru taisa,
Ne meitiņas vainadziņš?

6495. (5937.)

Kas kait man nevalkāt
Baltu pērļu vaiņadziņu?
Kas kait man nedabūt
Balto pērļu kalējiņu?

6496. (5938.)

Kas kait man nevalkāt
Baltu pērļu vainadziņa?
Rīgā man div' bāliņi
Baltu pērļu kalējiņi.

6497. (5939.)

Kas kaitēja tev, māsiņa,
Valkāt ziedu vaiņadziņu?
Dienu liki galviņā,
Nakti mērci ūdenī.

6498. (5940.)

Kas redzēja cūkai ragus,
Kas kazai cekuliņu?
Kas redzēja vaiņadziņu
Mārcieniešu meitiņām?

6499. (5941.)

Kas tur dind, kas tur rūc
Pa vakara pusītei?
Es brāļiem viena māsa, —
Rīgā kroni kaldināja.

6500. (5943.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Mana lauka galiņā?
Tautu meita kroni vija, —
Drīz jāiet tautiņās.

6501. (5944.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Paeglīšu kalniņā?
Brāļam spīd stikla logi,
Māsai skārda vainadziņš.

6502. (5945.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Tautas meitas istabā?
Tur spīdēja, tur vizēja
Brāļa pirkts vainadziņš.

6503. (5946.)

Kas tur spīd, kas vizo
Viņā lauka galiņā?
Līgaviņa kroni pina
Deviņiem zariņiem.

6504. (5947.)

Kas citiem bēdas bija,
Kad es ilgi vainagā?
Savu laiku ievas zied,
Savu laiku ābelītes;
Savu laiku es valkāju
Savu rožu vainadziņu.

6505. (5948.)

Kliņģerītes meita biju,
Kliņģer' viju vainadziņu;
Vai tādēļ man atjāja
No Rundales precinieki.

6506. (5949.)

Ko, brālīti, tu darīji
Tik ilgi siliņā?
— Es nopinu māsiņai
Silu ziedu vainadziņu.

6507. (5950.)

Ko, mušiņa, dzindzināji
Gar to manu vainadziņu?
— Noņems viņu šoruden
Diženais tēva dēls.

6508. (5951.)

Ko tie man laba dara,
Tik bagāti bālēliņi?
Raudādami naudu skaita
Vienam zīļu vaiņagam.

6509. (5952.)

Ko tu gaidi, tautu meita,
Ka neviji vaiņadziņ'?
Jau manam brāliņam
Brūni mieži līdumā.

6510. (5953.)

Košs bij mans vainadziņš,
Vēl košāku derināju,
Vēl iespraudu sārtu rozi
Cekuliņa vidiņā.

6511. (5954.)

Krīt' zemē, lauz galviņu,
Mans vizuļu vainadziņš,
Kad netiku tāi vietā,
Kur augdama domājusi.

6512. (5955.)

Krūmi, žagar' i norāva
Manu zīļu vaiņadziņu.
Lai raun krūmi, lai žagari,
Ka neveiklis nenorauj.

6513. (5957.)

Krūmos auga skaistas puķes
Pērsējiņas maliņā;
Tur es gāju puškoties,
Vainadziņu darināt.

6514. (5959.)

Kumeļam četras kājas,
Četri dzelzu pakaviņi;
Māmiņai četras meitas,
Četri zīļu vaiņadziņi.

6515. (5960.)

Kundziņš liels, kundziņš mazs,
Bāliņš ņēma cepurīti;
Lai nāk visi Rīgas kungi,
Es neņēmu vainadziņa.

6516. (5961.)

Kupli auga ozoliņi
Man' bāliņa pagalmā;
Man pa vidu staigājot,
Zari rāva vainadziņu.

6517. (5963.)

Kur, māsiņa, tu dabūji
Tik spīdīgu vaiņadziņu?
Trīs naksniņas pārgulēju
Pie sudraba kalējiņa.

6518. (5965.)

Kur, saulīte, darbu ņēmi
Tādu gaŗu vasariņu?
— Pinu rožu vaiņadziņu
Apkārt miežu līdumiņu.

6519. (5966.)

Kur tu brauksi, bālēliņ,
Ar tiem skalu ratiņiem?
— Braukš' uz Rīgu kroni pirkt,
Vedīs māsu sveši ļaudis.

6520. (5967.)

Kuŗa laba mātes meita,
Godīj' savu vaiņadziņu,
Godij' savu vaiņadziņu
Kā sirsniņu azotē;
Kuŗa bija negodīga,
Kājām spēra pabeņķē.

6521. (5968.)

Kuŗa smilga kupli auga,
Tai rasiņa ilgi stāv;
Kas bij laba mātes meita,
Daiļi nesa vaiņadziņu.

6522. (5969.)

Kurzemēje ziedus plūcu,
Nopinosi vainadziņu;
Divus stūŗus zelta liku,
Trešo liku sudrabiņu.

6523. (5970.)

Laba tēva meita biju,
Ilgi stāvu vaiņagā:
Slikts nedrīkst bildināt,
Labs ļauj ilgi puškoties.

6524. (5971.)

Lai darīju, ko darīju,
Piemiņāmi vien darīju,
Piemiņāmi sasaviju
Lazdu ziedu vainadziņu.

6525. (5972.)

Laid, māmiņa, svētu rītu
Vaiņadziņu darināt:
Visa tautu atmatiņa
Dzeltēnām puķītēm.

6526. (5973.)

Laidiet, brāļi, sav' māsiņu
Ar saulīti sētiņā:
Vakars nāca, miglu meta,
Rasa bira vaiņagā.

6527. (L. B.)

Darin kājas, tautu meita,
Nedarini vainadziņa;
Uz kājām tautiets rauga,
Ne uz zīļu vaiņadziņa.

6528. (L. B.)

Miglē šuju vainadziņu,
Saulē liku galviņā;
Visi ļaudis brīnējās —
Vaiņadziņš miglu laiž.

6529. (5974.)

Lakstīgala kroni kala
Rīgas mūŗa maliņā.
Izkal man, lakstīgala,
Vezs man tautas šoruden.

6530. (5975.)

Lieku ziedu uz ziediņa,
Cekuliņu uz cekula:
Nav vairs tāļu tā dieniņa,
Kad ziediņu nevajdzēs.

6531. (5976.)

Lieku vaļu tautu meitai,
Lai savija vainadziņu;
Lieku vaļu, lai savija,
Bet neļāvu novalkāt.

6532. (5977.)

Lielu radu brāļu māsa
Rīgā kroni kaldināja.
Ne zariņa nenokala,
Jau slavīte tautiņās.

6533. (5978.)

Lepnu brāļu māsa biju,
Lepnu viju vainadziņu:
No rozēm, magonēm,
Kliņģerīšu līkumiem.

6534. (5979.)

Līdz lapām es zaļoju,
Līdz vainagu darināju.
Kad kokiem lapas birst,
Laiks man iet tautiņās,
Laiks man iet tautiņās,
Atstāt tēvu, māmuliņu.

6535. (5980.)

Līdzi kalni, ielejiņas
Ar labo kumeliņu;
Līdzi mani vainaciņi
Ar brāliņa cepurīti.

6536. (5981.)

Līdza mani māmuļīte
Ar brālīti līdzināja,
Līdza manu vainaciņu
Ar brālīša cepurīti.

6537. (5982.)

Līdza mani visi ļaudis
Ar ķēniņu līdzināja:
Man bij zīļu vainaciņis
Kā pašam ķēniņam.

6538. (5983.)

Līgo bite, līgo meita
Uz arāja tīruminā;
Līgo bite ziedu ņemt,
Līgo meita vainagā.

6539. (5984.)

Lūgšus lūdzu brālītim,
Lai vītolu gaņģi taisa,
Lai tas mani nenobāl,
Sarkans rožu vaiņadziņš.

6540. (5986.)

Mamzelīte gauži raud,
Zelta kronis galvu spiež.
Neraud gauži, mamzelīte,
Nebūs tavs mūža gods:
Balta aube, zīžu bante,
Tas būs tavs mūža gods.

6541. (5987.)

Man māmiņa piesacīja,
Bez vaiņaga nestaigāt:
Ja nevaida citu ziedu,
Savij bērza žagariņu.

6542. (5988.)

Man sudraba vainaciņš
Četrām zelta lapiņām;
Kad uzliku vainaciņu,
Tautiets sauca līgaviņu.

6543. (5990.)

Mans brālītis man nopirka
Tādu ērmu vaiņadziņu:
Visapkārt lietus lija,
Vidū saule ritināja.

6544. (5991.)

Manis zīļu vaiņadziņis
Dziļas jūras dibenāi;
Mans maizītes arājiņis
Tālejās tautiņās.

6545. (5992.)

Maza, maza es meitiņa,
Mazu šuvu vaiņadziņu;
Ziņu sūtu tautietim
Lai pērk mazu galvas mici,
Lai pērk mazu galvis mici
Zeltītām maliņām.

6546. (5993.)

Maza, maza man galviņa,
Mazu pinu vainadziņu;
Divi stūŗi zelta liku,
Trešo sīka sudrabiņa.

6547. (5994.)

Mazajai māsiņai
Ievu ziedu vaiņadziņis;
Tai ik dienas tautas jāja,
Kā pie ievas puškoties.

6548. (5995.)

Mazajām māsiņām
Riņķiem griezti vainadziņi;
Tām atjāja precinieki,
Ķēdēm kalti kumeliņi.

6549. (5996.)

Meita meitai drīz smējās,
Kad tai salmu vaiņadziņis;
Vīrs vīram nesasmēja,
Kad paklupa kumeliņis.

6550. (5997.)

Meita meitu apsasmēja:
Greizi nesa vaiņadziņu;
Puis puišam godu dod,
Pasaņēma cepurīti.

6551. (6000.)

Meža malu staigādama,
Rokā nesu vainadziņu,
Lai tie mani nepazina,
Meža zemes arājiņi.

6552. (6001.)

Meža meita, meža rota,
Skuju vīts vainadziņš;
Man' māsiņu i novede
Rožu vītu vainadziņu.

6553. (6002.)

Meženieku meita biju,
Lapiņš manis vainadziņš;
Laucenieku puiši nāca,
Meža meitu lūkoties.

6554. (6003.)

Metin mešu vainadziņu
Cita kunga vaļiņā;
Kas ņems manu vainadziņu,
Tas būs mans arājiņš.

6555. (L. B.)

Migla, migla, rasa, rasa,
Tā man labu nedarīja;
Rasā manim kājas sala,
Miglā rūsa vainadziņš.

6556. (6005.)

Migliņā, rasiņā
Plūču zaļu dābuliņu;
Saulītē sēdēdama,
Vaiņaciņu darināju.

6557. (6006.)

Mijam, māsas, vaiņagiem,
Baltajiem ziediņiem,
Kā bāliņi zirgiem mija
Ar važām, iemauktiem.

6558. (6007.)

Mirdzi, mans vainadziņš,
Caur deviņi stikla logi;
Vedīs mani tautiņās
Par deviņi robežiņi.

6559. (6008.)

Kastraniešu meita biju,
Suntalnieku vainadziņš;
Man aizveda Suntalnieki,
Vainagā lūkodami.

6560. (6010.)

Vai, tautiņas, jūsu dēļ
Man tik skaists vainadziņš?
Man vainagis goda dēļ,
Man bagāti brālēliņi.

6561. (6013.)

Nē, puisīti, tevis dēļ
Kuplu viju vaiņadziņu:
Siltajā saulītē
Sev pakrēšļa gribēdama.

6562. (6014.)

Ne tie visi skaidri mieži,
Ko vējē vēsināja;
Ne tās visas skaidras meitas,
Kas valkāja vaiņadziņu.

6563. (6016.)

Nebūs nieka, nebūs nieka,
Ja kungam nesūdzēja:
Aiz puišiem nevarēja
Nēsāt zīļu vaiņadziņu.

6564. (6017.)

Nedarinu, nedarinu
Vaiņakam cekuliņa:
Tautas rāva cekuliņu,
Norauj līdzi vaiņaciņu.

6565. (6018.)

Ņem ņemdams, tautu dēls,
Ko tik ilgi kairinies;
Jau manam vaiņagam
Puse zīļu nobiruse.

6566. (6019.)

Nezīloju vaiņadziņu,
Negribēju sēru mūžu;
Lintītēm darināju,
Liegu mūžu gribēdama.

6567. (6020.)

Nevienai meitiņai
Nav tik daiļa vaiņadziņa:
Man bij tāds vaiņadziņš,
Kā daiļais rožu zieds.

6568. (6022.)

Novij man māmuliņa,
Visu puķu vainadziņu;
Liec manā galviņā
Visu gudru padomiņu.

6569. (6023.)

Nu es jautra, nu vēlīga,
Šī pēdīga vasariņa:
Šās vasaras galiņā
Nocels manu vainadziņu.
Vai tā man viegla diena
Zem vaiņaga dzīvojot!

6570. (6024.)

Nu man vaļa, nu man vaļa
Treju tautu karināt,
Nu manā galviņā
Treju rožu vaiņadziņš.

6571. (6025.)

Nu pēdēja, nu pēdēja,
Nu pēdēja vasariņa
Šāi mājā dzīvojama,
Vainaciņu valkājama.

6572. (L. B.)

Spožu bēržu, baltu bēržu
Savu spangu vaiņadziņu;
Šī pēdējā vasariņa
Spožu, baltu valkājot.

6573. (6026.)

Nu tik gribu meita būt,
Nu tik grezni puškoties,
Nu tik liku vaiņagam
Trīskārt zelta burbulīšu.

6574. (6027.)

Nu vēl gribu meita būt,
Nu vēl sevi darināt,
Nu vēl gribu kaldināt
Vizulīšu vainadziņu.

6575. (6029.)

Nūle gribu meita būt,
Nūle rotu darināt,
Nūle gribu šūdināt
Zaļu zīļu vainaciņu.

6576. (6031.)

Ozoliņa kroni pinu,
Uz zariņa sēdēdama:
Dievs dod mani šoruden
Dabūt pašu ozoliņu.

6577. (6032.)

Ozoliņa zarus lauzu,
Spraudu savu vaiņadziņu;
Kam bij man liepu lauzt,
Pati liepiņ' i būdama.

6578. (6033.)
Ozols auga ceļmalā
Dreijātām lapiņām;
Tā gribēja tautu meita
Dreijāt savu vainadziņu.

6579. (6034.)
Pāri bridu baltābolu,
Sarkanā meklēdama,
Sarkanā meklēdama
Vaiņadziņa cekulam.

6580. (6037.)
Pavaicāju bāliņam,
Vai stāv daiļi vainadziņš.
— Valkā, māsa, pa godam,
Vizēt viz galviņā.

6581. (6038.)
Pie liepiņas kājas āvu,
Liepā kāru vainadziņu,
Lai tie manis neredzēja,
Baltābola pļāvējiņi.

6582. (6039.)
Pie liepiņas kājas āvu,
Liepā kāru vainadziņu.
No liepiņas ziedi bira,
No vaiņaga sudrabiņš.

6583. (6040.)
Pie priedītes galvu liku,
Zarā kāru vaiņadziņu;
Cik priedei zaļu skuju,
Tik vizuļu vaiņagam.

6584. (6041.)
Piederēja ganiņam
Zaļa rīkste rociņā;
Piederēja māsiņai
Sarkans rožu vainadziņis.

6585. (6042.)
Pieci brāļi kroni kala
Man vienai māsiņai.
Tā bij galva, kas var nest
Piecu brāļu sudrabiņu.

6586. (6044.)
Pieci brāļi, viena māsa,
Auzu salmu vaiņadziņš;
Piecas māsas, viens bāliņš,
Visām saru vaiņadziņi.

6587. (6045.)
Pieci brāļi, viena māsa, —
Koku ziedu vainaciņš,
Man viens pats bālēliņš,
Man vizuļu vainaciņš.

6588. (6050.)
Pieci, seši bālēliņi
Raudādami naudu skaita,
Raudādami naudu skaita
Vienam zīļu vaiņagam.

6589. (6051.)
Piecu brāļu māsa biju,
Pieci puški vaiņagā;
Pieci simti ceļu grieza,
Vaiņagā skatīdami.

6590. (6052.)
Piecu brāļu māsa biju,
Pieci raksti vaiņagāi:
Div' bij zelta, div' sudraba,
Piektā saule mirdzināja.

6591. (6053.)
Piecu brāļu māsa biju,
Piecu mārku vainaciņš;
Kam neviena bālēliņa,
Spīd vizuļu vainacīts.

6592. (6054.)
Piecu brāļu māsa biju,
Piecu mārku vainadziņš;
Skatietēs, bālēliņi,
Ka man labi piederēja.

6593. (6056.)
Piecu brāļu māsa biju,
Piecu zaru kroni nešu;
Man galviņa nepanesa
Piecu tautu valodiņu.

6594. (6058.)

Pēdējās rozes sēju,
Pēdējās magonītes,
Pēdējo vaiņadziņu
Šovasar darināju.

6495. (6059.)

Pērn es pinu rožu kroni,
Šogad balta amoliņa;
Citu gadu vairs nepīšu,
Tad aubīti šūdināšu.

6496. (6060.)

Pinu, pinu, nenopinu
Ābeļ' ziedu vaiņadziņu,
Ābeļ ziedu vaiņadziņš —
Gŗūts mūžiņš dzīvojot.

6597. (6061.)

Pirmai meitai rožu kronis,
Otrai meitai megonīšu,
Trešajai, pastarei,
Tai dzeltēnu kleņģerīšu.

6598. (6062.)

Pirc, brālīti, vai nepirc,
Vairs es ilgi nevalkāšu;
Labāk pirc zīdautiņu,
To valkāšu visu mūžu.

6599. (6063.)

Pirc, bāliņ, vēl valkāšu
Zaļu zīļu vainadziņu;
Vēl es varu pāŗu gadu
Tautu dēlus karināt.

6600. (6064.)

Pircin pirku vainadziņu,
Dieviņš zina, vai valkāšu:
Tautiets galvu pagrozīja,
Man naudiņu rēķinot.

6601. (6065.)

Pretī daru bāliņam,
Govis ganu pļaviņā,
Kam tas man nenopirka
Siena naudas vaiņadziņu.

6602. (6066.)

Precē mani trīs vasaras
Būdenieka dēliņam.
Es neiešu būdiņā
Ar to pērļu vainadziņu.

6603. (6067.)

Pūš vējiņš, grib nolauzt
Purvā bērza galotnīti
Grib puisītis man noņemt
Zelta lapu vaiņadziņu.

6604. (6068.)

Pūš vējiņis kā mežā
Manā puķu vaiņagā;
Ciema puiši, bālēliņi
Zobus vien klabināja.

6605. (6070.)

Puiši, blēņu nedariet,
Vainadziņa neraustiet;
Man aizgāja šī vasara,
Viena zieda meklējot.

6606. (6072.)

Puiši, blēži, neraustat
Manu linšu vaiņadziņu;
Lai raustīja tas puisītis,
Kam es pate piederēju.

6607. (6073.)

Puiši, blēži noraustīja
Manu zīļu vaiņadziņu.
Šovasar lietus lija,
Kur es citu salasīšu?

6608. (6074.)

Puiši, šķelmi, neraustiet
Mana puķu vainaciņa;
Viena puķe, tā maksāja,
Divi zelta gabaliņi

6609. (6076.)

Puisīšam raibas acis,
Kā raibam vanagam,
Redzēj, mani staigājam,
Redz vaiņagu valkājam.

6610. (6077.)

Puisīts saka uz meitiņu:
Kam darini vainadziņu?
Kam, puisīt, miežus sēji,
Kam baŗoji kumeliņu?

6611. (6078.)

Puķīt, mana līgaviņa,
Pats es tevi audzināju;
Pats es tev Rīgā pirku
Baltu pērļu vainadziņu.

6612. (6079.)

Puķīt' rāvu, kronīt' pinu,
Sev taisīju vainedziņu.
Vizi, manu vainedziņu,
Šovasar galviņā!

6613. (6080.)

Puķu pinu vaiņadziņu,
Cerēj' ilgi nenēsāt.
Mazs tautietis, nav paaudzis, —
Kā es ilgi nenēsāšu?

6614. (6081.)

Puķu viju, rožu viju
Māsiņai vainadziņu:
Tā bij mana govu gane,
Tā mālīša malējiņa.

6615. (6082.)

Puķu viju, rožu viju
Šovasar vainadziņu;
Jau uz citu vasariņu
Kliņģerīšu darināšu.

6616. (6083.)

Puķu viju vaiņadziņu,
Zīļu kāru klētiņā;
Lai stāv zīļu klētiņā,
Ikām puķes noziedēja.

6617. (6085.)

Purvā dzinu ganīdama,
Niedru viju vaiņadziņu;
Nesaviju citu puķu,
Nekarinu svešu ļaužu.

6618. (6086.)

Puškoj' savu vainadziņu,
Kur puķīti dabūjuse:
Šī pēdēja vasariņa
Puškojama, valkājama.

6619. (6087.)

Puškojiesi, ozolīti,
Zīli zīles galiņā;
Uzlieciesi, brāļu māsa,
Uz vaiņaga rožu kroni.

6620. (6088.)

Reti tāda meita bija,
Kā es biju māmiņai:
Simtu nešu ozoliņu
Vainadziņa cekulā.

6621. (6089.)

Rīgā pirku zelta kroni,
Spožu liku galviņā,
Lai tas man stalti stāv
Pret stalto tēva dēlu.

6622. (6090.)

Rīta rasa pret saulīti
Spīd kā zelta gabaliņš;
Tā spīd manis vaiņadziņis
Pret tautieša cepurīti.

6623. (6091.)

Riņķu, riņķu, tautu meita,
Ar to manu bālēliņu;
Riņķodama noriņķoja
Savu zīļu vaiņadziņu.

6624. (6092.)

Rozēm pinu vainadziņu,
Bantītēm nolocīju,
Lai spīdēja, lai vizēja
Caur deviņi glāžu logi.

6625. (6093.)

Rokām turu vainaciņu,
Lai vējiņš nesaplēš;
Nav neviena ņēmājiņa,
Kas ceļ manu vainaciņu.

6626. (6094.)

Kādēļ mans vainadziņš
Rūsi meta galviņā?
Vai tādēļ rūsi meta,
Ka nelietis lūkojās.

6627. (6095.)

Saderēta meita biju,
Šķībi nešu vainaciņu,
Lai verās visi ļaudis,
Ka es biju saderēta.

6628. (6096.)

Zaļa priede, zaļa egle,
Zaļa visa vasariņa;
I es gribu šūdināt
Zaļu zīļu vainadziņu.

6629. (6097.)

Zarains bija, krustains bija
Mans vizuļu vainadziņš;
Caur zariem saule lēca,
Caur krustiem norietēja.

6630. (6098.)

Sargu savu vainaciņu
Kā uguņa dzierkstelīti:
Man' vainaka viena zīle
Maksā zelta gabaliņu.

6631. (6099.)

Zaro kupli, ozoliņi,
Līdz citami rudeņam,
Tur es iešu citruden
Vainadziņu darināt.

6632. (6100.)

Saule pina vainadziņu,
Vītolā sēdēdama.
Pin, saulīte, dod man vienu,
Man jāiet tautiņās.

6633. (6101.)

Savij man, vedekliņa,
Savu rožu vainadziņu,
Lai palika manas rozes,
Ar ko tautas kairināt.

6634. (6102.)

Sasaviju vainadziņu
Pupu ziedu, zirņu ziedu;
Kad tautiņas roku deva,
Ziedi bira rociņā.

6635. (6103.)

Sasaviju vainadziņu
Šādu ziedu, tādu ziedu;
Salūkoju arājiņu
Dižano tēva dēlu.

6636. (6104.)

Šāgad brūte kroni vija
Avotiņu lejiņā;
Divi puški zelta lika,
Trešo smalka sudrabiņa.

6637. (6107.)

Šķind zemīte, rīb zemīte,
Man vienai staigājot:
Bij manāi vaiņagāi
Duj' dimanta gabalini.

6638. (6108.)

Šogad brūte kroni pina
Avotiņa lejiņā;
Citu gadu bērnu tīs,
Uz akmeņa sēdēdama.

6639. (6109.)

Šovasari es valkāju
Treju rindu vaiņadziņu:
Viens bij mētru, otris rožu,
Trešais tīra sudrabiņa.

6640. (6110.)

Puķītēm, rozītēm
Puškoj' savu vaiņadziņu;
Trīs gadiņi tautu dēlu
Asarām rūdināju.

6641. (6112.)

Zied ieviņa, zied lagzdiņa
Viņā pus' Daugaviņas;
Pārceliet, bālēliņi,
Lai es viju vainadziņu.

6642. (6113.)

Ziediet, rozes, šoruden,
Lai es viju vainadziņu;
Šī pēdēja vasariņa,
Man kronīti valkājot.

6643. (6114.)

Ziedēj' rozes, magonītes
Manē zīļu vaiņagē;
Žēl tautām raugoties,
Mīl pašam valkājot.

6644. (6115.)

Sēdēdama mauriņā,
Darināju vainadziņu.
Cik ziediņu vaiņagā,
Tik dieniņu mūžiņā.

6645. (6116.)

Zem vītola vien staigāju,
Pie brāliņa dzīvodama:
Kad manim nenovīstu
Sarkans rožu vainadziņš.

6646. (6117.)

Sen jau teicu bāliņam,
Lai nopirka vainaciņu,
Lai šo īsu vasariņu
Vēl varēju puškoties.

6647. (6118.)

Zīļu šuvu, puķu viju
Māsiņai vainadziņu;
Zīļu šuvu, jānēsā,
Puķu — tautas jākairina.

6648. (6119.)

Silā iemu, silā teku,
Silā guļu launadziņu;
Pie priedītes galvu liku,
Zarā kāru vaiņadziņu.
Cik priedei zaru, skuju,
Tik vizuļu vaiņagā.

6649. (6120.)

Silā skaistas zeltenītes,
Pērļu ziedu vainadziņš;
Kaut varējsi saderēt
Jaunajam bāliņam.

6650. (6121.)

Simtu mārku linšu liku
Pie to savu vaiņadziņ',
Lai man jauki pastaigāt
Pie bāliņ' šo vasar'.

6651. (6122.)

Simtu puķu kronīt' pinu,
Lik' savā galviņā.
Atnāk simtu tēva dēlu,
Nevar puķu izskaitīt;
Atnāk mans mīļākais,
Tas puķītes izskaitīja:
Te bij viena, te bij otra,
Te jau visas izskaitītas.

6652. (6124.)

Skaisti zied pureniņi
Aiz upītes lejiņā;
Mēs māsiņas aizgājām,
Novijām vainaciņus.

6653. (6125.)

Skaists bij mans vainadziņš,
Vēl skaistāku darināju,
Vēl ieliku santa rozi
Vizulīšu vidiņā.

6654. (6126.)

Smej meitiņas man pašam,
Smej manam kumeļam;
Lai Laimiņa apsasmēja
Jūsu zīļu vaiņagam.

6655. (6127.)

Solās tautas, dzīrās tautas
Vītēt manu vainadziņu;
Tad i, tautas, vītējiet,
Kad rokā dabūjiet.

6656. (6128.)

Spiedu savu vainadziņu
Vēl cietāki galviņā:
Redzu savu bālēliņu
Ar nelieti runājot.

6657. (6130.)

Spēlēj' pieci spēlmanīši
Uz to manu vainadziņu;
Lai spēlēja otri pieci,
Rokā viņu nedabūs.

6658. (6131.)

Spīdēj' man, vizēj' man,
Kad es augu bāliņos:
Spīdēj' man rokas pirksti,
Vizēj' zīļu vainadziņš.

6659. (6132.)

Spīdēj' manis vainadziņis,
Vairāk zelta, ne sudraba;
Pa spīdumu tautas nāca
Pa deviņi novadiņi.

6660. (6133.)

Spīdēj' manis vainadziņis
Caur deviņi glāžu logi;
Jo spīdēja, jo valkāju,
Tīšām tautas kaitināju.

6661. (6134.)

Spīdēj' mans vainadziņš
Caur deviņi glāžu logi;
Mīlēj' mans augumiņš
Par deviņas kungu valst's.

6662. (6138.)

Spīdi, spīdi, vizi, vizi,
Mans vizuļu vainadziņ;
Ja nespīdi visu mūžu,
Spīd' jel šādu vasariņu.

6663. (6139.)

Spīdi, spīdi, vizi, vizi,
Mans vizuļu cekuliņš!
Nospīdēsi, novizēsi
No šā paša rudeniņa.

6664. (L. B.)

Ai rudenis, pavasaris,
Tie man laba nedarīja;
Pavasaris atiedams —
Nomauc manu gredzentiņu,
Rudentiņš atiedams —
Nojem manu vainadziņu.

6665. (6141.)

Spīdi, mirdzi, vainadziņ,
Šogad man galviņā;
Citu gadu šādu laiku
Spīdēs' tautu rociņā.

6666. (6142.)

Spīd', vizuli, tāļu, tāļu
Manā zelta vainagā,
Lai atjāja tāļas tautas,
Pārrobežu tēva dēli.

6667. (6143.)

Spoži berzu, balti berzu
Savu zīļu vainadziņu;
Šī pēdēja vasariņa,
Spoži balti valkājot.

6668. (6144.)

Spožu berzu, baltu nesu
Savu zīļu vainaciņu;
Spīdēj manis vainaciņis
Caur deviņi novadiņi.

6669. (6145.)

Spožu pinu vainadziņu
Sidrabiņa lapiņām,
Lai varēju tautu dēlu
Simtu jūdzes kaitināt.

6670. (6146.)

Stāvajā kalniņā
Auga smuidris ozoliņis;
Tur es kāru vainadziņu,
Lai redz tālu tautu dēls.

6671. (6147.)

Stāvi, manis vainadziņis,
Kā biķeris galviņā;
Ja nav krietna ņēmējiņa,
Stāv' visam mūžiņam.

6672. (6149.)

Straujupīte man aizrāva
Manu zelta vainaciņu;
Lai Dievs dod, ka aizrautu
Tautas manu augumiņu.

6673. (6150.)

Strauta malā ganīdama,
Strautā metu vainadziņu,
Lai vizina strauta viļņi,
Ne nelietis tēva dēls.

6674. (6151.)

Stūŗi, stūŗi, zari, zari
Manam rožu vaiņagam;
Tie stūrīši, tie zariņi
Piekrāp dažu tēva dēlu.

6675. (6153.)

Tautu meita baltu muti,
Sarkans rožu vainaciņš.
Ņemat, mani bālēliņi,
Lai tā man rada tapa;
Lai es arī pavalkāju
Tā ražena vainaciņa.

6676. (6154.)

Te stāvēju ar māmiņu,
Te saviju vaiņaciņu;
Dažu dieniņ' noraudāju,
To vietiņu daiedama.

6677. (6156.)

Tev, liepiņa, platas lapas,
Apsedz mani migliņā,
Lai rasiņa neiebira
Manā zīļu vaiņagā.

6678. (6157.)

Tev, māsiņa, daudz puķīšu,
Savij man vainadziņu;
Citas zied dārziņā,
Citas dārza maliņā.

6679. (6158.)

Tec, saulīte, atskaties,
Šī pēdēja vasariņa;
Pēdējs rožu vainadziņš
Zied manāja galviņa.

6680. (6159.)

Tec, upīte, mirdzēdama,
Tev akmiņi dibenā;
Mirdzi, mans vaiņadziņš,
Tev vizuļi cekulā.

6681. (6160.)

Tīrumā, klajumā
Laiž bāliņš valodiņu,
Lai sajuta tautu meita,
Lai darina vainadziņu.

6682. (6161.)

Tīšām šuvu zelta rozi
Vainadziņa vidiņā;
No tālienes tautas nāca,
Vaiņagā lūkoties.

6683. (6162.)

Ticat man, neticat,
Es būš' kalpa līgaviņa:
Man nokrita vaiņadziņš
Kalpa vīra druviņā.

6684. (6163.)

Trīs gadiņi Rīga rīb,
Kas to Rīgu rībināja?
Tautu dēls kroni kala
Deviņiem žuburiem.

6685. (6166.)

Trīs rindiņas sudrabiņš
Spīd manē galviņē;
Trīs vasaras tautu dēls
Pēc manim lūkojēs.

6686. (6167.)

Trīs svecītes jūŗē dega,
Trīs sudraba lukterīš';
Trīs meitiņas māmiņai,
Trīs sudraba vainadziņi.

6687. (6168.)

Trīs tautieši klāt stāvēja,
Kad es pirku vainadziņu;
Visi saka vienus vārdus:
Pirc, meitiņa, nevalkāsi

6688. (6169.)

Trīskārt liecu zīda lentu
Apkārt savu vainadziņu;
Trīs vasaras tautu dēlu
Asarāsi raudināju.

6689. (6170.)

Trīsreiz bite riņķi grieza
Uz to manu vaiņadziņu:
Uzgāj' mani sārtu meitu,
Sarkan' rožu vaiņadziņu.

6690. (6171.)

Trīsreiz sviedu apkārt kalnu
Savu zīļu vainadziņu,
Gribēdama iztecēt
No netikla tēva dēla.

6691. (6172.)

Trīsreiz tautas apkārt jāja
Ap to manu rožu dārzu;
Es vidāi stāvēdama,
Viju rožu vainadziņu.

6692. (6173.)

Trīcēt trīc Rīgas pile, —
Ko tur kala, ko ne kala?
Pieci brāļi vieni māsi
Zelta kroni kaldināja.

6693. (6178.)

Tu, puisīti, knēvelīti,
Nesmej meitu vaiņadziņu;
Velns raus tavu dvēselīti
Pašā elles dibinā.

6694. (6180.)

Uz robežas ganīdama,
Liepāi kāru vainaciņu.
Kas noņēma vainaciņu,
Tas būs manis arājiņis.

6695. (L. B.)

Tumsiņā, naksniņā,
Grozu savu vainadziņu,
Kur tas gaiši atspīdēja,
Tur es mūžu nodzīvošu.

6696. (6181.)

Uz robežu ganīdama,
Liepā kāru vaiņadziņu,
Lai to man nenorāva
Robežnieka arājiņi.

6697. (6182.)

Uz robeža ganīdama,
Liepā kāru vainadziņu:
Robežnieki zagļu ļaudis,
Nozog manu vainadziņu.

6698. (6184.)

Uz robeža ganīdama,
Liepā kāru vainadziņu;
Cērtiet liepu, robežnieki,
Vainadziņu neņemiet.

6699. (6185.)

Uz robeža ganīdama,
Mētru viju vainadziņu.
Kur tie bija ciema puiši,
Ka tie mani neredzēja?

6700. (6186.)

Uz robežu ganīdama,
Rožu viju vainadziņu:
Robežnieka dēliņam
Sirdi vien ēdināju.

6701. (6187.)

Vainadziņ, vainadziņ,
Tev dižana nesējiņa!
Par vainagu nebēdāju,
Kad tik pate nesējiņa.

6702. (6188.)

Vainadziņ, cekuliņ,
Māku tevi darināt,
Māku tevi darināt,
Māku puišus karināt.

6703. (6189.)

Vainadziņ, cekuliņ,
Tekam abi kalniņā!
Raudzīsim to āriņu,
Kur citkārt līgojām.

6704. (6190.)

Vainadziņu darināju
Deviņām kārtiņām;
Slaven' manu augumiņu
Caur deviņas kungu valsts.

6705. (6192.)

Vainaciņu darināju,
Vaiņaks man piederēja;
Kā tas man nepieder,
Ar godiņu valkājams?

6706. (6193.)

Vaiņadziņu valkādama,
Micīt' liku pūriņā;
Gan atnāks tā dieniņa,
Kad micītes vajadzēs.

6707. (6194.)

Vaiņag' manu rožaino,
Nekaitini bālēliņu; —
Kaitināsi tautu dēlu,
Zem ozola stāvēdam.

6708. (6195.)

Vainag', manu rožu vītu,
Viena puse novītuse;
Tā novīsti, tautu dēls,
Kā mans rožu vainadziņš!

6709. (6196.)

Vaiņag, manu vainadziņu,
Stāv' manā galviņā;
Ja nestāvi visu mūžu,
Stāvi jele šo rudeni.

6710. (6198.)

Vaiņag, manu vainadziņu,
Vairāk zelta, ne sudraba!
To man pirka pieci svaiņi,
To deviņi bālēliņi.

6711. (L. B.)

Vainags, manis vainadziņš,
Vairo mani šoruden;
Kad tu mani izvairosi,
Tad es tevi novalkāšu.

6712. (6201.)

Vaiņag, manu vaiņadziņu,
Vairo mani šo rudeni!
Ja vairosi šo rudeni,
Tad vairosi visu mūžu.

6713. (6202.)

Vai tie traki, vai negudri
Ciema puiši palikuši?
Ar variņu gribēj' ņemt
Manu skaistu vainadziņu.

6714. (6203.)

Vēl es pieci, seši gadi
Par tautieti nebēdāju;
Vēl manāja galviņāja
Siedēj' zīļu vaiņadziņš.

6715. (6204.)

Ventenieku meitiņām
Katlu vaŗa vaiņadziņi;
Dubeniņa vien vajdzēja,
Izvārīt brokastiņu.

6716. (6205.)

Veca meita i būdama,
Daiļu viju vainadziņu,
Lai spīd mani sirmi mati
Zem vizuļu vainadziņa.

6717. (6207.)

Vīšu, vīšu, kā nevīšu
Sārtu rožu vainadziņu;
Iešu, iešu, nu daiešu
Pie dižena tēva dēla.

6718. (6208.)

Vītols auga pie vārtiem
Sudrabiņa lapiņām;
Brāļos auga mūs' māsiņa,
Zelta kronis galviņā.

6719. (6209.)

Vijiet man, vijiet man
Vītoliņa vainadziņu;
Vijiet man tā vītola,
Kas aug upes maliņā.

6720. (6211.)

Viju, viju, nenoviju
Lazdu ziedu vainadziņu;
Gāju, gāju, nedagāju
Pie neveikla tēva dēla.

6721. (6213.)

Visas bites ziedos gāja,
Kad saulīte atspīdēja;
Visas meitas kroņus pina,
Kad puķītes dārzā zied.

6722. (6215.)

Vizi, manu vainadziņ,
Jo vizēji, jo valkāšu;
Vēl es dažu tēva dēlu
Asarām raudināšu.

6723. (6217.)

Vizi, vizi, vainadziņi,
Trīs vizuļi cekulā!
To man pirka lepni svainī,
To bagāti bālēliņi.

6724. (6219.)

Vizuļots, vizuļots,
Māsiņ, tavs vainadziņš:
Spīdēj' visi sētmalīši,
Māsiņai staigājot.

6725. (6220.)

Caur ābeļu birzi gāju,
Rokā nesu vainadziņu:
Ābelei asi zari,
Saplēš manu vainadziņu.

6726. (6221.)

Cauri gāju bērzu birzi,
Rokā nesu vainadziņu,
Lai tie man nenobira,
Brāļa pirkti vizulīši.

6727. (6222.)

Cauri gāju bērzu birzi,
Rokā nesu vainadziņu;
Cauri gāju puišu pulku,
Rokā nesu dvēselīti.

6728. (6223.)

Ciesupītes meita biju,
Ciesu pinu vainadziņu;
Ciesupīte pavadīja
Manu daiļu augumiņu.

6729. (6224.)

Cūka raka augstu kalnu,
Zaļa vaŗa meklēdama.
Tik, cūciņ, zaļa vaŗa,
Kā manā vainagā.

6730. (6225.)

Aiz kauniņa nedrīkstēju
Bāliņam roku dot:
Pilni pirksti abu roku,
Tautu dotu gredzentiņu.

6731. (6226.)

Bez ziediņa es negāju
Jaunu meitu istabā:
Veŗu durvis, speŗu kāju,
Metu zelta gredzentiņu.

6732. (6227.)

Bezdelīga, melnactiņa,
Nāc manā paspārnē;
Līgaviņa, sārtvaidzīte,
Dod man tavu gredzentiņu.

6733. (6229.)

Bij man zelta gredzentiņš
Mazajā pirkstiņā;
Ne tā miju, ne pārdevu,
Puišus vien karināju.

6734. (6231.)

Bildināju tautu meitu,
Vai runāja, nerunāja;
Devu zeltu gredzentiņu,
Vai tā ņēma, vai neņēma.

6735. (6232.)

Devu savu gredzeniņu
Simtu jūdzu tālumā;
Cit' rudeni pate iešu,
Kā bitīte līgodama.

6736. (6234.)

Div' sudraba gredzentiņi
Upītēi peldināju:
Netīk man pašai iet
Pie dzērāja tēva dēla.

6737. (6235.)

Iesa-man-mīlējās
Tautu meitai roku dot:
Pilni pirksti abi rokas
Zelta grieztu gredzentiņu.

6738. (6236.)

Ej, tu lepna vīzdegune,
Es jau tevis nelūgšos,
Būs man cita mātes meita,
Tai es došu gredzentiņu.

6739. (6237.)

Es atradu, bālēliņ,
Vienu zelta gredzeniņ';
Tas ir mana mīļākā,
Kur viņš kāpa kumeļā.

6740. (6238.)

Es atradu ganīdama
Silā zelta gredzentiņu.
Vai bij kritis caunītei,
Vai caunītes dzinējam.

6741. (6239.)

Es augdama nevalkāju
Ruda vaļa gredzentiņu;
Tautu dēlis nezināja,
Kā iesākti bildināt.

6742. (6240.)

Es dabūju gredzentiņu
Bandenieka tīrumā.
Vai es būšu dzīvojoti
Bandenieka līgaviņa?

6743. (6241.)

Es māsiņas neticēju,
Kaut tā gana liegusēs:
Mani pirkti gredzentiņi
Tautu dēla rociņā.

6744. (6243.)

Es mīlēju to meitiņu,
Kas ar mani nerunāja;
Tai izkalu gredzentiņu
Tīra zelta, sudrabiņa.

6745. (6244.)

Es nedošu nevienam
Tās meitiņas maldināt:
Manas kurpes kājiņā,
Mani pirkti gredzentiņi.

6746. (6245.)

Es nedrīkstu mājā ieti,
Nei mātei rādīties:
Tautu dēlis man nomauca
Mātes dotu gredzentiņu.

6747. (6246.)

Es neļāvu nevienam
Nomaukt savu gredzentiņu;
Kas mauc manu gredzentiņu,
Lai ņem manu vainaciņu.

6748. (6247.)

Es nepirktu gredzentiņu,
Kad naudiņu kājām mītu:
Puiši manus pirkstus lauza,
Nomauc manu gredzentiņu.

6749. (6248.)

Es pazinu sav' māsiņu
Tumšajā kaktiņā:
Spīdēj' zelta gredzeniņš
Mazajā pirkstiņā.

6750. (6249.)

Es piekrāpu tautas dēlu
Ar sudraba gredzentiņu;
Tautiets mani nepiekrāpa
Ne ar zeltu, ne sudrabu.

6751. (6250.)

Es piesēju tautu dēlu
Pie niedrītes ezerā.
Atdod saktas, gredzeniņus,
Tad vaļā palaidīšu.

6752. (6251.)

Es redzēju ļaunu dienu,
Dievs dod vairs neredzēt:
Visi mani gredzentiņi
No pirkstiņa noritēja.

6753. (6252.)

Es tev lūdzu, bālēliņ,
Pirc man zelta gredzeniņ';
Nevaid slikti tie ļautiņi,
Kas ar mani saderēja.

6754. (6253.)

Es tev saku, tautu dēls,
Zeltī vienu gredzeniņu,
Es nedošu sav' rociņu
Bez zeltīta gredzeniņa.

6755. (6254.)

Es tev saku, tautu dēls,
Zeltei vienu gradzeniņ';
Visi ļaudis mani sauca
Zeltnesīša līgaviņ'.

6756. (6257.)

Esi droši, tautu dēlis,
Es ar citu nederēšu,
Es no tevis novalkāju
Div' sudraba gredzeniņus.

6757. (6258.)

Esi gudru, man' māsiņa,
Glabā savu gredzentiņu:
Kaut gredzina nevilkuši,
Puiši meitu nedabūtu.

6758. (6259.)

Gan pazinu kunga riju:
Pilni vadži sprigulīšu;
Gan pazinu brāļu māsu:
Pilni pirksti gredzentiņu.

6759. (6260.)

Ganos gāju, dzelkšņus plūcu,
Balto buku ēdināju:
Ne par velti es dabūju
Div' sudraba gradzeniņus.

6760. (6261.)

Garēm krogum, garēm krogum,
Iekšā ieti nedrīkstēja:
Iekšā puiši, spēlmanīši,
Novelk meitu gredzeniņus.

6761. (6262.)

Gredzeniņa vilcējam
Šāi saulēi laba dzīve;
Tam viņā saulītē
Caur gredzenu jāložņā.

6762. (6263.)

Gredzeniņi, gredzeniņi,
Manis zelta gredzeniņi!
Manis zelta gredzeniņis
Ieved mani tautiņās.

6763. (6264.)

Gredzeniņis man' aizveda
Tālejāsi tautiņās.
Gredzenami vainu devu,
Patīkamis tēva dēlis.

6764. (6265.)

Gredzeniņis mani veda
Simtu jūdžu tautiņās.
Bij man ieti simtu jūdzu
Pēc tā paša gredzeniņa?

6765. (6267.)

Gredzentiņu vien nomaucu,
Gaŗām sētu pajādams,
Lai ļautiņi nezināja,
Ka te mana līgaviņa.

6766. (6268.)

Gredzeniņu vien nomaucu,
Gaŗām sētu tecēdams,
Lai palika tā meitiņa
Mūžam mana līgaviņa.

6767. (6269.)

Gredzentiņu vien pamauču,
Šo ciemiņu paiedams:
Te aug mana līgaviņa
Gredzentiņa nēsātāja.

6768. (6270.)

Griez uz koka, tautu meita,
Manus lielus parādiņus:
Cik saktiņu tev izsedzu,
Cik nomaucu gredzentiņu.

6769. (6271.)

Izput' pati, tautu meita,
Kad tu mani putināji,
Kad tu mani putināji
Dēļ tā viena gredzentiņa.

6770. (6273.)

Kad es augu pie māmiņas,
Es puišieme žēl darīju:
Pilli pirksti abas rokas
Zelta griezti gredzeniņi.

6771. (6274.)

Kad es biju bāliņos,
Pilni pirksti gredzentiņu;
Kad aizgāju tautiņās,
Tad sakalu riteņos.

6772. (6275.)

Kādēļ kungi, kādēļ tiesas,
Kad tiesiņas man nedeva:
Puiši manas saktas sedza,
Vilka manus gredzentiņus.

6773. (6276.)

Kamdēļ mani bildināji,
Kad tev cita cerējama?
Kad jau cita mātes meita
Valkā tavu gredzentiņu?

6774. (6277.)

Kādu laimi tam vēlēt,
Kas mauc manu gredzeniņu?
Izsastiept, sasaraut,
Kā manam gredzenam.

6775. (6278.)

Kalniņā stāvēdama,
Lejā laižu gredzentiņu.
Ja rit tāļu gredzentiņš,
Iešu tālu tautiņās.
Teju pat noritēja
Tuvejos kaimiņos.

6776. (6279.)

Kalniņā stāvēdama
Lejā laižu gradzeniņu;
Kas būs manis arājiņis,
Lai ņem manu gradzeniņu.

6777. (6284.)

Kalniņā stāvēdama,
Lejā laižu gredzentiņu;
Kas pacēla, atdodieti,
Svaiņa pirktis, ne bāliņa.

6778. (6288.)

Kalniņā stāvēdama,
Lejā laidu gredzentiņu,
Lai uzņēma tas puisītis,
Kam nebija līgaviņas.

6779. (6292.)

Kam, puisīti, varas raugi,
Kam mauc manu gredzeniņu?
Es gan redzu, tu nebūsi
Mans maizītes arājiņis.

6780. (6293.)

Kam tā tāda āra pļava
Dzelteniemi ziediņiem?
Kam tā tāda brāļu māsa,
Pilni pirksti gredzentiņu?

6781. (6294.)

Kas ozola zaru cērt,
Lai cērt visu ozoliņu;
Kas mauc manu gredzentiņu,
Lai ņem visu augumiņu.

6782. (6295.)

Kaut zinātu to puisīti,
Kuŗš būs manis arājiņš,
Tam es dotu zīda vesti,
Dotu zelta gradzentiņu.

6783. (6297.)

Ko domāji tu, puisīti,
Maukdams manu gredzentiņu?
Ne es tava māsa biju,
Ne ar' tava līgaviņa.

6784. (6298.)

Ko līdz manas baltas rokas,
Ko līdz zelta gredzentiņš?
Vakar māte izsolīja
Lielam kroga dzērājam.

6785. (6301.)

Ko tie man labu dara,
Liela pulka bālēliņ'?
Viens pats vaŗa gredzentiņis,
Tas pats tautu rociņā.

6786. (6303.)

Labajāi rociņā
Maucu zelta gredzentiņu:
Ar to roku kannu cēlu,
To derēju tautu meitu.

6787. (6304.)

Labāk savu roku devu,
Ne kā savu gredzeniņu:
Roku devu, rok' atņēmu,
Gredzeniņa nevarēju.

6788. (6306.)

Laukā liku uz akmeņa
Tautu dotu gredzentiņu;
Kuŗš putniņš to dabūja,
Lai nes tautu rociņā.

6789. (6307.)

Liedz, māmiņa, ja tu vari,
Es vairs liegt nevarēju:
Jau man knopes, gredzeniņi
Tautu dēla rociņā.

6790. (6309.)

Māsiņ, tavu drošu sirdi,
Valkāt tautu gredzentiņu!
Manu sirdi, manu prātu,
Es iemestu ūdenī.

6791. (6310.)

Malējiņa mūs' māsiņa,
Sadiluši gredzentiņi;
Kas grib jaunas malējiņas,
Lai pirk jaunus gredzentiņus.

6792. (6311.)

Malējiņa mūs' māsiņa,
Sadiluši gredzeniņi;
Metam, brāļi, pa mārkām
Pirkam jaunus gredzeniņus.

6793. (6312.)

Man atsūta tautu dēlis
Dui zeltītus gredzentiņus;
Projām raidu, neturēju,
Es jau biju saderēta.

6794. (6314.)

Man atsūta tautu dēls
Trīs zīlēm gredzentiņu,
Lai gatava sataisos
Līdz citam rudenim.

6795. (6315.)

Man nokrita gredzeniņš,
Iesaliņu kaltējot.
Atdodiet jūs, māsiņas,
Jūs maldāmas dabūsiet.

6796. (6316.)

Man nopirka bālēliņš
Sudrabiņa gredzentiņu.
Laižu mīt ar tautām,
Noņem manu vainadziņu.

6797. (6317.)

Man nopirka bālēliņš
Trim kantēm gredzentiņu;
Vēl klausīšu bāliņām
Trīs deviņas vasariņas.

6798. (6318.)

Man nopirka tautu dēls
Tik ērmotu gredzentiņu:
Visapkārt zelta rasa,
Vidū saule vizināja.

6799. (6319.)

Man pazuda gredzentiņis
Bandenieka linājā.
Ceļu talku uz talciņas,
Meklēj' savu gredzentiņu.

6800. (6320.)

Man pazuda gredzeniņis
Tautu dēla tīrumā;
Kuŗš, putninis, dabūnieta,
Atdoniet gredzentiņu.

6801. (6321.)

Mana, mana tā meitiņa
Ar to vaŗa gredzentiņu!
Kļūs manā rociņā,
Es nopirkšu sudrabiņa.

6802. (6322.)

Mana, mana tā meitiņa
Ar to vaŗa gredzentiņu;
Lai palika sudrabota
Greznam tēva dēliņam.

6803. (6323.)

Maza biju, balta gāju
Bālēliņa druviņā;
Bāliņš pirka vainadziņu,
Tautiets zelta gredzentiņu.

6804. (6324.)

Maza, maza meitenīte
Tek pa ceļu raudādama:
Ciema puiši satikuši,
Nomaukuši gredzeniņu.

6805. (6325.)

Maza, maza tautu meita, —
Es nomaucu gredzentiņu.
Audz, meitiņa, loki pūru,
Nāc pēc sava gredzentiņa.

6806. (L. B.)

Tautas mauca, tāļi nesa,
Manu mazu gredzeniņu;
Audz meitiņa, loki puru,
Nāc pakaļ gredzenam.

6807. (6326.)

Maza, maza tautu meita, —
Es nomaucu gredzentiņu.
Kad māmiņa neticēja,
Parādīju gredzentiņu.

6808. (6327.)

Mazs putniņis man atnesa
Tautu dēla gredzeniņu.
Nes ar Dievu, nes projām,
Man vēl tāda nevajaga,
Man vēl tāda nevajaga
Nedz citāja rudenī.

6809. (6329.)

Mauc, tautieti, nevalkā
Pirmais manu gredzeniņu;
Neliec manu augumiņu
Pirmais ļaužu valodās.

6810. (6330.)

Meitiņai, māsiņai
Divi zelta gredzentiņi;
Vienu deva tautiešam,
Otru pati novalkāja.

6811. (6332.)

Mini, mini, māmuliņa,
Kas manā rociņā?
Tautu dots gredzentiņš
Deviņām zīlītēm.

6812. (6333.)

Mūžiņāi apjēmos
Gradzeniņa nevalkāt:
Gradzeniņis man' azveda
Tājeļās tautiņās.

6813. (6334.)

Ne par velti es daboju
Duj sudraba gradzeniņi:
Dzelkšņus plūcu ganīdama,
Baltus bukus ēdināju.

6814. (6335.)

Ne tas mans arājiņš,
Kas nomauca gredzentiņu;
Tas bij mans arījiņš,
Kas, nopircis, man iedeva.

6815. (6336.)

Nedod, Dievs, tur noiet,
Kur nogāja gredzentiņš:
Noiet mans gredzentiņš
Simtu jūdzu tālumā.

6816. (6337.)

Nedzīvošu, nepalikšu
Ūzinieku pagastā:
Visi mani gredzentiņi
Cita kunga pagastā.

6817. (6339.)

Nelga mani bildināja,
Nelga mauca gredzentiņu.
Kur tu, nelga, mani liksi,
Kur liks' manu gredzentiņu?
Gredzentiņu savalkāsi,
Maizes dot nevarēsi.

6818. (6340.)

Nevalkāju, nevalkāju
Sudrabiņa gredzeniņu,
Kuŗas tautas ieraudzīja:
Tā meitiņa sudrebēja.

6819. (6341.)

No tālienes es pazinu,
Kur dižā brāļu māsa:
Pilni pirksti abas rokas
Zelta grieztu gredzeniņu.

6820. (6342.)

No tālienas jau pazinu,
Kur nāk mana līgaviņa:
Pilnas krūtis sudrabiņa,
Pilni pirksti gredzentiņu.

6821. (6343.)

Paga, paga, tautu dēls,
Pasacīšu māmiņai:
As'nis tek pirkstiņā,
Kur nomauca gredzentiņu.

6822. (6344.)

Pāri laidu par jūriņu
Divi zelta gredzeniņi;
Vienu laidu māsiņai,
Otru savai līgavai.

6823. (6345.)

Pāri, pāri par upīti
Mani zelta gredzeniņi;
Par trīs gadi ceturtāja
I es pate aizlīgošu.

6824. (6346.)

Pāri sviedu par ozolu
Tautu dotu gredzentiņu,
Lai tas skrēja skanēdams
Pa ozola lapiņām.

6825. (6347.)

Par robežu, par robežu
Mans sudraba gredzeniņš;
I es pate par robežu
Pēc tā sava gredzeniņa.

6826. (6348.)

Par robežu, par robežu,
Manu vaŗa gredzentiņ!
Ne še gribu paša iet,
Ne še ņemt bāliņam.

6827. (6349.)

Par upīti pārpeldēja
Divi zelta gredzentiņi;
Par upīti mani veda,
Gredzentiņu valkātāju.

6828. (6350.)

Pāri laidu par upīti
Savu zelta gredzeniņu:
Gan zināju, kur dzīvoja
Gredzeniņa valkātājs.

6829. (6351.)

Paši puiši mani teica,
Paši mani niecināja;
Paši deva sīku naudu,
Lai es pērku gredzeniņu.

6830. (6352.)

Peldu laidu pār upīti,
Met' sudraba gredzeniņu:
Netīk man pašai iet
Pie neveikla tēva dēla.

6831. (6353.)

Pilni pirksti abas rokas
Brāļu pirktu gredzentiņu;
Pa vienam notecēja
Tautu dēla rociņāi.

6832. (L. B.)

Pilli pirksti abu roku
Zelta grieztu gradzentiņu;
Pa vienam noritēja
Ar netikli dzīvojot.

6833. (6360.)

Pilni pirksti abi roki
Brāļa pirkti gredzentiņi;
Pirks tautietis, nebūs tādi,
Dos naudiņu žēlodams.

6834. (6361.)

Pirc, tautieti, man mazai
Zelta grieztu gredzentiņu;
Augšu liela, būšu tava,
Tava nauda nezudīs.

6835. (6362.)

Pirc, tautieti, vai nepirci
Man sidraba gredzentiņu:
Jau es maza saderēju
Cita kunga tiesiņā.

6836. (6363.)

Pîrcen pirku, kam es devu
Divi zelta gredzeniņi?
Māsiņ' maza, nevalkāja,
Tautu meita nezināma.

6837. (6364.)

Puiši mani brūti sauca.
Kādēļ brūtes vārdu nesu?
Kā vārdiņu nenesīšu:
Pilni pirksti gredzentiņu.

6838. (6365.)

Puķītes lasot
Līduma malā,
Atnāca tautietis,
Nomauca gredzenu.
Kur liksi, tautieti,
Manu gredzeniņu?
Maģa mana rociņa,
Maģis gredzeniņis.

6839. (6366.)

Pušu raušu, tad vēl vilkšu
Sava zelta gredzentiņu,
Kad netikšu tāi vietā,
Kur augdama domājuse.

6840. (6367.)

Saki, saki, tautu meita,
Cik es tev parādā?
Cik saktiņu tev izsedzu,
Cik nomauču gredzeniņu?

6641. (6368.)

Sak' tiešām, tautu meita,
Būsi mana, vai nebūsi?
Ja tiešām mana būsi,
Pirkšu zelta gredzentiņu,
Pirkšu zelta gredzentiņu,
Došu zīda nēzdodziņu.

6842. (6370.)

Saujiņā noturēju
Divi zelta gredzeniņi: —
Visas ciema zeltenītes
Sauca mani bālēliņu.

6843. (6371.)

Cits vien mauca, cits valkāja
Manu vaŗa gredzeniņu;
Manis paša arājiņš,
Ne tas mauca, ne valkāja.

6844. (6372.)

Šautru sviedu par novadu,
Pakaļ laidu gredzentiņu.
Par div' gadi, par pusotra
Pakaļ mani vizināja.

6845. (6374.)

Še rociņa, tautu meita,
Divi zelta gredzentiņi;
Vienu devu mīlēdams,
Otru savu cerēdams.

6846. (6375.)

Še rociņa, tautu meita,
Še mans zelta gredzentiņš.
Ja tu manis neredzēsi,
Valkā manu gredzentiņu.

6847. (6376.)

Še rociņa, tautu meita,
Še sudraba gredzeniņš;
Sēd' manās kamanās,
Būsi mana līgaviņa.

6848. (6377.)

Sit, māsiņ, savas plaukstas,
Lai skan tavi gredzeniņi:
Būs brāļiem liela luste,
Tautām lielas žēlabiņas.

6849. (6378.)

Situ koku uz kociņa,
Lai tek saule vakarā;
Situ roku uz rociņas,
Lai skan zelta gredzentiņš.

6850. (6379.)

Skanēt skan valkājot
Trīs sudraba gredzentiņi;
Trīs dižani tēva dēli
Žēlabāmi nevarēja.

6851. (6382.)

Sniedz' rociņu, dod mutīti,
Mauc' sudraba gredzentiņu;
Vai būs mana, vai nebūs,
Līdz citam rudenim.

6852. (6383.)

Solīj' man tautu dēls
Zelta grieztu gredzentiņu.
Valkā pats griezdamies,
Man nopirka bālēliņi.

6853. (6386.)

Sviežu savu gredzentiņu
Straujupītes dibenā,
Lai spīd upes dibinā,
Ne manāja rociņā;
Spīd manā rociņā,
Birst man žēlas asaras.

6854. (L. B.)

Div' sudraba gredzentiņus
Upē nesu peldināt;
Viens bij mana brāļa pirkts,
Otrs tautu netiklīša.
Kuŗš bij mana brāļa pirkts,
Tas pa viersu lidojās;
Kuŗš bij tautu netiklīša,
Tas nogrima dubenē.

6855. (6388.)

Tautas nesa simtu jūdžu
Manu mazu gredzentiņu.
Nesat, tautas, otru simtu,
Es pakaļ netecēšu.

6856. (6389.)

Tautiets man roku prasa
Caur brālīša vaŗa vārtis.
Tev, tautieti, tukša roka,
Mana pilla gredzentiņu.

6857. (6390.)

Tautiets mani mīļi lūdza:
Dod man zelta gredzentiņu!
Es mīļāki atsacīju:
Gaidi citu rudentiņu.

6858. (6391.)

Tautiets manu gredzentiņu
Kabatāi vien nesāja;
Ne valkāja, ne atdeva,
Gaida mani uzaugam.

6859. (6392.)

Tautiets manu gradzeniņu
Sviež no kalna lejiņā;
Es tautieša kumeliņu
Caur ābeļu birzi dzenu.

6860. (6394.)

Tautu dēlis man atsūta
Triju zīļu gredzentiņu;
Es viņami nosūtīju
Deviņāmi zīlītēm.

6861. (6396.)

Tautu dēlis man nomauca
Sešu zīļu gredzentiņu;
Gan tu man pats atdosi
Deviņām zīlītēm.

6862. (6397.)

Tautu dēls, tautu dēls,
Zeltī manu gredzentiņu,
Es neņemšu nezeltītu
Preti savu vaiņadziņu.

6863. (6398.)

Tautu meita dievojās,
Nebūt mana līgaviņa.
Tev būs būt, tev nebūt,
Tev nomaucu gredzentiņu.

6864. (6399.)

Tautu meita, zeltenīte,
Samijam gredzeniem;
Man bij zelta, tev sudraba,
Nāc tu pate piedevām.

6865. (6400.)

Tev, tautieti, silta roka,
Manim auksta, nosaluse,
Manim auksta, nosaluse:
Pilli pirksti gredzentiņu.

6866. (6401.)

Tiltā krita mūs' māsiņa,
Patiltē gredzeniņi.
Eit', baltie brālēliņi,
Palīdziet salasīt.

6867. (6403.)

Ticat, brāļi, neticat,
Es būš' kalpa līgaviņa:
Es augdama savalkāju
Kalpa puiša gredzentiņu.

6868. (6404.)

Tiešām saku, nemeloju,
Būšu kalpa līgaviņa:
Visi mani gredzeniņi
Kalpa puiša rociņā.

6869. (6405.)

Ticat, ļaudis, neticat,
Es būš' kalpa līgaviņa:
Man pazuda gredzeniņš
Kalpa vīra linājā.

6870. (6407.)

Ticat, ļaudis, neticat,
Es aiziešu par novadu:
Par novadu man nomauca
Manu grieztu gredzeniņu.

6871. (6408.)

Ticat manis, neticati,
Prūšos manis arājiņš;
Ja jūs mani neticati,
Raugatiesi gredzenāi.

6872. (6409.)

Trīs gadiņi savalkāja
Tautiets manu gredzeniņu;
Ceturtāi gadiņāi
Pats nopirka, tad atdeva.

6873. (6411.)

Tautiets manu gredzentiņu
Kabatāi vien nēsāja;
Vai nēsāja mīlēdams,
Vai ienaidu turēdams?

6874. (6415.)

Vai, tautiet, tev nav kauna
Dot man vaŗa gredzentiņu?
Ne es aŗu, ne ecēju,
Es tev devu sudrabiņa.

6875. (6417.)

Vēl bij man meitai būt,
Vēl valkāt gredzentiņu;
Kad drīkstētu, nu mācētu
Ciema puišus kaitināt.

6876. (6418.)

Velti, velti tu, puisīti,
Uz manim lūkojies;
Kur tu, tautu neveiklīti,
Tiks' pie mana gredzentiņa!

6877. (L. B.)

Puišu dotu gredzentiņu
Upē metu, nevalkāju;
Lai spīd upes dubenē,
Ne manē pirkstiņē.

6878. (6419.)

Visi ļaudis tā runāja,
Ka es augu saderēta.
Še rociņa, raugaities,
Vai derēti gredzentiņi.

6879. (6420.)

Caunītei pieci pirksti,
Pieci zelta gredzentiņi;
Jauni puiši, bandenieki, —
Nava zelta zābaciņu.

6880. (6422.)

Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Šogad sēra vasariņa!
Ne puķiņas laukē aug,
Ne roziņas dārziņē.

6881. (6423.)

Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Vaidi nāca šāi zemē!
Vaidu bite ziedus ņēma
Manā rožu dārziņā.

6882. (6424.)

Vai, Dieviņi, šovasar
Zālats auga ezerā!
Vai tādēļ mūs' māsiņa
Ar nelieti saderēs?

6883. (6426.)

Ai, ezera izteciņa,
Tavu skaistu pureniņu!
Vienu ziediņ' i norāvu,
Treju tautu karināju.

6884. (6427.)

Protu, protu, redzu, redzu,
Man jāiet par novadu:
Manas rozes, magonītes
Pār žodziņu pāraugušas.

6885. (6429.)

Ai, rozīt, magonīt,
Kam no rīta noziedēji?
Dienas vidu tautas jāja,
Tev ziediņi nobiruši.

6886. (6430.)

Ai, tu liela rīta rasa,
Kam tu mani aizkavēji?
Es būt' savu rožu dārzu
Bez saulītes izravējsi.

6887. (6431.)

Aiz Daugavas melni meži
Sudrabiņa vijiņām;
Tur aug viena zelta roze,
Dimantiņa magonīte.

6888. (6432.)

Aiz kalniņa rozes sēju,
Lai neredz ciema puiši.
Rozītēm platas lapas,
Nāk pār kalnu ziedēdamas.

6889. (6433.)

Aiza-ilgi-gulējos
Svētdieniņas rītiņā:
Visi mani rožu dārzi
Zālītēm apauguši.

6890. (6434.)

Ak, tu lauka magonīte,
Kam tik agri noziedēji?
Es gribēju sievu ņemt,
Puškot savu cepurīti.

6891. (6435.)

Aiz vārtiem rozes zied,
Aiz vārtiem magonītes:
Pa vārtiem izvedīs
Pašu rožu dēstītāju.

6892. (6436.)

Balta puķe, zaļa niedre
Virs ūdeņa līgojās,
Ne tā grima dibinā,
Ne sit viļņi maliņā.

6893. (6437.)

Balta roze pārziedēja
Pašā lauka viducī;
Sarkanaja neziedēja
Mana tēva dārziņā.

6894. (6438.)

Baltu puķu ceriņš auga
Bālēliņa pagalmā.
Tur saulīte miglu meta,
Vai bij ziema, vai vasara.

6895. (6439.)

Dārzā gāja tautu meita,
Savas rozes noravēt;
Stallī gāja tautu dēls,
Baŗot savu kumeliņu.

6896. (6440.)

Dancodamis kumeliņis
Ielec rožu dārziņā,
Nolauzīja, izkaisīja
Mūs' māsiņas magoniņas.

6897. (6440$_1$.)

Došu, došu meitiņām,
Ko vakari solījos:
Došu savu kumeliņu,
Rožu dārzu noecēt.

6898. (6442.)

Es dēstīju baltu rozi
Vienā dārza stūrītī,
Asajo kadiķanu
Pašā dārza vidiņā.

6899. (6444.)

Es neiešu tautiņās
Par deviņas vasariņas:
Nu vēl mana roze plauka
Devītā lapiņā.

6900. (6445.)

Meitas, dusmu neturiet,
Es to tīši nedarīju:
Kumeliņis dancodams
Ielec rožu dārziņā.

6901. (6446.)

Es savāi pagalmāi
Četras rozes audzināju.
Vienu došu bāliņam,
Otru tautu dēliņam;
Divas pati paturēšu,
Tās likš' pūra dibinā.

6902. (6447.)

Sēju rozes, sēj magones,
Sēju āra biškrēsliņu.
Par rozīti ortu ņēmu,
Par magoni pusdāldera,
Par to āra biškrēsliņu
Trīs dālderi, piecu mārku.

6903. (6448.)

Kādēļ man rozes zied
Vairāk bālas ne sarkanas?
Šogad tautas gaŗiem jāja,
Citu gadu iekšā jās.

6904. (6449.)

Kālabd šovasar
Koši rozes neziedēja?
Vai bij rožu ravētāja
Ar tautām saderējse?

6905. (6451.)

Kalniņā rozes sēju,
Lejiņā magonītes;
Vecā māsa kā magone,
Es jaunā kā rozīte.

6906. (6452.)

Kam, māmiņa, rozes sēji,
Tev nav rožu ravētājas;
Sēj, māmiņa, magonītes,
Gan kalpones noravēs.

6907. (6453.)

Kam, māmiņa, rozes sēji
Tādu lielu gabaliņu?
Sēj, māmiņa, trīs rozītes
Trīs meitiņas valkātājas.

6908. (6454.)

Kas tā tāda puķe zied
Jaunu meitu dārziņā?
Vai tā roze, vai magone,
Vai tā skaista mātes meita?

6909. (6455.)

Kas tos manus rožu krūmus
Krust' krustiem sakrustīja?
Vai tie lieti, vai tie vēji,
Vai tie paši puišu blēži?
Ni tie lieti, ni tie vēji,
Tie bij paši puišu blēži.

6910. (6456.)

Ko, māsiņas, runāsim,
Pavasari tikušās?
Vai tev dīga rožu sēklas?
Man izpuva palejiņas.

6911. (6458.)

Krustu metu, brīnējos
Savam rožu dārziņam:
Visapkārti rozes zied,
Vidū zelta magonīte.

6912. (6460.)

Līdz pusīti es iebridu
Baltāi puķu ezerāi,
To puķiti meklēdama,
Kam dzeltāni ziedi zied.

6913. (6461.)

Līdz pusīti es iebridu
Baltu rožu dārziņā;
Man pašai balti vaigi,
Sarkans rožu vaiņadziņš.

6914. (6462.)

Līgoties, līgojās
Balta puķe ezerā;
Ne tā slīka, ne tā grima,
Puišus vieni karināja.

6915. (6463.)

Māmuliņ, māmuliņ,
Tavu kuplu rožu dārzu!
— Man nebija rožu dārza,
Man bij divi magonītes.

6916. (6464.)

Meitas manu cepurīti
Iemet rožu dārziņā.
Nesakait manas vainas,
Ja rozēm zari lūza.

6917. (6465.)

Meitas, meitas, ņemat deķus,
Iesim mežā pureņos!
— Ziema nāk, ne vasara,
Nezied vaira pureniņi.

6918. (6466.)

Meitiņām, māsiņām
Liela skāde notikuse:
Zēni sētu salauzuši,
Cūkas rozes izrakušas.

6919. (6467.)

Meitu dēļ rozes zied,
Meitu dēļ magonītes,
Meitu dēļ jauni puiši
Jāj baŗotus kumeliņus.

6920. (6468.)

Miglajā rītiņā
Nozied zelta pureniņš,
Neredz gani ganīdami,
Ne saulīte tecēdama.

6921. (6469.)

Pūļiem auga baltas rozes
Naņķenieku novadā.
Sūtu vēsti pārnovadu,
Lai nāk rozes izravēt.

6922. (6470.)

No rītiņa rozes sēju,
Pusdienā magoniņas,
Vēlajā vakarā
Dzeltēnās kliņģerītes.

6923. (6471.)

Pavasar jaunas meitas
Lazdu ziedu i meklēja;
Ziemu lazda noziedēja,
Kad meitiņas neredzēja.

6924. (6472.)

Pirmo dien', otru dien',
Tad meitām puķu diena:
Pirmo dien' rozes sēja,
Otru dien' magoniņas.

6925. (6473.)

Puķe, puķe, roze, roze,
Kur palika magonīte?
Magonīte ietecēja
Kliņģerīšu dārziņā.

6926. (6474.)

Puķe, puķe, roze, roze,
Sen tu mani karināji:
Tu zied' skaisti dārziņā,
Es pa sētu lūkojos.

6927. (6475.)

Puķe, puķe, roze, roze,
Tu man kaunu padarīji:
Iet pār viju ziedēdama
Viņu sētas dārziņā.

6928. (6477.)

Puķe, puķe, roze, roze
Uz manim gauži raud:
Kam tu sēji, kam ravēji,
Ka neviji vaiņagā.

6929. (6478.)

Puķe ziedi, krūmu rieši
Brāļa dārza maliņā.
Zied', puķīte, neriet' krūmu,
Vēl neiešu šoruden.

6930. (6479.)

Balta puķe krūmu rieta,
Šķiet man, ilgi dzīvojot;
Zied', puķīte, neriet' krūma,
Šī pēdīga vasariņa.

6931. (6480.)

Pusi dārza rožu sēju,
Pusi sīku magonīšu;
Pus' mūžiņu nodzīvoju
Bez maizītes arājiņa.

6932. (6481.)

Rozes sēju kalniņā,
Magonītes lejiņā;
Es rozēs puškojos,
Kalponīte magonēs.

6933. (6484.)

Sarkanīte, marenīte,
Tās bij pašas ietaliņas:
Viena zied migliņā,
Otra rīta rasiņā.

6934. (6486.)

Šādi koki, tādi koki
Mūs' nāburga dārziņā;
Manas māsas dārziņā
Apzeltītas rozes zied.

6935. (6487.)

Sēj, māmiņa, vienu rozi,
Viena meita valkātāja.
Rozei zied zaru zari,
Nevar viena novalkāt.

6936. (6488.)

Sēju rozes, magonītes,
Nevieniņa neziedēja:
Ir puķīte paredzēja,
Ka es ilgi nedzīvošu.

6937. (6489.)

Pāriet man šī vasara
Ar puišiem ienaidā:
Sēju rozes, tās neauga,
Magonītes neziedēja.

6938. (6490.)

Sīkaliņa rozes sēja
Avotiņa lejiņā;
Sīka bija rožu sēkla,
Vēl sīkāka sējējiņa.

6939. (6491.)

Silta saule, karsta saule,
Man rozītes jāravē;
Izkūst mana zelta josta,
Div' sudraba gredzeniņi.

6940. (6492.)

Skaista meita puškojās
Ar ābeļa ziediņiem,
Nevīžoja rozes sēt,
Ne magoņu izravēt.

6941. (6493.)
Skaisti zied līča roze
Dzeltāniem ziediņiem;
Tur saskrēja sveši ļaudis,
To ziediņu raudzīties.

6942. (6494.)
Stād', māsiņa, kliņģerītes
Gar tām dobes maliņām,
Lai es sēju magonītes
Pa vidiņu vidiņiem.

6943. (6495.)
Steidzu, beidzu rožu dārzu
Bez rasiņas izravēt,
Kā varētu vainadziņu
Bez valodu iznēsāt.

6944. (6496.)
Es šķitos rožu dārzu
Bez rasiņas izravēt;
Es šķitos sav' mūdiņu
Bez bēdām nodzīvot.

6945. (6497.)
Sūtīj' mani māmuliņa
Lejiņā pornas raut.
Ko man bija pornas raut,
Es bij pati kā porniņa.

6946. (6498.)
Tāda bija šī vasara,
Auga rozes, neziedēja.
Man aizgāja šī vasara,
Viena zieda meklējot.

6947. (6500.)
Teci, teci, tautu dēls,
Pa manām rozītēm;
Kas tās rozes aplaistīs,
Tam es pate piederēšu.

6948. (6499.)
Tautām auga ozoliņi,
Man zied rozes dārziņā.
Tautiets rāva man rozīti,
Es nolauzu ozoliņu.

6949. (6502.)
Vai bij briedis, vai bij lācis
Manāi rožu dārziņā?
Visi mani rožu koki
Krust' krustinis salauzīti.

6950. (6504.)
Viena pate roze zied
Māmuliņas dārziņā;
Tai pašai sveši ļaudis
Dzīrās ziedus purināt.

6951. (6505.)
Viena pate roze zied
Mana dārza vidiņā;
Viena pate meita aug
Man par prieku pasaulē.

6952. (6506.)
Viņpus purva rozes zied,
Šaipus purva magoniņas,
Pašā purva vidiņā
Dzeltānā kliņģerīte.

6953. (6507.)
Ciema puiši, bālēliņi,
Ceļat mani pār upiti:
Aiz upītes dailas rozes
Sen augušas, neravētas.

Meitu sadzīve.

6954. (6508.)
Ai, kaimiņu zeltenītes,
Mūs' mīlīgu dzīvošanu!
Viena pate roze zied,
Visas vija vainadziņus.

6955. (6509.)
Ai, kaimiņu dzeltainīte,
Kā mēs mīļi dzīvojam:
Vien' uz otru tecējām
Ielociņu līdzināt.

6956. (6510.)

Ai, nāburgu zeltenītes,
Kā mēs mīļi dzīvojam!
Ja ilgāki dzīvosim,
Dažam žēli darīsim

6957. (6511.)

Bite, bite, meita, meita,
Tā nerieba nevienam:
Bite druvas nesliedēja,
Meita naida neturēja.

6958. (6512.)

Ienaidiņa neturēju
Ar kaimiņu meitiņām,
Cita mana māsa bija,
Cita brāļa līgaviņa.

6959. (6513.)

Lai dreb lapa, kam dreb lapa,
Liepai lapa nedrebēja;
Lai tur' naidu, kas tur' naidu,
Meitas naidu neturēja.

6960. (6514.)

Lai ceļ naidu, kas ceļ naidu,
Meitas naidu neceļiet.
Kur meitiņas naidu cēla,
Tur zemīte līktin līka.

6961. (6515.)

Mēs bijām ciema meitas,
Kā māsiņas turamies;
Cik dižs rieksta kodoliņš,
To mēs pušu dalījām.

6962. (6517.)

Mēs māsiņas nebijām,
Māsiņām saucamies;
Kas ļautiņi nezināja,
Šķiet mūs vienas māmulītes.

6963. (6518.)

Mēs māsiņas nebijām,
Māsiņām saucamies;
Ļaudīm lieli brīnumiņi,
Ka mēs mīļi dzīvojam.

6964. (6519.)

Mēs māsiņas nebijām,
Māsiņām saucāmies;
Mīl Dievam, žēl ļaudiem,
Ka mēs mīļi dzīvojam.

6965. (6521.)

Meitiņas, māsiņas
Bitīšu draudze:
Kur viena nometa,
Tur visas līdza.

6966. (6522.)

No pēdām vien pazinu
Jaunu meitu gājumiņu:
Īsa pēda, īsi soļi,
Rindiņā staigājušas.

6967. (6523.)

Pieci, seši sīļa bērni
Vienā koka zariņā;
Piecas, sešas mātes meitas
Aug vienā sētiņā.

6968. (6524.)

Tā dzīvot meitiņām,
Kā baltām aitiņām:
Ne nīsties, ne bārties,
Ne turēt ienaidiņ'.

6969. (6525.)

Visapkārt rozes zied,
Vidū zaļa palejiņa;
Visapkārt meitas sēd,
Vidū meitu māmulīte.

6970. (6527.)

Ai, aso zobeniņ,
Kam kaŗā nedienēji?
Ai, smuidrais augumiņ,
Kam ar godu nedzīvoji?

6971. (6529.)

Ai, lielaja brāļu māsa,
Kam godiņu neturēji?
Kam tu kāri šūpulīti,
Vaiņadziņu valkādama?

6972. (6531.)

Ei, skaistais vainadziņš,
Nekrīt salmu gubenēi,
Ej ar godu tautiņās,
Krīti tautu klētiņāi.

6973. (6532.)

Apgāzās vācelīte,
Iztecēja kamolītis;
Tā iztek meitu gods,
Kad ar godu nedzīvoja.

6974. (6533.)

Ar Dievu, ar Tēvu,
Nu gribu dzīvot,
Gribu savu vaiņagu
Pa godam valkāt.

6975. (6534.)

Ar godiņu, ar godiņu
Jauni puiši, jauni puiši!
Es negribu bez godiņa
Valkāt savu vainadziņu.

6976. (6535.)

Ar godiņu, jauni puiši,
Ar godiņu, jaunas meitas;
Naudu, mantu gan panāks,
Mūžam goda nepanāks.

6977. (6536.)

Audz godā, man' māsiņa,
Valkā vaŗa vainadziņu;
Brāļi tevi mīļi gaida
Ar godiņu izaugam.

6978. (6538.)

Brālis mani lūdzen lūdza:
Māsiņ, kaunu man nedar'!
Es tev kauna nedarīšu,
Lūdz, brālīti, vai nelūdz.

6979. (6539.)

Meitiņ, mana dzirkstelīt,
Kam es tevi uzaudzēju!
Būt' es to zinājusi,
Būt' upē iemetusi.

6980. (6540.)

Dažu labu tumšu nakti
Bez miedziņa nosēdēju,
Savu smuidru augumiņu
No kauniņa vairīdama.

6981. (6541.)

Dižans puisis. daiļa rota,
Iznesīga valodiņa,
Tas noņēma meitiņām
Bez godiņa vainadziņu.

6982. (6544.)

Es nedevu nevienam
Jābrauc savas kamaniņas;
Kas grib mani pašu ņemt,
Lai brauc manas kamaniņas.

6983. (6545.)

Gaidi, gaidi, bālēliņ,
Māsa goda negaidīja:
Māsa kāra šūpolīti
Bālēliņa istabā.

6984. (6546.)

Gana kauna bāliņam,
Gan citām māsiņām:
Pedelīte nevalkāja
Ar godiņu vaiņadziņa.

6985. (6548.)

Glaužu savus sirmus matus,
Lieku ziedu vaiņadziņu;
Labāk veca ar godiņu,
Ne kā jauna bez godiņa.

6986. (6549.)

Goda ļaudis mani gaida
Negodā uzaugam.
Es, uzaudzis, top' godā,
Goda ļaudis negodā.

6987. (6550.)

Godā tēvs, godā māte,
Godā visi brāļēliņi;
Es māsiņa, negodniece,
Negodāi palikuse.

6988. (6551.)

Grib puisītis ar negodu
Nojemt manu vaiņadziņu.
Ja tev tika, jem ar godu,
Ar negodu nedabūsi.

6989. (6553.)

Jauni puiši, jaunas meitas,
Ar godiņu dzīvojiet;
Godam nāca goda viesi,
Slavēj' savi bālēliņi.

6990. (6557.)

Kas godīga meitenīte,
Godam laida valodiņu;
Kas bij kāda negodīga,
Ir vārdiņi negodīgi.

6991. (6558.)

Kas no dzērves gaŗa kakla,
Ja zīlīšu nenēsāja?
Kas no meitas skaistu acu,
Ja ar godu nedzīvoja.

6992. (6559.)

Kas no manu skaistu acu,
No daiļā augumiņa,
Kad ar godu nevalkāju
Savu zīļu vainaciņu?

6993. (6561.)

Ko darīt tam puišam,
Kas meitiņu godu slēp?
Gunī degt, nesadegt,
Ūdenī nenoslīkt.

6994. (6562.)

Ko puisīti, tu domā,
Man celiņa negriezdams?
Grib' tu manu godu slēpt,
Darīt kaunu bāliņiem.

6995. (6563.)

Krīt zemē skanēdams,
Zelta lapu vainadziņ,
Kad ar godu nevalkāja
Lielu radu brāļu māsa.

6996. (6565.)

Kur pietika man neiet,
Kur pie puiša negulēt,
Tikai vien neatstāju
Savu puķu vainadziņa.

6997. (6566.)

Labāk lecu ūdenī,
Ne radiem kaunu daru,
Labāk manu augumiņu
Lai sit vilnis maliņā.

6998. (6567.)

Labāk man sirmi mati
Zem vizuļu vainadziņa,
Ne kā man zelta mice
Bez godiņa galviņā.

6999. (6568.)

Lai sadega zelta nauda
Ar zilām ugunīm,
Ne es savu vaiņadziņu
Bezlaikā novalkāju.

7000. (6569.)

Lai sapuva oša laiva,
Kad nav laba īrējiņa;
Lai sapela tautu meita,
Kam godā nedzīvoja.

7001. (6570.)

Lai runāja, kam patīk,
Man ar godu dzīvojot;
Lai stāv mani brūni mati
Zem vizuļu vaiņadziņa.

7002. (6572.)

Manis dēļ, bālēliņi,
Zemu acis nenesiet;
Ar godiņu novalkāšu
Jūsu pirktu vainadziņu.

7003. (6576.)

Meita godu paslēpuse
Zem bērziņa lapiņām.
Bērziņš lapas salapoja,
Meita goda nedabūja.

7004. (6577.)

Meitiņām, māsiņām
Slidas kurpes kājiņā;
Slīd uz priekšu, aizslīd šķērsu,
Nevar vaira saturēt.

7005. (6578.)

Meitiņām, māsiņām,
Tām ar godu jādzīvo;
Ja ar godu nedzīvos,
Valkās ilgi vainadziņu.

7006. (6579.)

Meitiņām tā dzīvot,
Kā baltām aitiņām:
Svīnās aitām balta villa,
Svīnās meitu augumiņš.

7007. (6580.)

Meitu godu tā valdīju,
Kā uguni šaujiņā;
Kad es tiku sieviņā,
Tad palaidu vējiņā.

7008. (6581.)

Nebēdāju cita bēdas,
Kad tik savas nobēdāju,
Kad tik savu vainadziņu
Ar godiņu savalkāju.

7009. (6582.)

Nes, māsiņa, ar godiņu
I mazo vainadziņu;
I lielais nepieder,
Bez godiņa valkājot.

7010. (6583.)

Pa vārtiem iztecēja
Negrožots kumeliņš;
Tā iztek meitu gods,
Kad ar godu nedzīvoja.

7011. (6584.)

Pieder man sirmi mati
Zem vizuļu vainadziņa;
I dzeltāni nepieder,
Kad ar godu nedzīvoja.

7012. (6585.)

Proť, meitiņa, pate kaunu,
Puiss par kaunu nebēdaja;
Puiss uzkāpa kumeļā,
Iznes savu augumiņu.

7013. (6586.)

Līgodams, vējš nolauza
Pora bērzes galotnīti;
Grib netiklis ar negodu
Noņemt manu vainadziņu.

7014. (6587.)

Puiši rauga meitu godu,
Sava goda nezināja;
Būť zinājši savu godu,
Stāvu lēktu ūdenī.

7015. (6588.)

Puiši savu godu slēpa
Apakš platas cepurītes;
Kur, māsiņas, mēs slēpsim?
Šaurs bij zīļu vainadziņš.

7016. (6589.)

Puiši teica meitu godu,
Paši savu nezināja.
Raibs runcītis puišu godu
Aiz astītes spīdzināja.

7017. (6591.)

Puiss puišam godu deva,
Nosaņēma cepurīti;
Meitas savu godu nesa
Zem balto vilnainīti.

7018. (6592.)

Puisis nesa pieci kauni
Zem plānās cepurītes;
Meita nevar viena nest
Zem vizuļu vaiņadziņa.

7019. (6593.)

Ziemu cirsts lazdu krūms
Vasar' vairs nelapoja;
Meita godu pazaudējse,
Mūžam vaira nedabūja.

7020. ((6594.)

Sēd', meitiņa, gaidi goda,
Gan panāksi sievas dienas,
Gan panāksi sievas dienas,
Gan tautieša rudzu klēti.

7021. (6595.)

Sēd', meitiņ, gaidi godu
Ne baltā bālēliņa;
Labāk godu gaidījusi,
Ne kauniņu redzējusi.

7022. (6598.)

Solīj' man tautu dēls
Sieku sīka sudrabiņa.
Es nevaru godu pirkt
Ne par zelta vezumiņu.

7023. (6599.)

Nebēdāi, bālēliņi,
Es tev kaunu nedarīšu,
Es nekāršu šūpulīti,
Tautiņāsi negājusi.

7024. (6603.)

To Dieviņu vien es lūdzu,
Guldamās, celdamās:
Dod, Dieviņi, novalkāt
Ar godiņu vainadziņu!

7025. (6604.)

Priede, priede, turi skujas,
Tu vairs citas nedabūsi;
Meita, meita, turi godu,
Tu vairs citu nedabūsi.

7026. (6605.)

Turat godu, bālēliņi,
Māsa godu neturēja:
Māsa kāra šūpulīti
Bālēliņa istabā.

7027. (6607.)

Vai tie visi sēklas mieži,
Kas pret vēju izvētīti?
Vai tās visas goda meitas,
Kas valkāja vainadziņu?

7028. (6608.)

Viena pate man māsiņa,
Kā zīlīte zariņā;
Kaut tā pate nēsājuse
Ar godiņu vainadziņu!

7029. (6609.)

Viju puķu, šuvu zīļu
Māsiņai vainadziņu;
Neder puķu, neder zīļu,
Kad ar godu nedzīvo.

7030. (6610.)

Cērt, bāliņ, man galviņu
Ar aso zobentiņu,
Ja es sava vainadziņa
Ar godiņu nevalkāju.

7031. (L. B.)

Tu, puisīt', knēverīt',
Daudz ar mani nerunā;
Sīva tēva meita biju,
Drīz es tave pliķe cirtu.

7032. (6611.)

Cērt, meitiņ, puisim pliķi,
Nedod savu villainīti;
Kad tu dosi villainīti,
Paspēlēsi vainadziņu.

7033. (6612.)

Citas meitas goda gaida,
Kāda goda es gaidīšu?
Es godiņu noturēju
Pakaļ kroga kaņepēs.

7034. (6613.)

Citas meitas goda gaida,
Kāda goda es gaidīju?
Mans godiņis paglabātis
Zem zaļo velēniņu.

7035. (6618.)

Ai, Laimiņa, goda sieva,
Godā manu augumiņu;
Kā godāji maz' esošu,
Godā lielu uzaugušu.

7036. (6619.)

Izauguse tā meitiņa,
Kā tā gaida, kā negaida?
No Laimiņas goda gaida,
No māmiņas villainītes.

7037. (6620.)

Ja Laimiņa godu slēpa,
Slēp zemē augumiņu!
Ne ļaudīm jārunā,
Ne kungiem jātiesā.

7038. (6621.)

Krust-krustām puķes auga
Mīļas Māras dārziņā.
Kuŗa meita godu tura,
Tai pin puķu vainadziņu.

7039. (6622.)

Laim' ar Laimi runājās:
Ko ar meitu darīsim?
Meita godu paslēpusi,
Vēl valkāja vainadziņu.

7040. (6623.)

Māŗa sauca, Māŗa brēca:
Kur meitiņa kroni lika?
Meita kroni saplēsuse,
Ar puišiem dancojot.

7041. (6624.)

Mīļa Māŗa man apjoza
Trim kārtāmi zelta jostu;
Apjozdama tā sacīja:
Audzi liela, stāv godā.

7042. (6626.)

Mīļa Māŗa meitu dēļ
Sēd lielājā sierdēstāi,
Kad tās visas sanēsātu
Godā savus vainadziņus.

7043. (6629.)

Sēdi, meita, gaidi godu,
Neba tava Laime sēd,
Laimei zirgi nosvīduši,
Tev vietiņas meklējot.

7044. (6630.)

Ai, Dieviņi, kur palikšu,
Tikai barga uzauguse:
Kāju speŗu, zeme rīb,
Vārdu saku, meži skan.

7045. (6632.)

Ai, lielo bargumiņu,
Kur man bija tevi likt?
Sviežu rīta rasiņā
Par pagalmu staigājot.

7046. (6633.)

Es uzaugu sīva, dzedra,
Kā nātrīte žogmalēi;
Dažu labu tēva dēlu
Kā nātrīte zeldināju.

7047. (6634.)

Kur es viena barga augu,
Lēni mani bālēliņi?
Tā māmiņa man' auklēja,
Kas tos manus bālēliņus.

7048. (6636.)

Droša tēva meita biju,
Droši sevi turējos:
Pret kungiem, pret ļaudīm
Skaldīt skaldu valodiņu.

7049. (6637.)

Dzīrās mani tā locīt,
Kā vējiņis smilgu loka;
Es nebiju tā augusi,
Kā smildziņa dzedziedā.

7050. (6639.)

Miegs man nāca saulītē,
Ko darīšu vakarē?
Sīva augu brālīšos,
Ko darīšu tautiņās?

7051. (6640.)

Ne upīte vien tek strauja,
Strauja tek Daugaviņa;
Ne es viena barga biju,
Bargi mani bālēliņi.

7052. (6641.)
Nebēdāju šo dieniņu,
Vēl i citu nebēdāju,
Vēl i tad nebēdāju,
Kad gulēju šūpolī.

7053. (6643.)
Nebijos biedējama,
Ne ceļā traucējama;
Es nebiju tik tramīga
Kā ezera raudavīte.

7054. (6644.)
Nebijosi biedēdama,
Ne ceļāi traucējama,
Zināj' savu drošu sirdi
Kā asaju zobentiņu.

7055. (6645.)
No tālienes es pazinu,
Kuŗa stalta mātes meita:
Kad tā gāja, zeme rīb,
Akmens šķīla uguntiņu.

7056. (6646.)
Puisīšam man bij būt,
Ne meitiņ, dzeltainīt';
Es mācētu daiļi jāt,
Mīļi lūgt meitu māti.

7057. (6647.)
Sauca mani sinepīti,
Vēl man bija nātrai būt,
Vēl man bija zeldināt
Dažu labu tēva dēlu.

7058. (6648.)
Viena augu, droša augu
Baltajam bāliņam;
Dziedādama puķīt' rāvu
Taut' āriņu maliņā.

7059. (L. B.)
Bieza, bieza birstaliņa,
No biezuma nelapoja;
Lepna, lepna mātes meita,
No lepnuma nerunāja.

7060. (6649.)
Visi mani lepnu sauce,
Kad es daudzi nerunāju;
Es aiz sava skarbumiņa
Runāt daudzi nevarēju.

Mācība darbā.

7061. (6650.)
Es redzēju ciema meitas
Skaistu darbiņ' i darot;
Kam, māmiņ, man' auklēji,
Kad es tāda nedarīju?

7062. (6652.)
Imākušas ciema meitas
Vainā mani nemākušu.
Mācat mani jūs, māsiņas,
Jele ganu vadīdamas.

7063. (6653.)
Izmākuse, ieraduse,
Tad vēl gāju tautiņās.
Drīz mācēju pate ieti,
Drīz ar' otru drīzināt.

7064. (6655.)
Izmākusi, sapratusi,
Tad es gāju tautiņās,
Lai nesaka vīra māte,
Nemācīta vedekliņa.

7065. (6656.)
Izmācīju lāci dieti,
Vilka bērnu stabulēt,
Ļaužu bērnu nevarēju
Darbiņā izmācīt.

7066. (6657.)
Kas no liepas kuplumiņa,
Kad ziediņi neziedēja?
Kas no meitas daiļumiņa,
Kad darbiņa nemācēja?

7067. (6658.)

Dziedāt māku, dancot māku,
Siena pļaut nemācēju.
Tēvs līdzēja sienu pļaut,
Māte puišus kairināt.

7068. (6659.)

Māku, māku, ko es māku,
Vēl es visu nemācēju:
Vēl nemāku raibu cimdu,
Ne trinīta audekliņa.

7069. (L. B.)

Vai meitiņa, vai meitiņa,
Tev jāiet čigānos;
Ne tu māki cimdu rakstu,
Ne trinīta audeklina.

7070. (6660.)

Māte savas meitas māca,
Es aiz loga klausījos.
Man, māmiņa, tas mākslītis,
Ne tavām meitiņām.

7071. (6661.)

Māci, māci, sveša māte,
Vai mācīt nedrīkstēji?
Vai tādēļ nedrīkstēji,
Ka nebiji auklējuse.

7072. (6662.)

Māci mani, māmiņ,
Šūstīt, lāpīt:
Rītu mani vedīs
Ielāpu dēlam.

7073. (6663.)

Māc' mani, māmiņ,
Sīkajiem rakstiem;
Sit manus pirkstiņus
Ar akmentiņu,
Dur manas actiņas
Ar adatiņu.

7074. (6664.)

Māci mani, māmuliņa,
Kuŗu darbu es nemāku,
Lai nevar sveša māte
Darba dēļ niecināt.

7075. (6668.)

Māci mani, māmuliņa,
Māc' labā darbiņā:
Sīki šūt, smalki vērpt,
Sev ražanu taisīties.

7076. (L. B.)

Iemāc mani, māmuliņa,
Visādam darbiņam;
Iemāc mani vilnu vērpti,
Četru nīšu audeklīti.

7077. (6670.)

Māci mani māmuliņa,
Četru nīšu audekliņu,
Lai kauniņa man nebija
Pret citām ietaļām.

7078. (6673.)

Māci mani, māmuļīte,
Visādāi darbiņāi:
Māci mani raibes aust,
Seši celi sagšas griezt.

7079. (L. B.)

Māci mani, māmulīte,
Visādam darbiņam:
Govis slaukt, linus plūkt,
Linu kreklus balināt.

7080. (6676.)

Māci mani, māmuliņ,
Visādam darbiņam;
Izmācījse darbiņam,
Māci gudru padomiņu.

7081. (6679.)

Meitēns, mans meitēniņš,
Šūt gribēja, nemācēja.
Rīgā pirkšu adatiņu,
Mācīš' savu meitenīti.

7082. (6680.)

Ne ļaunam māte nāca,
Ne ļaunami svešā māte:
Darbiņami māte māca,
Darbiņami svešā māte.

7083. (6681.)

Nebēdā, māmuliņa,
Ka darbiņa nemācēju:
Skaista piere, laba mēle, —
Drīz dabūju arājiņu.

7084. (6682.)

Paldies saku māmiņai,
Lai tā dzird, lai nedzird,
Kad tā mani maz' esot,
Uz darbiem radinājse.

7085. (6683.)

Rakst', māsiņ, villainīti,
Mani mazu mācīdama;
Tu nogāji tautiņās,
Kas man' mazu pamācīja?

7086. (6684.)

Vācu, Vācu mans tētiņš,
Zeminieka māmuļīte:
Māte man darbu māca,
Tēvs māc' mani trallināt.

7087. (6685.)

Celies, māte, piecel meitas,
Māci meitas darbiņam;
Kas zin tautas, ko domāja,
Rudenim atejot.

7088. (6686.)

Celies māte, piecel meitu,
Māci meitu darbiņam:
Ko zin tautas, ko domāja,
Augumā raudzīdamas.

7089. (6687.)

Agri māmiņ' i piecēla
Savas mazas malējiņas:
Tīri rudzi, gṛūtas dzirnas,
Lai patapu ritenāja.

7090. (6688.)

Agri mani māte cēla,
Vieglu māli solīdama;
Uzlikusi rudzu sieku,
Ar ūdeni salējusi.

7091. (6689.)

Laiska saka gulēdama:
Man Dieviņis nepalīdz.
Celies, laiska, strādā darbu,
Gan Dieviņis palīdzēs.

7092. (6690.)

Vai, māte, vai, māte,
Snauž tavas meitas!
Kam agri necēli,
Nebudināji?

7093. (6691.)

Aija, manu maigu miegu,
Kur nu būs tevi likt?
Par pagalmu tecēdama,
Metu rīta rasiņā.

7094. (6692.)

Aija, manu maigu miegu,
Nejūt' ganu izdzenam;
Lakstīgala suņus sauca,
Savus ganus vadīdama.

7095. (6693.)

Ai, miedziņ, ai, miedziņ,
Nevar tevi izgulēt!
Guļu dienu, guļu nakti,
Snaužu stāvu stāvēdama.

7096. (6694.)

Aiz upītes laba dzīve
Laiskajāmi meitiņām:
Ik rītiņa migla kāpa,
Neredz saules uzlecam.

7097. (6695.)

Aus', gaismiņa, rāmi, rāmi,
Lai rītiņis kavējās:
Ilgu miegu nogulēju,
Nav darbiņis padarīts.

7098. (6696.)

Aust', gaismiņa, lēni, lēni,
Lec, saulīte, stāvēdama:
Man miedziņš negulēts,
Maz darbiņa padarīts.

7099. (6697.)

Bitīte kliedza:
Siliņi deg!
Nekliedz, bitīte,
Nedeg siliņi,
Meitiņa dedzina
Kodaliņu.

7100. (6698.)

Darba dēļ sveša māte
Nevar mani nicināt;
Lai nicina miega dēļ,
Tā nevaru izgulēt.

7101. (6699.)

Dievs, pasargi mūsu meitas:
Ko darīja ciema meitas:
Ieduŗ galvu kodeļā,
Atpakaļi ratiņš tek.

7102. (L. B.)

Vārpsta skrēja pie gultiņas
Vērpējiņu modināt;
Kaut otrā nedēliņa,
Vēl pirmā kodeliņa.

7103. (6700.)

Divi bija, divi bija,
Kas launaga negulēja:
Viena bija sila bite,
Otra liela brāļu māsa.

7104. (6701.)

Divi bija, divi bija,
Kas miedziņa negulēja:
Bitīt' koka serdītē,
Rudzīts sniega apakšā.

7105. (6702.)

Divi bija, divi bija,
Kas miedziņa negulēja:
Viena, saule negulēja,
Otra, strauja Daugaviņa.

7106. (6703.)

Divi bija, divi bija,
Kas miedziņa negulēja:
Vējis pūš, ūdens tek,
Abi miega negulēja.

7107. (6705.)

Divi divi, kas tie divi,
Kas miedziņa negulēja?
Bite miega negulēja,
Otra, ceļa māmulīte.

7108. (6708.)

Dziedi, dziedi tu, gailīti
Ar to kaula deguniņu,
Piecel kalpu, kalponīti,
Mana darba darītājus.

7109. (6710.)

Dziedi, dziedi tu, gailīti,
Gaŗām sienu lēkādams,
Lai ceļas meitas malt
Rītā males kambarā.

7110. (6711.)

Dziedi, dziedi tu, gailīti,
Rītā vairs nedziedāsi,
Kam tu mani agri cēli
Rasiņā bridināt.

7111. (6712.)

Dziedi, dziedi tu, gailīti,
Rītā vairs nedziedāsi:
Meitas tevi nolādēs,
Vanags tevi apēdīs.

7112. (6713.)

Ej, māte, gulēt,
Neraugi meitas;
Vēl nav meitām
Gulams laiks.

7113. (6714.)

Es būt' vīru sen dabūjsi,
Pērnruden, šoruden: —
Gulēj' dienu, gulēj' nakti,
Snaud' kājās stāvēdama.

7114. (6715.)

Es gan miega negulētu,
Kad varētu bez iztikt;
Es strādātu dienu, nakti,
Ij tad darba man netrūktu.

7115. (6716.)

Es jums saku, jaunas meitas,
Nesnaužat vakarā:
Tautu dēlis aiz lodziņa
Stili sēd kumeļā.

7116. (6717.)

Es nidošu gailīšami
Vienu auzu sēnaliņu,
Kam no rīta agri cēla,
Kam tas mani maldināja.

7117. (6718.)

Es neietu tuvumā,
Brāļa gaiļi malti cēla;
Iešu labi tālumā,
Lai ceļ dēla māmuliņa.

7118. (6719.)

Es negribu palaisties,
Kamēr dzīva dzīvodama,
Ne miegam, ne darbam,
Ne ļaudiem valodām.

7119. (6720.)

Es nerātu miega dēļ
Savu jaunu līgaviņu;
Kad miedziņu izgulēs,
Tad darbiņu padarīs.

7120. (6722.)

Gulēt iešu, ne pie darba,
Lai ļautiņi nicinā:
Lai man vaļas bāliņos
Visu miegu izgulēt.

7121. (6723.)

Gulēt iešu, ne pie darba,
Lai ļautiņi niecināja,
Lai man vaļas pie māmiņas
Palikt šādu vasariņu.

7122. (6724.)

Gulēt gāja miega māte,
Gulēt mani aicināja.
Guli pate, miega māte,
Šauri tavi paladziņi.

7123. (6725.)

Gulēt gāju, neaizgāju,
Daudz darbiņus sacerēju:
Sacerēju sev pūriņu
Šūtu vien, nerakstītu.

7124. (6726.)

Gulēt ir man jāiet,
Rītā agri jāsaceļ;
Kviešu mālis man jāmaļ,
Astru sietu jāsijā.

7125. (6727.)

Gulēt irba, gulēt sloka,
Gulēt skrēja vanadziņš;
Gulēt gāja meitu māte
Ar savām meitiņām.

7126. (6728.)

Guli, guli, miega cūka,
Ja tad tev miedziņš nāk;
Es negulu, man nenāk,
Gaidu savu arājiņu.

7127. (L. B.)

Guli, guli, meža meita,
Līdz pašam brokastam;
Augsti koki, platas lapas
Neredz sauli uzlēcam.

7128. (6730.)

Guli, guli, netiklīt,
Istabiņas dibenā;
Zirgi sili klaudzināja,
Iemaviņus zvārdzināja.

7129. (6731.)

Guli, guli, saimenieks,
Saule lēca kājgalī;
Zviedz kumelis neaŗams,
Mauj gosniņa neslaucama.

7130. (6732.)

Guli, guli, saimeniece,
Visa tava saime gul;
Neklab tavi rijas ārdi,
Nerūc tavas dzirnaviņas.

7131. (6734.)

Guli, guli, saimeniece,
Tavi darbi padarīti:
Cūka dārzu izravēja,
Kaza šķina kāpostiņus.

7132. (L. B.)

Guli, guli, tēva dēls,
Saulīt lēca kājgalā;
Tālab tavis kumeliņis,
Pavasari skujas ēda.

7133. (6736.)

Jau gulējsi, atmodos,
Tos lielos launadziņus,
Atronos pietrūkstot
Mātes dotu gabaliņu.

7134. (6740.)

Kam sariebi, māmuliņa,
Manis agri neceldama:
Dien' darīju rīta darbu,
Dienas darbi kavējās.

7135. (6741.)

Kas no miega gulējuma?
Roku vieni nogulēju.
Būt' darbiņu darījuse,
Pasavērtu darbiņā.

7136. (6742.)

Kas tautām to pateica,
Kad es snaudu stāvēdama?
Paši brāļi pateikuši,
Mūža vergu gribēdami.

7137. (6743.)

Kaunu, manu lielu kaunu,
Stāvēdama nosnaudos;
Par kauniņu nebēdātu,
Būt' slaviņa neizgājse.

7138. (6744.)

Ķikurigu, gailīti,
Ķam tik agri padziedāji?
Vēl ir mūsu ciemu meitas
Cietu miegu aizmigušas.

7139. (6746.)

Kulies pati, kunga rija,
Ka nevaid kūlējiņu;
Celies pati, brāļu māsa,
Ka nevaid cēlājiņa.

7140. (6747.)

Kur es iešu, kur es iešu,
Rītā agri cēlusies?
Ne man govu laidarā,
Ne māmiņas istabā.

7141. (6748.)

Kur, gailīti, tu tecēji
Rītā agri rasiņā?
Es tecēju meitu celtu,
Meitas guļ gubenī.

7142. (6749.)

Kur, gailīti, tu tecēsi
Medainām kājiņām?
Teku ciemā meitas celt
No rītiņa rasiņā.

7143. (6750.)

Kur tecēsi tu, gailīti,
No rītiņa rasiņā?
Teku ciema meitas celt,
Nāk gaismiņa līgodama.

7144. (6753.)

Ļaun maniemi, māmulīte,
Visu miegu izgulēt;
Kad es iešu tautiņās,
Kraun man pilnu vezumiņu.

7145. (6754.)

Lūdzama, māmiņa,
Laid meitas gulēt,
Jau tavas meitiņas
Snaustin snauda.

7146. (6755.)

Lūdzu Dievu, lai aug lini,
Paldies saku, kad neauga:
Gulu miegu, mīļu vīru —
Viss mans ziemas ērkulītis.

7147. (6756.)

Māmiņa mīļā,
Laid meitas gulēt,
Sietiņš līgo
Launaga laikā.

7148. (6757.)

Māte mani agri cēla
Par visāmi māsiņām ;
Līdz gaismiņu appuškoju
Piecas raibas villainītis.

7149. (6758.)

Māte meitu bardzināja,
Kam tik ilgi nogulēja;
Celies, manu Indriķīti,
Tev nevaj'ga cēlējiņa.

7150. (6760.)

Mana mīļa māmuļīte,
Miega Mačus mani prec;
Laid, māmiņa, aizkrāsnē,
Lai ar Maču saderēju.

7151. (6761.)

Miedziņā palaižos,
Kā labā darbiņā.
Mieg' atrašu pūriņā,
Ne baltās villānītes.

7152. (6762.)

Miedziņš mana labs vīriņis,
Ik vakara gultu taisa;
Es miedzina neklausīju,
Appuškoju villainīti.

7153. (6763.)

Miedziņš mani aicināja,
Gultiņā tupēdams;
Ej, miedziņi, viens gulēt,
Nelaiž mani māmulīte.

7154. (6765.)

Miedziņš mani kairināja,
Sliegsnītī sēdēdams;
Es miegam atbildēju:
Gana laika vakarā.

7155. (6766.)

Miedziņš mani kaitināja,
Uz sliegsnīša tupēdams;
Ņem, māmiņa, bērza rīksti,
Dzen miedziņu žagaros.

7156. (6767.)

Miedziņš mani labināja
Un pie sevis aicināja;
Kad es viņu mīlināšu,
Tad viņš mani žūžinās.

7157. (6768.)

Miedziņš mani suminā ja,
Uz sliegsnīša sēdēdams;
Ej, miedziņ, aizkrāsnē
Pie vecās māmuļiņas.

7158. (L. B.)

Miegs man nāca, gulēt gribu,
Nelaiž mani māmulīt';
Sak māmiņa nelaizdam',
Vai miedziņis pūru loka?

7159. (6774.)

Miega dēļ, darba dēļ
Es sirdēsta neturēju:
Dienu darbu nodarīju,
Nakti miegu izgulēju.

7160. (6775.)

Miega dēļ, darba dēļ
Nevar manis nicināt;
Ja nicina, lai nicina
Aiz mazā augumiņa.

7161. (6777.)

Miegs man nāca, darbs mīlēja,
Abi man piederēja;
Kad miedziņu izgulēšu,
Tad darbiņu padarīšu.

7162. (6780.)

Miegs man nāca, miegs man nāca,
Miegs man labu nedarīja:
Miegs man dara tukšu pūru,
Bez ieloka villainīti.

7163. (6783.)

Nakti miega negulēju,
Vilnainītes locīdama:
Tautiets Dievu nominēja,
Sakās, vaira negaidīt.

7164. (6784.)

Nāc, gaismiņa, lēni, lēni,
Aust', rītiņu kavēdama,
Es bij' ilgi gulējusi,
Rīta darbi nedarīti.

7165. (6785.)

Nesnaužam mēs, māsiņas,
Ne snaudule māmuļiņa;
Ne snauzdama māmuļiņa
Mums pūriņu pielocīja.

7166. (6786.)

Nevienam nelaižos
Šai baltā saulītē,
Ne miegam, laiskumam,
Ne ļaudiem niecināt.

7167. (6787.)

Necel mani, māmulīte,
Tāi pirmā gailītī;
Gailītim maza galva,
Drīz miedziņu izgulēja.

7168. (6788.)

Noraunam gaiļam galvu,
Samaļam dzirnavās,
Kam tas mūs agri cēla
Pie gŗūtām dzirnavām.

7169. (6789.)

Paldies saku māmiņai
Par agraju cēlumiņu,
Lai kaunā nepaliku
Svešu ļaužu istabā.

7170. (6790.)

Paldies saku māmiņai
Par to agru cēlumiņu;
Citas meitas gailis cēla,
Es klausīju māmulīti.

7171. (6791.)

Pacel mani, māmuliņa,
I ne ilgi gulējušu:
Gribu skaišķi pastaigāt,
Vēl ielikt pūriņā.

7172. (6792.)

Pirc, brālīti, zelta gaili,
Pirc sudraba lakstīgalu:
Gailīts cēla malējiņu,
Lakstīgala pieguļniekus.

7173. (6793.)

Putin', vēji, gaiļa spalvas
Pa krūmiņu galiņiem,
Kam tas mani agri cēla
Pie gŗūtaju dzirnavtiņu.

7174. (6794.)

Rājus' man' i māmiņa,
Miega mana nerājuse;
Rāt bij man pašai miegu,
Sev darbiņa gribēdama.

7175. (6795.)

Rītā agri cēlusēs,
Treju doru virināju :
Govu staļļa, aitu staļļa,
Trešās jaunu malējiņu.

7176. (6797.)

Satinu dižu, lielu
Pakulu ērkuli,
Iemetu miedziņu
Ūdeņa spannēi.

7177. (6798.)

Sīki, tīri sila rudzi,
Mazi mani malējiņi,
Agri cēlu, mīļi lūdzu,
Lai tie smalki ritināja.

7178. (6799.)

Sijādama, vērtīdama,
Gaiļam devu norietiņ',
Lai tas mani agri cēla,
Gŗūtu dzirnu ritināt.

7179. (6800.)

Snaudaļa māte,
Snaudaļa meita,
Ne katra pūriņa
Nedarināja.

7180. (6801.)

Snaudaļa, snaudaļa
Sprēdaļu vērpa,
Sprēdaļu vērpa,
Niskandināja.

7181. (6803.)

Snaužot meitiņ' i palēcu
Liela ceļa maliņā;
Tās neteicu ne kalpam,
Ne savam bāliņam.

7182. (6804.)

Sudrabots gailis dzied
Zeltupītes maliņā,
Lai ceļas tās meitiņas,
Sudrabiņa vērpējiņas.

7183. (6805.)

Tava vaina, māmaliņ,
Kam man' agri nepiecēli;
Es būt māli samalusi,
Agrāk ietu druviņā.

7184. (6806.)

Tu, māsiņa, villu vērpi,
Kā miedziņš tev nenāca?
Man, māsiņa, miedziņš nāca,
Kad aitiņu ieraudzīju.

7185. (6808.)

Vaļa, vaļa, liela vaļa
Ezermalas meitiņām:
Ik rītiņa liela migla,
Vaļa miega izgulēt.

7186. (6809.)

Vēl nav meitām
Gulama laika,
Nu tik sietiņš
Pusnaktes līgo,
Pusnaktes līgo,
Puslaunadziņa.

7187. (6810.)

Vērpējiņa, vērpējiņa,
Tā gaidīja gaiļu laiku;
Līdz gailītis nodziedāja,
Spole rūc ratiņā.

7188. (6811.)

Vilniņu vērpdamai
Miedziņš nāca;
Vērp pate, māmiņa,
Laiž mani gulēt.

7189. (6812.)

Visapkārt gaiļi dzied,
Visur zeme līgojās;
Manis māte nevarēja
No miedziņa modināt.

7190. (6813.)

Vistiņai auzas devu,
Gailim auzu sēnaliņas,
Kam tas mani agri cēla,
Grūtas dzirnas ritināt.

7191. (6814.)

Visu rītu gailīts dzied,
Savu galvu dauzīdams,
Ne ceļas brāļa sieva,
Ne tā mana līgaviņa.

7192. (6815.)

Cel, māmiņa, agri meitas,
Dod darbiņu, ko dodama;
Grib meitiņas graznu pūru,
Grib raženu mugurā.

7193. (6816.)

Cel, māmiņa, govju ganu,
Piecel govju slaucējiņu;
Lakstīgala mežā dzied,
Piecel miežu arājiņu.

7194. (6817.)

Cel, māmiņa, govu gani,
Cel dēliņu arājiņu,
Lakstīgala tricināja
Triju vagu galiņā.

7195. (6818.)

Celies agri, guli sebu,
Saderēta mātes meita:
Visas tautu žogmalītes
Gaida tevi ziedojam.

7196. (6819.)

Celies, māsiņa,
Cel mani līdz;
Tu audi dvieļus,
Es tīšu saives;
Tu iesi tautās,
Es panākstos.

7197. (6820.)

Celies, māte, piecel meitas,
Lai pūriņu darināja;
Kas zin tautas, ko domāja,
Augumā raudzīdami.

7198. (6821.)

Citas meitas gaiļa klausa,
Es klausīju māmuliņas;
Citas meitas malti gāja,
Es iegāju, samaluse.

7199. (6822.)

Citu rītu gaiļi dzied,
Citu rītu nedziedāja;
Citu rītu māte ceļ,
Citu pate piecēlos.

7200. (6823.)

Spīdi gaiša, mēnesnīca,
Gaŗām manu glāžu logu,
Ne man skalu, ne svēcīšu,
Ko man pūra darināt.

7201. (6826.)

Teci gaiši, mēnestiņ,
Gar bāliņa glāžu logu;
Sīva mārša, bargs bāliņis,
Neļauj skalu dedzināt.

7202. (6827.)

Teci gaiši, mēnestiņi,
Gaŗām manu glāžu logu:
Balti lini man vērpami,
Nava skalu plēsējiņa.

7203. (6830.)

Teci gaiši, mēnesnīca,
Gaŗam manu glāžu logu;
Kungi kaŗā aizveduši
Manu skalu plēsājiņu.

7204. (6838.)

Kas to manu pūru ņēma,
Tas lai manus grēkus ņem:
Ne svētīju svētdieniņas,
Ne sestdienas vakariņu.

7205. (6839.)

Ne baltāi dieniņā
Es pūriņu piedarīju:
Svētdienāi piedarīju,
Ceturtdienas vakarā.

7206. (6840.)

Piedod, Dievs, meitai grēkus,
Meita liela grēceniece:
Ļaudis gāja baznīcā,
Meita sēd rakstīdama.

7207. (6843.)

Piedod, Dievs, meitai grēkus,
Meita liela grēceniece:
Ne svētīja svētdieniņas,
Ne saulītes noejot.

7208. (6845 [1].)

Svēta diena bāliņam,
Nava svēta māsiņai;
Tad būs svēta māsiņai,
Kad pūriņu piedarīs.

7209. (6846.)

Svētījiet, jaunas meitas,
Kamēr saule norietēja,
Kamēr saule nosapēra
Sudrabiņa pirtiņā.

7210. (6847.)

Svētījiet, jaunas meitas,
Cetortdienas vakariņu:
Mīļa Māŗa piedzimusi
Cetortdienas vakarā.

7211. (6848.)

Visas dienas bāliņam,
Kuŗa diena māsiņai?
Svētdieniņa māsiņai,
Ceturtdienas vakariņš.

7212. (6849.)

Agri brāļu gaiļi dzied,
Bet es agri necēlos;
Zināj' savu tikumiņu,
Drīz darbiņu padarīju.

7213. (6850.)

Ai, dzīvīte, ai, dzīvīte!
Pie dzīvītes vajadzēja:
Vieglu roku, vieglu kāju,
Laba, gudra padomiņa.

7214. (6851.)

Ai, rociņas, man' rociņas,
Gŗūta darba ieradušas;
Ne tās bēga kunga riju,
Ne gŗūto dzirnaviņu.

7215. (6852.)

Auga man gaŗi lini,
Mirka balti ezerā;
Rībēt rīb man aužot,
Skan vālīte velējot.

7216. (6853.)

Acis darba izbijās,
Rokas darba nebijās,
Rokas darba nebijās,
Zinājās padarot.

7217. (6854.)

Dievs man deva, Dievs man deva,
Dievs rokā neiedeva,
Dievs rokā neiedeva,
Iekam pate nepelnīju.

7218. (6855.)

Divi rokas, divi kājas,
Tie bij mani četri kalpi;
Kad tie četri piekusīs,
Nevienam nemīlēšu.

7219. (6856.)

Drīz es gāju, drīz darīju,
Drīz es otru aicināju;
Drīzajam, veiklajam
Nākt ar mani ietaļām.

7220. (6857.)

Iedomāju, bāliņam
Ko es biju darījuse:
Izkūluse maltu gāju,
Samaluse druviņā.

7221. (6858.)

Es bij' meita, man bij vara,
Es varēju lielīties:
Podu villas dienāi vērpu,
Vēl apmetu audeklinu.

7222. (6859.)

Es jau sen nodomāju
Visu mūžu naska būt;
Ja es čakli nestrādāšu,
Tad es vīra nedabūšu.

7223. (6860.)

Es meitiņa kā liepiņa,
Es meitiņas vārdu nesu,
Kultu gāju rijiņā,
Pļautu gāju tīrumā.

7224. (6861.)

Es nedziežu caur zobim,
Ne tik gari pavilkdama;
Es nedaru lēna darba,
Ne tik ilgi domādama.

7225. (6862.)

Es saviem bāliņiem
Agri gāju druvieņā:
Druvā man saule lēca,
Druvā saule norietēj'.

7226. (6863.)

Es, tautieti, nebēdāju,
Audz ozola gaŗumiņu,
Zināj' savu tikumiņu,
Gan es tevi appuškošu.

7227. (6864.)

Es, tautiet, nebēdāju
Tavu gaŗu augumiņu;
Sēj man labu linu druvu,
Gan es tevi appuškošu.

7228. (6866.)

Gāju kultu, gāju maltu,
Es varītes nežēloju;
Tāpat guļu zem zemītes,
Ir varītes žēlodama.

7229. (6867.)

Kad sēdēju, tad rakstīju,
Kad staigāju, tad adīju,
Izdzīdama, sadzīdama,
Tad vīzītes penterēju.

7230. (6868.)

Kāda mana māte bija,
Tād' es meita pakaļā:
Drīz runītes runātāja,
Drīz darbiņa darītāja.

7231. (6869.)

Klaudz milniņš man maļot,
Skan vālīte velējot;
Smalki milti man maļot,
Baltas drēbes velējot.

7232. (6870.)

Kūpin kūpa, bet nedega
Laiska kurts uguntiņš;
Kad es kūru, tad man dega,
Ritenē griezdamies.

7233. (6871.)

Laba tēva meita biju,
Labi sevi turējos;
Neturēju melna galda,
Ne gružainas istabiņas.

7234. (6872.)

Laba tēva meita biju,
Labi sevi turējos:
Tēvam biju labā roka,
Māmiņai audējiņa.

7235. (6873.)

Līdzi kalni, līdzi lejas
Tekošami kumeļam;
Visi darbi līdzi gāja
Tikušai meitiņai.

7236. (6874.)

Mēs bijām div' māsiņas,
Simtām tādas nedabūsi,
Pie vērpšanas, pie aušanas,
Pie villaines rakstīšanas.

7237. (6875.)

Nebēdā, bālēniņ,
Ies māsiņa gabalā,
Nesēdēs maliņā,
Vakariņa gaidīdama.

7238. (6877.)

Neteic manis, māmulīte,
Es teicama negribēju;
Lai teic mani sveša māte,
Būs tev luste klausīties.

7239. (L. B.)

Neteic mani, māmulīte,
Pa ciemiem staigādama,
Mana paša kājas, rokas,
Izteiks manu tikumiņu.

7240. (6880.)

Netiklāji lini auga,
Netiklāji avetiņas;
Kaut Dievinis man audzētu,
Es mācētu pataisīt.

7241. (6881.)

Pašas, pašas mēs māsiņas
Rijā kultu, mājā maltu,
Nedodama kalponēm
Savas baltas villainītes.

7242. (6882.)

Pate biju jauna meita,
Pate veca māmuliņa,
Pate savu pagalmiņu
Dziedādama pārtecēju.

7243. (6883.)

Pirksti, pirksti, nagi, nagi,
Tie man' skaistu darināja,
Tie man' skaistu darināja,
Tie slavenu sludināja.

7244. (6884.)

Šūtin šuva, pītin pina
Mans mazājis augumiņš;
Dižajam, lielajam
Aiziet diena grozoties.

7245. (6885.)

Skaista meita, daila meita,
Tā bij puišu vīlējiņa;
Kas bij kāda nedižana,
Tā darbiņa darītāja.

7246. (6886.)

Smalki, māsiņ, i maļam,
Balši drēbes velējam,
Lai mums ļaudis nesasmēja,
Lai apkārt nerunāja.

7247. (6889.)

Sokās manai māmiņai,
Man meitai vēl vairāk:
Vakarā vilnu sprēdu,
Rītā sedzu villēniņu.

7248. (6890.)

Spodrīteji, tikliteji
Gudras mātes padomiņš:
Vai sētāje, vai laukāje,
Kā bitīte tecēdama.

7249. (6891.)

Tai māmiņai trīs meitiņas,
Visas labas strādinieces:
Viena vērpa, otra auda,
Trešā zīdu šķetināja.

7250. (6892.)

Tēvam bija sešas meitas,
Visas sešas amatā:
Divas grūda, divas mala,
Divas smalkas šuvējiņas.

7251. (6893.)

Teic, māmiņ, darbu manu,
Neteic mana augumiņa;
Darba mana neredzēja,
Kā redz manu augumiņu.

7252. (L. B.)

Teic, māmiņa, manu darbu,
Neteic manu augumiņu;
Kas no mana augumiņa,
Kad darbiņa nemācēju.

7253. (6895.)

Teic, māmiņ, darbu manu,
Neteic mana augumiņa;
Tautās mana darba rauga,
Neraug' mana augumiņa.

7254. (6896.)

Tecēdama maizīt' šāvu,
Lai skrien cepļa dibinā;
Stāvēdama bērnu zīdu,
Lai darbiņa nekavēju.

7255. (6897.)

Tikušai meitai
Dievs palīdzēja:
No viena liniņa
Deviņi šķiedri,
No viena šķiedrīša
Deviņas spoles,
No vienas spolītes
Deviņas sienas,
No vienas sienītes
Deviņi dvieļi.

7256. (6898.)

Tikušam dēliņam
Vērsis vilka vezumiņu;
Kaut kādam netiklam
Nevelk bēris kumeliņis.

7257. (6899.)

Trīcēj' man, skanēj' man,
Kad es augu bāliņos:
Trīc milniņš, man maļot,
Skan vālīte, velējot.

7258. (6900.)

Vai bij māte auklēdama
To prātiņu iedevusi:
To darbiņu darīdama,
Jau es citu iegādāju.

7259. (6902.)

Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Kur es tāda gan palikšu!
Nešķiras man darbiņi,
Ne celiņa staigāšana.

7260. (6904.)

Ai, rociņas, ai, kājiņas,
Kam augāt netikušas!
Roku dēļ, kāju dēļ
Nicin' visu augumiņu.

7261. (6905.)

Aiz kalniņa kavējos,
Gaidu sauli noejot;
Kad pāriešu sētiņā,
Sūtīs māte govu slaukt.

7262. (6906.)

Bez darbiņa ganos gāju,
Bez darbiņa sētiņā.
Sacīj' mana vīra māte:
Ak tu liela miega pūce.

7263. (6908.)

Es būt' laba malējiņa,
Būt' man krietnis malditājs
Es būt' laba audējiņa,
Būt' paminu cilātājs.

7264. (L. B.)

Eeimu kalnu, eimu leju,
Tik kalnāi, tik lejāi;
Mana paša netikums,
Visur līdzi vazājās.

7265. (6909.)

Es to daudzi nebēdāju,
Ka māmiņa nebēdāja;
Vilna stāv pūriņā,
Ciemā teku villainītes.

7266. (6910.)

Gŗūt, man bija kalnā kāpt,
Lēt' lejā noejot;
Gŗūt' man bija pašai iet,
Lēti otru maldināt.

7267. (6911.)

Gulu miegu, patrellēju,
Man pūriņš piedarīts:
Cimdus ada Laimes māte,
Kvēpi raksta villainīti.

7268. (6913.)

Kaunies kaunu, vaļeniece,
Vaļā vieni dzīvodama:
Vairāk čīksti, vairāk vaidi,
Ne kā darba strādātāja.

7269. (6914.)

Laiska mani laisku sauca,
Pati laiska pēdējā,
Laiskas kurpes kājiņā,
Laisku ziedu vaiņadziņs.

7270. (6915.)

Maģķenīt palaidos
Vienu gadu slinkumā;
Trīs gadiņi nevarēju
Maizītēi atgūties.

7271. (6916.)

Māt' ar meitu sasabāra,
Kur tā vilna palikuse.
Citu sprogu vējš aiznesa,
Cita peļu midzenī.

7272. (6917.)

Māte, māte, meita, meita,
Vai jums kauna vairs nebija?
Pilna groza baltas villas,
Ciemā tek villainītes.

7273. (6918.)

Mēlīt' mana gan vīzēja,
Bet nadziņi nevīzēja;
Būt' nadziņi vīzējuši,
Nebūt, kauna redzējusi.

7274. (6919.)

Paldies devu bāliņam
Par to lielu istabiņu:
Visu rītu nostaigāju
Kodeliņas meklēdama.

7275. (6920.)

Pazinu, pazinu
Algādža darbu:
Div' blaku blakām,
Čokara vidū.

7276. (6921.)

Slinkum, slinkum,
Laid mani vaļā!
Nācīs saimnieks,
Mūs abus kūlīs,
Tev sitīs,
Man sāpēs.

7277. (6922.)

Strādā, puisi, bandenieks,
Kam māmiņa loni deva;
Kam man manas baltas rokas
Rugājiem sabadīt?
Aizgājuse druviņā,
Lienu rudzu gubiņā.

7278. (6923.)

Teicu Dieva devumiņu,
Paužu savu netikumu:
Koši, balti man linini
Pūst Daugavas maliņāi.

7279. (6926.)

Trīs māsiņas trīs gadskārti
Cimdu pāŗu adījušas;
Kad gājušas tautiņās,
Pa valdziņu dalījušas.

7280. (6928.)

Caur sētiņu upe tek,
Man gotiņis nidzērušas:
Veca māte nespējniece,
Slinkas meitas nivīžoja.

7281. (6929.)

Citas sievas auda meta,
Ko tā mana sieva dara?
Mana sieva mušas kāva,
Ap sienām staigādama.

7282. (6930.)

Ai, darbiņ, ai, darbiņ,
Kad es tevi padarīšu!
Šuveklītis, adeklītis,
Ierakstīta vilnanīte.

7283. (6931.)

Daudz darba, daudz darba
Sestdienas dienā:
Bij maize jācep,
Bij kaza jākauj;
Bij āda jāved
Ģērmaņa nagā.

7284. (6932.)

Ej projām, ciema sieva,
Nekavē darbu manu;
Es jau tevi sen zināju
Runātāju cilvēciņu.

7285. (6933.)

Nāc, Dieviņ, pats palīdz
Grūta darba padzīvāt;
Tev, Dieviņ, spēks, varīte,
Tev gudrais padomiņš.

7286. (6934.)

Nevar vairs, nevar vairs
Ne rociņas vēdināt:
Visi brāļa lieli darbi
Uz manām rociņām.

7287. (6935.)

Paldies devu Dieviņam,
Tas darbiņš nodzīvots;
Dieviņ, līdzi rociņām
Citu darbu padzīvot.

7288. (6936.)

Paldies saku Dieviņam
Par darbiņa līdzējumu;
Nu es iešu sētiņā
Kājas, rokas pūtināt.

7289. (6937.)

Saka mani neejam,
Saka dubļu nebrienam;
Ik vakara es pārgāju
Kā ezara raudavīte.

7290. (6938.)

Saulīt' balta, tu redzēji,
Cik es grūti pelnījos:
Nokūluse, samaluse,
Steidzos drīzi druviņā.

7291. (6939.)

Tec, brālīti, tec māsiņa,
Palīdzat vezmu vilkt:
Ko viens pats nejaudāja,
To pulkā padarīja.

7292. (L. B.)

Ūdentiņš, akmentiņš,
Manas varas vilcējiņš;
Ūdens tālu avotā,
Akmens brāļa maltuvē.

7293. (6940.)

Ūdentiņš, akmentiņš
Manas varas vilcējiņi:
Ūdens, drānu velējot,
Akmens, mali ritinot.

7294. (6942.)

Āžam sienu pametusi,
Pati gāju vakarēt;
Āzīts man Dievu lūdza
Ar visāmi kaziņām.

7295. (6943.)

Eita, meitas, vakarātu,
Vediet mani mazāko:
Jūs sprēžiet, jūs kauciet,
Es guntiņas dedzējiņa.

7296. (6944.)

Eita, meitas, vakarēt,
Vediet manu līgaviņu,
Lai tā šuva linu kreklus,
Līdz zemei rakstīdama.

7297. (6945.)

Gulēti, gulēti
Vecā kārta,
Lai sēd jauni,
Lai vakarē:
Dzīpari nesprēsti,
Nešķeterēti,
Deviņi dieveri
Nepuškoti,
Desmitā māsīca
Nedarināta.

7298. (6946.)

Ik vakara vakarēt
Uz citām māsiņām;
Cita man rakstus sāka,
Cita deva dzījpuriņus.

7299. (6947.)

Kāda te nebija,
Tāds te ienāca:
Ar līkām kājām,
Ķesele sānos.

7300. (6948.)

Labāk pirku sveču podu,
Ne kā skalu vezumiņu:
Ne man dūmu istabā,
Ne skangalu mēslainē.

7301. (6949.)

Māte gāja vakarot
Ar savām meitiņām;
Adīklītis, rakstinītis,
Rīkšu sauja padusē.

7302. (6950.)

Māte, māte, sukā vilnu,
Puiši meitu kutināja,
Puiši meitu kutināja,
Sev draudziņa gribēdami.

7303. (6951.)

Meitas, manas meitenītes
Igli sēd vakarā;
Es viņām skalus plēšu,
Viņas man cimdus ada.

7304. (6952.)

Nāciet, meitas, pie manim
Ik vakarus vakaros:
Ne man dūmu istabā,
Ne skangalu pabeņķī.

7305. (6954.)

Nāciet, meitas, pie manim
Vakariņu vakarēt:
Pie man deg vaska sveces,
Dēļu griesta istabiņa.

7306. (6957.)

Pa lodziņu savēros,
Kādu darbu meitas dara:
Vilnu kārš, vilnu prēž,
Gana lētu darbu dara.

7307. (6958.)

Plēsiet skalus, bālēliņi,
Nāks māsiņas vakarēt;
Citam cimdi, citām zeķes
Par skaliņu plēsumiņu.

7308. (6959.)

Še nāciet, jaunas meitas,
Vakariņu vakarēt,
Še skaliņi gaiši deg,
Jauni puiši plēsējiņi.

7309. (6960.)

Še nāciet, ciema meitas,
Vakariņa vakarēt,
Še skaliņi gaiši deg,
Še bij silta istabiņa.

7310. (6962.)

Vakarēt aiztecēja
Mana jauna līgaviņa,
Pajēmuse skalu šauvu,
Baltas vilnas kodeļiņu.

7311. (6963.)

Vakarēt nogājuse
Mana jauna ļaudaviņa;
Vakarēt nogājuse,
Ciema suņu lādināt.

7312. (6964.)

Smalki vērpu kunga linus
Pa vienai šķiedriņai;
Pa vienai šķiedriņai
Kā margot apmargoju.

7313. (6965.)

Vērpiet, meitas, kunga linus,
Kunga linu pakuliņas;
Jūsu pašu pakuliņas
Peles vilka midzenī.

7314. (6967.)

Vērpiet, meitas, kunga linus
Pa vienai šķipsniņai;
Audīs Rīgas vēverīši,
Grāmatā vērdamies.

7315. (6969.)

Aiz ko Rīgas dreimanīši
Dārgu tura kļava koku?
Vidzemnieku dzeltānītes
Visas vērpa ratiņos.

7316. (6970.)

Atsasēdu bez darbiņa,
Man nav linu arājiņa;
Nule māte kājas āva
Manam linu arājam.

7317. (6971.)

Dod, Dieviņ, sātu, gausu
Vecās mātes ratenī,
Citu vērpt, citu aust,
Citu laist tautiņās.

7318. (6972.)

Ērkulītis ceļu tek,
Vērpējiņu meklēdams;
Ieraudzījis vērpējiņu,
Krīt ērkulis ceļmalā.

7319. (6973.)

Ērkulītis ceļu tek,
Vērpējiņu meklēdams;
Krīt', ērkuli, ceļmalā,
Tautas veda vērpējiņu.

7320. (6974.)

E ku seši ratin' tek,
Kā vasar's vēsmītē!
Piecas meitas, sestā māte,
Kur' vieglāki ritināj?
Māmin' māk smalki vērpt,
Tā vieglāki ritināj'.

7321. (L. B.)

Gana vērpu, gana vērpu,
Nepanācu māmuliņas:
Māmuliņa sīki vērpa,
Gaŗus laida pavedienus.

7322. (6977.)

Kā, māsiņ, tev veicās,
Tā man vis neveicās?
Tev spolīte kaudzi met,
Man nav spoles dibinā.

7323. (6978.)

Kad ieraugu kodaliņu:
Urā, vilks, urā, vilks!
Kad ieraugu jaunu puisi:
Ak, tu Dievs, ak, tu Dievs!

7324. (6979.)

Kad es biju jauna meita,
Diegus vien šķeterēju;
Kad izgāju tautiņās,
Diegu motka rociņā.

7325. (6980.)

Kādēļ mans ratenīts
Šķeterēt šķeterēja?
Vai tādēļ šķeterēja,
Ka tautām darināju?

7326. (6981.)

Kas gribēja daiļas sievas,
Jāj Kabiles novadēi:
Kabilēi smalki vērpa,
Gaŗu meta audekliņu.

7327. (6982.)

Kas tev bēdas, ciema puisi,
Par manām pakulām?
Man caunīte linus vērpa,
Vāverīte pakuliņas.

7328. (6984.)

Ko tā mana māte dara,
Istabāi sēdēdama?
Vilniņ' kāsa, vilniņ' vērpa,
Man sagšiņas darināja.

7329. (6985.)

Kodeliņ, kodeliņ,
Es tev' rītu svilināšu:
Tevis dēļ māte kūla
I rītāi, vakarā.

7330. (6989.)

Kodeliņa meitas pēra
Aiz ausīm turēdama;
Ratiņš kliedza, ratiņš brēca:
Nenosit vērpējiņas.

7331. (6990.)

Krīt zemē, lec augšā
Mana linu kodeliņa:
Kā tai bija nedancot,
Piedzēruse sprēdējiņa.

7332. (6991.)

Kul, māmiņa, ja tev tika,
Trīsreiz mani dieniņā,
Uz puišiem mans prātiņš,
Ne uz villas ērkulīti.

7333. (6992.)

Kunkuļainu dzīji vērpu,
Māmuļiņas neklausīju;
Uz pubuļa stāvēdama,
Rīgas pili ieraudzīju.

7334. (L. B.)

Kur, liniņi, jūs paliktu,
Ja meitiņas neuzaugtu;
Kas jūs plūktu, kas jūs vērptu,
Kas jūs daiļi darinātu?

7335. (6994.)

Ļaudaviņ, neprašņin,
Manus linus nomaitāji;
Ne tu māki tieva sprēst,
A ne labi izvelēt.
Māk māsiņa tievu sprēst,
Māk i baltu izvelēt.

7336. (6995.)

Lielas meitas linus vērpe,
Mēs mazās pakuliņas;
Lielas meitas kreklus aude,
Mēs mazās paladziņus;
Lielas meitas tautās gāja,
Mēs mazās panākšņos.

7337. (6996.)

Liniņam vainu devu,
Ne savām rociņām;
Gan mācēju smalki vērpt,
Gan ar balti izmazgāt.

7338. (6997.)

Linu šaujiņ' i savērpu
Pa vienai šķepsniņai;
Smalku kreklu i vajaga,
Jāiet sērsti tautiņās.

7339. (6998.)

Linus vērpu matu vīz',
Pakaliņas linu vīz';
Vējiņš manus paladziņus
Kā smildziņas vēdināja.

7340. (6999.)

Madaliņa liela sieva,
Pubuļotu dziju vērpa.
Uz pubuļa uzkāpuse,
Rīgas pili ieraudzīju.

7341. (7000.)

Madaliņa villu kārse,
Ābelēji sēdēdama.
Es tev lūdzu, Madaliņa,
Dod man vienu kodeliņu.

7342. (7001.)

Māmuliņa kaktā sēd,
Pakuliņas grečēdama;
Meitas guļ gultiņā,
Ar puišiem pļāpādamas.

7343. (7002.)

Māte deva baltu vilnu,
Es pabāzu pasolē;
Labāk gāju ar puikām
Ripu sist dzedziedā.

7344. (7003.)

Mana veca māmuliņa
Tumsā vērpa pakuliņas;
Pievērpuse blusai kāju,
Circenim cekulīti.

7345. (7004.)

Manu mīļu brālīti,
Ko es tev lūgšu:
Skriemeli, ērkuli,
Ābeles koka.

7346. (7005.)

Muižā auga dailas meitas,
Villas vērpt nemācēja.
Cūka vērpa, kaza kāsa,
Āzīts spoļu tinējiņš.

7347. (7006.)

Nebēdā tu, tautieti,
Ka es austi nemācēju;
Smalki vērpu, vēvers auda,
Pa vāciski šūdināju.

7348. (7008.)

Nu šļūcu, nu vērpu,
Nu redzu, vajag:
Nu redzu tautieti
Bez bikšu jājam.

7349. (7009.)

Es uzkāpu bēržu siekst',
Laidu gaŗu sūcēniņu,
Domādams arējiņu
Gaŗu kreklu valkātāju.

7350. (7010.)

Pakuliņa ceļu tek,
Vērpējiņu meklēdama.
Tec pie manis, pakuliņa,
Es savērpšu dziedādama.

7351. (7012.)

Piektdienā uztinu
Liel' ērkulīti;
Sestdienā novērpu
Ar algādžiem.

7352. (L. B.)

Piecas spoles rītā vērpu,
Piecas spoles vakarā,
Pa to naktes melnumiņu,
Desmit spoles tecināju.

7353. (7014.)

Plāni vērpju, tecināju,
Šķietu tapt bajāram;
Ja netopu bajāram,
Žēl man plāna vērpumiņa.

7354. (7015.)

Pubuļoju, pubuļoju
Dēla māte dziju sprēda,
Uzkāpusi uz pubuļa,
Ieraudzīju brāļa sētu.

7355. (7016.)

Pumača, rumpača
Galdiņa galā;
Sīkvērpis, plānvērpis
Aizkrāsnē.

7356. (7017.)

Ratenīti, ratenīti,
Lai tev' vējš vurpināja!
Labāk eimu krodziņā,
Alus kanna rociņā.

7357. (7018.)

Ratenīti, ratenīti,
Tu man kaunu padarīji:
Piln' istaba svešu ļaužu,
Tu šņorīti zemē meti.

7358. (7019.)

Riti, manu ratenīti,
Jauna tava vērpējiņa;
Rīgā pirkts ratinīts,
Ciemā pirkta līgaviņa.

7359. (7020.)

Zagle biju, neliedzos,
Tēvam zagu, mātei zagu.
Tēvam zagu linu saku,
Mātei vilnas kodeliņu.

7360. (7021.)

Saka, darba neesot
Pie pakulu kodaļiņas:
Lieli, mazi kunkulīši,
Visi gaida darināms.

7361. (7022.)

Satinu dižu, lielu
Linu ērkulīti,
Iznesu, iedevu
Vēja mātei.
Vējš man savērpa,
Sašķeterēja,
Noauda dimanta
Priekšautiņu.

7362. (7023.)

Sava tiesa vērpējam,
Sava rata griezējam:
Vērpējam zelta josta,
Griezējam sudrabiņa.

7363. (7024.)

Šķeterenīca tautu meita,
Diegus vien šķeterēja;
Cik es gāju lūkoties,
Viņa diegus šķeterēja.

7364. (7025.)

Šļūcu, vērpu ērkulīti,
Pieiedama, atstādama,
Lei nesaka vīra māte,
Ka es laiska vedekliņa.

7365. (7028.)

Šļuku, bruku mana sieva
Pubuļainu dziju vērpa.
Lai tā šļuka, lai tā bruka,
Lai tik baltu izvelēja.

7366. (7029.)

Sīki, mazi žagariņi
Paši pūta, paši deg;
Sīkas, mazas meitenītes
Pašas vērpa, pašas auda.

7367. (7030.)

Smalki savus linus vērpu,
Smalki savas pakuliņas;
Man brālīši vēverīši,
Tie noauda rakstīdami.

7368. (7031.)

Smalki vie smalcināju,
Vai linīšus, pakulinas:
Maziņš mans augumiņš,
Resnu nest nejaudāja.

7369. (7032.)

Smalki vērpu ratiņā,
Devu Rīgas vēveram;
Pat' tecēju zem karoga,
Meklēt tādu valkātāju.

7370. (7033.)

Smalki vērpu ratiņā,
Rāmi šuvu rakstīdama;
Es gan zinu, es nebūšu
Arājiņa līgaviņa.

7371. (7035.)

Smalki vērpu sev liniņus,
Vēl smalkāki pakuliņas:
Daudz bāliņu tautiešam,
Smalku kreklu gribētāju.

7372. (7036.)

Smalki vērpu, tecināju,
Rīgā devu vēveram:
Kunga vīri bālēliņi,
Smalku kreklu valkātāji.

7373. (7039.)

Smalki vērpu, vēvers auda,
Izmenčīgi šūdināju.
Kur es ņemšu tautu dēlu,
Tādu kreklu valkātāju?

7374. (7042.)

Smalki vērpu, vēvers auda,
Pa vāciski šūdināju.
Zina Dievis, kur tas būs,
Tādu kreklu valkātājs!

7375. (7043.)

Smalkvērpīte smalki vērpj,
Es pumpačus pumpināju;
Smalkvērpīte ciemā tek,
Es pumpaiša baznīcā.

7376. (7044.)

Smēru, smēru ratiņam,
Brandavīna sprēdējam;
Čīkst ratenis nesmērēts,
Raud sprēdējs nepadzēris.

7377. (7045.)

Sprēd, māsiņ, tievu, resnu,
Liec pūriņa dibinā;
Atsarada tautiņās
Tieva, resna nēsātāji.

7378. (7046.)

Sprēd', meitiņa, šķeterē
Puspodiņa vakarā;
Rītu brauks vīra tēvs
Rakstītām kamanām.

7379. (7047.)

Sprēduļas pirkstiņi
Kā cira kāti,
Nevar smalkajas
Dzijtiņas sprēst.

7380. (7048.)

Sprēdiet, meitas, šļūciet, meitas,
Audiet baltus paladziņus;
I vakar citu veda
Bez baltā paladziņa.

7381. (7049.)

Sprēdu linu kodaliņu,
Grauzu sausu garoziņu;
Tad ēdīšu baltu maizi,
Kad ies meita tautiņās.

7382. (7054.)

Tievināt tievināju,
Darināt darināju:
Tautām tievu tievināju,
Bāliņam darināju.

7383. (7050.)

Steidz, māmiņa, diegu vērpt,
Dzīpariņus šķeturēt,
Tautu dēls lielījās,
Sol' rudeņa negaidīt.

7384. (7056.)

Tev, bāliņi, balti lini,
Dod man vienu puspodiņu;
Man vajaga priekšautiņa,
Tautiešam šnudauciņa.

7385. (7057.)

Tec, vārpstīt, dziedādama,
Kamēr pilna pietecēji;
Kad tu pilna pietecēji,
Guļ pūriņa dibinā.

7386. (7058.)

Trūcin vien trūka
Mans vērpumiņis,
Satrūka, satrūka,
Samešu krāsnī.
Māmiņa mīļā,
Nesaki tautām.

7387. (7060.)

Čum, čum rītā,
Čum vakarāi;
Pērnās pakulas
Nerubinātas.

7388. (7061.)

Tu, māsiņ, darbos gāji,
Kas vērp tavu ērkuliņu?
Mārša tavu ērkuliņu
Kājām spēra pabeņķī.

7389. (7062.)

Tu, māsiņa, villu vērpi,
Es pakulas rubināju.
Tev būs dvielīši,
Man paladziņi.

7390. (7063.)

Tūlin, tagadin
Sacīšu mātei,
Ko dara meitiņas
Ābeļu dārzā:
Vilniņu kārsa,
Dzīparus prēda,
Ābeļu malciņu
Guntiņu kūra.

7391. (7067 [1].)

Vērp, meitiņa, dziedādama
Baltu linu ērkulīti;
Tautiets dara raudādamis
Zaļas ošu ragaviņas.

7392. (7068.)

Vērp, meitiņa, šļūc meitiņa,
Neraugies māmiņai:
Tev, meitiņa, diena ausa,
Mātei nāca vakariņš.

7393. (7069.)

Vērp, meitiņa, šļūc, meitiņa,
Piecas spoles vakarā!
Vakar veda citu sliņķi,
Nebij gultas paladziņa.

7394. (7070.)

Vērp, meitiņa, smalku dziju
Kā zīdiņa pavedienu,
Es tev teikšu brūtganiņu
Melniem, kaltiem zābakiem.

7395. (7071.)

Vērpi, vērpi, ērkuliņ,
Ciema puiši biksas prasa;
Tās nedošu ciempuišiem,
Doš' savam arājam.

7396. (7076.)

Vērpam smalki rupus linus,
Audīsam paladziņus:
Jāapsedz tautiņām
Vedamās kamaniņas.

7397. (7077.)

Vērpiet linus, jaunas meitas,
Audiet baltus paladziņus;
Vakar vienu tautās veda,
Mašu klāja kamanās.

7398. (7078.)

Vērpiet, meitas, baltu vilnu,
Adīsim gaŗas zeķes;
Atnāk govu māršaviņa
Saltus ledus lauzīdama.

7399. (7079.)

Vērpjat, meitas, pakuliņas,
Lai māmiņa linus vērpj;
Bij māmiņa ieraduse,
Smalki linus tecināt.

7400. (7082.)

Vērpiet, meitas, pakuliņas,
Nebāziet pūnītē,
Ciema puiši atradīs,
Kumeliņus baŗodami.

7401. (7083.)

Vērpiet, meitas, ratiņos,
Lai trīc visa istabiņa,
Lai tas tautu neveiklītis
Aiz durvīm klausījās.

7402. (7084.)

Vērpat, meitas, snājat, meitas,
Pavasaŗa negaidat;
Kad atnāca pavasaris,
Dzērves kliedza tīrumā.

7403. (7085.)

Vērpsim smalki mēs, māsiņas,
Dosam Rīgas vēveriem;
Būs bāliņi kā kundziņi
Smalku kreklu valkātāji.

7404. (7087.)

Vērpu, vērpu ērkulīti,
Kremtu, kremtu garoziņu;
Kad nav vērpti ērkulīti,
Tad nav krimsti garoziņu.

7405. (7088.)

Vērpju, vērpju ērkulīti,
Ciema puiši bikšu prasa.
Ej projām, ciema puisi,
Man vajaga lindraciņu.

7406. (7052.)

Sviestu, sviestu, ne pieniņu
Liec, māmiņa, radziņā;
Sauss ratiņš, sausa mēle,
Netek gludi pavediens.

7407. (7096.)

Vērpu, vērpu kodaliņu,
Grauzu sausu garoziņu;
Kas kaitēja malējai,
Māte nese brokastiņu.

7408. (7098.)

Vērpu, vērpu kodeliņu,
Graužu sausu garoziņu,
Netecēju cieminā,
Gārdumiņa meklēdama.

7409. (7101.)

Vērpu, vērpu, makačāju
Piecas spoles vakarā;
Kad gailītis padziedāja,
Tad iesāku sestajo.

7410. (7103.)

Vērpeļu, vērpeļu,
Šķeterēju:
Mūs' pašu Jankelim
Bikšeļu nav.

7411. (7104.)

Vērpu, vērpu, šļūcu, šļūcu,
Deviņiem ratiņiem;
Saka, man nevajaga, —
Pie vārtiemi vedējiņi.

7412. (7105.)

Vērpu, vērpu, šļūcu, šļūcu,
Nav krekliņa mugurā;
Kas nevērpa, kas nešļūca,
Tam krekliņi grabēt grab.

7413. (7106.)

Vērpu, vērpu sīkstus linus,
Pie matiņa mērīdama;
Došu Rīgas vēveram,
Simtu nīšu audējam.

7414. (7107.)

Vērpu, vērpu, snāju, snāju,
Precenieku gaidīdama;
Nešķīrās man darbiņi,
Neatnāca precenieki.

7415. (7108.)

Vērpu, vērpu, steidzu, steidzu,
Baltas vilnas ērkuliņu.
Svētdien iešu baznīcē,
Segšu baltu villainiņu.

7416. (7109.)

Vērpu, vērpu, steidzu, steidzu
Savu linu kodeliņu;
Citas meitas aizvedīs,
Ko es viena še darīšu?

7417. (7110.)

Vērpu, vērpu visu ziemu,
Gaiļam ūzas nesavērpu.
Valkā, gaili, pamazām,
Nedar' kaunu vērpējai.

7418. (7111.)

Vērpu vilnas kodeliņu,
Gaidu savu bālēliņu;
Mīksta vilnas kodeliņa,
Jauka brāļa valodiņa.

7419. (7112.)

Veca meita villu vērpa,
Kreiso kāju kustināja;
Kustin', meita, labo kāju,
Dabūs' maizes devējiņu.

7420. (7113.)

Villiņa, villiņa,
Vērpies mīksti,
Lai varu adīt
Ābolaiņus cimdus,
Ābolaiņus cimdus,
Skujaiņas zeķes.

7421. (7114.)

Vilniņa mīļā
Mīkstais darbiņš;
Pakula, ragana
Pirkstiņu grauzēja.

7422. (7115.)

Villiņu kāršot
Miedziņš nāk,
Kārš pate, māmiņa,
Dod man vērpt.

7423. (7116.)

Vilnu kāršu, vilnu vērpu,
Brālēliņu gaidīdama.
I sakāršu, i savērpu,
Brālēliņu nesagaidu.

7424. (7117.)

Villu kāršu, villu vērpu,
Mīkstu darbu vien darīju,
Lai stāv manas mīkstas rokas,
Ko tautieti sveicināt.

7425. (7118.)

Villu kāršu, villu vērpu,
Villu liku ērkulī;
Dievs dod man mīkstu prātu,
Kā tas villas ērkulītis.

7426. (7119.)

Ciema puisis piesēdās
Pie liniņu vērpējiņas,
Nost atstūma kodaliņu,
Klāt pievilka vērpējiņu.

7427. (7120.)

Citas meitas villu vērpa,
Es pakulas bubināju;
Citas meitas sagšas auda,
Es izaudu paladziņu.

7428. (L. B.)

Ābelīte Dievu lūdza,
Lai ved meitas šoruden;
Visi zari nolīkuši
Cimdu, zeķu žāvējoti.

7429. (7123.)

Ai, sīkās madariņas,
Bēdziet kārklu krūmiņā,
Liela pulka meitu nāca,
Visām kapļi mugurā.

7430. (7124.)

Dzīpurnīca, dzīpurnīca
Mana veca krusta māte;
Izvilkuse pakratīja,
Atkal grūda podiņā.

7431. (7125.)

Iev' ar Madu lielījās,
Abām bija stalti ziedi;
Ievai bija balti ziedi,
Madei baltas madariņas.

7432. (7126.)

Eita, meitas, madarās,
Nu zied elkšņa pupuriņi,
Gan jūs pašas redzēsiet,
Jums būs skaisti dzīpariņi.

7433. (7127.)

Knāb, māsiņa madariņas,
Āra pļavu ganīdama;
Nepieder melni raksti
Bez sarkana dzīpariņa.

7434. (7128.)

Māmulīte, māmulīte,
Migla, rasa pūriņā,
Kam sūtīji madarās
Miglaiņā rītiņā.

7435. (7129.)

Meitas brauca marenēs,
Lācīt' jūdza kamanās.
Ej, lācīti, dipu dapu
Ar varenu vezumiņu.

7436. (7130.)

Meitas brauca maranās,
Lāci jūdza vezumā.
Sak' lācītis šņaukādams:
Smags maranu vezumiņš.

7437. (7132.)

Meitu dēļ dzeltas auga,
Meitu dēļ madariņas,
Meitu dēļ jauni puiši
Seglo savus kumeliņus.

7438. (7133.)

Mūžam labi nedzīvoja
Robežnieka dzeltainītes:
Vien' otrai, ganīdamas,
Izaknāpe madariņas.

7439. (7134.)

Nāciet, meitas, nākamo,
Es jūs vedu vedamo,
Es jūs vedu vedamo,
Sīkajās madarās.

7440. (7135.)

Pāri, pāri par upīti
Sīkajās māranās!
Lai māranas, kur māranas,
Kur tie skaisti tēva dēli.

7441. (7136.)

Puiši, puiši, cauņu kaut,
Pieder cauņu cepurīte;
Meitas, meitas, mēļu knābt,
Pieder mēļu villānīte.

7442. (7137.)

Rasa, rasa, migla, migla
Tā man žēl padarīja:
Tā noēda mēļu dārzu,
Nava skaistu dzīpariņu.

7443. (7138.)

Sarkanīte, madariņa,
Pašas divi ietaliņas;
Viena koda saulītē,
Otra rīta rasiņā.

7444. (7139.)

Silā eimu, silā teku,
Silā man vajadzēja:
Silā man dzeltes auga,
Pasilē madariņas.

7445. (7140.)

Tev, lācīti, melnas kājas,
Netup ceļa maliņāi;
Ir meitiņas madarās,
Tām dzīpuri nekodās.

7446. (7141.)

Viena pate tautu meita
Dzeltas plūca siliņā;
Ne tai bija vilku bail,
Ne to manu bālēliņu.

7447. (7143.)

Viena pati tautu meita
Dzeltes plūca siliņā;
Paga, paga, drostaliņa,
Lai aizjūdzu kumeliņu.

7448. (7144.)

Adatiņa iztecēja
No sarkana dzīpariņa;
Dievs dod manim iztecēt
No dzērāja tēva dēla.

7449. (7145.)

Adatiņa, knipelīte
Visu rakstu rakstītāja;
Uguntiņa, dzirksteliņa
Visu plēšu vilcējiņa.

7450. (7147.)

Adatiņa maza sieva,
Liela darba darītāja:
Pašuvuse, norakstījse,
Ielikuse pūriņā.

7451. (L. B.)

Adatiņa maza sieva,
Liela darba darītāja:
Pierakstīja māsai pūru,
Brālim kaŗa karodziņu.

7452. (7150.)

Adatiņa maza sieva,
Tā ir liela dzīvotāja:
Tā ir puķu rotātāja,
Tā krekliņu šuvējiņa.

7453. (7151.)

Adi, raksti, jaunā māsa,
Tev šķīrās, tev vedās;
Tev pūriņis vāku cēla,
Man mazāi pusītēi.

7454. (7152.)

Adi, raksti, man' māsiņa,
Nu es tev vaļu devu;
Kas netilpa pūriņā,
Svied pār kārti klētiņā.

7455. (7153.)

Adi, raksti, man māsiņ,
Vai vaļiņas tev nebij?
Vai vaļiņas tev nebij,
Vai tievā dzīpariņa?

7456. (7155.)

Adi, raksti, tautu meita,
Liec pūrā nevelētu;
Citu dienu izvēlēsi
Ar manām māsiņām.

7457. (7157.)

Adīju, rakstīju,
Kad puiši redzēja;
Kad puiši neredzēj,
Ārdīju ārā.

7458. (7158.)

Adītāja, rakstītāja
Liela ceļa mlaiņā;
Ņem, bāliņ, adītāju,
Lai paliek rakstītāja.

7459. (7160.)

Adītāja, rakstītāja
Sēd celiņa maliņā;
Tik kājiņas nenomina
Tautu dēla kumeliņi.

7460. (7161.)

Adu, adu raibu rakstu,
Man rakstīta nevajdzēja:
Mans maizītes pelnītājs,
Tas rakstītu nevalkāja.

7461. (7162.)

Adu, rakstu ganīdama,
Krauju tautu vezumā.
Kuŗš, ļautiņi, redzējat,
Nesakati māmiņai.

7462. (7164.)

Apkaklīti norakstīju,
Rīta ganus ganīdama;
Māmiņai parādīju,
Aiz stūrīša turēdama.

7463. (7165.)

Bite šuva atšūdama,
Atlociņus locīdama;
Mēs maziņas mātes meitas,
Tāda darba nemākam.

7464. (7166.)

Bitīt' liela, bitīt' maza,
Bitīt' vaska šuvējiņa;
Meitiņ' liela, meitiņ' maza,
Meitiņ' rožu rakstītāja.

7465. (7167.)

Daru, daru, rakstu, rakstu,
Uz robežu stāvēdama.
Vai es būšu Vilceniece,
Vai lielā Ūzeniece.

7466. (7168.)

Daru pūru, nerakstīju,
Uz Vāiceša domādama;
Ne pie viena es neiešu,
Kā pie zemes arājiņa.

7467. (7169.)

Es adīju, es rakstīju,
Savas rokas pūšļodama,
Gribēdama dižu godu
Tautas galda galiņā.

7468. (7171.)

Es savam mīļākam
Nēzdodziņu norakstīju;
Visapkārt mīļus vārdus,
Vidū savu sirdi liku.

7469. (7170.)

Es rakstīt nemācēju,
Man rakstītis mugurā:
Mana nauda norakstīja
Pa manam prātiņam.

7470. (7172.)

Es to rakstu nerakstīju,
Man to rakstu nevajaga;
Pa vāciski šūdināju,
Dižan' balti izmazgāju.

7471. (7173.)

Gauži raud man' māsiņa,
Cimdu rakstu nemācēja;
Met, māsiņa, meln' ar baltu,
Pats rakstiņš taisīsies.

7472. (7175.)

Kad rakstiņa nemācēju,
Paraugos paraugā;
Kad dzīvot nemācēju,
Paraugos ļautiņos.

7473. (7176.)

Kas tautām pasacīja,
Ka es liela rakstītāja?
Bālēliņis pasacīja,
Nēzdaudziņu valkādams.

7474. (7177.)

Ko, brālīši, darīsim
Tai tikuši mātes meiti?
Adīdama, rakstīdama
Brāļiem nesa launadziņu.

7475. (7178.)

Māte mani gauži rāja,
Kam rakstiņu nerakstīju.
Izadīju sīļa spārnu,
Tas uzskrēja ozolā;
Izadīju ritentiņu,
Noritēja Vāczemē.

7476. (7179.)

Man izgaisa bāliņos
Rakstāmā adatiņa.
Aŗiet, brāļi, ecējiet,
Meklējiet adatiņas.

7477. (7181.)

Mēļu adu, mēlu rakstu,
Mēļu liku pūriņā.
Kas kait man nemēļot,
Man māmiņa mēļotāja,
Man māmiņa iestājuse
Pašā mēļu dārziņā.

7478. (7182.)

Parād' man tautu meita,
Ko rakstīji ganīdama.
— Ko rādīšu, tautu dēls,
Raibi raksti, sajukuši.

7479. (7183.)

Rādi rakstus, tautu meita,
Uz robeža ganīdama;
Ja rakstiņa nerādīsi,
Nevedīšu bāliņam.

7480. (7184.)

Raksta, raksta viena māsa,
Vēl vairāk otra raksta,
Kam trešā rakstījusi,
Aprakstītu tīrumiņu.

7481. (7185.)

Rakstiem vien cimdus adu,
Rakstiem vien vilnainītes.
Rakstiem cimdus tautām devu,
Vilnain' dēlu māmiņai.

7482. (7186.)

Raksti, raksti, skrīvērīti,
No grāmatas grāmatā;
Tā rakstīja mūs' māsiņa
No parauga paraugā.

7483. (7187.)

Rakstīdama kreklus šuvu,
Rakstīdama nēzdodziņus,
Rakstīt vien norakstīju
Sav' maizītes arājiņu.

7484. (7188.)

Rakstīt mana māte māk,
Rakstīt brāļa līgaviņa,
Aiju, manu lielu kaunu,
Ka es viena nemācēju.

7485. (7189.)

Sajūk mani sīki raksti,
Kā uguņa dzirkstelītes.
Met' melno, met balto,
Pats raktiņš iztaisās.

7486. (7190.)

Šovasar, šovasar
Sevi vien knipelēju;
Cit' vasar' knipelēšu
Dēlu mātes muguriņu.

7487. (7191.)

Šūten šuva šuvējiņa,
Vērten vēra vērājiņa;
Šuvājai diegu trūka,
Vērājai dzīpariņu.

7488. (7192.)

Šuvu pūru rakstīdama,
Zaļu vāpi vāpēdama,
Man bagāti bālēliņi,
Nedos mani netikļam.

7489. (7193.)

Šuvu, šuvu, nerakstīju,
Ne jaunam mani veda,
Atraitņam mani veda,
Tas rakstīta nevalkāja.

7490. (7194.)

Šuvu, šuvu, varažāju,
Kalniņā sēdēdama;
Vai tie akli ciema puiši,
Ka tie manis neredzēja?

7491. (7195.)

Sīku rakstu micīt' rakstu,
Liku pūra dibenā;
To es likšu galviņā,
Tautu ganus vadīdama.

7492. (7196.)

Sīku rakstu rakstītāja,
Nesēdies skaidājā:
Sajuks tavi sīki raksti,
Kā skaidiņas skaidājā.

7493. (7197.)

Sīku rakstu vācelīte
No kalniņa noritēja;
Sīki raksti, smalki diegi,
Daiļa pate rakstītāja.

7494. (7198.)

Trīs meitiņas smalki raksta
Pie lodziņa istabā.
Divi raksta smalkus rakstus,
Trešā raksta zīdautiņu.
Visapkārt smalki raksti,
Vidū lika sav' sirsniņu.

7495. (7201.)

Aun kājiņas, lakstīgala,
Dzīsim govis ābolā;
Tu ganīsi, es rakstīšu
Brālīšam nēzdaudziņu.

7496. (7202.)

Cūkactiņas, avinragi,
Tie meitām lēti raksti.
— Visi raksti gana lēti,
Pašas, sliņķes, nemācēja.

7497. (7203.)

Adām cimdus, adām zeķes
Mēs paš's divas ietaliņas:
Barga mūsu māsītiņa,
Dosim drīzi tautiņās.

7498. (7204.)

Adi, adi, tautas meita,
Man būs tavis adumiņš,
Visgraznie balti cimdi
Būs manā rociņā.

7499. (7205.)

Ad', māsiņ, raib's cimd's,
Ir ražan' valkātāj',
Ir ražan' valkātāj'
Tautiņās uzauguš'.

7500. (7206.)

Adi, mana meitiņa,
Apņaukdama,
Tevima zeķīte
Kā šlāpmicīte.

7501. (7207.)

Adi cimdus, adītāja,
Raksti cimdus, rakstītāja:
Vedīs tautas adītāju,
Rakstītāju kunga dēls.

7502. (7208.)

Adi cimdus, tautu meita,
Neaud baltu vilnānīšu;
Jau tu pati gana zini,
Daudz ir manu bālēliņu.

7503. (7209.)

Adi cimdus, tautu meita,
Pa manai rociņai,
Es tev pirkšu cepurīti
Pa tavai galviņai.

7504. (7210.)

Adīt adu raibus cimdus,
Kam tie būs, kam nebūs?
Vai būs krusta nesējam,
Vai kapiņa racējam.

7505. (7211.)

Adīt adu raibus cimdus,
Ne, brālīt, tevis dēļ,
Adu tautu miglačam,
Aasriņu dzērājam.

7506. (7216.)

Adu cimdus, adu zeķes,
Bet nezinu, kur dalīšu,
Vai dalīšu tautiņās,
Vai baltā smiltienā.

7507. (7217.)

Adu cimdus, adu zeķes,
Draugs adīja parādiņus.
Kas no mana adījuma,
Kad es pati nemācēju?

7508. (7218.)

Adu cimdus, adu zeķes,
Neb es adu brālītim:
Brālītim cimdi zeķes,
Tautu meitas pūriņā.

7509. (7220.)

Adu cimdus, adu zeķes,
Nevar' pūru piedarīt;
Pinu vīzes, viju auklas,
Tad pūriņu pielocīju.

7510. (7221.)

Adu cimdus, adu zeķes,
Pūrā liku nevelētus;
Pavasaru, tad velēšu,
Kad ieviņa balti zied.

7511. (7223.)

Adu cimdus kākarainus,
Lieku pūra dibenā;
Citas meitas aizvedīs,
Vai es viena še palikšu?

7512. (7224.)

Adu cimdus kulainīšus,
Kunga dēla negaidīju;
Kas gaidīja kunga dēla,
Lai adīja pirkstainiekus.

7513. (7225.)

Adu cimdus kulainīšus,
Lieku pūra dibinā;
Atradīšu dzīvodama
Kulainīšu valkātāju.

7514. (7228.)

Vai, Dieviņ, gŗūti kungi,
Gŗūti kungi, lepni puiši:
Sila-sūņa cimdus ada,
Brūklenogas ielociņ'.

7515. (7229.)

Apsagāzās vācelīte,
Iztecēja kamolīši.
Mazākie brālēliņi,
Palīdziet salasīt.

7516. (7230.)

Bija man, bija man,
Vēl vairāk vajadzēja:
Bija man cimdi, zeķes,
Vēl vajaga valkātāja.

7517. (7231.)

Bija man, bija man,
Vēl vajag, vēl vajag:
Bija man dadžu cimdi,
Vēl vajaga ņātru zeķu.

7518. (L. B.)

Tos cimdiņus brālim došu,
Kam rakstiņi sajukuši;
Kam brālītis man neļāva,
Gaišu skalu dedzināt.

7519. (7232.)

Brālītim cimdus adu
Salasītus dzīpariņus;
Tautietim noadīju
Bodē pirktus dzīpariņus.

7520. (7233.)

Daru, daru pirkstainīšus,
Nē, bāliņi, tev darīšu:
Daru tautu nelietim,
Nelietīša māsiņai.

7521. (7234.)

Daru cimdus, daru zeķes
Tam vienam ņēmenam;
Būt' audusi villainītes,
Būt' visam mūžiņam.

7522. (7235.)

Daudz māsiņa cimdu ada,
Daudz naudiņas gribēdama;
Būt' māsiņa gudra bijse,
Izauduse villainītes.

7523. (7236.)

Diž' gaŗa rindiņa
Māmiņas meitu;
Viena pate zeķīte
Pūr' dubenā.

7524. (7237.)

Div' māsiņas sabārās,
Raibus cimdus adīdamas:
Viena grib, otra grib
Manu baltu bālēliņu.

7525. (7238.)

Es adīju baltas zeķes,
Gulbenieša gaidīdama;
Velns atspēra Oglenieti,
Melnu zeķu valkātāju.

7526. (L. B.)

Es adīju raibus cimdus,
Bērziņāi lūkojot:
Cik lapiņu bērziņam,
Tik raibumu cimdiņā.

7527. (7240.)

Es adīju raibus cimdus
Deviņiem kamoļiem;
Kam adīju, tam netika,
Pati gauži noraudāju.

7528. (7241.)

Es adīju raibus cimdus
Pa manami prātiņam,
Pa manami prātiņami,
Pa manām rociņām.

7529. (7242.)

Es, brālīti, tavus cimdus
Ne puškošu, ne locīšu,
Kam cierīša man nedevi,
Nolīst mēļu līdumiņu.

7530. (7243.)

Es būt brūte šoruden,
Būt' launaga negulējse:
Paliek mani raibi cimdi
Saulītē neadīti.

7531. (7244.)

Es novērpu dzīpuriņus,
Upes malu ganīdama;
Pirkstainīšus cimdus adu,
Ka var svaiņus zadināt.

7532. (7247.)

Es savam mīļākam
Jēra vilnas cimdus adu,
Lai viņš mani tā mīlē,
Kā aitiņa sav' jēriņu.

7533. (7248.)

Es savam mīļākam
Raibus cimdus noadīju;
Vidū liku sav' sirsniņu,
Apkārt Rīgas dzīpariņu.

7534. (7249.)

Es savam mīļajam
Sila ziedu cimdus adu,
Lai viņš mani tā mīlēja,
Kā bitīte sila ziedu.

7535. (7250.)

Es savam mīļākam
Zilas zeķes noadīju,
Lai viņš mani pieminēja,
Aiziedams, pārnākdams.

7536. (7251.)

Es savam mīļajam
Sviķalainus cimdus adu;
Metu acis, kur mezdama,
Met' uz viņa rociņām.

7537. (7252.)

Es savam mīļajam
Trim dzijām cimdus adu,
Lai rociņas nenosala,
Kumeliņu sedlojot.

7538. (7254.)

Es savami tautiešami
Raibus cimdus noadīju;
Pate varu lepoties
Rakstītāmi zeķītēm.

7539. (7255.)

Es cimdiņus izadīju
Deviņiem rakstiņiem;
Ciema puiši nemācēja
Ne silītes izkapāt.

7540. (7256.)

Es cimdiņa neadīju
Bez dzeltāna dzīpariņa;
Atjās mans arājiņis
Dzeltāniem matiņiem.

7541. (7261.)

Es cimdiņa neadīju
Bez sarkana dzīpariņa;
Es negāju tautiņās
Bez deviņi paladziņi.

7542. (7262.)

Es cimdiņu neadīju
Bez sarkana dzīpariņa:
Sarkanais dzīpariņis
Miglu meta pūriņā.

7543. (7263.)

Es cimdiņu neadīju
Bez smalkiem dzīpariem,
Lai varēju roku sniegt
Staltam tēva dēliņam.

7544. (7264.)

Es cimdiņus noadīju
No asiem dadzīšiem,
Lai varēju roku dot
Lepnam tēva dēliņam.

7545. (7266.)

Es cimdiņus noadīju
No asiem dadzīšiem;
To es došu māsiņai,
Tautu dēlu sveicināt.

7546. (7268.)

Es cimdiņu noadīju,
Vienu reizi mērīdama;
Es puisīti nolūkoju,
Vienu reizi redzēdama.

7547. (7269.)

Es cimdiņus noadīju,
Rociņā mērodama.
Kam darīju, tam netapa,
Žēl man sava darījuma.

7548. (7271.)

Ganīdama cimdus adu
Apaliem rakstiņiem;
Apals auga tautu dēls,
Apal' rakstu nēsātājs.

7549. (7272.)

Gaŗas zeķes vien adīju,
Kunga dēla gaidīdama;
Vai Dieviņ, kur nu likš',
Nāk arāja māmuliņa.

7550. (7274.)

Gaŗas zeķes vien adīju,
Mēdzulieša gaidīdama;
Vilks uzgrūda Liezerieti,
Īsu zeķu valkātāju.

7551. (7275.)

Grib tautietis tādus cimdus,
Kā nemāku noadīt.
Brūte biju, kā nu iešu
Vairs pie cita mācīties.

7552. (7276.)

Ja grib tautas, lai ņem mani,
Man veicās roku darbs:
Par dieniņu cimdu pāŗu
Kā margot nomargoju.

7553. (7277.)

Jostu, zeķu man vajaga,
Gaŗu kreklu nevajaga:
Tautiešam piecas māsas,
Nav neviena bālēliņa.

7554. (L. B.)

Augat man balt's ait's
Pelēkām kājiņām;
Aust man balt's villainīt's
Pelēkām maliņām.

7555. (7278.)

Kad man būtu div' aitiņas,
Viena balta, otra melna,
Es adītu raibus cimdus,
Kādus pate gribēdama.

7556. (7279.)

Kam adīju gaŗas zeķes,
Kam kurpītes šūdināju,
Kad netiku tāi vietā,
Kur es biju domājuse?

7557. (7280.)

Kam adīju raibus cimdus,
Ka nav daiļa nēsātāja?
Gan es pate iznēsāšu,
Malt iedama maltuvē.

7558. (7281.)

Kam, kalēj, važas kali,
Ne manam kumeļam?
Kam, meitiņa, cimdus adi,
Ne manai rociņai?

7559. (L. B.)

Kas kait Rīgas meitiņām,
Raibus cimdus neadīt:
Jūŗa vērpa dzīpariņus,
Daugaviņa šķēterēja.

7560. (7284.)

Lai veicās, kas veicās,
Adīšana man veicās:
Par trīs gadi cimdu pāri
Kā margot nomargoju.

7561. (7285.)

Mazajam dieveram
Sīku rakstu cimdus adu:
Tas būs mans ormanīts,
Kad es braukšu tautiņās.

7562. (7286.)

Neadīju gaŗu zeķi,
Zinu īksu nēsātāju:
Man atnāks no Ļaudones
Īksu zeķu nēsātājs.

7563. (7287.)

Nesalstati man, rociņas,
Paši cimdu adītāji;
Lai salst tautu dēliņami,
Kam nav cimdu adītājas.

7564. (7288.)

Pieci pirksti cimdam adu
Pieci piekti vakariņi.
To es došu tautiešam
Pirmajā jājumā.

7565. (7289.)

Pieci vīri, pieci puiši
Taisa vienas ragutiņas;
Piecas sievas, piecas meitas
Ada vienus pirkstainīšus.

7566. (7290.)

Pirkstainīšu vien adīju,
Amatnieku gaidīdama.
Noplīst mani pirkstainīši
Arkla balstas galiņā.

7567. (7293.)

Pirkstainiekus vien adīju,
Kunga dēla gaidīdama;
Vai, Dieviņ, kur nu likšu,
Nu atnāca arājiņš.

7568. (L. B.)

Pierkstainīšus vien adīju
Bazeniekus gaidīdam,
Vells atdzina Gŗāverniekus
Rāvaiņāme kājiņām.

7569. (7297.)

Pirkstainītes vien darīju,
Liepiņā sēdēdama;
Māršas vien sveicināju,
Brālīšos staigādama.

7570. (7298.)

Pirkstainiekus vien adīju,
Tautu dēlu gaidīdama.
Simtu pāru pieadīju,
Neviens mani neprecēja.

7571. (7300.)

Pirkstainīšus vien adīju,
Uz Vācieti domādama;
Velns atdzina kalpa vīru
Lāpītāmi biksiņām.

7572. (7304.)

Pierkstainīšus vien adīju,
Cerēj' tapt Vāciešam;
Top' arāja dēliņam,
Būt' adījse dūrainīšus!

7573. (7305.)

Pusgar's zeķes vien adīju,
Vāciešam taisījos;
Audu šaurus prievatiņus
Vāciešam strumbanītes.

7574. (7307.)

Raibus cimdus noadīju,
Piebaldzēna gaidīdama;
Atleinoja Nētķeniets
Leinajāmi kājiņām.

7575. (7308.)

Šī devīta vasariņa,
Vienu pāri cimdu daru:
Zīda diegi, zelta rozes
Sudrabiņa lapiņām.

7576. (7309.)

Šos cimdiņus brāļam došu,
Kas darīja uguntiņu,
Lai tas plēsa sausus skalus,
Lai deg gaiši uguntiņš.

7577. (7310.)

Ziedi balti, ābelīte,
Ne tu ziedi manis dēļ,
Man pašai raibi cimdi
Zied pūriņa dubenāi.

7578. (7311.)

Sīku kāršu žogu pinu,
Lai sivēni nelodā;
Sīku rakstu cimdus adu,
Lai tautiņas nevaino.

7579. (7312.)

Sīvu nātru cimdus adu,
Tautu dēlu sveicināt,
Lai pazina sīvumiņu
No rociņas devumiņa.

7580. (7313.)

Smuki ada tā meitiņa,
Tā būs mana līgaviņa,
Tai es došu sav' rociņu,
Savu zelta gredzentiņu.

7581. (7314.)

Uz robežas ganīdama,
Raibus cimdus noadīju;
Vai tādēļ gadījās
Robežnieku arājiņš?

7582. (7315.)

Uz robežu stāvēdama,
Lielu rakstu cimdus rakstu.
Vai es būšu Elejniece,
Vai Lielā Platoniece?

7583. (7316.)

Vakarāi skalus plēšu,
Tūliņ zaļus dedzināju,
Raibus cimdus adīdama,
Pusvācieša gaidīdama.

7584. (7317.)

Visas meitas vīra grib,
Nemāk cimdu noadīt.
Adat, meitas, cimdus, zeķes,
Tad jūs vīru dabūsiet.

7585. (7319.)

Citas meitas man vaicāja,
Kam es adu raibas zeķes.
Vilkam adu raibas zeķes,
Vilkam zeķes noplīsušas,
Vilkam zeķes noplīsušas,
Ciemu starpas lampājot.

7586. (7320.)

Apsamešu audekliņu
Daugaviņas gaļumiņu;
Jau audām div' māsiņas,
Vēl palika trešajai.

7587. (7321.)

Apmešos audekliņu,
Nemācēju ienītēt.
Nogriezusi klaipa galu,
Ietecēju kaimiņos.

7588. (7322.)

Apsametu audekliņu
Simtu asu trīsdesmit.
Nenoaudu audekliņu,
Iztecēju tautiņās.

7589. (7323.)

Bij man skaisti dzīpariņi,
Pate austi nemācēju;
Otram devu, tur palika
Mani skaisti dzīpariņi.

7590. (7324.)

Bite šuva, bite vēra,
Ko darīja kamenīte?
Māte meta, māte auda,
Ko darīja vedekliņa?

7591. (7325.)

Es ar savu māmulīti
Kopā metu audekliņu;
Zin Dieviņis to dieniņu,
Kad mēs pušu dalīsim.

7592. (7326.)

Es būšu, māmiņa,
Skrodeŗa sieva,
Skroderim oderes
Audējiņa.

7593. (7327.)

Gāju, gāju ar tautām,
Atsagriežu celiņa:
Zinājos nemākot
Četru nīšu audekliņa.

7594. (7328.)

Es samešu audekliņu
Daugaviņas platumiņu:
Es redzēju tautu dēlu
Kā resno ozoliņu.

7595. (7329.)

Gaŗām mešu, gaŗām aužu,
Šķērsām liku pūriņā,
Ka varēju ritināt
Gaŗām Saukas ezariņu.

7596. (7331.)

Izmākušas tās meitiņas,
Kas ūdeņa maliņā;
Izmākušas laivu iet,
Audekliņu nemācēja.

7597. (7332.)

Māku diet, māku lekt,
Māku puišus kaitināt;
Kad uzliku audekliņu,
Appar gāju raudādama.

7598. (7333.)

Māku pate sienu pļaut,
Māk izkapti izstrīķēt,
Tiki vien bēda bija,
Eglē kāpt nemācēju.

7599. (7334.)

Māte savu meitu teica,
Ka tā liela audējiņa;
Mātes meita nemācēja
Kaķei aust paladziņu.

7600. (7335.)

Man bij daudz kamolīšu,
Piecu vēršu vezumiņš;
Kau man sava audējiņa,
Būtu pieci audekliņi.

7601. (7336.)

Maza, maza mūs' māsiņa
Kā ezera rauduvīte;
Tādu auda audekliņu
Kā ezera ledutiņu.

7602. (7337.)

Neteic mani, māmuliņa,
Vēl es lietu nederēju:
Vēl es visu nemācēju
Sešu nīšu līdzināt.

7603. (7338.)

Priežu dēļ dravenieki
Gaŗu dzeini vīdenāja;
Meitu dēļ māmuliņa
Gaŗu vilka audekliņu.

7604. (7339.)

Saulīt' mani iemācīja
Puķu aust audekliņu.
Kad es gribu, es var' tapt
Muiženieka līgaviņa.

7605. (7340.)

Savilkos audekliņu
Daugaviņas gaŗumiņu;
Ni iet šurpu, ni iet turpu
Bez māmiņas padomiņa.

7606. (7342.)

Skrīvers raksta grāmatiņu,
Es nītīju audekliņu.
Šķiries manis audekliņš,
Kā skrīveŗa grāmatiņa.

7607. (7343.)

Smalki vērpu mazumiņu,
Vairumiņa gribēdama.
Kas no mana vairumiņa,
Mazgi vien audeklā.

7608. (7344.)

Vienu roku, otru roku
Pie gŗūtām dzirnavām;
Pie smalkā audekliņa
Ar abām rociņām.

7609. (7345.)

Aud, māmiņa, man krekliņu
Ezeriņa platumiņ':
Es redzēju tautu dēlu
Ozoliņa reznumiņ.

7610. (7346.)

Bija, bija, manim bija
Trisdesmit linu kreklu;
Cimdu, zeķu, to nevaida,
To nemāku timerēt.

7611. (L. B.)

Brālīts man linus sēja,
Neartāja druviņā;
Es brālītim kreklu došu,
Nevelkamu mugurā.

7612. (7348.)

Brāļu māsa kreklu šuva,
Pie ozola mērīdama;
Tā sacīja mērīdama:
Dabūš' vīru kā ozolu.

7613. (7349.)

Daran' daiļu, balin' baltu
Manu linu arājiņu:
Kā gulbīši man krekliņi
Dziļāi pūra dibināi.

7614. (7350.)

Es pašuvu gaŗu kreklu,
Pie stumbura stāvēdama;
Ja nebūs valkātāja,
Lai valkā stumburīts.

7615. (7351.)

Es savam arājam
Gaŗu kreklu šūdināju,
Lai tam auga mieži, rudzi
Arājiņa gaŗumā.

7616. (7352.)

Es savam bāliņam
Kāšim griezu linu krekl';
Savam miežu arājam
Rīgā pirku bodītē.

7617. (7353.)

Es savam mīļajam
Vaskodama kreklus šuvu;
Dilt nedila valkājot,
Skan vālīte velējot.

7618. (7358.)

Ganos gāju, kreklu šuvu,
Pie stumbeņa mērīdama;
I man ar gadījās
Kā stumbens arājiņš.

7619. (L. B.)

Ganos dzinu, kreklu šuvu,
Pie ozola mērīdama;
Lai aug manis arājiņis,
Ozoliņa gaŗumiņu.

7620. (7360.)

Ganos šuvu pūra kreklu,
Nesēdēju krūmmalē,
Lai rasiņa neiebira,
Lai ieloki nepelēja.

7621. (7362.)

Kur tu augi, tautu dēlis,
Ka es tevi neredzēju?
Ganos tavu kreklu šuvu,
Gar ozola mērodama.

7622. (7363.)

Kur tu augi, tautu dēls,
Kad es tevi neredzēju?
Kā zināju kreklu šūt,
Kā rakstīt nēzdaudziņu?

7623. (7364.)

Laid, māmiņa, tautiņās,
Dieverīšu apraudzīt,
Lai zināju kreklus šūt
Dižam dižu, mazam mazu.
Dižam šuvu rakstīdama,
Mazam vīli vīlēdama.
Dižs uzlika rakstu naudu,
Mazs paldies nesacīja.

7624. (7365.)

Maza mana līgaviņa,
Šķiltavās kreklus auda;
Man pašam lieli prieki,
Ļaudīm lieli brīnumiņi.

7625. (7366.)

Maza, maza meitenīte
Zīda kreklu šūdināja;
Patecēja zem karoga,
Dabūj' tāda valkātāja.

7626. (7367.)

Vietelviešu kreklus šuvu,
Precēs mani Vietelvieši.
Trīs sieniņas vien savilku,
Trīs dzītiņas vien pārtrūka.
Ticiet mani, neticiet,
Dievvārdiņa neminēšu.

7627. (7368.)

Pa zirgam loku liecu,
Pa labam vilcējam;
Pa puišam kreklu šuvu,
Pa labam nesējam.

7628. (7369.)

Pirmajami dieverami
Šilkiem kreklu šūdināju;
Jau otrami, jau trešami
Ne ar vīli nevīlēju.

7629. (7370.)

Pirmo šuvu pūra kreklu,
Pie ozola mērodama,
Domādama tautu dēlu
Ozoliņa gaŗumā.

7630. (7371.)

Saulīt' mazu gabaliņu,
Man notika nelaimīte:
Man nolūza zeltadata,
Zīda kreklu vīlējot.

7631. (7372.)

Šūn, māmiņa, man krekliņu,
Liec pusīti tēraudiņa,
Lai tas man guni meta,
Svešu zemi staigājot.

7632. (7373.)

Šūn, māmiņa, man krekliņu
Līdz kājiņu galiņiem,
Lai neredz sveši ļaudis,
Manu ziedu nobirstam.

7633. (7376.)

Šuj, māmiņa, man krekliņu
No uguņa dzirkstelītes,
Lai deg nagi tautu meitai,
Manu kreklu mazgājot.

7634. (7377.)

Šuj, māmiņa, man kreklīšus
No uguns dzirkstelītes:
Sprādzin sprāga valodiņa,
Ar tautām runādama.

7635. (7380.)

Šūn, māmiņ, man krekliņus,
Vienu krievu, otru Leišu:
Dievis zina, kur noiešu,
Vai Krievos, vai Leišos.

7636. (7381.)

Šūj, māmiņa, piecus kreklus,
Raksti vienu villainīti:
Tautietim pieci brāļi,
Viena veca māmuliņa.

7637. (7382.)

Šūn, māmiņa, smalku kreklu
Ar īsām piedurknēm,
Lai domāja ciema puiši:
Redz kur smalka šuvējiņa!

7638. (7383.)

Šūj, māsiņa, man krekliņu,
Šuj ražanu rakstīdama,
Lai raugās tautu meita,
Manu kreklu šūdinot.

7639. (7384.)

Šuvu kreklu brālītim,
Šuvu tautu dēliņam;
Brālītim rīdzi dzinu,
Tautietim norakstīju.

7640. (7387.)

Šuju kreklus ganīdama,
Pie ozola mērīdama:
Visi mani dieverīši
Kā ozoli izauguši.

7641. (7388.)

Šuvu kreklu krunkainīti,
Velķenieša gaidīdama;
Vells uznesa malenieti,
Smalka krekla valkātāju.

7642. (7392.)

Šuvu kreklu tautiešam,
Šuv' savam bāliņam.
Ar tautieti sabāros,
Ab' iedevu bāliņam.

7643. (7393.)

Šuvu vienu lina kreklu,
Šuvu visu vasariņu.
Dod, Dieviņi, tam kreklam
Pa prātam valkātāju.

7644. (7395.)

Šuvu vienu linu kreklu
Visu gaŗu vasariņu.
Pazūd diegi man rakstot,
Adatiņa vīlējot.

7645. (7396.)

Smalki vērpu, biezi audu
Dēliņami kaŗa kreklu,
Lai viņš mani pieminēja,
Svešu zemi staigādams.

7646. (7397.)

Tautiešam kreklu šuvu,
Pie brālīša mēru ņēmu:
Tautu dēlis, mans brālītis,
Abi vienu gaŗumiņu.

7647. (7399.)

Tautu dēlis man rādīja
Kā ozolus bālēliņus,
Lai es šuju linu kreklus,
Pie ozola mērīdama.

7648. (7400.)

Tautu meita kreklu šuva,
Pie ozola mērīdama.
Vai tie mani bālēliņi
Ozoliņu resnumā?

7649. (7403.)

Cieti tinu linu kreklu,
Smagi laidu pūriņā,
Kamēr man gadījās
Pa prātam valkātājs.

7650. (L. B.)

Adu cimdus, adu zeķes,
Nevar pūru pielocīt;
Aužu baltas villainītes,
Drīz pūriņu pielocīju.

7651. (L. B.)

Aitiņ', mana sīksprodzīte,
Māmiņ plāna vērpējiņ:
Piecas sagšas salocīju
Vienē pūra dibenē.

7652. (4707.)

Apsagulu, miegs nenāk,
Iesa — daudzi — domājos:
Iedomāju pūriņā
Bez ieloka vilnainīšu.

7653. (7408.)

Aud, māmiņa, biezu sagšu,
Daugavieši mani veda:
Uz Daugavas augsti kalni,
Auksti vēji vēdināja.

7654. (7409.)

Auž, māmiņa, sīkas raibas,
Tev meitiņa netikusi;
Sīkas raibas, tās piekrāpa
Visražanu tēva dēlu.

7655. (7410.)

Aud, māmiņ, steidz, māmiņ,
Man baltās vilnānītes!
Tautiets Dievu nominēja,
Sakās vaira negaidīt.

7656. (7412.)

Aud, māmiņa, vilnānīti,
Aud balto, pelēko:
Balto sedzu saulītē,
Pelēko migliņā.

7657. (7413.)

Aud, māmiņa, villainīti,
Aud, dvielīti galiņāi,
Kur slaucīšu asariņas
Tautu galda galiņāi.

7658. (7414.)

Auž, māmiņa, man sagšiņu,
Auž ezara platumā:
Zināmʼ man vīra māte
Bišozola resnumā.

7659. (7415.)

Aud, māmiņa, villainītes
Ezeriņa platumiņu:
Es redzēju tautu dēlu
Ozoliņa resnumiņu.

7660. (7417.)

Aud, māmiņa, villānītes
Sudrabiņa maliņām:
Tautu zeme akmeņota,
Guni šķīla staigājot.

7661. (7418.)

Aud, māmiņa, villainītes,
Vienu sev, otru man;
Tavu abas godāsim,
Lai stāv manā pūriņā.

7662. (7420.)

Bija man, bija man,
Vēl vajaga, vēl vajaga:
Bija man piecas sagšas,
Vēl deviņu vajadzēja.

7663. (7422.)

Divas esam mēs māsiņas,
Viena liela, otra maza;
Nevar mūsu māmuliņa
Kopā austi vilnainīšu.

7664. (7423.)

Dzenīts kala sausu koku,
Es rakstīju villainīti;
Vairāk mana rakstījuma,
Ne dzenīša kalumiņa.

7665. (7424.)

Iev' ar sievu runājās,
Kalniņāi stāvēdamas;
Ievai bija balti ziedi,
Sievai baltas villānītes.

7666. (7425.)

Es izšuvu villātnīti
Deviņiemi dzīpariem;
Trīs vasaras tautu dēlu
Asarām raudināju.

7667. (7426.)

Es peic lin nebēdei,
Man liniņ nevajag,
Man deviņ vīr mās,
Tie grib visʼ villainīt.

7668. (7427.)

Es šķitu sētplaci
Apsnigušu:
Tā tautu meitiņa
Villaines klāsta.

7669. (7428.)

Izaud man, māmuliņa,
Baltu puķu villainīti,
Kam tu mani pavēlēji
Pureniņa dēliņam.

7670. (7429.)

Izaud man, māmuliņa,
Deviņ' greidu villainīti:
Man atjāja tautu dēls
Deviņ' danču kumeliņu.

7671. (7430.)

Kad es gribu, tad es aužu
Sauļu virsu villainīti;
Kad es gribu, tad paņemu
Jaunu puisi arājiņu.

7672. (7431.)

Kam, māsiņa, tu rakstīji
Savas baltas villainītes?
— Tas, brālīti, mans godiņis,
Ka es biju rakstītāja.

7673. (L. B.)

Es varēju, es varēju
Ar bērziņu lielīties;
Bērziņam balts krekliņis,
Man bij balta villainīte.

7674. (7433.)

Kuplu loku villainīti,
Smagu laižu pūriņā,
Tādu ļaužu gaidīdama,
Kādi mani bālēliņi.

7675. (7434.)

Labāk gāju sēņu lauzt,
Ne raibīšu darināt:
Sēnēm brāli pamieloju,
Raibīt' gul pūriņā.

7676. (7435.)

Līst lietiņi margodami,
Margo mana villaniņa;
Man adīja māmuliņa
Margotāju villaniņu.

7677. (7436.)

Māsiņ' ada seģenīti
Baltām linu šķiedriņām.
Jo strīpaina seģenīte,
Jo čaklāka adītāja.

7678. (7437.)

Mātes austas villainītes
Stāvu stāv pūriņā;
Ir es aužu, darināju,
Man tik stāvu nestāvēja.

7679. (7438.)

Man bij trīs avitiņas,
Visas smalku vilnu dod;
No divām sagšas taisu,
No trešās lindraciņus.

7680. (7439.)

Mēs māsiņas sagājušas,
Vienus blēņus runājam,
Tā vārdiņa nesakām:
Puškosim villainītes.

7681. (7441.)

Ne sācan neiesācu
Villanīšu darināt,
Jau tautām tāda slava:
Ziedēt zied pūriņā.

7682. (7442.)

Ne tie visi kumeliņi
Sniegu meta kamanās;
Ne tās visas mātes meitas
Vilnainīšu audējiņas.

7683. (7443.)

Pelēk' bija man aitiņa,
Pelēk' aužu villainīti;
Tā bij mana zīļu rota
Pretīm dēlu māmiņai.

7684. (L. B.)

Pļaviņā ganīdama,
Villainītes norakstīju;
Kādi ziedi pļaviņā,
Tādi raksti villainē.

7685. (7445.)

Purā metu siena kaudzi,
Tai pārkaru nevajaga;
Ganam audu villaniņu,
Tai ieloku nevajaga.

7686. (7446.)

Puško, mārša, savas sagšas,
Lai stāv manas nepuškotas;
Es puškošu pavasari
Ar ābeles ziediņiem.

7687. (7447.)

Puško, māte, savas sagšas,
Lai stāv manas nepuškotas;
Kuŗas zemes tautas jāja,
Tā puškošu vilnainītes.

7688. (7450.)

Raksta māte, raksta meita,
Nerakstītas villainītes;
Es rakstīt nemācēju,
Man rakstītas villainītes.

7689. (7451.)

Rakstāmies mēs, māsiņas,
Vienu rakstu villainīti,
Varbūt abas novedīs
Viena kunga maliņā.

7690. (7452.)

Rakstiem aužu vilnainīti,
Kupliem galiem jostu pinu.
Kad pasedžu vilnainīti,
Tautu dēli lūkojās;
Kad apjožu es jostiņu,
Tautas nāca sētiņā.

7691. (7453.)

Rakst', māsiņa, lielu rakstu
Jele vienu vilnanīti,
Ko tu segsi, aizgājuse
Lielajos dieveros.

7692. (7454.)

Raksti, māte, savas sagšas,
Gan es savas norakstīšu,
Gan es savas norakstīšu,
Kumeliņu ganīdama.

7693. (7455.)

Rīta dēļ, ne vakara,
Apsegloju kumeliņu;
Sevis dēļ, ne tautiņu,
Aužu baltas vilnainītes.

7694. (7456.)

Ruden zied viršņu kalni,
Pavasari dāboliņa;
Ruden māte sagšas auda,
Pavasari vilnainītes.

7695. (7457.)

Sācien vien es iesāku
Sedzeniņus darināt,
Tautas vaļiņ' i nelika
Pa galam darināt.

7696. (L. B.)

Man vaicāja ciema meitas,
Ko māmiņa darba dara.
Vilnu vērpa, vilnu kārsa,
Man sakšiņas darināja.

7697. (7459.)

Sienu mešu kaudzītē,
Tam jumtiņa nevajaga;
Snātnīt' audu, villainīti,
Tai vajag dzīpariņu.

7698. (7460.)

Sīki zari, platas lapas
Mazajam bērziņam;
Mazajām māsiņām
Platas aužu villainītes.

7699. (7461.)

Sila zemes meitiņām
Adatiņu nevajaga:
Paņēmušas priedes skuju,
Raksta baltas villainītes.

7700. (7462.)

Sit, māmiņa, aud, māmiņa,
Meitai baltas villainītes;
Sen tautieša kumeliņis
Mauru mina sētiņā.

7701. (7463.)

Stūŗu stūrīts i mīlēja
Pelnītai vilnainei;
Visi vārdi sirdī guļ,
Visi darbi rociņā.

7702. (7464.)

Tautiņām augsti kalni,
Nolaidani tīrumiņi;
Nūle gribu audināt
Nolaidones villenītes.

7703. (7466.)

Tīrumnīces, klajumnīces
Aužas baltas villainītes:
Meža meitas nepatapa,
Atvasītes ravēdamas.

7704. (7467.)

Tu ietaļa, es ietaļa,
Audīsim villanītes;
Tu izsegsi, es izsegšu
Savam lopu ganiņam.

7705. (7468.)

Tu, māmiņa, nezināji,
Ko dar' meitas klētiņā:
Dzīpar's taisa, sagšas loka,
Vaiņadzinus pīdināj'.

7706. (7469.)

Vāverīte, maza, maza,
Žigla koka lēcējiņa;
Mūs' māsiņa maza, maza,
Baltu sagšu audējiņa.

7707. (7470.)

Viena pati man aitiņa
Sarkanām kājiņām;
Es izaužu vilnainīti,
Rakstīdama, locīdama.

7708. (7471.)

Celies agri, māmuliņa,
Pavērp smalku dzīpariņu,
Man pietrūka ielociņu
Pašai virsas vilnainei.

7709. (7472.)

Aud, māmiņa, man svārciņus,
Vienu īsu, otru gaŗu:
Īs', tautām dubļus brist,
Gaŗu, sērst pie bāliņa.

7710. (7473.)

Dai, dai, dai, dai,
Septiņi lindruki!
To vienu griezīšu,
Tos citus lāpīšu.

7711. (7474.)

Man izauda māmuliņa
Dancojamus lindraciņus:
Zīda meti, zelta audi,
Sudrabiņa strīpītēm.

7712. (7475.)

Plucin', meitiņ,
Auniņ' vill',
Tad dāb's svārciņ's
Līdz paš' zem'.

7713. (7477.)

šūn, māmiņa, man svārciņus
Deviņiem gabaliem,
Lai var' lielu riņķi griezt
Tautu dēla istabāi.

7714. (7478.)

Sit, māmiņa, aud, māmiņa,
Man jo kuplu rinduciņu,
Lai es varu tautu dēlu
Stērbelēm sitināt.

7715. (7479.)

Es izaužu paladziņu
Pusi linu, pus' pakulu:
Zinājos ar tautieti
Visai mīļi nedzīvot.

7716. (7480.)

Es neiešu rijas kult,
Man deviņi bālēliņi;
Es neiešu tautiņās
Bez deviņi paladziņi.

7717. (7481.)

Es tev lūdzu, vēverīti,
Aud man puķu paladziņu;
Trīs gadiņi tautu dēlis
Rīgā gultu kaldināja.

7718. (7482.)

Izaud man māmuliņa,
Smalku skuju paladziņu,
Jau vakar saderēju
Ar bargo tēva dēlu.

7719. (7483.)

Linu, linu, ne pakulu
Man' deviņi paladziņi;
Ne tam tautu neveikļam
Tos deviņus sagulēt.

7720. (7484.)

Linu vilka, linu auda
Tautu meita paladziņu:
Šķitās man mārša būt,
Bāliņam līgaviņa.

7721. (7485.)

Skuju, skuju, vēverīti,
Auž man skuju paladziņu;
To es klāšu pirmo nakti,
Ar tautieti gulēdama.

7722. (7486.)

Es noaudu gultas deķi
Zeltītām kantītēm;
To apsegšu tautu dēlu
Pirmo nakti gulēdama.

7723. (7487.)

Man iesviede kumeliņš
Sniega piku kamanās;
Ai, Dieviņ, nu es būšu
Sniega deķu audējiņa.

7724. (7488.)

Man rādīja tautu dēlis
Kā ozolus bālēliņus,
Lai es aužu lina dvieļus,
Pie ozola mērīdama.

7725. (7489.)

Tīšām audu rupjus dvieļus,
Tos es kāršu brālīšam,
Kam brālītis linus sēja
Cietā mālu kalniņā.

7726. (7490.)

Aud, māmiņa, platu jostu,
Šūdin' šauru vainadziņu:
Pate jostu nonēsāju,
Tautas ņēma vainadziņu.

7727. (7491.)

Māsa auž, māte šļūc,
Vecā māte šķeterē;
Drīz būs mūsu dieveram
Visas drēbes mugurā.

7728. (7492.)

Trīcēt trīc, skanēt skan
Jaunu meitu istabiņa:
Auž jostiņas, apaudiņas,
Auž baltās villainītes.

7729. (7493.)

Es redzēju Timbas Maču
Pār kalniņu timbājam.
Es tev lūdzu, Timbas Maču,
Nāc palīdzi svārku velt.

7730. (7494.)

Tūba brauca pār kalniņu,
Vadmaliņas meklēdama.
Brauc, tūbiņa, šāi sētā,
Še veļ meitas vadmaliņu.

7731. (7495.)

Velies, manu vadmaliņ, tūbā,
(tūbā!
Divu pirkstu biezumā, t., t.,!
Vārīs māte biezu putru, t., t.!
Griezīs gaļu kumosiem. t., t.!

7732. (7496.)

Velies, mana vadmaliņa,
Drīz man tevis vajadzēja:
Bāliņam kāzas nāca,
Tam svārciņu vajadzēja.

7733. (7497.)

Velies, mana vadmaliņa,
Krimaldiņa biezumā,
Krimaldiņa biezumā,
Liepu lapu mīkstumā.
Rītā malšu biezu putru,
Tad mielošu vēlājiņus.

7734. (7498.)

Velies, mana vadmaliņa,
Krimildiņas biezumiņu,
Krimildiņas biezumiņu,
Magoniņas skaistumiņu.

7735. (7499.)

Velies, mana vadmaliņa,
Triju collu biezumā,
Lai nolūza skroderam
Trejdeviņu adatiņu.

7736. (7500.)

Ai, Gaujiņa, Gaujas māte,
Nelaid pāri dzeltenīšu!
Kas tavos līcīšos
Audekliņus balinās?

7737. (7501.)

Aiz ko manas villainītes
Nespērās velējot?
Sirmi vien, bēri vien
Tautu dēla kumeliņi.

7738. (7502.)

Aiz upītes velējās
Divi ciema zeltenītes:
Zelta baļļa, zelta vāle,
Sudrabiņa velētava.

7739. (7503.)

Ap galviņu vālīt' griežu
Vilnainītes velēdama;
Tā griezīšu tautu dēlu
Pa savami prātiņam.

7740. (7505.)

Aiz upītes smukas meitas,
Platas auda villainītes,
Platas auda villainītes, —
Jāved viena bāliņos.

7741. (7505.)

Baltas, baltas ūdens putas,
Vēl jo baltas vilnainītes;
Baltas, baltas vilnainītes,
Vēl baltāka velētāja.

7742. (7506.)

Divi baltas vilnanītes
Ezerā plīvenēja;
Tās bij meitu māmiņai
Velējot palikušas.

7743. (7507.)

Dod, Dieviņi, šodien sauli,
Šodien saules vajadzēja:
Šodien mana māmuļiņa
Velē baltas vilnainītes.

7744. (7508.)

Ievas zied, māmuļiņa,
Velē manas vilnainītes,
Lai zied manas vilnainītes,
Kā ieviņas līcītī.

7745. (7509.)

Es atradu tautu meitu
Strautē sagšas velējam.
Velē balti, puško grazni,
Segs' manām māsiņām.

7746. (7510.)

Es šķitos šāi vietā
Kāju autu nevelēt;
Atsaradu velējot
Pāri baltu villanīšu.

7747. (7513.)

Gana baltu es velēju
Bāliņam linu kreklu;
Bāliņš saka tautu meitu
Vēl baltāku velējot.

7748. (7514.)

Gulbis skrēja pār ezeru,
Balts krekliņis mugurā.
Pavaicāju gulbīšam:
Kas krekliņu tev velēja?
— Liepas plēsta man vālīte,
Leišu meita velētāja.

7749. (7515.)

Jau es pate paredzēju,
Dzērājs būs arājiņš:
Drīzi mirku rasiņā,
Drīzi drēbes velēdama.

7750. (7517.)

Kas tur balti velējās
Daugaviņas maliņā?
— Tā, brālīti, mūs' māsiņa,
Tai jāiet tautiņās.

7751. (7518.)

Kas tur skan, kas tur rīb
Straujas upes maliņā?
— Tur lielā brāļu māsa
Upmalā velējās.

7752. (7519.)

Klausījos ik vakara,
Kas tik daiļi velējās.
Tur mūsu māsiņa
Vilnaines velē.

7753. (7520.)

Lokies lepni, ozoliņ,
Brāļa sētas maliņā:
Tur žāvēju raibas jostas,
Tur es kāru vainadziņu.

7754. (7521.)

Man rociņas nosalušas,
Uz ezara velējot;
Situ plauktsu plaukstiņāi,
Lai skanēja gredzentiņi.

7755. (7522.)

Maza biju, bet tikusi,
Pati jūdzu kumeliņu,
Pati jūdzu kumeliņu,
Brauc' uz upi velēties.

7756. (7523.)

Vestienas lazdiņas
Līcin līka,
Māsiņas rotiņu
Kaltējoti.

7757. (7524.)

Nevarēju bāliņami
Baltus kreklus izmazgāt:
Raudavīte, šķeterīte
Dūņas jauca ezarā.

7758. (7525.)

Piecas baltas villainītes
Virs ūdeņa līgojās;
Ne tās grima dibinā,
Ne sit vilnis maliņā.

7759. (7526.)

Pļika pļaks velējās
Mūsu meitas lejiņā;
Viņu sētas Andrieviņš
Ausis vien skurināja.

7760. (7527.)

Sala man kājas rokas,
Daugavā velējot;
Sviežu vāli Daugavā,
Teku pate brālīšos.

7761. (7528.)

Šķitu bungas bungojam
Aiz lielā dūņu purva:
Mūs' māsiņa velējās
Bargajās tautiņās.

7762. (7529.)

Šodien saule, šodien saule,
Šodien vārna velējās;
Rītu brauks rādīties
Ar pelēku vanadzinu.

7763. (7530.)

Skanēj' man liepu vāle,
Ar māmiņu velējot;
I ozola neskanēja
Ar svešo māmuliņu.

7764. (7531.)

Skanēt skan linu kreklis,
Uz ezera velējot;
Dieviņš zina, kur tas būs
Šā krekliņa valkātājs.

7765. (7533.)

Speries, mana vilnanīte,
Rāvienā ūdenī;
Šķiries mana valodiņa,
Ar tautām runājot.

7766. (7534.)

Spīdi, spīdi, saulīte,
Ābeļu dārzā,
Tur mana māmiņa
Villānes velēja.

7767. (7535.)

Tautu meita velējās
Straujupītes maliņē:
Ošu vāle, liepu beņķis,
Velē zīda nēzdodziņu.

7768. (7536.)

Uz ezera laba dzīve
Laiskajām meitiņām:
Pašas guļ dienas vidu,
Vilnīts kreklus balināja.

7769. (7537.)

Velē balti, tautu meita,
Tad dabūsi bālēliņu;
Ja tu balti nevelēsi,
Tad dabūsi atraitnīti.

7770. (7538.)

Velē balši, tautu meita,
Tev upīte lejiņā;
Ja tu balši nevelēsi,
Neņems mani bālēliņi.

7771. (7541.)

Velē baltu, ko velē,
Velē baltu brāļa kreklu;
Kur satika, kur panāca:
Baltu brāļu māsa nāk.

7772. (7544.)

Velē, māsa, ko velē,
Velē baltus brāļu kreklus;
Pret tautām liela slava,
Balti tavi bālēliņi.

7773. (7545.)

Velē māte, velē meita,
Velē mana līgaviņa;
Vārna akla palikusi
No tā liela baltumiņa.

7774. (7546.)

Villanītes velēdama,
Iesviež' vāli Daugavā;
I es pati aizlīgošu
Villanīšu velētāja.

7775. (L. B.)

Šauras, šauras man actiņas
Es meitiņ cauri redz;
Div' krekliņ mugurē,
Abi melli, nemazgāti.

7776. (7547.)

Visu dienu tautu meita
Pie upītes velējās,
Šķita baltu izvelēt
Pelēko villainīti.

7777. (7548.)

Ai, aitiņa, vilnu tavu,
Māmiņ, tavu darījumu,
Man pūriņš piedarīts,
Klētī grīda ielīkuse.

7778. (7549.)

Ai, baltā māmuliņa,
Kas rītā ganos ies?
Kur sēdēju, kur stāvēju,
Tur ziediņa vajadzēja.

7779. (7550.)

Ak, Dieviņ, kad nenāktu
Bāliņam līgaviņa!
Man būt' vaļa lielai augt,
Lielu pūru darināt.

7780. (7551.)

Ai, Dieviņi, nu es iešu
Šorudeni tautiņās:
Nu man bija pilns pūriņis,
Patīkamis tēva dēls.

7781. (7552.)

Ai, lācīti, platkājīti,
Kam nomini linu druvu!
Ies māsiņa raudādama
Tukšu pūru tautiņās.

7782. (7553.)

Vai, māmiņa, vai, māmiņa,
Līčos laba ganīšana:
Govis ēda līča zāli,
Pate pūru darināju.

7783. (7554.)

Vai, māsiņa, vai, māsiņa,
Kam tu augi tik ražena!
Neļauj tautas lielai augt,
Ne pūriņa pielocīt.

7784. (7555.)

Aija, manu lielu pūru,
Ne ar miegu piedarīju:
Dažu nakti gaiļi dzied,
Man miedziņš negulēts.

7785. (7556.)

Aija, manu sūru dienu,
Arājs manis lūkojās;
Ne pūriņu nedarīju,
Uz Vācieša domādama.

7786. (7557.)

Ai, nāburgu rutku zagli,
Tu uz mani nedomā;
Sen pūriņu piedarīju,
Tautu dēla gaidīdama.

7787. (7558.)

Ak tu Dievs, man jo labi,
Ka ļautiņi nicināja:
Vaļa man lielai augt,
Lielu pūru darināt.

7788. (7560.)

Aiz ko mani linu krekli
Rūsi meta pūriņā?
Vai redzēt paredzēja,
Nebūs labs valkātājs?

7789. (7561.)

Aiz tā purva gaŗa meža,
Tur aug mana līgaviņa.
Ar zīlīti vēsti laidu,
Lai pūriņu darināja.

7790. (7562.)

Aitiņ, mana magonīte,
Līdzi pūru pielocīt;
Baltu, mellu pūriņā,
Pelēkaju mugurā.

7791. (7563.)

Aitiņ, mana ūzainīte,
Ūzaināmi kājiņām;
No tās vienas ūzainītes
Pilnu pūru piedarīju.

7792. (7564.)

Aitiņ mana, vilniņ tava,
Māmiņ, tavs darījums!
Es atradu uzaugdama
Jau pūriņu piedarītu.

7793. (7566.)

Apmalās dzirnaviņas
I ar mazu malējiņu;
Es pūriņu piedarīju
I vājos bāliņos.

7794. (7567.)

Ar labo tēva dēlu
Otru pūru piedarīju;
Ar neveikli nevarēju
Ij gatava izvalkāt.

7795. (7568.)

Ar sūrīti, ar varīti
Es pūriņu piedarīju
Tumšajā kaktiņā,
Vedekliņas pakrēslī.

7796. (7569.)
Audz, liepiņa, plet zariņus,
Gan ir liela vēra mala;
Audz, māsiņa, dari pūru,
Gan ir ļaužu maliņā.

7797. (7570.)
Audz, māsiņa, dar' pūriņu,
Būsim pašas ietaliņas;
Es dieveri audzināju
Kā pelēku vanadziņu.

7798. (7571.)
Augšu liela, nedzīvošu
Tāi nabaga novadā;
Locīš' pūru līdz malām,
Vedīš' pāri robežām.

7799. (7572.)
Auzas, auzas, palīdziet
Kumeļam dubļus brist;
Brāļi, brāļi palīdziet
Māsai pūra piedarīt.

7800. (7573.)
Avitiņa, bērulīte,
Līdzi pūru pielocīt;
Kad pūriņu pielocīs,
Iesim abi tautiņās.

7801. (7574.)
Balta puķe ezerā
Ziedus vien purināja;
Viena meita māmiņai,
Pūru vien darināja.

7802. (7575.)
Bēda man, liela bēda,
Kas to bēdu nobēdās?
Tēvs nopirka lielu pūru,
Kas to pilnu piedarīs?

7803. (7576.)
Bij manā pūriņā
Trīs māmiņu darījums:
Tēva mātes, mātes mātes,
Manas pašas māmuliņas.

7804. (7591.)
Sīkstu linu, baltas vilnas,
Tos, māmiņa, man vajaga;
Sīksti lini, balta vilna
Ceļ pūriņu augstumā.

7805. (7578.)
Bitīt' liela, bitīt' maza,
Bitīt' šūnu šuvējiņa;
Meitiņ' liela, meitiņ' maza,
Meitiņ' pūra darītāja.

7806. (L. B.)
Bitīt krāja saldu medu,
Egļu koku stropiņā;
Meitiņ baltas villainītes,
Zelta pūra dibenā.

7807. (7579.)
Bitītēm nevarēju
Klētei durvu virināt:
Bij māmiņa ielikusi
Pūrā vaska rituliņu.

7808. (L. B.)
Bij manami liniņam,
Zelta poga galiņā;
Bij manāi pūriņāi,
Apzeltīti dvieļu gali.

7809. (7580.)
Būt' Dieviņš man iedevis
Pa prātam tēva dēlu!
Jau pūriņš kaudzi meta,
Klētī grīda ielīkusi.

7810. (7581.)
Dari, meita, savu pūru,
Nedarini vaiņadziņu:
Tautas tavu pūru skata,
Ne diženu vaiņadziņu.

7811. (7582.)
Dari pūru, jauna meita,
Dari, veca māmuliņa;
Jauna meita godam dara,
Māmuliņa mūžiņam.

7812. (7583.)

Dari pūru, māmuliņa,
Dabūs' pūra dālderīti;
Ja pūriņa nedarīsi,
Ir šķiliņa nedabūsi.

7813. (7584.)

Dari pūru, māmuliņa,
Vai es miru, vai dzīvoju;
Ja nomiru, lai palika
Jaunajām māsiņām.

7814. (7585.)

Daren' pūru, tautu meita,
Nedaren' vainadziņa:
Visi tautu sētmalīši
Gaida tevi puškojam.

7815. (7586.)

Dari pūru, teicamā,
Neraug' mani peļamo;
Es bij ļaužu izpeļiņa,
Man pūriņa nevajaga.

7816. (7587.)

Dej, dej, meitiņ,
Skan, skan, podziņ!
Raibīte pūrā
Ar vainadziņu.

7817. (7588.)

Div' bitītes nakti guļ
Uz tā mana pūra vāka:
Bij māmiņa ielikuse
Pūrā vasku ritulīti.

7818. (7589.)

Dod, Dieviņi, man aitiņas,
Vienu melnu, otru baltu,
Tad es savu lielu pūru
Trīs kārtāmi pielocīšu.

7819. (7590.)

Dod, Dieviņ, man aitiņu
Jel bitītes lielumā,
Es to savu lielu pūru
Kā bitīte piedarīšu.

7820. (L. B.)

Kaut man būtu avetiņa,
Jel i' bites lielumā,
Es pūriņu pielocītu,
Ar kājām piesnīdama.

7821. (7591.)

Dod, māmiņ, meitiņām
Sīkstus linus, baltu vilnu,
Sīksti lini, balta vilna
Ceļ pūriņu augstumā.

7822. (7592.)

Dod, māmiņa, to meitiņu,
Kas ik dienas ganos gāja,
Tai pūriņš kaudzītēm,
Klētī grīda ielīkuse.

7823. (7593.)

Dod, māmiņa, to meitiņu
Dzeltainiemi matiņiem,
Tā ir mana līgaviņa,
Daiļa pūra darītāja.

7824. (7594.)

Domā Dievu, domā vellu,
Tautu meita zeltenīte!
Nej tā nāca, nej atsaka,
Pūru vien darināja.

7825. (7595.)

Domā māte, cerē māte,
Ko tautām atbildēt:
Jauna meita, mazs pūriņis,
Lai aug šādu vasariņu.

7826. (7596.)

Dūmi kūp siliņā,
Kas tos dūmus kūpināja?
Māt' ar meitu pūru dara,
Nodariņas dedzināja.

7827. (7597.)

Iededzinu gaŗu skalu,
Sēdu ilgi vakarā;
Gan pazinu pūriņā
Gaŗa skala degumiņu.

7828. (7599.)

Iešu, iešu, māmulīte,
Ko gaidīs negājusi?
Klētēi grīda ieslīkusi
Mana pūra vietiņā.

7829. (7600.)

Ietin iešu tautiņās,
Vēl neiešu šoruden:
Tukša pūra nevedīšu,
Brāļam kauna nedarīšu.

7830. (L. B.)

Ieva, ziedus sakāruse,
Gaida pillu mēnesīti;
Meita, pūru pielocījse,
Gaida tautas atjājam.

7831. (7602.)

Ej gulēt, tēvs, māmiņa,
Dod man klētes atslēdziņu,
Lai es varu tautu dēlu
Ar pūriņu kārdināt.

7832. (7603.)

Es bagāta, es bagāta
Par citām meitiņām:
Trīs deviņas villainītes
Mana pūra dibinā.

7833. (7604.)

Es gan zinu, es gan zinu,
Kas puišam pūriņē:
Cira kāti, ratu rungas,
Tie puišam pūriņē.

7834. (7605.)

Es gan zinu, ko darīšu,
Es par pūru nebēdāju;
Ņemšu vīzes, pastaliņas,
Likšu pūra dibenā.

7835. (7606.)

Es izaugu pie svainīša,
Kā pie tēva, māmuliņas:
Svainīts man linus deva,
Mārša pūru piedarīja.

7836. (7607.)

Es meitām labs draudziņš,
Es meitām palīdzēju:
Palīdzēju pūru šūt,
Pūram vāku norakstīt.

7837. (7608.)

Es nedotu māmulīti
Sava pūra atslēdziņus,
Ka ņēmusi neizdala
Manas baltas villanītes.

7838. (7609.)

Es nogāju jau rudeni
Gar māršām linodama;
Nu pānācu pavasari,
Dzeguzei kukojot.

7839. (7611.)

Es pūriņa nedarīju,
Kunga dēla gaidīdama;
Ko būs man nu darīt,
Nu atjāja arājiņš?

7840. (7612.)

Es pūriņa nedarīju,
Šķit' Vācieti precējot.
Nei pūriņa, nei Vācieša,
Tik arāja līgaviņa.

7841. (7613.)

Es pūriņu pielocīju,
Ar kājām piemīdama.
Tur vajaga stipra zirga,
Krietna puiša vedējiņa.

7842. (7614.)

Es pūriņu pielocīju,
Zaļu vāpu vāpēdama.
Man bagāti bālēliņi,
Nedos mani arājam.

7843. (7615.)

Es puisīša nebrāķēju,
Vai iedama, neiedama:
Labāk saku savu vainu,
Nav pūrinis piedarīts.

7844. (7616.)

Es raudzīju meitiņām,
Kas pūriņa dibinā;
Zilas zeķes, raibi cimdi,
Tie bij pūra dibinā.

7845. (7617.)

Es redzēju to meitiņu
Ik svētdienas baznīcā;
Kas tai laiskai pūru dara,
Kas telītes audzināja?

7846. (7618.)

Es savai māmiņai
Nekā laba nedarīju;
Uzaugdama pūru daru,
Projām gāju tautiņās.

7847. (7619.)

Es stāvu stāvēju
Kalēja namā;
Kalējs man nokala
Pūr' atslēdziņu.

7848. (7620.)

Es vaicāju meitiņām,
Kas guļ pūra dibenā,
Vai cimdiņi, vai zeķītes,
Vai dubļaini kājas auti?

7849. (7612.)

Gaidi, gaidi, tautu dēls,
Kā gaidīji, vēl pagaidi;
Kā gaidīji uzaugot,
Gaidi pūru piedarot.

7850. (7622.)

Gana laika, gana laika
Lielu pūru darināt:
Nūle māte kājas āva
Manam miežu arājam.

7851. (7623.)

Gan man bija lieki soļi,
Gan man lieki sūtītāji;
Nav, manā pūriņā,
Kas liek lieku gabaliņu.

7852. (7624.)

Gani, gani, ganu meita,
Vērsīts pūru ritināja;
Kaut gājuse druviņā,
Bāliņš jūgtu kumeliņu.

7853. (L. B.)

Dziedi, dziedi, gana meita,
Vērsis tavu pūru vilka;
Vērsis tavu pūru vilka
Par kalniņu bauļodams.

7854. (7625.)

Ganīdama pūru šuvu,
Ganīdama piedarīju,
Ganīdama nolūkoju
Sev diženu arājiņu.

7855. (7626.)

Ganīdama pūru šuvu,
Ganīdama piedarīju;
Ne māmiņa nezināja,
Kas manā pūriņā.

7856. (7627.)

Ganiņš biju, ganos gāju,
Gana pūru darināju:
Liepu lapu kreklu šuvu,
Kļavu lapu paladziņu.

7857. (7628.)

Ganos gāju bāliņos,
Ij laižama, nelaižama;
Ko ganos padarīju,
To ieliku pūriņā.

7858. (7630.)

Ganu, ganu aitiņas,
Daru, daru pūriņu;
Kad pūriņu piedarīšu,
Tad precēs ciema puiši.

7859. (7631.)

Gaŗām gāju linu druvu,
Linu ziedus braucīdama,
Kam māmiņa man nedeva
Linu krekla pūriņā.

7860. (7632.)

Gaŗām gāju linu druvu,
Lina šķiedras draskādama;
To spītēju bāliņam,
Kam nedeva pilna pūra.

7861. (7633.)

Gaŗām krāsni, gaŗām solu
Slaiku savu augumiņu;
Ja tautiņas pūra prasa,
Lai atbild māmuliņa.

7862. (7634.)

Gatavs man, kas gatavs,
Gatavs mātes darījums;
Tas bij man jo gatavs,
Ko es pate padarīju.

7863. (7635.)

Grib bitīte salda medus,
Silā ziedu nogāzusi;
Grib meitiņa grezna pūra,
Nešuvusi, nerakstījsi.

7864. (7636.)

Grib', tautieti, ņemi mani,
Ja negribi, neniecini.
Trīs cimdiņi pūriņā,
Viens pakulu paladzīts.

7865. (7637.)

Gŗūši kāpu kalniņā,
Skaistu rāvu magoniņu;
Lēni augu bāliņos,
Pilnu pūriņ' i darīju.

7866. (7638.)

Guldi, guldi, māte, meitu,
Meita miegu niprasīs;
Prasīs meita piecu sakšu,
Piecu baltu villānīšu.

7867. (7639.)

Guldi, guldi, māte, meitu,
Ne meitiņa miegu rauda:
Meita rauda tukšu pūru,
Bez ieloka villainīti.

7868. (7641.)

Guli, guli, guļaviņa,
Miegs tev nāk gulamo;
Pele galvu nolauzīs
Tukša pūra dibinā.

7869. (7644.)

Guli, guli, meitiņa,
Maigo miedziņu,
Klaudzēs pūriņš
Pa silu vedot.

7870. (7645.)

Guli, guli, tautu meita,
Saule lēca kājgalī;
Tukšs tavs pūriņš,
Basas tavas kājiņas.

7871. (7646.)

Guli miegu, māmuliņa,
Liec meitām negulēt;
Meitas prasa liela pūra,
Kad iedamas tautiņās.

7872. (7647.)

Gulu, gulu, miegs nenāca
Aiz lielieme sirdsēstiem:
Apcerēju sav' pūriņu
Sen pašūtu, nerakstītu.

7873. (7648.)

Gulu, gulu, snaužu, snaužu,
Miedziņam tītīdama;
Sev sariebu, ne miegam,
Maz atradu pūriņā.

7874. (L. B.)

Inčam, runčam, pelēčam,
Pilna peļu vācelīte;
Meitiņai, māsiņai,
Pilns pūriņš cimdu zeķu.

7875. (7649.)

I es pati nezināju,
Kas manā pūriņā:
Māte pūru piedarījse,
Atslēdziņu dalikuse.

7876. (7650.)
Izcilāju mātes pūru
Līdz pašam dibinam,
Tās snātnītes meklēdama
Sudrabiņa ielokiem.

7877. (7651.)
Jājat, tautas, ne šodien,
Man pūriņš sen gatavs:
Es gulēju šūpulī,
Man māmiņa pūru šuva.

7878. (7653.)
Kā, māsiņa, tev sekās,
Kā man visi nesekās?
Tev pūriņis vāku lauza,
Man vēl pūra dibinā.

7879. (7652.)
Jājat, tautas, šoruden,
Kuŗu dienu gribēdamas:
Man pūriņš vāku lauza,
Klētī grīda ielīkuse.

7880. (7654.)
Ne visiem es sariebu,
Bāliņos dzīvodama;
Māršiņām vien sariebu,
Sev pūriņu darīdama.

7881. (7654.)
Kā tu zini, tā tu dari,
Mana veca māmuliņa;
Ja tu zini lielu pūru,
Tad dod tālu tautiņās.

7882. (7657.)
Kad man būtu baltaitiņa
Jel bitītes lielumiņu,
Es kauniņu padarītu,
Lielmanīšu meitiņām.

7883. (7658.)
Kad man būtu tā vaļiņa,
Kā mazam bērniņam
Es būt' savu velšu pūru
Kā bitīte piešuvuse.

7884. (7659.)
Kad tu biji svēta diena,
Tad tu pate svētījies:
Maz manā pūriņā
Darba dienas darījuma.

7885. (7660.)
Kaķīšam, runcīšam
Peļu pilna vācelīte;
Jaunajām meitiņām
Tukšs pūriņš klētiņā.

7886. (7661.)
Kal pūriņu, kalējiņ,
Trejādiem dzelstiņiem:
Trīs tautiņas sagājušas
Manā brāļa pagalmā.

7887. (7662.)
Kalējiņ, bālēliņ,
Apkal manu pūru lādi.
Es tev došu tos cimdiņus,
Kas pūriņa dibenā.

7888. (7663.)
Kalējiņ, bālēliņ,
Apkal manu pūra vāku.
Es tev doš' lina krekl',
Līdz zemīti norakstīt'.

7889. (7664.)
Kalējiņi, mans brālīti,
Apkal manu pūra vāku.
Kad es iešu tautiņāsi,
Lūgšu līdzi panākstos.

7890. (7665.)
Kālab manas villainītes
Krustis gul pūriņā?
Kā tās krustis negulēs,
Nav zināms arājiņš.

7891. (7666.)
Kam, māmiņa, mani mazu
Tik ražani audzināji?
Neļauj tautas man paaugt,
Nei pūriņu pielocīt.

7892. (7669.)

Kas man dos to meitiņu,
Kas aug viena māmiņai!
Tai pūriņš kaudzītēm,
Klētī grīda ielīkusi.

7893. (7670.)

Kas pūriņu pielocīja
Bajāriņu meitiņām?
Zirņu, pupu vācelītes,
Tēva maizes gabaliņi.

7894. (7671.)

Kas skudrai pūli vilka,
Kad tā pate nesavilka?
Kas meitai pūru dara,
Kad tā pate nedarīja?

7895. (7672.)

Kas to teica, tas meloja,
Ka meitiņa bez padoma:
Vaiņadziņu valkādama,
Cimdus lika pūriņā.

7896. (7673.)

Kaut būt' mana māmuliņa
Simtu gadu dzīvojuse,
Būt' manā pūriņā
Simtu baltu villainīšu.

7897. (7675.)

Kliedzi, pūce, brēci, dzērve,
Manā tēva ozolā;
Es to likšu zemē cirsti,
No tā pūru darināt.

7898. (7676.)

Ko darīji, tautu meita,
Kad pūriņa nedarīji?
Brauks pie tevis vedējiņi,
Kā malciņas cirtējiņi.

7899. (7677.)

Ko domāji, mans brālīti,
Vezdams mani druviņāi?
Vai domāji miežus, rudzus
Bērt manā pūriņā?

7900. (7678.)

Ko, māmiņa, tu darīji,
Visu mūžu dzīvodama?
Es neradu pūriņā
Vienu daiļu gabaliņu.

7901. (7679.)

Ko, māmiņa, tu darīji,
Mani mazu šūpodama?
Izauguse neatradu
Pilnu pūru pielocītu.

7902. (7680.)

Ko, māsiņa, darīsim,
Abas lielas uzaugušas?
Šķirsim pušu mātes pūru,
Iesim abas tautiņās.

7903. (7681.)

Ko tas man palīdzēja
Liela pūra darījums,
Puiši manis neprecēja,
Kaŗā iet domādami.

7904. (7682.)

Kultu, maltu, līgaviņa,
Lai māsiņa pūru dara,
Ka nav kauna bāliņam
Sēdēt galda galiņā.

7905. (7687.)

Kultu, maltu, ļaudaviņa,
Lai māsiņa pūru dara;
Tev tiks mana tēva māja,
Kas manai māsiņai?

7906. (7688.)

Kupla, kupla tā eglīte,
Kur saulīte nakti gul;
Kupla, kupla tā meitiņa,
Kam māmiņa pūru taisa.

7907. (7689.)

Kuŗš puisītis mani ņēma,
Lai kaldina kumeliņu:
Sen pūrītis ar kaudzīti,
Gaida liela vedējiņa.

7908. (7690.)

Kuŗš puisītis mani ņems,
Tas pacels deguniņu:
Divi cimdi, viena zeķe
Mana pūra dibenā.

7909. (7691.)

Laba mana māmuļiņa,
Kā ezera līdeciņa:
Es gulēju šūpolī,
Man pūriņu pielocīja.

7910. (7692.)

Laba viena vasariņa
Pie baltaja bālēliņa;
Vēl ieliku pūriņā
Dažu labu gabaliņu.

7911. (7693.)

Labāk būtu es puisītis,
Ne puisīša līgaviņa;
Labāk artu tīrumā,
Ne pūriņu darinātu.

7912. (7694.)

Labāk dziedu kāj' audama,
Ne kā galvu sukādama;
Labāk gāju bez pūriņa,
Ne bez goda tautiņās.

7913. (7696.)

Lai es biju veca meita,
Vēl neiešu šoruden;
Tukša pūra nevedīšu,
Sev kauniņa nedarīšu.

7914. (7697.)

Lai man nava, ja man nava,
Tāi manā pūriņā,
Kad es labu panēsāju
Jele ļaužu brīnumiem.

7915. (7698.)

Laikā man mātes kurpes,
Laikā mātes villainītes;
Laiks bij iet tautiņās,
Kaut pūriņš piedarīts.

7916. (7699.)

Laiku, laiku es iesāku
Meitu māti bildināt,
Lai meitiņa pūru dara,
Lai neguļ launadziņ'.

7917. (7700.)

Laiku, laiku pūriņ' dari,
Māmiņ, savām meitiņām;
Es dzirdēju tautu dēlus
Kumeliņus kaldinot.

7918. (7701.)

Laime, laime tai mātei,
Kam meitiņas daiļas auga:
Jaunas gāja tautiņās,
Liela pūra nedarīja.

7919. (7702.)

Laime, laime tiem puišiem,
Kuŗiem lieli tīrumiņi:
Iet pie tiem skaistas meitas,
Nes lielo pūra naudu.

7920. (7703.)

Laima zina to dieniņu,
Kad es iešu tautiņās;
Daru vīzes, vilnānītes;
Lieku pūra dibinā.

7921. (7705.)

Ļaudis mani niecināja,
Tukšs mans pūra dibentiņš.
Linu, linu, ne pakulu,
Man deviņi paladziņi.

7922. (7706.)

Ļaudis saka: gana, gana!
Vēl man gana vajadzēja:
Man tik bija div' pūriņi,
Vēl trešā vajadzēja.

7923. (7708.)

Liela, gaŗa tautu meita
Vēl nav pūru pielocējse;
Maza, maza es meitiņa,
Sen jau pūru pielocīju.

7924. (7709.)

Lieta bija liepiņā,
Lieta liepas zariņā:
No liepiņas pūru šuvu,
No zariņa pūra vāku.

7925. (7710.)

Liec man vaļas, bālēliņ,
Ganos iet, pūru šūt;
Es tev likšu tautiņās
Sēdēt galda galiņā.

7926. (7711.)

Liec man vaļas, bālēliņ,
Lai es savu pūru daru;
Tad es tev vaļas likšu
Tautiņās lielīties.

7927. (7712.)

Lieciet, tautas, man vaļiņu,
Dod, Dieviņ, veselību,
Lai es savu mazu pūru
Ar kaudzīti darināju.

7928. (7713.)

Liku laiku tautiņām
No rudeņa uz rudeni;
Laiciņ' vien i likdama,
Es pūriņu piedarīju.

7929. (7714.)

Liku vaļu ieviņai,
Lai ieviņa noziedēja;
Liku vaļu māsiņai,
Lai māsiņa pūru taisa.

7930. (7715.)

Lociet ievu, nelauziet,
Ļaujiet vaļu noziedēt;
Precējiet, nevediet,
Ļaujiet pūru piedarīt.

7931. (7716.)

Māmiņ mīļā,
Laid meitas gulēt!
Māmiņa gan laida,
Pūriņš nelaida,
Pūriņš nelaida,
Grib darināms.

7932. (7717.)

Māršiņ, brāļa līgaviņa,
Dod sarkanu dzīpariņu;
Pate būsi tautiņās
Man' pūriņa dalītāja.
Likšu melnu dzīpariņu,
Būs tev kauns cilājot.

7933. (7719.)

Māršiņ, brāļa līgaviņa,
Palīdz' pūru piedarīt;
Pati būsi tautiņās
Mana pūra dalītāja.

7934. (7721.)

Māsiņ, mana jaunākā,
Tu man kaunu padarīji:
Tev pūriņš pielocīts,
Man mazā pusītē.

7935. (7722.)

Māsiņ, tavu jautru miegu,
Tavu gudru padomiņu:
Sīki raksti grāmatā,
Vēl jo sīki pūriņā.

7936. (7724.)

Māte mani bārtin bāra,
Ka negāju tautiņās.
Ko, māmiņa, mani bāri,
Man nav pūra pielocīta;
Nava cimdu, nava zeķu,
Nava baltu villainīšu.

7937. (7725.)

Māte pūru man neloka,
Netiklim dēvēdama.
Ko, māmiņa, nu darīšu?
Labi ļaudis bildināja.

7938. (7727.)

Mātes meita puškojās,
Tautu dēls raudzījās;
Mātes meita pūru dara,
Tautiets audzē kumeliņ'.

7939. (7729.)

Man pašam Laimes māte
Līgaviņu audzināja;
Lauka māte, meža māte
Tai pūriņu darināja.

7940. (7730.)

Man vairāk, māmuliņa,
Man vairāk vajadzēja;
Bāliņam tik vajaga,
Kā apvilkt mugurā.

7941. (7731.)

Mana balta māmuliņa,
Laiks man ieti tautiņās:
Klētī grīda ielīkuse
Mana pūra vietiņā.

7942. (7732.)

Mana balta māmulīte,
Laiks man ieti tautiņās:
Mans pūriņis vāku vāza,
Klētei grīdu ielīkuse.

7943. (7733.)

Man' Laimiņa Dievu lūdza,
Lai atjāj tautu dēls:
Jau pūriņš kaudzi meta,
Klētei grīda līcin līka.

7944. (7734.)

Manas baltas villainītes
Kā naudiņa pūriņā;
Kad pacēlu pūra vāku,
Kā naudiņa pavizēja.

7945. (7736.)

Man's nelaida māmuliņa
Dzīpariņu klētiņā,
Redzēj' mani liel' augam,
Lielu pūru darināms.

7946. (7737.)

Maza, maza ābelīte
Pilnus ziedus piekŗāvuse;
Maza, maza es meitiņa,
Pilnu pūru pielocījse.

7947. (7738.)

Maza, maza es meitiņa,
Bet bagāta daudzināma:
Man māmiņa pūru lika,
Kājiņām mīdīdama.

7948. (7739.)

Mazajām meitiņām
Pilns pūriņš piedarīts,
Pilns pūriņš piedarīts
Rakstaiņiem cimdiņiem.

7949. (7740.)

Meitas, manas zeltenītes,
Manas ciema cielaviņas,
Pūra vāku nošuvušas,
Nav mācējšas norakstīt.

7950. (7741.)

Meitas mani audzināja
Kā pelēku vanadziņu.
Es mācēju palūkot,
Kas meitām pūriņā:
Raibi cimdi, zilas zeķes,
Vecas vīzes dibinā.

7951. (7742.)

Melis, melis, kas to saka,
Ka auziņa krūmu rieta.
Ne auziņa krūmu rieta,
Ne atraikne pūru dara;
Rudzis krūma rietējiņis,
Meita pūra darītāja.

7952. (7743.)

Meženieku meitiņām
Liela pūra nevajaga:
Pa riekstam, pa ogai,
Pa skābam ābolam.

7953. (7745.)

Vidzemnieku meitiņām
Gailis pūru vizināja;
Kurzemnieku meitiņām
Vilka bēris kumeliņis.

7954. (7746.)

Cesvainiešu meitiņām
Zaķa ļipa pūriņā;
Apaltiešu meitiņām
Piecas baltas vilnainītes.

7955. (7747.)

Nāburg' meitas vīra griba,
Nav nenieka pūriņā:
Trīsi brunči, trīsi krekli,
Trīs pakula paladziņi.

7956. (7748.)

Nākat, tautas, es būš' iet,
Man brālīši pūru dara:
Vai bij ziema, vai vasara,
Es bāliņu darbinīca.

7957. (7749.)

Nāciet, tautas, es būš' iet, —
Vai brāļos pūru daru?
Darīš' pūru tautiņās
Ar tautieša māsiņām.

7958. (7750.)

Nāc nākdama, tautu meita,
Nevil mana bālēliņa;
Ja tev nava pilna pūra,
Liec skujiņas dibenā.

7959. (7751.)

Ne miedziņš man nenāca,
Ko redzēju māsiņai:
Māsai pūrs vāku vāž,
Man vēl pūra dibenā.

7960. (7752.)

Ne miedziņu gulēdama
Es pūriņu piedarīju;
Uz rociņas atspiedos
Tā miedziņu nogulēju.

7961. (7755.)

Nesabaŗ, bālēliņ,
Es pļaviņu noganīju,
Tavas avis ganīdama,
Sev pūriņu darīdama.

7962. (7756.)

Nebēdāji, māmuliņ,
Ka pūriņa man nebij:
Skaista piere, laba mēle,
Drīz dabūju arājiņu.

7963. (7758.)

Nebēdāju, nebēdāju,
Ja māmiņa nebēdāja;
Likšu vilnu pūriņā,
Lai velk peles midzītī.

7964. (7759.)

Nebēdāti nebēdāju,
Viena augu es mātei;
Nevar pūru vešus vesti,
Ne no vietas kustināt.

7965. (7760.)

Neguļu dienu,
Neguļu nakti,
Nevaru pūriņa
Piedarināt.
Nāc tu, māsiņa,
Zirnekļa meitiņa,
Palīdzi pūriņu
Piedarināt.

7966. (7761.)

Nelūdz velti, tautu dēls,
Vēl nevaru tautās iet:
Nei man austas pūra jostas,
Nei guļamas villanītes.

7967. (7762.)

Ņemiet mani, ciema puiši,
Es gatava jo gatava,
Mans pūriņš pielocīts
Mēļajiem dzīporiem.

7968. (7763.)

Ņemat mani, ciema puiši,
Es pūriņa darītāja;
Es pūriņu piedarīju,
Aizkrāsnē gulēdama.

7969. (7764.)

Ņemat, puiši, mūsu meitas,
Mūs' meitām gatavs pūrs:
Cimdi paši kaktā adās,
Zirneklīts kreklus auda.

7970. (7765.)

Ņemat, tautas, neņemat,
Pūru manu negaidat,
Pūru manu negaidat,
Ne telīšu pakaļā.

7971. (7766.)

Ņemat, tautas, neņemiet,
Pūra mana neprasiet:
Kungos gāju, brāļos augu,
Kad es pūru darināju?

7972. (7768.)

Neraugat kupla pūra,
Raugat laba tikumiņa;
Gan dažai kuplis pūrs,
Nava laba tikumiņa.

7973. (7769.)

Nevienam nesacīju,
Kur aug mans arājiņš;
Māmiņai vien sacīju,
Lai pūriņu man darīja.

7974. (7770.)

Noiet saule vakarā,
Zelta zarus zarodama;
Būt' tie zari zarojuši
Mana pūra dibenā!

7975. (7771.)

Nu ir laiks, tautu meita,
Kam tik ilgi kavējies?
Man bērītis izaudzēts,
Tev pūriņš pielocīts.

7976. (7772.)

Nu man ir pilns pūriņš
Līdz pašām maliņām;
Taisījos kājas aut,
Atstāt savus bālēliņus.

7977. (7773.)

Nu man tika, nu es iešu
Šoruden tautiņās;
Nu man ir pilns pūriņš,
Patīkamis tēva dēls.

7978. (7774.)

Nu man vaļa, nu man vaļa
Šovasar lieverāt:
Nu tautiņas vaļu ļāva,
Lai pūriņu darināju.

7979. (7775.)

Nu man vaļa, nu man vaļa
Siekstu virsu lidināt:
Saka tautas, maz' esot,
Man pūriņa nevajaga.

7980. (7776.)

Pasalaižu miedziņam,
Kā labam darbiņam;
Miega pūriņ' i atvāžu,
Ne balto villainīšu.

7981. (7777.)

Palīdziet, bālēliņi,
Māsai pūru piedarīt:
Cits aukliņas novijiet,
Cits vīzītes nopiniet.

7982. (7778.)

Palīdziet man, māsiņas,
Palīdz' veca māmuliņa:
Palīdzat pūra šūt,
Ielociņu līdzināt.

7983. (7779.)

Palīdzate, ritentiņi,
Kumeļam dubļus brist;
Palīdzate, bālēliņi,
Māsai pūru pielocīt.
Māmuļīte gan līdzētu,
Tā bij veca, nevarēja.

7984. (7780.)

Palīdziet, meža putni,
Man pūriņu piedarīt!
Caune vilka, lapsa auda,
Vāverīte spoles tina.

7985. (7781.)

Palīdziet, citas māsas,
Man pūriņu piedarīt!
Jau segloja tautu dēls
Man's dēļ savu kumeliņu.

7986. (7782.)

Palīdzati, citas māsas
Man vienaji māsiņai!
Līdzat dziesmu izdziedāt,
Līdzat pūru piedarīt.

7987. (7783.)

Palīdziet, citas māsas,
Pastarei pūru šūt;
Pastarīte saderēta
Lielajos dieveros.

7988. (7784.)

Palīdzat, citas māsas,
Tai vienai māsiņai:
Palīdzat pūru šūt,
Pūra vāku norakstīt.

7989. (7785.)

Palīdz' pats, tautu dēls,
Man pūriņu piedarīt:
Dod tu man sīkstu linu,
Sav' māsiņu palīgā.

7990. (7786.)

Pats tautietis palīdzēja
Man pūriņu piedarīt:
Pats dvieļiem linus deva,
Cimdiem pirka dzīpariņus.

7991. (7788.)

Pats tautietis palīdzēja
Man pūriņu pielocīt:
Trīs gadiņi linus sēja
Savā bandas zemītē.

7992. (7789.)

Pie vīra, pie vīra,
Kā visas meitas!
Puscimda pūrā,
Pusotras zeķes.

7993. (7790.)

Piekususe māmuliņa,
Meitām pūru darīdama;
Kā, māmiņa, nepiekusi,
Vedeklām malt iedama?

7994. (7791.)

Piemiņām, pasakām
Māsa auga bāliņos:
No tāsīm pūru šuva,
Ašķiem vija vainadziņu.

7995. (7792.)

Priedītēm, eglītēm
Zaļi svārki mugurā;
Visām ciema meitiņām
Ielociņi pūriņā.

7996. (7793.)

Precēj' mani trīsdeviņi,
Vēl deviņi lūkojās.
Nevarēja trīsdeviņi
Manu pūru kustināt,

7997. (7794.)

Pūra dēļ zagt negāju,
Naudas dēļ nabagot;
Darīš' pūru uzaugdama,
Pelnīš' naudu dzīvodama.

7998. (7795.)

Pūra dēļ zagt negāju,
Puiša dēļ diedelētu;
Audzīš' liela, darīš' pūru,
Gan puisīši paši nāks.

7999. (7796.)

Pūra dēļ zagt neiešu,
Puiša dēļ neraudāšu;
Dievs man deva baltas aitas,
Māte dēlu audzināja.

8000. (7800.)

Pūra dēļ, tautu meita,
Vairs pret mani neliedzies:
Šī devītā vasariņa,
Kamēr tevis bildināju.

8001. (7801.)

Pūrā liku nenēsāju
Mātes austas vilnanītes;
Cik pūriņu pacilāju,
Tik māmiņu pieminēju.

8002. (7803.)

Pūš, vējiņš, magonē,
Lai magone plātījās;
Jājiet, tautas, precējiet,
Lai māsiņa pūru dara.

8003. (7804.)

Pūt, vējiņi, nostājies,
Ļauj ievām noziedēt;
Jājiet, tautas, pagaidiet,
Ļaujiet pūru piedarīt.

8004. (7805.)

Puisīšam man bij būt,
Ne meitiņai zeltenītei;
Puišam pūra nevajaga,
Kā meitiņai zeltenītei.

8005. (7806.)

Puisīts biju, ne meitiņa,
Man pūriņa nevajaga;
Man pūriņš piedarīts
Zem kumeļa kājiņām.

8006. (7807.)

Puisīts dzied, meita raud
Līdumiņa galiņā:
Puišam mieži līdumā,
Meitai pūrs nedarīts.

8007.

Tautiets mani mīļi lūdza:
Nāc, puķīte, šorudeni!
Es neiešu šorudeni
Nav pūriņš pielocīts.
Ja nav pūrs pielocīts
Loki skujas dubenē.

8008. (7809.)

Rakst', māmiņa, pūra vāku,
Raksti pūra dibeniņu;
Tā bij manas pašas vaina,
Nerakstīts pūriņā.

8009. (7811.)

Rauda māte, rauda meita,
Ko tie, joda, abi raud?
Meitiņai tukšs pūriņš,
Mātei plikas cenceliņas.

8010. (7812.)

Raudāj' māte, raudāj' meita,
Stūrī galvas iebāzušas:
Tukšs pūriņš, plikas ribas,
Rītu jās vedējiņi.

8011. (7813.)

Raudi, raudi, māmuliņa,
Ap to pūru staigādama;
Ko nu, vilku, pieraudāsi,
Kad nav pūra darījuse.

8012. (7814.)

Riet', rudzīt, lielu krūmu
Mazajā tīrumā;
Dar', māsiņa, lielu pūru
Mazajos bāliņos.

8013. (7815.)

Rībēj' Rīga, skanēj' Rīga,
Kas to Rīgu trīcināja?
Mūs' bāliņu sešas māsas,
Tās pūriņu kaldina.

8014. (7817.)

Rītu gribu meita būt,
Rītu pūru darināt,
Rītu gribu šūdināt
Smalku zīļu vainaciņu.

8015. (7818.)

Rijenieka meita biju,
Krāsnī guļu dienas vidu;
Gan zināju gulēdama,
Kūjas pūru piedarīja.

8016. (7819.)

Rijenieka meitu ņēmu,
Liela pūra gribēdams;
Vēl vairāk es atradu
Tām kūlēju meitiņām.

8017. (7820.)

Ripu, ripu, mātes pūrs
No kalniņa lejiņā.
Izbirst mātes vizulīši,
Nevar vairs salasīt.

8018. (7821.)

Ruden iešu, ruden iešu
Pa māršām linodama.
Kuŗa liniņ' i nedos,
Dos gatavu gabaliņu.

8019. (7822.)

Runājām, bālēliņi,
Kad kopā saiedami:
Jaunai māsai mazs pūriņš,
Vai būs dot tautiņās?

8020. (7823.)

Saderēju tautu meitu,
Lai tā auga saderēta,
Lai tā vērpa, lai tā auda,
Lai tā lika pūriņā.

8021. (7824.)

Zaglīt' mani ij dēvēja,
Ko es zagu dzīpariņus,
Mātei zagu dzīpariņus,
Sev pūriņu darīdama.

8022. (7825.)

Saimenieka meitiņām
Trīs pūriņi klētiņā;
Vienā vīzes, otrā zeķes,
Trešā veci kājautiņi.

8023. (7826.)

Sala man rokas, kājas,
Kas nesala aukstumā?
Sidrabiņš vien nesala
Jaunu meitu pūriņā.

8024. (7827.)

Sargaities, jauni puiši,
No bajāra meitiņām:
Bajāriņa meitiņām
Lini zied pūriņā.

8025. (7828.)

Sarūsēja pieši mani,
Sapelēja iemauktiņi:
Snauduļiņa tautu meita
Nevar pūru piedarīt.

8026. (7841.)

Šuj, māmiņ, ad', māmiņ,
Liec manā pūriņā,
Kam tu mani tāļu devi,
Lielu slavu gribēdama.

8027. (7829.)

Satikos tīkamo
Ar kaimiņu meitiņām;
Piesacīju sacīdams,
Lai pūriņu darināja.

8028. (7830.)

Sasatrūku uzaugusi,
Kā miedziņu gulējusi:
Neatradu pūriņā
Viena daila gabaliņa.

8029. (7833.)

Šitie puiši manis dēļ
Vai bijuši, nebijuši,
Man vietiņa sen zināma,
Kaut pūriņš piedarīts.

8030. (7835.)

Šito prātu, padomiņu
Neietumi tautiņās;
Šūtu pūru, darinātu,
Klausīt' tēva, māmuliņas.

8031. (7836.)

Šķit', man laba neesot,
Kad es laba nenēsāju;
Bij manā pūriņā
I locīts, nelocīts.

8032. (7837.)

Šogad, tautas, nejājiet,
Neslavītes nedariet:
Nav manā pūriņā
Pirmajam vakaram.

8033. (7838.)

Šogad, tautas, nejājiet,
Šogad tukša staņķenīca;
Citu gadu, tad jājiet,
Tad būs pilna staņķenīca.

8034. (7839.)

Šorīt agri saule lēca,
Man actiņas nemazgātas;
Šogad agri tautas jāja,
Man pūriņis nelocīts.

8035. (7840.)

Šūn, bitīte, ved, bitīte,
Sakrāj savu vedumiņu;
Šūn, māsiņa, ver, māsiņa,
Liec savā pūriņā.

8036. (7843.)

Ziedi, ziedi, zemenīte
Vai tev vien balti ziedi?
Zied manā pūriņā
Vēl baltākas villainītes.

8037. (7844.)

Sēd, māsiņa, tāi krēslā,
Kur sēdēja māmuliņa;
Lok' savā pūriņā,
Kā locīja māmuliņa.

8038. (7845.)

Sēdi, mana māmuļīte,
Gan es tevi aptecēšu;
Ko tur dari sēdēdama,
Liec manāi pūriņāi.

8039. (7846.)

Sen kaujama tā kaziņa,
Notrinējši ragu gali;
Sen vedama tā meitiņa,
Kas pūriņu pielocīja.

8040. (7847.)

Sen manā pūriņā
Guļ sarkans āboliņš;
Sen manā prātiņā
Mīl dižans tēva dēls.

8041. (7848.)

Sīkas, mazas man māsiņas
Kā auziņas tīrumā.
Kad tās lielas saaudzīs,
Kad pūriņus piedarīs?

8042. (7849.)

Sīkstu linu, bālēliņ,
Pa saujām, griezieniem!
Ne no lūku nodarām
Es pūriņu piedarīju.

8043. (7850.)

Sīku mani sīcināja,
Mazu mani mazenāja.
Tādēļ sīka, tādēļ maza,
Ka nebija pūriņā.

8044. (7850[1].)

Sila bite, meitu māte,
Abas vienu ceļu tek:
Bitīt' vasku šūdināja,
Māmiņ' pūru darināja.

8045. (7851.)

Zili, melni dūmi kūpa
Liela sila maliņāi.
Kā tie zili nekūpēja,
Vecu meitu pūrs tur dega.

8046. (7852.)

Sitam, kaunam pēdelīti,
Lai tā liela neizaug,
Lai palika mātes pūrs
Mums citām māsiņām.

8047. (7853.)

Situ, kāvu pastarīti,
Lai tā liela neizauga,
Lai palika man vienai
Mātes austas villainītes.

8048. (7854.)

Situ, kāvu pastarīti,
Lai tā liela neizauga:
Māte pūra man nedeva,
Pastarai taupīdama.

8049. (7855.)

Steidzinies pasteidzos
Par citām māsiņām:
Pasteidzos pūru šūt,
Ir tautām roku dot.

8050. (7856.)

Steidzu pūru darināt,
Nakti miega negulēju:
Tautiets Dievu nominēja,
Sākās vaira negaidīt.

8051. (7858.)

Steidzu, steidzu pūru šūt,
Teku meldu siliņā,
Nu atnāce tāda ziņa,
Tautas vaira negaidīja.

8052. (7859.)

Steidzu, steidzu pūru šūt,
Teku zelta siliņā.
Citas māsas aizgājušas,
Ko es viena te darīšu?

8053. (7860.)

Strauja, strauja upe tek,
Jo tā strauja, jo olaiņa;
Ilgi sēd mūs' māsiņa,
Jo sēd ilgi, jo bagāta.

8054. (7861.)

Strauji teka tā upīte,
Kur oliņu dubenā;
Lepni gāja tā meitiņa,
Kur māmiņa pūru loka.

8055. (7862.)

Suņi rej, vārti čīkst,
Zagļi līda klētiņā.
Pati tēva meita zaga,
Lielu pūru darīdama.

8056. (7863.)

Tādu tiesu kungi sprieda,
Tādu mani bālēliņi:
Visus darbus padarīt,
Sev pūriņu piedarīt.

8057. (7864.)

Taujājies, viendēliņ,
Vienmeitiņas līgaviņas!
Mēs bijām daudz māsiņas,
Daudzi pūru vajadzēja.

8058. (7865.)

Tev, tautieti, vajadzība,
Man nav tādas gatavības;
Tev kumeļš apseglots,
Man villaine nerullēta.

8059. (7866.)

Tautiets man ziņu sūta,
Lai gatava taisījos.
Tautiets kala kumeliņu,
Es pūriņa atslēdziņu.

8060. (7873.)

Tautiets, mani precēdamis,
Vaŗa tiltu liedināja.
Kad tu gribi, lej no zelta,
Es neiešu neauguse,
Es neiešu neauguse,
Ne pūriņa pielocījse.

8061. (7874.)

Tautu dēlis kājas āva,
Es gulēju šūpulī.
Kā būs man to panākt,
Kā pūriņu pielocīt?

8062. (7875.)

Tēvs ar māti to nezin,
Ko es zinu ar tautieti:
Tautu dēla brūni svārki
Manā pūra dibenā.

8063. (7878.)

Tīk jums, tautas, ņemat mani,
Pūra mana neraugait:
Divi tīņi labu drēbu,
Trešais sīku lupatiņu.

8064. (7879.)

Tīšām augu neražana,
Tīšām matus nesapinu,
Lai man vaļas brālīšos
Lielu pūru darināt.

8065. (7880.)

Tik manā pūriņā
Zaķa ļipas lielumā:
Trīs cimdiņi salāpīti,
Div' pakulu paladziņi.

8066. (7882.)

Trīs dieniņas pastāvēju,
Brāļa klēti rūmīdama:
Viena veca kurpīte
Brāļa klētes dubenā.

8067. (7883.)

Trīs dižanas rozes zied
Uz tā mana pūra vāka;
Trīs dižani tēva dēli
Gaida manis uzaugam.

8068. (7888.)

Trīs sidraba rozes zied
Uz tā mana pūra vāka;
Trīs dižani tēva dēli
Raud pēc mana vaiņadziņa.

8069. (7891.)

Trīs gadiņi ganos gāju,
Trīs pūriņi piedarīju:
Vienā cimdi, otrā zeķes,
Trešā baltas vilnainītes.

8070. (7892.)

Trīcēt trīc Rīgas pile,
Ko tur kala, ko nekala?
Tai māsiņai pūru kala,
Kam deviņi bālēliņi.

8071. (7893.)

Čaklas, čaklas tās meitiņas,
Kuŗām čaklas māmuliņas:
Māmiņ' pūru piedarīja,
Teic, meitiņa piedarīja.

8072. (7896.)

Uz robežas ganīdama
Divējādu pūru adu;
Robežnieka puisīšam
Dažam sirdi kaitināju.

8073. (7898.)

Vai jūs akli, ciema puiši,
Ka jūs manis neņemat?
Sen pūriņš piedarīts,
Jau gadiņš trīsdesmit.

8074. (7899.)

Vai tādēļ man nebija,
Kad nevilku mugurā?
Guļ manā pūriņā
I rakstīts, nerakstīts.

8075. (7900.)

Vaļa man, liela vaļa,
Ko ar vaļu nedarīju;
Vaļa man pūru šūt,
Un to pilnu piedarīt.

8076. (7901.)

Vedat, tautas, to meitiņu,
Tā meitiņa sen vedama:
Klētei grīda ielīkusi,
Pūra vāki sapelējši.

8077. (L. B.)

Jauna meita, jauna meita,
Jaunu pūru cilināj';
Puķītēmi vien smakoja,
Visa tautu istabiņa.

8078. (L. B.)

Es jau manu, es jau manu
Rožu smaku istabā,
Mūsu māsa izcēla
Rožotu pūru.

8079. (7902.)

Vedeklām, vedeklām
Mani lieli tīrumiņi!
Kas manām meitiņām?
Tukši pūri, gaŗi ceļi.

8080. (6421.)

Ceļa vīr, ceļa vīr,
Atdod manu gredzentiņu!
— Paga, paga, Rīgas meita,
Lai aizjūdzu kumeliņu.

8081. (7906.)
Vēl nav lini ziedējuši,
Jau namnieki naudu skaita;
Vēl meitiņa pūru dara,
Jau sajāja precenieki.

8082. (7909.)
Veca meita, vecs pūriņš,
Veca nauda dibenā;
Kas jaunai pūru deva,
Kas naudiņu dibenā?

8083. (7910.)
Vecu mani vecināja,
Vēl neiešu šoruden:
Tukša pūra nevedīšu,
Brāļam kauna nedarīšu.

8084. (7911.)
Visi ļaudis mani teica
Netikušu, nemākušu,
Visi daiļi gabaliņi
Mana pūra dubenā.

8085. (7912.)
Visi saka, visi saka:
Ej gulēt, ej gulēt!
Tā vārdiņa vien neteica:
Kad pūriņu piedarīs?

8086. (7913.)
Visu nakti sasēdēju
Uz pūriņa raudādama:
Nav manā pūriņā
Viena krietna gabaliņa.

8087. (7914.)
Cauna vilka audekliņu
Smalku priežu siliņā;
Māsa pūru darināja,
Tautu dēla gaidīdama.

8088. (7915.)
Cielaviņa tiltu tek,
Tilta galdus cilādama;
Es cilāju mātes pūru,
Sīku rakstu meklēdama.

8089. (7916.)
Cel, māsiņ, savu pūru
Jel citāi vietiņāi:
Tij vietiņa nelaimīga,
Nenes puiši brandaviņa.

8090. (7917.)
Citas meitas lielījās:
Pieci krekli pūriņā;
Es nevaru lielīties,
Man deviņi paladziņi.

8091. (7919.)
Citas meitas pūru dara,
Es klausīju bālēliņu,
Es klausīju bālēliņu,
Dziedādama, raudādama.

8092. (7920.)
Citas meitas pūru dara,
Kādu pūru es darīju?
Es bij' kunga darbenīca,
Vai bij ziema, vai vasara.

8093. (7922.)
Citiem dega purvi, meži,
Man nodega liepu birze.
Kur bij man kriju ņemt,
Māsiņai pūru šūt?

8094. (7923.)
Citur ma.. visi prāti,
Citur visi padomiņi;
Tikai vien šāi vietāi,
Kā pūriņu piedarīju.

LATVIJAS VALSTS BIBLIOTĒKA

Satura rādītājs.

Lapp.

Ievads 339

Jaunais pilsonis 341

Audzēknis un audzināšana 397

Ģimenē 461

Bariņi, sērdieņi 511

Jaunās dienas 580

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA
0308116966